ſenſus eſt. a Euangelij in ſe dicta diſponere.i.ſm
ea mores informare ſuos. b In ſe.i.in vita ſua legis ſim/
plicit intellecte. c Et diſciplinā i ſe legis agnoſcere
.i.obſeruare. d Et diuinā i carne dñi itelligere na/
turā.i.itelligere ⁊ credere duas naturas i chriſto. e Que

a b euangelij in ſe dicta diſpo/
c nere: et diſciplinam in ſe legiſ
d agnoſcere: et diuinā in carne
e dñi intelligere naturaꝫ. Que
i nos primū oportet requiri:
f dehinc inquiſita volumꝰ ag/
g h noſci/habentes mercedē ex/
i hortationis: quoniam ꝗ plan
k l tat et qui rigat vnum ſunt: ꝗ
m aūte incremētū preſtat/deꝰ ē.

Explicit prologus.

Incipit euangelium ſm Marcū. Capitulum I

n o [I]Nitiū euan
p q r s gelij ieſu chriſti filij dei/ſic ſcri
ptū eſt i eſaia ꝓpha. Ecce mit
to angelū meū ante faciē tuā:
t qui ꝑparabit viam tuā ante
v x y z te. Vox clamātis in deſerto:
a Parate viam dñi: rectas fa/
cite ſemitas eius. Fuit iohan
b c nes in deſerto baptiçans et
d predicans baptiſmū peniten
tie in remiſſionē peccatorum.
Et egrediebat ad illū omnis
iudee regio: ⁊ hieroſolymite
vniuerſi: ⁊ baptiçabant/ab il
e lo i iordanis flumine/confi/
f tentes peccata ſua. Et erat io
hannes veſtitus pilis came/

in nos: ſtudiū eius
fuit hec omia ſcire:
que ⁊ in nos ⁊c.
in eum: vt ꝑus faci/
amus opa bona ꝗ̄
doceamꝰ. f Vo/
lumus: id eſt velle
debemus/agnoſci
ab alijs per nos: vt
qui audit dicat veni.
g Habētes mer
Cori.3.b. cedem/ſi alijs pre/
dicauerimꝰ libenter.
j. Cori.ix.c. Si au/
tem volens hoc ago
mercedem habeo.
Hec merces ē aureo
la: que ꝑdicatori de
betur. h Exhor/
A tationis.i. miniſte
rij ⁊ laboris quē ex/
ercemꝰ exhortādo:
cure.ſ.non curationis: quia ſolus dñs dat gratiam curando.
i Nā qui plātat.i.ꝑdicat. k Et ꝗ rigat.i.baptiçat.
l Vnū ſunt.i.in h indifferētes: qꝛ neuter grām preſtat ſed
vterqꝫ miſtrat. m Qui aūt icremētū ꝑſtat/grē i ꝑſenti
et glīe i futuro/deꝰ ē. Hieroꝰ in iſta Glo. Marcū pene in/
tactū ⁊c. ponit canones euangelioꝝ. De h Iſidorꝰ ſexto ety/
mologiarū. Ammoniꝰ alexādrie epūs ꝑmꝰ excogitauit: quē
poſtea Euſebiꝰ ceſarieñſis ſecutꝰ pleniꝰ explanauit. Eſt aūt ca
non regularis collectio: qbus cōmunit omnes vel aliq euāge
liſtaꝝ ꝯueniūt: ꝓpriū ſingulorꝝ minꝰ ꝓprie dicit canon: qꝛ ca/
non eſt regularis collectio capituloꝝ. Secūdo dicitur ꝓprie
pluriū in aliquo ꝯueniētia. Sic aūt ordinant canones. Pri/
mus eſt in quo quattuor ꝯueniūt.ſ.mattheus/marcus/lucas
iohannes. In ſecundo tres.ſ.mattheus/marcus/ lucas. In
tertio tres: mattheus/ lucas/ iohānes. In quarto tres: mat/
theus/marcus/iohannes. In quinto duo: mattheꝰ/lucas. In
ſexto duo.ſ.mattheus/marcus. In ſeptimo duo: mattheus/
iohannes. In octauo duo: marcus/ et lucas. In nono duo
lucas/et iohannes. In decimo ꝗlibet ſolus. Marcus/lucas
iohānes/nullum ternariū faciunt. Marcus iohānes nullum
binarium. Vnde verſus. Eſt quattuor primus: primis tribꝰ
alter opimus. Marce tribus terno/luca canone cede quater/
no. Quinto vir mugit: ſexto vir canone rugit. Septimꝰ ē vir
auis/octauus bos leo mauis. Bos volat in nono: decimo
ſua cuiqꝫ repono.

Explicit expoſitio prologi ſancti Hieronymi.

Reuerēdiſſimi in chriſto patris ⁊ dñi: dñi Hugonis ⁊c. Cardinalis Poſtilla ſuper euangeliū ſm Marcum incipit. Expoſitio Capituli I

[I]Nitiū euāgelij ⁊c. Diuidit h capitulū
in duas ptes. Prima ps agit de ꝑcurſore
chriſti. Secūda de chriſto. In pma pte cō
mendat iohānes ꝑ ꝓphetiā de eo ꝑnūcia/
tam. Scdo ꝑ opa: ibi: Fuit iohānes ⁊c.
Tertio ꝑ victū ⁊ veſtitū: ibi: Et erat io/
hannes. Quarto ꝑ humilitatē ſue ꝓfeſſionis: ibi: Venit
fortior. Marcus in h libro vt opi ſuo grām ꝑberet ⁊ aucto
ritatē/premittit teſtimonia ꝓpharū: ⁊ illa doctrina euāgelica
nō eſt vana. n Initiū euāgelij.i.ꝯſecratio vel confirma
tio. Exo.xxix.b. Poſtqꝫ initiauerit ⁊c. o Euāgelij. Euā/
geliū bona annūciatio dicit: qđ ꝓprie ad regnū dei ⁊ remiſſio
nē pctōꝝ ꝑtinet. Vñ. Penitemini ⁊ credite euāgelio: ⁊ appro/ j.co.b.
pinqbit regnū celoꝝ. n Initiū: Hoc ē: ibi eſt: Fuit iohā/
nes. p Ieſu. Glo. Hiero. Ieſus hebraice: ſoter grece: ſal
uator latine. q Chriſti. Glo. Hiero. Chriſtꝰ grece: meſſi/
as hebraice: et vnctꝰ latine.i. rex ⁊ ſacerdos dī de genere da/
uid regis ⁊ leuitico.

r In eſaia. Excla
mat porphyriꝰ he/
reticus/ꝗ veritas nō Malach.3.a.
ſubeſt euāgeliſtis/cū Matth.11.b.
marcus dicat hāc au Luc.7.d.
ctoritatē eſſe eſaie ꝗ
eſt malachie. Sꝫ ſo/ Eſa.4.a.
lutio duplex: qꝛ eſai/ Matth.3.a.
as idē dicit/licet alijs Ioh.1.c.
verbis: et etiā eiſdē
ab h loco: Vox cla/
mantis ⁊c. Secūda
qꝛ oēs ꝓphete idem Matth.3.b.
dixerūt licet vnꝰ ex/ Luc.3.a.
preſſe ⁊ aliꝰ implici/ Ioh.3.c.
te. Hieroꝰ tñ dic ſu/
per Ps. hoc ex vi/ Al. fiordane
tio ſcriptoris accidiſ
ſe. Ponunt aūt hec Matth.3.a.
duo teſtimonia ꝓpt
iudeos: ne dicāt euā
geliū eſſe nouā adinuētionē. Et ꝓpt gentiles/ne putēt vetꝰte
ſtamentū reprobatū eſſe. s Ecce mitto āgelū.j.Cori.
xi.b. Mulier velet caput ſuū ꝓpt angelos. Malach.ij.b. An
gelus eni dñi ē. t Qui ꝑparabit viā. Eſa.xxx.c. Hec ē
via. v Vox clamātis i deſerto.i. vox excitātis a ſomno
infidelitatis/arguentis de malicia manifeſta/inuitātis ad verbū
audiēdū. Vox. Vox trāſit ſicut iohānes: verbū manet ſicut
chriſtꝰ. Hec vox ꝗſi naturalit chriſtū ſignificauit/cū exulta/
uit i vtero obuiā ei. Itē generalit: Parate viā dñi. Itē ſpeci/
alit: Ecce agnꝰ dei. Itē diſcrete. Hic ē ꝗ baptiçat/digito ſuo
ipſū oſtēdēs. Augꝰ. Vox. Itē duo vba mediū aie incorpale
et oris corpale: ſic iohānes venit int natiuitatē chriſti diuinā
⁊ humanā. Vox/ſicut legit in lib. Augꝰ. de ꝯſtitutiōibꝰ ec/
cleſie: et non elucet an ſub perſona ſua dicat hec euangeli/
ſta an ſub pſona iohānis baptiſte. Sed ſm Hiero. vba ſūt ip/
ſius euāgeliſte. Moralit. v Vox ꝑdicatoꝝ vocās ad
pniam vita ⁊ doctrina. x Clamātis i deſerto.i. pctōribꝰ
ꝑ ipſam vocē/qui longe ſūt ⁊ ſurdi ſūt: ⁊ ideo clamore idigēt.
y Parate/ in vobis. z Viā dñi.i. vitā ꝯiugatoꝝ/vi/
tam vgināū/vitā rectoꝝ pctā remouēdo. Hiere.l.d. Tollite d
via ⁊c. Prouerb.iiij.c. Via impioꝝ ⁊c. Viā dñi. Hieroꝰ.
Hec referunt ad ſtatꝰ eccleſie: via ad ſtatū pnie: ſemita ad ſta
tū iuſticie ꝗ eſt in ꝯſilijs: tertiꝰ erit glorie. a Rectas fa/
cite ſemitas eiꝰ.i. vitā religioſoꝝ/ ꝗ debet eē breuis/recta/
ſecura. Prouerb.iiij.c. Vie eiꝰ vie pulchre ⁊c. Ps. Vias tu Ps.24.
as ⁊c. b In deſerto. Deſertū dr iudea. Matth. xxiij.d.
Relinquet vobis domꝰ vra deſerta. Oſee.iij.b. Dies mul/
tos ⁊c. Celū. Luc.xv.a. Relinqt nonagitanouem in deſerto.
Paradiſus treſtris a ꝗ ꝑmi parētes expulſi ſūt. Totꝰ mūdꝰ.
Cant.viij.b. Que ē iſta ⁊c y Parate. Parat via ab hoie
firmit credēdo: vl ad h ſe ꝑparādo/pctā abijciēdo: vbū dei libēt
audiēdo. a Rectas facite ⁊c. Rectas fac ſemitas/bñ vi/
uēdo: recta opa faciēdo: nō ꝑ terrenis ſeruiēdo: mores i me/
lius cōmutādo: ꝯſilia ſequēdo. c Baptiçās ⁊ ꝑdicās
baptiſmū pnie: ꝗ penitētia ē i relinquēdo pctm: vl i bapti/
çando dās baptiſmū pnie.i. baptiſmū ſuū ꝗ penitentibꝰ ſolis
dabat ⁊ iō baptiſmꝰ pnie dr. Vel/ d Baptiſmū pnie.i.
chriſti: ꝗ dr pnie. Vel ad lrām: qꝛ ſolis penitētibꝰ adultis pro
deſt hic. Vel pniam ꝑdicat per quam eſt reditus ab errore ⁊
poſt vitioꝝ pudorē deſinēdi ꝓfeſſio. e In iordanis flu
mine. Iordanis cōponit ex ior/qđ interpratur riuꝰ: ⁊ dan qđ
interpratur iudiciū: qꝛ in cōfeſſione debet eſſe riuꝰ lachrymarū
et iudicium ſacerdotis. f Et erat iohannes. Hic da/
tur forma ꝑdicatoribꝰ ne precioſis ſe induant. Iudic.viij.f.
o Fecit ex eo.ſ.auro

❡ Fecit ex eo .ſ. auro gedeon ephot / ⁊ poſuit illud in ciuitate ſua ephra ⁊c. Gedeon / circuiēs in vtero: hic ē p̄dicator / q̄ debet vē trem .i. debiles ⁊ īfirmos circuire. Ephot / ſuperindumētum. Ephra / videns. Exceſſus eni prelatoꝝ quaſi ī ꝓpatulo ſūt: Et factū eſt ei hoc in ruinam. Eſa. xx. c. Uade inquit dñs ad ꝓphetam: ſolue ſaccum de lumbis tuis.
Matth.3.c. In quo patet ꝙ eſai
Luc.3.c. as ſacco indut⁹ erat qui tñ nobiliſſimus erat. Et .iiij. Reg. .j.
Joh.1.d. b. dicit ò helia: Uir piloſus ⁊ accinctus çona pellicea. Et ait rex: Helias theſbites ē. Helias robuſtus dñator: theſbites / cōuertens. Qñ eni quis prelatū ſuū tā aſperā videt ducere vitā conuertit. Zach. xiij. b. In die illa confundet ⁊c. Qui eni paupertatē predicat / mentit niſi vt pauper induatur. Et .iiij. Reg. .vj. Si ex iſrael circūiens ⁊c. B. Pilos cameli deponis vt veſtias iohannē / debueras magis deponere gibbum. Et dicit hoc contra diuites qui pauperes veſtiunt ⁊ peccata non dimittūt. a ❡ Et çona pellicea. Humile q̄dē ē indiciū auſteritatis / non luxurie. iiij. Regū. j. b. Uir piloſus çona pellicea accinctus. Hiero⁹. Ad luxuriā mortificandā. Hilari⁹. Ad çone p̄cinctionē monet: vt ad omne miniſteriū voluntatis chriſti ſim⁹ accincti. b ❡ Circa lumbos eius. Luc. xij. c. Sint lumbi veſtri precincti ⁊c. c ❡ Et locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat. Locuſte ſerras habent inter crura quib⁹ herbas ſecant: vnde ſerrate dicūtur: ⁊ capite amputato eſibiles fiunt: et cum rege careant bene ſe regūt. Que locuſte in lege nō erant ꝓhibite: Leuit. .xj. Hic datur p̄dicatorib⁹ in cibis forma. Hiero⁹. Nō refert ſeruo dei de ꝙ preciosis cibis ſtercora conficiant. Idem. Non
Ps.101. decet buccis rubentib⁹ ieiunia p̄dicare. Ps. Panem tanꝙ cinerē manducabā: id eſt nigrum ſicut cinerē. Ezech. iiij. c. Cibus tuus erit ⁊c. Ubi tria notat: Uilitatē cibi de faba: modicitatem in pondere: et caritatē de tempore ad tempus comede illud .ſ. ſemel in die. Similiter de potu innuit ibidem. Daniel. x. a. Panem deſiderabilē ⁊c. Eſa. xxx. c. Dabit tibi dñs panem ⁊c. Contra. Luc. x. b. Comedētes ⁊ bibentes q̄ apud illos ſunt. Preterea: omnis chriſti actio noſtra eſt inſtructio: Ipſe autem bona comedebat. Matth. xj. c. Uenit fili⁹ hominis mãducãs ⁊ bibēs ⁊c. Rñſio. Johānes peccatores inuitabit ad penitētiā / ⁊ ideo ſigna penitētie oſtendebat: Chriſt⁹ ꝟo et illi quos mittebat p̄ncipalit̄ inuitabant ad fidem: vnde ne terrerent̄ homines ex vite aſperitate omnia mãducabant. Predicatio ergo iohannis lamētatio erat: chriſti ꝟo cantus. Hilari⁹. Locuſte fugaces et in eſum electe / ſignificāt nos qui prius quaſi quibuſdam corpoꝝ ſaltibus efferebamur / voluntate vagi / operib⁹ inutiles / ab eſu queruli / ſediū pegrini: nunc autem ſumus ſanctoꝝ alimonia ⁊ ſocietas ꝓphetarū electi ſimul iſrael cum melle ſilueſtri: quia dulciſſimū cibum prebituri ſumus / non ex aducticijs legis: ſed ex verbis velut ex truncis ſilueſtrium arborum gentilitatis. Et erat iohannes.
Verſus Verſus. Baptiſte domus humilis / ſunt eſca locuſte. Pellis çona pili ſunt toga / potus aqua. Per hec quattuor circa iohannē diſtincta: id eſt pilos cameli / çonam pelliceā / locuſtas / ⁊ mel ſilueſtre: ſignificant̄ q̄ttuor genera hominū ad fidei gratiam venientiū .ſ. diuites / pauperes / ſapientes / ⁊ idiote. Propter iſtorū quattuor conuerſionē / dicitur quater reuertere: Cant. .vj. d. d ❡ Ueniet fortior. Luc. xj. c. Cū fortis armatus cuſtodit atrium ſuū ⁊c. Per iohannem ſignificatur hic gratia baptiſmi: per chriſtum gratia penitentie q̄ fortior dicitur: q̄ ſepe pctā dimittit: alia ſemel tm̄. e ❡ Poſt me. Johānes preceſſit naſcendo / baptiçando / p̄dicando / moriendo: ſed non reſurgendo. f ❡ Cui⁹ non ſum dign⁹ ꝓcumbens ſoluere corrigiam. Uenit ad nos calciata dei

a li et çona pellicea circā lum
b c bos eius: ⁊ locuſtas ⁊ mel ſil
ueſtre edebat: et predicabat
d e dicēs: Uēnit fortior me pōſt
f me: cuius non ſum dign⁹ pro
g cumbens ſoluere corrigiā cāl
h ciamentorum eius. Ego bāp
i tiçaui vos aqua: illē vero baptiçabit vos ſpirituſancto.

k Et fāctum eſt in diebus illis:
l venit ieſ⁹ ā naçareth galilee:
m et baptiçatus ēſt in iordāne a
iohanne. Et ſtatim aſcendēs
de aqua / vidit aptos celos: ⁊
ſpiritum tanꝙ colūbā deſcē
dētem ⁊ manentē in ipſo. Et
n vox facta eſt de celis: Tū es
o filius me⁹ dilect⁹ / in tē cōpla

tas / dicit auctoritas: ex qua videtur ꝙ deitas incarnata ſit: ⁊ ita ſi filius dei incarnatus fuit / videt̄ ꝙ inquātū eſt homo nō ſit: quid ergo: nec aliquid: qđ eſt ꝯtra Alexandrū. Reſponſio: ꝙ non eſt omnimoda ſimilitudo calciamenti ad humanitatem / ſed in hoc: quia ſicut calciamentum vel veſtis nō mutat hominem quē veſtit: ſed ab eo potius mutatur ſicut habitus: ſic humanitas non mutauit filium dei ſed poti⁹ ecōuerſo. Preterea ꝟo calciamētum fit de pelle mortui animalis: per qđ ſignificatur
mortalis caro quam Mtth.3.d.
chriſtus aſſumpſit. Luc.3.c.
g ❡ Calciamentorū ei⁹. Glo. Mos fuit apud veteres: vt ſi quis eam que ſibi competeret accipere vxorem nollet: ille ei calciamenta ſolueret qui ad hanc ſponſus iure ꝓpinq̄tatis veniret. h ❡ Baptiçaui vos aqua. Glo. Nondum iohānes dicit deū aut dei filium eſſe aperte: quia rudes erant auditores: ſed paulatim per glorificatā humanitatem / ad fidem deitatis ducit dicens: Ille vero vos baptiçabit ſpūſctō. Poſtea ꝟo cū capaciores iā videret / dei filiū aperte p̄dicat: dicēs: Teſtimoniū perhibui: q̄ hic ē fili⁹
Multiplex baptiſmus dei. i ❡ Ille vero baptiçabit vos ſpūſancto. Multiplex eſt baptiſmus. Lotio exterior. Eccl. xxxiiij. d. Qui baptiçatur a mortuo ⁊c. Chriſti paſſio. j. x. f. Poteſtis baptiçari baptiſmo quo ego baptiçor: Item exterior figuratiua ablutio. Joh. j. d. Ego baptiço ī aqua. Matth. vlt. d. Baptiçantes eos in noīe pr̄is ⁊c. Itē interior ſanctificatio. Joh. j. Hic eſt qui baptiçat ⁊c. Itē augmentum gratie. Act. .j. a. Uos autē baptiçabimini ſpūſancto. Eſt ⁊ alia littera: Uos autē genuit ſpirituſſanctus. Item perfecta purgatio. Luc. iij. c. Ipſe baptiçabit vos in ſpūſancto ⁊ igni .i. igne purgatorij. k ❡ Et factum eſt. In hac ſecūda parte agit ſpecialiter de chriſto. Et primo cōmēdat eum de tribus .ſ. in viſione celi aperti: a ſpūſancto ſuper ipſum deſcendēte: a voce patris ipſum cōmēdante. Secūdo ducit̄ in deſertū q̄ſi diabolū
Myſtice impugnatur⁹: ibi: Et ſtatim ſpūs. Myſtice. Per h̄ factū ſignificatū ē ꝙ potētes de volubili foro ſeculi trāſituri eſſent
Moraliter ad gratiā baptiſmi. Et h̄ cōſiderat etiā Glo. Interliñ. Moraliter l ❡ A naçareth. Qui vult baptiçari: id eſt de peccatis mūdari veniat de naçareth: id eſt de flore mundi exeat. Hiere. xlviij. b. Date florem moab. Eſa. xxviij. a. Ue flori ⁊c. m ❡ In iordane. Gamfred⁹. Jordanis interpretatur deſcenſus: quia deſcendit chriſtus vt nos deſcendamus. Eſa. ij. a. Fluēt ad eum omnes gētes. Idem. Nec ſimulata nec indeuota ⁊ triſtis humilitas habet gratiā apud deū. Ipſe ē veritas: nec cōplacere ei poteſt vt verbū ſuper eo qđ nō placet nobis tanꝙ expreſſiuū ē veritatis. Ipſe eni fuit vera colūba. Aliq̄ñ colūba ſumit̄ in malo: q̄ auis ſtolida ē. Oſee. vij. c. Fact⁹ ē ephraim q̄ſi colūba ſeducta ⁊c. Hiere. xxv. g. Facta ē terra eoꝝ in deſolationē ⁊c. In bono vero ſept⁹ ꝓpt
Verſus illas ꝓprietates. Verſus. Grex viſus pulli gemitus fel baſia pugna: Immunis amās mūdus partus cib⁹ vnda. In baptiſmate tria ſunt viſibilia: ſacerdos / baptiçandus / aqua. Et tria inuiſibilia eis reſpondentia: ſpiritus .ſ. interior / ablutio / et fides. Glo. Nō qđ neſciebat docetur: ſed nobis quid credere debeam⁹ oſtenditur: ipſum .ſ. quia homo cum alijs ad baptiſmū venit. n ❡ Tu es filius: non iohannes. o ❡ In te
complacui: id eſt placitum redemptionis humane in te cō Ps.109.
placere decreui. Luc. iij. e. In te complacuit mihi. Ps. Iurauit dominus et non penitebit eum. Aug⁹. de concordia euangeliſtarum. Intelligas euangeliſtas qui non eandem locutionem retulerint / eandem retuliſſe ſententiam: que diuerſitas locutionum ad hoc etiā vtilis eſt / ne vno modo dictum minus intelligatur et aliter ꝙ ſe res habet interpretet̄.

❡ Expulit eū in deſertum

a Expulit eū i deſertū. Nō ſonat in modū violētiā ſed in amorꝭ vehemētiā. Matthe⁹.iiij.a.dic: Duct⁹ ē. Lucas.iiij. a. Agebat i deſerto: ad denotādū ꝙ īdiuiſa ſūt opa trinitatiſ. Expellere poteſtatis ē: ducere ſapientie: agere benignitatis. Moraliter Moralit aūt deſertū clauſtꝝ ē. Sed dubiū ē a q̄ ſpū aliq̄ ducant in clauſtꝝ. Alij eni a ſpū phytonico: vt q̄ propter paſtum intrant. Phyton enim ventriloquus dicitur. Eſa. xxix.b. Et erit vox phytonis. Alij a ſpiritu baal: qui iō intrant vt maiores fiant: vel propter inanem gloriam. Baal enim ſuperior interpretat. Alij a ſpiritu ſancto: qui quoſdam impellit/ vt qui propter infirmitateſ et neceſſitates temporales cogunt intrare. Unde Bern. Felix neceſſitaſ que ad meliora compellit. Et Matth.xxij. a. cōpelluntur quidā intrare ad nuptias. Et Luc. xiiij.e.dr. Exi in vicos ⁊c. Aliq̄s ducit q̄ ſolo amore intrant vt fruantur dulcib⁹ ſponſi amplexibus. Cantꝭ.j.a. In odore vnguentoꝝ tuorum currimus. Ps. Quis dabit mihi pennas ⁊c. Alios agitat: vt qui de bono in melius proficiunt. Sed multi ſicut filij iſrl ꝓpinquiores ſunt terre ꝓmiſſionis primo anno egreſſiōis. Numeri.xj.a. Quis dabit nobis ad veſcendū carnes? Uulgus quippe promiſcuū qd aſcēderat cum eis eſtuabat deſiderio carnis ſedēs ⁊ flēs. b Et erat in deſerto quadraginta diebus ⁊ q̄draginta noctibus. Uita clauſtralium tota debet eſſe in penitentia. Sed quidā ſūt quadraginta diebus / ſed nō quadraginta noctibus: qui.ſ. diebus morantur in clauſtro / ſed noctib⁹ vagantur ad prauitates ſuas. Et poteſt fieri hic quadrimēbris diuiſio. c Et temptabatur. Similiter filij iſrael in deſerto multas ſuſtinuerunt tribulationes ⁊ temptationes: Exo. xvij. De bellis eorum: Numeri.xxj.et. xxxj. Greg⁹. Illos pulſare negligit: q̄s quieto iure poſſidere ſe ſentit. Deut.j.g. Sup mōtes pſecuti ſūt vos. Quadraginta dieb⁹: Cōtra illos q̄ dedignant cum turbis ⁊ cū malis habitare. Deut. xxiij.b. Nō abominaberis idumeū ⁊c. Et q2 ſuperat⁹ ē Job in laude dicit.xxx.d. Frater fui draconū ⁊ ſocius ſtruthionū. Ezech.ij.c. dic dñs ⁊c. Increduli ⁊ ſubuerſores ſūt tecū ⁊c. Gen.xxxi. Poſtq̄ venit iacob ⁊c. d Poſtq̄ aūt tradit⁹ ē. Glo. Nemo putet traditū iohannē ſtatim poſt tēptationē q̄draginta dieꝝ ⁊ ieiuniū dñi. Inuenit eni in euāgelio dñm ante multa docuiſſe ⁊ miracula feciſſe. Poſtq̄ ⁊c. Jeſus annorum triginta ⁊ tredecim dierum baptizat⁹ eſt: ⁊ poſt illum annum totum occulte predicauit / vt non predicatio diceret. Anno reuoluto mutauit aquam in vinū: poſt adhuc ꝑ mēſes tres occulte p̄dicauit ⁊ diſcipulos ꝯuocauit. Recurſis autem tribus menſibus circa paſcha decollatus eſt iohannes. Poſt etiā toto anno ieſus aperte p̄dicauit: ⁊ anno reuoluto in paſcha paſſus eſt. Tres igitur primi euangeliſte geſta ſecundi anni qui incepit ab incarnatione iohannis / ſufficienter pſecuti ſunt: ſed geſta primi anni trium menſiū poſt baptiſmū omnia pretermiſerūt / ⁊ vltimi anni quedam maiora: vt ſermonē ad nicodemū / ⁊ illum quem in cena fecit / qui ſuperfluit. Johānes vero acta ſecūdi anni ab eis diligent pſcrutatus / penit⁹ dimiſit. Si ḡ repperis ieſum trib⁹ annis ⁊ dimidio p̄dicaſſe / dic ꝙ tres mēſes ꝓ dimidio āno cōputent. f In galileā. Rabanus. Predicauit in finib⁹ zabulon et neptalim / vbi primo captiuitas fuerat ab aſſyrijs inchoata. Terrā zabulon itellige galileā q̄ ē circa mare tyberiadis ⁊ ſtagnum geneſareth. Terra vero i qua tribus neptalim vicina tyrijs / terra galilea gentium dicta eſt / poſtq̄ ſalomon in ea viginti ciuitates dedit regi tyri de ſorte trib⁹ neptalim. e Traditus eſt iohannes. Tradito iohanne: id eſt gratia dei incarcerata / in alia regione ſurgere debent predicatores: Non enim eget qui ſani ſunt medico: Luc.v.f. Ubicunq̄ fuerit corpus ⁊c. Mat.xxiiij.c. Corpus mortuū peccatores: aquile predicatores g Et appropinquabit regnum dei: id eſt apertio ianue principio euangelij cognitio chriſti h Et preteriens. Marcus et mattheus vident in electione diſcipulorum diſſentire ab alijs: in tempore / in loco / in modo. In tempore: quia dicunt vocatos poſt incarcerationem iohannis. In loco: q2 ambulante ieſu iuxta mare galilee. Lucꝭ. v.a. quia in magna piſcium captura cum ſederet ieſus in nauicula petri. In modo: quia iſti dicūt binos et binos vocatos: lucas vero ſimul. Sol. Tres ſunt vocationeſ. Prima ad notificationem: de qua Joh.j.f. Secunda ad familiaritatem. Luc.v. Tertia ad diſcipulatum: de qua Matth.iiij.et hic. Similiter agit h̄ de vocatione maiorū ⁊ primitiuorum. Non enim omniū apoſtolorum vocatio exprimitur in euangelio: ſ; tm̄ iſtorum de quibus hic agitur: ⁊ aliorum trium diſcipuloꝝ .ſ. philippi ⁊ nathanael: Joh.j.et Matth.ix.a. i Mare galilee. Oſee.xj.c. Diſperdam ephraim ⁊c. k Uidit: intuitu miſericordie. l Mittētes retia: Eccleſiā ꝑ naue rego: tria climata mundi ſūt mare: ſcripture / retia: piſcis / homo. m Piſcatores. Hilarius. Ex eorum arte opus eoꝝ futurum proditur: vt quēadmodum piſces e mari: ita homines e ſeculo in ſuperiorem locum: id eſt in locum celeſtis habitaculi protrahendi ſunt. n Hominū: non ranarum et prebendaꝝ vel temporaliū dignitatū. o Et protinus. Actꝭ.ij.a. Fact⁹ ē repēte de celo ſon⁹. Neſcit tarda molimina ſpūſſcti gra. Aug⁹. Obediēs ⁊c. Exemplū de marito. p Relictis retib⁹. In tertia vocatione nō ſolū retia / ſed etiā oīa reliquerūt. q Secuti ſūt eū. Hilari⁹. In his docemur chriſtū ſeq̄ ⁊ ad ſecularꝭ vite ſollicitudinē ac paterne domus cōſuetudinē nō retrahi. Glo. in Matth. Nō irrationabilit vt arguit porphyri⁹ et iulian⁹. Aug⁹. Apli ſtatim ſecuti ſūt ſaluatorē: ſ; credunt plura ſigna vidiſſe anteq̄ crederent. Maieſtas q̄q̄ diuinitatis occulte q̄ ē i humana facie relucebat: ex q̄ aſpectu poterat ad ſe trahere q̄s volebat: ſicut vis eſt in adamante / vt ferrum ſibi copulet. r Ingrediuntur. Glo. Hiero. Marcus dicta euangelij in ſemetipſo diſponēs / ordinem hiſtorie non ſecutus myſteriorum ordinem ſeruat. Unde in ſabbatis primam virtutem narrat dicens: Ingrediuntur ⁊c. s Et ſtatim. Amb. ſuper Lucam. Quia neſcit tarda ⁊c. vt in actum ingrediuntur / multa tanq̄ ceruus tranſiliens. Marcus nihil agit de ſermone in monte / ſed tranſit ad miracula: nec ſeruat ordinem hiſtorie: Primo de arreptitio in ſynagoga ſanato loquitur. Secundo de ſocru petri. Tertio de leproſo: cum econtrario factū ſit. Sed hec ad noſtrā inſtructionem fecit / vt ait Beda: quia hec tria ſignificant pctm̄ in conſenſu ⁊ opere ⁊ cōſuetudine: qd eſt q̄ſi

B.4.a. Luc.4.a.

a cui. Et ſtatim ſpiritus expu-
b lit eum in deſertum. Et erat in deſerto quadraginta dies bus ⁊ quadraginta noctib⁹ /
c et temptabatur a ſathana. Eratq̄ cum beſtijs: ⁊ angeli
d miniſtrabant illi. Poſtq̄ aūt
e traditus eſt iohannes: venit
f ieſus in galileam predicans euangelium regni dei / et dicens: Quoniam impletum ē
g tempus / et appropinquabit regnum dei: Penitemini et
h credite euangelio. Et preteri-
i
k ens ſecus mare galilee: vidit ſimonem ⁊ andream fratrem
l eius: mittentes retia in mare.
m Erant enim piſcatores. Et dixit eis ieſus: Uenite poſt me et faciam vos fieri piſcatores
n
o hominū. Et protinus relictis
p
q retib⁹ ſecuti ſunt eum. Et pgreſſus inde puſillum / vidit iacobū zebedei et iohannem fratrem eius: et ipſos componentes retia in naui: ⁊ ſtatim vocauit illos. Et relicto patre ſuo zebedeo in naui cum mercennarijs / ſecuti ſunt eū.
r Et ingrediuntur capharnaū:
s et ſtatim ſabbatis ingreſſus i ſynagogam docebat eos. Et

B.4.c. Luc.5.d.

Ps.54.

Matth.4.d. Luc.5.b.

Luc.4.e.

☙ lepra inextrabilis. a Poteſtatem habens. Eccj. viij. a. Sapientia hominis lucet in vultu eius ⁊c. Matth. xxiij. a. Dicunt enim ⁊ non faciunt. b In ſynagoga. Hic ſub/dit opus pietatis. Primo poſuit marc⁹ opus pietatis in vo/catiõe diſcipuloꝝ: poſtea opus ſapiētię in p̄dicatione ⁊ doc/trina: nūc op⁹ potē/tię ponit in miracu/lorum operatione.

C

Matth.7.d. c In ſpiritu im/mundo / detentus. .ſ. d Quid no/bis ⁊ tibi ieſu na/zarene. ij. Cor. vj d. Que ↄuentio chri/ſti ad belial? Eccj. xiij. c. Quę cõmuni/catio ſancto homini ad canem? e Ue/niſti. Beda. Prę/ſentia ieſu tormenta demonū ſt. ij. Pet. ij. a. Si enim de⁹ an/gelis peccātibus nõ pepcit ⁊c. f Per/dere nos. Hiero⁹ Magnum tormen/tum eſt ei a leſione hoīs ceſſare: qꝫ tan/to grauiꝰ ↄimittit: quanto diutius poſ/ſedit. g Scio: id eſt opinor. h Ob/muteſce. Et ſi ali/

Matth.8.b. Luc.4.f. qd vtile dixerint de/mones / ne eis inten/das. Eccj. xv. c. Nõ eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris. i Et exi de hoīe. Eccj. xiij. c. Sicut cõmunicabit lupus agno: ſic pctõr iu/ſto.

ſtupebant ſuper doctrina ei⁹. Erat enim docens eos quaſi
a põteſtatem habens / et non ſi/
b cut ſcribę. Et erat in ſynāgo/
c ga eorum homo in ſpiritū im/
mundo / et exclamauit / dicēs:
d Qūid nobis ⁊ tibi ieſu naza/
e f rene? Ueniſti pérdere nos?
g Sciō qꝫ ſis ſanctus dei. Et
comminatus eſt ei ieſus / di/
h i cens: Obmūteſce / et ēxi de
k homine. Et diſcērpens eum
ſpiritus immūdus: et excla/
mans voce magna / exījt ab
eo. Et mirati ſunt omnes: ita
vt conquirerent inter ſe / dicē/
l tes: Qūid nam eſt hoc? Que
nā doctrina hęc noua? Quia
in poteſtate ſpiritibus immū/
dis imperat / et obediunt ei.
m Et proceſſit rūmor eius ſta/
tim in omnem regionem gali/
leę. Et protinus egredientes
n de ſynagoga / venerunt in dō/
mum ſimonis ⁊ andreę cum
o iacobo et iohanne. Rēcum/
bebat autem ſocrus ſimonis
febricitans: et ſtatim dicunt

k Et diſcerpēs ⁊c. Qꝫ diabol⁹ diſcerpit ī exitu / vehe/mētē dolorē diabolo oñdit. Signū aūt / vt dic Greg⁹ / qꝫ tem/ptatio grauior in fine. Uñ Apoc. xij. c. Ue terrę ⁊ mari: qꝫ deſcendit diabolus ad vos habens iram magnā. l Quid nam eſt hoc ⁊c. Duo quęrunt: de facto et doctrina. m Et proceſſit rumor eius. i. Timoth. iij. b. Epiſcopū op/tet habere bonum teſtimonium ⁊c. Eccj. xlj. c. Curam habe de bono nomine. ij. Cor. ij. d. Chriſti bonus odor ſumus ⁊c. n Uenerunt in domū ſimonis. Joh. j. f. dicitur / pe/trum fuiſſe de bethſaida: qd q̄uis verum ſit / poterat habere domū in capharnaum ex parte vxoris ſuę. o Recum/bebat aūt ſocrus ſimonis. Raban⁹. Allegorice: do/mus petri circumciſio ei⁹ ē apoſtolatui cõmiſſa. Socrus eſt ſynagoga: quę quodāmodo mater eſt eccleſię petro cõmiſſę. Hęc febricitat: quia iuidię ęſtib⁹ laborat perſequēs eccleſiā. Socrus cuius manū tangit domin⁹ / qñ carnalia ei⁹ opera in ſpiritualem vſum conuertit eccleſia erecta miniſtratur in ſpi/ritu. p Ueſpere autē facto. Malach. iij. c. Orieł vob timentibus ſol iuſticię ⁊c. Eccj. xv. c. Non eſt ſpecioſa laus

Ps.49. in ore eius. Ps. Peccatori autem dixit deus ⁊c. q Qm ſciebant eum. Phil. j. c. Siue per veritatem ſiue per oc/caſionem ⁊c. Item Luc. ix. f. Dñe vidimus quendam ⁊c. Et ait ieſus: Nolite prohibere: qui non eſt aduerſum vos pro vobis ē. Et apoſtolus ⁊ domin⁹ loquitur de mercenna/rijs: qui male viuunt ⁊ bene docent: qui non ſunt arcendi nec tñ amplectendi. Alij vero male viuunt ⁊ male docent vbiqꝫ: nam etiam hi ſunt fures cauendi et prohibendi. In quo figu/rate domin⁹ hęc demonia loqui prohibet. r Et dilucu

lo. Moraliter. Omnis chriſti actio / noſtra eſt inſtructio. Myſtice
Mane igitur nobis ſurgendū ē ad bene operandum. Unde
Non ſit vobis vanū ⁊c. Ps. Et mane oratio mea preueni/ Ps.87.
et te. Eſa. xxvj. b. Aīa mea deſiderauit te ī nocte. Sap. xvj. d. Oportet nāqꝫ ſolē preuenire ⁊c. s Abijt in deſertū.

ei de illa. Et accedens eleua/
uit eam apprehēſa manu ei⁹:
et cõtinuo dimiſit eam febris
p et miniſtrabat eis. Ueſpere
autem facto cum occidiſſet
ſol / afferebant ad eum omneſ
male habētes et demonia ha/
bētes: Et erat omnis ciuitas
cõgregata ad ianuam: Et cu/
rauit multos qui vexabantur
varijs languoribus. Et de/
monia multa eijciebat: et non
q ſinebat loqui ea: quoniā ſciē/
r bant eum. Et dilūculo valde
s ſurgens / ēgreſſus abijt in dē/
ſertum locum: ibiqꝫ orabat.
t Et proſecutus eſt eum ſimon
v ēt qui cum illo erāt. Et cum
inueniſſent eum / dixerunt ei:
x quia ōmnes quęrunt te. Et
y ait illis: Eām⁹ ī ꝓximos vicoſ
⁊ ciuitates: vt et ibi p̄dicem:
z a Ad hōc eni veni. Et erāt prę/
dicans in ſynagogis eorum
et omni galilea / et demo/
b nia eijciens. Et vēnit ad eū
leproſus deprecans eum / et
c d genuflexo dixit: Si vis pōtes

Determinato tem/pore / determinat lo/cum. Exo. v. a. Di/mitte populum me/um vt ſacrificet mi/hi in deſerto. Job. xxxix. a. de onagro. Cui dedi ī ſolitudie domum ⁊c. Domi/nus turbas reficit in deſerto: Luc. ix. b. de quinqꝫ panibus. Exo. xvj. d. Filij iſ/rael manducauerunt māna in deſto. Hie/re. xxxj. a. Inuenit gratiā ī deſerto ppls ⁊c. Moralit. De/ſertum eſt penitē/tia: quia ſicut in de/ſerto non inueniunt delitię carnis: ſic nec in vera penitentia. Item quia a paucis inhabitatur: ⁊ peni/tentia a paucis ſuſci/pitur. Hiere. viij. c. Nõ ē q̄ agat penitē/tiam ſuper peccato ſuo / dicēs: quid feci. t Et proſecutuſ eſt eum ſimon: id eſt obediens. Tales apti ſunt ſequi dñm. v Et qui cum il/lo erant. ſ. andreas frater eius et iohan/nes et iacobus: id eſt virilis / obediēs / ⁊ ſimplicitas / et gratia. x Omēs quęrūt te. Surgētes a ſomno cordis peccati. Eph. v. d. Surge qui dormis. Prouerb. vj. b. Uſqꝫquo pi/ger dormis: quādo ↄſurges a ſomno? s Egreſſus. Egre/di docens a carne per contemptū delitiarum: a mundo ꝑ ab/iectionē diuitiarum: a diabolo per odium dignitatū. Eſa. lv. d. In leticia egredimini ⁊ in pace deducemini. x Oēs q̄/runt te: quia tu es omne bonum. Exo. xxxiij. d. Oſtendam tibi oē bonū ⁊c. Oēs q̄ ſua ſūt q̄runt: ſed non omnes bene q̄/runt: et ideo non inueniunt. Oſee. v. b. In gregibus ⁊ armē/tis ſuis vadent ad quęrendū dñm ⁊ nõ inuenient. Joh. vj. c. Quęritis me ⁊c. y Eamus ⁊c. Cant. vij. d. Egrediā/mur in agrū ⁊c. Per villas quę abſqꝫ omni munimine ſūt / in/telliguntur peccatores: qui abſqꝫ diuina defenſione expoſiti ſunt demonibus. Eſa. v. a. de vinea mala ⁊c. Idem etiam ſignificaƚ per agros. Debent ergo egredi p̄dicatores ⁊ com/morari: qd eſt contra illos q̄ ſtatim redeunt. j. Machab. iij. a. Judas perambulauit ⁊c. Ps. Benedicite de fontibus iſra/el: id eſt aquas ad bibendum attrahite. Uos potate de fonti/bus: id doctrinis ſcripturarum. z Ad hoc enim veni. Eſa. lxj. a. Spiritus dñi ſuper me. b Et venit ad eū le/proſus. Hoc idē dī Matth. viij. a. Et Luc. v. c. Lepra ē error: Leuit. xiij. Eſt ſupbia. ij. Paral. xxvj. d. de ozia rege: q̄ pcuſſus ē lepra. Et. iiij. Reg. v. a. de naamā. Erat naaman diues ⁊ fortis ſ; leproſus. Per leprā ſignificaƚ cupiditas. Nu/meri. xij. c. de lep̄ marię. Et. iiij. Reg. v. g. de lepra giezi ⁊c. a Et erat: qd refert Matthe⁹. iiij. d. c Si vis. Breuis orō ſ; magna fides. d Potes me mūdare. ſ. eccłię ↄformare.

Margin notes beside this column, top to bottom: B; Luc.4.g.; Moraliter; Matth.8.a. Luc.5.c.; Phil.2.c.; Ps.67.

☙ In hoc enim ſe

¶ In hoc enim ſe immũdũ iudicat. Boeti⁹. Si medicum expe
ctas/oportet vt vuln⁹ detegas. Mali econuerſo vulnera ſua
tegũt ⁊ defendũt. Job.xlj.a. Corpus ei⁹ q̃ſi ſcuta fuſilia ⁊c̃.
Pſ.45. Sed dñs ſcuta ei⁹ comburet. a ¶ Jeſus aũt miſert⁹ ei⁹
Pſ.144. extendit manũ. Pſ. Aperis tu manũ tuam. b ¶ Et tã
gens eũ: qui tan
gebatur fide illius.j.
Corſ.vj.d. Qui ad
heret deo/vnus ſpi
ritus eſt c ¶ Ait il
li: volo: mũdare.
Ecce pietas: quę fi
des excommunicat.
a ¶ Jeſus autẽ mi
ſertus ei⁹/tãgen
do. Tactus leproſi
chriſtum nõ eſſe ſub
ſectum legi oſtẽdit:
ad humilitatẽ ⁊ ope
ra miſericordię pro
uocat: errorem ma
nichei confutat. d
¶ Et cõminatus ẽ
ei. Beda. Ubi le
proſus mũdat/cer
tus non exprimitur
locus/vt oſtendatur
non vnum populum
ſpecialiter alicu⁹ ci
uitatis ſ; multos po
A pulos fuiſſe ſanatoſ.
e ¶ Et dicit ei: vi
de: id eſt conſidera
quomodo curat⁹ es:

a me mundare. Jẽſus autem
miſertus eius/extendit manũ
b ſuam: et tãngens eum/ait illi:
c Uõlo. Mundare. Et cum
dixiſſet: ſtatim diſceſſit ab eo
lepra: et mundatus eſt. Et cõ
d minãtus eſt ei: ſtatimq; eiecit
e f illum/et dicit ei: Uidẽ nẽmi
ni dixeris: ſed vade oſtende
te principi ſacerdotum: et of
g fer pro emundatione tua quę
pręcepit moyſes i teſtimoniũ
illis. At ille egreſſus cępit p̃
dicare ⁊ diffamare ſermonem
ita vt iam non poſſet manife
h ſte in ciuitatẽ intrõire: ſed fo
ris in deſertis locis eſſe: et cõ
ueniebant ad eum vndiq;.

¶ Capitulum II

Iterum intrauit ca
pharnaum poſt dies
octo: et auditum eſt q; in do

nec eſt opus dici qđ exclamat ei natura rei: vt dicitur.j.v.b.
et Lucſ.viij.f. Narra quanta tibi fecerit deus. Origeñ. Non
iubet ſupertacere pncipibus iſrael qui vident leproſum mũ
datum: ſanentur a lepra pctõꝝ ⁊ offerãt ſe deo ſi credunt: aut
ſi nõ credunt/inexcuſabiles ſunt. Uel ita munus qđ pręcepit
moyſes illis: id eſt ſacerdotib⁹ offerri in teſtimoniũ: id eſt i ſi
gnum ſpiritualis prohibitionis: ſicut curatio lepręconteſta
tur curationi peccati: illius inquam munus offerant/non ſo
lum in ſigno/ſed in re vt turpem/a ſacerdotib⁹ peccati munda
tus in ſacrificium dei trãſeat: Moyſes enim p̃cepit. f ¶ Ne
mini dixeris. Hiero⁹. Nunc humilitas iuſſit latere. Solet
tñ ſic exponi. Ita euidenť curatus es q; nõ oportet dicere ali
cui. Unde Hiero⁹. Nouerat vt ſermonem iactaret: qđ corpo
re pręferebat. Hilari⁹. Jactãtia iuitata facit ne lepra trãſire
poſſit in medicum. g ¶ Quę pręcepit moyſes in teſti
moniũ illis.ſ.duos paſſeres. Unũ in ſacrificium: alterum i
agrum. h ¶ Ita vt iam nõ poſſet manifeſte introire
in ciuitatẽ. Oſee.xj.d. Ego dñs ⁊ ciuitatẽ non ingredior.

Iterum intrauit ca ¶ Expoſitio Capituli. II
pharnaũ. Supra ęgit de his quę myſtice congru
unt ordini reſtaurationis humanę: id eſt de increpa
tione dęmonis: de ſanatione mulieris: de curatiõe leproſi ho
minis: In hoc ſecundo capitulo iterum agitur de manifeſta
tione poteſtatis ſapientię ⁊ bonitatis ipſius chriſti. Et diui
ditur in quattuor partes. In prima ſanat paralyticũ. In ſe
cunda vocat matthęum: ibi: Et egreſſus. Tertio reſpõdet
accuſantibus diſcipulos de ieiunio: ibi: Et erant diſcipu
li. Quarto reſpondet arguẽtib⁹ diſcipulos ſuper apparen
ti tranſgreſſione ſabbati: ibi: Et factum eſt iterum. In p̃
ma/potentia: In ſecũda/ſapientia: In tertia/ſapientia ⁊ bo
nitas: In quarta bonitas ⁊ poteſtas declaranť. Dicit ergo:
¶ Et iterũ intrauit capharnaũ ⁊c̃. Apoc.iij.d. Ego
ſto ad oſtium ⁊ pulſo. Cantſ.v.a. Uox dilecti mei pulſantis:
aperi mihi ſoror mea/ſpõſa mea/amica mea/imaculata mea.
k ¶ Ita vt non caperet.i.capi nõ poſſent: quia nec etiam
oẽs tangere poterant ianuã dom⁹: qui ſignificãt q; dño p̃di

cante in iudęa/nec ad ianuam intrauerunt.i. ad pęnitentiam.
l ¶ Et venerũt ferẽtes ad eũ paralyticũ. Paralyticus
dicitur q; tremul⁹. Dañ.v.b. Cõpages renũ ei⁹.i.balthaſar/
abſorbẽs diuitias/diſſoluebanť: ⁊ genua ei⁹ ad ſe collidebanť.
Itẽ q; inſenſibilis. Hiere.v.a. Percuſſiſti eos ⁊ non dolue
rũt: attriuiſti eos ⁊ re
nuerũt diſciplinã ac
cipere. Itẽ q; diſſo
lutus. Eſa.xxxv.b.
Cõfortate man⁹ diſ
ſolutas ⁊ genua de Matth.9.a.
bilia roborate. Itez Luc.5.d.
q; piger. Prouerb. Job.5.a.
xxj.d. Deſideria oc
cidũt pigrũ: nolue
runt eni quicq; ma
nus ei⁹ opari. Pro
uer.xix.c. Pigredo
imittit ſoporẽ: ⁊ aĩa
diſſoluta eſuriet. Lu
ce.xvj.e. de diuite.
Itẽ q; ineloquens.
Eſa.xxix.a. Erit q̃ſi
phytonis de terra vox
tua/⁊ de humo muſſi
tabit eloquiũ tuum.
m ¶ Qui a q̃ttuor Luc.5.d.
portabať. Mo Moraliter
raliter. Quattuor
portatores/ſũt co
gnitio criminis/me
moria mortis/timor
ſupplicij/ſpes p̃mij. B
Iſti q̃ttuor dicunť

mo eſſet/⁊ cõuenerunt multi
k ita vt non caperet neq; ad ia
nuam: et loquebatur eis ver
bum. Et venerunt ferentes
l m ad eũ pãralyticũ/qũi a quat
n tuor portabatur. Et cũm nõ
poſſent offerre eũ illi prę tur
ba/nudauerũt tectũ vbi erat/
et patefacientes ſubmiſerunt
grabatum in quo paralyticuſ
o iacebat. Cũm autem vidiſſet
ieſus fidem illorum/ait para
p lytico: Fili dimittũnť tibi pec
cata. Erant autem illic qui
dam de ſcribis ſedentes ⁊ co
q gitãtes in cordib⁹ ſuis: Quid
r hic ſic loquiť? Blãſphemat.
Quis poteſt dimittere pecca
ta niſi ſolus deus? Quo ſta
s tim cõgnito ieſus ſpiritu ſuo:
quia ſic cogitarent intra ſe/di
cit illis? Quid iſta cogitatis

ſup Pſ. In te dñe ſpaui ⁊c̃. Uel q̃ttuor portatores ſũt: bo
na opatio/elemoſyna/venia alijs facta/oro ſctõrũ: quattuor
baculi. Bona opatio. Greg⁹. Iterũ fac ⁊c̃. Elemoſyna. Da
nieľ.iiij.e. Pctã elemoſynis redime. Uenia alijs conceſſa.
Matth.vj.b. Si eni dimiſerit hoib⁹ pctã eoꝝ/dimittet ⁊ vo
bis pater veſter q̃ in cęlis ẽ. Sctõꝝ oro.j. Regſ.xv.f. Pec
caui: ſed nũc porta q̃ſo pctm̃ meũ. Lectus q̃ palyticus deferť
eſt dei patientia. Eſa.xlvj.b. Uſq; ad canos ego portabo.
n ¶ Et cũ nõ poſſet offerre eũ illi p̃ turba. De impedi
mẽto turbę: q̃re ſup Lucſ.v. o ¶ Cũ aũt vidiſſet ieſus fi
dẽ illoꝝ. Glo. Multũ valet apud deũ fides ꝓpria vbi tãtũ
valuit aliena: vt hõ interi⁹ ⁊ exteri⁹ ſanat⁹ repente exurgeret
alioꝝq; meritis ſua ei relaxarenť pctã. p ¶ Ait palytico:
fili dimittunť tibi pctã. Ex textu litterę patet q; ex me
rito fidei illoꝝ/inſpirauit illi palytico fidez: qua infuſa dimiſſa
ſunt illi pctã. Subtracta aũt cã morbi/ſtatim ſanat⁹ ẽ. Et no
ta q; fides nõ dr̃ p̃ma grã: q; ſemp ſine merit infũdiť: ſ; q; ſi
ne ꝓprijs merit. Uñ Hiero⁹. Paralyticũ ſanauit nõ ꝓ ſua fi
de cũ ſenſu careret/ſ; ꝓ fide offerẽtiũ. Itẽ videť p Interlin.
q; infirmitas q̃ venit ꝓpť pctã/nõ ſanať niſi dimiſſo pctõ: er
go furioſus q̃ ꝓpter pctã in furiã incidit nunq; ſanabiť cũ nõ
poſſit pęnitere niſi a furia liberatus. Contra Danieľ.iiij.g.
Sic nabuchodonoſor reddit⁹ ẽ ſenſus ei⁹. Solˀ. Habebat lu
cida interualla: ⁊ tũc poterat pęnitere. Et nota vt dr̃: Eleua
ui ego nabuchodonoſor oculos ad cęlũ ⁊ ſenſus me⁹ reddit⁹
eſt mihi: Ita p merita alioꝝ poſſet taľ curari. q ¶ Erãt aũt
illic q̃dã de ſcribis ſedẽtes ⁊ cogitãtes i cordib⁹ ſu
is: q̃d h loq̃ť. Eccſ.xiij.d. Paup locut⁹ ẽ/⁊ dicũt q̃s eſt h
r ¶ Blaſphemat: q̃s põt dimittere pctã ⁊c̃. Hoc di
cẽdo.i. q; ſoli⁹ dei ẽ ſibi vſurpat. Eſa.xliij.d. Ego ſũ q̃ deleo
iiq̃tates ⁊c̃. s ¶ Quo ſtatim cognito ieſus ſpũ ſuo ⁊c̃.
Heb.iiij.d. Oĩa nuda ⁊ apta ſť oculis ei⁹ ⁊c̃.j. Paraľ.xxviij.
b. Oĩa corda ſcrutať dñs ⁊ vniuerſas mẽtiũ cogitatiões itel
ligit: Cũ tñ Hieremias dicat.xvij.b. Profũdũ ẽ cor hois ⁊ i
ſcrutabile: et q̃s cognoſcet illđ? Cognito ⁊c̃.j. Regſ.xvj.b.
Hõ videt i facie ea q̃ parẽt: de⁹ aũt ituet cor. Prouer.xvj.a.

ꝶ Oēs vię hoim patēt oculis ei⁹. a Quid ē facili⁹ dicere ꝛc. i. dicto ſanare paralyticū in aïa. b An dicere: ſurge ꝛc. i. dicto facere vt ſurgat ꝛ ſanet in corpe. c Ut aūt ſciatis ꝛc. Poſſunt eſſe verba euangeliſtę ad nos legentes et audientes: Ait .ſ. chriſtus. Uel poſſunt eſſe verba chriſti ad iudęos inuidos ſcribas ꝛ phariſęos. Loquit aūt de ſe in tertia pſona vitādo arrogantiā. Et tūc cōuertit ad paralyticū ſermonē: vñ intponit euangeliſta: Ait paralytico: q̄ſi ꝑdicta dixit ad iudęos: hęc .ſ. Ut aūt ſciatis ꝛc. ſed hoc dixit paralytico: Surge tolle ꝛc. Scdm h videtur ꝙ probatio dñi nulla ſit: q2 mai⁹ eſt ſanare aīaȝ q̄ʒ corpus. Sol. Sicut dicit Beda: ęq̄lis potentię eſt vtrūq3: ſed ſanatio corpis oib⁹ notior ē: vñ ipſū h poſſe, poterant ſcire ꝙ illud poterat. d Habet: non dicit accepit, ſed habet.

Matth.9.a. Luc.5.e.
Matth.9.a. Luc.5.e. Joh.5.b.
Al. ꝯglificarēt
Matth.5.a. Luc.5.f.

a in cordibus veſtris? Quid
eſt facili⁹ dicere paralytico:
dimittuntur tibi peccata, an
b dicēre: ſurge tolle grabatum
c tuum ꝛ ambula? Ut āutē ſcia
d tis quia poteſtatem hābet fili
e f ūs hōminis in terra dimitten
di peccata, ait paralytico: Ti
g h bi dicō, ſurgē: tollē grabatum
i k tuū, ēt vade in domū tuam.
l Et ſtātim ille ſurrexit: ꝛ ſubla
to grabato abijt coram om
nibus, ita vt mirarentur oms
et honorificarent deum, di
centes: quia nūq̄ʒ ſic vidim⁹.
m n Et ēgreſſus eſt rurſus ād ma
o re, ōmniſq3 turba veniebat ad
p eum, et docebat eos. Et cūm

e Fili⁹ .i. chriſt⁹. f hois .i. virginis nō hoim. g Tibi dico ſurge. Interlin. A carnalib⁹ deſiderijs. j. Pet. ij. b. Obſecro vos tāq̄ʒ aduenas ꝛc. Eph. v. d. Surge q̄ dormis. i Tolle grabatum tuū. Hiero⁹. Ut qḋ fuit teſtioniū īfirmitatis, ſit ꝓbatio ſanitatis. h Surge tolle grabatū tuū .i. lectū: a graba qḋ eſt caput, lectus .ſ. pauperū: vbi .ſ. nihil ſternit niſi caput. Moralit. Primū eſt ſurgere, pctm̄ dimittere. Secūdū lectum tollere, ē delectationē peccati ſibi in onus pęnitētię ɔuertere. Tertiū eſt vt h nō agat pro laude vel lucro tempali, ſed ſpe cęleſtium. Hoc ē. k Et vade ī domū tuā .i. ſurſum ad patriā cęleſtē: q̄ ē dom⁹ tua ꝑ fruitionē ꝛ affectionē tuā. Hęc tria ſignāt Matth. xvj. d. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum .i. veterē hoiem .i. pctā: hoc ꝑmū: vt dicat: Uiuo ego, iā non ego: et tollat crucē ſuā, ecce ſecūdū .ſ. pęnitētia: et ſequat me, ecce tertiū .ſ. intētio recta. Quidā lectū ſuū dimittūt: q̄ .ſ. de corpe ſuo nullā curā gerūt. Cōtra quos dicit hic: Tolle lectū tuū. Et Naū. iij. c. Intra in lutū ꝛ calca ſubigēs tene laterē. Eph. v. f. Nemo vnquā ſuā carnē odio habuit. Illi aūt lectū ſecū tollūt: q̄ corpus ſuū trahūt ad ſeruitiū ſpūs. Job. vij. c. Si dixero, ɔſolabit me lectul⁹ me⁹, ꝛ releuabor mecū loquēs in ſtratu meo, terrebis me ꝑ ſomnia. Cant. iij. a. In lectulo meo ꝑ noctē q̄ſiui quē diligit aïa mea. k Et vade ī domū tuā .i. diſcute ɔſciētiā. Eſa. xxxviij. c. Recogitabo tibi oēs annos meos ꝛc. Ps. Perambulabā in innocētia cordis mei: in medio dom⁹ męę. Uel, Uade in domū tuam .i. cogita de ſepulchro tuo. Ps. Sepulchra eoꝝ dom⁹ illoꝝ in ęternū. Eccs. vlt. c. Ibit homo ī domum ęternitatis ſuę. Itē Uade in domū tuā .i. ɔſidera fragilitatē tuā ꝛ vilitatē. Naū. iij. c. Intra in lutū ꝛc. In ꝑmā domū debeſ ire .i. in paradiſum, vt ſpes erigatur. In ſecūdam .i. ɔſcientiam, vt totū qḋ turpe ē ejciat. In tertiā: id eſt ſepulchri, vt ad peccata pręterita reditus timeatur. In quartam .i. vilitatis, vt humilitas cordis cuſtos virtutū augeat. l Et ſtatim ille ſurrexit: ꝛ ſublato grabato abijt corā omib⁹ ita vt mirarent oēs ꝛc. Luc. v. e. Et ſtupor apprehēdit omēs. Amb. Maluū timere q̄ʒ credere. Ergo nō credebāt: quō ergo dicit hic ꝙ honorificabāt deū? Sol. Nō credebāt auctoritati facientis .ſ. ꝙ chriſtus eſſet deus: tñ credebāt factum et reuerebant ꝛ deum magnificabāt. m Et egreſſus ē rur

Moraliter
Gal.2.d.
Ps.110.
Ps.48.

ſus: poſt curationē paralytici in capharnaū. n Ad mare egredit: quia nō ſolum ciues, ſed ꝛ maris habitatores inſtruit: et fluctuantis mūdi mot⁹ fidei firmitate ɔtemnere docet. o Omniſq3 turba veniebat ad eū ꝛc. ſicut ad iohannē in deſertum egrediebant omnes. p Et cū pręteriret. Matth. xx. g. Stetit ieſus. Glo. Pręteriēs audit vt homo: ſtans illuminat vt de⁹. q Uidit leui alphei .ſ. filiū. r Sedentē ad telonęū. Telonęū dom⁹ ī q̄ ſoluūt tributa vel vectigalia. Uis ē in viſu: q2 et caladrius viſu ſanat: ꝛ ſtruthio viſu fouet oua. Uñ Ambroſius ſuper Ps. cxviij. Pleriſq3 iuſti aſpectus admonitio correctiōis ē. Sap. iiij. c. Reſpectus ei⁹ ī electos ill⁹. Luc. xxij. g. Conuerſus dñs reſpexit petrū. Ps. Dñs de cęlo ꝓſpexit vt videat ſi ē intelligens aut requirens deum.

Matth.9.b. Luc.5.f.
C
Matth.9.b. Luc.5.f.
†Ps.13.et.5

q pręteriret vidit lēui alphei ſe
r s dēntem ad telonęum, ēt ait il
t li: Sequere me. Et ſūrgēs ſe
v cutus eſt eum. Et factūm eſt
cum accumberet in domo illi
us, multi publicani ꝛ peccato
x res ſimul diſcūbebant cūm ie
ſu ꝛ diſcipulis eius. Erāt eni
multi qui ſequebantur eum.
Et ſcribę ꝛ phariſei videntes
quia manducaret cum publi
canis ꝛ peccatoribus, dicebāt
y diſcipulis eius: Quare cum
publicanis ꝛ pctōrib⁹ mādu
cat ꝛ bibit magiſter vr̄? Hoc
audito ieſus, ait ill': Nō neceſ
ſe habent ſani medico: ſ; qui
z male habēt. Nōn enim veni

Sedentem ad telonęū. Leui ſedens ad telonęum vt recipiat tributa, eſt ſacerdos recipiēs tributa aïarū: et ſedens per ocium ꝛ torporē: cui dicitur ſequere me. Prouerb. vj. a. Diſcurre, feſtina, ſuſcita amicum tuū. Thren. ij. c. Sederūt in terra, cōticuerūt ſenes filię ſion. s Et ait illi: ſequere me. Job. xxviij. a. Ferrū de tra tollit .i. matthe⁹ de telonęo. Roma. v. d. Ubi abundauit delictū ꝛc. t Et ſurgens ſecut⁹ eſt eum. iij. Reg. xix. d. Cū veniſſet helias ad heliſęum, miſit pallium ſuum ſuper eum: qui ſtatim relictis bobus cucurrit poſt heliam. Job. xxiij. c. Ueſtigia eius ſecutus eſt pes meus. v Et factum eſt cum accuberet in domo illius ꝛc. j. Cor. v. d. Si is qui frater nominat inter vos ē fornicator, doloſus aut auar⁹: cū huiuſmodi nec cibū ſumere. Sed iſte erat raptor, ꝛ auar⁹. Amb. Reliquit propria qui recipiebat aliena. Sol. Iam pęnitēs erat excommunicatus: vnde nec vitādus. j. Cor. v. Glo. Nos a cōmunione quemq̄ʒ prohibere non poſſumus: niſi aut ſponte confeſſum aut in aliquo iudicio eccleſiaſtico vel ſeculari nominatum atq3 conuictū. Item ibidem. b. Modicum fermētū ꝛc. Glo. Iudicis nō ē ſine accuſatore dānare: vt nec chriſt⁹ iudā abiecit. Itē Ps. Supbo oculo ꝛ īſatiabili corde cū h nō edebā. Glo. cōmunicādo ī pctō. Hiero⁹. Diſcūbēteſ viderūt publicanū a pctis ad meliora cōuerſum, locum inueniſſe pęnitentię: ꝛ ob id non deſperant de ſalute, pręſertim illi q̄ iam pęnitentes ſequebātur. x Cum ieſu ꝛ diſcipulis eius. Job. j. a. Faciebāt cōuiuia per domos, vnuſquiſq3 in die ſua, ꝛ mittētes vocabāt tres ſorores ſuas .i. infirmos cogitatione, verbo ꝛ opere vt comederent et biberent cum eis. Luc. xiiij. c. Cum facis conuiuiū, voca pauperes ꝛ debiles, cęcos ꝛ claudos: et beatus eris: quia non habent vnde retribuant tibi. Heſter. vlt. d. Tertiadecima die menſis ꝛc. id eſt poſt impletionem decalogi ꝛ euangelij, celebrauerunt cōuiuia cum gaudio, partes ſibiinuicem mittentes, maiores minoribus. Exo. xxvj. Cortina cortinam trahit. Apoc. vlt. d. Et qui audit dicat veni. y Quare cū publicaniſ et pctōrib⁹ mādučat ꝛ bibit magiſter vr̄? Uadit ad ɔuiuiū pctōꝝ: vt occaſionē docēdi plures haberet. Itē vt cibos ſpirituales daret. Itē vt humilitatē doceret. Item vt potētiam ſuam oſtenderet. z Non eni veni vocare iuſtos: id eſt falſo ſe iuſtificātes, dū tales ſūt. Joh. ix. g. Quia dicit

Ps.100.

ꝶ videm⁹, pctm̄ vīm

a vocare iuſtos: ſ; pĕccatores.
b Et ĕrant diſcipuli iohãnis et
phariſei ieiunãtes: ⁊ veniũt ⁊
c dicũt illi: Quare diſcipuli io-
hannis ⁊ phariſeoꝝ ieiunãt:
tui autem diſcipuli non ieiu-
d e nant? Et ăit illis ieſus: Nun-
quid poſſunt filij nuptiarum
q̃diu ſponſus cũ illis ē ieiu-
nare? Quãto tempe habent
ſecum ſponſum nõ poſſũt ie-
iunare. Venient autē dies cũ
auferet̃ ab eis ſponſus/ ⁊ tũc
ieiunabũt in illis dieb⁹. Ne-
mo aſſumētũ panni rudis aſ-
ſuit veſtimento veteri: alio-
quin aufert ſupplementũ no-
uum a veteri/ ⁊ maior ſciſſura
fit. Et nemo mittit vinũ† no-
uum in vtres veteres: alioq̃n
dirũpet vinũ vtres: ⁊ vinũ ef-
fundet̃ ⁊ vtres peribũt. Sed
vinũ nouum in vtres nouos
f mitti debet. Et făctum ē ite-
rum cum ſabbatis ambula-
ret per ſata: et diſcipuli eius
cęperũt pręgredi et vellere
g ſpicãs. Phariſei aũt dicebãt
h ei: Eccē quid faciũt diſcipuli
tui ſabbatis qđ non licet. Et
ait illis: † Nunq̃ legiſtis q̇d fe-
i cerit dăuid quãdo neceſſita-
k tem habuit/ et ēſurijt ipſe et q̇
l cũ eo erant: quõ introiuit ĩ do-
m mũ dei ſub ăbiathar principe
n ſacerdotũ: et pănes ꝓpoſitio-
nis mãducauit quos non li-
cebat mãducare niſi ſacerdo-
o tibus: ĕt dedit eis qui cũ eo
p erant? Et dicĕbat eis: Sab-
batum propter hominem fa-
ctum eſt/ ⁊ non homo propter
ſabbatum. Itaq; dñs eſt fili-
us hominis etiam ſabbati.

☞ videm⁹/ pctm̃ vrm̃ manet ĩ ęt̃nũ. a Sed pctõres .i. pctã ſua agnoſcẽtes. Ezech. xxxiij. d. Qđ pierat reqrã ⁊ qđ abiectũ fuerat reducã. b Et erãt diſcipuli iohannis. Glo. Alij euãgeliſtę: Matthe⁹. ix. b. Lucaſ. v. f. dicũt phariſeos ⁊ diſcipulos iohãnis h̃ q̃ſiſſe: S; h̃ videt̃ dicere q̃ alij q̃ſierũt quos eiuſdē rei cura mouiſſet. Vñ colligit̃ h̃ a plurib⁹ fuiſſe obiectũ/ a phariſeis/ a diſcipul' iohãnis/ a ꝑuulis ⁊ a q̃buſlibet alijs. Matth. 9. b. Luc. 5. f. Et erant diſcipuli iohãnis ⁊ phariſei ieiunãtes ⁊c. Glo. ſup matheũ. In trib⁹ erãt rephẽdendi diſcipli iohis. Primo/ q2 đ ieiunio ſe iactabant. Secũdo/ q2 chriſtũ quē iohãnes laudauerat calũniabãt/ volẽtes obliq̃re ĩ eũ culpã alioꝝ. B Tertio/ q2 erãt familiares phariſeis quos iohãnes ꝯdẽnauerat. Mat. iij. b. Progenies viperarũ. [ad]monellũ c Quare diſcipuli iohãnis ⁊ phariſeorũ ieiunãt ⁊c. Ieiunat hypocrita vt appareat: paup cũ egeat: faſtidioſ⁹ vt appetat: bon⁹ vt ꝓficiat: ęgrot⁹ vt valeat: auarus vt pcat. Verſ⁹. Falſus ĩops plen⁹ bon⁹ abſtinet ęger auarus. d Et ait ill' ieſ⁹: nũq̇d pñt filij nuptiaꝝ ⁊c. Nota q̃ iſti arguẽtes diſcipulos chriſti đ ieiunio/ tacite crimē obliq̃bãt ĩ mgr̃m: iõ excuſãdo diſcipulos excuſat parit̃ ſeipſum: oſtẽdens eis ꝑ partes ieiunij q̃ nõ debẽt ieiunare: q2 nec ieiunio męroris/ nec ieiunio exultationis debẽt ieiunare: ẽ nullo. Eſt eni ieiuniũ duplex. ſ. męroris ⁊ exultatiõis. Ieiuniũ męroris ē ĩ duob⁹. ſ. ĩ abſtinẽtia cibi ⁊ a vitijſ. Scđm q̃ſdã ⁊ ꝓ abſẽtia ſpõſi corꝑalis: ⁊ ꝓ eiuſdē abſentia ſpũali/ q̃ fit ꝑ pctm̃. Ieiuniũ aũt exultatiõis ē ĩ duob⁹/ ⁊ ꝓ vno. i. ĩ abſtinẽtia ab alimonia ciboꝝ ⁊ ab amore mũdanoꝝ/ ⁊ ꝓ deſiderio cęleſt' patrię. Vtrũq; rep̃ſẽtat eccl'ia. Primũ. ſ. męroris ĩ q̃dragesima cũ ieiunat ⁊ cãtica leticię ſubticet. ſ. all'a. Ieiuniũ exultatiõis ĩ ſeptimana pẽtecoſte/ cũ ieiunat ⁊ cãtica leticię freq̃ntat: Tũc eni cãtat̃ all'a. Primũ ẽ ꝓbat dñs q̃ ñ debẽt ieiunare ieiunio męroris dicẽs: e Nũ q̇d pñt ⁊c. i. debẽt. q. d. nõ: q2 nõ habẽt abſentiã ſponſi corꝑalē neq; ſpũalē. Poſtea ꝑ duas ſimilitudies oſtẽdit vel ꝓbat/ q̃ nõ debẽt ieiunare ieiunio gaudij: nec ē eis iniũgẽdũ ſimplicit̃ illud ieiuniũ: qđ oſtẽdit ꝑ ſiĩtudinē de vino nouo. Nec etiã pĩcula ē eiſ iniũgẽda: qđ oñdit ꝑ ſiĩtudinē de pãno nouo. Per vinũ eni nouũ ſimplicit̃ ieiuniũ gaudij ſignificat̃: ꝑ pãnũ nouũ ei⁹ ps. ſ. abſtinẽtia a cibiſ. Si eñ iniũgeret̃ eiſ ieiuniũ exultatiõiſ/ vl' q̃ ab abſtinẽtia cibi vl' mũdi amoris/ poſſẽt cito recedere a fide: ſic q̃dã fecerũt Ioh. vj. g. Myſtice f Et factũ ē ⁊c. De h̃ Mat. xij. a. Luc. vj. a. Myſtice/ ĩ ſabbato: q2 ĩ ocio ⁊ q̇ete. Eccĩ. xxxviij. c. Sapiam ſcribe ĩ tpe vacuitatiſ ⁊c. Et factum ē ⁊c. Sata ſũt codices ſacrę ſcptura. Semē ē ſpũal' itelligẽtia. Spicę ſũt auctoritates ſiue ſẽtẽtię. Per h̃ ſata chriſt⁹ abijt dũ ſcptura ſpũalit̃ expoſuit. Et nos ſimilit̃ ſi volum⁹ eē diſcipuli ei⁹ debem⁹ frequẽt̃ ire ꝑ h̃ ſata/ ſtudẽdo/ meditãdo/ ⁊ colligere ſpicas. i. auctoritates q̃b⁹ ipſi reficiat̃. Eſa. xvij. b. Brachiũ eius ſpicas leget. Moraliter Moralit̃. Sata mundus qui ſeminatus eſt triplici ſemine. i. cõcupiſcẽtia carnis/ cõcupiſcẽtia oculorum/ ſupbia vitę. j. Ioh. ij. c. Oē qđ eſt ĩ mũdo ⁊c. Vel certe tot habet ſemia: q̇t ſũt hominũ genera. Matth. xiij. a. Exijt qui ſeminat ſemiare ſemẽ ſuũ: Per qđ debẽt ire diſcipuli. Spicę/ hoĩes: quos debent auellere a terra: id eſt ab amore terrenoꝝ per prędicationem: ⁊ manib⁹ cõfricare per boni exẽpli informationem: ⁊ manducare: id eſt in corpus eccleſię traijcere per ſacramẽtoꝝ exhibitionem. De hac meſſe Ioh. iiij. c. Leuate oculos veſtros ⁊ videte regiones quia albę ſunt iã ad meſſem. Luc. x. a. Meſſis quidem multa/ operarij vero pauci: rogate dominũ meſſis vt mittat operarios in meſſē ſuã. Itē. Matth. 12. a. Luc. 6. a. g Spicas. Luc. vj. a. Et manibus cõfricãtes mãducabãt. Nõ q̃rebãt iſti epiſcopi alimẽtoꝝ delitias/ ferculoꝝ varietates: ſpicę ſatę erant cum ſapore clareuallenſi. Prouerb. xxvij. a. Anima eſuriens etiam amarum pro dulci ſumet. h Ecce q̇d faciunt diſcipuli tui ſabbatis qđ nõ licet. Non de cibo accuſant/ ſed de tẽpore: quia de vinea et fruge licet edere/ ſed nõ falcem mittere. Vñ Deut. xxiij. d. Si intraueris ſegetē amici tui/ frãges ſpicas ⁊ manibus conteres: falce autem non metes. Hi ſunt rephenſores fratrum ſtudentiũ/ qui nimis ſunt intenti circa ſtudium ſcripturarũ. Dicunt morales: non eſt bonũ in theologia tot queſtiones implicare. Dicũt queſtioniſtę/ nõ eſt bonũ tot moralitates fingere: ⁊ q̃libet rephẽdit qđ neſcit. Dicũt alij/ nõ licet ĩ ſabbatis. i. dieb⁹ feſtiuis ſtudere. Apoc. j. c. Ego iohãnes fui ĩ ſpũ ĩ dñica die. Ar. † Nunq̇d. 1. Reg. 21. a. Matth. 12. a. Luc. 6. a. i Dauid/ fugiẽs ſaulē. j. Reg. xxj. b. k Eſurijt ⁊c. Quattuor modis excuſat dñs diſciplos. Primo ꝑ famis neceſſitatē: exẽplo dauid. j. Reg. xxj. b. Scđo ꝑ officij dignitatē/ exẽplo ſacerdotũ: Leuit. xxiiij. b. Tertio ꝑ miſcđię p̃electionē/ auctoritate. Oſee. vj. b. Q2 miſcđiam volui ⁊c. Quarto ꝑ dñi diſpẽſationē. Myſtice. Dauid chriſt⁹ ē q̇ eſurijt ſalutē nr̃am. Et q̇ cũ eo ſũt q̃ſi oẽs boni eſuriũt ſalutē alioꝝ. j. Timoth. ij. b. Qui oẽs hoĩes vult ſaluos fieri: et ad cognitionē ṽitatis venire. Ioh. xix. f. Sitio. Matth. xxv. c. Eſuriui ⁊ dediſtiſ mihi mãducare. Myſtice l Quõ itroiuit/ abimelech pro eo. m Sub abiathar ⁊c. Glo. dicit ſuper Matth. xij. q̃ hoc factum eſt ſub abimelech patre abiathar. Chryſ. ſoluit: q̃ binomi⁹ erat. Beda dic̃ q̃ ambo tũc aderãt abimelech pr̃ ⁊ abiathar fili⁹: ſ; q2 abiathar maioris dignitatis erat ſub dauid q̃ pat̃ ei⁹ conſtitut⁹ ſub ſaule/ iõ iã dñs mẽtionē fac̃ de eo. n Et panes ꝓpoſitiõis ⁊c. Exo. xxv. c. Pones ſup mẽſam meam panes ꝓpoſitiõis ĩ ꝯſpectu meo ſemꝑ. o Et dedit eis ⁊c. Nota q̃ abimelech vrgẽte neceſſitate diſpẽſauit cũ dauid vt poſſet comedere de ſacris panib⁹: q̃s alit̃ nõ liceret ei comedere niſi cũ diſpẽſatiõe: nec abimelech q̇ erat ſũm⁹ ſacerdos poſſet alit̃ diſpẽſare niſi ex neceſſitate vl' vtilitate. Vñ btũs Bern. Nõ ſum tã rudis vt ignorē vos diſpẽſatores eſſe poſitos/ ſ; ĩ ędificationē nõ in deſtructionē. Vbi neceſſitas vrget/ excuſabil' ē diſpẽſatio: vbi vtilitas ꝓuocat diſpẽſationē/ laudabil' ē diſpẽſatio. Vtilitas dico cõmunis/ nõ ꝓpria. Vbi nihil hoꝝ ē/ nõ diſpẽſatio ſ; poti⁹ crudelis diſſipatio ē. Leo papa. Vbi neceſſitas fuerit ad vtilitatem eccleſię: qui poteſtatem habet ea diſpenſet. p Et dicebat eis: ſabbatum propter hoiem factum eſt ⁊c. Scđa excuſatio. Alias duas dimittit: quę ſũt in Matth. xij.

G Et itroiuit iterũ i ſynagogã (Expo.Ca.III
⁊c. In capl'o pcedẽti egit euãgeliſta de oñſiõe potẽ
tie/ſapiẽ/⁊ bonitatſ chriſti/ vt dictũ ẽ: Hic agit iterũ
d̄ eiſdẽ: Nã p h̄ oñdit pcipue eiꝰ deitas/qd̄ maxie itẽdit marcꝰ.
Vñ i pncipio dixit: Initiũ euãgelij ieſu chriſti filij dei. Pri
mo agit de ſanatiõe
manꝰ aride. Scdo d̄
A vocatiõe diſcipuloꝝ
Matth.12.a. ibi: Et aſcedẽs i
mõtẽ: i q̄ ſapia. Ter
tio de mãſuetudine ⁊
zelo eiꝰ: i q̄ bonitas:
ibi: Et ꝯuocatis.
Dicit ḡ: a Et in
troiuit iterũ in ſy
nagogã ⁊c. Tan
Matth.12.a. git in h̄ maxie ſacer/
Luc.6.b. dotes ⁊ p̄latos quoſ
nimis tenet dña aua
ricia. Hiere. vj .c.
A minore vſq ad
maiorẽ oẽs ſtudent
auaricie. Zach.xj.d
Brachiũ eiꝰ aridita
te ſiccabit. b Ha
Matth.12.b. bẽs manũ aridã.
Job.10.g. Ambro.et Origeñ.
ſup itroducũt eũ ſic
clamãtẽ: Dñe attra/
mentariꝰ erã arte et
manu victũ q̄rebã.
c Et obſeruabãt
eũ ⁊c. Glo. Quia
Matth.4.d. diſcipulos pbabilit
Luc.4.g. excuſauerat/ipſũ ob
ſeruant: vt ſi i ſabba
to curet/trãgreſſiõis: ſi nõ curet/crudelitat' aut imbecillitatis
arguant. d Et dicit eis: licet ſabbatis ⁊c. Glo. Ar/
guit eos q̄ legis pcepta praua intẽtiõe violabãt/eſtimãtes in
ſabbato a bono feriãdũ eſſe/cũ dicat lex: Oẽ opꝰ ſeruile nõ fa
ciet' i eo.i.pctm ⁊c. Glo. Itaq ſi dauid rex ⁊ ſacerdotes ſm
aliã euãgeliſtã, pp̄t tẽpli miſteriũ ſabbatũ violãtes crimie ca/
rẽt: quãto magſ filꝰ hoiſ verꝰ rex ⁊ ſacerdos: ⁊ iõ dñs ſabbati
in ſabbato vulſarũ ſpicarũ crimie nõ tenet reꝰ. Itẽ alia Glo.
Ita ſabbatũ cuſtodiri pceptũ eſt; vt ſi neceſſitas fuerit/nõ ſit
reꝰ q̄ violauerit. Sabbato circũcidere nõ eſt pibitũ/qz ne/
ceſſariũ. Joſue muros hiericho ſeptẽ diebꝰ circũiuit: Joſue
vj.b. Et machabei i ſabbato pugnauerũt. j. Machab.ij.e.
Qd̄ nõ ẽ licitũ i lege/neceſſitas licitũ facit. Sic ⁊ hodie in ie/
iunijs/ſi qs ieiuniũ fregerit egrotꝰ/nõ tenet reꝰ. f Contri/
ſtatꝰ ſup cecitatẽ ⁊c. Luc.xix.f. Vidit ieſus ciuitatẽ hie/
ruſalẽ fleuit ſup illã. Eſa.vj.c. Excecã cor pp̄li huiꝰ. g Et
extẽdit. Prouer.xxxj.c. Manũ ſuã aperuit iopi ⁊ palmas
ſuas extẽdit ad paupes. h Exeũtes aũt phariſei ⁊c.
Intliñ. Similis ſimilẽ q̄rit. Ecc̄i.xiij.c. Omne aial ſibi ſi/
mile diligit: ſic et oĩs hõ, p̄ximũ ſuũ. Itẽ Ecc̄i.xxvij.b. Vo/
latilia ad ſibi ſimilia cõueniũt. Glo. Matheꝰ dic̄ illos intro/
gaſſe: marcꝰ ⁊ lucas introgatos fuiſſe. Sz illi pus introgaue/
rũt: ⁊ ieſus cognita neq̄tia eoꝝ ſtatuit i medio ſanãdũ ⁊ intro
gauit/qd̄ marcꝰ ⁊ lucas dicũt: ⁊ tũc illis tacẽtibꝰ, pꝓpoſuit ſili/
tudinẽ d̄ oue: ⁊ ꝯcluſit q licet ſabbat' bñ facere. Et ſic circũſpi
ciẽs ⁊c. e Perdere. Glo. Nõ q ſũme piꝰ quẽquã poſſit p/
dere: ſ eiꝰ nõ ſaluare ẽ pdere: ſic dr̄ cor pharaõis idurasse/nõ
q obdurauit ſ q obduratũ nõ emolliuit. i Quõ eũ pde/
rẽt. Glo. Magnũ ſtudiũ neq̄tie: i crimẽ reputant q ad v̄bũ
illiꝰ manꝰ ſanata ẽ. Nec i ſabbato põt ꝯuici laboraſſe: q dixit
Pſ.32. ⁊ facta ſũt: cũ ipſi i ſabbatſ cibos portẽt/calices porrigant et
cetera victui neceſſaria. k Et ieſus cũ diſcipulis ſuis.
Oſtendit facto quod docuit verbo. Matth.x.c. Si perſecuti
vos fuerint i vnã ciuitatẽ/fugite in aliã. l Seceſſit. Luc.
xiij.g. Nõ capit, p̄phã, pire ex̄ hierlm. m Secuta ẽ. Rab.

a Et introiuit (Ca.III.
iterum in ſynagogam
b ⁊ erat ibi homo habẽs
c manum aridam/et obſerua/
bant eum ſi ſabbatis curaret
vt accuſarent illum. Et ait ho
mini habenti manũ aridam:
Surge in medium. Et dicit
d eis: Licet ſabbatis bene face/
re an male: animã ſaluam fa/
e cere an perdere? At illi tace/
bant. Et circũſpiciens eos cũ
f ira/contriſtatus ſuper cecita/
tẽ cordis eorũ: dicit homini:
g Extende manũ tuam. Et ex/
tendit: ⁊ reſtituta eſt manus il
h li. Exeuntes autẽ ſtatim pha/
riſei: cum herodianis conſi/
lium faciebant aduerſus eũ
i quomodo eum perderent. Et
k ieſus cum diſcipulis ſuis ſe/
l ceſſit ad mare / et multa tur/
m ba a galilea ⁊ iudea ſecuta eſt
eum / et ab hieroſolymis/ et
n ab idumea ⁊ trãs iordanẽ/⁊ q
o circa tyrum ⁊ ſidonẽ: multitu/
do magna audientes q̄ facie/
bat venerunt ad eum. Et di/
xit diſcipulis ſuis/ vt in naui/
cula ſibi deſeruirẽt propt' tur
p bam ne comprimerẽt eũ. Mul
tos eni ſanabat: ita vt irruerẽt
i eũ vt illũ tangerẽt quotq̄t ha
bebãt plagas. Et ſpũs imũdi
cũ illũ videbãt, pcidebãt ei et
clamabãt dicẽtes: Tu es filiꝰ
q dei. Et vehement cõminaba
tur eis/ne manifeſtarẽt illũ. Et
r s aſcẽdens i montẽ vocauit ad
t ſe quos voluit ipſe: ⁊ venerũt
v ad eum. Et fecit vt eſſent duo
decim cum illo: et vt mitteret
eos predicare. Et dedit illis
poteſtatem curandi infirmi/
x y tates: ⁊ eijciendi demonia.
z Et impoſuit ſimoni nomẽ pe/

Sequũt' dñz alij propter { Celeſte myſteriũ: diſcipuli. / Sanationẽ: infirmi. / Nouitatẽ miraculoꝝ: curioſi. / Inuidiam: phariſei. } Myſtice: Hoc ſigni/ Myſtice
ficat q a iudeis ad gẽtes trãſiturũ erat regnũ. Vñ Matth.
xxj.d. Auferet a vo
bis regnũ dei ⁊ da/
bit genti facięti fru/
ctus eiꝰ. Actſ.xiij.g.
Quia vos repellitſ
verbũ dei ⁊ idignos
vos iudicatſ vite et/
ne: ecce cõuertimur B
ad gẽtes. Moralit Moraliter
inſtruit nos dñs vt
i oi tribulatiõe ⁊ pſe
cutione ꝯuertamur
ad pniaz. Mare eni
amaritudinẽ penitẽ/
tie ſignificat. Sic fa
ciebat Pſ. Ego au Pſ.34.
tẽ cum mihi moleſti Luc.4.g.
eſſent induebar cili/
cio/ecce veſtis aſpe/
ritas: et humiliabã Matth.10.a.
i ieiunio aiam meã/
ecce cibi ariditas. In
bis duobꝰ ꝯſiſtit pe
nitẽtia. Et ſignificãt
ſeptẽ que ſũt i vera Septẽ ſũt vera penitentia
pnia. Pcti deteſta/
tio/galilea: pcti ꝯfeſ/
ſio/iudea: ſatiſfactio/
hierlz.i.pacifica: fra/ C
gilitatſ ⁊ vilitatſ ꝯſi/ Matth.10.a.
deratio/idumea.i.ſã Luc.6.a.
guinea: humiliatio/iordanis.i.riuus iudicij: timor ſupplicij/
tyrus.i.anguſtia: deſideriũ regni/ſidon.i.venatio. n Idu/
mea/ſanguiſuga. Oſee.iiij.a. Sanguis ſanguinem tetigit.
o Tyrum/anguſtiã. Prouerb.xj.b. Juſtꝰ de anguſtia li/
beratꝰ ẽ ⁊c. p Ne cõprimerẽt. Luc.viij.g. Preceptor
turbe cõprimũt te. q Et vehement cõminabat eis.
Moralit' iſtruit nos ne velimꝰ laudari a turpibꝰ. Pſ. Oleũ Moraliter
pctõris nõ impinguet caput meũ. Señ. Tãtũdẽ eſt laudari a Pſ.140.
turpibꝰ ⁊ ob turpia: nec curãda ẽ laus hoĩs: qz opa i fine ma/
nifeſtãt q̄lis q̄ſq fuerit. Vñ Ecc̄i.xj.d. Ante mortez ne lau/
des hoiem quẽq̄: qm̄ in filijs ſuis cognoſcit vir. r Et aſ/
cendẽs ⁊c. Vbi pmo ⁊ pncipalit' agit de aploꝝ electione.
Scdo d̄ zelo ſuo ab ill' cognito: ibi: Et venerũt ⁊c. Tertio
de calũnia phariſeoꝝ i ipſũ: ibi: Et ſcribe ⁊c. Et aſcẽdẽs

Aſcẽdit chriſtꝰ i { Deſertum vt temptaretur: Matth.iiij.a. / Montem vt doceret: Matth.v.a. / Montẽ thabor vt trãſfiguraret': Matth.xvij.a. / Aſinam vt humilis videret': Matth.xxj.a. / Montẽ oliueti vt oraret: Matth.xxvj.d. / Crucẽ vt exaltaret': Matth.xxvij.d. / Celũ vt glorificaret': Luc.vlt.g. } s In mõtẽ.

Mons ẽ chriſtus, pp̄ter tria { Mons ſolidꝰ ẽ chriſtꝰ firmamẽtũ. Col.ij.a / Mons radios ſolis recipit pmo: ſic chriſtꝰ grãz ſpũſcti. Joh.iij.d. Nõ ei dat ad mẽ(ſurã. / De mõte fluũt aq̄: ſic de chriſto ad }
nos oẽs grẽ. Vñ Joh.j.b. Et d̄ plenitudie ⁊c. Hieroꝰ. Nõ
iſte ẽ mõs thabor vel aliꝰ mõs in galilea. t Vocauit ⁊c.
Heb.v.a. Ni ñ aſſũpſerit ſibi honorẽ: ſ vocati a deo tãq aa/
ron v Et fec̃ vt eẽnt duodeci cũ illo. Duplex pfectio: i
vita ⁊ ſciẽtia. Itẽ ter q̄ttuor ſeptẽ colũne qbꝰ ſapia edificat ſi/
bi domũ: Prouer.ix.a. Apoc.vlt.d. Murꝰ ciuitatſ habẽs fũ
damẽta duodeci ⁊c. x Infirmitates/tã corpales q̄ ſpũales.
y Demonia.i.demoẽs/pctã. z Et ipoſuit ſymoni ⁊c.
Geñ.xvij.a.c. immutat nomẽ abrae q̄ pmũ dicebat abram/
poſtea dicꝰ ẽ abraã. Et q̄ pꝰ dicebat ſarai: poſtea ſara vocata ẽ.

G Item Geñ.xxxij.f.

a trus/et iacobum ȝebedei/et io
hannem fratrem iacobi: ⁊ im-
poſuit eis nomina boanergeſ
b qđ eſt filij tonitrui. Et andre-
am et philippum et bartholo
c meum et mattheum ⁊ thomā
d e f et iacobum alphei et tadeum
g h et ſimonem chananeum: et iu-
dam ſcarioth qui et tradidit il
i lum. Et veniunt ad domum:
k et conuenit iterum turba ita
l vt non poſſent neqꝫ panē mā-
m ducare. Et cū audiſſent ſui
n exierunt tenere eum: Dice-
bant enim quoniam in furo-

Item Geñ. xxxij. f. Jacob prius/poſtea iſrael appellatus eſt. Similiter hic prius ſimon/poſtea petrus. Similiter i canonizatione pape proprium mutatur nomen. Ad quid: Ut nominis mutatio vite mutationem ⁊ officij oſtendat celeritatem. Et nota ꝙ dominus illis tribꝰ diſcipulis qui ſecū fuerant in transfiguratione: in puelle ſuſcitatione: in oratione: .ſ. petro/iacobo/iohanni nomina mutauit: in quibꝰ tota ſubſtantia religionis cōſiſtit. Simon obedientia: iohannes/gratia: iacobus/cōtinētia: q: plātam a terris leuat abdicatio ꝓprietatiſ. De ſimone fecit petrum: id eſt de obediente agnoſcētem. Johannem et iacobū vocauit boanerges: id eſt filios
Ps. 76. tonitrui. Unde Ps. Uox tonitrui tui in rota: id eſt i nouo teſtamēto tonuit Johānes. j. a. In ꝑncipio erat verbū. Tonat iacobus modo/per fratres ſancti iacobi tonat. Eſa. xxvij. b. Qui egrediuntur impetu a iacob implebūt faciē orbis ſemine. Et nota ꝙ petrum: id eſt agnoſcentē occidit nero: id eſt lucens: id eſt inaniſgloria vel lucida ſermonis. Unde Ecc. iiij. c. Non abſcondas ſapientiam in decore ſuo. Jacobum: id ē ſcholarem in ſtudio luctantem/occidit herodes: id eſt gloria pellis. Omnia enim que audit ponit in pelle ⁊ nihil in corde. Quaternos implet/et cor vacuū remanet. Job. xxiiij. b. Inter aceruos eoꝝ meridiati ſūt/q calcatis torcularibꝰ ſitiūt. Johānem autē nullus interficit: quia q gratie habende cā ſtudent/ ſaluanꝰ ⁊ ſaluant. Tñ in exilio mittiꝰ: quia tales hodie contēnuntur/nec libenter audiuntur: et in exilio videt apocalypſim id eſt reuelationē. Boanerges/vnū nomen dat duobꝰ: vt inuicem vnianꝰ rerum ⁊ cordiū inter fratres. Act. iiij. f. Multitudinis credētium erat cor vnum. b Tonitrui/qđ eſt i nubibus/id eſt apoſtolis. Eſa. lx. b. Qui ſūt iſti qui vt nubes volant. c Et mattheum. Hic oſtendiꝰ qualis debet eſſe prelatus. Matthęꝰ. i. donatus: id ē gratia electus dei/non ſe ingerens. Heb. v. a. Nemo ſumit ſibi honorem ſed qui vocatur a deo tanqꝫ aaron. Uel donatus/vt nō ſit ſuus ſed ſubditorum. j. Cor. ix. c. Cum eſſem liber ex omnibus/omnium me ſeruū feci. Ro. j. b. Sapientibꝰ ⁊ inſipientibꝰ debitor ſū. d Et thomā. Thomas abyſſus ꝓfūda intelligēs: peccatorē ſe recognoſcens ſine candore veſtiū. Abacuk. iij. c. Dedit abyſſus vocē ſuā. e Et iacobū alphei. Jacobꝰ luctator cum diabolo: Geñ. xxxij. f. Ecc. vlt. c. Colluctata eſt anima mea cum ſapientia. Alpheus/doctus. Eſa. xxviij. c. Quem docebit ſcientiam ⁊c. f Tadeū. Glo. cuſtos cordis. Hunc Lucas in euangelio ⁊ in actibus apoſtolorum iudam iacobi nominat: quia frater iacobi fratris domini eſt: inde frater domini dicitur. Unde diciꝰ filiꝰ marie matris iacobi ⁊ ioſeph et iude et ſimonis: ad differentiā ſimonis petri. Tadeus/cuſtos cordis. Prouerb. iiij. d. Fili omni cuſtodia ſerua cor tuū ⁊c. Oſee. vij. c. Ephraim ⁊c. g Simon ȝelotes: id eſt ȝelo domus dei ponēs ſibi teſtimonia. Roma. ix. a. Optabam anathema eſſe pro fratribus ⁊c. Judas: glorificans deum/nō ſe: habens memoriam mortis ante oculos/ nequādo ſuperbiat: Unde ante papam comburitur ſtupa. a Jacobū ȝebedei. Glo. q ⁊ frater diciꝰ dñi: qꝛ maria alphei fuit ſoror matris dñi: quā iohānes mariā cleophe dicit: fortaſſe qꝛ idē alpheꝰ ⁊ cleophas. Uel defuncto alpheo poſt natum iacobum cleophe nupſit: qui merito filꝰ alphei diciꝰ. i. docti. Simonē. Glo. Simō chananeꝰ q ȝelotes dr a chana vico galilee. h Judas ſcarioth. Glo. A vico in q ortꝰ ē/aut a tribu iſachar. Iſachar interꝑtaꝰ merces vel ꝑcium. ſ. proditionis. Scarioth: a memoria mortis: quia non repente ſed premeditatus dominum tradidit. i Et veniunt ad domū. Moraliꝰ. Poſt laborem actiue vite ducit ad quietem contemplatiue iacob: Sic eni de amplexibꝰ lie tranſit ad amplexꝰ rachel ⁊c. Geñ. xxix. e. Eȝech. iij. f. diciꝰ: Egredere in cāpū. Et poſtea ſubdiꝰ: Ingredere ⁊ includere in medio domus tue. Docet etiam poſt ꝓmotionem redire ad ſui cōſiderationem/ne ſuperbia ſurrepat cum dignitate. Eȝech. iij d. Fili hominis ſpeculatorē dedi te domui iſrael. q. d. attēde ꝙ filꝰ hoīs es: ꝙuis ſpeculator ⁊c. — Moraliter

rem verſus eſt. Et ſcribe qui
ab hieroſolymis deſcenderāt
dicebāt/ quoniam beelȝebub
habet: et quia in principe de-
moniorū eijcit demonia. Et
conuocatis eis/ in parabolis
dicebat illis: Quomodo po-
teſt ſathanas ſathanam eijce-
re: Et ſi regnum in ſe diuida-
tur/ non poteſt ſtare regnum
illud. Et ſi domus ſuper ſe-
metipſā diſpertiatur non po-
teſt domus illa ſtare. Et ſi
ſathanas conſurrexerit in ſe-
metipſum / diſpertitus eſt /

Matth. 12. b. Luc. 11. b. et. c.

k Et cōuenit iterū turba.

Turba impedit:
- Languidū ne ieſū agnoſcat. Joh. v. a.
- Cecum icrepādo vt taceat: Matth. xx. d.
- Zacheū obſtās ne videat deū: Luc. xix. a.
- Ferētes paralyticū ne an dñm veniat. s. ij. a.
- Retardans parētes adire ieſū. j. co. d.
- Differēs ſuſcitationē mortue: Mat. ix. c.
- Prorogās illuminationē ceci. j. viij. c.
- Uolēs ieſum in regē rapere: Joh. vj. b.
- Jeſum cōprimēs ⁊ affligēs: Luc. viij. g.
- Apoſtolos māducare prohibens: Ut hic.

l Neqꝫ panē. In h docet ꝑlatos ⁊ doctores ꝓpꝰ cibū ſpiritualē debere dimittere corpalē. Joh. iiij. d. Rabbi māduca. Ille aūt dixit eis: Cibū habeo māducare quē vos neſciꝰ. m Et cū audiſſēt ſui. Utinā eſſet ſui diſcipuli q eū tenerēt ꝑ tibꝰ ne vltio eiꝰ i furorē verteret. Eſa. lxiiij. c. Nō ē q iuocet nomē tuū q ꝯſurgat vt teneat te. Placet eni dño ſic teneri. Uñ Eȝech. xxij. g. Queſiui de eis virū q interponeret ſepē ⁊ ſtaret oppoſitꝰ ꝯ me ꝓ terra ne diſſiparē eā. Exo. xxxij. c. Dimitte me vt iraſcaꝰ furor meus ꝯtra eos.

Sui:
- Creatione.
- Reparatione. Joh. j. a. Sui eum non receperunt.
- Origine. Salus ex iudeis ē: Joh. iiij. c.
- Electione. Deuꝰ. vij. a. Te elegit dñs deus tuus.
- Legatione. Matth. xv. c.
- Familiaritate. Eſa. v. b. Quid vltra debui facere.

n Tenere eū: tāqꝫ furioſū/dic Berñ. Qm i furorē verſus ē. Ita etiā hodie fit qñ parētes vidēt aliquē ſuoꝝ audire theologiā/dicūt ꝙ inſanit ⁊ ſtultꝰ ē: vellēt eni potiꝰ ꝙ audiret lucratiuas ſciētias/nec curarēt ſi aīaꝫ pderet dū ditaret parētes. Ecc. xxxix. b. Adhuc ꝯſiliabor vt enarrē ⁊c. Nota q̄dam dicūt dñm furioſū: vt hi. Alij phātaſma. Mat. xiiij. c. Et vidētes eū ſuper mare ambulantē turbati ſūt dicētes: qꝛ phātaſma ē. Alij potatorē vini ⁊ deuoratorē. Matth. xj. c. Uenit filꝰ hoīs manducās ⁊ bibens/et dicūt: ecce hō vorax et potator vini. Alij ſeducētem turbas. Alij filiū fabri. Luc. iiij. d. Nōne h eſt filꝰ ioſeph. Alij hortolanū: Joh. xx. d. Illa exiſtimās ꝙ hortolanꝰ eſſet ⁊c. Alij ſpm. Luc. vlt. f. Conturbati vero ⁊ ꝯterriti exiſtimabāt ſe ſpm videre. Sic ⁊ nos ipſum dicimꝰ furioſum: cū eiꝰ famulū bñ facientē ⁊ bñ predicātē ſtultū reputamꝰ. Luc. x. c. Qui vos ſpernit me ſpernit. Matth. xxv. d. Qđ vni ex minimiſ meis feciſtis: mihi feciſtis. De hoc dicitur. j. Reg. xxj. d. Defluebāt dauid ſaliue in barbam: in quo ꝑdicationis abundantia ſignificaꝰ. Et dixit achis ad ſeruos ſuos: Vidiſtis hominem inſanū: Et. iiij. Reg. ix. c. Quid venit inſanus iſte ad te: Illi vero reputant phantaſma: q abſtinētem

ꝯ taſma: qui abſtinentem quaſi non ſit homo admirantur ⁊ irrident. Matth. xj. b. Uenit iohãnes neq; manducãs neq; bibens: et dicunt demonium habet. Illi vero vocatorem dicunt: qui viros religioſos quos vident/ dicũt in occulto vacare delitijs. Job. xxx. a. Eſſe ſubſentib⁹ delitias reputabãt.

Illi reputant dñm
ſeductorem: qui mo-
B nentes ad introitum
religionis dicunt ſe-
ductores. Joh. vij.
g. Nunquid ⁊ vos
ſeducti eſtis? Et bona
ſeductio iſta. Jere.
Matth. 12. c. xx. b. Seduxiſti me
Luc. 12. b. dñe ⁊ ſeductus ſum:
fortior me fuiſti ⁊ in-
25. diſ. c. qualis ualuiſti/ factus ſum i
deriſum tota die. Il-
li dicũt filium hoīs
filiũ fabri: ꝗ propt̃
generis ignobilita-
tẽ contemnũt alios:
et promouere no-
lunt. j. Reg. x. c.
Nunquid ſaul inter
prophetas: ⁊ ꝗs pa-
ter eius? Item. ij. Reg. xx. a. Non eſt pars nobis in dauid neq; hereditas in filio iſai. Illi hortolanũ eſtimant: qui propter laborem magnum quem in religione habent/ negociatiores adducunt. Joh. ij. c. Nolite facere domum patris mei domũ negociationis. Illi ſpiritũ dicũt: qui ꝑpt̃ diuinũ opus vel ſermonem aliquem ſpiritualem reputant. Act. xxxij. b. Videntibus autẽ illis nihil mali fieri in eo conijcientes dicebãt eẽ deũ. a Et nõ poterit ſtare. Eſa. xliij. b. Poſt me nõ erit ⁊c. b Uaſa fortis. Eſa. xlix. g. Nũqd tollet̃ a forti ꝑda? Job. xl. d. Nõ eſt poteſtas ſup terrã ⁊c. c Diripiet. Chryſ. Nõ dicit rapiet ſ; diripiet. d Amẽ dico vobis. De hoc Luc. xij. b. Matth. xij. c. e Nõ habet remiſſionẽ. Nõne ſtatim ante dixerat ꝙ blaſphemie i deum dimittuntur? Item nonne dicit auctoritas de nemine deſperandum eſſe dum viuit? Item alia peccata dimittuntur peccatoribus ſi peniteãt: eodem modo ⁊ hoc peccatum: aut immiſericordia eſſet in deũ ſi peniteret: nec alia peccata dimittuntur ſicut nec illud. Nota ergo ꝙ peccatum in ſpiritũſanctum eſt peccatum ex certa malicia: ſed nõ eſt tale. ſ. qđ ex certa malicia peccatũ nõ in ſpiritũſanctũ. ſ. vt ſi forte quis ſcienter ſe prouocat ad fornicandum: ſed peccatum in ſpiritumſanctum determinat ſiue importat in ſe duo. ſ. obſtinationem ⁊ impugnationem. Et obſtinatio in duobus conſiſtit: in preſumptione ⁊ deſperatione. Preſumptio/ cũ quis dicit neminem damnãdũ: ſic enim euacuat miſericordiam dei. Impugnatio etiam que eſt peccatum in ſpiritũſanctum duplex eſt. ſ. veritatis agnite/ vt in hereticis: qui cũ in eccleſia dei veritatẽ audierint/ eã impugnant. Et inuidentia gratie/ vt in phariſeis: qui dicebant ꝙ dominus in principe demoniorum eijceret demonia: cum nõ poſſent operi detrahere/ modo operãdi detrahebãt: ſciebant eni ꝙ non poſſet tanta ſigna facere niſi eſſet a deo: vt dicit̃ Joh. ix. circa finem: et tñ dicebãt opera beelzebub. Sol. Ego dico ꝙ iſtud peccatum etiam dimittitur ſi digne peniteat: ſed qꝛ aut vix aut nũq; penitet: qꝛ dominus non viſitat talem/ dicitur non habere remiſſionẽ aut vix ſiue difficile habere. Vel dic ꝙ accidẽtale ẽ peccato/ ꝙ ſit peccatum in ſpiritumſanctũ: ſm̃ eni ꝙ importat impenitentia ẽ pctm̃ in ſpiritũſanctũ: et ſic nullo modo habet remiſſionem. In vniuerſo q̃ncq; partium eſt peccatum in ſpiritũſanctum: Deſperatio/ preſumptio/ impugnatio veritatis agnite/ impugnatio fraterne charitatis/ propoſitũ nõ penitendi ſiue finalis impenitentia. Dicitur aũt irremiſſibile: quia aduerſatur fonti remiſſionis. Itẽ quia nõ habet colorẽ excuſationis. Item quia vix ſe poteſt parare talis ad penitentiam. Item

a et nõn poterit ſtare: ſed finem
b habet. Nemo poteſt vãſa for-
tis ingreſſus in domum diri-
pere niſi prius fortem alliget:
c et tunc domum eius diripiet.
d Amẽn dico vobis: quoniam
omnia dimittent̃ filijs homi-
num peccata et blaſphemie
quib⁹ blaſphemauerũt: Qui
autem blaſphemauerit in ſpi-
e ritumſanctum/ nõn habet re-
miſſionem in eternum: ſed re-
us erit eterni delicti: quoniã
dicebãt ſpiritum imundũ ha-
bet. Et veniunt mater eius ⁊
f fratres/ et foris ſtantes miſe-
runt ad eum vocantes eum.
Et ſedebat circa eum turba/
et dicunt ei: Ecce mater tua
et fratres tui foris querũt te.
g Et reſpondens eis/ ait: Que
h eſt mater mea ⁊ frãtres mei?
Et circumſpiciens eos qui in
circũitu ei⁹ ſedebãt/ ait: Ecce
mater mea ⁊ fratres mei. Qui
i enim fecerit volũtatẽ dei: hic
frat̃ me⁹ ⁊ ſoror mea ⁊ mat̃ ẽ.
k ET iterũ Ca. IIII.
l m cepit ieſus docere ad
n o mare: ⁊ congregata ẽ ad

quia raro dimittitur hoc peccatum. Itẽ quia non legitur alicui eſſe remiſſũ. Itẽ qꝛ meretur talis nõ penitere. Item quia nihil de pena diuiditur. Unde verſus. Aduerſans purum vix raro non legis viſq; Plene punitur non penituiſſe meretur. f Et foris ſtãtes. Ecce vide ꝙ pater ⁊ mat̃ vellent nos
foris ſtare ⁊ ſeculari-
bus intendere. g
Que ẽ mat̃ mea. Matth. 12. c. Luc. 8. c.
Hoc debent dicere
clerici ⁊ maxime pre-
lati: que eſt mat̃
mea ⁊ frẽs mei: ſi-
cut et leuite dixerũt
Deut. xxxiij. a. Qui
dixit patri ſuo ⁊ ma-
tri ſue neſcio vos ⁊c.
b Et frẽs mei.
His enim qui foris
erũt dicet: Nũq; no-
ui vos: Matth. vij.
d. Amẽ dico vobis
neſcio vos: Matth. A
xxv. a. Qui eni Luc. 5. a.
fecerit volunta-
tem dei. Volun-
tas dei eſt hominũ
ſanctificatio. j. Theſſal. iiij. a. Hec eſt voluntas dei/ ſanctificatio veſtra. Ueritatis agnitio. j. Timoth. ij. b. Qui vult omnes homines ſaluos fieri et ad agnitionem ſue veritatis venire. Credentium ſaluatio. Joh. vj. d. Hec eſt voluntas patris mei ⁊c. Diſcipulorum ſecum habitatio. Joh. xvij. d. Uolo pater vt vbi ſum ego ⁊c. Filij paſſio. Matth. xxvj. d. Non ſicut ego volo ſ; ſic tu. Preceptorũ impletio. Matth. vj. b. Fiat voluntas tua. i. glorioſa voluntas dei preceptorũ impletio.

Expoſitio Capituli. IIII.

ET iterum cepit ieſus ⁊c. Supra egit de electiõe diſcipulorũ quos elegerat ad predicãdũ: In h̃ quarto capitulo docet eos officium ſuũ verbo ⁊ exemplo: vt illud exequendo/ mereantur ſpiritualit̃ mater vel ſoror vel frater chriſti vocari. Et diuiditur hoc capitulũ in quattuor partes. In pͥma agit de diuerſitate auditorũ ꝟbi dei. In ſecũda agit de modo fructificãdi ꝟbi. In tertia de fertili humilitate cibi. In quarta placato mari/ diſcipulis timorem excutit. Vel/ In pͥma docet eos diſcretionẽ fidei. In ſecũda rectitudinẽ ⁊ erectionẽ ſpei. In tertia feruorẽ charitatis. In q̃rta cõſtãtiã ſecuritatis. In prima parte primo dicit̃ vbi docent̃. In ſecũda quõ: ibi: In pabolis. Tertio q̃d: ibi: Audite. Quarto exponit parabolã: ibi: Uobis datũ. Quinto dicitur apl̃is expoſuerat: ibi: Et dicebat. Sexto hortat̃ ad impletionẽ verbi in opere: ibi: Si quis habet. Dicit ergo: k Et iterum ⁊c. quia ſemper iteranda eſt ꝑdicatiõis doctrina. Sapientia enim clamitat: vt dicitur Prouerb. viij. a. l Cepit: non puduit dei ſapientiam quaſi alphabetum ⁊c.
Moraliter. n Docere/ ſimplices rudimenta timoris dñi: qđ ẽ ꝑncipiũ ſapientie: Prouer. j. a. m Jeſus: in q̃ notatur recta intentio ꝑdicationis: quia ꝑdicabat ad ſalutẽ animarum. Jaco. j. c. Cum manſuetudine ſuſcipite inſitum verbum ⁊c. Timor enim laborat ſicut bonus miles ieſu chriſti. Moraliter
n Docere ad mare. i. peccatores/ nõ angelos. Pſ. Docebo iniquos vias tuas ⁊c. Et Pſ. Dixi iniq̃s ⁊c. Ecce profectus ſimplicis ꝑdicationis. Eccl. liij. a. Cõgregationi pauperum affabilem te facito. In nauim aſcendens: vt exẽplo opis doceret eos aſcẽdere. Neemie. viij. a. Stetit eſdras ſuper gradũ ⁊c. Uel: o Ad mare: qꝛ dicitur Eccl. xliij. c. Qui nauigãt mare enarrãt ꝑicula ei⁹. i. mũdi. o Ad mare. Mare mũdus. Uñ Pſ. Hoc mare magnũ et ſpacioſũ. Moraliter. Mare eos ſignificat qui ſunt in amaritudine peccati. Iſti multũ paupes ſũt: vnde talib⁹ ẽ ꝑdicãdũ. Et h̃ ẽ qđ dicit̃ Matth. xj. a. Paupes euãgelizant̃. Et Prouerb. xxxj. a. Date ſicerã merentib⁹ ⁊ vinũ his qui amaro ſũt aĩo. Pſ. 50. Pſ. 103. Moraliter

ꝯ Turba multa. Quia

¶ a ¶Turba multa: Quia multi ſunt peccatores. Eccs.j.d. Stultorum infinitus eſt numerus. b ¶In mari. Sic p̄dicator dum prędicat peccatorib⁹ ſedere debet in amaritudine cordis per compaſſionē.ij.Corſ.xj.g. Quis infirmat̄ ⁊ ego nō infirmor? Glo. Parabola eſt rerū natura diſcrepātiū ſibi ſub aliqua ſimilitudine facta comparatio. c ¶In parabolis. Parabola alia metaphorice/q̄ .ſ.in verbis eſt: vt cū de aliquo dicimus/ Ferreus eſt. Allegorica/quę in facto: qn̄ per vnū factum docem⁹ aliud: ⁊ vtroq; modo docet dn̄s in parabolis. Sic eni ſapientes/ſermones ſuos incorporāt/ vt ſenſibiles auditores ex fidei voce ad ſpiritualium noticiam valeant manuduci. Eccj.xxxix.a. Sapiens in abſcōditis parabolarum conuerſabit̄. d ¶Audite: ecce exijt ſeminans ad ſeminandū.ſ.j.d. Eamus in primas ciuitates vt ibi prędicē: Ad hoc eni veni.

tth.13.a.
uc.8.a.
Al.†circa

a eū tūrba multa: ita vt in nauim aſcēdēs ſederet ī māri: et
b omniſ turba circa mare ſuper terram erat: ⁊ docebat illos ī
c pārabolis multa: ⁊ dicebat il-
d lis in doctrina ſua. Auditē. Ecce exijt ſeminans ad ſeminandum. Et dum ſeminat:
e aliūd cecidit †ſec⁹ viam: ⁊ vē-
f nerunt volucres et comederunt illud. Aliud vero ceci-
g dit ſupēr petroſa vbi nōn ha-
h buit terram multam: ⁊ ſtātim
i exortum eſt: quoniam nō ha-
k bebat altitudinem terrę: ēt qn̄ exortus ē ſol/exęſtuauit/ ⁊ eo q̄ non habebat radicem/ex-

e ¶Aliud cecidit ſecus viam: id eſt in illos qui ſe viam demonibus ⁊ malis cogitationibus retinent: qui nec prędicatione compungunt̄ nec bene agere incipiūt. Eſa.lj.g. Poſuiſti corp⁹ tuū vt terrā et q̄ſi viam tranſeuntib⁹. Job.xx.d. Vadent ⁊ veniēt ſuper eū horribiles. f ¶Et venerūt volucres. Judic.vj.a. Cū ſeminaſſet iſrl̄/ aſcēdebat madian ⁊ amalech ⁊ cęteri orientaliū nationū ⁊ apud eos figētes tētoria ſic erāt ī herbis cūcta vaſtabāt. Oſee.viij.b. Culmus ſtans nō ē in eo germen nō facient farinā: qd̄ ſi fecerit alieni comedēt eā. Aggei.j.b. Seminaſtis multum ⁊ intuliſtis parum. Ezech.xxxix.a. Feris auibus omniq; volatili cęli ⁊ beſtijs terrę dedi te ad deuorādum. Deut.xxxij.d. Deuorabunt eos aues morſu amariſſimo ⁊c̄. g ¶Super petroſa ⁊c̄. Moraliter. Per viā et petroſa: per ſpinas ⁊ per terram bonam: quattuor genera hominū intelligunt̄. Per via/ luxurioſi. Eccj.ix.b. Oīs mulier fornicaria quaſi ſtercus conculcabit̄ in via. Eſa.lj.g. Poſuiſti vt terrā corpus tuū ⁊ quaſi viā tranſeūtib⁹. Per petroſa ſuperbi: qui duri ſunt ſicut diabolus. Job.xl.c. Cor eius indurabit̄ quaſi lapis. Et illud frāgit deus.i. omnē ſuperbū. Per ſpinas ſignificant̄ auari: De quibus Job.xxx.a. Eſſe ſub ſentibus delitias computabant. Hiere.iiij.a. Nolite ſerere ſuper ſpinas. Patet/ q: pungunt multipliciť. In acquiſitione/conſeruatione/diminutione. Cum labore eni acquiruntur: cum timore poſſident̄: cum dolore dimittunt̄ vel amittūtur. Per terram bonam/ boni: quibus dicit̄ Jaco.j.c. Suſcipite in māſuetudine inſitum verbum ⁊c̄. De q̄ terra Heb.vj.b. Terra ſępe ſuper ſe venientē bibens imbrem ⁊ germinans herbam oportunam his a quibus colitur accipit benedictionem a deo: proferens autem ſpinas ⁊ tribulos reproba eſt ⁊ maledicto proxima: cui⁹ conſummatio in combuſtionem veniet. Et de hoc notatur ſimiliter.ſ. Matth.xiij. Semen ē verbū dei. Seminans prędicator. Actſ.xvij.d. Quid vult ſeminiuerbis h dicere? Hic debet exire ab amore mūdi ⁊ ab amore parentum ⁊ ab amore ſui. Gen̄.xij.a. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo patris tui ⁊ veni in terram quā monſtrauero tibi. Hoc eſt contra illos qui nolūt exire ad extraneos vt ibi ſeminent verbum dei. Gen̄.xxvj.c. Seminauit iſaac in gerariſ: id ē aduena. Itē cōtra inueteratos multos ī ſtudio pariſi⁹. Michęę.iiij.a. De ſiō egredietur lex ⁊ verbū dn̄i de hierl̄m. Et concidēt gladios.i.ſubtiles diſputationes/ī vomeres.i. groſſas moralitates. Eſt aūt ſemē mltiplex. Semē ſeminatū.i.vbū dei. Hoc chriſt⁹ ī iudęa ⁊ apoſtoli ī mūdo ſemiauerūt. Eſa.xxvij.b. Qui egrediunt̄ impetu a iacob/ florebit ⁊ germinabit iſrael: ⁊ iplebunt orbē ſemine. Leuitſ.xix.d. Non ſeres agrū tuum diuerſo ſemine: Qd̄ facit qui bonū p̄dicat ⁊ malū exemptū dat. Item eſt ſemē iſpiratū.i.virt⁹. Hoc ſeminat ſol⁹ deus ī corde hominis. Gen̄.xxij.d. In ſemine tuo bn̄dicentur oēs gentes. Item ſemen cooperatū/feruor charitatſ cooperāte gratia: ⁊ bonoꝝ opeꝝ mltiplicatio.ij Corſ.ix.b. Qui parce ſeminat parce et metet. Item ſemen datum/elemoſyna. Eccs.xj.c. Mane ſemina ſemen tuū: et veſpere ñ ceſſet manus tua. Item ſemē oratio. Qui ſeminat in lachrymis ⁊c̄. Itē ſemē carnalis cōcupiſcentię. Galſ.vj.b. Qui ſeminat in carne de carne et metet corruptionē. Fruct⁹ vo triplex: cētesim⁹/ſexageſim⁹/triceſimus. Centeſim⁹ triplex.ſ.perfectio ꝯtēplationis: integritas virginitatis: palma martyrij. Itē ſexageſimus duplex.ſ.perfectio actiuę: vita vidualis. Triceſimus duplex: fides trinitatis: vita ꝯiugalis.

Semē mltiplex

aruit. Et aliud cecidit in ſpi-
l nās: ⁊ aſcenderūt ſpinę ⁊ ſuffocauerunt illud/ et fructum non dedit. Et aliud cecidit in
m tērram bonam ⁊ dabat fruc-
n
o tum aſcēndentem ⁊ creſcēntē et afferebat vnū triginta: et
p vnū ſexaginta: et vnum cēntum. Et dicebat: Qui habet
q aūres audiendi/audiat. Et
r cum eſſet ſingūlaris/ interrogauerunt eum hi qui cum eo erāt duodecim parabolā. Et dicebat eis: Vobis datū eſt
ſ
t †nōſſe myſterū regni dei: Illi aūt qui foris ſūt in parabolis
v oīa fiunt: vt vidētēs videant/

B
Al.†ſcire
Matth.13.b.
Luc.8.b.
†Pſ.125.
Eſa.6.c.
Actſ.28.g.

h ¶Ubi nō habuit. Ezech.xxxvj.f. Auferā cor lapideū de carne vra: ⁊ dabo vobis cor carneū: ⁊ ſpiritū meū ponā in medio veſtri. Amos.vj.d. Nūq̄d currere queunt in petris eq̄ aut arari pōt in bubalis? Exo.xxxij.d. Iratus moyſes ꝓiecit tabulas lapideas ad radicem montis. i ¶Et ſtatim exortū ē. Hoc modo ē contra ſimilitudinem facti: quia vbi ſūt petrę ibi eſt ariditas: vbi non ſtatim oriunt̄ ſegetes: Abūdantia eni humiditatis facit citi⁹ exoriri. Sol. In p̄ncipio veris qn̄ humor abūdat/ citi⁹ oriunt̄ ſegetes in terra petroſa/ſed ſtatim deficiūt: q: humor ſtatim deficit. Vn̄ dicit: Qm̄ nō habebat altitudinem terrę. k ¶Et qn̄ exort⁹ eſt ſol. Jonę vltſ.c. Percuſſit ſol ſuper caput ionę ⁊ ęſtuabat. Pſ. In ſole poſuit tabernaculū ſuum. Pſ.18. l ¶In ſpinas. Hiere.iiij.a. Nolite ſerere ſuper ſpinas. m ¶In terrā bonā. Ecce tres partes ſeminis pereūt ⁊ ſola q̄rta fructificat: In q̄ docemur nō debere deſiſtere a p̄dicatiōe: etſi pauci ꝓficiāt. n ¶Aſcēdētē. Pſ. Aſcēſiones ī corde ſuo diſpoſuit ī valle lachrymaꝝ ⁊c̄. Et ibūt de virtute ī virtutē ⁊ videbit̄ de⁹ deoꝝ ī ſiō. Pſ.83. o ¶Et creſcētē. Gen̄.xxvj.c. Seminauit iſaac in terra illa: ⁊ inuenit in illo anno cētuplū. Vn̄ ſm diuerſitatē t̄rarū magis vel min⁹ multiplicat̄ ſeges. p ¶Centum/in virginibus. Ex hoc videt̄ q̄ maius pręmiū habeāt virgines q̄̄ ꝯiugati. Cōtradicit auctoritas q̄ dic̄ q̄ celibatus iohānis non p̄fert̄ ꝯiugio abrahę. Dicit̄ ergo q̄ ſe habent vt excedētia ⁊ exceſſa quo ad eſſentiā meriti ⁊ quo ad eſſentiā p̄mij/nō ſtat⁹. q ¶Aures audiēdi. Job.xlij.a. Auditu auris audiui te. r ¶Singulari. Eccj.xxxviij.c. Sapientiā ſcribe in tempe vacuitatis: ⁊ qui minorat̄ actu: id eſt actione: id eſt non multum eſt occupatus/ſapientiam percipiet. Eſa.viij.c. Liga teſtimonium/ ſigna legem in diſcipulis meis. s ¶Noſſe/vel/ſcire. Pſ. Et nunc reges intelligite. Pſ.2. Et Sap.vj.a. Audite reges ⁊ intelligite: diſcite iudices finium terrę: prębete aures vos qui cōtinetis multitudines. t ¶Illis: id eſt cęteris. v ¶Ut videntes videant. Eſa.vj.c. Excęca cor populi huius: et aures eius aggraua: ⁊ oculos eius claude: ne forte videat oculis ſuis et auribus ſuis audiat/et corde ſuo intelligat/ ⁊ conuertat̄ et ſanem eum.

¶ Et non videāt. Hiero⁹.

a et nōn videant: ⁊ audientes
audiant ⁊ non intelligant: ne
quando conuertanẗ ⁊ dimit/
tātur eis peccata. Et ait illis:
Neſcitis parabolā hanc? Et
quomodo omnes parabolas
b c cognoſcetis? Qui ſēmiat / vēr
bum ſeminat. Hi autē ſunt q̄
circa viam vbi ſeminaẗ ver/
bum: ⁊ cum audierint / confe/
ſtim venit ſathanas ⁊ aufert
verbum qđ ſeminatum eſt in
†cordibus eorū. Et hi ſunt ſi/
militer qui ſuper petroſa ſemi
nantur: qui cū audierint ver/
bum: ſtatim cum gaudio acci
d piunt illud: ēt non habent ra/
dicem in ſe / ſed tꝑales ſunt:
deinde orta tribulatione ⁊ ꝑ/
e ſecutione prōpter verbū / ꝯfe/
ſtim ſcandalizanẗ. Et alij ſūt
qui i ſpinis ſēminanẗ: hi ſunt
qui verbum audiūt ⁊ erumnę
f ſęculi ⁊ dēcęptio diuitiarū / et
circa reliqua ꝯcupiſcentię in/
troeuntes ſuffocant verbum:
g ēt ſine fructu efficiẗ. Et hi ſūt
qui ſuper terram bonam ſemi
nati ſunt: qui audiūt verbum
et ſuſcipiūt: ⁊ fructificāt / vnū
triginta / vnū ſexagita / et vnū
h cētū. Et dicēbat illis: Nūq̄d
i k vēnit lucerna vt ſūb modio
l pōnaẗ / aut ſub lecto? Nonne
m vt ſup cādēlabꝝ ponaẗ? Nō ē
enī aliq̄d abſcōditū qđ non
manifeſteẗ: nec factū ē occul/
n tū ſ; vt in pālā veniat. Si q̄s
o hābet aures audiēdi / audiat:
Et dicebat ill̄: Uidete q̄d au/
p diat̄. In q̄ mēſūra mēſi fueri/
tis: remetieẗ vobis ⁊ adijcieẗ
vob̄. Qui enī habet dabiẗ illi
⁊ q̄ nō habet etiā qđ habet au
q feretur ab eo. Et dicēbat. Sic
eſt regnū dei quēadmodū ſi
homo iaciat ſementem in ter/
ram ⁊ dormiat: ⁊ exurgat no/
r cte ⁊ die ⁊ ſemēn germinet et
s increſcat dum nēſcit ille. Ul/
tro enī terra fructificat primū
herbam: deinde ſpicam: dein
de plenum frumētū in ſpica.
Et cum ex ſe produxerit fru/
ctus ſtatim mittit falcem: quo
t niā adeſt meſſis. Et dicebāt:

¶ a Et nō videāt. Hiero⁹. Ingenio ꝓſumētes ſe videre / ꝑ/ uenẗ ſpūali intellectu. c Verbū. Semen ē verbum dei. Luc. viij. b. De q̄ Eſa. j. d. Niſi dñs exercituū reliq̄ſſet no/ bis ſemē: q̄ſi ſodoma fuiſſem⁹ ⁊ q̄ſi gomorra ſimiles eſſem⁹. b Qui ſeminat. j. Cor. ix. b. Si nos vob̄ ſpūalia ſemiam⁹. d Et nō habent radicē. Job. xv. d. Nō mittet i terrā radicē: aufereẗ ſpū oris ſui. i. verbū iacrātię. e Propẗ vbum. Matth. v. a. Beati q̄ perſecutionē pati/ unẗ ⁊c. f Deceptio diuitiarū ⁊c. Aug⁹. Pes aię ti/ mor ē: qui ſi rect⁹ ſit dr charitas: ſi nō vẗ tortuoſus eſt / ꝯcupiſcentia ē. g Et ſine fructu efficiẗ.
Al. †corde Deceptio diuitiarū. i. falſę ⁊ fallētes di/ uitię: q̄r falſę / nō ſūt vere diuitię q̄ rema/ nēt in ęternū. Pro/ uerb. x. a. Qui nitiẗ mēdacijs hic paſcit ventos: idē aūt ipſe ſequiẗ aues volātes fallētes: q̄r ꝑmittūt ſatietatē ⁊ pariūt fa/ mē. Eccl. v. b. Auar⁹ nō iplebiẗ pecunia. Itē ꝑmittūt volup/ tatē ⁊ pariūt anxietatē. Eccs. v. c. Satie/ tas diuitis non ſinit eū dormire. Itē ꝑ/ mittūt ſecuritatem ⁊ pariūt timiditatem. Job. xv. c. Sonit⁹ terroris ſꝑ in aurib⁹ ei⁹: ⁊ cū pax ſit ſemꝑ inſidias ſuſpicaẗ. Itē ꝑmittūt firmitatē ⁊ pariunt formidinē.
Pſ. 88. Pſ. Poſuiſti firmamētū eius formidinē. Itē dñiū / ⁊ pariūt ſuitutē. Threñ. v. b. Egypto dedim⁹ manū. i. homagiū feci/ m⁹ diabolo / ſiue mūdo. j. Timoth. vlt. b. Qui volūt diuites fieri icidūt i laqueū diaboli. Itē ꝑmittūt refrigeriū ⁊ pariūt ęſtū. Eccj. xxxiiij. a. Quaſi q̄ apphēdit vmbrā ⁊ ꝑſeq̄ẗ vētū:
Pſ. 61. ſic q̄ attēdit ad viſa mēdacia. Propẗ h̄ dic Pſ. Diuitię ſi af/ fluāt nolite cor apponere. h Et dicebat illis ⁊c. Sup di/ xit marc⁹ / quō oīb⁹ poſuit ꝑabolā / ⁊ apl̄is expoſuit ſenſū: Hic ſo dic q̄re eis expoſuit: vt. ſ. ꝑ eos alijs inoteſcat: ꝑ h̄ inuēs q̄ ipſi q̄ſi ſecretarijs ſuis apiēda erāt abdita ſcpturarꝝ ⁊ cōmittē/ da ſecreta myſteriorꝝ: q̄r ⁊ ipſi futuri erāt ſemiatores ṽbi dei. Per h̄ etiā īſtruit eos ⁊ nos: vt ſic ipſe ꝓpẗ malos q̄ aderāt nō deſinit ab eorꝝ inſtructiōe: ita nec nos. i Nūq̄d venit lu
Pſ. 118. cerna. Pſ. Lucerna pedib⁹ meis ṽbū tuū ⁊c. Et Prouer. vj. c. Mādatū dei lucerna ē: et lex lux. k Ut ſub modio. Luc. viij. c. et. xj. e. Matth. v. b. Nemo accēdit lucernam. Matth. vj. c. Lucerna corpis tui ē oculus. l Ponatur. ij. Cor. iiij. a. Si opertū eſt euāgeliū nr̄m in his qui pereūt ē opertū. Prouer. xj. c. Qui abſcōdit frumētū ⁊c. m Cā/ delabrū. Hoc ē qđ Matth. x. d. dr: Qđ i aure auditis ꝑdi/ cate ſup tecta. Eccj. xx. c. Melior ē qui celat inſipiētiā ſuā q̄ qui abſcondit ſapiam ſuā. Eccj. xxx. c. Bona abſconſa in ore clauſo q̄ſi appoſitiones epularum circumpoſitę ſepulchro. Zach. iiij. a. Uidi ⁊ ecce candelabrū aureū totū et lāpas ſup caput ei⁹ ⁊ ſeptem lucernę ſuper illud. Eſa. lxij. a. Saluator eius vt lampas accēdatur. n In palā veniat. Hiero⁹. Nolite timere perſecutionem eorum neq̄ ęmulemini ſimula/ tores: quia veniet dies iudicij in quo et virtus veſtra et eo/ rū demōſtrabiẗ neq̄tia. Uñ. j. Cor. iiij. a. Nolite ante tp̄s iu dicare quoaduſq̄ veniat dñs qui illumiabit abſcondita tene/ brarū: ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū. Malach. vlt. a. Dies dñi nō relinquet in eis radicē neq̄ germē. i. cogitationē vel opus impunitū. Sap. vj. a. Data ē a dño ptās vobis ⁊ virt⁹ ab al/ tiſſimo: qui interro/ gabit opera veſtra ⁊ cogitatiōes / vias ſcru tabiẗ. o Si quis habet aures. Hic hortaẗ ſexto ad im/ pletionē ⁊ receptio/ nem verbi. p In q̄ mēſura ⁊c. Sed culpa ē tꝑalis: ergo et pęna. Sol. In cō tractu fit tꝑalis actio et ius ꝑpetuum em/ ptorꝝ. Itē vulnera/ tio momētanea dat mortē. Itē caſus in foueā tꝑalis detētio perpetua. Item ius diuinū perpetuā ac/ quirit ſeruitutē. Itē Aug⁹ de ciuitate dei li. xxj. octo genera pęnarū eſſe in legib⁹ ſcripſit. Damnum / vincula / verbera / ta/ lionem / ignominiam exiliū / mortem / ſer/ uitutem. Quid ho/ rū eſt qđ durius vin dicet q̄ cōmiſſū ſit pręter talionē? Itē ꝑterea: peccās offen dit infinitū bonum. Itē Aug⁹. Fatu⁹ ē et malo dign⁹ ęterno: q̄ in ſe ꝑemit bonum qđ poterat eē ęternū. Itē Sap. xiiij. b. Factū cū illo qui fec tormēta patieẗ. Sed ęterna erit macula q̄ nō poterit tolli: ḡ ⁊ pęna. Uñ Eſa. xiiij. c. O ꝑmētū tuū vermeſ. Sicut enī q̄diu humor eſt in cadauere ṽmes naſcunẗ ex putredine: ſic ex ipſa materia pctōꝝ ſupplicia gignunẗ. Itē Aug⁹. Uel / Qua mē ſura mēſi fuerit̄ / remetieẗ vobis. In volūtate quippe ꝓpria metiẗ bon⁹ homo bona opa: in eis remetieẗ ei beatitu/ do. Item in volūtate ꝓpria metiẗ mal⁹ mala opa / in eis metie tur ei miſeria. Igiẗ in eadē q̄uis nō ęternoꝝ maloꝝ ęterna ſup/ plicia mereanẗ. Et q̄r voluit ęternā h̄re pctōꝝ ſeruitutē / ęter/ nā inueniet ⁊ vindictę ſeueritatē. q Et dicebat. Secūda parabola de ſemie in quo comparaẗ nō ꝑſona ꝑſonę: ſed ne/ gociū negocio / vbi eccleſia diciẗ regnū dei: q̄r i ea dñs regnat et ꝑ eā regit hoīes ⁊ vitia calcat. Semē vero diciẗ ṽbū dei ſi cut ꝑus. Et ē ſenſus. Ita ꝓcedit ſtat⁹ eccleſię quēadmodū ſi homo iaciat ſemē ſuū ⁊ dormiat: ⁊ eo neſciēte ſemen creſcat: primo naſciẗ: deinde creſcit: deinde matureſcit: ⁊ tandē colli/ giẗ ⁊ reponiẗ in horreū: Ita eccleſia ꝑmo ſeminaẗ ſemine ver bi dei: deinde naſciẗ in herbā ꝑ timorē: deinde creſcit i ſpicā ꝑ amorē: tādē colligiẗ ⁊ reponiẗ i horreū dñi. Uñ Matth. iij. c. Permūdabit areā ſuā ⁊ ꝯgregabit triticum in horreum ſu/ um: paleas aūt cōburet inextinguibili igni. Hō ſemē iaciēs ē fili⁹ dei: q̄ corda hoīm ſemiauit ꝑdicādo: deīde dormiuit mo riēdo. Poſt ſomnū ei⁹. i. poſt obitū ei⁹ / ſemē ſurrexit ⁊ creuit ipo neſciēte. i. ſcire nos nō faciēte. Dic ḡ: Et dicebat ⁊c. r Et ſemē germinet. Eccj. xv. d. Ante hoīem vita ⁊ mors: bonū ⁊ malū: qđ placuerit dabiẗ ei. Et modicū añ. Appoſuit tibi aquā ⁊ ignē: ad qđ volueris porrige manū. s Neſcit. Eccs. ix. a. Neſcit homo an amore an odio dign⁹ ſit. t Et dicebat. Hic tertio agit de humili fructificatione ṽbi dei.

C
Matth. 5. b. Luc. 8. c. et. 11. e. Matth. 10. c. Luc. 8. c.
Matth. 7. a. Luc. 6. f.
Matth. 13. b. et. 25. c. Luc. 8. c. et. 19. d. †Ca. 11. Matth. 13. c. De pe. di. 4. dū ſanctus.

¶ Cui aſſimilabim⁹.

G a Cui aſſimilabimus regnū dei: aut cui parabole cōparabimus. Tertia parabola eſt in qua dominus verbum comparat grano ſinapis. In prima quidē comparauit verbum ſemini: quia faciat affectum. In ſecūda lucerne: quia illuminat intellectū. In hac tertia grano ſinapis: q2 caſtificat ſenſum. Et fit hec cōparatio ſic alie ſm pgreſſum eccleſie: quia
Ma.13.d. ſicut granum ſinapis
Lu.13.d. iactum in terram minimū eſt omniū ſeminū: deinde excreſcit i arborem magnam / vt omniū arborum excedat magnitudinē: ita verbum dei in principio naſcentis eccleſie minimū erat reputatione: ſed tandem creuit: quia diſſeminatū
B eſt p apoſtolos in om
Ma.13.c. ni terra: et factū eſt maius omnibus herbis: id eſt doctrinis philoſophorum: que tanq olera herbarum cito decident: quia quāto magis creſcunt: tanto ma
Ma.8.c. gis vileſcunt. Diuerſe
Lu.8.d. igitur ſcientie diuerſa ſemina. Leuit. xix. d. Non ſeminabis agrū tuum diuerſo ſemine. Inter oēs alias ſciētias theologia cōgruentius comparat grano ſinapis: quia in ſuperficie apparet viliſſima: ſed ſi cōterat dente diſputationis / tunc ſentitur acumen ſubtilitatis atq difficultatis. Comparat etiā verbum ſpiritualiter ec. b Sicut granum ſinapis ec. Granum ſinapis predicatio euangelii eſt: ex qua charitas / q eſt maior omnibus: quia omnia reputat ſtercora: vt patet in apoſtolo Phil. iii. b. Et per hanc parabolam dat intelligere q pdicatores debent eſſe humiles. Unde dominus docuit eos dicere: quod habet Luc. xvii. c. Serui inutiles ſumꝰ ec. Et per predicationē creſcunt in arborem magnam. Qui eñ fecerit et docuerit / magnus vocabitur in regno celorū: vt dicit Matth. v. c. Et huius arboris: id eſt predicationis fructꝰ eſt in cibum / et folia in medicinā: vt dicit Ezech. xlvii. c.

Granum ſinapis verbum euāgelii:
- Paruum in humilitate.
- Supurpureū in patientia.
- Siccum in abſtinētia.
- Soluit paralyſim lingue in pdicatiōe.
- Diſſoluit duritiam cordis cōpaſſione.
- Attrahit exemplo.
- Extinguit carnem domando.
- Multiplicatum eſt ſemen in ſpirituali prole.
- Contritum dilatat odorem per bonam famam.

c Et fit maius omnibꝰ oleribus: id eſt aliis ſcientiis. iii. Reg. xxi. a. Locutus eſt achab ad naboth / dicens: Da mihi vineam tuam vt faciam mihi hortum olerū. Sic multi theologiam vertunt in alias ſcientias. d Et facit ramos magnos. i. Corinth. xiii. b. Charitas patiens eſt / benigna eſt: charitas non emulat ec. Ibi quindecim rami ſunt charitatis. e Ita vt poſſint ſub vmbra eiꝰ aues celi habitare: id cōtemplatiui quorum generatio in celis eſt. Daniel. iiii. b. Ecce arbor in medio terre: et altitudo eius nimia: magna arbor et fortis et proceritas eius vſq ad celum attingens: aſpectus eius erat vſq ad terminos vniuerſe terre: folia eius pulcherrima: et fructus eius nimius: et eſca vniuerſorū in ea: ſubter eam habitabāt animalia et beſtie: et in ramis eius volucres celi conuerſabant: et ex ea veſcebat omnis caro. f Tranſeamus cōtra. i. ad ripā oppoſitam.

a Cūi aſſimilabimus regnum
dei: aut cui parabole compa
b rabimꝰ illud: Sicut granū
ſinapis / qd cū ſeminatū fue
rit in terra / minꝰ eſt omnibꝰ
ſeminibꝰ que ſunt in terra: et
cum natum fuerit aſcendit in
c arborem: et fit maius omnibꝰ
d oleribus: et facit ramos ma
e gnos: ita vt poſſint ſub vm
bra eius aues celi habitare.
Et talibꝰ multis parabolis
loquebat eis vbū put pote
rant audire: Sine parabola
autē non loquebat eis. Se
orſum autem diſcipulis ſuis
differebat omnia. Et ait illis
in die illa cū ſero eſſet factū:
f Tranſeamus contra. Et di
g mittentes turbam aſſumunt
eum ita vt erat in naui: et alie
h naues erant cum illo. Et fa
cta eſt pcella magna venti:
i et fluctus mittebat in nauim:
ita vt impleret nauis. Et erat
k ipſe i puppi ſup ceruical dor
miens. Et excitāt eū et dicūt
illi: Magiſter / nō ad te per
tinet quia perimus: Et exur
gens cōminatus eſt vento: et
dixit mari: Tace / obmuteſce.
l Et ceſſauit vētus: et facta ē
tranquillitas magna. Et ait
illis: Quid timidi eſtis: Nec
m dum habetis fidem. Et timū
erunt timore magno: et dice
bant ad alterutrū: Quis pu
tas eſt iſte: quia et ventus et
mare obediunt ei.

Capitulū. V.

n Et venērunt trans fre
tum maris in regionē
o geraſenorum. Et exeūn
ti ei de naui / ſtatim occurrit
p de monumētis homo in ſpi
ritu immūdo qui domiciliū
habebat in monumentis. Et
q nec catenis iā quiſq pote
rat eū ligare: qm ſepe cōpe
dibꝰ et catenis vinctꝰ dirupiſ
r ſet catenas et cōpēdes cōmi
s nuiſſet: et nemo poterat eū do

g Aſſumūt eum: Naute vel apoſtoli. h Et alie naues. Nauis icipientiū / pficientium / peruenientium. i Et fluctus mittebat i nauim. Eſa. li. c. Ego dominus deꝰ tuꝰ q cōturbo mare et intumeſcūt fluctus eius: et ſic poſuiſti pfundum maris viam. Matth. 8. c. k Et erat ipſe in puppi ſup ceruical dormiēs. Luc. 8. d. Hec eſt cauſa pcelle et tempeſtatis. Ione. i. a. Facta ē tēpeſtas magna i mari et nauis pclitabat conteri ec. A Sic ptinua: q2 Ionas dormiebat ſopore g. Matth. 8. d. ul. ſ. ſopor naturalis Luc. 8. d. Al. et exeunte eo mors eiꝰ tepor fidei. l Et ceſſauit vētꝰ: et facta ē trāquillitas magna. Naum i. a. Dominus in turbine et tempeſtate vie eiꝰ: increpans mare et exiccans illud. Tob. iii. d. Poſt tempeſtatem tranquillū facis: et poſt lachrymationem et fletū exultationē infundis. m Et timuerūt timore magno. Hieroꝰ. Non diſcipuli / ſed naute et ceteri qui in naui erant. Si autē quis contentioſe voluerit eos qui mirabantur fuiſſe apoſtolos: reſpōdebimus homines recte fuiſſe appellatos: quia necdum potentiā nouerant ſaluatoris:

n Et venerunt trans fretū maris ec. Expo Ca. V. Quintū capitulū in quo pſequit Marcus de miraculis chriſti: per que eiꝰ diuinitas demōſtratur: qd maxime intendit. Unde diuidit hoc capitulū in tres partes / ppter tria miracula de quibus agit in hoc capitulo. Primo de ſanatione demoniaci / a quo eiecit legionem. Secūdo de curatione emorroiſſe: ibi: Et cū trāſcendiſſet ieſus. Tertio de ſuſcitatiōe filie archiſynagogi: ibi: Adhuc eo loquēte ec. o Et exeūti ei ec. Luc. viii. d. Matth. viii. d. p Homo in ſpiritu imūdo. Mattheus. viii. d. dicit q occurrerūt ei duo habētes demonia. Lucas. viii. d. dicit q vnus / ſicut Marcus. Et reuera duo occurrerunt / vt dicit Mattheꝰ: ſed vnꝰ eorū clarior erat et famoſior: p q maxime dolebat illa regio: et q ſanato fama latior exiuit: et ideo de illo faciūt mētionē marcꝰ et lucas. Preterea p duos idē ſignificat qd p vnū. ſ. gētiles / de duobꝰ filiis noe natꝰ. Ita dicit Augꝰ. Moraliter / autē p illū demoniacū q neminē p viam trāſire ſinebat: vt dr Matth. viii. d. ſignificat cetꝰ aduocatorum: qui oēs ſimpliciter gradiētes cōuertūt in bellū et lites. Un Mich. ii. c. Populꝰ meus i aduerſariū cōſurrexit: deſup tunicā palliū ſuſtuliſtis: eo q illos q ſimpliciter trāſibāt cōuertiſtis in bellū. Ps. Diſſipa gentes q bella volunt. q Et nec catenis ec. Hiere. v. b. Ibo ad optimates et loquar eis: Ipſi eñ cognouerūt viā dni et iudiciū dei ſui: Et ecce magis hi ſimul cōfregerunt iugū et ruperūt vincula. r Et cōpedes. De quibꝰ Eccl. vi. c. Inice pedē tuū i cōpedes illiꝰ. s Et nemo poterat eū domare
Moraliter
Ps. 67.

p Ꝯ mo poterat eū domare

mo poterat eũ domare: eo q erat ſine timore dei. Jaco. iij.b. Linguã autẽ nullus hoim domare põt: eſt eñ inquietũ malũ. Eccl. xxviij.b. Lingua tertia multos cõmouit ⁊ diſpſit illos de gente in gentem. a ¶ Nocte/ aduerſis. b ¶ Ac die/ proſperis. c ¶ In monumentis/ in feditate operũ. d ¶ Et i mõtib⁹ erat/ in faſtib⁹ ſupbie: e ¶ Clamãs/ p verba duriſſime infidelitatis. f ¶ Et cõcidẽs ſe lapidibus. Supbi eñ duri ſũt: frãgi poſſunt/ flecti nequeũt. Hi ſũt de qb⁹ Eccl. xxj.b. Via peccãtiũ cõplãtata lapidib⁹. Hi ſt etiã q dicũt: Laſſati ſum⁹ i via iniq̃tatis ⁊ pditionis: ambulauim⁹ vias difficiles: Sap. v.a. g ¶ Quid mihi et tibi ieſu fili dei altiſſimi: Hiero⁹. Non ẽ volũtatis iſta ꝯfeſſio: ſ neceſſitatis extorſio. Itẽ ridiculoſe putant qdã demõia noſſe filiũ dei ⁊ diabolũ ignorare: eo q minoris malicie ſint ſatellites q̃ ipſe: ſed tã demones q̃ diabolus magis ſuſpicant filium dei eſſe q̃ noſcãt. Greg⁹ i mora lib⁹. Aliqñ ſciebãt ipſũ eẽ filiũ dei/ vt audiẽtes vocẽ i baptiſmo ⁊ trãſfiguratiõe: aliqñ reuocabãt i dubiũ/ memores ei⁹ infirmitatis. h ¶ Quod tibi nomẽ ẽ: Vult dñs vt nomẽ pcti in ꝯfeſſiõe exp̃mat. Eſa. xiiij.e. Perdã nomẽ babylõis. Zach. xiij.a. Diſpdã noia eoꝝ. i ¶ Qꝛ multi ſum⁹: Quoꝝ vnũ peccatũ ñ ẽ ſine alio. Qui eñ i vno offẽdit/ fact⁹ ẽ oim re⁹: Jaco. ij.b. Sicut eñ vna virt⁹ nõ ẽ ſine alia: qꝛ fili⁹ dei ſol⁹ nõ ẽ cũ ſit nobilis: ſic diabolus cũ ſit nobilis ſol⁹ nõ venit: Ipſe eñ ẽ rex ſup oẽs ſupbos: Job. xlj.d. Ita pctm qd ẽ fili⁹ diaboli cũ ſe nobilẽ reputet/ ſolum nõ venit ſi diu maneat. Pctm eñ ſuo põdere ad aliud trahit/ niſi cito penitẽtia diluatur. Eſa. xxxiij.d. Illic ꝯgregati ſũt milui alt ad alteꝝ. k ¶ Erat aũt ibi circa mõtẽ ⁊c. Ecce q hic tria genera hoim ſignificãt. Per mõtẽ/ ſupbi: qb⁹ hʒ diabol⁹ p̃ratẽ. Job. xl.c. Huic mõtes herbas ferũt. Per illõ: Paſcẽs i agris/ auari. De qb⁹ Luc. xiiij.d. Juga boũ emi q̃nq;. Per porcos/ luxurioſi. ij. Pet. ij.d. Sus lota in volutabro luti. Et de his tribus ſimul Job xl.c. Huic mõtes herbas ferũt/ ecce ſupbi: oẽs beſtie agri ludẽt ibi/ ecce auari: ſub vmbra dormit i ſecreto calami/ ecce luxurioſi: in locis humentib⁹: id eſt in luxurioſis dormit/ in aridis requiem non inueniẽs. l ¶ Mitte nos in porcos ⁊c. Sic dicit aduocat⁹: Nõ ampli⁹ aduocabo/ ſ iuuabo amicos. Ali⁹ dicit: Nõ ero ſodomita/ ſ habebo focariã. Eſa. xxiiij.c. Qui fugerit a facie formidinis .i. auaricie/ cadet i foueã luxurie: ⁊ q ſe explicuerit de fouea/ tenebit laq̃o ſupbie: q ſuſpẽdit hoies ſupbos. m ¶ Et exeũtes ſpũs imũdi ⁊c. Sʒ quõ ꝯceſſit eis dñs vt intrarẽt porcos cũ ſit peccatũ: ⁊ dñs nemini p̃cipit vl mãdet male agere ſiue ipſe/ vt dr Eccl. xv.d. Itẽ nõne ſic dãnificati ſunt dñi porcoꝝ: Sʒ dic intrare in gregẽ nõ eſt peccatũ/ licʒ diabolo peccatũ eſſet. Itẽ chriſt⁹ ẽ maior dñs reꝝ q̃ poſſeſſores: vnde eis nõ fecit iniuriã/ cũ porci eẽnt ſua creatura. n ¶ Et magno impetu ⁊c. Apoc. xviij.g. Hoc ipetu mittet babylon illa magna ciuitas ⁊ vltra nõ inuenief. o ¶ In mari ad duo milia .i. iuxta duo milia. p ¶ Et egreſſi ſunt videre ⁊c. In hoc egreſſu ſignificat myſtice coopatio liberi arbitrij. Vñ Beda ſup Lucã. viij. Occurrerũt p liberũ arbitriũ credẽtes. Moralit aũt ſignificat q nõ

Al. rūmi

De pe. dis. 3. c. ſunt plures

B

Matth. 8. d.
Luc. 8. c.

a mare. Et ſemp nocte ac die
b
c
d i monumẽtis et in mõtibus
e
f erat clamans: et cõcidẽns ſe
lapidib⁹. Videns autẽ ieſum
a longe cucurrit/ et adorauit
eũ: ⁊ clamans voce magna/
g dixit: Quid mihi et tibi ieſu
fili dei altiſſimi: Adiuro te
p deũ ne me torq̃as. Dicebat
eñ illi: Exi ſpũs imunde
ab homie iſto. Et interroga/
h bat eũ: Qd tibi nomẽ eſt: Et
dicit ei: Legio mihi nomẽ eſt:
i qꝛ multi ſum⁹. Et dep̃cabat
eũ multũ ne ſe expelleret ex/
k tra regionẽ. Erat autẽ ibi cir
ca montẽ grex porcorũ ma/
gnus paſcẽs in agris. Et dep̃cabant
eum ſpũs/ dicẽtes:
l Mitte nos in porcos/ vt in
eos itroeam⁹. Et cõceſſit eis
m ſtatim ieſus. Et exeũtes ſpiritus
imũdi introierũt in por/
n cos: ⁊ magno impetu grex p̃/
o cipitatus eſt in mare ad duo
milia ⁊ ſuffocati ſũt in mari.
Qui aũt paſcebãt eos fugerũt:
et nũciauerũt in ciuitatẽ
p ⁊ in agros. Et egreſſi ſunt videre
qd eſſet facti: ⁊ veniunt
ad ieſum: ⁊ vidẽt illũ q a de/
q monio vexabat ſedentẽ veſti
r tũ ⁊ ſane mẽtis/ et timuerũt.
s Et narrauerũt illis qui viderant
q̃liter factũ eſſet ei q demoniũ
habuerat: ⁊ de porcis.
t Et rogare ceperũt eũ vt diſ/
cederet de finib⁹ eorũ. Cũq;
v aſcẽderet nauim/ cepit illum
x dep̃cari q a demonio vexat⁹
y fuerat vt eſſet cum illo: et nõ
z admiſit eũ/ ſ ait illi: Vade i
domũ tuã ad tuos et ãnũcia
a illis q̃ãta tibi dñs fecerit: et

põt qs videre ieſũ/ vl facta ei⁹/ niſi p⁹us fuerit egreſſ⁹ a carne/ a mũdo/ ab amore parẽtũ Vñ Geñ. xij.a. Egredere de tra tua et cognatiõe tua: ⁊ de domo patris tui: ⁊ veni i trã quã mõſtrauero tibi. q ¶ Veſtitũ ⁊ ſane mẽtis. Luc. x.e. Hõ quidã deſcẽdebat ⁊c. r ¶ Et timuerũt/ eũ timore mũdano: ꝓpt dãnũ porcoꝝ. Vl potius timore reuerẽtie/ ꝓpt miraculũ ſanitatis nõ tñ ſecuti ſunt ieſũ. Unde ſignificãt illos qui vidẽtes alios penitentes et penitentiam faciẽtes admirant dei gratiam: et illorũ penitẽtiã nõ aſſumũt: qbus dr Eſa. lviij.b. Diſſolue colligatiões ipietatis/ ſolue faſciculos depmentes. s ¶ Et narrauerunt illis qui viderant .i. cuſtodes: p qs ſignificãt doctores et predicatores q pctorib⁹ narrãt facta dñi: ⁊ vſq; ad ieſũ vidẽdũ adducũt: q tñ nõ curãt. Vñ pñt dicere illõ Hiere. lj.a. Curauim⁹ babylonẽ ⁊ ñ ẽ ſanata: derelinq̃m⁹ ẽã ⁊ eam⁹ vnuſq;q; i trã ſuã. t ¶ Et rogare ceperũt ⁊c. Hiero. ſup Matth. viij. Nõ ex ſupbia ſ ex hũilitate iudicãtes ſe idignos ei⁹ p̃ſẽtia: ſic petr⁹ Luc. v.b. Exi a me dñe: qꝛ hõ pctõr ſũ. iij. Reg. xviij. d. Nũqd veniſti ad me vt rememorẽt iniq̃tates mee et occideres filiũ meũ: Matth. viij.a. Nõ ſũ digñ⁹ vt itres ſb tectũ meũ. Aug⁹. Dicẽdo ſe idignũ/ p̃ſtitit ſe dignũ: ñ int⁹ parẽtes ſ int⁹ cor chriſt⁹ ꝓret. Hoc ẽ ꝯ multos/ q licʒ imundi/ chriſti ⁊ ſacroꝝ ei⁹ p̃ſẽtiã nõ ꝯtent: q ſignificãt p oçam q indign⁹ arcã tetigit: ⁊ pcuſſ⁹ a dño iterijt. ij. Reg. vj.b. Significãt etiã p bethſamitas: q vidẽtes arcã nudã/ iterierũt pcuſſi a dño ſeptuagita viri ⁊ q̃nq̃ginta milia plebis. j. Reg. vj. d. j. Cor. xj.g. Qui mãducat ⁊ bibit idigne iudiciũ ſibi mãducat et bibit nõ dĳudicãs corp⁹ dñi: Jõ int vos multi ifirmi ⁊ ibecilles ⁊ dormiũt multi. Hoc eſt etiã ꝯ multos q ex tumore ſupbie expellũt a ſe paupes ⁊ hũiles/ in qb⁹ et chriſt⁹ expellit. De qb⁹ Job. xxj.a. Quare impij viuũt: q dixerũt deo: Recede a nobis/ ſciẽtiã viaꝝ tuaꝝ nolum⁹. Prouer. xxix.d. Abominant impij eos q in recta via ſunt. v ¶ Cũq; aſcẽderet nauim. Nauis eccia. Geñ. vj.c. Fac tibi arcã ⁊c. Nauis crux. Sap. xiiij.a. Exiguo ligno cõmittũt hoies aias ſuas ⁊ tranſeũtes mare p ratẽ liberati ſt. Nauis ꝟgo maria. Matth. ix.a. Aſcẽdẽs ieſus i nauiculã/ venit in ciuitatẽ ſuã. Prouer. vlt.b. Facta ẽ q̃ſi nauis iſtitoris. Nauis religio. Job. ix.d. Pertrãſierũt q̃ſi naues poma portãtes. In hac naui ieſu/ rogat eſſe liberat⁹ a demone: ſed nõ pmittit/ ne ꝓpter ſecretũ ꝯtẽplatiõis impediat officiũ p̃dicatiõis. Vñ Glo. Bede. Quiſq; põt remiſſionẽ ⁊c. x ¶ Qui a demonio vexat⁹ fuerat. Vexatus doctor/ vl q̃libet q lõgo tpe i ſtudio fuit ⁊ laborauit/ apt⁹ p̃dicationi ⁊ regimi aiaꝝ. Phil. j.d. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cũ chriſto. y ¶ Et nõ admiſit eũ. Cant. vij.d. Egrediamur i agrũ. z ¶ Vade i domũ ⁊c. Dom⁹ ꝯſciẽtia. Sap. viij. c. Intrãs i domũ meã cõquieſcã cũ illa. Eccl. xxxij.c. Precurre p⁹or in domũ tuã: ⁊ illic aduocare et illic lude ⁊ age cõceptiões tuas. Debet q̃libet ſcrutari ꝯſciẽtiã ſuã: qꝛ delicta qs intelliget: vt dic Ps. Nõ eñ qs de facili põt intelligere pctã ſua: qꝛ diabol⁹ tortuoſus ẽ. Vñ Eſa. xxvij.a. In die illa viſitabit dñs ſup leuiathan ſerpentẽ tortuoſũ. Job. xxvj.d. Obſtetricãte manu educt⁹ eſt coluber tortuoſus. a ¶ Quãta tibi dñs fecerit ⁊c.

Luc. 8. 1.

Multiplex nauis

Ps. 18

B bi dñs fecerit ⁊c̃. In ſe ꝑdicat / q̄ in ſe haurit qḋ alijs effū dit. Prouer. v. c. Bibe aquā de ciſterna tua: ⁊ poſt diriuent fontes tui foras.. a ¶ Et abijt ⁊ cepit ꝑdicare in decapoli ⁊c̃. Decapolis eſt regio cōtinens decē ciuitates: ⁊ ſignificat eccleſiā decē ꝓceptis legis imbutam: et denario. i. regis imagine i baptiſmo iſignitā. In qua debet

C fieri oīs ꝑdicatio: non in occultis locis / ſicut heretici faciūt. Ioh. vij. a. Nemo in occulto aliq̄d facit: ⁊ q̄rit in palā eſſe. Ioh. xviij.

...t. ſillum d. Ego ſemꝑ docui in

Matth. 9. c. Luc. 8. f. ſynagoga ⁊ in templo q̄ oēs iudei cōueniūt: et in occulto locut⁹ ſū nihil. b ¶ Et venit quidā de archiſynagogis noīe iairus: q̄ interp̄taꝶ illuminās vł illuminat⁹: et

Pſ. 75. eſt ꝑlat⁹. Vñ / Illuminās tu mirabiliꝶ a mōtib⁹ eternis. Montes

Matth. 9. c. Luc. 8. f. eterni ſūt ꝑlati. Per h̄ qḋ dr̄ / c ¶ Et vidēs eū procidit ⁊c̃. duo notaꝶ q̄ debēt eē i ꝑlato: ſciētia ⁊ hūilitaſ. i. bona vita: prouidens ſciētia. Procidit. Bona vita. Hoc eſt quod in Pſ. dicitur:

Pſ. 98. Moyſes: id eſt lex vł ſciētia: ⁊ aaron mōtanus. i. excelſus ꝑ opa / in ſacerdotib⁹ eius ⁊c̃. e ¶ Qm̄ filia mea i extremis ē. Aia q̄ laborat i extremis q̄ſi i turpitudine tpaliū q̄ extrema. i. vilia ſūt. Phil. iij. b. Oia hec detrimētū feci ⁊ arbitror vt ſtercora. d ¶ Et dep̄cabaꝶ eū multū. Matth. vj. b. Orātes nolite multū loqui / ſic ethnici faciūt: Putāt em̄ ꝙ mltiloquio ſuo exaudianꝶ. f ¶ In extremis. ſ. laborat: q2 in acq̄ſitiōe tpaliū eſt labor: in cōſeruatiōe timor: i amiſſiōe vł dimiſſiōe dolor. Hoc ē qḋ habeꝶ Ioh. xvj. g. In mūdo p̄ſſuras: i me pacē habebitiſ. In extremis. Luc. viij. f. dicꝶ: Et hec moriebatur. Matth. ix. c. Nō defuncta ē: ⁊ Marc⁹ hic: In extremis eſt. Aug⁹ de ꝯcordia euāgeliſtar. Nihil in cuiuſq̄ ꝟbis debem⁹ inſpicere niſi volūtatē / cui debēt ꝟba ſuire: nec mētiri quēq̄ ſi alijs ꝟbis dixerit qḋ ille voluerit cui⁹ ꝟba nō dixit / ne miſeri aucupes vocū apicib⁹ quodāmō litterar putēt eē ligādā ꝟitatē: cū vtiq̄ nō ꝟbis tm̄ / ſ; etiā i ceťis oib⁹ ſignis animor n̄ ſit niſi anim⁹ ipſe req̄rend⁹. q. d. illi tres euāgeliſte etſi diuerſa verba ꝓtulerint tn̄ eodē ſenſu: i extremis erat qm̄ iairus venit ad chriſtū / vt dicit marcus: et moriebatur / vt dicit lucas: et poſtea mortua eſt / vt dic̄ mattheus. g ¶ Veni ipone manū tuā ſuꝑ eā ⁊c̃. Siłe Ioh. iiij. g. vbi dicit regul⁹: Deſcēde ꝑus q̄ moriatur fili⁹ me⁹. Et ſicut ibi in Glo. redargniꝶ regul⁹ vt min⁹ fidelis: ſic iſte ꝑnceps videꝶ arguēd⁹. Sed centurio cōmendaꝶ q̄ dixit: Nō ſum dign⁹ vt intres ſub tectū meū: ſ; tm̄ dic verbo ⁊c̃. Matth. viij. b. h ¶ Et abijt: q2 miſſus eſt ad oues q̄ perierunt dom⁹ iſrł: Matth. xv. c. i ¶ Cū illo ⁊c̃. Ezech. j. d. Rota i medio rote. k ¶ Et cōprimebāt eū. Turba vexat deū. ſ. turba peccātiū. Unde Eſa. j. d. Laboraui ſuſtinēs. Et xliij. d. Prebuiſti mihi laborē in iniq̄tatib⁹ tuis. Amos. ij. d. Ecce ego ſtridebo ſbter vos: ſic̄ ſtridet plauſtrū onuſtū feno. l ¶ Et mlier q̄ erat in ꝓfluuio ſanguis ⁊c̃. i. de pctō in pctm̄. Oſee. iiij. a. Sāguis ſanguinē tetigit. Amb. i tractatu

a miſert⁹ ſit tui. Et ābijt ⁊ cepit
ꝑdicare i decapoli quāta ſibi
feciſſet ieſus: ⁊ oīs mirabanꝶ.
Et cū trāſcēdiſſet ieſ⁹
i naui rurſus trās fretū / ꝯuenit
turba mlta ad eū: ⁊ erat
b circa mare. Et vēnit quidā
de archiſynagogis noīe iai
c rus: et vidēns eum procidit
d ad pedes ei⁹: ⁊ dēp̄cabaꝶ eū
e multum / dicēs: qm̄ filiā mea
f g in extrēmis eſt: vēni impone
manū tuā ſuꝑ eā: vt ſalua ſit
h i et viuat. Et ābijt cūm illo:
et ſequebaꝶ eū turba multa:
k l et cōprimēbāt eū. Et mūlier
q̄ erat in ꝓfluuio ſanguis an
l nis duōdecim / ⁊ fuerat mlta
ꝑpeſſa a cōplurib⁹ medicis:
⁊ erogauerat oīa ſua: nec q̄cq̄
ꝓfecerat / ſed magis deteri⁹
habebat: cū audiſſet de ie
m n ſu / vēnit i turba retro: ⁊ tētigit
veſtimētū eius. Dicebat
em̄: q2 ſi vel veſtimētū ei⁹ tetigero
/ ſalua ero. Et cōfeſtim
ſiccatus ē fons ſanguis eius
et ſenſit corpe ꝙ ſanata eſſet
a plaga. Et ſtatim ieſus i ſemetipſo
cognoſcēs virtutē q̄
exierat de illo / conuerſus ad
turbam / aiebat: Quis tetigit
veſtimēta mea? Et dicebant
ei diſcipuli ſui: Vides turbā
cōprimentē te: ⁊ dicis q̄s me
tetigit? Et circūſpiciebat videre
eā q̄ hoc fecerat. Mulier
aūt timēs et tremēs ſciens
o qḋ factū eſſet i ſe / vēnit ⁊ procidit
ante eū et dixit ei omnē
veritatē. Ille aūt dixit ei: Filia
fides tua te ſaluā fecit: vade
in pace: ⁊ eſto ſana a pla
p ga tua. Adhuc ēo loquente
venīūt nūcij ad archiſynagogū
/ dicētes: quia filia tua
mortua ē: quid vltra vexas
magiſtrū? Ieſus aūt audito
verbo qḋ dicebaꝶ / ait archi
q ſynagogo: Noli timere / tāntūmodo
crede. Et nō admiſit
quēq̄ ſequi ſe: niſi petrū ⁊
iacobū ⁊ iohannē fratrē iacobi.
Et venīūt in domū archi

de ſalomōe. Dñs largū ſanguis fluxū ſiccauit i martha. Hieronymus: in hiſtoria tripertita libro. vj. ca. xlj. dicit: ꝙ cum iulianus apoſtata cognouiſſet in ceſarea philippi chriſti eſſe ſimulacrum / qḋ ſanguis liberata ꝓfluuio femia cōſtruxerat: eo depoſito ſuā ibi imaginē collocauit: q̄ fulmīs ictu fracta ē. Statuā ꝟo chriſti: nūc quidā paganor trahētes confregerūt: poſt chriſtiani collegerūt ⁊ i eccłia ꝯdiderūt. Qḋ ſimulacr vt refert Euſebi⁹ / omniū egritudinū noſciꝶ eſſe medicamentū: iuxta qḋ q̄dā herba germiauit oib⁹ medicinaꝶ. Iſta mlier

Myſtice myſtice eſt eccłia de gentib⁹ fluxu ſanguis cōtinuo. i. pctō idolatrie maculata. Filia iairi ſynagoga ad quam ſanandā ieſus ibat: q2 non fuit miſſus niſi ad

Matth. 9. c. Luc. 9. g. oues q̄ perierūt domus iſrł: Matth. xv. c. S; illa ꝑmo ſanaꝶ: q2 gentilitas primo credidit.

B

† Pſ. 67. Pſ. Ethiopia preueniet man⁹ eius deo ⁊c̃. Moraliter. Per puellā mortuā in domo ſignificaꝶ pctōr occultus. Per ſanguinariā pctōr apert⁹. Threñ. j. g. Foris interfecit gladius ⁊ domi mors ſimilis. Illa ꝑus ſanaꝶ: q2 peccata apta citius

† Pſ. 82. ſanāꝶ. Pſ. Imple facies eor ignominia: ⁊ q̄rent nomē tuū dñe. Mich. iiij. c. Venies vſq̄ ad babylonē ⁊ ibi liberaberiſ. Duodecima hora ē vltima hora diei: hoc ē peccatū vſq̄ ad ſeniū: qḋ etiā ſanat dñs. Eſa. xlvj. b. Vſq̄ ad ſenectā egoipſe ⁊ vſq̄ ad canoſ ego portabo. Geñ. vij. c. In articulo diei illi⁹ igreſſ⁹ ē noe ⁊ filij ei⁹ i arcā. l ¶ Duodecim. Beda. Q2 trāſgreſſi ſꝶ decalogū / pactū baptiſmale ⁊ legē naturalē. De quib⁹ Eſa. xxiiij. a. Trāſgreſſi ſūt leges: mutauerūt ius: diſſipauerūt pactū ſempiternū. m ¶ Venit i turba retro. Poſt dñm eundū ē. Vñ Pſ. Vanū ē vobis ante lucē ſurgere. Vñ / Petro

Pſ. 126. volēti ire ante dñm. ſ. cū petrus increparet eū ne pateret / ait dñs Matth. xvj. d. Vade poſt me ſathanas. n ¶ Et tetigit veſtimentū eius. Tactus veſtimenti / fides incarnationis. Saluatur per fidem quicūq̄ ſaluatur. Non ē enim aliud nomen ſub celo in quo oporteat nos ſaluos fieri: vt Act. iiij. b. Veſtimentū: De quo Eſa. lxiij. a. Quare q̄ rubrū ē indumētū tuum? o ¶ Venit ⁊ ꝓcidit ante eū ⁊c̃. Heſter. viij. a. Heſter ꝓcidit ad pedes aſſueri. p ¶ Adhuc eo loquente venīūt nūcij ⁊c̃. Iſti nūcij moraliꝶ ſignificāt eos q̄ peccatores ꝯtemnūt: ſic̄ phariſei. Matth. ix. b. Quare cū pctōrib⁹ ⁊ publicanis mādūcat magiſter veſter? Et Luc. vij. f. Hic ſi eſſet ꝓpha ſciret vtiq̄ q̄ ⁊ q̄lis ⁊c̃. Eccł. viij. b. Ne deſpicias hominē auertētē ſe a pctō neq̄ iproperes ei: memēto qm̄ in corruptiōe oēs ſum⁹. q ¶ Tantūmō crede. Fides em̄ mirabilia fecit: vt patet ad Heb. xi. ꝑ totū. S; ſi fides ſufficit: q̄re dicꝶ. j. vlt. d. Qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit ⁊c̃. Dicit q̄: Tantūmō crede. i. nō cōtemnas ſacramēta. Sufficit em̄ ei q̄ credit ſi nō cōtemnat / ſi talis decedat nec copiā habeat vt baptiçeꝶ bñ ſaluabiꝶ. Crede. Sic eſt i nobis ſi credimus: dñs ſuſcitat nos: Si em̄ potes credere / oīa poſſibilia ſunt credenti. j. ix. d. De nemine em̄ deſpandum eſt dū viuit.

G a Et vidit tumultū ⁊ flentes ⁊ eiulantes multū. j. Theſſal. iiij. d. Nolumꝰ vos ignorare de dormiētibꝰ: vt non cōtriſtemini ſicut ⁊ ceteri q̄ ſpem nō habēt. Eccl. xxij. b. Modicū plora ſup mortuū. b Quid turbami ⁊c. ſed dormit. Unde eos eijcit: q2 ī cōſortibꝰ dormit. Sic Joh. xj. b. Lazarus amicꝰ noſter dormit. Et hoc eſt verū / licȝ mortuꝰ quo ad nos: non tñ q̄ ad deū: aut facile ē eū vl' eā ſuſcitare ac ſi dormirēt. c Et irridebāt eū. vñ eoſ eijcit: q2 irriſoribꝰ nō ſūt cōmunicāda myſteria. Matth. vij. a. Nolite ſanctū dare canibꝰ. Prouer. xxij. b. Eijce deriſorē ⁊ exibit cum eo iurgiū. Et Prouer. iij. d. Abominatio dñi ē oiſ illuſor. Irridebāt. Hiere. xx. Factꝰ ſum in deriſū tota die: oēs ſubſānabāt me. Sed licȝ dominꝰ deriderek / nō deſtitit a ꝓpoſito bono. e Surge. Eph. v. d Surge q̄ dormis ⁊c. d Puella. Sap. xvj. b. Tu dñe vite et mortis habes poteſtatē ⁊ deducꝭ ad portas mortis ⁊ reducis. f Juſſit dare illi. In

Matth. 9. c.

Ar. tolpit dari

A

Matth. 13. g.
Luc. 4. c.

plentia habito in conſilio. j. Regꝭ. x. d. Saul altior fuit vniuerſo populo ab humero ⁊ ſurſum. Itē ſit iudas / glorificans deū per humilitatis confeſſionē. Eccl. iij. c. Deus ab humilibus honorak. Item ſit ſimon / audiēs mērorē ꝑ compaſſionem. j. Machab. xiiij. a. Simon quęſiuit bona gentis ſuę.

a ſynagogi. Et vidit tumultū
⁊ flentes ⁊ eiulātes multū: et
b ingreſſus / ait illis: Quid tur
bamini ⁊ ploratis? Puella
b nō eſt mortua ſed dormit. Et
c irridēbāt eū. Ipſe vo eiectis
omnibꝰ aſſumit patrē et ma/
trē puellę / ⁊ qui ſecū erant: et
īgrediunk vbi puella erat ia/
cens: ⁊ tenens manū puellę /
ait illi: Tabitacumi: qd ē in/
d terpretatū: Puella tibi dico
e ſurge. Et confeſtim ſurrexit
puella / et ambulabat. Erat
aūt annoꝝ duodecim: ⁊ ob/
ſtupuerunt ſtupore magno.
Et p̄cepit illis vehemēter vt
f nemo id ſciret: et iuſſit dare
illi mādu care. Ca. VI.

g EL egreſſus inde abijt
in patriā ſuā: ⁊ ſeque/
bank eū diſcipuli ſui.
Et facto ſabbato cępit in ſy/

h nagoga docere: ⁊ multi audi
entes admirabank in doctri/
na eiꝰ / dicētes: Unde huic hęc
i oia? Et q̄ eſt ſapiētia q̄ data
eſt illi: ⁊ virtutes tales quę ꝑ
k manus eiꝰ efficiunk? Nonnē
l m hic eſt faber filius marię fra/
ter iacobi et ioſeph ⁊ iudę et
ſimonis? Nōne ⁊ ſorores eiꝰ
n hic nobiſcum ſunt? Et ſcān/
o dalizabank ī illo. Et dicebāt
p eis ieſus: quia non eſt pro/
q pheta ſine honore niſi in pa/
tria ſua: et in domo ſua et in
r cognatione ſua. Et nōn po/
s terat ibi virtutem vllam face
re / niſi paucos infirmos im/
poſitis manibus curauit: et
mirabak ꝓpt incredulitatē
t v illorū. Et circūibāt caſtella
ī circūitu docēs. Et ꝯuoca/
uit duodeci ⁊ cępit eos mit
x y tere binos: ⁊ dabat illis po/

Sint ſorores / ſcȝ ſapientia / intelligentia. n Et ſcandalizantur in illo. Hinc magna / hinc humilia cernens / veritatē iudicij nō recipit ſed ſcandalizak: qd eſt impedire mētis arbitriū. o Et dicebat illis ieſus: q2 nō eſt ꝓpheta ⁊c. Hilariꝰ. Inhonoratur dñs a ſuis q̄ꝗ ⁊ docēdi prudentia. i. operandi virtꝰ admiratione moueat. Joſeph in patria ſua affligik a fratribꝰ: in ęgypto ab extraneis ſublimatur. Numeri. xij. a. Maria et aaron moyſi obiurgāt ꝓpter vxorem ęthiopiſſam. Itē Numeri. xvj. a. Chore nadab ⁊ abiu et ceteri leuitę ꝯtra aaron ⁊ moyſen ſurrexerūt. Abraā ī chaldęa affligik: ideo dicik ei: Egredere de terra ⁊c. Gen. xij. a.

Matth. 13.
Luc. 4. d.
Joh. 4. f.

ſignū verę reſurrectiōis: vt tāgik ī Glo. ſuꝑ alijs euāgeliſtis. Cū eñ in q̄dragesima hō confitek ⁊ dimittit peccatū: ⁊ poſt ambulat ꝓficiēdo: et ſic in paſcha dak ei cibꝰ celeſtis.

g EL egreſſus inde abijt in pa/ triā ſuā ⁊c. Expo. Ca. VI. Exo. xxxix. d. In extrema pte tunicę ſacerdotꝭ īterterta erāt malapunica ⁊ tintinnabula: Sic et hic / poſt miracula intexit ſe chriſti doctrina. Et diuidik h capitulū in ſeptē ptes. In pma agik de dignitate p̄dicatiōis ⁊ indignitate ſiue ingratitudine auditoꝝ. Secūdo de miſſiōe diſcipuloꝝ: ibi: Et cōuocauit. Tertio de morte iohannis baptiſtę: ibi: Et audiuit. Quarto de reditu diſcipuloꝝ de p̄dicatiōe ad ipſū: ibi: Et cōuenientes. Quīto de refectiōe ſpūali ⁊ corpali quinꝗ miliū hoim: ibi: Et aſcēdētes. Sexto de liberatiōe diſcipuloꝝ a tēpeſtate maris: ibi: Et ſtatim coegit. Septimo de cōmuni ſanatiōe ęgroꝝ ipſū cōtingē/ tiū: ibi: Cū trāſfretaſſēt. h Et multi audiētes admirabank ī doctrina eiꝰ. Joh. vij. g. Nunꝗ ſic locutꝰ ē hō. i Et q̄ eſt ſapiētia q̄ data eſt illi ⁊c. j. Regl. x. c. Nū ⁊ ſaul inter ꝓphas: et qs pater eiꝰ? k Nōne hic. Deſpectiue dicūt: ſicut et. j̄. ij. a. Quid hic ſic loquik. Et Eccl. xiij. d. Diues locutꝰ ē ⁊ oēs tacuerūt: ⁊ ꝟbū eiꝰ vſꝗ ad nubes ꝑducēt: pauꝑ locutꝰ eſt / ⁊ dicūt: qs eſt hic? l Faber. Malach. iij. a. Sedebit cōflans ⁊ emūdās argentū. m Marię. Notak qualis debet eſſe p̄dicator. Filiꝰ marię / ꝑ carnis mortificatione. j. Corinth. ix. d. Caſtigo corpꝰ meū ⁊c. Et / faber / ędificans ſe virtuoſis opibꝰ: ⁊ alios exēplis ⁊ ſermonibꝰ. Prouer. xxiiij. d. Prępara foris opus tuū ⁊ diligent exerce agrū tuū: ⁊ poſtea ędifices domū tuā: ne ſis teſtis fruſtra cōtra ꝓximū tuum. Idem ordo Eccl. xxxviij. c. Qui tenet aratrū ⁊c. Et ſic ois faber ⁊ architectꝰ ⁊c. Ergo oportet vt habeāt q̄tuor fratres. i. ꝟtutes illis nominibꝰ deſignatas. ſ. Sit iacobus / ꝑ fortitudinē / vt luctek ꝯ temptatiōes ⁊ tribulatiōes. Doctrina eñ viri ꝑ patientiā cognoſcik ⁊ gloria eius eſt iniqua p̄tergredi: Prouer. xix. b. Item ſit ioſeph / addens ſupererogationē conſilioꝝ impletioni p̄ceptorum. Prouerb. viij. b. Ego ſa/

Nota de ruſtico qui nolebat adorare crucifixū: quia factus erat de piro ſua. p Non eſt ꝓpheta ⁊c. i. raro cōtingit. q In patria ſua ⁊c. Mich. vij. b. Inimici hominis domeſtici eius. r Et non poterat / de iuſticia: quia digni non erant. Uel / Non poterat / de miſericordia: quia ſi plura faceret ꝯtemnerēt ⁊ plus delinquerēt: ⁊ ita plus punirenk. s Uirtutem vllam facere. i. miracula. t Et circuibat. Rabanus: vt doceret doctorem eſſe expeditū ⁊ non acceptorē pſonaꝝ. Debet aūt eſſe doctor cōmendabilis in ſtrenuitate / īpiger in inſtruēdo. Ad hāc īuitat ꝑ h qd dic: Circuibat. In vtilitate cōmodus: ad hoc inuitat per hoc qd dicit: Docens. In charitate cōpatiens: ad quod inuitat per hoc qd dicit: Et ꝯuocauit ⁊c. Ps. Et famē patienk vt canes ⁊c. Job. j. a. Cōſurgens diluculo offerebat holocauſta ꝑ ſingulos. Chryſoſtomus. Nos qui ſumus vnius regionis paſtores / ſingulas populi paſſionum ſpecies circūire debemꝰ. Studioſus medicus circūit grauiter ęgrotātes. His qui auaricia laborant / de malo auaricię faciamꝰ ſermonem ad medicamentū ſanitatis illius. His qui etiā ardentibus febribus libidinis ęſtuāt / aliquod remediū de apotheca materiali apoſtoli ꝓferamꝰ. j. Corinth. vj. d. Omne peccatū quodcūꝗ fecerit homo ⁊c. Alteri medicamentū eſt increpatio: alteri conſolatio. Cantꝭ. v. b. Inuenerunt me cuſtodes qui circūierunt ciuitatē: percuſſerūt me ⁊ vulnerauerūt me / tulerunt pallium meū ⁊c. Actꝭ. ij. b. Nōne omnes iſti qui loquunk galilęi ſūt? Ps. Uox tonitrui tui ī rota. Prouerb. vj. a. Diſcurre / feſtina / ſuſcita amicū tuū. v Caſtella in circūitu docens: Non tñ ciuitates magnas. Matth. xxj. a. Ite in caſtellum qd cōtra vos ē. x Binos charitate ꝯcordes. Eccs. iiij. c. Melius eſt duos ſimul eſſe q̄ꝫ vnum: Habent enim emolimentū ſocietatis ſuę: ſi vnꝰ ceciderit / a b alio fulcik: Uę ſoli: q2 ſi ceciderit ⁊c. y Dabat illis poteſtatē. Sȝ aut īcreatā: qd eſſe nō poteſt / cū idem ſit qd deꝰ. Aut creatā: qd iteꝝ non videk: q2 contra Lucꝭ. xxiiij. f. dicik in Glo. ſuper illud: Stetit ieſus ⁊c. Trāſiens audit: ſtans illuminat: q2 ꝑ humi/

Ps. 58.

Ps. 76.

ni[ſ]tatē miſert⁹: p ęternitatē q̄ nō mouet lumē reddit: Et ita di uinitas p quā facit miracula īmobilis: ⁊ ita nulli dedit. Dicit ergo: Et dabat illis poteſtatē ſpirituū īmūdorū .i. dabit eis quo ad p̄ces et inuocationē nomīs chriſti eijcerent demonia. a Et p̄cepit eis ne q̄d tollerēt in via niſi virgā tm̄. Uirga po

B
teſtas accipiēdi neceſſaria: ita hic. Itē auxiliū ſuſtētatiōis / ictamentū virgarū / inſtrumētū vltionū. Sic p̄hibetur Matth. x. b.
Eſa. xxxj. a. Qui de-
h.10.b. ſcēdūt i egyptū i eq̄s
c.10.a. ſperātes. Hiere. xvij. a. Maledict⁹ q̄ ↄfidit in hoīe. Beda. Itē in alijs euāgeliſtis cōtra dicit. Sʒ illa Glo. ſoluit. Matthe⁹ ⁊ lucas memorant dn̄m diſcipulis dixiſſe: vt nec v̄gā ferrēt: marc⁹ / ne q̄d tollerēt niſi virgā tm̄. Sed illi realiter virgā
5.14.a. accipiunt: marc⁹ per
lc.9.a. virgā poteſtatē accipiendi neceſſaria a ſubditis intelligit. b Nō perā. Contra / Luc. xxij. d. Qui habet ſacculū tollat ſilr ⁊ perā. Sed diſtingue tēpora et cōcordabit ſcripturā: ſi certi ſunt q̄ nihil deficiat eis illo tpe / nō debent ferre: alio tpe poſſunt. c Necq̄ i ȝona es. Hieronym⁹. Si poſſiderent aurum apoſtoli crederentur non cauſa ſalutis hominum: ſed cauſa lucri p̄dicare. d Et ne induerent duabus tunicis. Prohibetur duplicitas. Iaco. j. b. Uir duplex animo. Eccl. ij. c. Ue duplici corde: ⁊ labijs ſceleſtl. e Quocūq̄ introieritis i domū illic manete ⁊c̄. Hiero⁹. Hoſpes fama eligēd⁹ ē / ne p̄dicatio ſuſcipiētis īfamia deturpet. j. Timoth. iij. b. Oportet epiſcopū teſtimoniū hr̄e bonū ab his q̄ foris ſūt. f Excutite puluerē de pedib⁹ veſtris .i. tēporalia: q̄ ſi volūt in ſpūalib⁹ vobis credere / tēporalia ab eis nō recipiatis / cū aliūde viuere poſſitis. g In teſtimoniū illis .i. etiā minima itineris ⁊ laboris veſtri quē p illis ſuſtinuiſtis exponite ⁊ annūciate: q̄ occaſio erūt eis maioris dānatiōis. h Et vngebāt oleo multos ęgros ⁊ ſanabant. Ex h̄ et ex illo Iaco. vlt. c. Infirmat q̄s i vob ⁊c̄. traxit originem extrema vnctio. i Et audiuit rex herodes / nō re ſ ſpe. Ul' / Rex .i. fili⁹ regl. k Et dicebat. Matth. xiiij. a. notat de h̄. l Et pptérea v̄tutes opant̄ i illo. Q̄ negare n̄ pōt ex iuidia minuit. Sap. iiij. c. Faſcinatio nugacitatis offuſcat bona. Herodes / aſcalonita occidit pueros: Matth. ij. c. Antipas decollauit iohānem: Matth. xiiij. a. Agrippa iacobū occidit. Actl. xij. a. Herodes / interp̄tat̄ pelliceus .i. deceptori⁹: vel pelliceus .i. gloriās in pellib⁹: et ſignificat ſcholarē vl' magiſtrū de libris ſuis cōfidentem ⁊ gloriantē. Cui dr̄ Eccl. xj. a. In veſtitu ne glieris vnq̄. Antipas dr̄ trāſitio pauptatis: q̄ ei bn̄ cōuenit: q̄ talis quantū pōt videt̄ trāſire pauptatē. j. Machab. vj. a. Exiuit ātioch⁹: id eſt ſilentiū pauptatis ab antiochia ⁊ pambulabat ſupiores regiones: ⁊ audiuit eſſe ciuitatē nobiliſſimā ⁊ copioſam i auro et argēto in pſide templūq̄ in ea locuplex valde: et venit ⁊ q̄rebat eā p̄dari. Tetrarcha ē talis: q̄ regit ⁊ domat tm̄ carnē / ⁊ nō tres vires aię. Philipp⁹ frater ei⁹ / os lāpadis / chriſt⁹ eſt. Eſa. xl. b. Os dn̄i locutū eſt. Uxor eius herodias / glīa q̄ ſoli⁹ dei. Prouer. xj. c. Mulier gratioſa inueniet glīā Et. xij.

teſtatē ſpirituū imūdorū. Et
a p̄cepit ēis ne q̄d tollerent in
b via niſi virgā tm̄ / nōn perā /
c nō panē / nēq̄ i ȝona ęs: ſed
d calciatos ſandalijs: ⁊ nē induerent duabus tunicis. Et
e dicebat eis: Quōcūq̄ introieritis in domū / illic manete donec exeatl inde. Et q̄cūq̄ nō receperint vos nec audie-
f rint vos / exeūtes inde / excūtite puluerē de pedib⁹ v̄ris i
g tēſtimoniū illis. Et exeūtes p̄dicabāt vt pęnitentiā agerent: ⁊ dęmonia multa eijcie-
h bāt: et vngēbāt oleo multos
i ęgros ⁊ ſanabant. Et aúdiuit rex herodes: manifeſtum
k em̄ factū eſt nomē ei⁹ / ét dicebat: Quia iohānes baptiſta
l reſurrexit a mortuiſ: ⁊ pptérea virtutes opant̄ i illo. Alij aūt dicebāt / q̄ helias ē: alij v̄o dicebāt / q̄ pphęta eſt q̄ſi vn⁹ ex pphetis. Quo audito herodes ait: Quē ego decollaui iohannē / hic a mortuis reſurrexit. Ipſe em̄ herodes miſit ac tenuit iohannē ⁊ vinxit eū in carcerē pꝑter herodiadē vxorē philippi fratris ſui: q̄ duxerat eam. Dicebat enim iohānes herodi:
m Nōn licet tibi habere vxorē fratris tui. Herodias autem inſidiabat̄ illi: ⁊ volebat occidere eum nec poterat. He-
n rōdes autē metuebat iohannem / ſciens eum virum iuſtū ⁊ ſanctū ⁊ cuſtodiebat eum: Et audito eo m̄lta faciebat: et libēter eum audiebat. Et
o cūm dies oportunus acci-
p diſſet: herodes natālis ſui cęnā fecit principibus ⁊ tribunis ⁊ p̄mis galilęę. Cūq̄ in-
q trōiſſet filia ipſi⁹ herodiadis
r et ſaltaſſet ⁊ plācuiſſet hero-

a. Mulier diligēs corona ē viro ſuo. Eſa. xlij. b. Gloriā meā alīi nō dabo. Herodes igit̄ vxorē ſuā aufert philippo / cū aliq̄s de ſua ſcia gliat̄. j. Corl. iiij. b. Quid habes q̄d nō accepiſti ⁊c̄. Itē qn̄ bn̄ dicta alteri⁹ ſua iuēta fac̄. Hiere. xxiij. f. Ecce ego ad pphas dic̄ dn̄s q̄ furāt̄ v̄ba / mea vnuſq̄ſq̄ a pximo ſuo.

C
Hic herodes alligat et incarcerat iohannem: quia dona gratię quę habet ad ſe inflectit. Ro. j. b. Qui
Matth.14.a.
detinēt v̄itatē dei i iniuſticia. Poſtea decol-
Luc.3.a.
lat eū: cū nō a chriſto ſ a ſe putat hr̄e q̄d hʒ. Itē herodes eſt princeps mal⁹: et dicit̄ iohānes p̄dicator veritatl: quē q̄ redarguit occidit herodes: quia iohannes corripiebat eū ⁊ viros ei⁹. Amos v. c. Odio habuerūt corripiētem in porta. Hiere. xxxviij. b. Hō iſte nō q̄rit pplo pacē: ſed malū. Et dixit rex ſedechias: Ecce ipſe i manibus v̄ris ē: neq̄ em̄ fas eſt regē vobis negare quicq̄. Tulerūt q̄ hieremiā ⁊ piecerūt eū in lacū. Prouerb. ix. b. Qui erudit deriſorem ipſe ſibi iniuriā facit: et q̄ arguit impiū ſibi maculā generat. m Nō licet tibi habere vxorē ⁊c̄. Leuitl. xx. d. Qui duxerit vxorem fratris ſui rē facit illicitā ⁊c̄. Glo. ibi determiat cōtrarietatē q̄ videt̄ eē Deut. xxv. a. Accipiet frat̄ vxorē fratrl ſui. ſ. cū mortu⁹ ē. Dic̄ text⁹ ⁊ Glo. nō accipiat vxorē fratris ſui neſciētis. Uel ita expone vt moralit̄ ↄueniat. Iohānes interp̄tat̄ gr̄a: q̄ ſuadet ⁊ dicit herodi .i. cuilibet fideli ne ducat vxorē fratris ſui. Frat̄ noſter diabol⁹ ē. Un̄ Iob. xl. b. Ecce behemoth quē feci tecū. Sed diaboli vxor ſupbia eſt: q̄ ab initio duxit eā: cū dixit Eſa. xiiij. d. Aſcēdā in cęlū ⁊c̄. Hāc dicit nobis gratia vt nō ducam⁹. n Herodes aūt metuebat iohānē ⁊c̄. Eſa. xix. c. In die illa erit t̄ra iuda ęgypto in pauorē: Ois de ęgypto qui recordat⁹ fuerit illi⁹ pauebit. Ro. xiij. a. Uis nō timere ⁊c̄. o Et cū dies oportun⁹ accidiſſet ⁊c̄. Hiero⁹. Nullū aliū legim⁹ obſeruaſſe diē natalis ſuę niſi herodē et pharaonē: vt q̄s erat vna ipietas eſſet vna ſolēnitas. p Herodeſ natalis ſui cęnā fecit p̄ncipib⁹ ⁊c̄. Diuiteſ hui⁹ ſęcli diuitib⁹ faciūt cęnā. Hoc ē q̄d dr̄ Eſa. xxxiiij. c. Occurrēt dęmonia onocētaur⁹ ⁊ piloſus clamabūt alt̄ ad alterū. Sed dn̄s nō diuites ſed paupes dicit debere vocari: vt Luc. xiiij. c. Cum facis conuiuiū ⁊c̄. Unde diuites ſeſe inuitātes herodiani ſunt: qui de ſua natiuitate feſtum faciūt / nō de morte ſanctorū: quia per iſtam intrarēt in gaudiū: ſed p natiuitatē temporalē in pęnam ⁊ miſeriam. Sap. vij. a. Ego natus accepi cōmunē aerem: ⁊ i ſimiliter factam decidi terrā et primā vocē ſimilē omib⁹ emiſi plorās: Tamē eſſe ſubſentib⁹ delitias reputabāt: Iob. xxx. a. Natalis herodis creatio mali prelati / vbi hiſtriones et ſaltatrices ad litteram ſaltant / et iohannes occiditur. Unde Iob. iij. a. Pereat dies in qua nat⁹ ſū. Eccs. vij. a. Melior ē dies mortis die natiuitatis. q Cūq̄ introiſſet filia ipſi⁹ herodiadis et ſaltaſſet. Chryſoſtom⁹. Ubi eſt ſaltatio / ibi eſt diabolus. Neq̄ enim de⁹ ad hoc dedit nobis pedes vt cum camelis ſaltem⁹: ſed vt cum angelis chorū faciamus. r Et placuiſſet herodi. Seneca. Prius videndū ē cū q̄bus comedas q̄ quid

ſꝫ contedas. a ¶At illa dixit. Per h̄ cōſiliū impioꝝ ſignifi/ catꝰ/cū ipſa q̄rit/ q̄d petā. De q̄ Prouer. j. b. Abſcōdam⁹ tē ticulas ꝯ inocentē fruſtra. b ¶Caput iohānis baptiſte. Hiero⁹. Optabat in poteſtate linguā habere: q̄ illicitas nu/ ptias arguebat. c ¶Uolo vt ꝓtin⁹ des mihi. Per hoc ſignificatꝰ q̄ q̄dā ma/ la cū īpetu fiūt: vt ſ. v. b. Grex cū magno impetu p̄cipitat⁹ eſt i mare. Et Hiere. viij. c. Oēs ɔuerſi ſunt ad curſum ſuū q̄ſi equus vadens impetu ad p̄/ lium. d ¶In diſco caput iohis. Diſc⁹ q̄nq̧ vas qđ dr̄ vulgo grael. Itē mēſa illa in triclinio q̄ vulgo dicit chois. Item mappa q̄ ponit ſup mēſā: Un̄

Act. 10. b. Petro oblata ſūt aīa/ lia diuerſa i diſco. a At illa dixit: Ca/ put iohis bapti/ ſte. Hic moraliter in/ ſtruimur vitare ſalta/ tiōes ⁊ cōuiuia luxuri oſa. Eſa. v. c. Cithara ⁊ lyra ⁊ tympanū ⁊ ti/ bia et vnū in cōuiuijs vr̄is: ⁊ opus dn̄i nō re

Matth. 14. b. ſpicitis. Item inſtrui/ mur ne cum ſaltatrice aſſidui ſim⁹: ne caput iohis. i. gr̄e/ chriſtū. ſ. amittam⁹. Eccl. ix. a. Cū ſaltatrice ne aſſi/ du⁹ ſis: nec audias eā ne forte pereas in efficacia illi⁹. Job. xxxj. a. Pepegi fed⁹ cū oclis meis/ ne cogitarē de virgine: Quā ēm ꝑtē hēret in me de⁹ ⁊ q. d. nullā. Qui ēm adheret meretrici vnū corp⁹ cū ea efficit. j. Corinth. vj. d. Et ita nihil cū eo hȝ deus. e ¶Et cōtriſtat⁹ ē rex. i. ad modū ɔtriſtari ſe hȝ. f ¶Et decollauit eū i carcere. Hiero⁹. Legim⁹ in romana hiſtoria/ Flaminium ducē romanū q̄ accubāti iux̄ ſe meretricule/ q̄ nūq̧ ſe vidiſſe dicerꝫ hoīem decollatū/ aſſēſus ſit vt re⁹ q̄dā capitalis crimis in ɔuiuio trūcaret/ a cēſorib⁹ pulſū curia q̄ epulas ſanguini miſcuerit/ ⁊ mortē c̄ꝑuis noxij hoīs i alteri⁹ delitias p̄ſtiterit/ vt libido ⁊ homicidiū parit miſceret. g ¶Renūciauerūt illi oīa. Argumētū q̄ minoreſ doctores ⁊ p̄dicatoreſ debēt dicere ſuis maiorib⁹/ quō p̄dicauerūt ⁊ docuerūt. Gal. ij. a. Cōtuli cū illis q̄ videbant eē aliq̄d/ euangeliū qđ p̄dico ⁊c̄. Sȝ ſi iſte edoct⁹ tantū timuit/ q̄d ⁊ nos? h ¶Que egerāt ⁊ docuerāt. Primo egerāt: poſtea docuerūt. Matth. v. c. Qui fecerit ⁊ docuerit/ hic magn⁹ vocabit i regno celoꝝ. i ¶Uenite

Moraliter ſeorſū in deſertū locū ⁊c̄. ne malis ɔſētiat. ¶Moralit.

Myſtice Poſt actiuā redeūdū ē ad ɔtēplatiuā. ¶Myſtice: Reliq̄t iudeā ⁊ redijt ad gētes: vt tāgit Glo. k ¶Erāt ēm q̄ veniebāt ⁊ redibāt multi. Sicut patet de his q̄ ibāt ⁊ redibāt: Joh. vj. g. l ¶Et pedeſtres. In terra ſyrie venientē vnū ſolū ꝓphetā iuenim⁹ eq̄taſſe ⁊ a leōe deuoratū fuiſſe. iij. Regū. xiij. c. Balaā equitauit ⁊ ei mors eminebat: Nūeri. xxij. f. Itē/ Pedeſtres/ nō in curribus et in equis. Ecce q̄ notat magnū deſideriū. ſ. q̄ pedeſtres/ q̄ currebāt/ q̄ ad locū deſertū. m ¶De omnib⁹ ciuitatibus cucurrerūt illuc ⁊c̄. Ciuitas q̄nq̧ in malo accipit. Unde Oſee. xj. d. Ciuitatē nō ingrediar. Hiere. xlviij. e. Relinquite ciuitates ⁊ habitate in petra. n ¶Et exiens vidit turbā multā. Sic debet p̄dicatoꝛ exire de ſtudio ad turbas/ mēte ad cōpatiendū. Mich. iiij. a. De ſion exibit lex ⁊ v̄bū dn̄i de hieruſalē. o ¶Qꝛ erāt ſic oues nō habētes paſtorē. iij. Regl. xxij. c. Uidi cū/ ctū iſrl' i mōtib⁹ diſperſū q̄ſi oueſ errāteſ nō habētes paſtorē. Uerba ſt. j. Pet. ij. d. Eratiſ aliq̄n ſic oueſ errāteſ: ſȝ ɔuerſi ⁊c̄.

B

di ſimulq̧ recūbētib⁹/ rex ait puelle: Pete a me qđ vis: ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: q̄ quicq̄d petier̄ dabo tibi/ licȝ dimidiū regni mei. Que cū exiſſet/ dixit matri ſue: Quid

a b petā? At illā dixit: Caput io hānis baptiſte. Cūq̧ introiſ/ ſet ſtatim cum feſtinatiōe ad

c regē petiuit/ dicēs: Uolo vt

d ꝓtinus des mihi in diſco ca

e put iohānis baptiſte. Et cōn triſtat⁹ eſt rex/ propter iuſiu/ rādum et ꝓpter ſimul recū/ bētes noluit eā ɔtriſtare: ſed miſſo ſpiculatore p̄cepit af/ ferri caput ei⁹ in diſco: et de/

f collauit eū in carcere: Et at/ tulit caput eius i diſco: ⁊ de/ dit illud puelle: ⁊ puella de/ dit matri ſue. Quo audito diſcipuli ei⁹/ venerūt ⁊ tule/ rūt corp⁹ eius: ⁊ poſuerūt il/ lud in monumēto. Et cōue/

g niētes apl'i ad ieſum/ rēnūci/

h auerūt illi oīa que egerant et

i docuerāt. Et ait illis: Ueni/ te ſeorſum in deſertū locū: ⁊

k requieſcite puſillū. Erāt ēm q̄ veniebāt et redibant multi.

Et nec ſpaciū mādūcādi ha bebāt. Et aſcendētes in na/ uim abierunt in deſertū locū ſeorſum. Et viderūt eos ab/ eūtes ⁊ cognouerūt multi: et

l m pedeſtres de omnib⁹ ciuita/ tib⁹ cucurrerūt illuc ⁊ p̄uene

n rūt eos. Et exiēns vidit tur/ bā multā ieſus: et miſert⁹ eſt

o ſup eos: q̄ erant ſic oues nō habētes paſtorē: ⁊ cepit illoſ

p docere multa. Et cū iā hora mlta fieret/ acceſſerūt diſcipli ei⁹/ dicētes: Deſert⁹ ē loc⁹ hic:

q ⁊ iā horā p̄terijt: dimitte illoſ vt eūtes in ꝓximas villas et vicos emāt ſibi cibos q̄s mā

r ducent. Et rñdēs ait illiſ: Da/ te illis mādūcare. Et dixerūt

s ei: Eūtes emam⁹ ducentis denarijs panes et dabimus illis mādūcare. Et dicit eis: Quot panes habetis? Ite ⁊ videte. Et cum cognouiſſent dicūt: Quinq̧: et duos piſ/ ces. Et p̄cepit illis vt accū/

t bere facerēt oēs ſm cōtuber/

v nia ſup viride fenū. Et diſcu

x buerūt in partes ꝑ centenos

y ⁊ q̄nq̄genos. Et accepti q̄n/

r ¶Et rñdens ait illis: Date illis mādūcare ⁊c̄. Act. xx. f. Attendite vobis et vniuerſo gregi: in quo vos ſp̄ūſſanct⁹ poſuit ep̄os regere eccleſiā dei. Et. j. Pet. v. a. Paſcite qui in vobis ē gregē. Joh vlt. d. Ter dictū eſt: paſce.

E

Matth. 9. a. Paſce/ v̄bo: paſce/ ex emplo: paſce/ tēporali preſidio. ſ. ſi opus eſt. Ezech. xxxiiij. b. Paſtores nō q̄ſierūt gregē meū: ſed paſcebāt ſemetipſos et gregem meū non paſcebant. p ¶Et cū iam hora mlta fieret. Iā hora p̄terijt: q̄ vſq̧ i finē ſeculi gētiles i cecitate p̄ſtiterūt. Hora

Matth. 14. Luc. 9. b. Joh. 6. a. fieret. i. veſpe facto: ſicut dicit Matthe⁹ xiiij. b. In q̄ ſignificatur q̄ p⁹ occubitū ſoliſ mūdane ꝓſperitatis i deſerto penitētie appo nendus eſt ipſe panis doctrie ⁊ euchariſtie. Un̄ iudeis poſt trāſitū maris rubri in deſerto ɔſtitutis dicitur Exo. xj. a. Ecce pluā vobis panes de celo.

F

Et. iij. Regl. xix. a. Helias i deſerto iuēit ad caput ſuū panē ⁊ aquā: Cui dixit angel⁹/ vt ſurgēs comederet. q ¶Et iā hora p̄terijt/ comedēdi: neſciētes q̄d dicerēt/ videnṫ loq̄ ſicut petr⁹/ cū dixit Luc. v. b. Exi a me dn̄e: q̄ homo peccatoꝛ ſū. Ex quo ēm loc⁹ deſert⁹ erat/ oportebat q̄ eos paſceret. s ¶Euntes ⁊c̄. Joh. vj. a. dicūt: Ducētorū denarioꝝ panes non ſufficiūt his: q̄d q̄ dicit hic: Eūtes emam⁹ ducētis denarijs panes ⁊ dabim⁹ illis. Sȝ

Myſtice hic/ quaſi nō ſufficiāt emam⁹ tñ panes ⁊ demus. ¶Myſtice hi quinq̧ panes/ ſunt quinq̧ libri moyſi: q̄ in operibus legis tanq̄ ex pane erat vita. Aug⁹. Quinq̧ panes lex/ quinq̧ libros moyſi continens: Et duo piſces/ pſalmi et ꝓphete fortiſſimū legis saporē tēperātes. Bern. Quinq̧ panes: vilitas veſtiū: maturitas ſenſuū: temperātia gule: cuſtodia lingue: laboꝛ manuū. Duo piſces: fides ⁊ penitentia. Aug⁹. Quinq̧ panes: cōtritio/ cōfeſſio/ ſatiſfactio/ pſeuerātia. Duo piſces: exempla confeſſorū: et exempla martyrū. Primus elixus: ſecundus aſſus. Aug⁹. Quinq̧ panes: cognitio ſui: pudoꝛ cōmiſſi: doloꝛ amiſſi: timoꝛ inferni: deſiderium celi. Duo piſces: fides et ſpes. t ¶Et p̄cepit illis vt accūbere facerēt oēs ſm ɔtubernia. Cōtubernia itellige diuerſas hoīm ſocietates: q̄ de diuerſis villis venerāt: Iux̄ qđ milites i eodē taberna/ culo ſocietatē habēteſ/ ɔtubernales ſolēt dici. v ¶Sup viride fenū. Per h̄ patet q̄ ꝓximū erat paſcha: Joh. vj. a. q̄ ſolēt herbe tūc vireſcere. x ¶Et diſcubuerūt i ꝑtes ꝑ centenos ⁊c̄. Sap. j. a. In maliuolā aīam ⁊c̄. Eccl. xxxviij. c. Sapiāȝ ſcribe ⁊c̄. y ¶Et accepti q̄nq̧ panib⁹ ⁊c̄. itueſ i celū. Hilari⁹. In celū dn̄s reſpexit/ honorē patris a q̄ erat ipſe cōfeſſus: vt q̄ adeſſent intelligerēt a q̄ tante v̄tutis acce/ piſſent officiū

ſꝫ

p piſſent officiū/dirigētes ꝛ ipſi oculos mētis illuc. Sic et nos facere debem⁹: qm̄ omē datū optimū/ꝛ omē donū pfectū deſurſū ꝛc. Jaco.j.c. Threñ.iij.e. Leuem⁹ corda nr̄a cū manibus ad deū. Johel.j.d. Beſtię agri q̄ſi area ſitiens imbrē ſuſpexerūt ad te. a Bn̄dixit ꝛ fregit panes. Eſa.lviij.c. Frange eſurienti panē tuum ꝛc. Quia niſi ſacra ſcptura frāgat̄ minores parū inde ędificantur. Threñ.iiij.a. Paruuli petierūt panē ꝛc. b Et dedit. Sic dedit legē moyſi vt daret populo. Ps.
Ps.71. Suſcipiāt mōtes pacē pp̄lo. c Diſcipulis ſuis/qui ſūt diſpēſatores verbi.j.Cor.iiij.a. Sic nos exiſti
Matth.14.c. Joh.6.b. met hō ꝛc. Vn̄ ꝛ in ſignū hui⁹ miſſ⁹ ē ananias ad paulū ꝛc. Act.ix.c. d Et māducauerūt oēs ꝛ ſaturati ſūt. Verbū dei ſeu ſcia theologica expellit famē ꝛ ſitim. Unde Job.iiij.b. Qui biberit ex hac aq̄ nō ſitiet i ęternū. Sȝ alię ſcię nō ſatiāt: ſic nec ſiliquę filiū pdigū: Luc.xv.c. Aggei.j.b. Comediſtis ꝛ nō eſt ſaturati:
Matth.14.c. bibiſtis ꝛ nō eſtis inebriati. Prouer.xiij.d. Juſtus comedit ꝛ replet animā ſuā: vēter

Q panib⁹ ꝛ duob⁹ piſcib⁹ in
a tuēs i cęlū benēdixit ꝛ fregit
b c panes: ꝛ dēdit diſcipl'is ſuis vt ponerēt ante eos: et duos
d piſces diuiſit oīb⁹. Et mādūcauerūt oēs/et ſaturati ſunt.
e Et ſuſtulērūt reliq̄as fragmētorū duodeci cophinos plenos ꝛ de piſcib⁹. Erāt autē q̄ māducauerūt q̄nq̄ milia vi
f g rorū. Et ſtātim coēgit diſcipu
h los ſuos aſcēdere naui/vt p̄
i cēderēt eū trās fretū ād beth
k ſaidā: dūȝ ipſe dimitteret populū. Et cum dimiſiſſet eos/
l ābijt in montē orare. Et cū
m ſero eſſet/erāt nauis i medio
n o mari: ꝛ ipſē ſol⁹ in tra. Et vi
p dēs ēos laborātes i remigando: erat eni vent⁹ cōtrari⁹ eis.
q r Et circā quartā vigiliā noctis
s t vēnit ad eos ambulās ſuprā
v mare/ꝛ vōlebat p̄terire eos.
x At illi vt vidērūt eū ambulā
y tē ſupra mare/putāuerūt phā·

Ps.131. aūt impiorū inſatiabilis ē. Ps. Paupes ei⁹ ſaturabo panib⁹. e Et ſuſtulerūt reliq̄as fragmētorū duodeci cophinos ꝛc. Hęc ſunt vaſa vilia.ſ.apl'i. Vn̄ dicit apl'us.j.Cor.iiij.c. Tanq̄ purgamēta hui⁹ mūdi facti ſum⁹ oīm pipſima vſq̄ adhuc. Sȝ tn̄ ipſis reuelāt̄ dei ſecreta: vt.s.iiij.b. Vobis datū eſt noſſe ꝛc. Matth.xiij.b. f Et ſtatim ꝛc. Hic docet nos fugere laudes hominum et honores mundi: Joh.v.g. Claritatē ab hominib⁹ nō accipio. Itē Joh.vj.b. Cū vidiſſet ieſus/q2 venturi eſſet vt raperēt eum ꝛ facerēt eū regē/fugit. Ibi Chryſ. Chriſt⁹ fugit erudiēs nos mūdanas cōtēnere dignitates. Quare ꝙ dicit ꝓpheta: Ecce rex tu⁹ venit:
Zach.9.c. Rñſio. Quia regnū dicit qd̄ in cęlis eſt. Diſcam⁹ igit̄ honores mūdi ꝯtēnere: q2 ſicut diuitię ad illos ſunt inopia/ꝛ vita ad illam mors: ſic honor iſte ad honorem ęternum ē deriſio ꝛ ꝯtumelia. Job.xxxiiij.b. Qui dic̄ regi apoſtata. Ibi Greg⁹. Supbus rector totiēs ad culpā apoſtaſię labit̄: quotiēs p̄eſſe hoib⁹ delectat̄. Eſa.iij.b. Nolite cōſtituere me p̄ncipē pp̄li. Ecci.vij.a. Noli q̄rere fieri iudex ꝛc. g Coegit diſcipl'os ſuos aſcendere nauim/q̄ſi vi: q2 imbecillis ē natura hominis ad ꝯtēnendū poteſtatē: vt dicit Tulli⁹. h At p̄cederēt eū trās fretū. Miſericordia p̄cedit nouitios ꝓtegēdo/ꝓuectos ſeq̄t̄ adiuuādo. Vn̄ Exo.xiiij.e. Tollēs ſe angelus dei q̄ p̄cedebat caſtra iſrl'/abijt p⁹ eos ꝛ cū eo parit̄ colūna nubis p̄ora dimittēs: poſt tergū ſtetit int̄ caſtra ęgyptiorū et caſtra iſrl'. i Ad bethſaidā. Cōtra dicit Joh.vj.b. Cū aſcēdiſſent nauē venerūt trans mare in capharnaū. Sed non eſt cōtra: q2 de vna ciuitate ad aliā venit. Bethſaida domus venatiōis. Per h̄ ꝙ ad domū venatiōis mittit/oſtēdit ꝙ paſtores debent venari pctōres/ſciētia ꝛ doctrina. Hiere.iij.e. Dabo vobis paſtores iuxta cor meū: ꝛ paſcent vos ſciētia et doctrina. Hiere.xvj.e. Mittā eis multos venatores ꝛ venabunt̄ eos de omni monte/ꝛ de omni colle/ꝛ de caruernis petrarū. k Dū .i.donec. l Abijt in montē orare: inſinuās ꝙ q̄ vult orare/debet ad ſupna mentē leuare. n Ma

ri: quia poſt aſcēſionē dn̄i i cęlū/ingruēte tribulatiōe/eccleſia multis tribulatiōib⁹ ē afflicta. m Et cū ſero eſſet erat nauis i medio: Ex vna pte impugnāt heretici: ex alia tyrāni: ex alia falſi fratres: ex alia demones. Primi fidem: ſecūdi ſubſtātiā: tertij mores: quarti aīas auferre nitunt̄. Matth.x.b. Ecce ego mitto vos ſic oues i medio luporū. o Et ipſe ſolus i tra: q2 ſolus ſine timore caſus ſiue ſubmerſiōis. p Et vidēs eos laborātes ꝛc. Q2 difficile ē regere eccleſiā/ꝓpt̄ qd̄ excuſās ſe dicebat Hieremias.j.b. A a a dn̄e de⁹ ecce neſcio loqui: q2 puer ego ſū. Et moyſes/Exo.iiij.c. Obſecro dn̄e nō ſum eloquēs. q Et circa quartā vigiliā.

Quattuor ſunt vigilię:
- Conticiniū: ſero.
- Intempeſtum. Idem .j.xiij.d. An media (nocte.
- Galliciniū: gallicantus.
- Antelucanum: mane.

Matutinū:
- Hereticorum
- Falſorū fratrum.
- Antichriſti.

Vigilant:
- Adoleſcentes.
- Juuenes.
- Senes.

Funiculus triplex/qui difficile rumpit̄: ſed tn̄ rumpit̄. Exo.xiiij.f. Jā aduenerat vigilia matutina: et ecce reſpiciēs dn̄s ꝛc. Ps. Inmatutino interficiebā (oēs pctōres trę. Ps.100.

Quattuor vigilię:
- Prima ſuggeſtio demonū.
- Secūda temptatio carnis.
- Tertia cōcupiſcentia oculorū.
- Quarta ſuperbia vitę.

Quattuor vigilię:
- Scrutiniū pcti. Threñ.iij.e. Scrutemur vias noſtras. Soph.j.c. Scrutabor hieruſalē ꝛc.
- Deteſtatio peccati.ij. Reg.xiij.c. Mai⁹ erat odium quo oderat amnon thamar.
- Propoſitū pęnitendi. Ps. Dixi cōfitebor ꝛc. Idē. Cōcupiſcit anima mea ꝛc. Ps.31.
- Act⁹ pęnitētię: hic.

s Venit/dn̄s/ad eos ambulās ſupra mare. Ad has vigilias tenet̄ cōis ſtatus (hoim.

Quattuor vigilię:
- Cōtēptus tpaliū.j. Joh.ij.c. Nolite diligere mundū neq̄ ea q̄ in mūdo ſūt. Hui⁹ vigilię ſunt tres horę: Cōtemptus diuitiarū: cōtemptus dignitatū: cōtemptus delitiarū.
- Mortificatio carnis. Col.iij.a. Mortificate mēbra veſtra ꝛc. Hui⁹ vigilię ſūt tres horę: Vict⁹ tenuitas: veſtitus aſperitas: laborū diu(turnitas.
- Appetitus virtutū. Hui⁹ vigilię ſūt tres horę: Largitio elemoſynarū: effuſio lachrymarū: inſtantia orationū. Tob.xij.c. Qn̄ (orabas ꝛc.
- Deſideriū ęternorū. Hui⁹ vigilię ſunt tres horę: Obliuio tpaliū: contēplatio cęleſtiū. Phil.iij.c. Ea quę retro ſūt ꝛc. ſtudiū ſcripturarum. Ad has tenetur perfectus ſtat⁹

hoim. Vn̄ notandū ꝙ duo ſūt ſtatus hoim q̄ vigilare debēt. Prim⁹ cōis: ſecūd⁹ pfect⁹. q Circa q̄rtā vigiliā. Quattuor vigilię diſtinguūt̄ hic et.s. Matth.xiiij.c. Prima ꝯticiniū: Secūda intēpeſtū: Tertia gallicātus: Quarta antelucanū. Et alijs nomib⁹ noiant̄.j.xiij.d. Sero/an media nocte/an gallicantu/an mane. In q̄rta vigilia.ſ.mane iterficit dn̄s peccatores quo ad peccatum. Unde Ps. In matutino interficiebam oēs pctōres terrę. Exo.xiiij.f. Jāq̄ aduenerat vigilia matutina: ꝛ ecce reſpiciēs dn̄s ſuper caſtra ęgyptiorum p columnā ignis ꝛ nubis/ꝛ iterfecit exercitū eorū. r Noctis. Ps.100.

Hilari⁹. Vigilia:
- Prima legis.
- Secūda ꝓphetarū.
- Tertia corporis aduentus.
- Quarta in reditu claritatis.

t Supra mare. Ps. Mirabiles elatiōes maris ꝛc. Eſa. Ps.92.
lxiij.a. Torcular calcaui ſol⁹. v Et volebat p̄terire eos.i. ad modū volētis ſe habebat. Sic ꝛ Luc.xxiiij.d. finxit ſe longi⁹ ire.i.ad modū fingētis ſe habuit: nō tn̄ duplex erat: q2 faciendū erat vt ita cōpellerēt eū ad hoſpitiū. Aug⁹ de cōcordia euāgeliſtarum. Quō intellexerūt apl'i dn̄m velle p̄terire eos: niſi q2 in diuerſū ibat ꝙ ad eliciendū illū clamorē volebat cui ſbueniri oportebat. x At illi ꝛc. ſupra mare. Ex h̄ voluit quidā dicere ꝙ ad temp⁹ ſumpſit agilitatē. Sȝ nō ē ita: q2 nō eſſet miraculū. y Putauerūt phātaſma. Sic multi cū vidēt aliquē bn̄facere/dicūt: phantaſma eſt: nō facit niſi ꝓpter

hypocriſim. a Oīs eñ viderūt eū ⁊ cōturbati ſūt. Hiero⁹. Magni timoriſ indiciū ē ɔfuſ⁹ clamor ⁊ icerta vox:
Pſ.33. et ſtatim iuxta ē domin⁹ his q̄ tribulato ſūt corde. Et . Cla/
Pſ.90. mauit ad me ⁊ ego exaudiā eū. Eſa.xxx.e. Ad vocē clamoris

ſanatiōe ſurdi ⁊ muti q̄ erat de finib⁹ decapoleoſ:ibi: Et ite/ rū exiēs. Et ɔueniūt ⁊ ib ɔcordes ſt vt chriſtū ⁊ diſcipłos arguāt. Actſ.iiij.e. Pricipes ɔuenerūt i vnū aduerſ⁹ dn̄m ⁊ aduerſ⁹ chriſtū ei⁹. r Et q̄dā de ſcribis veniētes ab

tui ſtatim vt audierit reſpōdebit tibi. b Et ſtatim locut⁹ ē ⁊c. Cōfidite. Job.xvj. g. Cōfidite: q2 ego vi ci mundū. Hiere.j.b. Ne timeas a facie eo/ rū: q2 ego tecū ſū. Eſa. xliij.a . Cū trāſieris p aq̄s tecū ero: ⁊ flumia nō opient te. c Ego ſū/ nolite timere. Hiero⁹. Nō ſubiūgit
Matth.14.d. q̄s eſſet: q2 ex nota vo ce poterāt eū intellige re. d Et aſcendit ⁊c. ⁊ ceſſauit ven/ tus. Ecci.xliij.c. In ſermone ei⁹ ſiluit ven/ tus. e Nō eñ in/ tellexerūt de pani bus. Prouer.xx.b. Api oclos tuoſ ⁊ ſatu rare panib⁹. f Erat eñ cor eoꝝ obce/ catū: quia nō intelli/ gebant deitatē. Ecci. xliij.a. Sol refulgens radijs ſuis.i. miracu/ lis/obcecat oculos. g
A. Et applicuerūt p⁹ trāſfretationē preſen/ tis maris. h Cūq̄ egreſſi eſſēt de na/ ui: militārſ eccłię ele/ cti cognoſcēt chriſtū. Unde Baruch .iij.d. Quis trāſfretauit ma re et inuenit illam:

taſma eſſe/ et exclamauerūt:
a Oīs ēm viderūt eū ⁊ cōtur
b bati ſunt. Et ſtatim locut⁹ eſt
cū eis/ ⁊ dixit illis: Cōfidite:
c d egō ſū nolite timere. Et aſcē
dit ad illoſ i nauim ⁊ ceſſauit
vent⁹. Et plus magł intra ſe
e ſtupebāt. Non ēm intellexe/
f rūt de panibus: erāt eñ cor
eoꝝ obcecatū. Et cū trāſfre/
taſſēt/ venerūt in terrā gene
g ſareth/ et applicuerūt. Cūq̄
h i egreſſi eſſēt de naui / ɔtinuo
k cognouerūt eū: et pcurrētes
l vniuerſam regionē illā cepē/
m rūt in grabatis eos q̄ ſe māle
habebāt circūferre vbi audi/
ebāt eū eſſe. Et q̄cūq̄ introi/
bat in vicos vel i villas aut
n ciuitateſ/ in plateis ponebāt
o infirmos: ⁊ dep̄cābant eū vt
vel fimbriā veſtimēti ei⁹ tan/
p gerēt: et quotq̄t tangebāt eū
ſalui fiebant. Ca.VII.
q Et conueniūt ad eum
r phariſei/ ⁊ quidam de
ſcribis veniēteſ ab hie
roſolymis. Et cum vidiſſent
quoſdā ex diſciplis ei⁹ cōib⁹

s mānib⁹.i. nō lotis māduca/
t v re paneſ/ vitupauerūt. Phā
riſei eñ ⁊ oēs iudei niſi cre/
x bro lauent mān⁹ nō mādu/
cant/ tenētes traditiones ſe/
y z niorū . Et ā foro niſi bapti/
zentur non comedūt: et alia
multa ſunt q̄ tradita ſūt illis
a ſeruare/ baptiſmata calicū ⁊
vrceoꝝ ⁊ eramētoꝝ ⁊ lectoꝝ.
Et interrogabāt eū phariſei
b ⁊ ſcribe: Quare diſcipuli tui
nō ambulāt iuxta traditionē
ſenioꝝ/ ſed cōibus manibus
māducāt panē: At ille reſpō
dens dixit eis: Bñ pphauit
eſaias de vobis hypocritis:
ſicut ſcriptū eſt: Popul⁹ hic
labijs me honorat: cor autē
eoꝝ longe eſt a me. Inuanū
autē me colunt docētes do/
ctrinas ⁊ precepta hominū:
Relinquētes eñ mandatū
dei tenetis traditiōes hoim/
c baptiſmata vrceoꝝ ⁊ calicū
d ⁊ alia ſimiliā his facitis mul
ta. Et dicebat illis: Bene ir/
ritū facitis p̄ceptum dei/ vt
traditionē veſtram ſeruetis.

hieroſolymis: qua ſi recedentes a pace. Sic Geñ.xj.a. Pro/ ficiſcētes ab oriēte co nati ſt facere turrim ɔ deū. Beda. Nō ad v̄/ bū audiēdū/ nō q̄ſi me dicū: ſed q̄ſi ad q̄ſtio/ nū pugnas cucurrerūt. t Uituperauerūt. Cōtra qd̄ Ecci.xj.a. Priuſq̄ introges nō vitupes. Matth.xv. a. Quare diſcipłi tui trāſgrediūt traditiōeſ ſeniorum: Sic hodie mlt̄i magſ mouēt ſi q̄ſ
B Matth.15.
trāſgrediat humanas traditiōes q̄ mādata dei. De q̄b⁹ Matth. xxiij.c. Ceci colantes culicem ⁊ gluciētes ca melū. s Cōibus manib⁹ ⁊c. Hoc di/
Eſa.29.d. Matth.15.
cit: q2 illos dicebāt im mundos q̄ cibis cōib⁹ veſcebant/ ⁊ nō diſtin guebāt.ſ. gētiles. Iu/ dei eñ diſtinguebant: vt patet Leuitſ.xj.p totū . v Phariſei ⁊c. Aug⁹ de v̄bis dñi. Phariſei vocant no/ bilioreſ atq̄ doctioreſ iudei. x Lauēt ma nus/ ſuas. In quorū pſona dicit Job.ix.d. Si lot⁹ fuero q̄ſi aq̄s

i Cōtinuo cognouerunt eum.j. Corinth. xiij.d. Tūc cognoſcam ſicut cognitus ſum. k Et pcurrentes ⁊c. Sic deberēt p̄lati et p̄dicatores diſcurrere et infirmos ad chriſtum adducere. Prouerb.vj.a. Diſcurre feſtina/ ſuſcita amicum tuum. Sic fecit ioſaphat.ij. Paral. xvij.b. Docebant populum in iuda habentes librum legis domini: ⁊ circūibant omnes vrbes iuda atq̄ erudiebant po/ pulum: illi.ſ. quos iuſſit ioſaphat. l Cepērūt in graba/ tis eos. Eſa.vltſ.f. Afferēt donū dño in eq̄s ⁊ q̄drigis ⁊ le/ cticſ ⁊c. m Qui ſe male habebāt/ infirmos. n In pla teis ponebāt firmos: Sic Actſ.v.c. i plateis ponebant infirmi vt veniēte petro ſaltē vmbra illis obumbraret quēq̄ illoꝝ ⁊ liberarent. o Et dep̄cabant eū vt vł fimbriā veſtimenti ⁊c. Ueſtimētū chriſti eſt caro eius. Eſa.lxiij.a. Quare ḡ rubrū ē indumētū tuū: Fimbria vltima ps veſtis/ paſſio chriſti. Ad tactū ei⁹.i. fidē ⁊ imitationē ſanant oēs in/ firmi. Matth.ix.c. Si tetigero tm̄ veſtimētū eius ſalua ero. Zach.viij.d. Apprehēdēt fimbriā viri iudei dicēteſ: ibim⁹ vo biſcū: audiuim⁹ eñ ⁊c. p Et q̄tq̄t tāgebāt eū/ ſalui fie bāt.j.vltſ.d. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſalu⁹ erit.

q Et cōueniūt ⁊c. Ecci.xxxij. (Expo. Ca.VII. c. Qui q̄rit legē replebit ab ea: ⁊ q̄ iſidioſe agit ſcan/ dalizabit ab ea. Sic ⁊ phariſei de odore vitę faciūt ſi bi odorē mortis. Cōtra q̄s Ecci.xj.d. Bona i mala ɔuertēs inſidiat: et i electſ ponet maculā. In h igit caplo agit de trāſ latiōe bñficiorū chriſti a phariſeis et ſcribis q̄bus miſſus fue/ rat ad gētiles hūiles. Et diuidit h capitulū i tres ptes. In p̄ ma agit de accuſatiōe eorūdē facta a dño. In ſecūda de ſana/ tiōe filię mulierſ chananeę: ibi: Et īde ſurgēs. In tertia de

niuiſ: ⁊ fulſerit velut mūdiſſimę man⁹ meę: tñ ſordib⁹ itinges mę. y Et a foro: redeūtes. z Niſi baptizent.i. la/ uent. Ecci.xxxiiij.d. Qui baptizatur a mortuo: ⁊ iterū tan/ git mortuum quid prodeſt lauatio eius ⁊c. Baptizentur. Multi extra lauantur/ et imundi ſunt interi⁹. Matth.xxiij.c Ue vob ſcribe ⁊ phariſei q̄ mūdatis qd̄ deforis ē: int⁹ aūt ple ni eſtſ rapina ⁊ imūdicia. Ipſi eñ itelligebāt carnalit/ qd̄ dr̄ Eſa.j.e. Lauami mūdi eſtote. Et qd̄ Eſa.lij.d. Mūdami q̄ fertis vaſa dñi / de exteriori lauatiōe: cū dñs de iteriori laua/ tiōe itelligat. Uñ ſtatim p⁹ illud Eſa.j. Lauami ⁊c. dr̄: Au/ ferte malū cogitationū vraꝝ ab oculis meis. Uel phariſei ſpi ritualia v̄ba carnalit intelligētes: Lauami ⁊ mūdi eſtote: non recte accipiebāt hāc mūdiciā. a Baptiſmata. Heb.ix.c. In varijs baptiſmatib⁹ ⁊ iuſticijs carnis vſq̄ ad tp̄us corre/ ctiōis impoſitis. b Quare diſcipuli ⁊c. ſenioꝝ. Tota q̄rimonia ē de ſenioꝝ trāſgreſſiōe: de trāſgreſſiōe mādatorū dei null⁹ cōquerit. Eſa.xxix.d. Timuerūt me mādato hoim ⁊ doctrinis: et ecce ego admirationē faciā pp̄lo huic. Itē Eſa: xxiiij.a. Mutauerūt ius: diſſipauerūt fed⁹ ſempiternū: trāſ/ greſſi ſunt leges. c Baptiſmata vrceoꝝ et calicum. Beda. Calix eſt vas vitreum: vrceus fictile de terra. d Et alia ſimilia his facitis/ vel/ feciſtis vt traditionē ve/ ſtrā ſeruetis. Lucſ.xj.e. Rogauit ieſum quidā phariſe⁹ vt prāderet apud ſe/ reputās dicere: q̄re nō baptizat⁹ eſſet ante prādiū. Et ait dñſ ad illū: Nūc vos phariſei qd̄ deforis ē cali cis ⁊ catini mūdatſ: qd̄ aūt int⁹ ē veſtrū/ plenū ē rapina ⁊ ini/ q̄tate. Stulte: nōne q̄ fec̄ qd̄ deforis ē/ etiā id qd̄ deint⁹ ē fec̄: Uerūtñ qd̄ ſupeſt date elemoſynā: et oīa mūda ſūt vob. Sic docet dñs lauare man⁹ poſt prādiū/ dādo fragmēta paupib⁹.
Moyſes eñ dixit

a Moyſes eñ dixit: Honora patrē tuū ⁊c̄. Exo. xx.b. Eccl.iij.a. Qui honorat patrē ſuum iocūdabitur in fi/ lijs. Tob.iiij.a. Honorem habebis matri tuę. b Et qui maledixerit patri ⁊c̄. Leuit.xx.b. Exo.xxj.b. Prouer. xxx.c. Oculū qui ſubſānat patrem: ⁊ qui deſpicit partū ma/ tris ſuę/ ſuffodiant eū corui de torrentibus. omē itroiēs i ſeceſſū exit/ſed nō totū. Vñ dicit/ Omē.ſ.ali/ qd de omni vl' de ḡlibet aliqd. Aug⁹. de ciuitate dei lib.xxij. ca.xx. Si q̄ſpiā ɔfect⁹ fame atq̧ cōpulſus veſcat̄ cadaueribus hoim: nō quiſq̧ ɔtendat totū fuiſſe digeſtū p imos meat⁹ ni/ hilq̧ inde in eius carnē mutatū atq̧ ɔuerſū: cū ipſa macies q̄ fuit et nō ē ſatis idicet q̄ illis eſcis detrimēta ſuppleta ſint.

.20.b. c Si dixerit ho/
.5.b. mo patri ⁊c̄. Con/
.20.b. ſimilis fraus fit ho/
die a ſacerdotib⁹. In/
iungūt eñ pęnitētib⁹
p ſatiſfactiōe/ miſſarū
mltitudinē: monēt ad
eccleſię fabricationē:
nō ad cōpaſſionē pau
perū: nō ad elemoſy/
nas idigētiū. Mich.
iij.b. Hęc dicit dñs
ſup ꝓphas q̄ ſeducunt
ꝓplm meū: q̄ mordent
C dentib⁹ ſuis ⁊ p̄dicant
pacē: Et ſi q̄s non de/
derit in ore eoꝝ q̄ppiā
ſanctificāt ſup eum p̄/
liū. Similiť canonici
ſuos ɔcanonicos mo/
riētes monēt oīa ſua
dimittere eccleſię ſuę:
†cōicāt eo ꝙ male deſeruiūt.
Eſa.j.f. Principes
tui infideles/ ſocij fu/
.15.b. rum: Oēs eñ diligūt
munera/ ſequuntur re
tributiōes. d Cor/
ban ⁊c̄. Corban vi/
det̄ ꝓprie arca in q̄ ob/
lationes ponunt̄: niſi

a Moyſes eñ dixit: Honora
b patrē tuū ⁊ matrē tuā: et qui
maledixerit patri vel matri/
morte moriat̄. Vos autē di/
c citis: Si dixerit homo patri
d aut matri corban/ qd̄ eſt do/
nū quodcūq̧ ex me tibi ꝓfu
erit: et vltra nō dimittitis eū
q̄cq̧ facere patri ſuo aut ma/
tri: reſcindētes verbū dei per
traditionē veſtrā quā tradi/
diſtis: et ſimilia hmōi mul/
e ta facitis. Et aduocans ite/
rū turbas dicebat illis: Au/
f dite me omnes ⁊ intelligite:
g Nihil eſt extra hoiem introi/
ens in eū qd̄ poſſit eum coin
h quinare: ſed q̄ de homie ꝓce
dūt illa ſūt q̄†coinq̄nant ho/
minē. Si q̄s habet aures au
diendi audiat. Et cū introiſ/
i ſet in domū a turba/ interro/
gabant eum diſcipuli ei⁹ pa/
k rabolam. Et ait illis: Sic et
l vos imprudētes eſtis. Non
m intelligitis: q2 omē extrinſe/
n cus introiēns in hoiem non
poteſt eū cōmunicare: q2 nō
o intrat in cor eius/ ſed in ven/
p trem vadit ⁊ in ſeceſſum exit
purgās omnes eſcas. Dice/
bat autem quoniam quę de
homine exeunt illa†cōmuni/
q cant hominē. Abintus eñ
r de corde hominū cogitatio/
s nes male ꝓcedūt: adulteria
t fornicatiōes/ homicidia/ fur/
v ta/ auaricię/ nequitię/ dolus/
x impudicitia/ oculus malus/
y blaſphemia/ ſuperbia/ ſtulti/
z cia. Omnia hęc mala ab in/
a tus ꝓcedunt: et cōicant ho/
b minē. Et inde ſurgens abijt
c in fines tyri et ſidonis: et in/
d greſſus domū neminem vo/
e luit ſcire: et nō potuit late/
f re. Mulier eñ ſtatim vt au/
g diuit de eo/ cuius filia habe/
bat ſpiritū immūdum intra/
uit et procidit ad pedes ei⁹.

n In/
troiens in hoiem.
Moraliť. Cibus q̄
vadit i vētrē nō coinq̄
nat hoiez/ ſ nutrit. o
In cor ei⁹. Si eñ n̄
ē volūtariū/ n̄ ē pecca
tū: vt ait Aug⁹. p In
ſeceſſū. Scdm Aui/ Al. †coinq̄nāt
cennā/ prima digeſtio
fit in ore: ſecunda in 15.q.5.c.1.
ſtomacho: tertia i epa
te: quarta in mēbris.
q Abintus eñ de
corde hoim. Iob
xxxvij.b. Ab interio/
rib⁹ ꝓgrediet̄ tempe/
ſtas. r Malę cogi
tatiōes ꝓcedunt.
Matth.xij.c. Ex abū
dātia cordis os loq̄t̄.
s Adulteria. Adul
terari eſt thoꝝ alteri⁹
violare. t Fornica
tiōes. Fornicatio eſt
amor a legitimo cōnu Matth.15.b.
bio ſolut⁹/ ⁊ vagus ex/
plēdę libidinis ɔſectā/
do †illicita. Dr̄ aūt for Al. †licēcia
nicatio a fornicib⁹ i q̄/
bus pagani turpitudi

aliud dicatur/ corban et corbonan: De quo Matth. xxvij. a. Non licet eos mittere in corbonan ⁊c̄. e Et aduo/ cans iterū turbas dicebat illis: quę mandata dei ſitie/ bant/ nō traditiōes hoim. f Audite me oēs ⁊ intelligi te: nō traditiōes phariſeoꝝ. g Nihil eſt extra hominē introiēs i eū qd̄ poſſit eū coinq̄nare. Hoc falſū videt̄: q2 pomū vetitū nōne coinq̄nauit adā/ ⁊ q̄ ad corp⁹/ ⁊ quo ad animā: vt Geñ.iij.b. patet. Itē cū dñs hoc dixit/ adhuc dura bant legalia: ergo adhuc diſcretio ciboꝝ. Ergo ſi iudeus car/ nē porcinā comederet/ coinquinat⁹ eſſet. Sed dic ꝙ nō poſſūt coinquinare ſm ſe: ſed ꝓpter trāſgreſſionē ꝓhibitionis dicit̄. Vñ ⁊ adam ⁊ iudei ſic potuerūt coinq̄nari. j. Timoth.iiij.b. Ois creatura dei bona eſt: ⁊ nihil reijciendum eſt ⁊c̄. Titū.j. d. Oia mūda mūdis. h Sed q̄ de homie ꝓcedūt ⁊c̄. Propter h̄ dic̄ aplus Eph.iiij.g. Ois ſmo mal⁹ ex ore vro nō ꝓcedat ⁊c̄. i Interrogabāt eū diſcipli ei⁹. Eccl.vj. d. Si videris ſenſatū euigila ad eū: ⁊ grad⁹ oſtioꝝ illi⁹ exterat pes tu⁹. k Parabolā. i. interp̄tationē verbi qd̄ credebāt parabolā. Per quos ſignificant̄ illi q̄ ſcripturas ꝑuerſe expo nūt. Vñ Beda: vitioſū auditorē eſſe dic̄ q̄ obſcura manifeſte aut manifeſte dicta obſcura vult intelligere. l Sic ⁊ vos imprudētes eſtis: qui tanto tp̄e fuiſtis mecum: ⁊ iam de/ beretis eſſe magiſtri. Heb.v.c. Imbecilles facti eſtis ad au/ diendū: etenim cū deberetis magiſtri eſſe ꝓpter tp̄us/ rurſum indigetis vt doceamini. Ioh.xiiij.b. Tanto tēpore vobiſcū ſum ⁊ nō cognouiſtis me. m Quia omē intrinſec⁹ ⁊c̄. Duę ſunt opiniones/ vt videt̄ in Glo. de hac materia: quia dicūt quidā: ꝙ nihil de cibis tranſit i veritatē hūanę naturę: ſed in ſanguinē et virtutē quę nō ſūt de veritate naturę/ vnde creſcat hō ſm multiplicationē naturę ſuę: ſicut panes creue/ rūt: Ioh.vj.b. Sz ſi ſic ieſſet hoi/ fieret icremētū miraculoſe et creſceret ſic panes creuerūt miraculoſe. Ob h̄ dicūt aliq̄ ꝙ aliquid de cibis trāſit in veritatē hūanę naturę: Unde dicit:

nē exercebāt. v Homicidia. ſ. Ioh.iij.c. Qui odit fratrē ſuū homicida ē. x Furta. Furtū/ ē oē qd̄ alteri⁹ dāno acq̄ri tur. y Neq̄tię. Neq̄tia ē defect⁹ boni qd̄ nequā ſeru⁹ dic̄ ſe facere neq̄re. Aug⁹. Neq̄tia ē intēperātia ſiue dol⁹. z Do/ lus: ē occīta malicia/ blādis v̄bis adornata. Aug⁹. Dolus ē qñ q̄s machinat̄ damnū alt̄i. a Impudicitia. Aug⁹. Im pudicitia ē impudice viuere. Itē ipudicitia ē oīs ɔtinētia ad libidinē ptinēs: velut illicit⁹ carnis tact⁹: et turpia v̄ba ⁊ tur/ pis cogitatio. b Ocul⁹ mal⁹/ ē iuidia: qd̄ ē aliena felicitate torq̄ri. c Suꝑbię/ ſpecies ſūt velle p̄eſſe/ nolle ſbeſſe/ velle poteſtatē habere. Aug⁹. Suꝑbia ē amor ꝓprię excellētię. d Stulticia. Inſipiēs ē qui dei ſapiētia priuat̄: ſtultus vero nec i tp̄alib⁹ aſtutiā habet. a Impudicitia. Eccl.xix.d. Amictus corpis et riſus dentiū et ingreſſus hoīs anūciāt de eo. Et Matth.xxvj.g. Loq̄la tua manifeſtū te facit. Et Au/ guſtin⁹ in regula. Impudic⁹ oculus impudici cordis eſt nū/ cius. b Oculus. Eccl.xiiij.b. Nequā eſt oculus inuidi ⁊ auertēs faciem ⁊ deſpiciēs animā ſuam. c Et inde ſur/ gens abijt. Secunda pars. In fines tyri et ſidonis. Sed nōne facit ɔ hoc qd̄ p̄ceperat Matth.x.a. In viā gen/ tiū ne abieritis: Iſte aūt ciuitates gentiū erāt. Sed dic. Nō intrauit ciuitates eoꝝ/ ſ i fines eoꝝ iuit vbi iudei erāt. f Et ingreſſus domū neminē voluit ſcire. i. ad modū non volētis ſe habuit/ vt exēplū nobis daret. g Et nō potuit latere: de miſcdia. Sic̄ dicit̄ de homie largo q̄ non pōt co/ medere ſolus: q2 largitas ſua quodāmodo cōpellit eum quę/ rere cōmēſales. Iob.xxxj.b. Si comedi buccellā meā ſolus: ⁊ non comedit pupillus ex ea ⁊c̄. Moraliter: e Et inde Moraliter ſurgens ⁊c̄. Tyrus interpretat̄ anguſtia: ſidon venatio. Eſt autem anguſtia bona. ſ. pęnitentię: De qua Eſa.xxvj.c. Domine in anguſtia req̄ſierunt te: ⁊ i tribulatiōe murmuris doctrina tua eis. Eſt et anguſtia mala: ſcz auaricię/ q̄ cor ho/ minis nimis anguſtat. De qua Eſaię.xlix.f. Anguſtus eſt

ß mihi locus/ fac mihi

a Erāt em̄ mulier gentilis ſyro
b phenıſſa genere. Et rogābat
c eum vt demoniū eiiceret dē
filia ei⁹. Qui dixit illi: Sine
d prius ſaturari filios: Nō ēſt
enī bonū ſumere panem fili
e orū ⁊ mittere canib⁹. At illā
f reſpondit/ et dixit ei: Utiqꝫ
g dn̄e. Nām ⁊ cātelli ſub mēſa
comedūt de micis puerorū.
i Et ait illi: Prōpter hūc ſer
k monē vade/ exijt demoniū a
filia tua. Et cum abijſſet do
mū/ inuenit puellam iacentē
ſupra lectū/ ⁊ demoniū exijſ
l ſe. Et itērum exiens de fini
m bus tyri/ venit ꝑ ſidonem ād
mare galileę inter medios fi
nes decapoleos/ et adducūt
n ei ſurdum ⁊ mutū. Et dēpre
o cabant eum vt impōnat illi
p manū. Et āpphendēs eū de
q turba ſeorſum/ miſit digitōs
r ſuos i auriculas ei⁹: ⁊ ēxpu
ens tetigit linguam eius: et
s ſuſpiciēns in celū ingēmuit/
v ⁊ ait illi: Effēta: qđ ē adape
x rire. Et ſtātim aperte ſunt au
res eius: ⁊ ſolutū eſt vinculū
y lingue ei⁹ et lōquebat recte.
Et precepit illis ne cui dice
z rent. Quātō autē eis ꝑcipie
bat: tanto magis plus predi
cabant: ⁊ eo amplius admi
rabant/ dicentes: Bene oīa
fecit: ⁊ ſurdos fecit audire: ⁊
mutos loqui. Ca. VIII.

a IN illis diēbus iterum
cum turba multa eſſet
b cum ieſu/ nēc habe
c rent quod manducarēt: cōn
d uocans diſcipūlis/ ait illis:

K mihi locus/ fac mihi ſpaciū vt habitē. Itē eſt venatio bona. ſ. ꝑdicationis. Hiere. xvj. d. Mittā eis multos venatores: et venabunt eos de omni monte: ⁊ de omni colle: ⁊ de cauernis petrarū. Itē ē venatio mala. ſ. cupiditatis. Eccī. xiij. c. Uenatio leonis onager in heremo: ſic paſcua diuitibus pauperes. Ieſus venit in finibus tyri ⁊ ſidonis. i. in illos in quibus finit mala anguſtia ⁊ mala venatio ꝑ bonā anguſtiā ⁊ bonā venationē. a Erat em̄ mulier gētilis ſyrophenıſſa genere. Contra: Immo erat chananea: vt Matth. xv. c. Ergo erat de terra ꝑmiſſionis. Solutio. Hie⁹. Chananei terras in qb⁹ iudea eſt incoluerūt: q vł bello cō ſumpti/ vel in loca vicina diſperſi/ vł i ſuitutē ꝯditiōe deuictorū ſubiecti/ nomē tm̄ ſine patria circūferūt. Ex illa ergo diſpſione inter cetera contigit ꝙ hec chananea eſt ſyrophenıſſa genere: h ē ex ſyris et phenicib⁹ orta: etſi iudeis admixta ꝓſelytorū formā ꝑferebat. Merito nāqꝫ exiſtimabatur ex lege cognouiſſe ꝙ chriſtum ⁊ dn̄m ⁊ dauid filiū cōfitet. b Et rogabat ⁊c. Fides/ patiētia et humilitas in hac muliere cōmendant: vt patet in Glo.

Matth. 15. c. B

Moraliter Moraliter: c De filia eius. Mater ratio rogat ꝓ filia ſenſualitate/ vt cōcupiſcentijs liberet. Eccī. xviij. d. Si ꝑſtes aīe tue ꝯcupiſcētias ei⁹/ faciet te in gaudiū inimicis tuis. Itē Eccī. xlij. d. Sup filiā luxurioſā cōfirma cuſtodiā ⁊c. d Nō ē em̄ bonū ſumere panē filiorū ⁊c. Sȝ ꝯtra: Nō petebat panē ſed ſanitatē filię: ad qđ ꝙ dn̄s de pane loquit? Sed dn̄s verbū dei panē vocat: quia ſicut panis corp⁹: ita verbū dei animā ſuſtētat: ⁊ verbū dei peccata ſanat. Uñ Sap. xvj. b. Neqꝫ herba neqꝫ malagina ſanauit eos: ſed omnipotens ſermo tu⁹ dn̄e q ſanat oīa. Et ideo/ qꝛ ſanitatē petebat de verbo: reſpōdit ꝑ panē. e At illa rn̄dit. Nota ꝙ hec mulier erat ſyrophenıſſa. i. tyrophenıſſa. i. i anguſtia: et ob h veniebat ad verū dauid. i. pacificū chriſtū. ſ. ſicut oēs q erāt in anguſtia veniebāt ad dauid. j. Reg. xxij. a. f Et dixit ei: Utiqꝫ dn̄e. Quaſi verum eſt qđ dicis: ſed ideo non deſiſto ꝓcari tuā miſericordiā: qm̄ mihi ſilitudinē canis ⁊ panis cōuenieñter facere potes. g Nā et/ ꝓ etiā. i. certe: h Catelli comedūt ⁊c. Ergo ſi ſū indigna cui integrū panē tribuas/ ſaltē mihi filię meę ſanitatē q̄ſi vnicā cōparatā multorū miraculorū q feciſti tribue. i Propt hūc ſermonē ⁊c. Qr dn̄s puerū centuriōis et filiam chananeę nō veniēs ad eos/ ſanat: ſignificat gentes ad q̄s nō venit ꝑ ꝑſentiā corporis/ ſaluādas ꝑ verbū ſuū. k Uade/ exijt demoniū a filia tua. Sicut iſta ſaluat in fide matris: ſic paruuli in fide parentū. l Et iterū exiēs ⁊c. Tertia ps in q agit de ſanatiōe ſurdi ⁊ muti ꝑ man⁹ impoſitionē. Surd⁹ ⁊ mut⁹ myſtice eſt gen⁹ hūanū: qđ in adā eſt ſurdū ꝑ inobedientiā: ⁊ mutū a cōfeſſiōe laudis diuinę: qꝛ nō ē ſpecioſa laus i ore pctōris: vt dicit Eccī. xv.

Ps. 49. c. Uñ dic Ps. Peccatori aūt dixit de⁹: q̄re tu enarras iuſticias meas ⁊c. Specialit ſurdi ſunt clerici: qꝛ verbū dei audire nolūt. Et muti: qꝛ ꝑdicare nolūt/ nec in ecclīa cantare. Et hi etiā ceci ſunt/ nō vidētes vnde veniūt: vbi ſunt: ⁊ q vadūt. Eſa. xlij. c. Quis cec⁹ niſi ſeru⁹ me⁹: ⁊ q̄s ſurdus niſi ad quē miſi nūcios meos: Itē Eſa. xliij. b. Educ foras populū cecū

⁊ oculos habentē: ſurdū ⁊ aures ei ſunt. Et nota ꝙ omnis ſurdus naturaliter eſt mutus: quia qui nō audit nō poteſt loqui. Hiere. viij. c. Nemo qđ bonum eſt loquitur. m Ad mare galileę ⁊c. Eſa. lvij. d. Impij quaſi mare feruens ⁊c. n Et dēpcabant eum. Matth. xxj. a. Euntes diſcipuli fecerūt ſicut ꝑceperat illis: ⁊ adduxerūt ei aſinam ⁊ pullum. o Ut imponat illi manum. Et hoc eſt quod dicitur in Ps. Fiat man⁹ tua: id eſt chriſtus vt ſaluet me. † Ps. 118. p Et apphendēs eum de turba ſeorſū. Qui vult ſanari a peccatis debet tumultū mūdi euitare: qꝛ corrūpunt bonos mores colloqa mala: vt dicit j. Cor. xv. d. q Miſit digitos ſuos in auriculas ei⁹. Eſa. l. b. Dn̄s de⁹ apuit mihi aurē. r Et expuens tetigit linguā eius. Eſa. l. b. Dn̄s dedit mihi linguā eruditā vt ſciā ſuſtentare eū q lapſus ē verbo. A Linguam. Hiero⁹. Bona ligua ē q nūqꝫ niſi de diuinis nouit cōſtituere ſmonē. Al. nō hȝ ⁊ cum ieſu. s Et ſuſpiciēs in celū. Omis em̄ ſapia a dn̄o deo ē: vt Eccī. j. a. Iaco. j. c. Omē datū optimū ⁊c. deſurſū ē ⁊c. Si q̄s vr̄m idiget ſapia poſtulet a deo ⁊c. t Ingemuit. Iudic. j. c. Axa cū ſuſpiraſſet ⁊c. v Et ait illi: Effeta. Prouer. xx. b. Aurē audiētē. ſ. ſacrā ſcpturā: ⁊ oculū vidētē. i. docentē. ſ. ſi q̄s illumiat: vtrūqꝫ fecit de⁹. x Et ſtatim apte ſūt aures ei⁹ ⁊c. Eſa. xxxv. b. Tūc apient oculi cecorū ⁊ aures ſurdorū patebūt: tūc ſaliet ſicut ceru⁹ claudus: et apta erit lingua mutorū. y Et loq̄bat recte. Pri⁹ audit/ poſt loquit: ſic faciēdū ē: quia q ꝑus reſpōdet q̄ audiat/ ſtultū ſe eſſe demōſtrat: Prouer. xviij. c. Iaco. iij. a. Nolite plures magiſtri fieri fratres mei. z Quāto aūt eis ꝑcipiebat: tāto magi pl⁹ ꝑdicabāt. Quāto em̄ min⁹ q̄s appetit glīā: tāto magi hȝ: ⁊ quāto magi q̄s appetit: tāto magis fugit. Ut de pecunia. Quāto em̄ q̄s magi eā ſecut⁹ fuerit: tāto min⁹ apprehēdet: ⁊ ſi ꝑcucurrerit nō effugiet: Eccī. xj. b.

a IN illis diebus cū turba ⁊c. Expo. C. VIII Supra in vltima pte de ſanatiōe duorū ſenſuū. ſ. ſurdi ⁊ muti: hic de tribus alijs agit quę ꝑtinent ad tres ſenſus ſpūales. Unde hoc capitulū diuidit in tres ptes. Primo de his quę ꝑtinent ad guſtū. Secūdo q ad viſum: ibi: Et veniūt bethſaida. Tertio de his q ad odoratū. i. famā: ibi: Et egreſſus. In ꝑmo ꝑdicit reficiēdorū idigētiā. Scđo refecturi miſericordiā: ibi: Cōuocatis. Tertio ratiōnē miſerēdi: ibi: Quia ecce. Quarto ē rn̄ſio hūanę inſufficiētię ad reficiēdū: ibi: Et reſpōderūt. Quīto ꝑparatio ad reficiendū: ibi: Et ꝑcepit. Sexto viatici diſpēſatio: ꝑmo ꝑ ſe/ poſt ꝑ diſcipulos: ibi: Et accipiēs. Septimo fragmētorū reſeruatio: ibi: Et ſuſtulerūt. Octauo arguit eos q indigentes lacte ſolidū cibū quęrebāt. i. ſignum de celo: ibi: Et ſtatim. Nono docet a quo cibo abſtinendum: ibi: Et ꝑcipiebat. Decimo arguit diſcipulos de diffidentia ꝓ cibo: ibi: Et cogitabāt. b Nec haberēt qđ mādu carēt. Et q̄re nō q̄rebāt cibū a dn̄o: Chryſ. Ob medicinā venerant turbę: cibū vł panes petere nō audebāt. c Cōuocatis. Hiero⁹. Cōuocat diſcipulos vt doceat. Uel ideo vt ex collocutione intelligant ſigni magnitudinem: d Diſcipulis. ſ. ſuis.

e Miſereor. Ecce

¶ a Misereor. Ecce plus pater misericordia motus ē: ſicut pater ſup filio ꝓdigo: Luc. xv. d. ij. Cor. xi. g. Quis infirmat ꝛc. b Sup turbā ꝛc. Illi em̄ nouitij q̄ dicūt / Exo. iij. f. Ibim⁹ viā triū dierū in ſolitudine: videlicet qui ꝑ penitent a peccato. ſ. cogitatiōis / locutiōis / ꝛ opis: dū nouiter cōuerſi ſunt nō debēt dimitti ieiuni a verbo dei: ſed

Ps.15.d. ſepe eſt eis p̄dicandū. Cū em̄ cibū accipiūt cōfortant: vt paul⁹ cū tribus dieb⁹ nō mādu caſſet / accipiēs cibum cōfortat⁹ ē: vt habet Act. ix. c. Et ob hoc etiā dn̄s filie archiſynagogi. s̄. v. d. iuſſit dari mādūcare. Et nota q̄ tūc ſcit ſi q̄s bene penitet. ſ. ſi ſitit i audiendo verbū dei: ſicut ſcit de eo qui accipit medicinā corꝑalē: q2 talis multū ſitit. Non tamē multū onerandi ſūt tales: q2 ſoror nr̄a adhuc paruula eſt: vt

a Misereor ſuper turbā: quia
b
c eccē iam triduo ſuſtinēt me:
nec habēt qđ mādūcent: ꝛ ſi
d dimiſero eos ieiunos in do
e
f mū ſuā / deficiēt i viā: Quidā em̄ ex eis de longe venerūt. Et reſpōderūt ei diſcipu
g li ſui. Unde iſtos q̄s poterit
h hic ſaturare panibus in ſolitudine? Et interrogauit eos:
i
k Quot panes habetis? Qui
l dixerūt: Septem. Et p̄cepit
turbe diſcūbere ſuper terrā.
m Et accipiens ſeptem panes
n
o gratias agēs / fregit ꝛ dabat
p diſcipulis ſuis vt apponerēt:
q ꝛ appoſuerūt turbe: ꝛ habē
bāt piſciculos paucos: ꝛ ipſos bn̄dixit / ꝛ iuſſit apponi.
r
s Et mādūcauerūt et ſaturati
t ſunt: ꝛ ſuſtulerūt qđ ſupauerat de fragmentis ſeptē ſpor
v tas. Erānt autē qui mandu
cauerāt quaſi quattuor mi
x lia: et dimiſit eos. Et ſtātim
aſcendens nauim cum diſci
y pulis ſuis / vēnit in partes
dalmanuta. Et exierūt phariſei ꝛ ceperūt cōq̄rere cū eo / q̄rentes ab illo ſignū de celo

Can. vlt. c. In ſignū hui⁹ int̄ paſcha ꝛ pentecoſten paruum

officiū ſeruitiū cātatur octauo die paſche: quod habet. j. Pet. ij. a. Quaſi mō geniti ꝛc. c Quia ecce iā triduo ꝛc.

Triduū:
- Contritionis / confeſſionis / ſatiſfactionis. Exo. v. a. Deus hebreorū ꝛc.
- Ieiuniū / oratio / elemoſyna. Tob. xij. b. Bona eſt oratio cū ieiunio ꝛ elemoſyna ꝛc.
- Cogitatio / locutio / operatio. Gen̄. xl. c. Tres adhuc dies ſunt: poſt quos recordabit ꝛc.
- Cogitatio veri: amor boni: deteſtatio mali. Ione ij. b. ſm aliam litteram: Adhuc tres dies et niniue ſubuertet ꝛc.
- Confeſſio / p̄dicatio / contemplatio. Luc. xiij. g. Ecce eijcio demonia ꝛc.
- Paſſio chriſti: ſcriptura chriſti: reſurrectio chriſti.

Oſee. vj. a. Uiuificabit nos poſt duos dies: et tertia die ſuſcitabit nos. d Et ſi dimiſero eos ieiunos i domū ſuā deficiēt. Thren. j. b. Facti ſūt p̄ncipes ei⁹ velut arietes n̄ iuenientes paſcua ꝛ abierūt abſq3 fortitudie an̄ faciē ſubſequētis. e In via penitētie. Eſa. xxx. c. Hec ē via / ābulate i ea. Eſa. xxj. d. Cū panib⁹ occurrite fugiēti. f Quidā em̄ ex eis

Ps.118. de lōge venerūt. Lōge em̄ a peccātorib⁹ ſal⁹. Ps. Sui imaculati ꝛc. Eſa. lx. a. Filij tui de lōge venient ꝛc. Et h̄ eſt qđ dic Eſaias. xliij. a. Affer filios meos de lōginq̄: ꝛ filias meas ab extremis terre. Eph. ij. c. Nūc aūt in chriſto ieſu q̄ aliq̄n eratis longe facti eſtis ꝑpe in ſanguine chriſti. g Un̄ iſtos ꝛc. Myſtice: Predicatores imitātes ꝑfectū eccl'ie / dicūt: Un̄ nobis tanta facūdia / vt tot milib⁹ tanq̄ auidis auditorib⁹ ſufficere poſſim⁹ i hui⁹ ſeculi deſerto: Eſa. iij. b. Nō ſū medic⁹: et i domo mea nō eſt panis. h In ſolitudine. Amb. ſup lucā li. vj. c. xxxvij. Nō ocioſis / nō i ciuitate q̄ſi i ſynagoga vl ſeculari dignitate reſidētib⁹: ſꝫ int̄ deſerta chriſtū q̄rētib⁹ celeſtis grē alimonia impertit. Item immo meli⁹ videt qđ dr̄ Oſee. ij. c. Ducā eā in ſolitudinē: et loq̄r ad cor ei⁹. Eccl. xxxviij. c. Sapientiā ſcribe in tp̄e vacuitatis. Et Act. viij. f. Eunuch⁹ edoctus ē a philippo i deſerto. Et i ꝓlogo illo: Frat ambroſi⁹: Plus i deſerto eccl'ie q̄ in aurato ſynagoge tēplo reperit. i Quot panes habetis. Ignorat de⁹ panes: Gen̄. xxxix. b. Ecce dn̄s me⁹ oib⁹ mihi traditis ignorat quid habeat i domo ſua: nec quicq̄ eſt qđ nō ſit in poteſtate mea vl n̄ tradiderit mihi / p̄ter te q̄ vxor ei⁹ es. Illā nulli vult dare dn̄s. Eſa. xlij. b. Gloriā meā alteri nō dabo. Propt̄ h̄ mortu⁹

Myſtice eſt iohes: q2 dicebat herodi: Nō licet tibi ꝛc. Matth. xiiij. a. k Qui dixerūt: Septē. Myſtice. Septē dona ſp̄uſſancti: q̄ ſunt ſeptē mulieres. Eſa. iiij. a. In die illa apprehēdent

ſeptē mulieres virū vnū. Hec ſūt ſeptē lucerne ſup candelabrū. Zach. iiij. a. Septē lucerne ſūt ſup caput cādelabri aurei .i. eccl'ie. Hi ſūt filij iob filieq3: Et piſciculi: ecce filie. Moraliter. Primus panis ſpūalis paupertas: q̄ neceſſarijs cōtenta eſt. Gen̄. xxxix. b. Ioſeph non q̄cq̄d aliud nouerat niſi panē quo veſcebat. Secūdus panis eſt penitentie dolor. Ps. Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte ꝛc. Tertius obedientie facilitas. Joh. iiij. c. Meus cib⁹ eſt vt faciā volūtatē p̄ris mei. Quartus / miſericordie largitas. Eſa. lviij. c. Frange eſurienti panē tuū. Quit⁹ / abſtinētia. Ps. In diebus famis ſaturabūt. Sext⁹ / doctrina. Eccl. xxxj. c. Splendidū in panib⁹ bn̄dicent labia multorū. Septim⁹ / euchariſtia. Joh. vj. c. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi. He ſunt ſeptē ſpice vberes: q̄ egyptū a famis ꝑiculo liberāt: Gen̄. xlj. d. Piſciculi ſunt triplex intelligentia ſpiritualis: que latet in aquis ſcripture: allegoria: tropologia: anagoge. Anagogice ſeptem panes: tres dotes aīe: et quattuor corꝑis. Piſciculi / gaudia ꝑticularia beatorum. l Et p̄cepit turbe diſcūbere ſup terrā / nudā. In quo notat cōſtantia in contemptu mūdi. m Et accipiens ꝛc. Ecce panatarius fuit ieſus hic: et. s̄. vj. c. Uinatarius ſemel: Joh. ij. b. Piſcator pluries: carnifex nunq̄. Septē panes accipiēs. i. i ſe capiēs. Primo faciēs: ꝛ poſtea docēs: Act. j. a. Cepit ieſus facere ꝛc. n Fregit. Apuit illis ſenſū vt itelligerēt ſcpturas: Luc. xxiiij. g. Apoc. v. b. Leo de tribu iuda apuit librū. o Et dabat diſcipulis ſuis: nō vendebat: vt ipſi ſilr faciāt: Matth. x. a. Aug⁹ de doctrina chriſtiana. Ois res q̄ dando nō deficit dū habet ꝛ nō dat / nōdū habet quō habēda ē. Illi quinq3 panes erāt: ꝛ iſti ſeptē anteq̄ inciperēt dari: qđ vbi fieri cepit / duodecim cophinos ꝛ ſeptē ſportas impleuerūt. Prouer. xj. d. Alij diuidūt ꝓpria ꝛ ditiores fiunt: alij rapiūt aliena ꝛ ſemꝑ in egeſtate ſunt. p Ut apponerēt ꝛc. Q2 nō licet abſcōdere frumētū neceſſitatis tp̄e: vt dr̄ Prouer. xj. d. Qui abſcōdit frumēta maledicet in ꝑplis: bn̄dictio aūt ſup caput vendētiū. Un̄ Luc. xix. b. Negociamini dū venio. q Et habebāt piſciculos paucos: bona opa ꝛ ſquamas. i. penitentiā: hi poſſunt comedi. r Et mādūcauerūt. Beda. Comedim⁹ attēte audiēdo ꝛ exempla intuēdo: ſaturamur memorie recōdēdo et opando. s Et ſaturati ſūt. Johel. ij. f. Implebunt aree frumēto et redundabunt torcularia vino ꝛ oleo. Prouerb. xiij. d. Iuſtus comedit et replet animam ſuā. t Et ſuſtulerūt qđ ſupauerat de fragmētis ſeptē ſportas. s̄. vj. f. habet q̄ duodecim cophinos. Amb ſup Lucā: Cur quinq3 milib⁹ hoim pl⁹ redūdat / q̄ttuor min⁹: Q2 q̄ttuor milia iſta triduo cū chriſto fuerūt: ꝛ ideo amplius celeſtis pabuli receperunt. v Erant autē qui mādūcauerant ꝛc. In prima refectione dicit cophinos / qui ſunt vaſa ſtercoraria: que pertinent ad ſtatum penitentie: hic ſportas / que ſunt vaſa panum ꝓpter ſtatum iuſticie. De ſeptem panibus ſeptem ſporte: q2 p̄mij reſpondebit merito. Matth. vij. a. In qua menſura menſi fueritis ꝛc. Gen̄. xxx. e. Reſpondebit mihi cras iuſticia mea. x Et ſtatim aſcēdēs nauim ꝛc. Chryſ. Poſt aliā refectionē intrauit nauigiū / tyrānidis fugiēs ſuſpitionē: Joh. vj. b. y Uenit i partes dalmanuta. Matth. xv. d. Magedan. Dalmanuta. i. pauptas redeſcēs. Eſa. lxvj. a. Ad quē reſpiciam niſi ad paupculū: Magedan annūciatio gratie. Eſa. lxj. a. Ad anunciandū manſuetis miſit me.

Job. a.
Moraliter
†Ps. 4. r.
B
Matth. 16. a.
Joh. 6. d.
†Ps. 36.

¶ Temptantes eum.

Temptātes eum: Facientes cōtra legem/ Deut.vj.c.
Non tem ptabis dominū deum tuū. Eccl.xviij.c. Noli eſſe
quaſi ho mo qui temptat deū ſuum. Si enim queſiuiſſent ad
credendū: vtiq3 dediſſet eis ſignum de celo: ſed querebant ad
reprehendendū: vt dicit Chryſoſtomus: et ideo nō dedit par
cens eis. Nota hō ꝙ
moyſes accepit ſignū
de terra/ ranas/ locu/
ſtas/ ⁊ ſcinipbes: Exo.
Matth.12.c. Luc.11.d. viij. Jonas vero de
abyſſo ⁊ mort/ faucib⁹
liberat⁹/ ſignū de īfer/
no et dedit et accepit:
Jone.ij. Ezechias ac/
cepit ſignū de celo/ qn̄
ſol decem lineis eſt re
uerſus.iiij. Regl.xx.
b. Joſue ſimilit̄ acce/
Matth.16.b. Lucl.12.a. pit ſignū de celo ſole
ſtāte i gabaon: Joſue.
x.c. Achaz ꝟo nec de
celo/ nec de inferno
vult accipere ſignum.
Eſa. vij.b. Pete tibi
ſignum a domino deo
tuo in ꝓfūdum infer/
ni ſiue in excelſum ſu/
pra: Et dixit achaz:
Non petā. Et de ter/
ra forte/ periſſet. In/

a temptātes eum. Et ingemi/
ſcens ſpū ait: Quid genera/
tio iſta ſignū querit? Amē di
b co vobis: ſi dabit̄ generatiōi
iſti ſignum. Et dimittēs eos
aſcēdēs iterum nauim/ abijt
c trans fretū: Et oblitī ſūt ſu/
d mere panēs: ⁊ niſi vnū panē
nō habebāt ſecū in naui. Et
e p̄cipiebat eis/ dicēs: Vidēte
f ⁊ cauete a fermēto phariſeo/
rū ⁊ fermēto herodis. Et co/
gitabant ad alterutrū dicen/
g tes: quia pānes nō habem⁹.
h Quo cognito/ ieſus ait illis:
Quid cogitatl: q2 panes nō
habetis? Nondū cognoſcitl
nec intelligitis? Adhuc ceca

terp̄tat̄ autē apprehendens temporalia.j. Corinth.j.d. Ju/
dei ſigna petunt: Et nos cū ipſis ſignū petamus de inferno:
Primo: id eſt timorem pene: vt a peccato reuocemur. Ps.
Ps.64. Turbabunt̄ gētes ⁊ timebūt/ q̄ habitāt t̄minos a ſignis tuis.
Petam⁹ etiā ſignū de celo.ſ. ſpem glie: vt ꝓuocemur ad bo/
Ps.85. num. Ps. Fac mecū ſignū i bonū. Lucl.xxj.e. Erūt ſigna i
ſole et luna et in terris preſſura gentium. Ambitioſi querunt
ſignum de celo: id eſt ſublimitatem honoꝝ: ⁊ datur eis. Lucl
x.c. Videbā ſathanam quaſi fulgur de celo cadentem. Eſa.
xiiij.c. Quomodo cecidiſti de celo lucifer q̄ mane oriebaris.
Auari de terra petunt ſignum diuitiarum abundantiā: ⁊ dat̄
eis. Lucl. vj.d. Ve vobis diuitibus. Et Apocl.viij.d. Ve
ve ve habitantibus in terra. Boni petunt ſignum amoris: et
datur eis. Joh.xv.b. Maiorem hac dilectionē nemo habet.
Et ſignū timoris: ⁊ datur eis. Lucl.xxiij.e. Si in viridi hec
faciūt/ in arido quid fiet? Et ſtatim. Poſt miraculū quinq3
panum/ fugit dominus ne fieret rex: Joh.vj.b. Hic ſimiliter
facto miraculo ſeptem panū fugit/ docens nos de bene factis
noſtris non debere querere gloriā hominū. Per hoc etiam
ꝙ fugit i dalmanuta/ docet p̄dicatores miniſtrato verbo tur/
bis/ itra cubiculum cordis ſui pomis virtutum debere refici.
Dalmanuta enim interpretat̄ poma vel nuncia: et ſignificat
hortum: id eſt eccleſiā ſiue animā: De quo dicit̄ Cantl.iiij.c.
Hortus concluſus. Geñ.xxx.d. Juſtū ē vt aliquādo ꝓuideā
domui mee. Daniel.xiij.b. dixit ſuſanna: Claudite oſtiū po/
merij vt lauer. Suſanna interp̄tat̄ labiū vel leticia reſpōſio/
nis.i. p̄dicator. Sap.viij.c. Intrās in domū meā cōquieſcā
cū illa. Sic ezechiel poſt egreſſum i campū ingredit̄ domū:
Geñ.30.b. Ezech.iij.g. Sic ruben egreſſus i agꝝ qn̄ meſſis erat/ inuētis
mādragoris reuertit̄ i domū ſuam dās matri mandragoras
ſuas: vn̄ rachel fecūdat̄. Sic beat⁹ Bern̄. vt dicit̄: ſemp poſt
p̄dicationē diſciplinabat ſe. Et gallus poſt cātū verberat ſe:
De quo Job.xxxix.d. Quis dedit gallo intelligentiā.j.Co/
rinth.ix.d. Caſtigo corp⁹ meū ⁊c. b Si dabit̄ genera/
Ps.88. tiōi iſti ſignū.i. nō dabit̄. Sic̄ i Ps. Si dauid mētiar ⁊c.
Sz ꝯtrariū videt̄ Matth.xxvij.e. vbi dr̄ ꝙ a ſexta hora tene
bre facte ſunt ſup totā t̄rā vſq3 ad horā nonā: Et ita patet ꝙ
ſol obſcurat⁹ ē. Sz dr̄ ꝙ n̄ fuit de celo/ ſic̄ ipſi q̄rebāt. Vl' dici/
t̄ dabit̄ mō petētib⁹: q2 male q̄rebāt. Jaco.iiij.a. Petitl ⁊ n̄
accipitis: eo ꝙ male petatis. c Et obliti ſunt/ dulcedine
Ps.101. veri panis illecti. d Sumere panes. Ps. Oblit⁹ ſū co/

medere panē meū. Neemie.ix.c. Panē de celo dediſti eis i fa
me eoꝝ. e Videte. Phil.iij.a. Videte canes. f Et ca/
uete a fermēto: q2 modicū fermētū totā maſſam corrūpit:
Gal.v.b. Oſee.vij.b. Quieuit paululū ciuitas a cōmixtione
fermenti donec fermentaretur totum.j. Corinth.v.b. Ex/

tū habetis cor veſtrū? Ocu/
los habētes nō videtis: ⁊ au
res habētes nō auditl. Nec
i recordami qn̄ quiq3 panes
fregi i quiq3 milia: ⁊ quot co/
phinos fragmentoꝝ plenos
ſuſtuliſtis? Dicūt ei: Duode
cim. Qn̄ ⁊ ſeptē panes in q̄t/
tuor milia: quot ſportas fra/
gmētorū tuliſtis? Et dicūt ei:
k Septē. Et dicebat eis: Quō
l nōdū intelligitis? Et vēniūt
m bethſaida: ⁊ adducunt ei ce/
n cum: ⁊ rogābant eum vt illū
o tangeret. Et apprehēnſa ma
nu ceci/ eduxit eum extra vi/
p cum: et expuens in oculos
q eius impōſitis manib⁹ ſuis

purgate vet⁹ fermen/
tū: qd̄ eſt hypocriſis.
Fermentū quidē pa/
Ps.113. ſtam eleuat/ ⁊ modicā
facit videre magnam:
Sic hypocriſis opa
ſua facit videri maio/
ra q̄ ſint. Oſee.vij.b.
Quieuit paululū ciui/
tas a cōmixtiōe fermē
ti dōec fermētaret̄ to/
tū: Sic hypocrite qeſ/ J.6.c.
cūt a malis exēplis do Joh.6.b.
nec totū cor rūpat̄ in/ Matth.14.c. Luc.9.b.
tus. Exo.xij.c. Septē Matth.15.a.
dieb⁹ azyma comede/
tis. In die p̄mo n̄ erit
fermentū in domibus
vris. Quicūq3 come/
derit fermētū peribit
aīa ei⁹ de cetu iſrl. g
Q2 panes nō ha/
bem⁹/ doctrine: De
quib⁹ dr̄ Eſa.xxj.d.
Qui habitatl t̄rā au/
ſtri cū panib⁹ occurrite fugienti. Deut.xxiij.a. Ammonites ⁊
moabites nō itrabūt eccleſiā dei: etiā p⁹ decimā generationē
i eternū: q2 noluerūt vobis occurrere cū pane ⁊ aqua i via qn̄
egreſſi eſtl de egypto. h Quo cognito/ ieſus ait illis:
Quid cogitatis ⁊c. Hiere.xvij.b. Ego dn̄s ſcrutās cor/
da.j. Regl.xvj.b. Hō videt ea q̄ parēt: de⁹ aūt ituet̄ cor. i
Nec recordami qn̄ quiq3 panes fregi in quiq3 mi
lia. In h̄ miraculo ꝯueniūt oēs euāgeliſte. Matth.xiiij.b.ſ.
vj.c. Lucl.ix.b. Joh.vj.a. k Quō nōdū itelligl. Sap.
vj.a. Audite q̄ reges ⁊ itelligite. Matth.xvj.b. Et nō itelle/
xerūt: q2 nō dixerat eis cauēdū a fermēto panū: ſ a doctrina
phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. Vn̄ Chryſ. Quātū valet icrepatio:
dormiētē mētē erexit: a iudaicl abduxit/ attētiores fecit/ a mo/
dicitate fidei eruit/ vt nō formidarēt ſi panes qnq3 videant̄ nō
hre. Ps. Ab icrepatiōe tua fugient: a voce tonitrui tui formi/ Ps.103.
dabūt. l Et veniūt bethſaida.i. dom⁹ venatoꝝ. Hiere.
xvj.c. Mittā eis multos venatores ⁊c. m Et adducūt
ꝟbo ⁊ exēplo. Matth.xxj.a. Soluite ⁊ adducite. n Et ro/
gabāt eū. Leuitl.xxvj.g. Ipſi.ſ. p̄lati rogabunt ꝓ pctis
ſuis.i. ſubditoꝝ. o Et apphēſa manu ceci ⁊c. Actl.ix.
g. Dās illi manū erexit eā ⁊c. m Et adducūt ei cecū.
Tobias excecat⁹ fuit ſtercorib⁹ hirūdinū.i. amore tpalū: q̄ ſcti
viri vt ſtercora reputāt. Phil.iij.b. Oīa arbitror vt ſtercora.
Recte aūt viri ſacti hirūdines dicunt̄: q2 nigri ſt̄ ꝑ penitētiā: Sancti viri [...]parantur hi[...]dinibus
ſ candidi ꝑ innocētiā. Cañ.j.b. Nigra ſum ſed formoſa filie
hierlm ⁊c. Itē hyeme p̄ſētis vite latēt: ſ eſtate futura ſancti
apparebunt. Eſa.xvj.a. Habitabūt apud te ꝓfugi mei moab
eſto latibulū eoꝝ. Itē hirūdines citiſſime volāt: nec capi poſ/
ſūt ab auib⁹ rapacib⁹: ſic viri ſcti velociſſime volāt ꝑ ꝯtēplati/
onē. Eſa.xl.g. Aſſumēt pēnas ſic aqle: Et ideo nō timēt de/
mones. Prouer.j.b. Fruſtra iacit̄ rete ante oculos pēnatoꝝ.
Legit̄ Geñ.iiij.d. ꝙ lamech cec⁹ occidit cain ⁊ pueꝝ: q2 ceci/
tas ſpūalis ſine diſcretiōe bonos ⁊ malos inficit. Hiere.vlt.
b. Sedechias excecat̄ in rebblatha: qd̄ iterpretat̄ mita.i. ſol/
licitudo mūdana. Ps. Cōquaſſabit capita i terra multoꝝ. o Ps.109.
Manu ceci eduxit. Eſa.xliij.b. Educ foras ꝑplm cecū.
Actl.xij.b. Exeūtes ꝓceſſerūt vicū vnū.i. ignorātie. Et petr⁹
ad ſe reuerſus dixit ⁊c. p Et expuēs i oclos ei⁹/ ꝑ expro/
brationē pcti. Eccl.xxviij.b. Si expueris ſup illā extinguet̄:
id eſt prauam linguā. q Impoſitis manib⁹ ſuis/ miſe/
ricordie. Actl.viij.c. Imponebat man⁹ ſup illos ⁊ accipiebāt

ſpūſanctū. a ¶ Interrogauit eū ſi aliqd videret. Sap̄. vj.a. Altiſſim⁹ interrogabit opa. Eccĩ .xxxiij.a. Qui interrogationē manifeſtat/parabit verbū. Interrogat aūt eū dñs vt paratus ſit reddere rationē de eis que ſūt in fide et ſpe. j. Pet.iij.c. Qđ maxime reqrit a ſacerdotib⁹. Malach.ij.b.
Labia ſacerdotĩ cuſtodiūt ſcientiā:et legem ex ore ei⁹ requirent. Itez Hiero⁹. Sacerdotes reqrantur de lege:errantes inſtruāt: rebelles cōuincant: alioqn ſibi fruſtra iactāt dignitatē cui⁹ nō exhibēt operationem. Aggei. ij.b. Interroga ſacerdotes legem. b Video hoies velut arbores ambulātes. Quō nō ſanauit cecū ſicut ſocrū petri: vt.ſ. j.c. que ſtatim miſtrauit: Sz dic/forte noluit/deſignās impeditionē ex pte hois:

Matth.16.b. Luc.9.c.

a interrogauit eū ſi aliqd vide-
b ret. Et aſpiciens ait: Video
homines velut arbores am-
c bulantes. Deinde iterum im-
poſuit manus ſuper oculos
eius et cepit videre:ꝛ reſtitut⁹
d eſt:ita vt clare videret oia. Et
miſit illū i domū ſuam/dicēs:
e f Vade in domū tuā:et ſi in vi-
cum introieris nemini dixerĩ.
g Et egreſſus ē ieſus ꝛ diſcipu-
li ei⁹ i caſtella ceſaree philip-
pi:ꝛ in via interrogabat diſci-
h pulos ſuos/ dicēs eis: Quē
me dicūt eſſe hoies? Qui re-
i ſponderunt illi/ dicentes: io-

Difficile enī ſurgit quē moles praue ꝯſuetudīs pmit: vt dic Glo. Joh.xj.f.ſup illud: Voce magna clamauit. Et incipit Glo. Fremuit. c ¶ Deinde iterū ipoſuit man⁹ ꝛc̃. Per h̄ q bis ipoſuit man⁹ ſeu bis illumiauit:ſcđo veri⁹/ſignificat q h̄ videm⁹ ꝛ deū cognoſcim⁹ i enigmate:tūc aūt veri⁹ facie ad faciē et cognoſcemus ſic̃ ꝛ cogniti ſum⁹: vt.j. Corĩ.xiij.d. Bon⁹ mor⁹ nec interior nec exterior pōt i nobis eſſe ſine eo. Vñ Phil.ij.b. Deus in nobis opat ꝛ velle ꝛ pficere pro bona voluntate. Joh. xv.a. Sine me nihil poteſtis facere. d ¶ Ita vt clare videret oia. Hec ē pfecta ſapia de oib⁹: ſm valorē ꝓpriū exiſtimare ꝛ ſm ſaporē ꝓpriū ſaporare. e ¶ Vade ꝛc̃. Pater eñ tu⁹ q videt in abſcondito reddet tibi: Matth.vj.a. Eccĩ.xxxij.c. Precurre por in domū tuā ꝛc̃. Sap̄.viij.c. Intrās i domū meā conqeſcā ꝛc̃. f ¶ Et ſi i vicum introieris: ciuitatis mundi. Eccĩ.ix.b. Noli circūſpicere in vicis ciuitatis. Vñ ſponſa nō inuenit amicū ſuū p vicos et plateas: Cantĩ.v.b. g ¶ Et egreſſus eſt ieſus et diſcipuli ei⁹ i caſtella ceſaree philippi. Philipp⁹/os lampadis:ceſarea poſſeſſio pncipalis. Fides eni primā ꝛ pncipalē de aia facit deo poſſeſſionē: Vñ et ibi fit interrogatio de pncipali fundamēto fidei. h ¶ Quē me dicūt eſſe homines. j. Corĩ.ij.d. Aialis hō nō pcipit ea q ſunt ſpūs dei. i ¶ Qui rñderūt illi/dicētes: iohānē baptiſtam ꝛc̃. Oēs/vt dicit Boeti⁹ in li.ꝯſol.querūt btitudinem/ſ diuerſimode: vn⁹ in diuitijs/q putat ſummā felicitatē eſſe diuitias: ali⁹ in delitijs/vt epicurus: ali⁹ in honorib⁹/vt ambitioſus. Oſee.x.a. Scđm vbertatem terre ſue ephraim exuberauit ſimulacris. Sap̄.xiij.a. Vani ſūt oēs hoies in qbus nō ſubeſt ſcientia dei: et de his q videntur bona nō potuerūt intelligere eum q eſt/nec opib⁹ attēdentes agnouerūt quis eſſet artifex:ſed aut ignē aut ſpiritū aut citatū aerē aut gyrū ſtellarum aut ſolem aut lunā rectores orbis terrarū deos putauerunt. Ignē ponūt deū auari:q in diuitijs querūt btitudinē. Eccĩ. xxiij.c. Aia calida qſi ignis ardēs nō extinguet donec aliqd glutiat. Spiritū ponūt deū ſupbi:q de ptāte gloriant. Oſee iiij.d. Nolite ingredi i galgala neqȝ aſcēdatis in bethauē:qđ īterptat dom⁹ idoli.i.platio. Aerē citatū ponūt deū:q de vēto laudis humane gloriant. Oſee.xij.d. Ephraim paſcit ventum. Gyrū ſtellaꝝ ponūt deū prelati:q de multitudine ſubditoꝝ gloriant. Eccĩ.xvj.a. Nō iocūderĩ i filijs impijs ſi multiplicēt: nec oblecterĩ ſup ipſos. Solē faciūt deū:q de generĩ claritate gloriant. Eſa.xix.c. In die illa erunt qnqȝ ciuitates i terra egypti loquētes lingua chananea ꝛ iurātes p dñm ex-

ercituū. Ciuitas ſolis:id eſt nobilitas generis/vocabit vna: alie ſūt qtuor pdicte. Lunā faciūt deū hypocrite: q portant faſciculū ſpinarū ſicut ruſticus q eſt in luna:ſed nō pungit/ſic hereticus q habet ſpinas exteri⁹ interi⁹ nullas. ij. Regĩ.xxiij. a. Preuaricatores qſi ſpine euellent/ꝛ ſi quis eas tāgere voluerit armabit ferro.

k l hannē baptiſtā/alij heliā/alij
vero qſi vnū de pphetĩ. Tūc
m dicit illis: Vos vero quē me
eſſe dicitis? Reſpondēs pe-
n trus/ait ei: Tu es chriſt⁹. Et
o cōminat⁹ eſt eis: ne cui dice-
rēt de illo. Et cepit docere il-
loſ/qm oportet filiū hoiſ multa
pati ꝛ reprobari a ſeniorib⁹ et
p a ſūmis ſacerdotib⁹ et ſcribis
q ꝛ occidi:et p⁹ tres dies reſur-
r s gere. Et palā vbū loqbat. Et
t v appbēdēſ eū petr⁹ cepit incre-
x pare eum. Qui conuerſus ꝛ
vidēſ diſcipulos ſuos/cōmi-
y natus eſt petro/dicēs: Vade

k ¶ Alij heliā. Hiere.xv.c. Ve mihi mat mea: qre me genuiſti virū rixe/ virū diſcordie i vniuerſa tra. Hiero⁹. Querenti qre hec opinio fuerit de iohāne vel helia vel hieremia: rñdet: Alieni erroris nō eſt noſtrū rationem reddere. l ¶ Alij vo qſi vnū de pphetĩ. Joh. vij.b. Murmur multus erat de eo in turba:quidam enim dicebāt/qz bonus eſt: alij autē/non:ſed ſeducit turbas. m ¶ Vos vo quē me eſſe dicitĩ? Joh.xv.c. De mūdo nō eſtis:ſed ego elegi vos de mūdo. n ¶ Tu es chriſt⁹. Hilari⁹. Fides petri nō filiū ſed hoiem videns/vtrūqȝ cōplectit. o ¶ Et cōminat⁹ ē eiſ ne cui dicerēt de illo. Et hui⁹ triplex eſt ratio. Prima humilitatis exēplū. Secūda/ne differat paſſiōis bñficiū. Tertia/ne rudes diſcipuli maioris pdicationis mole pmerentur. Quarta etiā ratio ē/ne ſi modo ꝯuerterent aliq/poſtea vidētes eū crucifigi ſcādalizarent i eo ꝛ peiores efficerent: Juxta illud.ij. Pet.ij.d. Meli⁹ erat illis nō agnoſcere ꝛc̃. De trib⁹ pmis rationib⁹ dic Amb. Jubet taceri q ſit fili⁹ dei/ vt fallat pncipē mūdi/vt declinet iactātiā/doceat humilitatē:ꝛ ne adhuc rudes ꝛ impfecti diſcipli maioris pdicatiōis mole pmerent. Hiero⁹. Cōpleto aūt paſſiōis ſacramēto oportuni⁹ dicet apoſtolĩ: Ite docete oēs gētes ꝛc̃. Matth.vltĩ.d. Eccĩ. viij.a. Oi negocio tpus ē et oportunitas. Eccĩ.xx.c. Ex ore fatui reprobabit pabola:nō eni dic illā i tpe ſuo. p ¶ Et ſcribis. Hiere.xij.b. Facta ē hereditas mea mihi qſi leo i ſilua dedit ꝯtra me vocē. Hiere.v.b. Ibo ad optimates ꝛ loquar eis:et ecce ipſi magĩ ꝯfregerunt iugū ꝛc̃. q ¶ Et poſt tres dies. Poſt triſticiā paſſiōis/gaudiū reſurrectiōis adiunxit. Lucĩ.x.f. Samaritanus infūdes vinum et oleum. r ¶ Reſurgere. Oſee.vj.a. Viuificabit nos poſt duos dies ꝛ tertia die ſuſcitabit nos. s ¶ Et palam. Eccĩ.iiij.c. Non abſcondas ſapiam i decore ſuo. t ¶ Verbū loquebat:ſolis diſcipulis. v ¶ Et apphendēs eū petr⁹/ſeorſū. In hoc docet ſubditos non debere publice rephendere vel arguere facta prelatorum:ſicut Cham.Geñ.ix.d. Cū vidiſſet cham pater chanaan verenda pris eſſe nudata/nūciauit duob⁹ fratribus ſuis foras:ideo autem maledictus ſeruus effectus eſt. x ¶ Cepit increpare eū. Hiero⁹. Sciat pius lector petro hāc beatitudinē: Qđcunqȝ ligauerĩ ꝛc̃.i futuro pmiſſā:nā ſi ſtati data eſſet/nūqȝ i eo praue ꝯfeſſiōis error locū iueniſſet. y ¶ Vade retro ſathanas. Ecce q hic rephenſus fuit. Similit Joh.xviij.b. Calicē quē dedit mihi pater/ non vis vt bibam illum? Hic videtur facere dñs contra doctrinā ſuā quā dedit Matth.xviij.b. Si peccauerit i te frater tu⁹ ꝛc̃. Et ſ.v.d.i Glo.q incipit. Moralit q chriſt⁹ tres mortuos ſuſcitauit/dr: Publica noxa publico eget remedio:leuia aūt ꝛ ſecreta poſſūt deleri pnia leui ꝛ ſecreta. Et ita dñs q eū arguit corā diſcipulis de occulto pctō videt contra ſe facere. Sed h̄ dñs fecit ſicut paterfamilias:qui filium ſuū vult coram omnibus alijs filijs corripere vt alij caſtigentur:quia multa loquebatur ꝛ non intelligens/ideo reprehenſus eſt. Non enim

Matth.16.c. Luc.9.c.

B

☙ obſeruabat illud Eccl̄.v.d. Si ē tibi itellect⁹ reſpōde ꝓximo ⁊c. a Qm̄ nō ſapis q̄ dei ſūt: cui⁹ volūtas ē vitā corporalem exponere pro ſpirituali. b Sed q̄ ſūt hoim: quoꝝ ſapiā ē ſeruare vitā corporalē. c Et ꝯuocata turba ⁊c. Poſtq̄ꝫ de paſſione ſua diſcipulos docuit/omnes ad ſui imitationeꝫ inuitat/dicens generalit̄ quid faciendū tempore pacis/quia carō refrenāda: q̄d tpe belli/qꝛ morti ꝓ fide exponēda ē. d Si quis vult. Quidā recedūt: q̄dam antecedunt: q̄dam cū eo vadunt: quidaꝫ poſt eum. Recedūt q̄ via oppoſita currunt ad inferos.i. per delitias/diuitias ⁊ honores. Hiere.ij.f. Uerterunt ad me tergū. Antecedūt q̄ ꝓprie voluntati ⁊ ſenſui ꝓprio innitunt̄. ꝯ. eodem: Uade retro me ſathana: nō ſapis ea q̄ dei ſunt ſed que hominū. Prouerb.iij.a. Ne initaris prudentie tue. Cum eo vadunt: qui de ſalute ſua ⁊ alioꝝ ſolliciti ſunt. Michee.vj.c. Indicabo tibi o hō q̄d ſit bonū ⁊ q̄d de⁹ reqrat a te: vtiq̄ꝫ facere iudiciū et diligere miſericordiā ⁊ ſollicite ambulare cū deo tuo. Sequunt̄ ieſum vere obediētes. Matth.xxvj.f. Simon petrus ſequebat̄ eū a lōge. Si quis. Nota q̄dam angariant̄ ſequi chriſtū: quidam conducunt̄: quidam voluntarie ſequunt̄. Angariant̄ qui timore ſuiūt. Matth.xxvij.d. Exeūtes inuenerūt hominē cyreneū venientē de villa: hunc angariauerūt vt tolleret crucē eius. Et tulit/ſed non fuit crucifixus in ea: quia tales per ſuam crucem nō retardant̄ a malis ſuis. j.Pet.iiij.d. Nemo veſtrum patiat̄ quaſi fur aut homicida. Conducunt̄ hypocrite: qui mūno laudis humane vel cōmodi temporalis penitētie crucem portant: qui ſignificant̄ p latronē crucifixum a ſiniſtris: qui in cruce dn̄m blaſphemauit: Luc.xxiij.e. quia vita hypocritarum eſt blaſpemia. Uoluntarie ſequunt̄: qui cum gaudio ꝓpter deum penitentiā agūt: De quib⁹ Judic.v.a. Qui ſpōte obtuliſtis animas veſtras: benedicite dn̄o. e Me: non mea/vt ambitioſi. f Seq̄: non precedere: vt ſuperbi. Sequi/eadem via. Ps̄. In via eius. g Deneget. Adam cecidit per peccatū a libertate: quia a ſui poteſtate effect⁹ eſt ſeru⁹ peccati. Joh.viij.d. Qui facit peccatū ⁊c. Item a felicitate recedēdo a deo: ad cuius ſimilitudinē factus erat: Sed homo cū in honore eſſet nō intellexit ⁊c. Itē a dignitate: quia ſi ſtetiſſet/ mox comes angeloꝝ futur⁹ erat. Ideo dn̄s hic triplíceꝫ caſum reparari docet. Libertatē docet poſſe recupari per ſpontaneā ſui ⁊ ſuoꝝ abnegationem: ibi: Deneget ſemetipſū. Felicitatē p volūtariā carnis afflictionē: ibi: Tollat crucem ſuam. Dignitatem ꝓpter rectā intētionē: ibi: Et ſequat̄ me. Un̄ Beda. Niſi quis a ſemetipſo deficiat/ad deū qui ſupra ipſum eſt nō appropinquat: ⁊ non valet apprehendere qd̄ vltra ipſum eſt ſi neſcierit mactare qd̄ eſt. Judic.v.b. Qui aſcenditis ſuper nitētes aſinos ⁊ ſedetis ſupra i iudicio ⁊ ambulatis i via loq̄mini. h Semetipſū: id eſt ſe/ſuos ⁊ ſua. De primo Eſa.lviij.d. Si glorificaueris eū dū nō facis vias tuas ⁊ nō inueniāt̄ volūtas tua vt loquaris ſmonē. De ſcd̄o Deut.xxxiij.a. Qui dixit patri ſuo ⁊ matri ſue neſcio vos: et fratrib⁹ ſuis: ignoro illos ⁊c. De tertio Matth.xix.c. Si vis pfect⁹ eē vade et vēde oīa q̄ habes ⁊c. i Et tollat/ſup ſe nō trahat p⁹ ſe. Matth.xj.d. Tollite iugum meum ſuper vos. k Crucē ſuam/nō alienā. Matth.xxiij.a. Super cathedrā moyſi ⁊c.

Matth.16.d. Luc.17.g.

Ps̄.48.

Crux	Mortificationis.	in pace.
	Compaſſionis.	
	Paſſionis.	in perſecutione.

a retro me ſathana: qm̄ nōn ſa
b pis q̄ dei ſt̄: ſed que ſūt hoim.
c Et cōnuocata turba cum di
d ſcipulis ſuis/dixit eis: Si q̄ꝰs
e f vult mē ſequi/dēneget ſemet
g h i ipſum ⁊ tollat crūcem ſuā ⁊ ſe
k quatur me. Qui enim voluerit animam ſuam ſaluam facere/perdet eam. Qui autē perdiderit animam ſuam propt̄ me ⁊ euangelium/ ſaluam eā
l faciet. Quid enim proderit homini ſi lucretur mundū totum ⁊ detrimētū faciat anime
m ſue? Aūt quid dabit homo
n commutationis prō anima
o ſua? Qui enim me confeſſus
p fuerit et vērba mea in generatione iſta adultera ⁊ pecca
q trice: ⁊ fili⁹ hōis ꝯfitebit̄ eum
r cū vēnerit i glīa patris ſui cū angelis ſctis. (Caplm̄.IX.

s t v Et dicēbat illis: Amē dicō vobis: quia ſunt quidam de hic ſtanti
x bus qui non guſtabunt mor
y tem dōnec videant regnū dei
z veniēs i virtute. Et pōſt dies

l Quid eni ꝓderit hoī ſi lucret̄ mūdum totū ⁊c. Prouerb.xj.a. Non proderunt diuitie in die vltionis: iuſticia auteꝫ liberabit a morte. Mirum ē q̄ homo dat animā ſuam pro rebus/cum econtra facere debeat. Prouerb.xiij.b. Redemptio anime viri diuitie proprie. Eccl.x.b. Nihil eſt iniquius q̄ꝫ amare pecuniam: hic enim ⁊ animam ſuam venalem habet. m Aut quid dabit hō cōmutatiōis. Job.ij.b. Pellē p pelle: ⁊ cuncta q̄ habet homo dabit pro aīa ſua. Eccl.xxvj.c. Omnis ponderatio non eſt digna cōtinentis anime. n Pro anima ſua. ſaluata Ps̄. Quid retribuā domino ⁊c. Uſ ſaluāda. Roma.viij.d. Nō ſūt ꝯdigne paſſiōes ⁊c. Uſ dānata: nihil: qꝛ ſi pro ea daretur totus mundus non liberaretur o Qui eñ me confeſſus fuerit/ corde/ore/ opere. Matth.v.c. Qui fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. p Et verba mea in generatione iſta adultera ⁊c. Deut.xxxij.a. Generatio praua atq̄ꝫ peruerſa. q Et fili⁹ homis confitebitur eum. j.Cor.ix.c. Si euangelizauero nō ē mihi gloria: neceſſitas eñ mihi incūbit. Sed ſi fili⁹ hoīs ꝯfitet̄ in gloria dei pr̄is/glīa ē: ⁊ ita ꝫ h ē. Sed dic: Nō ē mihi gloria.i. facio qd̄ debeo/ſed nō ſuperogo: qꝛ ſapiētib⁹ et inſipientib⁹ debitor ſū: vt Roma.j.b. ſed q̄ tpalia nō capiebat ſupererogatio erat. Un̄ ſequit̄ ibidem: Si volēs h ago mercedē habeo. r Cū venerit i glīa ⁊c. id eſt i ſtatu ſine omni miſeria. Phil.ij.b. Chriſt⁹ in gloria ē dei pr̄is ⁊c.

Ar. ꝯfuſus

Ar. ꝯfuſio

A Matth.16.d. Luc.9.a.

Ps̄.115.

j.Cor.9.c.

(Expoſi.Ca.IX.

Et dicebat illis. Predixerat de paſſiōe ⁊ reſurrectiōe ſua: Hic agit de iudicio glorie ſue in ſe: ⁊ expoſitiōe ei⁹ in nobis p merita. Et diuidit̄ h capitulū in tres ptes. In p̄ma agit de oñſiōe glīe ſue. In ſecūda de ieiunij ⁊ orōnis efficacia: ibi: Et rn̄dēs vn⁹ ⁊c. Tertio d̄ humilitate diſcreta ⁊ pacifica. Dicit ḡ: s Et dicebat illis. q.d. nec durū videat̄ vobis pati h: Quia nō ſunt condigne paſſiōes ⁊c. Roma.viij.d. t Amen dico vobis. Cōſolatoria ꝓmiſſio. Moralit̄ etiā i iſtis tribulationib⁹ dat de⁹ arras gaudij. Un̄ Ps̄. In cuſtodiēdis illis retributio multa.ſ. i guſtādo eterna. Itē Ps̄. Scd̄m multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo: cōſolationes tue letificauerūt animam meam. ij.Cor.j.a. Sic abundat paſſio chriſti i nobis: ita et p chriſtū abūdat ꝯſolatio nr̄a. v Quia ſūt q̄dam de hic ſtātib⁹/diſcipulis. x Qui nō guſtabūt mortē/ tēporalē. Mors q̄dem tempalis quidā modicus guſtus ē reſpectu eterne. Eccl.xlj.a. O mors q̄ꝫ amara eſt memoria tua. y Donec videant regnum dei ⁊c.

Ps̄.18.

Ps̄.93.

Regnū dei	Uita eterna.
	Claritas chriſti.
	Eccleſia preſens.

z Et poſt dies ſex ⁊c. Ab illo quo dixerat: Sunt quidā de hic ſtantibus. Chryſ. Quare expectat poſt ſex dies: Ut vehemēti⁹ deſiderarēt oſtenſionē: que licet corpalis/tñ ꝯcupiſcentiā habebat. Prim⁹ cognitio ſui: tunc creatur chaos cōfuſionis. Secūdus attritio cordis: tunc fit firmamētū: et diuidunt̄ aque ab aq̄s. Tertius ē ꝯſideratio ſtat⁹: tunc ꝯgregant̄ aque in vnū locū ⁊ vocant̄ maria. Quartus ꝯfeſſio: tunc fiūt in celo luminaria. Quintus ſatiſfactio: tunc de aq̄s fiunt aues et piſces. Sextus ꝯtēplatio: tunc fit homo: et in hoc tria ſignificant̄. Dn̄s ꝯo in ſeptimo requieſcet. Et poſt dies ſex. Richardus de ſancto victore. Sex dies/ſunt ſex genera ꝯtēplationū: in quoꝝ ſeptimo videt̄ dn̄s trāſfigurat⁹. Primus ē

¶ in imaginatione ſm imaginẽ:quãdo.ſ. viſibiliũ imago conſi/
deraꝛ cum admiratione ⁊ creatoꝛis veneratiõe. Secũdus eſt
in imaginatione ſm rationẽ:quãdo.ſ.mens imaginatiõe ſen/
ſus rationẽ quęrit ⁊ cum imaginatione inuenit. Tertius eſt ĩ
ratione ſm imaginationẽ:quãdo.ſ.mens per rerum viſibiliũ
ſimilitudinẽ/in rerũ
Matth.17.a. inuiſibiliũ ſpeculatio
Luc.9.d. nem ſubleuaꝛ. Quar
tus eſt ĩ ratione ſm
rationem: quãdo.ſ.
mẽs in uiſibilibꝰ per
experiẽtiã voceſ alia
et alia inuiſibilia col
ligit quę per experiẽ

a ſex aſſumpſit ieſus petrum et
b c iacobum et iohannẽ: ⁊ ducit
d illos in montẽ excelſũ ſeoꝛſũ
e ſolos:⁊ trãſfiguratus eſt co/
f ram ipſis. Et veſtimenta eius

tiam non nouit. Quintus eſt ſupꝛa rationem/non tñ ꝑter ra/
tionẽ: qñ animꝰ ꝑ mẽtis ſubleuationẽ ita ſubleuaꝛ/ꝙ metas
capacitatis tranſcendit:et ꝙ ꝑ intelligẽtię aciẽ ratio ei ſua at/
teſtatione alludit. Sextus eſt ſupꝛa rationem ⁊ pꝛęter ratio/
nem ſeu etiã contra rationẽ :in hoc animus veraciter exultat
atqꝫ tripudiat :quando illa ſublimia ex diuini muneris irra/
diatione agnoſcit/quibꝰ omnis humana ratio reclamat. Ta/
lia ſunt omia quę de perſonarum trinitate credere iubemur.
In hoc genere tranſfiguraꝛ ieſus ĩ monte: ſed cum atteſtatio
ne moyſi ⁊ helię:id eſt ſcꝑturaꝝ:ſine qbꝰ ſuſpecta eſſet hmõi
reuelatio. Hic ad tonitruũ diuinę vocis auditoꝛ cadit: id eſt
humana ratio deficit. Et per caſum trium diſcipuloꝝ/ſenſus
memoꝛię/rationis defectꝰ oſtendiꝛ. Ibi moꝛiꝛ rachel ĩ partu
beniamin: Geñ.xxxv.c. Rachel viſio:id eſt ratio vidẽs: Be/
niamin/filius dexterę. Septimꝰ gradus contẽplationis:cum
filius ad dexteram patris videtur:domino loquente/nubes
lucida obumbꝛat:ſed nubes ꝓpꝛ mẽtis reuerberationẽ:luci/
da propter intelligẽtię illuſtrationem. Et poſt dies ſex.
Glo. Poſt cõminationẽ crucꝭ/gloꝛia reſurrectiõis oſtendiꝛ.
Unde ſequitur: Et poſt dies ⁊c̃. vt non timerẽt oppꝛobꝛia
crucis:qui oculis ſuis viſuri erant gloꝛiam reſurrectiõis futu/
rę. a ¶ Aſſumpſit ieſus petrũ ⁊c̃. Per qđ ſignificaꝛ ꝙ
nullus intrabit in regnũ cęloꝛum/niſi qui fuerit de oꝛdine ali/
cuius iſtoꝛum. Per iohannẽ/virgines ſignificanꝛ:per daniel
ſimiliter. Per petrũ coniugati:ſimiliter per iob. Per iacobũ
rectoꝛes eccleſię:ſimiliter per noe. De iſtis tribꝰ Ezech.xiiij.
e. Si fuerint iſti tres viri in medio eius:noe/daniel/et iob:ip/
ſi liberabunt animas ſuas. Alij non intrabunt in montẽ excel/
ſum.ſ.ĩ gloꝛiã dei/niſi qui fuerint de iſtis. b ¶ Et iacobũ.
Glo.ſuper epiſtolam ad Gal.j.d. Alium apoſtoloꝝ ⁊c̃. Ibi:
Nũc videndũ vt diciꝛ: videꝛ velle ꝙ iſte fuerit epiſcopꝰ hie/
roſolymitanꝰ. Sed dic ꝙ Glo.ſolum ꝓpter nominis cõueniẽ/
tiam hoc dicunt:qꝛ allegoꝛia largas habet habenas. c ¶ Et
iohannem. Hieroꝰ. In tribus vocatis apoſtolis oſtendiꝛ
pꝛiuilegium dignitatis eoꝛũ. Berñ. Tres ſecum ducit dñs:
vt tribus idoneis mundus credat: Deuꝛ.xix.d. Et ꝓpter fidẽ
trinitatis. d ¶ Et ducit illos in montẽ ⁊c̃. Similiꝛ du/
xit dñs ezechielem in montem excelſum nimis: vt Ezech.xl.
a. quia dñs bonos ꝑdicatoꝛes ducit ad excellẽtiam vitę ⁊ ad
Moraliter excellentiam ſcientię. Moꝛaliter/enim per montẽ vitę emi/
nentia ſignificaꝛ: ꝑ hoc ꝙ dicit/excelſum:eminentia ſcientię.
Hęc duo debet habere ꝑdicatoꝛ ⁊ ꝑlatꝰ. Eſa.xl.b. Sup mõ/
tẽ excelſũ aſcende tu q̃ euangelizas ſion. Hi ſũt pꝛęlati dñi.
Et ſimiliter diabolus facit ſuos malos ignaros:vt nabuzar/
dan pꝛincipem cocoꝛum:id eſt luxurioſum ⁊ guloſum:qui ig/
noꝛantes ſunt:quia foꝛnicatio ⁊ vinũ auferũt coꝛ:vt dꝛ Oſee
iiij.c. Sic ⁊ nabuchodonoſoꝛ q̃ diabolũ ſignificat/holofernẽ:
qui interpꝛetatur infirmans vitulum: vt patet Judith. ij.a.
Sic pꝛęlati mali ſunt qui omnia deuoꝛant: De quibꝰ Amos
vi.b. Qui comeditis agnũ de grege et vitulos de medio ar/
menti. e ¶ Et tranſfiguratꝰ ẽ ⁊c̃. Volunt dicere quidã
ꝙ dñs oĩs dotes ab initio accępit: In natiuitate ſubtilita/
tem:quia exiuit clauſo vtero. Unde Matth.j.d. Ecce virgo
concipiet in vtero ⁊ pariet filium ⁊c̃. Agilitatẽ: quando am/
bulauit ſupꝛa mare: vt Matth.xiiij.c. Claritatẽ in tranſfigu/
ratione: vt hic: et.ſ. Matth.xvij.a. Luc.ix.d. Impaſſibi/
litatem in cęna. Dixerunt enim quidam/ꝙ chꝛiſtus naturali/
ter fuit impaſſibilis ⁊ immoꝛtalis ⁊ ſplendens: qđ hic oſten/
dit/vtcũqꝫ factum eſt. Alij dicunt ꝙ ſplendoꝛ iſte fuit in aere
circumfuſo. Alij ꝙ in coꝛpoꝛe ſuo moꝛtali facto. Unde Hie/
roꝰ in oꝛiginali. Tranſfiguratus ſaluatoꝛ non ſubſtantiã verę
carniſ amiſit:nec ae/
reum coꝛpus aſſum/
pſit: ſed gloꝛia crea/
turę ſuę verę reſurre
ctionis oſtendit. f
¶ Et veſtimẽta eiꝰ
facta ſunt ⁊c̃. Ve
ſtimenta dñi ſplen/
dentia/ſũt omẽs ele/

facta ſunt ſplendentia ⁊ can/
g dida nimis velut nix:qliã ful
h lo ſup terrã nõ põt candida
i k facere. Et apparuit illꝭ helias
cũ moyſe/⁊ erãt loquentes cũ

cti gloꝛificati :quibus in futuro quaſi veſtimẽto pulcherrimo
veſtieꝛ. Job.xl.a. In ſublime erigere ⁊ eſto glorioſus ⁊ ſpe/
cioſis induere veſtibꝰ. e ¶ Et trãſfiguratꝰ. Beda.in Glo.
Nõ verã ſubſtãtiã carnis amiſit/ſ gloꝛiã futurę ſuę vel noſtrę
reſurrectiõis oſtẽdit:et talis pꝰ iudiciũ cũctis apparebit ele/
ctis. In iudicio in foꝛma ſerui bonis et malis: vt impij quem
ſpꝛeuere iudęi quẽ negauere/milites quem crucifixere/pilatꝰ
et herodes quem iudicauere quęãt iudicem agnoſcere. Con/
tra. Matth.xxiiij.c. Ita erit ⁊ aduẽtꝰ filij hoĩs/ſecũdꝰ nõ in
humilitate vt pꝛimꝰ/ſed in gloꝛia dei manifeſtabitur. Item
Apoc.j.b. Videbunt in quem pupugerunt. Glo. Cum vi/
debunt iudęi chꝛiſtum regnantem ĩ ſua ⁊ patris claritate/do/
lebũt. Idem Augꝰ de trinitate.xiij. Ergo mali videbunt iu/
dicem in claritate in qua iudicabit:non ĩ humilitate in qua iu
dicatus eſt. Item Augꝰ ſuper iohannem. Cum foꝛma ſerui
clarificata iudicantem viderint boni ⁊ mali: tolletur impius
vt non videat dei claritatem. Itẽ Job.vj.c. Venerunt vſqꝫ
ad me. Glo. In iudicio mali ad bonos ꝑueniũt :qꝛ eoꝛũ glo/
riã videbũt vt grauius doleãt vidẽtes qđ ꝑdiderũt. Ergo ⁊
gloꝛiã chꝛiſti. Sol. In iudicio nõ apparebit ĩ foꝛma ſerui.i. vt
ſeruꝰ:q.ſ. vt male tractetur. g ¶ Qualia fullo. Job.xv.b.
Homo vt immaculatus ſit ⁊ vt iuſtus appareat natus de mu/
liere. Fullo: deꝰ/pꝛędicatoꝛ/perſecutoꝛ/qlibet iuſtꝰ. h ¶ Nõ
poteſt ⁊c̃. id eſt nõ decet eum. i ¶ Et apparuit illis he/
lias cum moyſe ⁊c̃. Tres loquunꝛ:moyſes/ helias/ieius:
id eſt lex/ pꝛophetia/ euangelium. Et tres audiũt:petrus/ia/
cobus ⁊ iohannes:id eſt/fides/ſpes/charitas. k ¶ Helias
Moꝛaliter: Per heliã qui vir piloſus erat/ ⁊ zona pellicea Moraliter
accinctus renibus.iiij. Reg.j.b. pęnitẽtes ſignificanꝛ. Per
moyſen autem qui de aqua ſumptus ẽ: vt Exo.ij.a. baptiza/
ti ſignificantur: ⁊ vtriqꝫ ſaluabunꝛ. De pęnitentibus/ Ezech.
xviij.c. Si impius egerit pęnitentiam de omnibus peccatis
quę operatus eſt/⁊ cuſtodierit mandata mea: omniũ iniquita
tum eius non recoꝛdaboꝛ. De baptizatis. ĩ. vlt.d. Qui credi ã.8.d.
derit ⁊ baptizatꝰ fuerit ⁊c̃. Chꝛyſ. Quia dixerat: Si qs vult
me ſequi tollat crucem ſuam: moyſen et heliam qui pꝛo plę/
be ſe tradiderãt in medium ducit. Etenim ad tyrãnos vterqꝫ
liberam pꝛęſentiam habuit:et pꝛo ingratis hominibꝰ:et vterqꝫ
idiota ⁊ vterqꝫ renuncians poſſeſſionibus. Itẽ quia turbę di/
cebant: alij heliam: alij iohannem baptiſtam: Matth.xvj.b.
Item vt appareat ſeruoꝛũ ⁊ domini differentia. Item quia
dicebant ipſum trãſgreſſoꝛẽ legis/ qſi inimicũ moyſi: ideo in/
ducitur quaſi amicus. Helias etiã zelatoꝛ fuit gloꝛię. Si ergo
nõ eſſet ęqualis deo: nõ obediſſet ſicut helias. Itẽ vt diſcant
quia moꝛtis ⁊ vitę habet poteſtatem: ideo moyſen moꝛtuum
et heliam viuum inducit. Item vt mitigaret gloꝛia crucꝭ ſcan
dalum in apoſtolis. Item quia volebat apoſtolos fieri man/
ſuetos ſm moyſen/⁊ zelantes ſm heliam. Item quia vterqꝫ
oꝛabat ꝓ peccatoꝛibꝰ. Moyſes: Numeri.xvj.a. Helias.iij.
Reg.xviij.a. Item qꝛ moyſes ⁊ helias ſignificãt omnes qui
regnaturi ſunt. Moyſes moꝛtuus ſignificat illos qui moꝛtui
reperientur: Helias viuus/illos qui viui inuenienꝛ. Item qꝛ
ſignificant duas generationes. Moyſes aquaticus pꝛimam
quę eſt in baptiſmo: Helias ſecundam quę erit in futuro: quã/
do omnes electi fulgebunt ſicut ſol: Matth.xiij.f. Item in h
docuit pꝛęlatos quales ſocios habere debeant: ſicut moyſes

a ieſu. Et reſpondens petrus/
b c ait ieſu: Rabbi/ bonū eſt nos
d hic eſſe: et faciamuſ tria taber
nacula: tibi vnū/ ⁊ moyſi vnū
e f et helię vnum: Non enim ſcie
g bat quid diceret. Erant enim
timore exterriti. Et facta ē nu
h bes obumbrans eos: et venit
i k vox dē nube dicens: Hic eſt
filius meus chariſſimus: au/
dite illum. Et ſtatim circum/
l ſpicientes/ neminem ampli/
us viderunt niſi ieſum tm̄ ſe/
m cum. Et deſcendentibus illiſ
n de mōte/ pręcepit illis ne cui
o quę vidiſſent narrarent/ ni/
p ſi cum filius hominis a mor/
q tuis reſurrexerit. Et verbum
r continuerunt apud ſe/ cōnq/
rentes quid eſſet/ cum a mor/
tuis reſurrexerit. Et interro/
s gabant eum/ dicentes: Quid
ergo dicunt phariſęi ⁊ ſcribę:
t quia heliam oportet venire
primum? Qui reſpondenſ ait
v illis: Helias cum venerit pri
x mo reſtituet omnia: ⁊ quomo
do ſcriptum eſt in filium ho/
minis vt multa patiatur ⁊ cō/
temnatur. Sed dico vobis:
quia ⁊ helias venit: ⁊ fecerūt
y illi quęcunq; voluerūt: ſicut
z ſcriptum eſt de eo. Et veni/
a ens ad diſcipulos ſuos/ vidit

☞ et helias. a Et rñdēs petr⁹/ ſtupefactus tanta claritate
effulſit petr⁹ loco ſtatu ędificio. b Ait. Chryſ. Caue ne req/
ras q̄ indiſcretus/ ſed q̄ ardens erat petrus qui audierat eū
moriturū in hieruſalem/ dixit: c Bonū eſt nos h̄ eſſe.
Non eñ audebat dicer. manifeſte: Propitius eſto tibi dñe.
Bonum. Bern.
Fęlix hora ſed bre/
uis mora. Numeri
xxxij. b. Ruben et
gad volunt remane/
re citra iordanem: ſ
moyſeſ reſpōdet eiſ:
Nunqd fratres vři
ibūt ad pugnā ⁊ voſ
ſedebitiſ i ocio contē/
platiōis? d Et fa/
ciam⁹ tria taber/
nacl'a. Tria taber/
nacl'a faciebat arri⁹/
tres grad⁹ ponēs in
trinitate. Unde pri/
us in eccleſia dicere/
tur: gloria patri/ glo/ B
ria filio/ gloria ſpiri/ Matth.17.b.
tuiſancto. Taber/
nacula. Hiero⁹.
Qui deo vult facere
tabernaculum/ pręſ/
paret ei penetralia
cordis ſui. Tria tabernacl'a ſt tres aię vireſ. Aug⁹. Quid dicſ
ſtulte petre: mūd⁹ perit ⁊ tu ſecretū q̄ris: vides tenebras mū/
di ⁊ tu lumē abſcōdis. Matth. v. b. Nemo accendit lucernā.
e Et helię vnū. Ecce largitas petri: Unam ſolā guttam
vini accęperat et tres tabernas volebat facere. Cantſ. ij. a.
Introduxit me rex in cellam vinariam ⁊ ordinauit in me cha/
ritatē. f Non enim ſciebat ⁊c̄. Matth. xx. c. Neſcitis
quid petatis. g Erant enim timore exterriti. Mat.
iij. d. nullus perterritus fuit quando vox audita ē: Et Ioh.
xij. e. quando tonitruum factum eē dicebant. Chryſ. Altitu/
do montis et ſolitudo et ſilentium et tranſfiguratio horrore
plena erant. h Et venit. Interliñ. Patris pro filio re/
ſpondentis. i Uox: q̄d ſignificat/ quia nunc videmus per
ſpeculum in ęnigmate: tunc autem facie ad faciem. j. Corſ.
xiij. d. Ut tunc poſſim⁹ vere dicere: Sicut audiuim⁹ ſic vidi
Pš.47. mus in ciuitate dñi virtutum in ciuitate dei noſtri. k De
nube. Nubes lucida ē gratia: q̄ mētē illuminat ⁊ refrigerat.
Luc. j. d. Uirt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi. Hęc nubeſ obūbrat:
dū de⁹ loquit̄ intus in corde per inſpirationē: vel exterius in
corpore per flagellationē: vel in aure per prędicationē. De
prima dicitur Iob. iiij. c. Porro ad me factum eſt verbū ab/
ſconditum. De ſecunda. ij. Cor'. iiij. c. Mors operat̄ i nobis
⁊c̄. Et licet is qui deforis ē ⁊c̄. De tertia/ Cant'. ij. d. Sonet
vox tua i aurib⁹ meis ⁊c̄. l Nemīnē ampli⁹ viderūt
niſi ieſū tm̄ ſecū: q2 ipſe ſol⁹ ē de q̄ lex ⁊ ꝓphę vſq; ad iobā
nē: et q2 ipſe ē ſufficientia oīm. j. Corſ. xv. d. Eſt deus oīa in
omnib⁹. Et ne vox patris ad alterum illorū facta putaretur.
m Et deſcendentib⁹ illis. Pš. Aſcendūt montes ⁊ deſ
Pš.103. cendunt campi. Aſcendunt ad contemplationē: ⁊ poſtea deſ/
cēdūt ad p̄dicationē. n Pręcępit illis ne cui q̄ vidiſ/
ſēt narrarēt: Ne mole p̄dicatiōis altiſſimę grauarent̄: ne i/
credibile pre rei magnitudine videretur: ne apud rudes poſt
tantā gl'iaz crux ſequens ſcandalū generaret: vt exemplū hu/
militatis non quęrendi ꝓpriam gloriam daret: vt tempus p̄di
cationis quęrere doceret: vt arcana celanda iudicibus de/
monſtraret: vt non cito quęq; laudandū eſſe oſtenderet: et q2
diſcipuli nōdū tranſfigurati/ tranſfigurātiōis ratione p̄dicare
non debebant. j. Corſ. xv. f. Qualis cęleſtis: tales ⁊ cęleſtes.
Multiplex tranſfiguratio Eſt autem multiplex tranſfiguratio qua debent tranſfigurari
diſcipuli dñi anteq; ſint apti prędicare dñi tranſfigurationē.
Prima eſt in baptiſmo: vt de filijs irę transfigurentur in fili/
os gratię. Sap. xvj. d. Oīa tranſfigurata dūm nutrici gratię
tuę deſeruiebāt. Secūda eſt in cōfeſſione: vt de filijs diaboli
fiant filij dei. Phil'. iij. c. Configurati morti eius: ſi quo mo
do occurramus ad reſurrectionem quę eſt ex mortuis. Ter/
tia eſt in ꝓfectu doctrinę: vt de idiotis fiāt doctores. Mat.
iiij. d. Uenite poſt
me/ faciam vos fieri
piſcatores hominū.
Quarta eſt in contē
ptu terrenoꝝ: vbi de
ponitur onus ad be/
ne currēdum. Mat.
xix. d. Ecce nos reli
quimus omnia ⁊ ſe/
cuti ſum⁹ ⁊c. Et tūc
primo ſūt apti ad p̄/
dicandum tranſfigu
rationē dñi: quaſi fa
cti ipaſſibiles. Mo/ Moraliter
raliter. o Nar/
rarent. Eſt temp⁹
loquendi ⁊ tempus
tacendi: Eccs. iij. b.
Unde Daniel'. xij.
d. Clauſi ſūt ſermo/
nes ⁊ ſignati vſq; ad
tempus pręfinitum.
Tu daniel claude ſer Ibidem.b.
mōes: ſigna libꝝ ⁊c.
Moralit̄ inſtruit nos ne denudemus arcana. De talibus
Eccj. xxvij. c. Qui denudat arcana amici/ fidem pdit: ⁊ nō in/
ueniet amicū ad animū ſuū. Et. j. Denudare amici myſteria
deſpatio ē aię infęlicis. p Niſi cū fili⁹ hoīs a mortuiſ
reſurrexerit: Tunc eſt tēpus narrandi. Eccs. viij. a. Omni
negocio tempus eſt ⁊ oportunitas. Eccj. xj. a. Non laudes
quęq; in ſpecie ſua neq; ſpernaſ pauperē in viſu ſuo. q Et
verbū ↄtinuerūt ⁊c̄. nemini dicētes. r Conquirentes
q̄d eſſet/ hoc. ſ. s Quid ḡ dicūt phariſęi ⁊ ſcribę:
legiſdoctores. t Quia heliam oportet venire. Glo.
Tradunt ſcribę et phariſęi ſm̄ Malachiam. vltſ. q̄ heli/
as veniat ante aduentum chriſti ſaluatoris/ et reducat corda
patrum ad filios ⁊ filiorum ad patres: ⁊ reſtituat oīa in anti/
quū ſtatum. Ęſtimabant ergo diſcipuli hanc aduentus glori/
am eſſe quā viderunt in monte. De hoc dicit Aug⁹. xx. de ci/ Ca.19.
uitate dei. Sic cor patꝝ ↄuertet̄ ad filios/ cū itelligētia patꝝ
pducet̄ ad intelligentiā filioꝝ: ⁊ cor filiorū ad patres eorum/
dum in id quod ſenſerunt illi conſentiant et iſti. Malach.
vltſ. b. Ecce ego mittam vobis heliam prophetam anteq; ve
niat dies dñi magnus ⁊ horribilis. Semꝑ occidit paruulos
inuidia/ et magnos percutiunt fulgura

Paruulos:
- Pauperes: Uermis pauperū inuidia.
- Puſillanimes.
- Humiles ſpiritu: quibus inuidēt mali.
- Hęreticos

Magnos.:
- Diuites
- Superbos
- Hęreticos
- Pręlatos

Fulgura.:
- Ignis inuidię
- Terribilis iudicis ſententia
- Altitudo ſacrę ſcripturę
- Faſt⁹ ⁊ arrogātia hęreticoꝝ. v Helias cū

venerit. Eccj. xlviij. b. Qui rapt⁹ i turbīe ignis i curru eqꝝ
igneoꝝ: q̄ inſcript⁹ ē in iudicijs lenire iracundiā dñi ⁊ ↄciliare
cor pr̄is ad filiū ⁊ reſtituere tribus iacob. x Et quō ſcri/
ptū eſt in filiū. i. de filio. Uel/ In filiū. i. ↄ filiū. y Sic
ſcriptū eſt de eo. Chryſ. A paſſiōe iobānis regnauit vſq;
ad paſſionem ſuā/ exemplo mitigans eos. z Et veniens:
de monte. a Ad diſcipulos ſuos: qui non interfuerūt
tranſfigurationi. Nō eñi omnes ſecum duxit dñs: Exēplū q̄
☞ nō oīb⁹ reuelāda

turbam magnam circa eos:
a b et ſcribas ꝯq̄rentes cum illis.
Et confeſtim omnis populus
c videns ieſum ſtupefactus eſt
d et expauerunt: ⁊ accurrentes
ſalutabant eum. Et interroga
uit eos: Quid inter vos con/
quiritis? Et reſpondens vnus
e de turba/dixit: Magiſter at/
f tuli filium meum ad te haben
tem ſpiritum mutum: qui vbi/
g cunq̄ eum apprehenderit/al/
h lidit illum et ſpumat ⁊ ſtridet
i k dentibus et areſcit. Et dixi di
l ſcipulis tuis vt eijcerent illū
m et non potuerūt. Qui reſpon
dēs eis/ dixit: O generatio i/
credula/quādiu apud vos ero?
n quādiu vos patiar? Afferte il/
lum ad me. Et attulerunt eū.
o Et cum vidiſſet eum/ ſtatim
ſpiritus conturbauit eum: et
p q eliſus in terra volutabatur ſpu
r mans. Et interrogauit pa/
trem eius: Quantum tempo/
ris eſt ex quo ei hoc accidit?
s At ille ait: Ab infantia. Et
t frequenter eum in ignem ⁊ in
v x aquā miſit/ vt eum perderet.
y z Sed ſi quid potes/adiuua nos
miſertus noſtri. Jeſus autem
a ait illi: Si potes credere/om/
b nia poſſibilia ſunt credenti.
c Et continuo exclamans pa/
d ter pueri cum lachrymis/aie/
e bat. Credo dn̄e/adiuua incre
dulitatem meam. Et cum vi/
diſſet ieſus concurrentē turbā

q̄ nō oībꝰ reuelanda ſūt ſecreta. Eccī.vj.a. Multi pacifici ſint tibi: ⁊ ꝯſiliariꝰ tibi ſit vnꝰ ex mille. b Cū illis: cū diſcipl'is: quos malos reputabant: quia lunaticū nō poterāt ſanare. a Conq̄rētes.i. diſputātes. Glo. Quid cōquirerēt euāgeliſta nō dicit: ſed poteſt intelligi de hoc queſtionē motā fuiſſe/ q̄re diſcipl'i demoniacū qui i medio erat nō poſſēt liberare: Hoc eni ex ſequētibꝰ pōt cōijci. c Stupefactus: q̄ſi ſtultus. d Et expauerunt: quaſi ſerui timore non charitate. e Magiſter attuli ⁊c. q̄ſi per ſe non poterat venire vel ire. f Habētem ſpm̄ mutū: vnde nō pōt clamare: et ſignificat pctōrem/ q̄ mutꝰ ē a laude dei. Eccī.xv.c. Nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris. Et dic Matthꝰ.xvij.c. q̄ erat lunaticꝰ.i. mutabilis. Eccī.xxvij.b. Stultꝰ vt luna mutatur. Creſcente luna/ creſcit mare: Talem q2 ideſēſū apphēdit diabolus ſpū ſuggeſtiōis ⁊ delectatiōis. Prouerb.vij.c. Apphenſū deoſculatur iuuenē. g Allidit illū/ ꝑ ꝯſenſū ⁊ opꝰ. Eſa.xiij.c. Infātes eoꝝ allidentur in oculis eoꝝ. h Et ſpumat/ ꝑ pcti iactātiā. Jude.j.d. Deſpumātes ſuas ꝯfuſiōes. i Et ſtridet dētibꝰ/ ꝑ ipatiētiā ⁊ irā. Act.vij.g. Diſſecabantur cordibꝰ ſuis ⁊ ſtridebāt dentibꝰ in eū. k Et areſcit/ ꝑ obſtinationē et ſimulationem. Eccī.xxxvij.a. O ꝓſūptio nequiſſima vnde creata es cooꝑire aridam malicia ⁊ doloſitate illiꝰ. Hec ē mala ariditas.ſ. ab humore gratie. Vñ Naū.j.a. Increpans mare ⁊ exiccās illud ⁊ oīa flumina ad deſertū deducēs. Eſt ⁊ alia ariditas bona ab humore pcti. Luc.xj.c. Ambulās ꝑ loca inaq̄ſa q̄rit requiē ⁊ nō iuenit. Vel ꝑ hec q̄ttuor/ ſignificantur q̄ttuor genera pctōꝝ/ q̄bꝰ totꝰ mūdꝰ imergitur. Per alliſionē ambitio. Jō eñ diabolꝰ eleuat pctōrē vt grauiꝰ ruat ſic ipſe. Pſ. A facie ire indignatiōis tue: q2 eleuans alliſiſti me. Job.xxiiij.d. Eleuati ſūt ad modicū ⁊ non ſubſiſtēt ⁊ humiliabuntur ſicut oīa. Job.xxx.c. Eleuaſti me et q̄ſi ſuꝑ ventū ponēs eliſiſti me. Per ſpumā ſignificatur luxuria. Hieroꝰ. Venter mero eſtuās cito deſpumat i libidinē. Oſee x.c. Trāſire fecit ſamaria regē ſuum quaſi ſpumā ſuꝑ faciem aque. Per ſtridorem/ inuidia. Pſ. Obſeruabit pctōr iuſtum et ſtridebit. Per areſcētiā/ auaricia. Johel.j.c. Omnia ligna agri aruerūt: qm̄ ꝯfuſū eſt gaudiū a filijs hoim. h Spumat. Et de hac ſpuma Sap.v.c. Tranſierūt tanq̄ ſpuma gracilis q̄ a ꝓcella diſpergitur. l Ut eijcerēt illū ⁊ non potuerūt. Cōtra. Luc.ix.a. Dedit illis ptātē ſuꝑ oīa demonia. Sol. In eis q̄ digni erāt vel nō indigni curari: infidelitas aūt potētū fuit impedimētū curādi. Vñ ſubdit: Luc.ix.e. O generatio infidelis. Itē modicitas fidei apl'oꝝ. Unde Matth.xvij.c. Si habueritis fidē. Itē difficultas morbi. Vñ hic ſubdit: Hoc genꝰ demonioꝝ nō eijcitur niſi ꝑ orōnē ⁊ ieiuniū. Itē culpa ſanādi. Vñ Glo. Puerū nō demonē: vt oſtendat illū demoni traditū ꝓpter pctm̄ ſuū vel parētū. Itē violenta diaboli vexatio. Vñ ſuꝑ Lucā.ix.e. Nō puer vim patiēs ſ3 diabolꝰ vim inferēs ⁊c. Eedē ſūt cauſe icrepatiōis dn̄i. m Et nō potuerūt: q2 iterfuerūt tranſfiguratiōi. n Quādiu vos patiar. Eſa.xlvj.b. Uſq̄ ad ſenectā ego ipſe ⁊ vſq̄ ad canos ego portabo. Roma.ij.a. An ignoras q̄m benignitas dei ad pnītētiā te adducit. Eſa.j.d. Laboraui ſuſtinens. Et xliij.d. Prebuiſti mihi laborē in iniq̄tatibꝰ tuis. Job.xxxiij. Oculi eius ſuꝑ vias dn̄i. Sed cū dn̄s ſciat q̄ iſti reprobi peiores efficientur: quare tantū expectat? Sol. Eccs.viij.c. Pctōr ex eo q̄ cēties facit malū ⁊ ꝑ patiētiā ſuſtētatur: ego cognoui q̄ erit bonū timētibus deum. o Statim ſpūs ꝯturbauit eū. Glo. Quia dum poſt pctm̄ ad deū cōuerti volumꝰ/ magis a diabolo impugnamur/ vt vel excutiat virtutes vel vindicet ſuā expulſionē. De impugnatiōe diaboli dr̄ Job.iij.b. Qui parati ſunt ſuſcitare leuiathā.ſ. iuſti. Glo. In alijs quos ſecure poſſidet dormit. Itē Job.xl.c. Sub vmbra dormit. Glo. Illos inquietare negligit/ quos iure quieto poſſidere ſe cernit. Eccī.ij.a. Fili accedēs ad ſeruiturē dei. Matth.xij.d. Cū imūdus ſpūs. Glo. Cū aīa verbo dei ſe ſociat patitur inimicos ſtatim q̄s añ habuerat amicos. Joſue.x.a. Audito q̄ gabaonite cōfederati eēnt cū ioſue/ inſurgūt ꝯ eos oēs reges amorreoꝝ. Cōtra Joh.xvj.g. In mūdo pſſuras/ in me aūt pacē habebitis. Sol. Juſti plures habēt tēptationes exteriores/ ſ3 pauciores intus: vel ſi habēt vincūt ſpei fortitudie ⁊ pmij ꝯſideratiōe. Itē.ij. Timoth.iij.d. Oēs qui pie volūt viuere i chriſto ieſu pſecutionē patientur. Et dic auctoritas. Pharao ꝯtēptꝰ ſurgit i ſcādala. Hieroꝰ. Appropiquātes ad ſalutē diſcerpit diabolus/ q̄s in ventrē ſuū velut eſcā ſibi dilectā trahere deſiderat ꝑ terrores ⁊ damna. Abacuk.j.d. Incraſſata ē ꝑs eiꝰ ⁊ cibꝰ eiꝰ electꝰ. Job.xl.c. Abſorbebit fluuiū. p Et eliſus/ in ſenſibꝰ. Naū.iij.c. Paruuli eiꝰ eliſi ſūt i capite oim viarū. q Volutabatur ſpumās: temptatione carnis.ij. Pet.ij.d. Sus lota i volutabro luti. s Ab infantia. Mala q̄ neſcit de deo fari lacte illecebraꝝ allidit/ magna ꝯtemnit/ inutilia ⁊ nociua elidit. Prouerb.j.c. Uſq̄q̄ paruuli diligitis infantiā ⁊ ſtulti ea q̄ ſibi ſūt noxia cupiēt? r Et iterrogauit ⁊c. Nō q2 ignorās interrogat/ ſ3 vt diuturnitas ifirmitatis curationē gratiorē faciat. s Ab infantia. Pſ. Et i pctīs meis ꝯcepit me mater mea. Eph.ij.a. Eramꝰ natura filij ire. t In ignē: horroris/ ire vel libidinis. De q̄ Job.xxxj.b. Ignis vſq̄ ad ꝯſumptionē ⁊c. x Ut eū ꝑderet. Prouerb.vj.d. Qui adulter ē ꝓpter cordis inopiam perdet aiam ſuā. y Sz ſi q̄d potes. Mat.viij.a. leproſus dixit: Si vis potes me mundare. Et iō dn̄s dixit: Volo: mūdare. Iſte dic: Si potes: Jō rn̄det ei: Si potes credere. q.d. et tu poteris curari ſi credideris. z Adiuua nos. Eccī.xxxiiij.c. Adiutoriū caſus exaltās aiam. v Et i aquā/ cupiditatis. De q̄ Pſ. Saluū me fac ⁊c. a Omnia poſſibilia ſūt credēti: que in noīe ieſu poſtulant: que ad ſalutē ꝑtinēt. Mat.xxj.c. Si habueritis fidē ⁊ nō heſitaueritis/ non ſolū de ficulnea facietis: ſed etſi dixeritis monti: id eſt diabolo/ dicit Glo. tolle te ⁊ mitte te in mare/ et fiet. b Credenti.j. Joh.v.a. Hec ē victoria ⁊c. c Et ꝯtinuo exclamās ⁊c. Tob.iij.b. In orōne pſiſtēs/ cū lachrymis depcabatur deum. Glo. Oratio vngit/ lachryma pūgit. Oſee.xij.a. Inualuit iacob ad angelum ⁊ ꝯfortatus eſt: fleuit ⁊ rogauit eum ⁊ in bethel inuenit eum. d Cum lachrymis aiebat. Vñ dicere poteſt: Exaudiuit dn̄s vocem fletꝰ mei. e Credo dn̄e adiuua ⁊c. Credebat ⁊ in cōparatiōe fidei cōſūmate incredulū ſe dicebat,

Marginal notes (left): L · .teñ · Matth.17.c. Luc.9.c. · Matth.17.c. Luc.9.c. · Pſ.101. · Pſ.36.
Marginal notes (right): B · Pſ.50. · Pſ.68. · Pſ.6.

S dulū ſe dicebat. a Cōminat⁹ ē ꝛc. Ecce ad vnā cōmina-
tionē dn̄i diabol⁹ obedit: nos nec ad mltas. Eſa. xxx. g. Ter-
rorē brachij ſui oſtēdet i cōminatione furoris: a voce eni dn̄i
pauebit aſſur. b Surde ꝛc. ab effectu: qꝛ hec ē tota intē-
tio diaboli/ vt hoī auditū verbū dei ꝛ ꝯfeſſiōis loq̄lā auferat.

maior eſſet. Beda. Hinc orta videt diſputatio: qꝛ viderāt
petrū ꝛ iacobū ꝛ iohānē ſeorſū ductos i montē ꝛ aliqd ſecre-
tū ibi creditū eē eis. v Siqdē i via int ſe diſputaue-
rāt. Eccs. vj. d. Uerba plurima ſūt multā in diſputādo va-
nitatē habētia. Luce. ix. f. Intrauit cogitatio coꝛ eorū/ quis

c Ego tibi pre-
cipio: Cuius pre-
cipere ē facere: q̄ dn̄s
fecit exitū illū: ſ il-
le exit⁹ fuit pctm̄: q̄
fecit pctm̄. d Et
ampli⁹ ne intro-
Moraliter eas. Moraliter
formā pn̄itendi dat
nobis. ſ. propoſitū
nunq̄ poſtea peccā-
di. e Diſcerpēs
eū. Idē. ſ. j. c. f
Matth. 17. d Mortu⁹ ē/ mūdo.
Col. iij. a. Mortui
eſtis mundo ꝛ vita
vra ꝛc. g Jeſus
aūt tenēs manū
ꝛc. Quē nō poterāt
E curare diſcipli ſalua
tor curauit: qꝛ vtro-
rūq̄ icredulitas ipe
diuit ſalutē. h Ele
uauit eū. Zach. ix.

a cōminat⁹ ē ſpūi imūdo/ dicēs
b c illi: Surde ꝛ mute ſpūs/ ego
d tibi pcipio/ exi ab eo: ꝛ ampli⁹
ne introeas in eum. Et cla-
e mās ꝛ multū diſcerpēs eū/ ex
ijt ab eo ꝛ fact⁹ ē ſicut mortuus
f ita vt multi dicerēt qꝛ mortu⁹
g eſt. Jeſus aūt tenēs manū ei⁹
h eleuauit eū/ ꝛ ſurrexit. Et cū
introiſſet i domū/ diſcipuli ei⁹
ſecreto iterrogabāt eū: Qua-
re nos nō potuim⁹ eijcere eū?
i Et dixit illis: Hoc gen⁹ i nul
k l lo pōt exire/ niſi i orōne ꝛ ieiu
m nio. Et inde pfecti ptergre-
n diebant galileā/ nec volebat
quenq̄ ſcire. Docebat autē

diſcipulos ſuos ꝛ dicebat ill':
qm̄ fili⁹ hoīs tradet in manus
o hoīm: ꝛ occidēt eū/ ꝛ occiſus
p q tertia die reſurget. At illi igno-
rabāt vbū: ꝛ timebāt eū iter-
r rogare. Et venerūt caphar-
naū. Qui cū domi eſſet interro-
s t gabat eos: Quid i via tracta
batis? At illi tacebāt. Siqdē
v x i via int ſe diſputauerāt/ quis
y eorū maior eſſet. Et reſidens
vocauit duodecim/ ꝛ ait illis:
z a Si q̄s vult pm⁹ eſſe/ erit oīm
b nouiſſim⁹/ ꝛ oīm miniſter. Et ac
c d e cipiēs puerū ſtatuit eū in me-
f dio eorū. Quē cū cōplex⁹ eēt/
g ait illis: Quiſq̄s vnū ex hmōi

eorū eēt maior. Mar
cus hic: Diſputaue-
rāt. Luc. xxij. c. Fa Matth. 17. d.
cta eſt ꝯtētio int ip- Luc. 9. e.
ſos q̄s eorū eſſe vi- ſ. 8. d. e.
deretur maior. Ps. j. 10. c.
Orta eſt contentio † Ps. 106.
inter pncipes et erra
re fecit eos in inuio et
nō i via. Mat. xviij
a: In illa hora acceſ
ſerūt diſcipuli ad ie-
ſū dicētes: Quis pu- Matth. 18. a.
tas maior ē in regno Luc. 9. f.
celoꝝ. Chryſ. Paſſi
ſūt aliqd hūanū diſ
cipuli. i. iuidiā. Hie- Matth. 20. d.
ro⁹ dic. In illa hora Matth. 18. a.
qn̄. ſ. phonorat⁹ erat Luc. 9. f.
hic: id eſt petrus. y
Et reſidens ꝛc.
Prouer. xx. b. Rex
q̄ ſedet in ſolio ſuo i-
tuitu ſuo diſſipat oē

a. Lapides ſcti eleuabūt ſup trā. g Jeſus aūt tenēs. Hoc
morale ē: qꝛ p⁹ excludit dn̄s diabolū: poſtmodū tenet manū.
Pri⁹ eni a pctō deſcēdit ꝛ p⁹ orit lux: qd ſignificatū fuit Gen.
xxxviij. g. Primo nat⁹ ē phares. i. diuiſio: p⁹ zara. i. oriens.
Ps. Tenuiſti manū dexterā meā ꝛc. i Hoc gen⁹ i nullo
Ps. 72. pōt exire. Sꝫ q̄ro: aut h̄ itelligat de exitu culpe vl' pene. Si
de exitu culpe: h̄ falſū ē: qꝛ ſola grā expellit culpā. Si de exi-
tu pene: h̄ falſū eſt: qꝛ p ꝯtritionē pena delet: imo tāta pōt eē
ꝯtritio q̄ delet ꝛ culpa et pena. Dicit q̄. Nō pōt. i. vix pōt.
Et intelligit de exitu pene. k Niſi i orōne. Orō ē pi⁹ af-
fect⁹ mētis i deū p ſalute ꝛ his q̄ ad ſalutē ex nimietate ſui in
vocē minorē prūpēs. Jeiuniū ē abſtinētia a cibo ꝛ potu pro
ſalute aīe. Tob. iij. Sara in ieiunio ꝛ oratione meruit exaudi
ri vt demoniū aſmodeus a ſuis nuptijs amoueret. l Et ie
iunio. Chryſ. Si ieiunare nō potes/ nō laſciuire potes: nō
parū ē h̄ neq̄ multū diſtat a ieiunio. Nō illi demoni aliqd ita
amicū ē vt ē ebrietas ꝛ laſciuia: qꝛ magis oīm morboꝝ i ratio-
nalib⁹ irrōnabiliores ſūt ſufficiētie terminos excedētes. Aſin⁹
eni ꝛ equ⁹ terminū ſufficiētie nouit: ꝛ q̄uis cogat/ nō ſuſtinet
vltra bibere vel mādučare. Jumētis tuis caues vn̄ nō noceat
eis ſupfluitas cibi vel pot⁹: q̄re teipſū illis eſtimas viliorem?
m Et ide pfecti ꝛc. Ne dicāt q̄ de cauſa ꝯuerſamur hic:
continue dicit eis de paſſiōe ſua: qd audiētes diſcipuli neq̄ vi
debāt ieſū. n Nec volebat quēq̄ ſcire. Tūc docēs ali
qn̄ latere: aliqn̄ i publicū pdire. o Et occident eū ꝛc.
Glo. Hiero. Proſperis miſcet triſtia: vt cū venerint nō im p-
meditatis ferantur animis: Si contriſtat eos/ quia occidēdus
eſt: debet letificare/ quia die tertia reſurrecturus ē. Joh. xvj.
d. Triſticia veſtra vertetur in gaudium. Prouerb. xiiij. b.
Riſus dolore miſcebit. p Tertia die reſurget. Oſee.
vj. a. Die tertia ſuſcitabit nos. q At illi ignorabant
verbum. Beda. Quia per figuras ſepe loquebatur eis:
putabāt hoc figuratiue dictum. r Et venerūt caphar-
naū. Ad capharnaū ptinebat nazareth: i q̄ dn̄s fuit nutrit⁹:
vn̄ nazaren⁹ appellatur. s Quid i via. Prouer. xxv. b.
Cauſam tuā tracta cū amico tuo. Eccs. viij. d. Hec oīa trac
taui i corde meo. Eccj. ix. d. Cū prudētib⁹ tracta. t Trac-
tabatis. Glo. In via tractabāt de pncipatu: ſimilis tractatio
loco. Principat⁹ eni vt ingredit ſic deſerit: ꝛ dū tenet labit: ꝛ
incertū eſt in q̄ manſione. i. in qua die finiatur. Vn̄ dic: Qui
vult eſſe pm⁹. Eccs. vij. a. Quid neceſſe ē hoī maiora ſe q̄re-
re: cū ignoret quid ꝯducat ſibi in vita ſua. x Quis eorū

malū. z Si q̄s vult ꝛc. Ergo peccabāt: Quare q̄ nō arguit
eos vl' puate ſm regulā Mat. xviij. b. Si peccauerit i te frat
tuus ꝛc. Uel publice ſm illud. j. Timoth. v. d. Peccātē corā
oib⁹ argue. Sol. Sciebat plus pdeſſe eis doctrinā q̄ correc-
tionē. Vn̄ Matth. xx. d. ſup illud: Uocauit eos ad ſe ꝛc. ait
Glo. Humilis magiſter ꝛ pius ꝛ mitis nec immodice cupidi-
tatis arguit duos/ nec decem indignatiōis increpat ꝛ liuoris:
ſed conuenienti exemplo docet ꝛc. Beda. Rectorē ſubditis
ꝓbet pietas et pꝛem exhibet diſciplina. a Primus eſſe.
Bern. Eia nūc ſeq̄re ducē tuū: multiplica ꝓbēdas: accelera
ad archidiaconatū: ad epatū aſpira: paulatim aſcēdis/ ſ non
paulatim deſcēdis. Uidebā inq̄t dn̄s ſathanā tāq̄ fulgur de-
ſcēdērē de celo: Luc. x. c. b Erit oīm nouiſſim⁹. Eccj.
iij. c. Quāto magn⁹ es: humilia te i oīb⁹. Ex. xxxij. a. Recto-
rē te poſuerūt. c Et oīm miniſter. Numeri. viij. d. Erunt
leuite miniſtri fratrū ſuoꝝ i tabnaculo federis. Matth. xx. d. Fi
li⁹ hoīs nō venit miniſtrari ſ miniſtrare: Hic fercula grē: i futuro
fercula glorie. Luc. xij. c. Bti ſūt ſerui illi. d Et accipiēs
pueꝝ ſtatuit ꝛc. Quia vera humilitas ſtabilis ē ſic tra q̄ ē Ps. 103.
infimū elemētoꝝ ꝛ viliſſimū ꝛ tn̄ ſtabiliſſimū. Vn̄: Qui firma-
uit terrā ſup ſtabilitatē ei⁹ nō inclinabit in ſeculū ſeculi. Eccs.
j. a. Generatio pterit ꝛ generatio aduenit: terra aūt in eternum
ſtat: ſic humilitas cētꝝ ē virtutū. In medio aūt ſtatuit puerū
vl' qꝛ ſedes humilitatis ē i corde qd ē i medio. Vn̄ Matth. xj.
d. Diſcite a me ꝛc. Uel qꝛ humilitas centrū eſt oīm vtutū vt
terra elemētoꝝ: ſic dictū ē. Uel qꝛ oīb⁹ ſe ꝯformat quātū pōt
ſine pctō. Vn̄ ſic ſtetit ieſus i medio diſcipuloꝝ: Joh. xx. c.
Sic paulus i medio ſubditoꝝ. j. Theſſal. ij. b. Facti ſum⁹ ſic
puuli i medio vrm̄. e Puerū: etate ꝛ inocētie puritate et
cordis humilitate: q̄ dr̄ fuiſſe marcialis. Hūc ſtatuit i medio:
id eſt in exemplum apoſtolis propoſuit. Uel Puerum:
id eſt ſeipſum ſtatuit i medio: id eſt poſuit ſe in exemplum di-
cens: Matth. xx. d. Filius hominis non venit miniſtrari ſed
miniſtrare. Joh. xiij. b. Exemplum dedi vobis ꝛc. Matth.
xj. d. Diſcite a me ꝛc. Ul' Puerū/ ſtatuit i medio. i. ſpm̄ ſcm̄
puritatis auctorē poſuit i corde eorū vt humilitate ſupbiā cō-
mutarēt. f Quē cū cōplex⁹ eēt. Beda. Significās hūiles
dignos ſuo cōplexu ꝛ familiaritate. Pueri eni cū pueris libēt
ſūt ꝛ ludūt. Seneca. Pueri hos amāt cū qb⁹ ludere ꝯſueuerūt:
Si pſonatos videāt expaueſcūt. Eccj. xiij. c. Oīs hō ſibi ſili Decē et octo
ſociabit. g Quiſq̄s vnū ex hmōi pueris ꝛc. q̄ mibi ſūt q̄ bonis pue
ſimiles i innocētia ꝛ hūilitate. Sūt aūt decē ꝛ octo q̄ bonis conueniunt
ſ puerīs ꝯueniūt

¶ pueris ꝯueniūt ⁊ chriſto aſſimilāt. Primū eſt: qꝛ innocentes
ſunt. Secundū: qꝛ paruo contenti ſunt. Tertiū: qꝛ in pulue/
re ſedent. Quartum: quia motus carnis nō ſentiūt. Quintū:
qꝛ largi ſūt etiā canibꝰ. Sextū: quia obediūt parētibus. Se/
ptimū: qꝛ amāt ſe mutuo. Octauū: qꝛ nō ꝯfidūt i ſe. Nonū:
qꝛ clamorē de iniu/
rijs ſibi factiſ ab aliiſ
referūt ad parētes.
Decimū: qꝛ nō ſunt
ſolliciti de aliq̄. Un/
decimū: qꝛ cito ⁊ de
modico placantur.
F Duodecimū: qꝛ ho/
Luc.9.f. mines ꝑſonatos ex/
pauēſcūt ⁊ fugiunt.
Tertiumdecimū: qꝛ
verecūdi ſūt. Quar/
Luc.12.a. tūdecimū: qꝛ ꝑaces
ſt. Quītūdecimū: qꝛ
iculti ſt. Sextūdeci/
mū: qꝛ ſimplices ſūt
et ſine dolo. Deci/
mūſeptimū: qꝛ libē/
ter plorāt ⁊ libenter
ridēt. Decimūoctauum: qꝛ plorādo naſcunt̄. De p̄mo dꝛ. j.
Corſ. xiiij. d. Malicia paruuli eſtote nō ſenſu. De ſcd̄o: Eccī
xxix. d. Initiū vite hoīs aq̄ ⁊ panis ⁊ veſtimētū ⁊ domꝰ ꝓte
gēs turpitudinē. j. Timoth. vj. b. Habētes alimenta ⁊c̄. De
tertio: Eſa. xlvij. a. Deſcende ſede in puluere virgo filia baby/
lon. De quarto dicitur: Caſtitas facit approximare deo. Et
Sap. vj. c. Cuſtodia legū ꝯſummatio incorruptionis eſt: in/
corruptio aūt facit eſſe ꝓximū deo. De q̄nto dicit̄ Prouer.
xxij. b. Uictoriā ⁊ honorē acq̄ret q̄ libent̄ dat munera. ꝫ. vij.
d. Catelli edūt de micis puerorū. De ſexto dꝛ Eccī. iij. a. Fi
lij ſapie eccl̄ia iuſtorum: ⁊ natio illoꝝ obediētia ⁊ dilectio. j.
Pet. j. c. Quaſi filij obediētie nō ꝯfigurari p̄oribꝰ ⁊c̄. De ſe/
ptimo dꝛ Eccī. xiij. c. Oē aīal diligit ſile ſibi. De octauo dꝛ
Hiere. xvij. c. Maledictꝰ hō q̄ ꝯfidit in hoīe: ⁊ ponit carnem
Ps.119. brachiū ſuū. De nono dꝛ i Ps. Ad dn̄m cū tribularer clama/
ui ⁊c̄. De decio dꝛ Mat. vj. d. Nolite ſolliciti eſſe dicētes: q̄d
mādȗcabimꝰ aut q̄d bibemꝰ/ aut q̄ opiemur. De vndecio dꝛ
Eph. iiij. f. Sol nō occidat ſuꝑ iracūdiā veſtrā. De duodeci/
mo dic̄ Sen̄. Pueri hos amāt cū q̄bꝰ ludere ꝯſueuerūt: ſi ꝑ/
ſonatos videāt expaueſcūt. Et Eccī. ix. c. Lōge eſto ab hoīe
poteſtatē occidēdi habēte/ et nō ſuſpicaberis timorē mortis.
De tertiodecimo dic̄ Sen̄. Uerecūdia bonū ē in adoleſcēte ſi
gnū. Et aliꝰ phs: cū vidiſſet iuuenē exeuntē de lupanari/ eru/
buiſſe ad ipſū/ dixit: Erubuit/ ſalua res ē. Eccī. vij. c. Uerecū
die illius ſuꝑ aurū. De quartodecimo dicit̄ Eph. iiij. f. De/
ponentes mendaciū/ vnuſq̄ſq; loq̄mini veritatē cum ꝓximo
ſuo. Hi ſunt quattuordecim anni pueritie. Alia que ſequunt̄
ꝑtinēt ad adoleſcētiā. De q̄ntodecimo dꝛ Eccī. xj. a. In ve/
ſtitu ne glorieris vnquā. De ſextodecimo dꝛ. j. Pet. ij. a. Si/
cut modo geniti infantes ſine dolo. Matth. x. b. Eſtote pru/
dentes ſicut ſerpētes. De decimoſeptimo dicit̄ Joh. xvj. d.
Amē amē dico vobis qꝛ plorabitis ⁊ flebitis vos: ſed triſticia
vr̄a vertet̄ in gaudiū. De decimooctauo dicitur Sap. vij. a.
Primā vocē ſimilē oībꝰ emiſi plorās. Suꝑaddit̄ et decimū/
nonū: qꝛ nō pudet eos mēdicare panē. De h̄ dꝛ Thren̄. iiij. a.
Paruuli petierūt panē. a ¶ Qui nō ſeq̄t̄ nos. i. nō imitat̄
moribꝰ ⁊ vita. Quō ḡ miraculū faciebat? Rn̄ſio. Propt̄ ſalu
tē alioꝝ ꝑmittit̄ et ſuā ꝯfuſionē. Matth. vij. c. Multi dicent
mihi i die illa/ dn̄e dn̄e: nōne i noīe tuo ꝓpheauimꝰ: ⁊ in noīe
tuo demonia eiecimꝰ: ⁊ in noīe tuo virtutes m̄ltas fecimꝰ? Et
tūc cōfitebor illis: quia nunq̄ȝ noui vos. Job. viij. d. Si ab/
ſorbuerit eū d̄ loco ſuo/ negabit eū ⁊ dicet: nō noui te. b ¶ No
lite prohibere eū. Prouerb. iij. d. Noli prohibere benefa
cere eum qui poteſt. c ¶ Et poſſit cito male loq̄. Cōtra
Antichriſtꝰ m̄lta miracula faciet i noīe eiꝰ/ ⁊ tn̄ mala de chri/
ſto dicet: vt dicit Amb. Rn̄ſio. Ipſe homo nō dicet ſed dia/
bolus quo repletus erit. Uel dic q̄ non faciet miracula in no/

pueris recepit i nomine meo/
me recipit: Et q̄cunq; me ſu/
ſceperit: non me ſuſcipit/ ſ; eū
q̄ me miſit. Rn̄dit illi iohan/
nes/ dicēs: Mgr̄ vidimꝰ quē/
dam i noīe tuo eijciētē demo/
a nia q̄ nō ſeq̄t̄ nos: ⁊ ꝓhibui
b mus eū. Jeſus aūt ait: Noli/
te ꝓhibere eū. Nemo ē enim q̄
c faciat v̄tutē i noīe meo/ ēt poſ
d ſit cito male loq̄ de me. Qui
eni nō eſt aduerſū vos: ꝓ vo/
e bis ē. Quiſq̄s ēni potū dede/

mine chriſti. d ¶ Qui eni nō eſt aduerſū vos. Cōtra.
Matth. xij. c. Qui nō eſt mecū/ ꝯtra me eſt. Sol. Augꝰ d̄ cō/
cordia euāgeliſtaꝝ. Inquantū eſt cū illo/ inquātū eſt aduer/
ſus illum/ non eſt intantum cum illo. e ¶ Quiſq̄s eni po/
tū dederit vobis calicē aq̄ ⁊c̄. Eſa. xxj. d. Occurrentes
ſitienti ferte aquam.
f ¶ Nō ꝑdet: quia
nullū bonū irremu/
neratū. g ¶ Mer/
cedē. Exemplū ha
bemꝰ. iij. Reg. xviij
a. Abdias quia pa/
uit cētū ꝓpheras dn̄i
tempe achab ⁊ ieza/
bel: hinc meruit ipi/
ritū ꝓphetie. Item
G abdemelech qꝛ libe/ Matth. 5. c. ⁊. 18. a.
rauit hieremiā/ libe/
ratꝰ eſt a chaldeis: ſi
cut dꝛ Hiere. xxxix.
Item Raab mere/ Eſa. 66. g.
trix/ qꝛ recepit nūci/
os ioſue ⁊ abſcōdit:
meruit recipi in po/
pulo dei: Joſue. ij. h ¶ Suam. Exemplum habemus. iij.
Reg. xvij. c. de muliere in ſarepta que bucella panis quam
dedit helie liberata eſt a periculo famis ⁊ filius eius. i
¶ Et quiſquis ſcandalizauerit ⁊c̄. Glo. Qꝛ q̄ȝ hoc gene/
rale ſit/ poteſt tn̄ ſ̄m conſequentiā ſermonis contra aploſ di/
ci: qui de primatu diſputabāt: et eos quos ad fidē vocabant
exēplo ſuo perdere poterāt. k ¶ Credētibꝰ i me: q̄ḋ iniquꝰ
q̄ȝ incredulū ſcandalizare. l ¶ Bonū eſt ei magis ſi cir
cūdaret̄ ⁊c̄. Hiero. Scd̄m morē ꝓuincie: Hec eni pena
maioꝝ criminū erat. Et reuera meliꝰ eſt innoxiū pena atrociſ/
ſima tꝑalit̄ finire vitā corꝑalē/ q̄ȝ ledēdo fratrē mortē aīe mere
ri ꝑpetuā. m ¶ Et ſi ſcādalizauerit te manꝰ tua. Oculꝰ
amicꝰ/ ꝯſiliariꝰ iter demonſtrās/ neceſſaria ꝓuidēs/ ſenſus mē
tis/ volūtas propria ⁊ propriū cōſilium/ vita contemplatiua
vel actiua/ cognati ſiue conſanguinei ſiue parentes.

Scādalizat { In hereſim vl' i pctā trahere volendo. / Illicita ꝯcupiſcendo vel cogitando. / In tedium vel arrogantiam vel triſticiam. / Uite ſanctitatem impediendo. }

Erue { Reprobando. / Contradicendo / Comminando. / Expellendo. } Proijce a te omnia ſeꝑando.

Chryſ. Dextera manus/ voluntas anime: ſiniſtra/ voluntas
corporis. Hec ꝟo corporea manus organum eſt manus illi/
us. Si dextera ſcandalizat: vt dicitur Matth. vj. a. Neſciat
ſiniſtra quid faciat dextera. Similit̄ de oculo. Uerbigratia.
Erat mulier religioſa: reſpexi ⁊ dixi: Debeo illā viſitare aſſi/
due/ vt inſtruam illam ⁊ confirmem i bono: Bonus ē iſte re/
ſpectus ⁊ oculus dexter eſt. Sed dū aſſidue viſito/ decidi in
laqueum deſiderij eius: et ille reſpectus dexter factus eſt mi/
hi in ſcandalum. Eijciam ergo illum bonū reſpectum qui ge/
neraturꝰ eſt malū. Item vidi orphanam/ dixi: educabo eam
donec veniat tēpꝰ nubēdi. Bona ēminiſtratio iſta ⁊ manus
dextera ē. Sed dū educo/ cōcupiſco ⁊ vertit̄ opꝰ in ſcandalū.
Eijciā ergo illā: oē em̄ opꝰ bonū q̄ḋ nos vel alios ſcandalizat
preſcindere debemꝰ. Nam quale eſt iſtud bonū ex quo naſci
tur malum? Si ſcandalizauerit te ⁊c̄. Glo. Quia ſupra
docuit ne ſcandalizemus eos qui credunt in eum: admonet
quantum debeamus eos cauere qui ſcandalizant. n ¶ Ab/
ſcide illam: Matth. v. c. o ¶ In ignem inextinguibi/
lē. Omnis ignis: qui in preſenti vita eſt abſumit cuncta que
recipit: Ignis vero eternus quos ſuſceperit ſemper cruciat ⁊
pene ſue integros ſeruat. Propterea enim et inextinguibilis
dicitur: non ſolum quia ipſe non extinguitur: ſed quia nec eos
quos ſuſceperit extinguet. Ignis ille ſicut naturam non con/
ſumēdi habet: ita nec illuminandi: ſed ē ignis obſcurus ⁊ flam
ma tenebroſa.

rit vobis calicē aq̄ frigide in
noīe meo/ qꝛ chriſti eſtiſ: amen
f g dico vobis nō ꝑdēt mercedē
h i ſuā. Et quiſq̄s ſcādalizauerit
k vnū ex hiſ puſillis credentibꝰ
l i me: bonū eſt ei magiſ ſi circū
daret̄ mola aſinaria collo eiꝰ ⁊
m i mare mitteret̄. Et ſi ſcādali/
n zauerit te manꝰ tua/ abſcide il
lam. Bonū eſt tibi debilem
introire in vitam: q̄ȝ duas ma
nus habentem ire in gehen/
o nam/ i ignē inextinguibilē:

ma tenebroſa. a Ubi vermis eoꝝ non morit. Cōſci
Al. t ſcua entia ſera. ſ. dolor iteri⁹ accuſās eos. b Et ignis/ pena exte/
rius ſeuiēs inconſūpta. c Nō extinguitur: Judith. xvj.
c. Dabit ignē ⁊ vermes i carnes eoꝝ vt vrātur ⁊ ſentiāt vſq; in
ſēpiternū. Eccj. vij. b. Uindicta carnis impij ignis ⁊ vermis.
Job. xxj. c. In pul/
uere dormiēt ⁊ ver/
mes opiēt eos. Eſa.
xiiij. c. Subt te ſter/
netur tinea ⁊ operi/
mētū tuū vmes. d
Et ſi pes ⁊c. Glo.
Amicus neceſſarius
cui⁹ tibi quotidian⁹
vſus ſeruit. Scan/
dalon grece/ offendi
culum vel ruina vel
impactio pedis. Uł
vt alij /ſcrupul⁹. Il/
Matth. 18. b. le ergo ſcādaliçat fra
trem: q ei dicto vł fa
cto occaſionem rui/
nę pbet. e Nō ex/

a vbi vermis eorum non mori/
b c tur: et ignis non extinguitur.
d Et ſi pes tuus te ſcandaliçat:
amputa illum. Bonum eſt
tibi claudū introire i vitā ęter
nā: q̄ duos pedes habentem
mitti in gehennā ignis inex/
tinguibilis: vbi vermis eoꝝ ñ
e morit: et ignis ñ extiguit: Q
f g ſi ocul⁹ tu⁹ ſcādaliçat te: ejice
eū. Bonū eſt tibi luſcū introi
re i regnū dei q̄ duos oculos

Eſa. 50. d. tinguitur/ pena inconſumpta. Unde propheta: Ambula/
te in lumine ignis veſtri ⁊ i flammis quas ſuccēdiſtis vobis.
f Q ſi oculus ⁊c. Thren. iij. f. Oculus me⁹ depredat⁹
eſt animam meam. Melior eſt vnus oculus aqlę q̄ duo ocu
li noctuę: ⁊ tñ volunt prelati magis habere ſecum oculos no/
ctuaꝝ quę non vident niſi in nocte: q̄ oculos aquilarū quę vi
dent ſolem in rota. Per aquilam ſignificat ſapiens in ſpūali/
bus: qui videt eſcam ſuam vltra mare. Job. xxxix. d. Nunqd
ad preceptum tuū eleuabitur aquila: ⁊ i arduis ponet nidum
ſuū: in petris manet in preruptis ſalicibus cōmorat: inde cō/
templat eſcā: de longe oculi ei⁹ proſpiciūt. Per noctuā q nō
videt niſi de nocte/ ſignificant ſapiētes huius mundi: qui de
ſpiritualibus nihil ſciunt/ ⁊ inde plus diliguntur. Luc. xvj. b.
Filij tenebrarum ſapientiores ſunt filijs lucis in generatione
ſua. Joh. iij. c. Magis dilexerūt homines tenebras q̄ lucē.
Q ſi oculus tuus ſcandaliçat te. Zach. xj. d. Gladi⁹
ſuper brachium eius ariditate ſiccabit: ⁊ oculus dexter eius
tenebreſcēs obſcurabitur. g Ejice eum. Eccj. ix. a. Uir/
ginē ne ꝯſpicias/ ne forte ſcādaliçeris i decore illi⁹. h Om/
nis eni ⁊c. Tertio mentionem fecit ignis ⁊ vermis/ oſten/
dit quomodo vtrunq; valeamus vitare. Omnis ⁊c. Dixi
q amputanda ſunt membra ſcandaliçātia: qđ eſt magna ſeue
ritas ⁊ aſperitas/ tñ neceſſaria eſt. Omnis enim ⁊c. i. om/
nis homo ad hoc q ſit hoſtia deo grata: k Sallietur: id
eſt per ſapientiā a vitijs conſeruabit amputando membrum
ſcandaliçans. i Igne ſallietur/ tribulatiōis. Eccj. xxvij.
a. Uaſa figuli probat fornax ⁊ homines iuſtos temptatio tri
bulatiōis. l Et ois victima ſale ſalliet. Matth. v. b. dī
de aplis: Uos eſtis ſal trę. Bis ponit ſal: vt notet q caro ſa/
le continentię/ ⁊ anima ſale ſapientię ſalliri debēt: ⁊ propt du/
plicem continentiam/ corporis. ſ. et animę: quā ſignificat byſ/
ſus retorta: Exo. xxvj. a.

Sal { Continētia: vt in illa Glo. Fetor.
Sapientia: vt in illa Glo. Mire.
Predicator: vt in illa Glo. Bonū eſt ⁊c.
Correptio: vt in illa Glo. Sal correctionis. }

Ignis { Gratia ſpiritusſancti: i illa Glo. Mire
Tribulatio.
Ignis purgatorius: vt Interliñ.
Abnegatio carnis/ amicorum. Glo. Mire ⁊c. }

Uictimam ſalſam diligit domin⁹. Unde Job. vj. a. An po/
terit comedi inſulſum qđ nō eſt ſale conditum: Caro mortua
ſallitur /aliter nō ſaluatur: ſic caro noſtra mortua eſt propter
peccatū: vt Roma. viij. b. debet ſalliri amaritudine pęniten/
tię ſale timoris. m Bonū eſt ſal. Ne diſcipuli declinarēt
effectum ſalliendi/ ⁊ ne viderentur immunes a pena: cōmen/
dat officium predicandi: poſt addit de diligēti cautela in hoc

adhibenda. ſ. in predicando vel adminiſtrādo. n Q ſi ſal
. i. predicator: fuerit iſulſū: vł euaneſcit ſm Matth. v. b.
cupiditate effluens / timore ſuccumbens/ errore ſubuerſus/ tri
bulatione victus vł territus/ proſperis elatus/ aduerſis de/
preſſus: ſal correctionis inſulſum ē/ q: ſine humiditate eſt.
Gal. vj. a. Fratres ſi
preoccupatus fuerit
⁊c. Sal ſapientię fit
inſulſum: quādo ni/
mis inueſtigat. Ro/
ma. xij. a. Non plus
ſape ⁊c. Sal ꝯtinē/
tię fit inſulſū: qñ nō
ꝑpter deū ſed propt Matth. 5. b.
mūdū ꝯtinet qs: vt Luc. 14. g.
fatuę virgines quę
aptatas lampades
habuerūt ſine oleo
charitatꝭ: Matth.
xxv. a. o In/
ſulſum fuerit ⁊c.
Quęſtus / amor/ ti/
mor mūdan⁹/ caro/
mūd⁹: quē ſal inſulſū faciūt ab amore repellūt. p Habete
in vobis ſal. Col. iiij. a. Sermo veſter i gr̄a ſale ſit cōdit⁹.
Sal terram facit ſterilem. Soph. ij. c. Siccitas ſpinarum et
acerui ſalis ⁊ deſertū vſq; in ęternū. Sal hęc duo deſignat
Gal. vlt. a. Fratres: ſi poccupat⁹ fuerit homo in aliquo de
licto: vos qui ſpūales eſtis hmōi iſtruite: h ad ſal ptinet: in ſpi
ritu lenitatis: hoc ad pacem: conſiderans teipſū ne et tu tem/
pteris. Uel ſal ⁊ pacem: id eſt ſcientiam ⁊ charitatem: ne ſcien
tia inflet ſi ſine charitate ſit. Scientia eni inflat/ charitas ędi/
ficat. j. Cor. viij. a. q Et pacem ⁊c. Eph. iiij. a. Solli/
citi ſeruare vnitatē ſpiritus in vinculo pacis ⁊c.

habentē mitti in gehennā ig/
nis: vbi vermis eorum nō mo
ritur ⁊ ignis non extinguitur.
h i Omis enim ignē ſallietur: et
k l ōmnis victima ſale ſallietur.
m n Bonū eſt ſal. Q ſi ſal inſul/
o ſum fuerit i quo illud condie/
p q tis: Habete i vobis ſal: et pa
cem habete int vos. Cap. X
r Et inde exurgens venit
s in fines iudeę vltra ior
t danē: et ꝯueniunt iteꝝ

A Matth. 19. a.

Et inde exurgēs ⁊c. Sal tria Expoſi. Ca. X.
facit: Carnes conſeruat a corruptione: ſaporem ſuū
condiendo cōmunicat: ⁊ terram ſterilem facit. Docet
g in hoc capitulo quomodo habeat ſal ſpirituale in tribus.
Unde hoc capitulum diuiditur in tres partes. In prima agit
de duplici caſtitate: cōiugali ⁊ virginali. In ſecūda de miſe/
ricordi temporalium diſtributione: ibi: Et cum ingreſſus
eſſet ⁊c. In tertia de humilitate ſuę paſſiōis: cui⁹ humilita/
tis vox eſt Luc. xvij. c. Serui inutiles ſumus. Hec pars in/
cipit hic: Et aſſumens ⁊c. Dicit ergo. r Et inde ex/
urgens: id eſt extra ſurgens. ſ. in aliquorum eruditionibus
et profectibus. Ps. Exurge dñe. Item. Tu exurgens miſe/ Ps. 43.
reberis ſion s Ultra ⁊c. Quia primo notus in iudea: ſed Ps. 101.
modo in iſrael magnum nomen eius. t Et conueniunt Ps. 75.
iterum turbę. j. Machab. iij. a. Judas nominat⁹ eſt vſq;
ad nouiſſimum terrę ⁊ congregauit parentes. In hoc docet
predicatores non ſemper in eodem loco ſtare: ſed diſcurrēdo
predicare vbicunq; proficere poſſunt. Luc. iiij. g. Detine/
bant eum ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait: Quia ⁊ alijs
ciuitatibus oportet me euangeliçare regnum dei: quia ideo
miſſus ſum. Prouerb. vj. a. Diſcurre/ feſtina ſuſcita amicum
tuum. Glo. ſic continuat. Hucuſq; ea quę in galilea fecit et
docuit: hinc narrat quę in iudea fecit et docuit et paſſus eſt.
Et primo quę trans iordanem ad orientem: deinde quę cis
iordanem/ quando venit hiericho et bethaniam et hieruſa/
lem.

Judea { Tota terra. Ps. Notus in iudea deus. Ps. 75.
Sors iudę tātū: vt. ij. Paral. xx. d. O iuda et hie/ruſalē.
Sors duaꝝ tribuū iudę ⁊ beniamin. Matth. ij. d. }
Audiēs aūt q archelaus regnaret in iudea. Sic ſumit hic.
Et conueniunt.

Quidam ſeqbant: { Ad vitę informationē: vt diſcipuli.
Ad morboꝝ curationē: vt infirmi.
Ad obſeruationem fidei: vt phariſei.
Ad corporalem refectionem: vt egeni.
Ad nouoꝝ miraculoꝝ ꝯſiderationē: vt curioſi: }

Et ſic cōſueuerāt.

a Et ſic cōſueuerat. Beati erāt illi. Pſ. Beat⁹ hō quē
Pſ.93. tu erudieris dn̄e: et de lege tua docueris eum. In bono di
cto occupatus fuerat/non in ocioſis vel malis. Unde Eph.
iiij.g. Ois ſermo mal⁹ de ore veſtro nō pcedat/ſ; ſi qs bon⁹ ē.
b Iterū docebat illos. Iob. xxvij.b. Docebo vos p ma
nū dei.q.d. docebo
p opera. c Et ac
cedētes phariſei.
Eccī.xiij.c. Ex mul
ta loquela tempta
bit te et ſubridens
interrogabit te de
abſconditis tuis ꝛc.
d Interrogabāt
temptantes eum:
Luc.14.a. ſicut dicit Mat
Math.5.c. the⁹.xix.a: et Mar
Mar.19.a. cus hic. Semp cum
bonis aliqui mali.
Iob.j.b. Quadam
die cum conueniſ
ſent filij dei vt aſſiſte
rent corā dn̄o affuit
inter eos et ſathan.
ch.2.d. Ioh.vj.g. Non
th.19.a. ne ego vos duodeci
ph.5.g. elegi ꝛ vnus ex vo
orl.6.d. bis diabolus eſt? e
Si licet viro vx
orem dimittere.
Hanc queſtionē ſe

a turbe ad eum: et ſicut conſue
b uerat iterū docebat illos. Et
c d accedentes phariſei interro
e gabant eū: Si licet viro vxo
rem dimittere: temptātes eū.
At ille reſpondens dixit eis.
Quid vob precepit moyſes?
f Qui dixerunt: Moyſes per
miſit libellum repudij ſcribe
re ꝛ dimittere. Quib⁹ reſpon
g dens ieſus/ait: Ad duritiam
h cordis vr̄i ſcripſit vobis pre
ceptum iſtud. Ab initio autē
i creature/maſculum ꝛ feminā
k fecit eos deus. Propter hoc
relinquet homo patrē ſuum
ꝛ matrem: ꝛ adherebit ad vxo
l rem ſuam: et erunt duo in car
m n ne vnā. Itaq; iam nō ſunt

pe faciunt noſtri phariſei: et ſoluunt eam ſic volunt: quando
.ſ. offertur pinguior prebenda vel parochia: tūc oportet po
ri dare libellum repudij: cui abſtulit florem virginitatis. Et
cum dicunt ſe hoc facere propter maiorem vtilitatem eccleſie
dei/ſepe faciunt propter cupiditatē ſui. Unde recte poteſt di
ci eis illud/ Daniel. xiij.f. Semen chanaan ꝛ non iuda: ſpeci
es decepit te. Eccī. vij.c. Noli diſcedere a muliere ſenſata et
bona quam ſortitus es in timore dei. j. Corī. vij.c. Alligatuſ
es vxori: noli querere ſolutionem. Prouerb. xix.b. Dom⁹ ꝛ
diuitie dantur a parentibus: a domino autem proprie vxor
prudens. Igitur quod deus coniunxit homo non ſeparet:
Matth. v.c. Qui dimiſerit vxorem ſuam facit eā mechari:
et q̄ dimiſſā duxerit mechat. f Moyſes pmiſit libellū
repudij. Deut. xxiiij.a. Si licet viro vxorē dimittere.
Glo. litteralis. Cornuto ſyllogiſmo tēptāt: ꝛ qc̄qd reſpōdeat
capere putāt. Si dic/dimitēdā ꝛ aliā ducēdam/pudicitie pre
dicator ſibi videt ɔtraire. Si dimittendam/reus ſacrilegij et
contra doctrinam moyſi: ꝛ per moyſen contra doctrinam dei
facere. Igitur ſic domin⁹ reſponſum temperauit vt tranſeat
decipulā/ſcripturam ſane intellectam in teſtimoniū adducēs
et naturalem legē primamq; dei ſententiam ſecūde legi com
ponens: que non voluntate dei/ſed peccantium neceſſitate cō
ceſſa eſt. g Ad duritiam cordis veſtri. Deut. xxxj.g.
Scio contentionem tuam ꝛ ceruicem tuam duriſſimam. Et
Exo. xxxij.c. Cerno ꝙ populus iſte dure ceruicis ſit. Act.
vij.f. Dura ceruice et incircumciſi cordibus et auribus: vos
ſemper ſpirituiſancto reſtitiſtis. h Scripſit vobis. Hec
repudiatio conceſſa a moyſe fuit concauſa repudiatiōis qua
dominus erat repudiaturus ſynagogam: De qua Eſa. l.a.
Quis eſt liber hic repudij matris veſtre quo dimiſi eam?
i Maſculum ꝛ feminā fecit eos. Modo maſculum
et feminam fecit eos: quia et vnus habet plures poteſtate.
k Propter hoc relinquet ꝛc.

Propter hoc { Cōiugium: et eſt ſimplex demonſtratio. / Uxorem: et eſt ſimplex demonſtratio. / Prolem de vxore ſuſceptā. }

Relinquet { Contrahendi facultate. / Cohabitatione. / Affectione. }

Chryſ. Fratres ꝛ ſorores de vno vtero exeunt: ſed vir ꝛ vx
or non. Sed fortior eſt dei conſtitutio ꝗ̄ virt⁹ nature. l Et
erūt duo in carne vna. Sed nōne in fornicario coitu eo
dem modo fiunt coeuntes vna caro? Cōſtat ꝙ ſic. Unde. j.
Corī. vj.d. Qui adheret meretrici vnum corpus efficit. In
fornicario coitu vnā
carnem effici pecca
tum eſt: ſed matri
monio premium ē:
id eſt premium me
ritoriū cum ſine de
bito ſit. m Una:
id eſt in vno carnali Matth.5.c.
opere vel carnali de et.19.b.
lectatione: vt vterq; Luc.16.c.
alteri prouideat: vel
faciendo vnam car
nem.ſ. prolem: vl̄ q̄r
vna lege aſtringun
tur ad carnis debi
tum ſoluendum: vel
quia mulier ex viro.
Hiero⁹. Propt hoc
quia ex viro. Chryſ.
Sic anime multo
rum quia ſpirituali
ter ſe intelligunt qua
ſi vna dicunt: Act.
iiij.f. Multitudinis
autē credentiū erat
cor vnum et anima

duo/ſed vna caro. Qd ergo
deus coniunxit: homo non ſe
paret. Et in domo iterum di
ſcipuli eius de eodem interro
gauerunt eū. Et ait illis: Qui
cunq; dimiſerit vxorem ſuam
et aliam duxerit/adulterium
cōmittit ſuper eam. Et ſi vxor
dimiſerit virū ſuū/ꝛ alij nup
o ſerit/mechātur. Et offerebant
p q illi paruulos vt tāgeret illos:
diſcipuli autem cōminabant
offerentibus. Quos cum vi
r deret ieſus/indignē tulit. Et
ait illis: Sinite paruulos ve
s nire ad me: ꝛ ne prohibueritis
t v eos. Talium enim eſt reg
num dei. Amen dico vobis:
x qſquis non recepit regnū dei

vna: Sic vir et vxor quia carnalit ſe diligunt/vna caro dicū
tur. n Itaq; iam nō ſūt duo ſed vna caro. Chryſ.
Una femina nō putet maſculū factū i hoc ſeculo preter vnū:
et vn⁹ maſculus nō putet feminā eſſe factā preter vnā: nō em̄
duas coſtas vel tres tulit de⁹ de latere viri ꝛ duas aut tres
fecit mulieres o Mechatur. Prouer. ij.c. Ut eruaris
a muliere aliena: ꝛ ab extranea q̄ mollit ſmones ſuos ꝛ relin
quet ducem pubertatis ſue ꝛ pacti dei ſui oblita eſt. q Ut
tangeret. Hiero⁹. i. vt manu ꝛ voce benediceret eis. Nota Dn̄s tāgit ꝛ tā
tangit dominus flagellādo. Iob. xix.c. Miſeremini mei mi git mltis modiſ
ſeremini mei ſaltem vos amici mei: quia manus domini teti
git me. Tangit conſolidando. Daniel. viij.c. Cum loquere
tur ad me/lapſus ſum pronus in terram: ꝛ tetigit me ꝛ ſtatuit
me in gradu meo. Tangit beneficia conferendo. Gen̄. xxvij.
c. Accede fili mi vt tangam te. Tangitur autem fide. Luc.
viij.g. Tetigit me aliquis. Tangit oratiōe. Eſa. lxiiij.c. Nō
eſt qui inuocet nomen tuum: qui conſurgat ꝛ teneat te. Uul
neratur charitate. Cant. iiij.c. Uulneraſti cor meum ꝛc. p
Paruulos. Chryſ. Infātes ꝛ pueros caſtitate mūdos ob
tulerūt: putabāt em̄ vt corpore tm̄ mundos laudaret/et nō
volūtate. r Indigne tulit. i. vultū idignātis oſtēdit: q̄r
ipſi malū faciebāt. s Et ne phibueritis eos. Chryſ.
Si ſancti futuri ſūt/ qd vetatiſ ad patres filioſ venire? Si pec
catores futuri ſunt: vt quid ſententiam condemnationis pro
fertis anteq; culpam videatis? Quales modo ſūt/meū: qua
les futuri/ ipſorum: qd meum eſt honorate: qd ipſor erit mi
ſeremini. t Talium enim eſt: quia anguſta eſt via que
ducit ad vitam: Matth. vij.b. v Regnum dei. Or re
gnum dei: regnum celorum dicitur/ſenſus eſt: Talium: id eſt
paruulorum: id eſt ſpiritu humilium eſt regnum dei. Unde
Matth. v.a. Beati pauperes ſpiritu: quoniam ipſorum eſt
regnum celorū. Unde Matth. xj.a. Pauperes: id eſt man
ſueti/regnum celorum/euangelizantur: quod patet Eſa. lxj.
a. Ad annunciandum manſuetis miſit me. Unde. Iaco. j.c.
In manſuetudine ſuſcipite inſitum verbum: qd poteſt ſalua
re animas veſtras. Matth. xviij.a. Niſi conuerſi fueritis: et
efficiamini ſicut paruulus iſte/non intrabitis in regnū celor.
x Regnum dei. Illud male itelligūt q̄ pueros i eccleſijs
introducūt/et eccleſijs

introducunt/ ⁊ eccleſijs pꝛeficiunt. a Velut paruulus.

Purꝰ coꝛde/a malicia. j. Coꝛ. xiiij. d. Malicia
puuli eſtote. Sap. j. a. In maliuolã aíaʒ nõ i/
Simplex. Prouerb. iij. d. (troibit ſapiẽtia.
Cũ ſimplicibꝰ ſmocinatio eiꝰ. Sap. j. a. In
ſimplicitate coꝛdis quęrite illum.
Innocens. Job. xxij. d. Saluabit innocens in
mũdicia manuũ ſuarũ. Eccl. j. d. Fili ꝯcupi/
Verecundus. Phs. Erubuit: ſalua (ſcens.
res ẽ: dei ſapia lucet in vultu eius.
Nihil hʒ pudẽdũ. Sap. iiij. a. O ꝙ pulchꝛa ẽ ca/
ſta generatio ⁊c̃. Oſee. ij. c. Deducã eam ⁊c̃.
Paruulus — Nõ pſeuerat i ira. Eph. iiij. f. Sol ñ occidat ⁊c̃.
Largus. Gal. ij. d. Tradidit ſeipſum ꝓ me
Verax. Apoc. xiiij. a. In oꝛe ipſoꝝ nõ ẽ inuẽ/
Caſtus. j. Timoth. v. d. Te (tũ mẽdaciũ ⁊c̃.
ipſũ caſtũ cuſtodi. Matth. xix. b. Sunt eu/
nuchi q̃ caſtrauerũt ſe ⁊c̃.
Obtẽperat. Prouerb. ix. d. Quis ẽ paruulꝰ de
clinet ad me. Eph. vj. a. Filij obedite parẽti/
Promiſſo hilareſcit. Numeri. (bus vr̃is.
xiiij. e. Paruulos introducã in terrã: quę dĩ/
Obediẽs. Heb. xj. b. Acce/ (plicet vobis ⁊c̃.
dentẽ ad deũ opoꝛtet credere ⁊c̃.

b Et cõplexãs eos. Cant. vlt. a. Lęua eius ſub capite
meo ⁊c̃. c Et imponẽs manꝰ ⁊c̃. Manꝰ impoſitio/ gr̃e
opandi collatio: oꝛis bñdictio/ oꝛãdi ⁊ ꝑdicandi gr̃e collatio.
Quę duo dat dñs paruulis. i. humilibꝰ. Jaco. iiij. b. Deꝰ ſu/
perbis reſiſtit: humilibꝰ aũt dat gr̃am. Luc. x. d. Cõfiteoꝛ ti/
bi pater ⁊c̃. d Et cũ egreſſus eſſet ⁊c̃. De h Matth.
xix. b. Luc. xviij. d. e Procurrẽs q̃dã genuflexo. ij.
Paral. xxxvj. Nunc flecto genua coꝛdis mei ꝑcans ad te bo
nitatem domine. f Mgr̃ bone/ q̃d faciã ⁊c̃. Bñ quęrit
iſte adoleſcẽs: quia faciẽdo/ nõ loquẽdo tm̃ acq̃rit regnũ dei.
Matth. xix. b. Magiſter bone q̃d boni faciã vt habeam vitã
ęternã. Luc. x. e. Magiſter quid faciẽdo vitã ęternã poſſide/
bo. Itẽ Luc. xviij. d. Mgr̃ quid faciens vitam ęternam ⁊c̃.
Joh. vj. d. Quid faciemꝰ vt opemur opa dei bona. Sed in h
errat/ q2 nõ deũ vl̃ dei filiũ vocat: ſed mgr̃m tm̃: q2 i ꝑncipio
plus volebat donũ q̃ȝ iuſtificari. g Quid me dicis bo/
nũ. Q. d. bonũ me dicis. q. d. nõ ſũ ita bonꝰ vt putas. Vl̃/ q̃d:
id eſt cur me dicis bonũ/ cũ me nõ credis eẽ deũ: Ita eñ nõ
arguit eũ/ q2 dicit magiſtꝝ vl̃ bonũ: ſed quia nõ credit deum.
Augꝰ de ꝯcoꝛdia euãgeliſtarũ. Quid me dicis bonũ: Et ſm
Matthęũ. xix. b. Quid me interrogas de bono: vt alterũ re/
ferat ad illud q̃rentis: Quid boni faciã: alteꝝ ad illud: Mgr̃
bone ⁊c̃. Quid me dicis bonum. Ideo redarguit eum:
vt inducat ad cognitionẽ deitatis. Job. iiij. d. Nunq̃d hõ cõ/
Ps. 142. paratiõe dei iuſtificabit: Idem. xxv. a. Item Ps. Non iu/
ſtificabit in ꝯſpectu tuo: vel ex ſe vel affectione: q2 ſolus deus
dat oia bona. h Nemo bonꝰ ⁊c̃. Eſa. j. e. Bona terrę co/
medetis. Job. xxv. b. Stellę nõ ſũt mũdę i ꝯſpectu eiꝰ: quan
to magis hõ putredo ⁊ filiꝰ hoĩs ſmis. Ps. Nõ iuſtificabit i
ꝯſpectu tuo ois viuẽs. Eſa. lxiiij. b. Facti ſumꝰ vt imũdꝰ oẽs
nos: ⁊ q̃ſi pãnꝰ mẽſtruatę vniuerſę iuſticię nr̃ę. i Precep
ta noſti ⁊c̃. Hoc fac ⁊ viues: vt Luc. x. e. Quia ꝑcepta dei
vita ſũt inueniẽtibꝰ ea: ⁊ vniuerſę carni ſanitas: vt Prouerb.
iiij. c. k Ne fraudẽ feceris: Exo. xxij. b. m Dilexit
eũ. i. ſigna beniuolẽtię oſtẽdit. l Jeſus aũt intuitꝰ eũ/
arcana coꝛdis eiꝰ oculis miſericoꝛdię: q̃bꝰ dignatꝰ ẽ impiũ iu/
ſtificare: quibus reſpexit petrum flentẽ amare: Luc. xxij. g.
Itẽ dilexit i eo nõ q̃d pꝛiꝰ erat ꝑ ſupbiã: ſ; q̃d cępit eẽ ꝑ gr̃aȝ.
n Vade q̃cũq; habes vende ⁊c̃. omnia oino/ non in
pte/ ſic ananias: Act. v. a. Glo. Mgr̃ oia hęc ⁊c̃. Nõ putan/
dus ẽ voto tẽptãs/ vt q̃dã putant/ dñm interrogaſſe: ⁊ de ſua
vita mẽtitũ eſſe: cũ ſe legis mãdata cuſtodiſſe dixerit. Hieroꝰ
ſup Matthęum. xix. Mentit: ſi eñ diligeret pximũ ſic ſeip/
ſum. i. ope cõpleſſet/ nõ eſſet triſtis cũ ſua paupibꝰ dare iube/
ret. Chꝛyſ. Adoleſcẽs h/ ꝓpꝛs iudaicꝰ: q̃ adoleſcẽs nõ ętate/ ſ;
leuitate: imaturꝰ moꝛibꝰ nõ ãnis: ꝯſidera q2 nõ interrogat q̃d
credat/ ſed q̃d faciẽdo vitã ęternã poſſideat: quia iudęus oino

ſpem habet i opibꝰ ſine fide. Hilariꝰ. In eo ꝙ bona ſua vẽn/
dere vl̃ dare paupibꝰ ad pfectionẽ iubet/ ꝯſiderãtiã legis ⁊ ſacri
ficioꝝ q̃bꝰ carnalit vtebat relinq̃re admonet: oia mãdat feli/
ci cõmercio mutare: ⁊ vt meminerit vmbrã veritatis i eis eſſe:
vt deinceps gẽtibꝰ ſpũalit paupibꝰ ſit ſub ipſiꝰ veritate coꝛ/
poꝛis diuidẽda: h autẽ neminẽ efficere poſſe indicat niſi q̃ ſe/
q̃ cępit chꝛiſtũ: Sed
iudaicus ꝓpꝛius audi
tis his triſtis receſſit:
multã eñ opulẽtię fi
duciã habebat ex le/
ge. o Et habebis
theſaurũ in cęlo
Eccs. xj. a. Mitte
panẽ tuũ ſup trãſeũ/
tes aq̃s. i. paupes: et — Matth. 19. b. — C
poſt multa tpa inuenies illum. Vñ Eccl. — Luc. 10. c. et. 18. d.
xxix. c. Elemoſyna
viri q̃ſi ſaccuꝰ cũ ip — Exo. 20.
ſo/ pecunię. ſ. quã de/
fert ſecũ maritꝰ i die
plenę lunę reuerſurꝰ — Eccl. 3. b.
vt Prouer. vij. c. p
Et veni: q2 h ſolũ
nõ ſufficit. q Seq̃/
re me: imitãdo/ ſic
ego ãbulo. r Qui
ꝯtriſtatꝰ i verbo. — Matth. 19. c.
Hic. Hęcẽ triſticia — Luc. 18. d.
quę adducit moꝛ/
tẽ. Cauſaq; triſticię
reddit: q2 erat habẽs
multas diuitias ſiue
poſſeſſiões. i. ſpinas
et tribulos: q̃ ſpm̃ di
uinum ſuffocant. s
In v̄bo. Hoc eſt — B
v̄bũ q̃d ꝯtẽptũ mũ
di i vniuerſo mũdo
et volũtariã oibꝰ ꝑ/
ſuaſit paupertatem.
t Abijt męrens.
Ergo nec habebat
gr̃am vel occiderat:

a velut pũulꝰ/ nõ itrabit i illud.
b Et cõplexãs eos ⁊ impõnẽs
c manꝰ ſup illos/ bñdicebat eos.
d Et cũ ẽgreſſꝰ eſſet i via ꝓcur
e rẽs q̃dã genuflexo ante eũ/ ro
f gabat eũ dicens: Mgr̃ bõne
q̃d faciã vt vitã ęt̃nã ꝑcipiã:
g Jeſus aũt dixit ei: Q̃uid me
h dicis bonũ: Nẽmo bonꝰ niſi
i vnꝰ deꝰ. Pręceptã noſti: Ne
adulteres/ ne occidas/ ne fure
ris/ ne falſũ teſtioniũ dixeris/
k nẽ fraudẽ feceris: honoꝛa pa/
trẽ tuũ ⁊ mr̃eȝ. At ille rñdens
ait illi: Mgr̃ oia hęc obſuaui
l a iuuẽtute mea. Jẽſus aũt in/
m tuitꝰ eũ/ dilẽxit eum/ ⁊ dixit ei:
n Vnũ tibi deeſt: Vãde q̃cũq;
habes vęnde ⁊ da paupibꝰ: ⁊
o hãbebis theſaurũ i cęlo/ ⁊ vẽ/
p q ni ſeq̃rẽ me. Q̃ui ꝯtriſtatꝰ in
r s t v̄bõ/ ãbijt męrẽs. Erat eñi ha
bẽs multas poſſeſſiões. Et cir
v cũſpiciẽns ieſus ait diſcipulis
x ſuis: Q̃ difficilẽ q̃ pecunias
habẽt i regnũ dei itroibũt. Di
y ſcipũli aũt obſtupebãt i v̄bis
eiꝰ. At ieſꝰ rurſus rñdẽs ait illis:
z a Filiõli: q̃ȝ difficile ẽ ꝯfidẽtẽs
b i pecunijs i rẽgnũ dei itroire.

q̃re q̃ dr ꝙ dñs intuitꝰ arcana coꝛdis ſui dilexit eũ: Sol. ſm
Hiero. et Chꝛyſ. In illa vota intuitꝰ. Scd̃m Bedã: Multi
diuitias amoꝛe dei relinquũt/ dolẽtes tñ et flẽtes/ deũ ſibi ꝑ/
ferũt: Sic et martyres carnem ſuam nimirum quam dili/
gũt/ iuiti martyrio tradũt: ſ; tñ ꝓpt deũ tradere nõ dubitãt.
Vñ Ps. Eũtes ibãt ⁊ flebãt/ mittentes ſemina ſua. v Et — Ps. 125.
circũſpiciẽs. i. radios ſolis ſuę gr̃e ad diſcipulos ſuos diri
gens ꝯ tẽptationẽ cupiditatis. x Q̃ difficile q̃ pecuni/
as habẽt ⁊c̃. Matth. xix. c. Diues difficile intrabit in reg/
nũ cęloꝝ. Luc. xviij. e. Q̃ difficile q̃ pecunias habẽt i regnũ
dei intrabũt. y Diſcipuli aũt obſtupebãt ⁊c̃. Quia ſi
h dicebat de habẽtibꝰ diuitias: ſciebãt abꝛaã ⁊ iob ⁊ dauid: ⁊
multos alios diuites fuiſſe ⁊ iuſtos. Si de amãtibꝰ adhuc mi
rabant: q2 oẽs fere illas amãt. z Filioli q̃ȝ difficile eſt.
Glo. Nõ ait ĩpoſſibile: q̃d eñi ĩpoſſibile ẽ oino fieri nõ põt:
q̃d difficile/ cũ laboꝛe iuuãte dei gr̃a. Vl̃ pecunias habẽtes/ vl̃
etiã in eis ꝯfidẽtes exutis philargyrię retinaculis/ itrare poſ/
ſũt regnũ dei. a Cõfidẽtes ⁊c̃. j. Timoth. vj. d. Qui vo
lũt diuites fieri incidũt i tẽptationẽ ⁊c̃. b In regnũ dei
⁊c̃. Btũs Bern. Excuſãt ſe aliq̃ dicẽtes: abꝛaam/ iſaac ⁊ ia/
cob ḱrenas diuitias habuerũt: ſufficit eẽ ſic illi fuerũt: q̃d rñde/
bimꝰ nouis imitatoꝛibꝰ ſctõꝝ patꝝ: Veniãt/ imponãt vitulos
ſup altare: ⁊ hircos imolẽt/ ſic abꝛaã fecit ⁊ pꝛẽs q̃bꝰ melioꝛes
nõ ſumꝰ. Sȝ dicũt: vbi v̄itas reuelata ẽ/ iſta trãſiere. Quid ſi
ipſas diuitias tpales vmbrã fuiſſe dixerimꝰ futuroꝝ/ deniq;
quid inſi terrena poſſident: quibus ſola terrena promiſſa ſũt:
Facilius: vere difficile

ß a Facilꝰ. Uere difficile: qꝛ facilꝰ ꝛc. Hic facilꝰ nõ ponit cõpatiue/ nec electiue: tũc eni remoueret ab vno e mĩꝰ ꝛ pone ret i alio: ſ; dic/ facilꝰ .i. minꝰ ipoſſibile. Facilꝰ. Glo. Quõ ꝙ in euangelio/ Mat. ix. a. mattheus: ꝛ çacheus Luc. xix. a.
27.ſ. et ioſeph ab arimathia: et i veteri teſtamẽto: ꝙ plurimi diui/ tes intrauere: Forte
.19.c. qꝛ diuitias ꝓ nihilo
.18.c. habuere vel ex toto
B vidicerũt ꝯtemnere.
ſ.24. Uñ dauid: Unicꝰ et paup ſũ ego. Et idẽ.
ſ.61. Diuitię ſi affluãt no lite coꝛ apponere. b ❡ Camelũ ꝑ foꝛa/ mẽ. Btũs Berñ. Camelꝰ vnũ põdus habet/ ſ; diues duo: vnũ terrenaꝝ poſſeſ ſionũ: aliud pctõꝝ. Illõ deponit: iſtud remouet. Foꝛamẽ Chꝛyſ. Facilꝰ ẽ gẽ/ tes toꝛtuoſas aĩo in/ trare ꝑ ãguſtũ oſtiũ regni cęleſtis/ ꝙ iu/ deos diuites viſos in lege ꝛ ꝓphis. Jõ acꝰ eſt filꝰ dei: cuiꝰ vna ps ſbtilis ꝛ acuta ꝛ ñ ꝑfoꝛata/ ſignificat diuinitatẽ ꝙ impaſſibilis ẽ: alia ps ꝙ ꝑfoꝛa/ ta ẽ/ ſignificat humanitatẽ ꝙ paſſa ẽ ab eo ꝯſuta i moꝛt; tuni/ ca/ ꝙ ꝯciſſa erat i adã. Hęc acꝰ ꝯſuit ſpm̃ carni ꝛ iudaicũ po/ pulũ gẽtili: ꝛ copulauit dirupta amicitiã angeloꝝ ꝛ hoim ꝛc.

a Facilꝰ eſt camelũ ꝑ foꝛamen
b
c acus trãſirẽ/ ꝙ diuitẽ intrare i
d
e regnũ dei. Qui magl admira bant dicẽtes ad ſemetipſos:
f Et quis põt ſaluꝰ fieri: Et in/ tuẽs illos ieſus ait: Apud ho
g mines ipoſſibile ẽ: ſ; nõ apud deũ. Omia eni poſſibilia ſũt apud deũ. Et cępit ei petrꝰ di
h cere: Ecce nos dimiſimꝰ oia
i et ſecuti ſumꝰ te. Rñdẽs ieſuſ ait: Amẽ dico vobis/ nemo ẽ ꝙ reliqrit domũ aut fratreſ aut ſoꝛoꝛes aut patrem aut mrẽm aut filios aut agros ꝓpt me
k et ꝓpt euãgeliũ/ qui nõ acci/
l piet cẽtieſ tãtũ nũc i tpe h/ do moſ ꝛ fratres ꝛ ſoꝛoꝛes ꝛ mrẽſ

Acus: Ad litteram. / Poꝛta hieruſalem. / Paſſio chꝛiſti. / Anguſta via. / Chꝛiſtus.

Camelus: Ad litteram. / Chꝛiſtus. / Peccatoꝛ. / Populꝰ gẽtilis

c ❡ Trãſire/ vel/ intrare diuitẽ/ diuitias amantem. d ❡ In regnũ dei: qd eſt pauperum: Matth. v. a. e ❡ Qui magl admira/ bant/ ꝙ ante: qꝛ idẽ repe/ tẽdo ꝯfirmauit. f ❡ Et ꝗs põt ſaluꝰ fieri: cũ pene omẽs cupiant fieri diuites.

g ❡ Apud deum: quia non eſt impoſſibile apud deum om/ ne verbum: Luc. i. d. Sed quęro: aut ꝯfidentẽ in diuitijs cõ iunctim intelligas/ dñs põt ſaluũ facere: Cõſtat ꝙ nõ. Aliud diuiſim poſſibile ẽ apud deũ. Et ſi ſic: h etiã poſſibile apud hoies. i. vt ille ꝙ modo ꝯfidit iret. Sꝫ dic ꝙ ſolus deꝰ h põt.
Ps.77. Cũ eni homo ſit ſpũs vadẽs ꝛ nõ rediẽs/ maculã peccati ꝑ ſe expellere nõ põt nec reſurgere ꝛc. h Ecce nos dimiſimꝰ oia. Quę oia: Nauẽ ꝛ retia. Uñ ꝙ iactat ſe petrꝰ: Gregꝰ. qꝛ volũtate habẽdi oia reſignauit. Uñ Hieroꝰ. Grãdis fiducia petrꝰ piſcatoꝛ erat: diues nõ fuerat: victũ manu ꝛ arte quęre/ bat: ꝛ tñ ꝯfidentẽ dic: Ecce nos reliqmꝰ oia. Berñ. Recte pe/ tre: vel qꝛ ſequi currẽtẽ nõ poteras oneratus: ꝙ exultat vt gi
Ps.18. gas ad currẽdã viã. Prouerb. iiij. b. Currẽs nõ habebis of/ fendiculũ. i ❡ Et ſecuti ſumꝰ te. Glo. Quia nõ ſufficit ſic dimittere/ ſugit qd ꝑfectũ eſt: Et ſecuti ſumus te: ꝗſi fecimus qd iuſſiſti: quid ꝙ dabit nob ꝓmij: Secuti ſumꝰ te. Berñ. Non cum ſeq poterat petrꝰ oneratꝰ: ſed nec inutilis cõmuta/ tio pro eo qui ſuꝑ oia ẽ oia reliquiſſe: nã cũ eo donant oia: ꝛ vbi apphẽdis eũ/ erit vnꝰ ipſe oia in oibꝰ. Pro eo oia reli/ querũt apli: oia inquã/ nõ tm̃ poſſeſſiões ſ; etiã cupiditateſ: ꝛ eas maxime: plus eni mũdi ꝯcupiſcẽtia ꝙ ſuba nocet: ꝛ h fu/ giendarũ diuitiarũ cauſa ꝓcipua: qd aut vix aut nunꝙ abſꝙ auaricia licuit poſſideri: limoſa ſiqdẽ ꝛ glutinoſa nimiſ/ ñ mo/ do exterioꝛ/ verũetiã interioꝛ ſuba nr̃a videt: ꝛ facile coꝛ hu/ manũ oibꝰ ꝙ frequẽtat adhęret. Fęlices ꝙ liquet eẽ/ ꝗ exone/ rati ſũt ꝛ ſequũt expediti: artiſſimũ eni foꝛamẽ nos expectat/ et ſi ea ꝙ ſeqmur ꝯſeq volumꝰ/ ꝑ anguſtã poꝛtã igredi neceſ/ ſe ẽ: quid tu camele gibbum: qd tu pecunioſe ꝓditoꝛis loculoſ

tollis: nõ ſic impie/ non ſic ingredieris: foꝛamẽ acus huiꝰ ſar/ cinas nõ admittit. Et. j. Noli inqt pręcipitanter agere: diu ꝯſidera/ diligent intuere: magnũ ẽ qd ꝓponis et habes opus magna deliberatiõe/ experire quid poſſis: amicos conſule/ ne poſt facta pęnitere ꝯtingat. Hęc ẽ ſapiẽtia mũdialis/ terrena

et filios ꝛ agros cũ ꝑſecutiõi/ bus: ꝛ i ſęculo futuro vitã ęt/
m
n nã. Multi aũt erunt ꝓmi nõ/ uiſſimi/ ꝛ nouiſſimi ꝓmi. Erãt
o
p aũt i via aſcẽdẽtes hieroſoly/
q mam: et ꝓcedebat illos ie/
r
s ſus: et ſtupebãt/ ꝛ ſequentes
t
v timẽbant. Et aſſumens itẽrũ duodecim/ cępit illis dicere ꝙ
x eſſent ei ventura: Quia ecce aſcendimus hieroſolymam:
y ꝛ filius hominis tradetur ꝓn/
z cipibus ſacerdotum ꝛ ſcribis et ſenioꝛibus: et damnabunt eum moꝛte: Et tradent eum gentibꝰ ꝛ illudẽt ei/ et ꝯſpuent eũ ꝛ flagellabunt eũ: ꝛ interfi/ ciẽt eum/ ꝛ tertia die reſurget.

diabolica/ inimica ſa/ lut/ ſuffocatrix vitę/ mat cupiditat/ eiꝰ ꝙ deo ſolet vomitũ ꝓ/ uocare: ſed cum dñi
E
ꝟbũ eẽt nõ dubiteſ/ Matth.19.d.
qd opꝰ ẽ deliberatio Luc.13.f.
ne: vocat magni ꝯſi/ lij angelus. Quid ꝙ aliena ꝯſilia ꝑſtola/ Matth.20.c.
ris: quis fidelioꝛ aut Luc.18.e.
ſapiẽtioꝛ illo: A pę/ nis gehẽne eripioꝛ ꝛ ꝯſiliũ petã: Amicoſ cõſulat/ qui nõ legit:
Inimici hois dome †Michee.7.b.
ſtici eiꝰ. k ❡ Euã/ geliũ/ predicandũ. ❡ Cẽties tantũ: in ꝑſenti pro vno fra tre carnali/ cẽtũ ſpũ/ ales. i. oẽs bonos.
Ps. Participeſ ego †Ps.118.
ſũ oim timentiũ te.

Geñ. xij. a. Egredere de tra tua ꝛ de cognatiõe tua: ꝛ creſcere te faciã i gẽtẽ magnã i ꝑſẽti: ꝑ gaudioꝝ cęleſtiũ ꝓguſtationẽ ꝙ excedit oia tpalia bonitate. Ps. Guſtate ꝛ videte ꝛc. Geñ. Ps.33.
xli. g. Creſcere me fecit i tra paupertatis meę: i futuro premiũ mlto magꝭ merito. Job vltj. c. Oia ei duplicata fuert. Luc. vj. f. Meſurã bonã ꝛ ꝯfertã ꝛ coagitatã et ſupeffluẽtẽ dabũt i ſinũ vr̃m. ij. Coꝛ. iiij. d. Quę videt tpalia ſt ꝛc. m ❡ Multi aũt erũt ꝛc. Multi ꝓus feruẽt ꝛ poſtea toꝛpẽt: mlti ꝓus fri/ gidi/ inardeſcũt poſtea. Alit. Mlti i ſeclo deſpecti/ i futuro ſt glorificãdi. Apud hoies alij glorioſi/ i futuro dãnãdi. Ut gẽ/ tiles ꝙ diu ſine lege vixerãt/ ad fidẽ ſũt vocãdi: ꝛ iudei exęcã/ di. Deut. xxviij. d. Aduena aſcẽdet ſuꝑ te eritꝙ ſublimioꝛ: tu aũt deſcẽdes ꝛ eris inferioꝛ: ipſe erit in caput/ ꝛ tu eris in cau dam. n ❡ Primi nouiſſimi. Geñ. xlviij. d. Ipſe qdem erit i ꝓpłos ꝛ multiplicabit: ſ; frat eiꝰ minoꝛ maioꝛ eo erit. j. Reg. xvj. c. Dauid vltimꝰ fratrũ ſuoꝝ factꝰ ẽ rex. Ecc. xj. a. Mul ti tyrãni ſedert i throno ꝛ iſuſpicabilis poꝛtauit diadema. o ❡ Erãt aũt i via aſcendẽtes. Potionẽ ꝓmo bibit medicꝰ: vt eã nõ abhoꝛreret ęgrotꝰ. Michęę. ij. d. Aſcendet pandẽs iter ante eos. p ❡ Hieroſolymam. In ęgyptum deſcen/ dit. Uñ Eſa. lij. b. In ęgyptũ deſcẽdit ꝓpłs meꝰ/ vt colonus eſſet ibi. q ❡ Et ꝓcedebat: ſicut caput mẽbꝛa: ſicut paſtoꝛ oues: ſic dux exercitũ. Michęę. ij. d. Aſcẽdet pandẽs iter an/ te eos. r ❡ Et ſtupebãt. Ideo. ſ. qꝛ meminerãt ꝙ ſe paſſu/ rum multa a ſummis ſacerdotibꝰ ꝛ ſcribis ꝓdixerat/ ꝛ occiden dũ: metuebãt ꝙ ne vel ipſi cũ eo occiderent: vel ille cuiꝰ vita ꝛ magiſterio gaudebãt occideret. s ❡ Timebãt. Ps. Trepi/ Ps.13.
dauerũt timoꝛe vbi nõ erat timoꝛ. Beatꝰ Berñ. Timuerũt ꝙ nõ opoꝛtet: amarũt ꝙ nõ decet: dolent vane/ gaudẽtꝙ va/ nius. t ❡ Et aſſumẽs. Glo. Pręuidẽs diſcipuloꝝ aĩos ex paſſione ſua ꝯturbandos/ longe ante ꝛ paſſionis pęnam ꝛ re/ ſurrectiõis gloꝛiam prędicit: vt cum moꝛientẽ viderint/ reſur/ recturũ nõ dubitent. v ❡ Iterũ ꝛc. Iterũ dicit: qꝛ de eodeꝫ docuerat apoſtolos. ſ. ix. c. Mat. xx. c. x ❡ Ecce aſcẽdimꝰ. Chꝛyſ. q. d. nemo nos cõpellit. Eſa. liij. c. Oblatꝰ ẽ qꝛ volu/ it. y ❡ Et filꝰ hois tradet ꝓncipibꝰ ꝛc. Chꝛyſ. Chꝛi/ ſtus verbũ veritatis ẽ: ꝗſi igitur vides ſcripturas ꝓphetarum ꝛ euãgelij traditas eſſe in manibꝰ falſoꝝ ſacerdotũ ꝛ ſcribaꝝ: nõ intelligis/ qꝛ ꝟbũ veritat traditũ ẽ ꝓncipibꝰ iniqs ꝛ ſcri/ bis. Threñ. iij. b. Factus ſum in deriſum omni populo: can/ ticum eoꝛum tota die. z ❡ Principibus ſacerdotũ ꝛc.
ß. Geñ. xxxvij. f. tradiderũt

¶ Geñ.xxxvij.f.tradiderunt ioſeph hiſmaelitis. Judic.xvj.c. vxor ſanſonis: id eſt ſynagoga tradidit eum allophylis. a Et accedũt ad eũ: quia putabant eum futurum regem in mũdo. Sic faciũt multi. Exo.iij. q̃diu fuit moyſes in egypto in vilitate/nunq̃ ietro ⁊ cognati eius venerũt ad eum: ſed qñ eſt magnificat⁹/ ſubmerſo pharaone et hoſtib⁹. Eſa. vlt. c. Nunq̃d parturiet terra in die ⁊c. Tot enĩ ſiũt parẽtes clerici alicui⁹. Prouerb.xix.a. Fratres hoĩs pauperis oderũt illũ: inſup ⁊ amici ꝓcul receſſerũt ab eo. Et parũ .ã. Diuitie addunt amicos plurimos: a paupere aũt ⁊ hi quos habuit ſeparantur. Judic.xj.a. dicit iepte fratrib⁹ ſuis: Nonne eieciſtis me de domo patris mei ⁊ odiſtis/ ⁊ nunc veniſtis ad me? Et

Est calix
- Eruditionis/ſacra ſcriptura. Pſ. Et calix meus (inebrians) Pſ.22.
- Bñdictiõis/ eucharistia.j.Cor.x.d. Calix bene dictionis.
- Saluatiõis/pnia. Pſ. Calicẽ ſalutar accipiam. Pſ.115.
- Paſſiõis/mort angustia. Mat.xxvj.d. Pater ſi (fieri põt ⁊c.
- Mũdane voluptat. Hiere.lj.a. Calix aure⁹ babylon
- Judiciarie ptãt/iuſticia. Pſ. Calix in manu ⁊c. Pſ.74.
- Ebrietatis. Prouerb.xxiij.d. Cui ſuffoſſio oculoꝝ? Nonne ⁊c.

Calicem. Interlin. Unde appropinquante paſſione: Matth.xxvj.d. Pater ſi fieri põt ⁊c. l ¶ Baptiſmo.i.tinctura paſſiõis. m ¶ Quo ego baptiçor. Interlin. Idẽ qd calix. Unde alibi de paſſione ſua dicit: Luc. xij.f. Baptiſmo habeo baptiçari ⁊c. n ¶ Poſſum⁹. Chryſ. Non expertis leuius videtur qd experti timeſcunt. Ecc. xxxiiij.b. Qui non ẽ expert⁹ qualia ſcit? o ¶ Calicẽ q̃dem meũ bibetis: vel quem ego bibo ſm alios libros. baptiçabimini. Hiero⁹.i maiori breuiario. Monachi debẽt habere puritatẽ martyꝝ: ſiq̃dẽ ⁊ ipſi martyres ſt: qd enĩ faciũt ãgeli in celis pſallẽtes nocte ⁊ die: iſti faciũt i terris. p ¶ Uobis: põt notare

Matth.20.c. Al.ſtcepe indignari

93.diſ.c.diaconi ſũt

9.q.3.c.nullꝰ primas

Matth.20.

accedunt. Continuat. Glo. Audita reſurrectiõe imemores ſecũdi aduentus putãt eũ more hominũ regnare. b ¶ Filij çebedei. Mattheus dic matrẽ poſtulaſſe: ſed marcus dic ipſos/ deſideriũ eoꝝ volens aperire/ quoꝝ ꝯſilio mat petebat. Et i vtroq̃ euãgeliſta mattheo et marco/ dñs non matri ſed ipſis reſpõdit. c ¶ Zebedei vel donati vl' dotati. Pſ. Dextera eorum repleta eſt muneribus. d ¶ Facias nobis: qui ſumus cognati tui. e ¶ Ut vn⁹ ad dexterã.i.decan⁹: f ¶ Et

Matth.20.c.

F

Pſ.25.

Al.†quem ego bibo

a Et accedunt ad eum iacob⁹ ⁊
b
c iohannes filij çebedei/ dicen-
tes: Magiſter volum⁹ vt qd-
d cũq̃ petierim⁹ facias nobis.
At ille dixit eis: Quid vul-
tis vt faciam vobis? Et dixe-
rũt. Da nobis vt vn⁹ ad dex-
e
f teram/ et ali⁹ ad ſiniſtram tu-
g am ſedeamus in gloria tua.
h Jeſus autẽ ait eis: Neſcitis
i quid petatis. Poteſtis bibe-
k re calicem quẽ ego bibo: aut
l
m baptiſmo quo ego baptiçor
baptiçari? At illi dixerunt ei:
n Poſſum⁹. Jeſus aũt ait eis:
o Calicẽ q̃dẽ meũ †bibetis: ⁊
baptiſmo quo ego baptiçor
baptiçabimini: ſedere autẽ ad
dexterã meã vel ad ſiniſtram
p nõ eſt meum dare vobis: ſed
q quibus paratum eſt. Et audi
r entes decem †idignati ſũt de
iacobo ⁊ iohãne. Jeſus autẽ
vocans eos/ ait illis: Scitis
quia hi qui videntur principa
ri gentibus dñantur eis: et pri
cipes eorum poteſtatem ha-
s bent ipſorum. Nõ ita eſt au
t tem in vobis: ſed quicũq̃ vo
v luerit fieri maior/ erit veſter
x miniſter: et quicunq̃ voluerit
y in vobis primus eſſe/ erit om-
z niũ ſeruus. Nam ⁊ filius ho-
minis non venit vt miſtraret
a ei: ſed vt miniſtraret/ et daret
b aiaꝫ ſuã redẽptionẽ ꝓ mult.

ali⁹/cantor in eccłia tua: ad ſiniſtram tuã ſedeam⁹. Iſti ſunt de genere luciferi: qui prius voluit ſedere in mõte prelatiõis q̃ laboraſſet i valle ſubiectiõis. Eſa. xiiij.d. Exaltabo ſoliũ meũ: ſedebo i mõte teſtamẽti in laterib⁹ aq̃lõis: aſcendã ſup altitudinẽ nubiũ: ſilis ero altiſſimo: verũtñ ad infernũ detraheris in ꝓfundũ laci. g ¶ In gloria tua. Chryſ. Quis athleta idone⁹ ante certamẽ de pmio pactũ facit? Uadẽs ad ꝓliũ ⁊ de preda victorie cogitãs difficile vicit: q̃ aũt vadit q̃ſi ad mortẽ facile ſupat: Sic et nos nõ debem⁹ cogitare q̃lẽ gl'iã ꝯſequamur ſed q̃lit euadam⁹ minas pcti. Qui aũt de gl'ia cogitat ⁊ nõ timet mag' de caſu: ille nec ĩfirmitatẽ cognoſcit carnis ſue: nec ꝟſutias diaboli ꝯſiderat: nec itelligit qd dic apl's:

Eph.6.b. Nõ ẽ nob colluctatio ⁊c. Sup illã Glo. Latro i cruce.

Paradiſus
- Terreſtris. Geñ.ij.b. Plantauerat dñs ⁊c.
- Celũ empyreũ. Ezech.xxviij.c. In delitijs paradiſi.
- Eccłia militãs. Cãt.iiij.d. Emiſſiões tue.
- Expectatio ſctõꝝ patrũ. Ecc.xliiij.c. Enoch tranſlatus.
- Gr'a. Ecc.xl.c. Gr'a ſic padiſus.
- Tertiũ gen⁹ viſiõis.ij. Cor.xij.a. Raptus ẽ.
- Pater. Ecc.xxiiij.d. Ego q̃ſi aqueduct⁹.
- Eccłia triũphãs. Apoc.ij.b. Dabo edere.

Pſ.48. h ¶ Neſcitis. Honores enim excecant. Pſ. Homo cum in honore eſſet non intellexit. Item honores ⁊ diuitie preſtant occaſionẽ peccãdi. Hiere. v.g. Incraſſati impinguati. Item momentanei ſũt. Ecc.x.b. Rex hodie eſt ⁊ cras morietur. Itẽ erumnoſi ſunt. Salomon cum fuit in optima pace/ dñs ſuſcitauit ei tres inimicos: vt.iij. Reg.xj. Primus eſt remorſus conſcientie. Secũdus cura ⁊ ſollicitudo circa ſuos ⁊ ſua. Tertius eſt caſus emergens. i ¶ Quid petatis. q.d. illud qd petitis: non eſt quid. Jaco.iiij.a. Petitis ⁊ non accipitis: eo q̃ male petatis. Chryſ. Ego vocaui vos de ſiniſtra ad dexteram: ⁊ vos curritis ad ſiniſtram. Prouerb.iij.b. In ſiniſtra illius diuitie ⁊ gloria. k ¶ Calicem.ij. Cor.j.b. Sic ſocij paſſionũ eſtis. Luc.xxij.c. Uos eſtis q̃ ꝑmanſiſtis ⁊c.

etatẽ/ dignitatẽ/ q̃litatẽ. q ¶ Paratũ ẽ/ humilib⁹. Luc.xij.d. Nolite timere puſillus grex: q2 complacuit patri veſtro vobis dare regnum. r ¶ Indignati ſunt. Quemadmodũ illi carnaliter petierunt: ita iſti conturbati ſunt carnaliter.

Chryſ. Eſt baptiſmus.
- In verbo. Joh.xv.a. Uos mũdi eſtis ⁊c.
- In aqua tm̃. Mat.iij.c. Ego q̃dem ⁊c.
- In aqua ⁊ ſpũ. Joh.iij.a. Niſi q̃s renat⁹ ⁊c.
- In ſpũ tm̃. Act.j.a. Johannes q̃dem ⁊c.
- In igne preſentis tribulationis. Eſa.iiij.b. Si abluerit dñs ſordem filiarum ſion.
- In morte. Luc.xij.f. Baptiſmo habeo baptiçari.

s ¶ Non ita eſt.j. Pet.v.a. Neq̃ vt dominãtes i clero. Judic.viij.e. Dominare nob q2 liberaſti nos: Quib⁹ ille ait: Nõ dominabor vobis ſed de⁹ dñabit vobis. Chryſ. Principes eccłie ſiũt/ vt ſeruiãt minorib⁹: vt ſuas vtilitates negligãt ⁊ illorum procurent. Primatum ſecularem appetere etſi ratio non eſt/ vł cauſa eſt: primatum aũt eccleſiaſticũ cõcupiſcere/ neq̃ ratio eſt neq̃ cauſa: quia neq̃ iuſtum neq̃ vtile. Quis enĩ vltro ſapiẽs feſtinet ſe ſubijcere ſeruituti ⁊ tanto periculo/ niſi forte q̃ nõ credit dei iudiciũ neq̃ timet. t ¶ In vobis: id eſt inter vos. v ¶ Maior/ in celo: minor in terra. x ¶ Et/ pro id eſt. y ¶ Erit omniũ ſeru⁹. Luc.xiiij.c. Qui ſe humiliat exaltabitur. Prouerb.xv.d. Gloriam ꝓcedit humilitas. Ecc.xj.a. Sapientia humiliati exaltabit caput illius: ⁊ in medio magnatorum conſedere illum faciet. Job.xxij.d. Qui humiliat⁹ fuerit erit i gloria. z ¶ Nã et filius hominis ⁊c. Hiero⁹. Exemplum ponit de ſe: vt ſi verbis non credunt/ erubeſcant ad opera. Joh.x.g. Si mihi non vultis credere operib⁹/ credite. Joh.xiij.b. Exemplum dedi vobis. Ecc.x.a. Scdm iudicem populi: ſic ⁊ miniſtri eius. a ¶ Sed vt miniſtraret/ intantũ vt et daret: Job x. animam ſuam redemptionem. Hiere. xij.b. Dedi dilectam animam meam in manus inimicorum eius. b ¶ Pro multis: non pro omnib⁹/ ſed his q̃ credere voluerũt.

¶ Contra.j. Joh.ij.

Contra.j.Joh.ij.a. Ipſe ē ꝓpitiatio ꝑ pctīs nr̄is: non ꝑ noſtris aūt tm̄ / ſed etiā pro toti⁹ mūdi. Ergo ꝓ oīb⁹ q̄ ad ſufficientiā: non ꝓ omnibus quo ad iuſticiā. a Et veniunt hiericho: qḋ interp̄taṫ luna: et ſignificat mundum: Unde ſic tranſeam⁹ ꝑ bona tp̄alia. Hiere.xlviij.d. Relinq̄te ciuitates ꝛc̄. Ecc̄i.xliij.a.

cte duos dicit illumiatos: vt ad vtrūq3 ꝑp̄lm fidei grām ptinere doceret. Proficiſcente igiṫ dn̄o ꝛ diſcipulis ei⁹ / ꝛ plurima multitudīe de hiericho: cec⁹ ſedebat iux̄ viā mēdicās. Beda. Quia aſcēdēte ad celos dn̄o ꝛ multis fideliū ſequētib⁹: imo cūctis ab initio mūdi electis vna cū illo ianuā regni celeſtis ingrediētib⁹ / mox gētiū ꝑp̄lus cepit ſue illumiatiōis ſpē habere. Qui mendicabat iux̄ viā ſedēs: q2 nec dū iter ṽitatis agnoſcēs / ad h̄ ꝑuenire cōtendit. Hiero⁹. Populus etiā iudeoꝝ q̄ ſcp̄turā ꝯſeruat / nec cōplet iux̄ menſurā: mēdicās eſurit. Clamat autē: fili dauid miſerere mei: q2 per merita p̄iarcharum iudaic⁹ ꝑp̄ls illumiatur. Cōminanṫ autē ei m̄lti vt taceat: q2

Luna ē lumē qḋ minuiṫ in ꝯſūmatione: ſic auar⁹ quāto abūdat magis: tāto magis videtur ſibi pauper. Ecc̄i.xxxi.a. Qui ſequiṫ ꝯſūptionē / replebiṫ ex ea b Et ꝓficiſcēte ꝛc̄. In introitu hiericho viꝝ cecū illuminauit: qḋ marc⁹ trāſit: Lucas.xviij.f.ſupplet. Itē p̄ṫmittit marcus tranſitū ꝑ hiericho / q̄n zache⁹ de ficu vidit eū: qḋ iterū Lucas.xix.a.ſupplet.

[Matth].20.D. [Luc].18.F. [M]t.test

a Et veniunt hiericho. Et proficiſcente eo de hiericho ꝛ di-
b
c ſcipulis eius / et plurima mul-
d titudine: filius thimei barthi-
e meus cecus ſedebat iuxta vi-
f
g am mendicans. Qui cum audiſſet quia ieſus nazarenus
h eſſet / cepit clamare ꝛ dicere:
i Fili dauid ieſu miſerere mei.
k Et cōminabanṫ illi multi vt
l taceret. At ille multo magis clamabat: fili dauid miſerere mei. Et ſtans ieſus p̄cepit illum vocari. Et vocant cecū: dicētes ei. Animequior eſto: ſurge vocat te. Qui proiecto veſtimento ſuo: exiliens venit ad eum. Et reſpondens ieſus dixit illi: Quid vis tibi fa-
m ciam? Cecus autem dixit ei:
n Rabboni vt videam. Jeſus aūt dixit ei: Uade: Fides tua te ſaluum fecit. Et ꝯfeſtim vidit: ꝛ ſequebaṫ eū in via.

Matth.20.d. Luc.18.g.

c Et plurima multitudine. Apoc.vij.c. Poſt hec vidi turbā magnā. Sic chriſto incarnato ꝛ paſſo / multi ſecuti ſūt eū. d Filii⁹ thimei barthime⁹. Barthime⁹ fili⁹ floridi. Thime⁹ florid⁹. Floridi i tp̄alib⁹ ſedēt ꝛ ceci ſūt. e Iuxta viā .i. bonā volūtatē habēs. f Mēdicās: q2 ſp̄ auar⁹ eget. Permultis indigēt / q̄ ꝑmulta poſſidēt. Uel / Per viā: Sacra ſcriptura: que eſt via eūdi ad dn̄m. Eſa.xxxv.c. Hec erit vobis recta via: ita vt ſtulti nō errent ꝑ eā. Sed multi iuxta eā ceci ſūt. Eſa.xxix.d. Cū dederit ſciēti lr̄as / dicit: neſcio lr̄as. Mēdicās: quia nō impinguaṫ pinguedine deuotiōis: ſic ipſi nō erāt theologi. Eccs.vj.a. Nihil deēſt aīe ſue ex oīb⁹ q̄ deſiderat. g Qui cū audiſſet q2 ieſus nazaren⁹ eſſet / vel / eſt. Mat.xx.d.dic̄: q2 ieſus trāſiret.j.vlt.b. Jeſum q̄ritis nazarenū crucifixū. h Cepit clamare / per fidem. i Fili dauid ieſu miſerere mei / pctōris. k Et cōminabanṫ illi multi vt taceret. Prouerb.iij.d. Noli ꝓhibere benefacere eum qui poteſt: ſi vales et ipſe benefac. Per iſtos ſignificatur tumultus cogitationum: que retardant hominem a bono: turba diuitiarum: turba carnalium amicoꝝ. l At ille multo magis clamabat. Glo. Cōueniēs ordo ſalutis: audim⁹ primo: deide clamamus ꝑ fidē: vocamur ꝑ ap̄los: ſurgim⁹ ꝑ pn̄iam: exuimur per baptiſmū: īterrogamur ꝑ volūtatē. m Cec⁹ aūt dixit ei: rabboni vt videā. Beda. Paruipēdit eni extra lucē cec⁹ aliq̄d q̄rere: q2 etſi h̄re cec⁹ qḋlibet pōt ſine luce / nō pōt videre qḋ habet. Hiero⁹. Cōſiderās aūt ieſus ꝓmptā volūtatē / cōpletiōe deſiderij remunerat. Origeñ.ſup Marcum. Digni⁹ aūt ē dicere: Rabboni / vł ſic in aliq̄s dr̄ / dn̄e / q̄3 fili dauid. Uñ ꝓṫ illud q2 fili⁹ dauid / nō ꝓſtitit ei ſanitatē: ſed ꝓpter h̄ q2 dic̄: Rabboni. Uñ ſequiṫ: n Jeſus aūt dixit ei: vade / fides tua ſaluū te fecit: et ꝯfeſtim vidit ꝛ ſeq̄baṫ eum in via. Chryſ. Grata enim eſt aīa ceci in eo q2 ſan⁹ effect⁹ ieſū nō reliq̄t: ſ3 ſecut⁹ ē eū. Beda. Myſtice aūt hiericho / q̄ īterp̄tari diciṫ luna: defectū nr̄e mutabilitatis deſignat. Approp̄inquās dn̄s hiericho / lumē ceco reddidit: q2 veniēs ī carne ꝛ paſſiōi appropiquās: nō multos ad fidē adduxit: Nō eni p̄mis incarnatiōis ſue tp̄ib⁹: ſed paucis anteq̄3 pateret annis myſteriū v̄bi mūdo exhibuit. Hiero⁹. Cecitas etiā ex ꝑte facta iudeis illuſtrabiṫ in fine: q̄n eis mittet heliā ꝛ enoch. Beda. Q2 aūt appropinquās hiericho / vnū illumiauit: ac ꝓficiſcēs de hiericho duos: h̄ intimauit: q2 ante paſſionē ſuā vni tm̄ ꝑp̄lo iudeoꝝ p̄dicauit: poſt reſurrectionē v̄o atq3 aſcēſionem ſuā ꝑ ap̄los et iudeis ꝛ gētib⁹ diuinitatis ꝛ humanitatis ſue arcana patefecit. Q2 v̄o marc⁹ vnū illuminatū ſcribit: ad gentium ſalutē reſpicit: vt eoꝝ quos inſtituebat ad fidē ſaluationi figura cōgrueret: Matthe⁹ v̄o q̄ credētib⁹ ex hebreis ſuum ſcribebat euāgeliū: qḋ in gētium q̄3 noticiā erat ꝑuenturū: re-

pctā ꝛ demonia cōpeſcūt clamorē paupis. Sed ille magis clamabat: q2 īgraueſcēte bello vitioꝝ / man⁹ ad lapidē adiutorij: h̄ē ad ieſū nazarenū cū clamore leuāde ſūt. Beda. Ppl's etiā gentiū agnita fama nois chriſti / ꝑticeps ei⁹ fieri q̄rebat. Cui ꝯdicebāt multi. Primo iudei: deinde etiā gētiles ne illuminādus mūdus chriſtū īuocaret: nec tn̄ impugnātiū furor eos q̄ ad vitā erāt p̄ordinati valebat ſalute ꝑuare. Clamātē aūt cecū trāſiēs audiuit ꝑ humanitatē ſuā / miſert⁹ ē: q̄ ſtādo ꝑ diuinitatis potētiā mētis nr̄e tenebras excluſit. Qḋ eni ꝓṫ nos nat⁹ et paſſus ē: q̄ſi tranſijt ieſus: q2 hec actio tp̄alis ē: Stare aūt dei ē imutabiliṫ cūcta diſponere. Clamātē aūt cecū dn̄s vocat: cū ꝑp̄lo gētiū ꝑ p̄dicatores verbū fidei mittit. Qui vocātes cecū animeq̄orē eſſe ꝛ ſurgere atq3 ad dn̄m venire p̄cipiunt: cum p̄dicādo indoctis / ſpem eos ſalutis habere / ac de torpore vitioꝝ erigi atq3 ad virtutū ſtudia ſe accingere iubēt. Proiecto aūt veſtimento exilit: qui abiectis mundi curis expedito mētis greſſu / ad largitorē eterne lucis properat. Hiero⁹. Uenit etiā iudaicus populus / exiliens nudus veteri homine / vt hinnul⁹ ſaliēs ſup mōtes: q2 ſegniciē deponēs / ꝓphetas ꝛ apoſtolos in altis cōſiderās ad ſuperna ſe extendit. Q2 ꝯueniēs aūt eſt ordo ſalutis. Audimus primo per ꝓphetas: deinde clamamus ꝑ fidem: poſtea vocamur per apoſtolos: ſurgimus per penitentiā: exuimur per baptiſmū: interrogamur per voluntatem. Cecus autē interrogatus hoc requiṫ: vt videat volūtatem dn̄i. Beda. Imitemur ergo ꝛ nos eum: nō diuitias: non terrena bona: non honores a dn̄o / ſed lucem queramus: quā videre cum ſolis angelis poſſumus / ad quam via fides eſt. Unde ꝛ ceco reſpondetur: Fides tua te ſaluum fecit. Uidet aūt ꝛ ſequitur: qui bonū ītelligit et operaṫ. Jeſū enim ſequitur qui bonū qḋ intelligit operaṫ: qui imitatur: qui proſperari in hoc mundo noluit / opprobria / irriſiones tolerauit. Et q2 rerū corporaliū delectatiōe a gaudio interno recedim⁹: cū q̄ amaritudine illic redeatur oſtendit cū dicitur: Et ſecutus eſt dominum in via .ſ. in hac vita: quia poſt hanc excluduntur omnes qui hic eum non ſequuntur ad operanda mandata eius. Hieronymus. Uel via iſta eſt: qui dixit: Ego ſum via veritas ꝛ vita. Hec eſt via anguſta que ducit ad ardua hieroſolyme ꝛ bethanie ad montem oliuarū / qui ē mons luminis ꝛ conſolationis. Ut videam. Pſ. Unam petij a dn̄o ꝛc̄. Reliq̄ verba textus expoſita ſūt ſuperi⁹: Matth.xx.

Joh.14.a. Pſ.26.

Et cū appropinq̄rēt ꝛc̄. In capl̄o p̄cedēti narrauit marc⁹ q̄liṫ dn̄s ī exitu de hiericho veniēs hierl̄m / ſanauit cecū: In h̄ capl̄o q̄liṫ venit hieruſalē ꝛ q̄d ibi fecerit. Et diuidiṫ h̄ capitulū in q̄ttuor ꝑtes. In p̄ma ꝑte narrat q̄liṫ duo diſcipuli miſſi a dn̄o pullū ꝛ aſinā adduxerūt ei. In ſecūda narrat q̄liṫ dn̄s veniēs ī hieruſalē nō inuenit qui reciperet eum hoſpitio: iam facto veſpere

Expoſi. Ca.XI

redijt cū duodecim

¶ redijt cũ duodeci ĩ bethaniã: ibi: Et itroiuit hieroſoly/
mã. In tertia pte narrat q̃lr in craſtino rediẽs ĩ hierlm maledi
xit ficũ ĩ via et ſtati aruit: propt̃ qḋ apoſtolos admirãtes in/
ſtruxit ĩ fide ⁊ orone: ibi: Et alia die ⁊c̃. In q̃rta agit ḋ ↄq̃
ſtione phariſeoꝝ et baptiſmo iohãnis: ibi: Et veniũt rur/
ſus. Iſtḋ euãgeliũ
A duab' dñicis ſeruit
ſm mattheũ.ſ.dñicę
ramoꝝ quãtũ ad ſen
ſũ hiſtoricũ/ ⁊ pmę
dñicę aduẽt' quãtũ
ad allegoricũ: Nã p
aduẽtũ chriſti ĩ hie/
ruſalẽ ſignificat ad/
uẽt' ei' in carnẽ. Et
nota ꝙ illa die intra
uit dñs tres domoſ.
Bethaniã/bethpha
ge/ tẽplũ dñi. Hęc
ſola dom' dñi: hęc ẽ
eccl'ia. In hac vltia ĩ
uenit dñs emẽtes et
Matth.21.a. vendẽtes ⁊ nũmula/
Luc.19.c. rioſ. Luc.xix.g. Do
m' mea dom' orõnis
eſt: vos aũt feciſtis eã ſpelũcã latronũ. Vel certe bethania ẽ
capitulũ: bethphage ẽ refectoriũ: dom' dñi oratoriũ. Dicit g̃
a ¶ Et cũ appropinq̃rẽt hieroſolymę. Narrat quõ an
te paſſionẽ venit ĩ hieruſalẽ. Sed iohãnes alio mõ narrat: q2
magdalena ad eũ librã vnguẽti portauit ⁊c̃. b ¶ Et betha
nię ⁊c̃. Glo. Bethania villa eſt ſiue ciuitas in latere montis
oliueti: quę ſtadijs duodecim diſtat a hieruſalem: vbi laça/
rus ſuſcitat' eſt: Ioh.xj.f. c ¶ Mittit duoſ/ charitate iũ/
ctos ꝓpt̃ dilectionẽ dei ⁊ ꝓximi. Glo. Bini vocant: Matth.
iiij.c. Bini mittunt: Matth.x.a. Luc.x.a. Quia charitas
non in vno.ſ. conſiſtit. Unde: Vę ſoli ⁊c̃. Eccs.iiij.c. d ¶ Ex
diſcipulis ſuis: qui eius lectiones erudiunt: quarum pri/
ma fuit octo verſuum: Matth.v.a. Beati pauperes ſpũ ⁊c̃.
Secũda duorũ: Matth.xj.d. Diſcite a me ⁊c̃. Tertia vni'.
Ioh.xiij.d. In hoc cognoſcent omnes ⁊c̃. e ¶ Ite in ca/
ſtellum: hieruſalem: quia murata. Vel hoc dicit deſpecti/
ue: vt Eſa.xxij.a. appellatur vallis viſionis Myſtice/ mundũ
chriſto ⁊ eius diſcipulis oppoſitum: ad quem mittit dominus
duos diſcipulos ſuos.i. pdicatores: vita et ſciẽtia decoros:
charitatiſ vinculo ↄiũctos/ geminã charitatem habẽtes. Vl'
duos p̃dicatores/ duos ꝑplos ad chriſtũ vocaturos. Sz nota
vñ miſſi fuerint: Certe de mõte oliueti. Oliua ſignũ eſt pacſ.
Vñ colũba ad arcã rediẽs ĩ ſignũ pacl ⁊ recõciliatiõis ramũ
oliuę portauit: Geñ.viij.b. Mons igit oliueti ẽ excellẽtia vl'
cumulus pacl: quã hr̃e ĩ ſe ⁊ ĩ alijs nũciare debẽt p̃dicatoreſ.
Eſa.lvij.d. Creaui fructũ labioꝝ pacẽ: pacẽ hiſ q̃ longe: ⁊ pa
cẽ his q̃ ꝓpe: ⁊ ſanaui eũ. Ioh.xiiij.d. Pacẽ relinq̃ vobis: pa
cẽ meã do vobis. Pacis cumulũ fecit dñs: q̃ iniuriaz paſſus
pacẽ de ſuo ſãguine cõparauit. Eſa.liij.b. Diſciplina pacl no
ſtrę ſup eũ: cui' liuore ſanati ſum'. Itẽ p montẽ oliueti ſignifi
cat cumulus medicinę: nam oleum medicinale ẽ. Laudabilis
eſt medic' q̃ gratl ſanat. Sz laudabilior: q̃ inimicũ ſuũ ꝓpriis
ſũptib' ſanat. Suplaudabilis ẽ: q̃ de ſuo ſanguine medicinã
Ecci.43.c. facit: Ita fec̃ ĩ feſtinatiõe nebulę. Itẽ p montẽ oliueti ſignifi
cat cumulus pietatiſ: quẽ debẽt hr̃e nũcij dñi ⁊ alijs p̃dicare.
Luc.vj.f. Eſtote miſericordes ſic̃ ⁊ pater veſter cęleſtis mi/
ſericors ẽ. Vel certe duo diſcipuli quoſ p̃mittit dñs ſũt timor
et amor. Prim' ſoluit aſinum. Eccl.j.c. Timor dñi expellit
pctm̃. Secũdus adducit ad ieſũ. Lucl.vij.g. Dimiſſa ſunt ei
pctã multa: q2 dilexit multũ. Iſti ſũt illi duo diſcipuli q̃b' eun
tib' in emaus apparuit dñs: Lucl.vltl.b. Caſtellũ illud ẽ cor
pctõris rõnib' ⁊ excuſatiõib' q̃ſi muris ⁊ ꝓpugnaculis muni
Ps.59. tũ. Vñ Ps. Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã: Et h ẽ. Ite
⁊c̃. f ¶ Et ſtatim introeũtes illuc. Eſa.xl.a. Loq̃mini
ad cor hierlm. g Inuenietl pullũ. Reuera vt ĩ mattheo

a Et cũ appro/ ¶ Ca.XI
pinq̃rent hieroſolymę
b et bethanię ad montez
c oliuarũ/ mittit duos ex diſci/
d pulis ſuis/ ⁊ ait illis: Ite ĩ ca/
f ſtellũ qḋ ↄtra vos ẽ: ⁊ ſtatim
g introeũtes illuc inuenietis pul
h lũ ligatũ: ſup quem nemo ad/
k huc hoim ſedit. Soluite illũ
l et adducite. Et ſi q̃s vobis di
xerit q̃d facitis/ dicite q2 dño
m neceſſari' ẽ: ⁊ ↄtinuo illum di
n mittet huc. Et abeũtes inue/
o nerũt pullũ ligatũ ante ianuã
p q foris ĩ biuio/ et ſoluũt eũ. Et
r quidã de illic ſtãtib'/ dicebãt
illiſ: Quid facitl ſoluẽtes pul
s lũ: Qui dixerũt eis ſicut p̃ce/
perat illis ieſus: ⁊ dimiſerunt
eis. Et duxerũt pullũ ad ieſũ
t et imponũt illi veſtimẽta ſua
v x et ſedit ſup eũ. Multi aũt ve
ſtimẽta ſua ſtrauerũt ĩ via. Alij
y aũt frõdes cędebãt ḋ arbori/
z bus ⁊ ſternebãt ĩ via. Et q̃ p̃/
ibãt ⁊ q̃ ſeq̃bant clamabãt di/
cẽteſ: Oſãna bñdict' q̃ venit
a in nõie dñi: bñdictũ qḋ venit

habet/ p̃mo ſup pullũ: ſ q2 recalcitrabãt/ poſtea ſup aſinam.
h ¶ Ligatũ. Pull' carnal' affect'/ triplici vĩculo ligat' ẽ: qḋ ẽ
laſciuia iuuẽtutl/ ſanitas corpalis/ ꝓſperitas mundial'. Eccs.
iiij.c. Funiculus triplex difficile rũpit. Tñ duo dicti diſci/
puli ſoluũt.ſ. timor ⁊ amor. i ¶ Sup quẽ nemo adhuc
hoim ſedit. Qui/
dã aſini ſũt ĩ aliq̃b'
locl/ ſup q̃s null' ho
minũ vnq̃ aſcẽdit: ſ
tm̃ ſup eos deferũtur
aq̃ et hmõi: et ſigni/
ficãt ĩobediẽteſ q̃ no
lũt recipe diſciplinã.
Ioh.xj.c. Vir van'
ĩ ſupbiã erigit ⁊ tãq̃ Mt. † imponen
pullũ onagri ſe libe/ tes ei
rũ natũ putat. k Matth.21.a.
¶ Soluite illũ/ corri Luc.19.d.
gẽdo. l ¶ Et addu Ioh.12.
cite/ p̃dicando. Vl'
k ¶ Soluite/ cõmi/
nãdo. Iob.xxxix.a
Quiſ dimiſit onagꝝ
liberũ ⁊ vincula ei' B
q̃s ſoluit: Matth.
xviij.c. Q̃cũq; ſolueritl ſup terrã/ erit ſolutũ et ĩ cęl. l ¶ Et
adducite/ ↄſolãdo. Iob.xxxix.b. Nunq̃d alligabis rhino/
cerotã ad arãdũ loro tuo: m ¶ Neceſſari' ẽ. Iob.xxij.a.
Quid ꝓdeſt deo ſi iuſt' fueriſ. Iob.xxxv.b. Si iuſte egeriſ q̃d
donab ei: n ¶ Et abeũteſ: ꝓmpta obediẽtia p̃dicatoꝝ. Iob.
xxxviij.d. Nũq̃d mittes fulgura ⁊ ibũt ⁊ reuertẽtia dicẽt tibi:
aſſum': o ¶ Ante ianuã. Ianua/ chriſt'. Ioh.x.b. Ego ſũ
oſtiũ. Ianua/ fideſ. Ioh.xx.c. Maria ſtabat ad monumẽtũ fo
ris plorãs. p ¶ In biuio.i. ĩ libertate arbitrij. Eccl.xv.d.
Añ hoiez vita ⁊ mors/ bonũ ⁊ malũ: ⁊ qḋ placuerit dabit illi.
q ¶ Et ſoluũt eũ. Ps. Dirupiſti dñe vincula mea r ¶ Et Ps.115.
q̃dã de illic ſtãtib'. Hi ſũt ocioſi: q̃ nihil boni faciũt: ſ ali
os iudicãt ⁊ ↄdẽnãt. Prouerb.iij.d. Noli ꝓhibere bñfacere
eũ qui põt ⁊c̃. s ¶ Qui dixerũt eis ſicut p̃cepat illiſ ie
ſus.ij. Timoth.iiij.a. Prędica v̄bũ: iſta oportune importu
ne. t ¶ Et imponũt illi veſtimẽta ſua.i. v̄tutũ ornamẽ/
ta: q̃b' ipſos veſtierat dñs. Mat.v.a. paupͤtate/ mãſuetudie
luctu/ iuſticia/ miſcdia/ iudicio/ pace/ patiẽtia. Iob.xxxvij.c.
Nunq̃d veſtimẽta tua calida ſt/ cũ ꝑflata fuerit terra auſtro:
v ¶ Et ſedit ſup eũ: prius appoſitis veſtimẽtis. Eſa.vltſ.a.
ſcdm aliã lrãm: Sup quẽ requieſcet ſpũs meus: niſi ſup humi/
lẽ ⁊ q̃etũ ⁊ ↄtritũ ⁊ tremẽtẽ ſermões meos: x ¶ Multi aũt
veſtimẽta ſua.i. ſua corpa p abſtinẽtiã humiliauerũt in vi/
ta ſua. Apocl.xvj.c. Btũs qui vigilat ⁊ cuſtodit veſtimẽta
ſua ne nudus ambulet. Vel veſtimẽta ſua ſternere/ eſt exẽpla
bona ſequẽtib' relinq̃re.ij. Machab.vj.f. Vitã excedẽdo ſe/
nectute q̃dẽ dign' apparebo/ adoleſcẽtib' exẽplũ forte relin/
quã.iiij. Regſ.ij.c. helias palliũ ſuũ reliquit.i. ſuę charitatis
exẽplũ. Eccs.ix.b. Oĩ tpe veſtimẽta tua ſint cãdida.i. exem
pla clara ⁊ imitatiõe digna. y ¶ Alij aũt frondes cęde/
bãt de arborib'.i. ſñias veritatl: vel exẽpla v̄tutſ de libris
patrũ. Arbor ẽ ſacra ſcriptura: cui' fruct' cibus aĩarũ/ ⁊ folia
medicina: Ezech.xlvij.c. Apocl.vltl.a. Ex vtraq; pte flumi/
nis lignũ vitę afferẽs fruct' duodecim. z ¶ Et q̃ p̃ibãt ⁊
q̃ ſeq̃bant ⁊c̃. Numeri.xiij.c. Duo portãt botrũ: vn' p̃ce
dit alt' v̄o ſequit. Moralit' aũt ieſũ venturũ in hieruſalẽ.i. Moraliter
ad aĩaz pęnitẽtẽ: pręcedũt ſynderesis/ fides/ beneficia chriſti:
quę clamãt: oſãna.i. ſalua obſecro. Sequunt: ſpes/ charitas/
patientia/ longanimitas: q̃ ſimiliter clamant oſanna. a ¶ In
nomine dñi ⁊c̃.ſ. filij. In noie pr̃is addit: qḋ ꝓmiſſũ ẽ pr̃i
nr̃o dauid: cui' regnũ ſit bñdictũ.ſ. regnũ ĩ eccl'ia ĩ noie pr̃is:
qḋ ẽ fili'. Ioh.v.g. Ego veni ĩ noie pr̃is mei ⁊ nõ accipitis:
ſi alius venerit in noie ſuo illũ accipietſ. Itẽ. In noie dñi:
id eſt ĩ honore patris mei. Ioh.viij.f. Ego honorifico pa/
trem meũ: ⁊ voſ inhonoraſtſ me: ⁊ ego gloriã meã nõ quero.
¶ Itẽ. In noie dñi

❡ Jte. Jn noīe dñi/ qđ eſt ſerꝰ. Eſa. xlix. b. Paꝝū eſt tibi vt ſis mihi ſeruus: a ❡ Regnū pr̄is. i. regnum futurū. Mat. vj. b. Adueniat regnū tuū. Joh. xviij. g. Regnū meum non eſt hinc. Regnū huius mūdi non eſt benedictū/ ſꝫ maledictū: ideo cum quererent a turba vt fieret rex/ fugit: Joh. vj. b. Hic aūt cū paſſurꝰ erat n̄ reſpuit rex vocari.

b ❡ Oſāna i excelſis. i. inter excelſos angelos. Jn excelſis: nō tm̄ in terra dñs chriſtꝰ ſalutaris fuit: ſꝫ infernalibꝰ et celeſtibꝰ. c ❡ Et introiuit hieroſolymā in tēplū. Beda. Tēplū dei i ciuitate: vita religioſa i plebe. Moraliter Dñs intrauit in hieruſalē p bethaniā et mōtē oliueti. Hieruſalē ſignificat ſupnā ciuitatē vbi videbit iſte q̄ ē pax. Eph. ij. c. Jpſe eſt pax nr̄a. Gal. iiij. d. Mat̄ noſtra hieruſalē.

.21.b. Moraliter

a regnū pr̄is nr̄i dauid: oſāna i
b excelſis. Et intrōiuit hieroſo-
c lymā in tēplū: ēt circūſpectis
d oībꝰ cū iam veſpa eſſet hora:
exijt i bethaniā cū duodeci.
e Et ālia die cū exirēt a betha-
f nia eſurijt. Cūqꝫ vidiſſet a lon-
ge ficū habētem folia/ venit ſi
q̄d forte iueniret i ea. Et cū ve-
niſſet ad eā/ nihil iuenit p̄ter
g folia. Nō ēni erat tp̄s ficorū.
h Et rn̄dēs dixit ei: Jām nō am-
pliꝰ i ęt̄nū quiſq̄ ex te fructū
manducet. Et audiebant diſ-
cipuli eius: ⁊ veniunt hiero-
i ſolymā. Et cū introiſſet i tem-
k plū/ cępit ējcere vendētes et
l emētes i tēplo: ēt mēſas nūmu-
lariorꝝ ⁊ cathedras vendētiū
m colūbas ēuertit. Et nōn ſine-
n bat vt q̄ſq̄ trāſferret vas p tē-
o plū: ⁊ docebat dicēs eis: Nōn-
p ne ſcriptum eſt: quia dōmus
mea domus orationis voca-
q bitur omnibꝰ gentibus: Uōs
autem feciſtis eam ſpelūcam
latronum. Quo audito/ prin-
cipes ſacerdotū ⁊ ſcribę quę-
rebant quomodo eum per-
r derent: Timēbant enim eum:

Bethania/ obediētia: hęc ē via ad p̄adiſum. j. Reg. xv. e. Melior ē obediētia q̄ victimę. iiij. Reg. v. d. Naamā n̄ potuit curari donec obediēs fuit heliſeo. Sꝫ nullꝰ i hierl̄m vadit niſi curatꝰ. Per oleū oliuarū intelligit̄ miſericordia ⁊ pietas. d ❡ Et circūſpectis oībꝰ cū iā veſpa eēt hora ⁊c̄. Dicit eni: Cū iam veſpa eſſet: Jn veſpa mūdi viſitat nos dñs. e ❡ Et alia die cum exirēt a bethania eſurijt/ ſalutē hoīm ęſtuās ad icredulitatē iſrael. Joh. xix. f. Sitio. Joh. iiij. d. Cibū habeo mādūcare quē vos neſcitis. Et nota ꝙ ſtatim vt exijt de bethania eſurijt: q2 ſola obediētia paſcit eū. f ❡ Cūqꝫ vidiſſet a lōge ficū habentē folia/ venit ſi q̄d forte ⁊c̄. Sed nunq̄d dubitauit dñs vtrū ficus fructū h̄ret: Nō: ſꝫ q̄ ſecū erāt poterāt dubitare/ libertatem arbitrij eorꝝ q̄ p ficū ſignificant̄ notauit p forte. g ❡ Nō eni erat tp̄s ficorꝝ: Quare ḡ maledixit ficū: Jtē nōne fecit iniuriā dño ficus: Rn̄ſio. Myſtica fuit maledictio: nec iniuriam fecit alicui: q2 re ſua ſuo arbitrio ad aliorꝝ vtilitatē vſus ē. Jō tn̄ maledixit: q2 folia ſine fructu inuenit. Chryſ. Nō quia maledixit arborē/ ideo fructū nō dedit: ſed quia nō dabat fructū/ ideo maledixit. Nec iō iudęi p̄diderūt iuſticiā/ q2 dereliquit eos dñs: ſed ideo dereliq̄t/ q2 p̄diderūt iuſticiā. ❡ Myſtice. Ficus ē ſynagoga vel eccl̄ia vel clauſtrū: q2 ſicut ficꝰ ſub vna cortice multa grana ꝯtinet: ſic ſynagoga vel eccleſia vel clauſtrū ſub vno iure viuēdi multos hoīes habet. Uñ Ps.

Myſtice

Ps. 67. Qui habitare facit vnīꝰ moris i domo. Jtē folia ficus ſimilitudinē manꝰ habēt: ⁊ v̄ba ſynagogę eccl̄ię/ clauſtri debēt de bonis opibꝰ iformari. Sꝫ folia ſine fructu ſūt v̄ba ſine opibꝰ. Mat. xxiij. a. Sup cathedrā moyſi ſedert̄ ſcribę ⁊ phariſęi: q̄ dicūt facite: ſm̄ opa eorꝝ nolite facere: dicūt eni ⁊ n̄ faciūt. q. d. folia habēt ſine fructu. Hiere. viij. e. Nō ē vua i vitibꝰ et nō ē ficus i ficulnea. Ficus vbi bona ē/ optīa ē: vbi mala/ peſſima ē: ſic de viris eccl̄iaſticis: ⁊ maxime clauſtralibꝰ. Hiere. xxiiij. b. Quid tu vides hieremia: Et dixi: ficꝰ bonas/ bonas valde: et malas/ malas valde q̄ comedi nō p̄nt eo ꝙ malę ſūt. Michęę. vij. a. Ficꝰ p̄coq̄s deſiderauit aīa mea. Jtē flores ficꝰ fructꝰ ſūt: ⁊ deſideria opibꝰ adęquant̄. Oſee. x. a. Uitis frōdoſa iſrl/ fructꝰ adęq̄tꝰ ē ei. Cant. ij. c. Ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos. Jtē ficꝰ iux̄ viā plātata nūq̄ maturos facit fructꝰ: ſic hō i mūdo radicatꝰ nunq̄ bona opa facit. Chryſ. Sic impoſſibile ē arborē iuxta viā fructꝰ vſqꝫ ad maturitatē ſuare: ſic difficile ē hoīem iux̄ mūdū viuētē/ iuſticiā imaculatā vſqꝫ ad finē tenere. h ❡ Jam nō ampliꝰ in ęt̄nū quiſq̄ ex te fructū mādūcet. i. intellectꝰ iuſtꝰ i tuo ope decętero delectetur. i ❡ Et cū itroiſſet i tēplū. Matthęꝰ. xxj. b. narrat maledictionē ficꝰ pꝰ eiectionē vendētiū de templo: Marcꝰ ecōtrario: Quare: Sol. Exo. xij. Glo. q̄daꝫ inuit ꝙ dñs bis eiecit/ ipſo die palmarꝝ qđ fuit an̄ maledictione ficꝰ/ et h̄ narrat matthęꝰ: et ſequēti die pꝰ maledictionē ficꝰ/ ⁊ h̄ narrat marcꝰ. k ❡ Cępit eijcere vēdētes ⁊c̄. ardore ſp̄ūs ꝯcitatꝰ. Ps. Zelꝰ domꝰ tuę comedit me. Glo. Bede. Ea. ſ. q̄ q̄ de lōginq̄ venerāt ab indigenis offerē/ da emebāt. Si ḡ h̄ p̄hibet: quāto magis ri ſꝰ ⁊ vaniloquiū ⁊ huiuſmodi. l ❡ Et mēſas nūmulariorꝝ ⁊ cathedras ⁊c̄. q̄ honores vendūt ⁊ gradus emūt. Per vendētes ⁊ ementes colūbas i tēplo/ ſignificant̄ ſimoniaci: q̄ emūt vel vendūt ſacramēta ⁊ bn̄ficia eccl̄iaſtica. Per nūmularios/ ſignificantur clerici mercatores. Utriqꝫ ab eccl̄ia expellunt̄ et ſimoniaci ⁊ merca tores. Chryſ. Qui voluerit eſſe mercator ꝓijciatur de eccl̄ia/ dicēte ꝓpha: Quia nō cognoui negociationē: introibo i potentias dñi. i. in p̄latione eccleſiaſticā. ij. Timoth. ij. a. Nemo militās deo implicat ſe ſęcularibꝰ negocijs. Zach. vlt. d. Nō erit mercator vltra i domo dñi. Eſa. xliij. b. Educ foras p̄p̄l'm cęcū: ⁊ oc'los habētē. Uerſꝰ. Qui ſacra vendūt vel p ſacris p̄ciū dāt: Hos p̄cul expello ſacro ꝺ fune flagello. Sup Joh. iiij. dr̄. Jllos q̄ꝫ parit̄ dñs itra ſctām eccl̄iaꝫ deteſtat̄ q̄ p ſacros ordines ad eū ꝓpinquātes/ nō i eiſdē ordinibꝰ ꝯſtitutū merita ſꝫ ſubſidia vitę p̄ſentis exq̄rūt. Augꝰ. Jta dānabilis negociatio i clerico: ſic vſura i laico. Chryſ. Sic cū cribrat̄ triticū/ tādē nihil remanet i cribo niſi puluis ⁊ ſtercꝰ: ſic ſb̄ſtātia negociatorꝝ int̄ emptionē et venditionē perit ⁊ nihil remanet niſi pctm̄. Uñ Eccl. xxvij. a. Sic i p̄cuſſura cribri remanebit puluis: ſic aporia hoīs i cogitatu illiꝰ. Jtē. xxvj. a. Duę ſpecies difficiles et periculoſę mihi apparuerunt: difficile exuitur negocians a negligentia ſua ⁊c̄. m ❡ Euertit. Hoc figuratum fuit. j. Machab. iiij. e. vbi legitur: Elegit iudas ſacerdotes ſine macula ⁊c̄. Euertit. Hoc alia vice fecerat i paſcha ſequente poſt baptiſmum: quod ſolus iohannes narrat. n ❡ Et non ſinebat vt q̄ſq̄ trāſferret vas p templum. Uas imundum/ cor imūdum: clericꝰ immūdus: qđ trāſferri nō permittit dominus: quanto magis nec manere. Eſa. xxij. g. Figā illū paxillū in loco fideli et ſuſpēdam ſup eū omnem gloriā domus patris eiꝰ: vaſorꝝ diuerſa genera. ij. Timoth. ij. c. Jn magna domo non ſolum ſunt vaſa aurea et argētea: ſed ⁊ lignea ⁊ fictilia: quędam quidem in honorem: alia autē in contumeliā. Thren. iiij. a. Filij ſion inclyti ⁊ amicti auro p̄mo/ quō reputati ſūt i vaſa teſtea. o ❡ Nōne ſcriptū eſt: Eſa. lvj. c. p ❡ Quia domꝰ mea domus orōnis ⁊c̄. Eſa. lj. b. Gaudiū ⁊ leticia iuenit̄ in ea: gr̄arūactio ⁊ vox laudis. q ❡ Uos aūt feciſtis eā ⁊c̄. Hiere. vij. b. Nunq̄d ſpelunca latronū facta ē domꝰ iſta in q̄ inuocatū eſt nomē meū: Spelūcā latronū. Gregꝰ. Latro ē qui lucra ſectat̄: q̄ ⁊ nō dātes corꝑalit̄ pſequit̄. Uñ Michęę. iij. b. Si q̄s nō dederit i ore eorꝝ q̄ppiā/ ſctificāt ſup eū p̄relium. i. ſecū p̄liū faciūt. i. excōmunicāt. Hieroꝰ. Latro ē ⁊ tēplū dei i latronū ꝯuertit ſpeluncā: qui lucra de religiōe ſectat̄/ cultuſqꝫ nō tā cauſa dei q̄ negociationis cā eſt. r ❡ Timebāt eni eū ⁊c̄. Rab. Mirabile ē vt flagello vnīꝰ ⁊ vilis tot eijci/ menſas euerti: q̄ nihil ęgit mirabiliꝰ: igneū ⁊ ſidereū aliq̄d radiabat ex eiꝰ oculis ⁊ lucebat i facie maieſtas diuinitatis. Hieroꝰ. Plęriqꝫ dicūt maximū ſignorꝝ: ꝙ lazarꝰ ſuſcitatꝰ/ ꝙ cęcꝰ ex vtero lucē accępit: et transfiguratꝰ eſt: mihi inter alia ſigna mirabiliꝰ hoc videt̄.

Ps. 68.

Matth. 21. b. Luc. 19. g. Joh. 2. c.

Eſa. 56. c. Hiere. 7. b.

Luc. 19. g. et. 20. c. et. 22. a.

❡ Qm̄ vniuerſa turba

☙ a Quũ vniuerſa turba admirabat̃ ſuper doctrina
eius: quia docebat vera ⁊ vtilia / non ſolũ verbo ſed ⁊ facto.
Matth. vij. d. Erat aũt docens eos ſicut ptãtem habens: nõ
ſicut ſcribe ⁊ phariſei. b Et cũ veſpera eſſet facta ⁊c.
Primo fit veſpera. i. pctm̃ in ciuitate. i. in aĩa: et ſic egredit̃
ſol ortꝰ / ⁊ fit nox ob-
ſcura in media die.
Vñ Amos. viij. c.
Occidet ſol in meri-
die ⁊ obtenebreſcere
Matth. 21. b. faciã terrã in die lumi-
nis. Eſa. lix. b. Im-
pegimus in meridie
q̃ſi i tenebris / i cali-
ginoſis q̃ſi mortui.
Sol materialis oc-
Matth. 17. c. cidens facit veſpe-
et. 21. c. ram: ſed veſpera ſpi-
Luc. 17. b. ritualis primo facta
facit occidere ſolem
ſpũalẽ: q2 niſi pec-
catũ chriſtũ expelle-
ret / nunq̃ ab aĩa ex-
iret. Et h eſt qḋ dĩ
Oſee. xj. d. Deꝰ ego
⁊ nõ hõ / i medio tui
ſanctꝰ ⁊ nõ igrediar ciuitatẽ. c Et cũ mane trãſirẽt vi-
derũt ficũ aridã factã a radicibꝰ. Areſacta ẽ ficꝰ: q2 ſy-
nagoga a p̃mis pribꝰ ſuis cepit areſieri. Cain radix arida: et
ſic de alijs. Itẽ / A radicibꝰ areſacta ẽ: q2 totalit̃ exiccata ẽ
ab humore gratie. Nõ eni pars modo viuit / modo arida ẽ: ſ
tota arida marceſcit i infidelitate. Itẽ / A radicibꝰ arida ẽ:
q2 irreparabilit̃ exiccata ẽ. Itẽ / A radicibꝰ arida ẽ facta: q2
nõ in ꝯſpectu hominũ qui exteriꝰ vidẽt: ſed i ꝯſpectu dei q̃ in-
teriꝰ videt exiccata ẽ. Perdidit eni gr̃am dei ⁊ gr̃az hominũ:
et etiã terrã ſuã. Radices eccleſie ſũt p̃lati et doctores: a q̃bꝰ
debet ꝓcedere humor fidei / moꝝ ⁊ intelligẽtie ad ramos: per
quos debet totũ corpus eccleſie viuificari: ⁊ in terrã viuẽtiũ
radicari. Sed heu ficus areſacta eſt a radicibus: et a radicibꝰ
aſcendit vſq̃ ad ramos. Hiere. xxiij. c. A ꝓphetis hieruſalem
egreſſa ẽ pollutio ſup oẽz terrã. Daniel. xiij. a. Iniq̃tas egreſ-
ſa ẽ a babylone a ſenioribꝰ iudicibꝰ q̃ videbant̃ regere popu-
lum. Oſee. ix. d. Percuſſus ẽ ephraim: radix eoꝝ exiccata ẽ:
Pſ. 51. nequaq̃ fructũ faciẽt. Pſ. Euellet te ⁊ emigrabit te de taber-
naculo tuo: ⁊ radicẽ tuã de terra viuentiũ. Sap. iiij. a. Adulte-
rine plantationes nõ dabũt radices altas. Chryſ. Cor ⁊ ſto-
machus eccleſie ſunt ſacerdotes: q̃ ſi peccauerint / totꝰ populꝰ
ꝯuertit̃ ad peccãdũ. Vnuſquiſq̃ eni chriſtianꝰ ꝓ ſuo pecca-
to reddet rationẽ: ſacerdotes aũt nõ tm̃ pro ſuis ſed ꝓ omni-
um ſubditoꝝ pctis. Queadmodũ vidẽs arborẽ pallentibꝰ fo-
lijs marcidã / itelligis ꝙ aliquã cauſã h3 circa radicẽ: ita cũ vi-
deris populũ indiſciplinatũ / ſine dubio cognoſcis ꝙ eiꝰ ſacer-
dotiũ nõ ẽ ſanũ. Oſee. iiij. b. Et erit ſic̃ populus / ſic ſacerdoſ.
d Ecce ficꝰ cui maledixiſti aruit. Chryſ. Sermo
Pſ. 101. eius q̃ſi flãma deſcẽdit ad radicẽ eiꝰ. Pſ. Defecerũt ſic̃ fumꝰ
dies mei ⁊ oſſa mea ſicut cremiũ aruerũt. Aruit. Glo. Hoc
fuit factũ / q̃ñ dixerũt apl̃i: Digne transferimur ad gentes: q2
vos indignos iudicatis: Act. xiij. g. e Habete fidẽ dei:
q. d. miramini q2 ficus maledicta aruit: ſed dico vobis ſi fidẽ
habueritiſ maiora facietſ. Ioh. xiiij. b. Qui credit in me / opa
que ego facio / ⁊ ipſe faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet. f Amen
dico vobis ⁊c. De h opponũt nobis heretici / ꝙ non habe-
mus fidẽ: q2 nõ facimꝰ miracula: Cõſtat eni ꝙ verbũ dñi ve-
rum ẽ. S3 idẽ replicat̃ i eos: q2 nec ipſi faciũt miracula. Pre-
Bl'tneocceſſarie terea ipſi mentiunt̃: q2 legit̃ ꝙ Gregꝰ †neccreponti eps volenſ
edificare eccleſiã: ſed ſpatiũ habens anguſtũ: q2 ex vna parte
mõs ⁊ ex alia parte artabat mare: venit nocte ad locũ / admo-
nuit dñm iſtiꝰ ꝑmiſſiõis: ⁊ flexis genibꝰ orauit ad dñm / ⁊ ma-
ne inuentꝰ eſt mons tãtũ ſpatiũ reliquiſſe / quãtũ neceſſarium
erat. Preterea dñs loquit̃ hic ſm ſtatũ p̃mitiue eccleſie: in q̃
fides ſanctoꝝ indigebat miraculis propter infideliũ ꝯuerſio-

a quũ vniuerſa turba admiraba-
b tur ſup doctrina eiꝰ. Et cũm
veſpera eſſet facta egrediebat̃
c de ciuitate. Et cũ mãne trãſ-
irent viderũt ficũ aridã factaz
a radicibꝰ. Et recordatꝰ petrꝰ
d dixit ei: Rabbi: ecce ficus cui
maledixiſti aruit. Et rñdens
e ieſꝰ ait illiſ: Habete fidẽ dei.
f Amen dico vobis: q2 q̃cunq̃
dixerit huic monti tollere et
g mittere i mãre / ⁊ nõ heſitaue-
rit in corde ſuo ſed credide-
h rit / q2 qḋcũq̃ dixerit fiat / fiẽt
ei. Propterea dico vobis:
i omnia quecũq̃ orantes peti-
k tis credite: q2 accipietis ⁊ vẽ-
l nient vobis. Et cum ſtãbitis
m ad orãdum / dimittite ſi quid
habetiſ aduerſus aliquem: vt
n et pãter veſter q̃ in celis eſt di-
mittat vobis peccata veſtra.
Qḋ ſi vos non dimiſeritis:
nec pater veſter q̃ i celis ẽ di-
mittet vobis peccata veſtra.
Et veniunt rurſus hieroſoly-
mã. Et cũ ãbularet i templo /
accedũt ad eũ ſũmi ſacerdo-
tes ⁊ ſcribe et ſeniores / ⁊ di-
o cunt illi: In q̃ua poteſtate

nem: modo aũt nõ indiget: q2 multi ſũt ꝯuerſi. Et forte ſi mo-
do p̃dicarẽt credẽtes ſarracenis / credo ꝙ facerẽt miracula: q2
ſigna data ſũt infidelibꝰ non fidelibꝰ: vt dicit̃. j. Cor. xiiij. d.
Myſtice / aũt ꝑ montẽ ſignificat̃ diabolus. Vñ Hieroꝰ. Myſtice
Nos montẽ intelligimꝰ diabolũ: qui de aĩa hoĩs poſſeſſa / ab
apoſtolis ⁊ eoꝝ ſimi-
libꝰ transferri põt in Matth. 21.
mare. i. in loca ama- Iob. 14. b.
ra. Pſ. Nõ timebi- Pſ. 45.
mus dum turbabit̃
terra ⁊ transferentur B
mõtes in cor maris. Matth. 6.
Dicit̃ aũt diabolus Diabolus mons ꝓpter rationes
mons ꝓpt̃ ſex ratio-
nes: vt dicit Chryſ.
Primo ꝓpt̃ altitudi- Matth. 18.
nẽ ſupbie. Vñ Eſa.
xiiij. d. dic: Sedebo
in monte teſtamenti
in lateribꝰ aq̃lonis:
aſcẽdam ſup altitudi-
nẽ nubium / ⁊ ſimilis
ero altiſſimo. Scḋo
ꝓpt̃ immobilitatem
malicie: q2 obſtinatꝰ Matth. 21.
eſt i malo. Vñ Iob Luc. 20. a.
xlj. c. Cor eiꝰ indurabit̃ quaſi lapis ⁊ ſtringet̃ quaſi malleato-
ris incus. Tertio ꝓpt̃ aſperitatẽ ⁊ ineq̃litatẽ: q2 nulla planici-
es eſt in eo ad quietẽ. Hiere. vj. f. Crudelis ẽ et nõ miſerebit̃.
Quarto q2 arbores infructuoſas ꝓducit. i. ſupbos q̃ creſcunt
in h monte. Eſa. ij. c. Dies dñi exercituũ ſup omnẽ ſupbũ et
excelſũ ⁊ ſup omnẽ arrogantẽ ⁊ humiliabit̃ et ſup oẽs cedros
libani ſublimes ⁊ erectas ⁊ ſuper oẽs quercus baſan. Quinto
ꝓpt̃ precipitij impellẽtiã. Matth. viij. d. Demões rogabãt
eũ dicẽtes: ſi eijcis nos hic / mitte noſ i porcos: ⁊ ecce magno
impetu abijt grex ꝑ preceps in mare. Eſa. ix. c. Et erunt qui
beatificant populum iſtum ſeducentes et qui beatificantur
precipitati. Sexto propter foueas ſeuarum beſtiarum que
ibi habitãt. Eſa. xxxiiij. d. Ibi habuit foueas hericiꝰ: ibi cõ-
gregati ſunt milui alter ad alterũ. g In mare. Pſ. In Pſ. 76.
mari via tua. h Fiet ei. j. vlt. d. Signa eos qui credide-
rint hec ſequent̃: i noĩe meo demonia eijciẽt. i Oĩa que-
cunq̃ orãtes petitiſ / credite. Iaco. j. a. Si qs veſtrum.
Matth. vij. a. Oĩs q̃ petit accipit. k Et veniẽt vobis.
Propter hoc dic̃ Eccꝰ. xviij. c. Ne impediaris orare ſp: ⁊ ne
verearis vſq̃ ad mortẽ iuſtificari / q̃m merces dñi manet i et-
num. l Et cũ ſtabitiſ ad orãdũ: recti corde: ſtabiles fide.
j. Cor. xv. g. Stabiles eſtote ⁊ imobiles. m Dimittite
ſi q̃d habetiſ ⁊c. Hec ẽ preparatio orõnis: dimittere iiurias
ſibi factas. Matth. v. d. Si offers munꝰ tuũ ad altare: ⁊ ibi
recordatꝰ fueris ⁊c. Eccl. xxviij. a. Relinque ꝓximo tuo no-
cẽti te: ⁊ tũc deꝑcãti tibi pctã ſoluent̃. Hõ hoĩ ⁊c. n Et ⁊
pat̃ veſter ⁊c. Malach. ij. b. Nũq̃d nõ pr̃ vnꝰ oĩm nr̃m:

Deꝰ pater ẽ { Omniũ per creationẽ generalit̃. / Iuſtoꝝ per adoptionẽ ſpecialiter. / Chriſti ꝑ generationẽ ſingulariter. Dicẽdo pa-

ter / roborat fidẽ: dicẽdo / veſter / dilatat charitatẽ: dicẽdo / q̃ in
celis ẽ / eleuat ſpem. Per pater ſignificat̃ ſpes obtinẽdi peti-
tũ. Eſa. xlix. d. Nunq̃d obliuiſci põt mulier infantem ſuũ ⁊c.
Itẽ cautela a pctõ: vt ſi nõ ei degeneres. Eſa. lj. a. Attendite
ad petrã vñ excisi eſtis. Itẽ amor. Malach. j. b. Si ego pat̃
vbi amor meꝰ: Per veſter / inuitat nos ad humilitatẽ. Ma-
lach. ij. b. Nunq̃d non deꝰ vnꝰ creauit nos: q̃re ẽ deſpicit ⁊c.
Itẽ ad mutuã charitatẽ. Geñ. xiij. b. Ne q̃ſo ſit iurgiũ inter
me et te ⁊c. Itẽ ad mutuũ honorẽ. Roma. xij. c. Honore in-
uicẽ preuenientes. Itẽ ad mutuũ auxiliũ. Prouerb. xviij. d.
Frater q̃ iuuat̃ a fratre q̃ſi ciuitas firma o In q̃ ptãte: q̃ſi
in beelzebub eijcis demonia. Chryſ. Oĩs hõ ſm ſe eſtimat
alteꝝ: nec põt minꝰ ſẽtire de alio q̃ ſẽtit de ſeipſo. Fornicariꝰ
neminẽ eſtimat caſtũ: caſtꝰ de fornicario non defacili ſuſpi-
cat̃: ſupbꝰ neminẽ putat humilẽ / humilis neminẽ ſupbũ: ſic q̃
☙ non eſt ex deo

g nõ eſt ex deo ſacerdos/nullius ſacerdotium putat eſſe ex deo.
a Hec facis. Glo. De dei dubitãt p̄tãte: ⁊ volũt ſubintelli
gi diaboli eſſe qḋ facit. Ioh. ij. d. Qḋ ſignũ oſtendis nobis
q: h facis: b Et q̃s dedit tibi ⁊c̃. Glo. Apte dei filiũ ne
gãt: quẽ putãt ñ ſuis ſ alienis virib⁹ ſigna facere. Chryſ. q. d.
de ſacerdotal familia
nõ es: ſenat⁹ nõ ꝯceſ
ſit tibi: ceſar ñ dona
uit tibi. Si autẽ cre
didiſſent ꝙ oĩs p̄tãs
a deo eſt: nunq̃ int
rogaſſẽt/q̃s dedit ti
bi hãc p̄tãtem. c
Introgabo vos.
Portat apta r̃ſiõe
calũniã tẽptatoꝝ cõ
futare: ſed prudẽter
interrogat/ vt vł ſilẽ
tio ſuo/vel ſnĩa ꝯdẽ
nẽtur. d Unum
timebãt v̓bum. Amb. No
luit dñs ſecretũ ſuũ
iudicium reuelare.
Al. tei Uñ Eſa. xxiiij. c.
Secretũ meũ mihi.
Sʒ eos arguit puer
ſe r̃ndẽdo. Prouer.
A xxvj. a. R̃nde ſtul
to iuxta ſtulticiã ſuã
ne ſibi ſapiẽs videat̃.

a b hec facis: ẽt q̃s dedit tibi hãc
p̄tãtẽ vt iſta facias? Ieſus aũt
c r̃ndẽs/ait illis: Interrogabo
d vos ⁊ ego vnũ v̓bũ: ⁊ r̃nde
te mihi: ⁊ dicã vobis in q̃ p̄tã
te hec faciã. Baptiſmũ iohã
nis de celo erãt/an ex hoib⁹?
R̃ndete mihi. At illi cogita
bãt ſecũ/dicẽtes: Si dixerim⁹
de celo/dicet nobis: Quare
ergo nõ credidiſtis ei? Si dixe
e rim⁹ ex hoib⁹/†timẽm⁹ pp̄lm:
Oẽs enĩ habebãt iohannẽ q:
vere ꝓpħa eſſet. Et r̃ndentes
dicũt †ieſu: Neſcim⁹. Et r̃ndẽs
f ieſus ait illis: Neq̃ ego dico
vobis in q̃ p̄tãte hec faciã.
Et cepit illis ¶ Ca. XII.

e Timem⁹/vel/timebãt. Ieſu/vł ei: neſcimus. Glo.
Duab⁹ de cauſis ſciẽtia veritatis occultat̃ querẽtib⁹: cũ aut
is q̃ querit min⁹ intelligit. i. min⁹ capax ẽ: aut odio aut ꝯtẽptu
veritatis idign⁹ ẽ cui debeat apiri. Propt̃ alterũ dicit̃: Adhuc
multa habeo vob̃ dicere q̃ nõ poteſtis portare modo: Ioh.
xvj. c. Propt̃ alteꝝ dr̃: Nolite ſctm̃ dare canib⁹: Mat. vij. a.
f Neq̃ ego ⁊c̃. Hiero⁹. Hic cũ pu̓ſo p̓uertit de⁹. Eccĩ.
xxvj. a. R̃nde ſtulto iuxta ſtulticiã ſuã/ne ſibi ſapiẽs videat̃.

Et cepit illis ⁊c̃. In caplo ¶ Expoſi. Ca. XII
p̄cedẽti narrauit euãgeliſta q̃liter appropinquãte tp̄e
paſſiõis/appropinquit dñs loco paſſionis: In h ca
pitulo agit de malicia iudeoꝝ i chriſti paſſiõe ꝯſũmata: quaʒ
paſſionẽ ipſemet chriſt⁹ p̄dicit eis/ne ignar⁹ ad paſſionẽ acce
dere videret̃: loquens parabolice iſtis: q: iuſtũ erat vt obſcu
re eis loq̄ret̃/q̃ veritati manifeſte obuiabãt. Diuidit̃ aũt h ca
pitulũ in ſeptẽ p̄tes. In p̄ma p̄te arguit iudeos/ maxime ſcri
bas ⁊ phariſeos de morte ſua ⁊ ſuoꝝ ſub metaphora cultoris
vinee: q̃ ſeruos p̄rĩſfamilias ⁊ tãdẽ ⁊ ipſũ filiũ occiderũt. In
ſecunda agit de dolo ⁊ faſtu phariſeorum qui miſſi erant cum
herodianis vt ieſũ capent i ſermõe: ibi: Et mittũt ad eũ.
In tertia p̄te agit de ſubdola q̃ſtiõe ſaduceoꝝ q̃ volebãt oſtẽ
dere reſurrectionẽ mortuoꝝ nõ fore: ibi: Et venerunt. In
quarta p̄te agit de alia queſtione quã fecit vn⁹ de ſcribis dño
q̃ audiuit illũ bñ r̃ndiſſe alijs phariſeis ⁊ ſaduceis: ibi: Et ac
ceſſit vn⁹. In q̄nta palã ſe dñm oſtẽdit dñs vt inexcuſabi
les ſint iudei: ibi: Et r̃ndẽs ieſus. In ſexta docet turbã et
diſcipulos cauere a ſcribis ⁊ phariſeis: ibi: Et multa tur
ba. In ſeptima agit de cõmẽdatiõe vidue q̃ duo minuta po
ſuit i gazophylaciũ: ⁊ plus oib⁹ teſte dño dr̃ poſuiſſe: ibi: Et
ſedẽs ⁊c̃. Agit̃ aũt de h Mat. xxj. d. Luc. xx. b. g Et ce
pit illis i parabolis/vł/parabolice loq̄. Greg⁹. Qui non
apte volebãt r̃ndere/i pabolis capiunt̃. h Vineã. i. ſyna
gogã: vł certe ecclĩam. De q̃ Eſa. v. a. Vinea facta ẽ dilecto
meo i cornu filio olei: ⁊ ſepiuit illã ⁊ lapides elegit ex ea: ⁊ plã
tauit vineã electã: ⁊ edificauit turrim i medio ei⁹: torcular ex
truxit i ea: ⁊ expectauit vt faceret vuas: ⁊ fec̃ labruſcas. Hiere.
ij. d. Ego te plãtaui vineã electã/oẽ ſemẽ vex: quõ ꝯuerſa es
mihi i prauũ vinea aliena? i Paſtinauit. i. plãtauit. Uł
ſm alios: Paſtinauit. i. paſtũ dedit. Tũc enĩ paſtinat̃ pro
prie vinea/cũ fodit̃ circa vites/⁊ ſtercora apponunt̃: ſic paſti
nauit de⁹ pater vineã ſuã. i. eccleſiã: q: p̄mo fodit eam foſſo
rio p̄dicatiõis: deinde ſtercora multa appoſuit. i. multas diui
tias tp̄ales ꝯtulit. Vineã. i. domũ iſrael. Eſa. v. b. Vinea
dñi ſabaoth/dom⁹ iſrael ẽ. k Homo. Chryſ. Nemo eſti
met chriſtũ habuiſſe humanã naturã tm̃/q: dict⁹ ẽ hõ: Nã ⁊
pater dict⁹ eſt hõ: vt
ſic liberaret̃ fili⁹ ab
hereticoꝝ blaſphe Matth. 21. d.
mijs. l Et circũ Luc. 20. b.
dedit ſepẽ. Sepes Eſa. 5. a.
q̃ fit ex ſpinis ẽ ꝯge
ries tribulationũ qui
bus ſepit̃ eccl̃ia/ne
ſupbia extollat̃ ⁊ hu
milis cuſtodiatur.
Eccẽs. x. b. Qui diſſi
pat ſepem mordebit
eũ coluber. i. diabo
l⁹. m Et fodit la
cũ. i. legẽ. Lex dr̃ la
cus ſiue torcular: q:
torq̄bat tranſgreſſo
res. Heb. x. c. Irritã
faciẽs legẽ moyſi ⁊c̃
Al. ꝓpt̃ multitudinẽ ⁊
duritiã p̄ceptoꝝ: q̃
b⁹ iudei p̄mebant̃ ſic
vue i torculari/dans
liberũ arbitriũ opan Al. treuerebũt
di nõ mutatiõe loci:

g in parabolis loqui. Vineã
h i k paſtinauit homo/ et circũ
l m dedit ſepem/⁊ fodit lacum/⁊
edificauit turrim/⁊ locauit eã
agricolis: ⁊ peregre profect⁹ eſt.
n Et miſit ad agricolas i tp̄e ſer
o uum/vt ab agricolis acciperet de
fructu vinee. Qui app̄hẽſum
p eũ ceciderũt ẽt dimiſerũt va
cuũ. Et iterũ miſit ad illos ali
um ſeruũ/⁊ illũ in capite vul
nerauerũt ⁊ ꝯtumelijs affece
rũt. Et rurſũ aliũ miſit/et illũ
occiderũt: ⁊ plures alios q̃ſ
q dam cedẽtes/alios v̓o occidẽ
r tes. Adhuc ẽ vnũ habẽs fi
liũ chariſſimũ ⁊ illũ miſit ad
s eos nouiſſimũ/dicẽs: q: †verẽ

q: vbiq̃ de⁹ ⁊ oĩa cõplet: Sap. j. b. Lac⁹ ſiue torcular ẽ crux
ſiue tribulatio Eſa. lxiij. a. Torcular calcaui ſol⁹. Turris: p̄la
tio q̃ debet eẽ munimẽtũ eccl̃ie. Mich. iiij. c. Et tu turris ne
buloſa filia ſyõ vſq̃ ad te veniet. n Et miſit ad agricolas
i tp̄e ſeruũ. i. ꝓphas: moyſen ⁊ aaron. o Ut ab agrico
lis ⁊c̃. Agricole ſũt p̄lati: q̃ agrũ eccleſie debẽt excolere: et a
ſpinis ⁊ tribulis pctõꝝ mũdare: ⁊ bonis ſemib⁹ ſemiare. Uñ
Aug⁹ in lib. ꝯ q̄nq̃ hereſes. Ubi eſtis o boni agricole: quid
agitis: q̄re vacatis: videtis q̃ malo plena ſit terra: hinc ſpine:
hinc tribuli: hinc fenũ ſurgit. Spinas icẽdite: tribulos eradi
cate: fenũ ſiccate: ſemĩa bona ſpargite. Sed q̃b⁹ hoc dico? O
vbi eſtis fõtes lachrymaꝝ? Quib⁹ agricolis loquar? Alij ſũt
mortui: alij ſũt fugati: terra tradita ẽ in man⁹ impij. Prouer.
xxiiij. d. Per agrũ hois pigri tranſiui ⁊ p vineã viri ſtulti: et
ecce totũ repleuerãt vrtice ⁊ operuerũt ſupficiẽ eius ſpine. p
Qui app̄hẽſũ eũ ceciderũt ⁊ dimiſert vacuũ. Per
iſtũ ſeruũ ⁊ ſecũdũ ⁊ tertiũ/ſignificat̃ bona cogitatio/bonum
ꝓpoſitũ/ſctm̃ deſideriũ: qḋ dñs ſepe imittit ⁊ bonis ⁊ malis:
⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. Sʒ iſti ſerui occidunt̃: cũ per ꝯtra
ſuffocant̃/vł ꝯtumelijs afficiunt̃/cũ demonũ ſuggeſtiõib⁹ vł
detractionũ obiurgatiõib⁹ retardant̃. Vel/ſicut dicit Beda:
tres ſerui ſunt: lex/pſalmodia/ꝓphetia: q̃ ad bonũ admonent:
q̃ſi ꝯtumelijs afficiunt̃. Vel ceſi eijciunt̃/cũ ſermo audit⁹ vel
ꝯtemnit̃ vł vituperat̃. Fili⁹ aũt q̃ vltimo mittit̃ ⁊ occidit̃/ eſt
grã q̃ a deo mittit̃: ⁊ occidit̃/cum pctm̃ admittit̃. Hiere. xj.
d. Mittam⁹ lignũ i panẽ ei⁹: ⁊ eradam⁹ eũ de terra viuẽtiũ.
q Alios v̓o occidẽtes. Heb. xj. g. Alij ludibria ⁊ v̓be
ra expti inſup ⁊ vincula ⁊ carceres: lapidati ſũt: ſecti ſunt: tẽ
ptati ſũt: in occiſiõe gladij mortui ſũt ⁊c̃. r Adhuc ergo
vnũ habens filiũ chariſſimũ: id eſt chriſtũ. Glo. Pro
bat iudeoꝝ p̄ncipes nõ p ignorãtiã chriſtũ crucifixiſſe: q: in
tellexerunt eũ eſſe: de q̃ dr̃: Poſtula a me/⁊ dabo tibi gentes Pſ. 2.
hereditatẽ tuã ⁊c̃. Sed contra. Act. iij. c. Nunc ſcio fratres
q: p ignorãtiã feciſtis ſicut ⁊ p̄ncipes vr̃i. Itẽ. j. Cor. ij. b.
Si cognouiſſent nunq̃ dñm glorie crucifixiſſent. Sol. Ibi
innuit Glo. ꝙ maiores bñ ſciebãt ꝙ ipſe erat meſſias in lege
ꝓmiſſ⁹/nõ tñ credebãt ꝙ eſſet de⁹ vł dei fili⁹ natural̃: minores
aũt neſciebãt ꝙ eſſet meſſias. Forte/Matthe⁹. xxj. d. et Lu
cas. xx. b. habẽt forſitã. Marcus non habet/forte/nec forſi
tan. s Quia verebunt̃ ⁊c̃. Glo. Interrogemus arriũ

r et eunomiũ: q̃ dicebãt

ꝗ et eunomiū: qui dicebāt chriſtū purā creaturā. Pat dicit̄ ig/
norare ⁊ ſententiā temperat cū dicit: Forte: et quantū in no/
bis eſt. i. quātū ad ea q̄ vident̄ nobis ſm̄ illoꝝ ſentētiā / dꝫ eſſe
mentitus / quicq̄d pro pr̄e reſpōderint / h̄ intelligāt pro filio q̄
ſe dicit ignorare ꝯſūmatiōis diem. a ¶ Coloni aūt ⁊c̄. id
eſt iudei maiores: q̄ vere ſciebāt ꝙ meſſias erat ꝓmiſſus in le/
ge. Joh. vij. d. Et me ſcitis: ⁊ vn̄ ſim ſcitis. b ¶ Venite oc
cidam⁹ eū. Gen̄. xxxvij. d. Ecce ſōniator venit: venite oc/
cidam⁹ eū. Sap. ij.
Matth.21.d. c. Circūueniam⁹ vi/
rū iuſtū: q̄m inutilis ē
nob: ⁊ ꝯtrius ē opib⁹
nr̄is. c ¶ Et nr̄a
erit hereditas.
†Ps̄.126. Ps̄ Ecce hereditas
dn̄i merces fruct⁹ vē
tris. d ¶ Et app/
hendētes eū oc/
ciderūt ⁊ eiecert.
Ps̄.117. Glo. Notat ptina/
Matth.21.d. ciā eoꝝ q̄ nec cruci/
Luc.20.c. fixo nec reſuſcitato
dn̄o ad p̄dicationē
Matth.21.d. apl̄oꝝ credere volue
Luc.19.g. rūt: ſꝫ q̄ſi vile cada/
uer ꝓiecert: q: quā/
tū i ſe erat / a ſuis fi/
nib⁹ excludētes gētib⁹ ſuſcipiēdū dedert. e ¶ Extra vineā:
ad l̄raꝫ: extra hierlm̄. Heb. xiij. b. Propt̄ qd̄ et ieſus vt ſcti/
ficaret ꝓplm̄ ꝑ ſuū ſāguinē / extra portā paſſus ē. Exeam⁹ igit̄
extra caſtra improperiū eius portātes. In figurā huius ſta/
tuit moyſes extra ſub diuo altare holocauſtoꝝ vbi ſanguis
aīaliū fundebat̄: vt dꝫ Exo. vlt. c. f ¶ Quid ḡ faciet dn̄s
vinee: Hiero⁹. Nō ignorās q̄rit: ſꝫ vt ex r̄nſiōe ſua eos ꝯdē
net. g ¶ Veniet ⁊ ꝑdet colonos. Matth. xxj. d. habet̄ /
ꝙ ipſi ſcribe quib⁹ dn̄s loquebat̄ / dixerūt hoc: Malos male
ꝑdet et vineā ſuā locabit alijs. Luc. xx. c. dicit̄ / ꝙ ſcribe hoc
audito dixert: Abſit. Aug⁹ de ꝯcordia euāgeliſtarū. Hoc di
xit dn̄s p̄mo: ⁊ q̄dam audiētes hoc dictum / cōtra ſe dixerūt /
Abſit: vt dic̄ Lucas. Alij nō intelligētes dixerūt: Malos ma
le ꝑdet: vt dicit Matthe⁹. Chryſ. aliter ſoluit. Dicit enim ꝙ
ore r̄nderunt abſit: ſicut dicit Lucas: ſed in corde habebant
ꝙ ita fieret: ſicut dicit Matthe⁹. h ¶ Lapidē quē repro
bauerūt ⁊c̄. Hoc dic̄ ꝓphetice: Nō eni edificauit templum
neqꝫ tpe ſuo fuit edificatum: ſed cū edificaret̄ a ſalomone fuit
allat⁹ lapis magn⁹ a loco vbi lapides ponebant̄: nec inuent⁹
eſt ei locus in toto edificio: et ideo q̄ſi reprobat⁹ ab edificanti
bus dicit̄. Sed tandē in ſummo inuēt⁹ eſt loc⁹ idone⁹ int̄ du/
os parietes: et ideo angularis dicit̄. Et ita ꝑ illū lapidē ſigni/
ficat̄ chriſtus / duos ꝓplos et duo teſtamenta / quaſi duos pa/
rietes in ſe coniūgens: ſicut dicit̄ Eph. ij. c. Ipſe eſt pax nr̄a
qui fecit vtraqꝫ vnū. Et recte ꝑ iſtum lapidē in ſummo poſi/
tū ſignificat̄ chriſt⁹: Cū eni in edificio corꝑali fundamētū ſit
in imo: et ideo talis edificatio ſemꝑ aſcendat ad ſummū. De
Eſa.28.d. h̄ lapide dꝫ Job. xxxviij. a. Quis demiſit lapidē angularē: ꝓ/
1.Pet.2.b. batū precioſū in fundamēto fundatū. Eſa. viij. c. Et erit i ſcti/
ficationē in lapidē offenſionis ⁊ in petram ſcandali duab⁹ do
mib⁹ iſrael. i ¶ Q̄m ad eos. i. ꝯt̄ eos. k ¶ Et mittunt
ad eū quoſdā ex phariſeis. Per phariſeos ⁊ herodia/
nos q̄ mittunt̄ ad ſeducēdū ieſū / ſignificant̄ duo genera tem/
ptationū ſiue cogitationū: quas diabolus ſepe immittit vt ca
piat ieſum: id eſt ſalutem auferat. Phariſei interpretant̄ diui
ſi: ⁊ ſignificant temptatiōes ſiue cogitationes ſingularitatis:
quas ſepe immittit diabolus vt hō a cōmunitate ſe ſeparet:
vel plus vel min⁹ alijs faciēdo. Vtrobiqꝫ ſingularitas ⁊ vtro/
biqꝫ periculū. Exo. ix. g. Linū ⁊ hordeū leſa ſūt eo ꝙ hordeū
eſſet virens ⁊ linū folliculos germinaret: triticū aūt ⁊ far non
ſūt leſa / q: ſerotina erāt. Deut. xxv. d. Memēto q̄ fecerit tibi
amalech i via q̄n egrediebaris de egypto: quō occurrerit tibi: ⁊
extremos agminis tui q̄ laſſi reſidebāt occiderit. j. Reg. xvij.

a bunt filium meū. Coloni aūt
dixert adinuicē: Hic ē heres:
b c Venite occidamus eū: ēt nr̄a
d erit hereditas. Et āpphēden/
e tes eū occiderūt / ⁊ eiecerūt ēx
f tra vineā. Quid ḡ faciet dn̄s
g vinee? Veniet ⁊ ꝑdet colonos
et dabit vineā alijs. Nec ſcri/
h pturā hāc legiſtis: Lapidē quē
reprobauert edificātes: h̄ fac/
tus eſt in caput anguli: a dn̄o
factū eſt iſtud: ⁊ ē mirabile in
oculis nr̄is. Et q̄rebāt eū te/
nere: ⁊ timuerūt turbā: Cog/
i nouerūt eni q̄m ād eos para/
bolā hāc dixerit. Et relicto eo
k abierūt. Et mittūt ād eū q̄ſdā
l ex phariſeis ēt herodianis vt
m eū caperent in v̄bo. Qui veniē/
n tes dicūt ei: Magiſter ſcimus
o q: verax es / ēt n̄ curas queq̄ꝫ.
p Nec eni vides i faciē hoim: ſꝫ
q i veritate viām dei doces: Li/
r cēt dari tributū ceſari / an nō
dabim⁹? Qui ſciēs v̄ſutiā illo
rū / ait illis: Quid me tēptatis?

a. dicit goliath: Eligite ex vob virū ⁊ deſcendat ad ſingulare
certamē. Herodiani / gloriātes in pellib⁹. ſ. mor⁹ inanis glorie
qui de pelle macerata inſurgūt / vel de habitu vili qui ⁊ ieſu. i.
ſaluti inſidiant̄. Eſa. l. d. Omnes q̄ſi veſtimentū cōterent̄ / et
tinea comedet eos. i. ianis gloria / de veſtimētis naſcēs. Eccl.
xlij. c. De veſtimētis ꝓcedit tinea. Act. xxviij. a. Cū cōgre/
gaſſet paulus ſarmētoꝝ multitudinē ⁊ impoſuiſſet ſup ignē / vi/
pa a calore cū ꝓceſſiſſet adheſit manui ei⁹. l ¶ Et herodia
nis. Scd̄m Joſe/
phū: Herodiani di/
cūt ducēti milites q̄s
cleopatra regia egy
pti dedit herodi: q̄ꝛ
aliqui forte erāt hie/ B
ruſalē cum herode Matth.22.b.
qui venerat tunc in Luc.20.a.
hieruſalē / vt purifi/
caret: ⁊ purificat⁹ in/
tereſſet ſolēnitati pa
ſche q̄ iſtabat. Quos
phariſei cum ſuis
ad dn̄m miſerūt q̄rē
tes an iudei deberēt [illegible]
reddere tributū ceſa
ri: qd̄ ſi negaret ca/
pet ab herodianis:
ſi cōcederet / legi cō/
trari⁹ eſſet. Beda et Hiero⁹: herodianos vocant oēs milites
herodis q̄ cū eo erant. Tn̄ Hiero⁹ alibi dic̄. Herodianos vo
cāt illos iudeos qui dicebāt: ꝙ tributa erāt ceſari tribuenda.
m ¶ Vt eū caperēt i v̄bo. Stulti ſūt q̄ volūt cape v̄bū in
verbo. Prouerb. j. b. Fruſtra iacit̄ rete ⁊c̄. Verbo: vbi deſa
cili capit̄ hō. Jaco. iij. a. Si q̄s in v̄bo nō offendit / hic ꝑfect⁹
eſt vir. n ¶ Mgr̄ ſcim⁹ ⁊c̄. Chryſ. Hec eſt p̄ma hypocri/
taꝝ potētia: ſimulata laudatio. Qui taurꝫ nō pōt virib⁹ ſbiu/
gare / mollib⁹ manib⁹ fricat caput eius: vt ꝑ blandimēta com/
p̄hendat. Et cōplet̄ ꝓphetia iacob de leui / de quo erāt exituri
ſacerdotes: Gen̄. xlix. a. In ira ſua occiderūt hoiēꝫ: ⁊ in furo/
re ſuo ſubneruauerūt taurū. Ps̄. Molliti ſūt ſermōes ei⁹ ſu/ Ps̄.54.
per oleū / ⁊ ipſi ſūt iacula. Prouerb. xxvij. c. Qui bn̄dicit vo/
ce grādi primo ſuo de nocte ꝯſurgēs / maledicēti ſimilis erit.
o ¶ Et nō curas queq̄ꝫ. Immo de oīb⁹ curat. Sap. vj. b.
Cui cura ē de oīb⁹. Sed ipſi volūt dicere: nō accipis perſo/
nā hois. p ¶ Nec eni vides i faciē hoim. i. nō ſm̄ faciē
exteriorē iudicas / ſꝫ ſm̄ v̄itatē. Nec eni nobilitas generis nec
diuitie ⁊c̄. j. Reg. xvj. b. Nō reſpicias vultū ei⁹ nec altitudi
nē ſtature eius / quoniam ⁊c̄. q ¶ Viam dei doces.
Via { Virtutes. Prouerb. iij. c. Vie eius ⁊c̄.
Mandata. Ps̄. Viam mandatoꝝ ⁊c̄. Ps̄.118.
Penitētia. Eſa. xxx. c. Hec ē via ambulate i ea. Pri/
mā docuit Matth. v. a. Apiēs ieſus os ſuū docebat. Scd̄aꝫ
Matth. xix. c. Serua mādata. Tertiam Mat. iiij. a. Jeſus
cepit p̄dicare ⁊ dicere: Pn̄iaꝫ agite. r ¶ Licet dari tribu/ [illegible]
tū ceſari ⁊c̄. Ceſar interp̄tat̄ poſſeſſor p̄ncipat⁹ vl̄ poſſidēs
p̄ncipes. Iux̄ p̄mā itēp̄tationē ſignificat diabolū: q̄ p̄ncipa
tū q̄ſi de⁹ voluit poſſidere. Eſa. xiiij. d. Aſcēdā ſup altitudinē
nubiū: ⁊ ſimilis ero altiſſimo. Iuxta ſcd̄am / ſignificat mundū
vl̄ mūdi gloriā: q̄ oēs fere p̄ncipes hodie poſſidet q̄ſi ſeruos.
Abacuk. j. c. Ipſe de regib⁹ triūphabit ⁊ tyrāni ridiculi eius
ert. Huic triplici ceſari miſi ſoluūt tributū. Primo de feudo
ſupbie qd̄ tenēt ab eo / reddūt triplex tributū: arrogātiā / iactā
tiā / indignationem. Scd̄o de feudo auaricie qd̄ tenent ab eo /
reddūt triplex tributū: ꝓditionē / inq̄etudinē / impietatē. Ter/
tio de feudo luxurie ⁊ gule qd̄ tenent ab eo / reddūt q̄druplex
tributū: ineptā leticiā / ſcurrilitatē / incōſtātiā / precipitationē.
Thren̄. j. a. Princeps ꝓuinciarū facta ē ſub tributo. Sed ab
hoc tributo liberauit nos dn̄s. A p̄mo ꝑ exēplū humilitatis:
a ſcd̄o ꝑ effectū charitatis: a tertio per mundiciam caſtitatis.
A p̄mo naſcēdo humilit̄: a ſcd̄o p̄dicādo vtilit̄: a tertio p̄di/
cando virilit̄. ij. Reg. viij. a. Tulit dauid frenum tributi de
ꝗ manu philiſtijm

manu philiſtijm. Eſa. xliij. c. Quõ ceſſauit exactor: quieuit tri/
butũ: contriuit dñs baculũ impiorũ: virgam dñantiũ cedẽtẽ ipſos.
Licet ꝛc̃. Glo. Blãda ꝛ fraudulẽta interrogatio ad hoc pro
uocat rñdẽtẽ: vt magis deũ q̃ ceſarẽ timeat: ꝛ dicat nõ debere
tributa ſolui: vt audiẽtes herodiani vel romani ſeditiõis ꝯ ro
manos auctorẽ tene
ant. a Afferte
mihi denariũ vt
videã. In denario
ſunt quatuor. ſ. veri/
tas materie / graui/
22. c. tas ponderis / imago
20. d. regis / lr̃a circũſcrip/
13. b. tionis: Sic i aĩa ſũt
quattuor: Materia /
22. c. pondus / imago / ſup
20. e. ſcriptio. Materia aĩe
eſt nihilũ: ſicut dicit
Aug⁹ i lib. ꝯfeſ. Põ
dus ẽ affectio mẽtis:
25. b. Imago / bona natu/
ralia: Superſcriptio
bona gratuita. Ex
primo habet aĩa hu/
militatẽ: Ex ſecũdo
mutabilitatẽ. Brũs
Bern. Timẽt q̃ nõ
oportet: amãt q̃ non
decet: dolent vane:
gaudẽtq; vani⁹. Ex
tertio habet operandi
ptãtẽ. Ex quarto pſi/
dẽdi facultatẽ. Et ſicut denarius / licet habeat tria prima / ſine
quarto tñ nõ cognoſcit: ſimilit ꝛ aĩa ſi non habeat quartũ in
die iudicij nõ cognoſcet: ſed dicet: Cuius ẽ imago hec ꝛ ſup/
ſcriptio. Si ſupbus es vl' auar⁹ vel luxurioſus: neceſſe habes
rñdere: Ceſaris: ſicut dictũ eſt: ꝛ ſtatim dat ſñia irreuocabil':
Reddite q̃ q̃ ſũt ceſaris ceſari: ꝛ q̃ ſũt dei deo. b Cui⁹ eſt
imago hec ꝛc̃. Glo. Qui putãt interrogationem ſaluato/
ris ignorãtiã eſſe nõ diſpẽſationẽ ex h q' dixit: Quid me tem/
ptatis: diſcãt q' potuit ſcire cui⁹ imago eſſet: ſed interrogat vt
ad queſtionẽ illorũ cõpetenter rñdeat. c Reddite igit ꝛc̃.
Hoc ipſe fecit p ſe et p petro ſoluẽdo tributa. d Et q̃ ſũt
dei deo. Roma. xiij. b. Reddite oĩb⁹ debita: cui tributũ / tri
butũ: cui vectigal / vectigal ꝛc̃. e Et venerũt ꝛc̃. Phariſei
ꝛ ſaducei ſignificãt duo genera hoĩm eccl'ie. ſ. aptoſ ꝛ occultoſ.
Quidã eni apte ipugnãt eccl'iã: vt heretici / q̃ ſũt extra eccl'iã.
Alij ſũt occulti: vt falſi chriſtiani: q̃ ſt itra eccl'iã. Illi fidẽ: iſti
mores eccleſie auferre nitunt. Iſti ſũt domeſtici: et iõ magis
nociui: ſic dic Glo. ij. Cor. vij. Nulla peſtis efficacior ad no/
cẽdũ q̃ familiaris inimic⁹. Michee. vij. b. Inimici hoĩs do/
meſtici ei⁹. Hiere. ix. b. Unuſquiſq; a primo ſuo ſe cuſtodiat:
ꝛ i frẽ ſuo nõ habeat fiduciã. Phariſei iterptant diuiſi: et ſig/
nificãt hereticoſ ab eccleſia diuiſos. Saducei iterptant iuſti:
et ſignificãt falſos chriſtianos: q̃ ſe ſimulãt iuſtos. De his dr
Deut. xxxij. d. Foris vaſtabit gladi⁹ ꝛ int⁹ pauor. Hiere. xiiij
d. Si egreſſ⁹ fuero ad agros / ecce occiſi gladio: ſi itroiero ci/
uitatẽ / ecce attenuati fame. Ezech. vij. d. Gladi⁹ foris / peſtis ꝛ
fames intrinſec⁹. ij. Cor. vij. b. Foris pugne: intus timores.
Thren. j. g. Foris interficit gladius ꝛ domi mors ſimilis eſt.
Et venerunt ad eum ſaducei ꝛc̃. Glo. Due hereſes
erãt in iudeis: phariſeorũ ꝛ ſaduceorũ. Phariſei traditionũ et
obſeruationũ q̃ſ illi vocãt deuteroſis iuſticiã pferebant: Ro.
x. a. Unñ et diuiſi vocant a pplo. Saducei aũt. i. iuſti: corpis ꝛ
aĩe reſurrectionẽ negãt: Act'. xxiij. b. f Qui dicũt reſur
rectionẽ. Phariſei credebãt reſurrectionẽ / tñ errabãt circa
ipſã: q2 putabãt poſt reſurrectionẽ ſe habituros vxores ꝛ libe
ros ꝛ vineas ꝛ agros ꝛ hieruſalẽ aureã de celo vẽturã ꝛ mille
ãnis duraturã: et poſt illos mille ãnos dicunt ſe in celũ trãſfe/
rendos. Et hinc habuit ortũ queſtio ſaduceorũ: cui queſtioni

a Afferte mihi denariũ vt vide
am. At illi attulerũt ei. Et ait il
b lis: Cui⁹ ẽ imago hec ꝛ inſcri/
ptio? Dicũt ei: Ceſaris. Rñdẽs
c aũt ieſus dixit illis: Reddite
d igit que ſũt ceſaris ceſari: ꝛ q̃
ſũt dei deo. Et mirabant ſup
e eo. Et venerũt ad eũ ſaducei
f q̃ dicũt reſurrectionẽ nõ eſſe:
ꝛ interrogabãt eũ / dicẽtes: Ma
g giſter / moyſes nobis ſcripſit:
vt ſi cui⁹ fr̃ mortu⁹ fuerit: ꝛ di/
miſerit vxorẽ ꝛ filios nõ reliq/
rit: accipiat frat ei⁹ vxorẽ ipſi⁹
et reſuſcitet ſemen fratri ſuo.
h Septẽ ergo fratres erãt: ꝛ pri
mus accepit vxorẽ ꝛ mortu⁹ ẽ
nõ relicto ſemie. Et ſecũdus
accepit eã ꝛ mortuus ẽ: ꝛ nec
iſte reliq̃t ſemẽ. Et terti⁹ ſili/
ter. Et acceperũt eã ſimilit ſe/
ptem: ꝛ nõ reliq̃rũt ſemẽ. No/
uiſſima oĩm defũcta ẽ ꝛ muli/
er. In reſurrectiõe ergo cũ reſur/
rexerint cui⁹ de his erit vxor?
Septẽ eni habuerũt eã vxorẽ.
i Et rñdẽs ieſus / ait ill': Nõne
k ideo erratis nõ ſciẽtes ſcriptu/
l ras neq; virtutẽ dei? Cũm eni a
mortuis reſurrexerint neq; nu
m bent neq; nubentur: ſed ſũnt
n ſicũt angeli dei i celis. De mor
tuis autem q' reſurgant non
legiſtis in libro moyſi ſup ru/
bum: quomodo dixerit illi de
us: inq̃ens: ego ſum de⁹ abra/
am ꝛ deus iſaac et deus ia/
cob? Non eſt deus mortuorũ:
ſed viuorum. Vos ergo mul/
o tum erratis. Et acceſſit vnus

phariſei neſciebãt rñdere. g Magr / moyſes nob ſcrip/
ſit ꝛc̃. Deut. xxv. b. Qñ habitauerint fratres ſimul ꝛ vn⁹ ex
illis abſq; liberis mortu⁹ fuerit / vxor defuncti nõ nubat alteri:
ſed accipiat eã frater ei⁹. Frater oĩm noſtrũ ẽ chriſtus. Unde
Cant'. vlt'. a. Quis mihi det fratrẽ meũ ſugentẽ vbera mr̃is Myſtice
mee. Uxor ei⁹ eccle/
ſia. Cant'. iiij. c. Q̃
pulchre ſũt mamme
tue ſoror mea / ſpon/
ſa mea. Hic frat mor
tu⁹ fuit: ꝛ reliq̃t vxo/
rem ſine liberis: ꝛ iõ
q̃ frater eſt / tenet ei Ar. nõ hz
ex ea filios ſuſcitare: vxorem
alioq̃n frater nõ eſt.
Oſee. j. a. Uade ſu/
me tibi vxorẽ forni/
cationum: et fac tibi
filios fornicationis.
Gen. xxxviij. For/
nicata ẽ thamar: q2
frater viri ſui defun/ Exo. 3. b.
cti nõ volebat intra/ Matth. 22. c.
re ad ipſã. h Se
ptẽ ergo fr̃es erant.
Septẽ fratres / ſunt
ſeptẽ dona ſpiritus/
ſancti. Uxor eſt aĩa
ſterilis / ifecũda: que
amiſſa ſpũ ſeptifor/ Matth. 22. d.
mi / q̃ſi ſeptẽ viris ſu
is mortuis / morit et Moraliter
ipſa morte ſpũali: q2 hoc ipſo ſepat a viro. Uxor eſt eccl'ia ſicut
dictũ ẽ. Septẽ fr̃es ſt vniuerſitas platorũ: q̃ q̃ſi nullos filios
relinquũt dño moriẽtes / ꝛ iõ morit paulati ꝛ ipſa eccl'ia: Ne/
ceſſe ẽ eni cito deficere / ex q̃ nulli filij ex ea dño generãt. Spa
dões vt videt ſt oẽs filij eccl'ie: ꝛ ideo corrũpe pñt / ſ generare
nõ pñt. Sic dr Eccij. xx. a. Cõcupiſcẽtia ſpadõis deuirginã/
uit iuuencula. Deut. xxiij. a. Nõ intrabit eunuch⁹ attritis vl'
amputatis teſticulis ꝛ abſciſo veretro eccleſiã dñi. Sũt autẽ
aliqui qui generare poſſunt: ſed fundũt ſemẽ ſuum in terram:
q2 totã ſciẽtiã ſuã terrenis applicãt. Gen. xxxviij. b. Dixit iu/
das ad onã filiũ ſuũ: Ingredere ad vxorẽ fratris tui: ꝛ ſocia/
re illi vt ſuſcites ſemẽ fratri tuo. Ille ſciens nõ ſibi naſci filios
introiẽs ad vxorẽ fratris ſui fũdebat ſemẽ i trã / ne liberi noĩe
fr̃is naſcerent. i Nõne iõ erratis. Chryſ. Primo arguit
ſtulticiã eorũ: q2 nõ legebãt. Scdo ignorãtiã: q2 nõ cognoſce/
bãt deũ: q2 ex diligẽtia lectionũ naſcit ſcia: ignorãtia aũt ne/
gligẽtie ẽ filia. k Nõ ſciẽtes ſcripturas neq; virtutẽ
dei. Joh. v. f. Scrutami ſcpturas i qb⁹ vos putatis vitã hẽre:
ipſe eni loquũt d me. l Cũ eni a mortuis reſurrexerit
neq; nubẽt neq; nubent. Glo. Greco idiomati latina cõ/
ſuetudo nõ rñdent. Nubere eni pprie mulieres dicunt / ꝛ viri
ducere: Sed nos ſimplicit dictũ intelligam⁹: neq; nubẽt viri
neq; nubent mulieres. m Sed ſũt ſicut angeli ꝛc̃. Glo.
Nemo ibi morit / nemo naſcit / nec infãs nec ſenex ibi. Chryſ.
In h ſeclo q2 morimur iõ naſcimur: ꝛ q2 naſcimur vxoreſ du/
cim⁹: vt qd moriẽdo minuit naſcẽdo ſuppleat: Tolle moriẽdi
neceſſitatẽ ꝛ naſcẽdi vtilitatẽ / ꝛ ducẽdi cauſa ſublata ẽ. n Sicut
angeli. i. icorruptibiles ꝛ ingenerabiles. Hiero⁹. Sine labe
corruptiõis viſiõe dei fruunt Rab. Spũalis nob pmittit cõ
uerſatio. Sũt eni angeli i celis q̃ gloria reſurrectiõis inouati /
abſq; vllo mortis metu: abſq; vlla labe corruptiõis: abſq; vllo
treni ſtat⁹ actu ppetua dei viſiõe fruunt: ad quã neceſſe ẽ ange
lice dignitatis equalitatẽ q̃ſq; aſcẽdere deſiderat / nimis fratrib⁹
pie agẽdo ꝯdeſcẽdat. Angeli ſũt alati: i q̃ notat velocitas obe/
diẽtie. Heb. j. c. Oẽs ãgeli dei. Itẽ ſt ꝛ igenerabiles: i q̃ mũ/
dicia vite. Eſa. lij. d. Mũdamini. Itẽ ſemper vidẽt faciẽ dei:
in quo rectitudo intentionis. Matth. xviij. b. Angeli eorum.
Pſ. Qui facit angelos ꝛc̃. o Et acceſſit vn⁹ ꝛc̃. Cõfu/ Pſ. 103.

tatis ſaduceis in ſua

Ꝯ tatis ſaduceis in ſua ficta ⁊ fallaci queſtione: et ꝑus phariſeis in denariĩ oſtẽſione: iterũ ꝯuenerũt phariſei ad temptãdum dñm malivolẽtia ⁊ liuore incitati: vn⁹ ꝓ omnib⁹ loquens: vt dr̃ Matth. xxij. d. Tñ ex reſponſione dñi videt̃ ꝙ nõ tẽptã do ſed diſcere volẽdo q̃ſierit: et potuit eſſe vt q̃ temptãs aduenit reſponſo domini ſit correct⁹. Vel tẽptatio illa ñ fuit mala: q꜡ non animo decipiendi/ ſed aĩo addiſcẽdi q̃ſiuit. Fuit autẽ occaſio dubitationis ſue: quia ꝓcepta aliter ordinant̃ in prima traditione: Exo. xx. et Leuit. xix. alit̃ i recapitulatione Deut. vj.

Al. tẽũ

Deut. 6. c. Matth. 22. d. Luc. 10. e.

a Leuit. 19. c. Qui audierat illos / ſaduceos vel phariſeos. b Interrogauit ieſũ. Cõmẽdabil' ẽ iſta q̃ſtio i duob⁹. In prudẽtia: q꜡ a bono mgr̃o fit. In materie vtilitate: q꜡ de mãdato legis fit. Aggei. ij. b. Interroga ſacerdotes legẽ. Malach. ij. b. Labia ſacerdotis cuſtodiũt ſciẽtiã ⁊ legẽ ex ore ei⁹ reqrũt. c Qd̃ eſſet ꝓmũ oĩm mãdatũ: cũ i diuerſis libris diuerſe ordinent̃. Primũ / dignitate / ꝓmũ rõne: q꜡ i ꝓma tabula ſcriptũ erat / vbi erãt ſcripta tria mãdata q̃ ꝑtinẽt ad dilectionem dei: et h̃ erat ꝓmũ inter illa. d Audi iſrl̃ ⁊c̃. Deut. vj. a. Ro. x. d. Ex auditu fides. e Et diliges dñm deũ tuum ⁊c̃. De his duob⁹ vberib⁹. i. de mãdatis q̃ tradunt̃ i exodo et leuitico / q̃ directe dicunt̃ vbera: q꜡ de illis vbertas lactis. i. doctrine emanat leuat̃ ſup pectora ſponſe. i. ſup doctores eccleſie / q̃ dicunt̃ pectora eccleſie: q꜡ i pectore ẽ ſapiẽtia. Et alit̃ de his duob⁹ vberibus. i. fide ⁊ charitate: ibi: Audi iſrl̃ dñs de⁹ tu⁹ de⁹ vn⁹ ẽ. Et charitate q̃ tangit̃: ibi: Et diliges ⁊c̃. leuatis ſup pectora ſponſe. i. ſup doctores eccleſie: in q̃b⁹ ꝑ oĩb⁹ alijs debẽt eſſe fides ⁊ charitas: q꜡ debẽt in his alios informare. j. Pet. iij. c. Parati omni poſcenti ⁊c̃. Diliges. Fidem ꝯiũgit ⁊ charitatẽ: q꜡ fides ſine charitate nihil valet. j. Cor. xiij. a. Si habuero omnẽ fidẽ ita vt montes transferam ⁊c̃. f Ex toto corde ⁊c̃.

Al. īterrogauit

a de ſcribis q̃ audierat illos ꝯq̃rẽtes: ⁊ vidẽs qm̃ bñ illis re-
b ſpõderit: iñterrogauit † ieſũ qd̃
c eſſet ꝓmũ oĩm mãdatũ. Jeſus
aũt rñdit ei: q꜡ ꝓmũ oĩm man-
d datũ ẽ: Audi iſrl̃ / dñs de⁹ tu-
e us de⁹ vn⁹ ẽ: Et diligẽs dñm
f deũ tuũ ex toto corde tuo: et
ex tota aĩa tua: ⁊ ex tota mẽte
g tua: ⁊ ex tota v̇tute tua. Hoc
h ẽ primũ mãdatũ. Secũdũ aũ
i tẽ ſimile ẽ illi. Diligẽs primũ
tuũ † ſicut teipſũ. Mai⁹ horũ
k aliud mãdatũ nõ eſt. Et ait il-
li ſcriba: Bñ mgr̃ in v̇itate di-
l xiſti: q꜡ vn⁹ ẽ de⁹: ⁊ nõ ẽſt ali⁹

Hugo de ſancto Victore	Toto corde. i. deuotione: hoc ad virgines. / Tota anima: hoc ad confeſſores. / Tota mẽte: id eſt ꝑſeuerãtia: h̃ ad martyres.
Btũs Bern.	Toto corde: ſapienter. / Tota anima: dulciter. / Tota mente: fortiter.
Aug⁹	Toto corde: id eſt intellectu ſine errore. / Tota anima: id eſt voluntate ſine ꝯtrarietate. / Tota mente: id eſt memoria ſine obliuione.
Chryſ.	Toto corde: vt cor tuũ ad nulli⁹ rei dilectionẽ magis inclinatum ſit ꝙ̃ dei. / Tota aĩa: vt certiſſimũ animũ habeas i v̇itate: ⁊ firmiſſimũ i fide. / Tota mẽte: vt oẽs ſenſus tui deo vacẽt. Intellect⁹ / cognitio / memoria. (deũ.

Qui igit̃ aliq̃d hoꝝ circa tp̃alia occupat / nõ tota mẽte diligit

Alius	Toto corde: vt oẽs cogitatiões tuas i deũ reflectas. / Tota aĩa: vt oẽs affectiões i deũ habeas. / Tota mẽte vl' v̇tute: vt oĩa opa tua in deũ referas.
Greg⁹	Ex toto corde / Ex tota anima / Ex tota mente — q̃ſi ſuper oĩa: et ẽ inculcatio v̇boꝝ q̃ ſig̃t excellẽtiã amoris.

g Et ex tota v̇tute tua. i. ꝑſeuerãtia tua. Hoc refert̃ ad tria ꝓma. h Scd̃m aũt ſilẽ ẽ illi: q꜡ de hoĩe ẽ facto ad imaginẽ ⁊ ſimilitudinẽ dei: vel q꜡ ẽ de ſimili. i. de dilectiõe in qua ꝯſiſtit lex. Roma. xiij. c. Plenitudo legis eſt dilectio. Gal. v. c. Omnis lex in vno ſermone cõplet̃: diliges proximum tuũ ⁊c̃. i Diliges ꝓximũ tuum ſicͭ teipſum. i. ad id qd̃ teipſũ. i. ad gloriã ⁊ grãm: vel ſine reſpectu retributionis: vel citra deũ / ⁊ ſup creaturas / et ſupra corpus tuum. Vel / Sicͭ teipſũ. i. quõ teipſũ. i. ope ⁊ veritate: nõ verbo ⁊ ſigno. Itẽ Sicͭ teipſũ. i. nõ q꜡ frater / nõ q꜡ cognat⁹ tibi ẽ: ſed q꜡ hõ: nemo eni diligit ſe q꜡ frater vel cognat⁹ ſibi ẽ / ſ; q꜡ hõ eſt imago dei. Vel / Sicͭ teipſũ. i. oĩ tp̃e. Prouerb. xvij. c. Oĩ tp̃e diligit q̃ amicus eſt. Vel / Sicͭ teipſũ. i. ꝓpter deũ. Vel / Sicut teipſũ. i. ad id et in q̃ teipſũ. Primũ ꝯuenit militãtibus: ſecũdũ triũphãtib⁹. Vñ ſic ſolet diuidi: militãs diligit militãtẽ / ⁊ triũphãs triũphãtẽ: ⁊ ꝑmutatim / militãs triũphãtẽ / ⁊ triũphãs militãtẽ. Militãs diligit militatẽ ad id ad qd̃ ſe. i. ad id vt q̃ꝗ fruatur deo. Triũphans diligit triũphantẽ i eo in q̃ ſe. Et alternatim militãs diligit triũphãtẽ in eo ad qd̃ ſe: ⁊ triũphãs militãtẽ ad id in q̃ ſe.

Matth. 22. Luc. 20.

B

Pſ. 109.

ꝓter eũ. Et vt diligat̃ ex toto
corde: ⁊ ex toto intellectu: et
ex tota aĩa: ⁊ ex tota fortitudi-
ne: ⁊ diligere ꝓximũ tanꝙ̃ ſe-
m ipſũ / mai⁹ eſt oĩb⁹ holocauſto-
n matib⁹ ⁊ ſãcrificijs. Jeſ⁹ aũt
vidẽs ꝙ ſapient̃ rñdiſſet: di-
o xit illi: Nõn es longe a regno
p dei. Et nẽmo iam audebat eũ
q iñterrogare. Et rñdẽs ieſus di-
r s cebat dõcẽs i tẽplõ: Quõ di-
t cũt ſcribe chriſtũ filiũ eſſe da-
uid: Ipſe enim dauid dicit in
v ſpirituſancto: Dixit dõmin⁹
x dñõ meo: ſẽde a dextris meis:
z dõnec ponam inimicos tuos

k Et ait illi ſcriba. Glo. Qñdit ſcriba hac rñſione int̃ ſcribas ⁊ phariſeos grauẽ q̃ſtionẽ diu v̇ſatã eẽ / qd̃ eſſet ꝓmũ mãdatũ ⁊ maximũ i lege. Alij eni hoſtias ⁊ ſacrificia laudabãt: Alij fidei ⁊ dilectiõis opa ꝓferebãt ⁊c̃. l Et nõ ẽ ali⁹ ꝑꝑt̃ eũ. Eſa. xliiij. a. Ego ſũ ꝓm⁹ ⁊ nouiſſim⁹ ⁊ abſ꜖ me nõ ẽ de⁹. m Mai⁹ ẽ oĩb⁹ holocauſtomatib⁹. Glo. Matthe⁹ dicͭ / q꜡ tẽptãdo q̃rebat: cui ſm̃ marcũ dr̃: Nõ es longe a regno dei: cum ſcriptura dicat Sap. j. a. In ſimplicitate cordis q̃rite illũ: quoniã inuenit̃ ab his q̃ nõ temptãt illũ. Sꝫ forte audito reſpõſo dñi / mox ad pietatis grãꝫ redijt ⁊c̃. n Et ſacrificijs. j. Reg. xv. e. Melior ẽ obediẽtia ꝙ̃ victime. Pſ. Sacrificiũ ⁊ oblationẽ noluiſti / aures aũt ꝑfeciſti mihi. o Nõ es longe a regno dei. Glo. Quis ad tẽptandũ venerit: longior nanꝗ eſt ignorãtia ꝙ̃ ſciẽtia / vt ſaduceis dr̃: Erratis neſciẽtes ſcp̃turas neꝗ v̇tutẽ dei. Nõ longe es. Chryſ. Dicẽs: nõ lõge / mõſtrat adhuc diſtãtẽ. p Et nemo iã audebat ⁊c̃. Glo. Q꜡ i ſermonib⁹ ꝯfutant̃ vltra nõ interrogãt: ſed apte cõprehẽſũ romane ꝑtãti tradũt. j. xv. a. Vñ patet venena inuidie ſupari poſſe ſed difficile q̃eſcere. q Interrogare. Joh. xvj. e. In illo die nõ interrogabitis quicꝗ. r Docens. ſ. palã de ſe loquit̃ vt inexcuſabiles ſint. s In tẽplo. Eſa. xlv. d. Nõ in abſcondito locut⁹ ſũ ⁊c̃. t Quõ dicũt ſcribe ⁊c̃. Marc⁹ cauſa breuitatis ꝑtmittit de ipſa perfectiõe locutiõis q̃ Matthe⁹. xxij. d. vbi ꝑmittit: Cõgregatis phariſeis interrogauit eos ieſus dicens: Quid vobis videt̃ de chriſto cui⁹ filius eſt: et dicũt ei dauid. Ait illis ieſus: Quõ ergo ⁊c̃. Vñ illud cõtinuat̃ ei qd̃ ꝑtmittit marc⁹ / qd̃ ponit̃ i mattheo. Glo. Scribe nõ rephẽdũt̃ / q꜡ filiũ dauid dicũt / ſ; q꜡ filiũ dei eſſe nõ credũt. v Dixit dñs ⁊c̃. Aug⁹. Illud dicere ẽ eq̃lẽ patri filium ponere. y Sede a dextris meis. Tria notat v̇bũ ſedere. Poſt laborẽ q̃eſcere: p⁹ ſuitiũ ꝯregnare: i occulto nõ eẽ. Sedere tũc decẽs ẽ: añ idecẽs ẽ. Sꝫ añ voluit ſedere lucifer. Eſa. xiiij. d. Supra aſtra celi exaltabo ſoliũ meũ / ſedebo i mõte teſtamẽti ⁊c̃. Btũs Bern. O ipudẽs ⁊ iprudẽs / milia miliũ miſtrabãt ei ⁊ decies milies ⁊ cẽtena milia aſſiſtebãt ei: ⁊ tu alijs ſtãtib⁹ ⁊ miniſtrãtib⁹ ſol⁹ ſedere ꝑſumis: z Donec ponã. Nõ ib̃ infirmitatẽ filij: ſ; q꜡ alt̃ i alt̃o opat̃: Nã ⁊ fili⁹ ſubijcit iimicos pri ⁊ p̃rꝫ glificat ſup t̃rã. Donec. Hũc v̇ſũ cãtauit elieçer ſu⁹ abrae reuertẽti a cede q̃tuor regũ: ſm̃ hebreos: ſ; fabula ẽ. x Dño meo / Eiuſdẽ noĩs repetitio notat pluralitatẽ ꝑſonaꝝ et eſſentie vnitatẽ. Heb. 14

ꝟ eſſentie vnitatē. a Scabellū pedū.i.donec ſubijciam tibi oēs rebelles. Bona ſbiectiōe vt credāt tuā deitatē ꝛ obediant. Uel mala ſubiectiōe/ vt i die iudicij puniant ꝛ credant inuiti tuā diuinitatē. Per pedes eni ſignificat diuinitaſ q̄ portat oia ꝛ ſuſtētat. Heb.j.b. Portās oia ꝟbo ꝟtutis ſue. Eſa. lxvj.a. Celū mihi ſedes ē: tra aūt ſcabellū pedum meorū .j. Corſ.xv.d. Oportet illū regnare donec ponat inimicos
h.25.a. ſub pedib⁹ ei⁹. Pe
c.11.f. des etiā dñi ſūt pdi
10.g. catores: q̄ portāt eū p mūdū. Naū.j.d. Ecce ſup mōtē pedes euāgelizātiſ ꝛ annūciātiſ pacē. Hiſ pedib⁹ ſubijcit dñſ oia mundana. Un̄ Pš.
Pš.8. Omia ſubieciſti ſub pedib⁹ ei⁹. Sed plenius ſubijciet i futuro: qñ erit cū eo iudices tyrānoꝝ: q̄ mō
.21.a. pſequunt eos. Ma
ngula lach. vlt.a. Egrediemini ꝛ ſalietiſ ſic vituſus de armēto ꝛ calcabitiſ ſup ipios/cū fuerit cinis ſb plāta pedū vroꝝ.

a ſcābellū pedum tuoꝝ. Ipē ḡ
b dauid dicē eū dñz /et vñ ē fili⁹
c ei⁹: Et multa turba eū libent
d audiuit. Et dicēbat eis i doc
e trina ſua: Cauete a ſcribis/q̄
f volūt i ſtolis ambulare: et ſalutari i foro: ꝛ in p̄mis cathedris ſedere i ſynagogiſ: ꝛ pri
g mōs diſcubit⁹ i cenis: q̄ de
h uorāt domos viduaꝝ ſub ōb
i tētu ꝓlixe orōnis: hi accipiēt
k ꝓlixi⁹ iudiciū. Et ſedēs ieſus
m ꝯ gāzophylaciū aſpiciebat q̄modo turba iactaret es in gazophylaciū: ꝛ multi diuiteſ ia
n ctabāt multa. Cū vēniſſet aūt vna vidua ꝛ pauper miſit duo

b Ipſe ḡ dauid dicē eū dñm/ ꝛ vñ ē fili⁹ ei⁹ /tñ ꝛ nō de⁹: qꝛ nō ē ꝯſuetū pꝛez filiū dñm appellare: maxīe regē q̄lis erat dauid: ꝛ ita vł dauid male dixit: qđ ē icōueniēs: vel ſpūſſctūs male eū docuit/ qđ ē ipoſſibile: vł ſcribe male dicūt ipſū eē puꝝ boiez ꝛ dauid tm̄ filiū ꝛ nō dei: qđ ē verū: et ſic chriſt⁹ ē deus: ꝛ ita ꝓbauit eis dñs ſuā deitatē. c Et multa turba ꝛc̄.i. minores libent audiūt eū: ſed p̄ncipes et maiores dedignantur vel indignant audire. Joh.vij.g. Nunq̄ ſic locut⁹ ē hō ſic̄ h̄ hō loquit. Rñderūt ſic phariſei: nunquid ex p̄ncipib⁹ aliq̄s credidit i eū aut ex phariſeis? Sed turba hec q̄ nō nouit legē maledicti ſūt. d Et dicebat eis i doctrina ſua/ nō aliena. Et q̄lis eſt doctrina ieſu niſi doctrina ſalutis? Jaco.iij.d. Que deſurſū eſt ſapia: p̄mū quidē pudica ē: deinde pacifica: modeſta ꝛc̄. Eſa.xxvj.c. Dñe in tribulatione murmuris ꝛc̄. Prouerb.xix.b. Doctrina viri.i.chriſti per patientiā pꝛedicatoriſ noſcit. e Cauete. Mat.vij.c. Attēdite a falſis ꝓphetis. Luc.xx.g. Attēdite a ſcribis q̄ volūt ambulare i ſtolꝭ primis. Matth.xxiij.a. Amāt p̄mos recubit⁹ i cenis ꝛ p̄mas cathedras i ſynagogis ꝛ ſalutatiōes i foro. f Et ſalutari:

Pꝛimo	Tempe ꝛ ordine.	
	Altiori voce.	
	Inclinato capite.	

g Et p̄mos diſcubitus i cenis. Luc.xiiij.b. Dicebat aūt ieſus ad iuitatos pabolā intēdēs quō eligerent p̄mos recubit⁹ dicēs: Cū iuitat⁹ fueris ad nuptias: nō recūbas i p̄mo loco. Chryſ. Quidā i nouiſſimo loco recūbūt: q̄ vident ſibi metiſ elatiōe i cornu recūbere: ꝟ ſine cā ſe loco humiliat q̄ ſe pꝛefert corde. Matth.xj.d. Diſcite a me qꝛ mitis ſū ꝛ humilis corde. h Sub obtētu ꝓlixe orōnis. Mat.vj.b. Orātes nolite multū loq̄ ſic̄ ethnici faciūt. Orōnis. Modo deuorāt ſub obtentu nullius orationis/ ſed violentia aperte pꝛedationis. Michee.iij.a. Audite p̄ncipes iacob ꝛ duces domus iſrael: q̄ violent tollitis pelles deſup eos. Eſa.iij.c. Uos depaſti eſtis vineā meā ꝛ rapina paupis i domo vr̄a. Cōtra tales paſtores dicitur Ezech.xxxiiij.b. Non queſierūt paſtores greges meos: ſed paſcebāt ſemetipſos: ꝛ greges meos nō paſcebāt. Zach.xj.c. Paſtoreſ eoꝝ nō parcebāt eis: ꝛ ego nō parcā vltra ſup habitātes terrā paſtoꝛib⁹ illis. ij. Machab.iiij.c. Sacerdotes iam nō circa altaris officia dediti erant: ſ ꝯtēpto tēplo ꝛ ſacrificijſ neglectis feſtinabāt pticipes fieri paleſtre. i Hi accipiēt ꝓlixius iudicium. Glo. q̄ qui amāt i āgulis ſtātes: Matth.vj.a. orare. Hi eñi nō ſolū laudem hoim: verūetiā pecuniā querūt. k Et ſedens. Glo. Sicut appetitores p̄mat⁹ ꝛ vaneglorie cauēdos eſſe dixit/ et ſimulatorie orātib⁹ ꝓlixi⁹ iudiciū pꝛedixit: ſic etiam offerētes iuſto examīe diſcernit/ vt retribuat ſinglis ſm coꝛ ꝛ opa: qđ ꝛ hodie fac̄ i eccłia. k Et ſedēs ieſ⁹. De h̄ Luc.xxj.a. m Cōtra gazophylaciū. Glo. Philaxe grece/ ſuare latie. Gazophylaciū loc⁹ vbi diuitie ſeruant ꝛ arca.ſ.i q̄ ppłi donaria ꝯgregabātur ad vſus tēpli. Un̄.iiij. Regꝭ.xij.b. Tulit ioiada pōtifex gazophylaciū vnū/ aperuitq̄ foramē deſuper. Itē dr̄ portic⁹/ i q̄b⁹ ſeruabant: vñ hec ꝟba dñs locut⁹ eſt in gazophylacio ꝛc̄. n Cū veniſſet autem vna vidua paup miſit duo miuta qđ ē q̄drāſ. Glo. Quadrātē vocāt calculatoreſ q̄rtā ptē cuiuſlibet rei.ſ.loci/ tpis pecunie. Forſitā q̄ h̄ q̄rtā ptē ſicli.i.q̄nq̄ obolos ſigt. o Oēs eñi ex eo qđ vł q̄ ꝛc̄. hec ꝟo de penuria ꝛc̄. Tob.iiij.b. Quō potueriſ: ita eſto miſericors: ſi multū tibi fuerit abundant tribue: ſi exiguū tibi fuerit: etiā exiguū libent impertiri ſtude. Hiero⁹. Nō quantū ſ ex quāto deſiderio dederis ꝯſiderat dñſ. Geñ.iiij.a. Reſpexit dñs ad abel ꝛ ad munera ei⁹. p Uictum ſuum. Chryſ. Nullus dicat non poſſū facere. Potes quidē/ non es illa vidua paupior: non es illa iuſtior.

minuta/ qđ ē q̄drās. Et ꝯuocās diſcipulos ſuos/ ait illis: Amē dico vobis: qm̄ vidua hec paup pl⁹ oib⁹ miſit q̄ miſe
o rūt i gazophylaciū. Oēs eñi ex eo qđ abūdabat illis miſerūt: hec ꝟo d̄ penuria ſua oia
p q̄ habuit miſit totū victū ſuū.
q Et cū egre- Ca.XIII
dereṫ de templo: ait illi vn⁹ ex diſcipulis ſuis:
r Mgr aſpice q̄les lapides et
s q̄les ſtructure? Et rñdēs ieſuſ ait illi: Uides has oēs mag
t nas edificatiōes? Nō relinq̄t
v lapis ſup lapidē q̄ nō deſtrua
x tur. Et cū ſederet in mōte oli

A
Matth.24.a.
Luc.21.b.

Et cū egredereṫ de tēplo Expoſi. Ca. XIII. Egreſſo dño de tēplo ꝛ pdicāte de euerſiōe hieruſalem ꝛ de aduētu ſuo ad iudiciū: querūt diſcipuli ſigna tā euerſiōis q̄ aduēt⁹. Sed dñs anteq̄ reſpondeat pmunit eos monēs vt caueāt ſibi a pſeudo ꝓpheti q̄s pdicit multos eſſe futuros/ tps iudicij iminere dicturos: poſtea queſtioni diſcipuloꝝ rñdet: pꝛimo ponēs ſigna cōmunia euerſionis et aduētui: deide ꝓpꝛia vtriuſq̄. Diuidit autē iſtud caplm in q̄nq̄ ptes. In p̄ma ponit euāgeliſta ſigna cōmunia euerſionis et aduētui ad iudiciū. In ſecūda ꝓpꝛia aduēt⁹ ad iudiciū: ibi: Et rñdēs ieſus. In tertia ponit ſigna ꝓpꝛia euerſiōis hieruſalē: ibi: Cū aūt videritiſ. In q̄rta agit de pſecutiōe ſctōrū: q̄ erit tpe antichꝛiſti: ibi: Orate vero. In q̄nta oſtēdit nullū certū tps aduēt⁹ ad iudiciū: licet ſigna pcedētia ſciant: qꝛ viſis ſignis nō ſtatim neceſſe ē diē iudicij iminere: ibi: De die aūt illa. Dicit ḡ: q Et cū egredereṫ ꝛc̄. Ezech.x.d. Egreſſa ē gloria dñi a limine tēpli. Bñ dicit a limine: qꝛ edificiū ſtabat qđ erexerāt hoies: ſ ſctitas ceciderat/ quā ꝯſtituerat dñs. Heb.vij.b. Trāſlato ſacerdotio neceſſe ē vt legiſ trāſlatio fiat. r Mgr aſpice q̄les lapides.i.q̄ fortes ꝛ q̄ magni: q̄ſi tacite diceret/ dirui nō poterūt. s Et q̄les ſtructure. Sic i cenobijs lapides ꝯgregant: ſed meli⁹ eſſet eis de lapidib⁹ ſuis facere filios abꝛae paupib⁹ largiēdo. De q̄b⁹ dr̄ Hiere.xxij.d. Edificabo domū latā ꝛc̄. Bern. Ita dñſ ordinauit: vt hi q̄ euāgelizāt de euāgelio viuāt: viuāt inq̄t nō iſtent/ nō ditent nō āpla palacia fabꝛicēt. t Nō relinquet. Abacuk.ij.c. Lapis de pariete clamabit: ꝛ lignū qđ ē int iūcturas edificioꝝ rñdebit. v Qui nō deſtruat: ad lraz: qꝛ fere totū fuit deſtructū a tito et veſpaſiano: ſ poſtea ab elio hadriano qꝛ eius imaginē quā i tēplo poſuerat ꝯfregerūt iudei. x Et cū ſederet i monte ꝛc̄. Seſſio dñi i mōte:

Myſtice	Pacifica dñi in humilib⁹ māſio	
	Superboꝝ ꝛ arrogantiū depꝛeſſio.	
	Eccleſie fructifere altitudo.	

Jn monte ſedet: ſignificans ꝑ montem oliueti / quorū viſcera
fluūt pietate et miſcdia. Cant.j.b. Jndica mihi vbi cubas
in meridie. Et.v.a. Ueniat dilect⁹ me⁹ i hortū ꝛc. a Con/
tra tēplū. Glo. De ruina tēpli ꝛ excidio gētꝭ diſputat. Glo.
Jpſe ſitus corpis congruit verbis: b Jnterrogabāt ꝛc.
q̄ꝛ ꝓdixerat oia eē deſtruēda diſcipli ſecreto tpus ꝛ ſigna de/
ſtructiōis q̄rūt: Et
cū ſederet ꝛc. c
Et andreas. Hic
ſignificant duo ge/
nera hoim dño fami
liariū. Petr⁹ agno/
ſcēſ: iacob⁹ luctator.
Hi ſūt ſcholares bo
ni q̄ in ſtudio luctant
Math.24.a. cū ſapia vt agnoſcē
Luc.21.b.
Eph.5.b. tes fiant. Eccj.lj.c.
Colluctata ē anima
mea cū ſapia: ꝛ i fa/
ciēdo illā cōfirmat⁹
ſū: tāgit aliā iterp̄ta/
tionē petri.i.firmus: et iacob⁹ ſupplātans: q̄ꝛ niſi firmi ſint in
ſtudio ꝛ vitia ſupplārēt / ſapiā n̄ acq̄rēt. Sap.j.a. Jn maliuo/
lam aiam ꝛc. Johānes / in q̄ eſt gr̄a: Andreas / virilis: in q̄ ſūt
boni actiui q̄ viriliꝰ inſiſtūt opib⁹ pietatꝭ: et ſic reſpondēt pa/
rabole. d Dic nobis qn̄ iſta fiēt ꝛc. q.d. dic nob tēpus
euerſiōis ꝛ ſignū aduētus tui ad iudiciū. Tēpus enim iudicij
nō audēt q̄rere / ſed ſigna tm̄: q̄ꝛ audierāt ab eo: Non eſt vr̄m
noſſe tpa vl̄ momēta q̄ pater poſuit i ſua ptāte. Chryſ. Oib⁹
laborātib⁹ dulc̄ ē finis. Eccs.v.c. Dulc̄ ē ſomn⁹ opanti ſiue
parū ſiue multū comedat. Uiator iterrogat libenꝰ vbi ſit mā
ſio. Mercēnari⁹ frequenꝰ cōputat qn̄ ann⁹ cōpleꝰ. Job.vij.
a. Sic ceru⁹ deſiderat vmbrā: et ſic mercēnari⁹ p̄ſtolaꝰ finem
opis ſui ꝛc. Agricola ſemꝑ tēpore meſſis expectat p̄cioſū fru/
ctum terrę. Mulier pregnās ſemꝑ de decimo menſe cogitat.
Joh.xvj.e. Mulier cū parit triſticiā habet ꝛc. Sic ſerui dei
libenꝰ de ꝯſūmatiōe req̄rūt: Quia vbi ē theſaur⁹ tu⁹: ibi ꝛ cor
tuū: Math.vj.c. e Et rn̄dēs ieſus. Chryſ. Duo re/
ſpondet: de futuro p̄monet q̄ſi p̄ſcius de⁹: de p̄ſenti monet
q̄ſi benign⁹ mgr̄. f Uidete ne q̄s ꝛc. Col.ij.b. Uidete ne
q̄s voſ decipiat. g Multi eni ꝛc. Prim⁹ fuit ſimon mag⁹ i
p̄mitiua eccleſia p̄cipu⁹: ſic in finali antichriſt⁹ ē maxim⁹. Un̄
hereſis ſimoniaca intꝰ hereſes primo ponitꝰ in catalogo he/
reſū. Qui vt dicit Hiero⁹ / ſe magnā dicebat dei virtutē: hoc
quoq̄ intꝰ cętā i ſuis voluminib⁹ ſcriptū dimittēs: Ego ſū ſpe
cioſ⁹: ego ſū paraclet⁹: ego ſū oipotēſ: ego ſū aia dei: ego ſū
ſmo dei. j.Joh.iiij.a. Multi pſeudo ꝓphę exierūt in mūdū.
Sap.iiij.a. Multigena ipiorꝫ mltitudo nō erit vtilis: ꝛ ſpuria
vitulamina nō dabūt radiceſ altas. Et nota q̄ dic̄ / mltos ſe/
ducēt. Simō eni.i.ſimonia mltos ſeducit: q̄ꝛ pauci ſꝰ hodie
q̄ bn̄ficia eccleſiaſtica nō accipiāt vel ꝯferāt ſimoniace: q̄ꝛ vl̄
p̄ce carnali vel ſeruitio tpali vel amore ſanguinis vel amore
pecunię. Act.viij.c. Cū vidiſſet ſimon q̄ per man⁹ impoſi/
tionē apl̄orꝫ dareꝰ ſp̄ūſſctūs / obtulit eis pecuniā / dicēſ: Date
mihi hāc ptātē. Et pauci ſūt q̄ nō ament pecuniā. Eccs.x.d.
Pecunię obediūt oia. Jtē antichriſt⁹ mltos ſeduxit iā. Quis
eni ē antichriſt⁹ niſi chriſto ꝯtrari⁹.i.amor dignitatū: Chriſt⁹
qn̄ quęrebaꝰ vt fieret rex / fugit: Joh.vj.b. Qn̄ quęrebaꝰ vt
crucifigereꝰ / obtulit ſe: Joh.xviij.b. Nō ſit ecōtrario. Chri
ſtus in vna pſona duas habuit naturas: modo multi in vna
ſubſtātia plures habēt pſonas. Multi tales ſūt: ideo dicitur
j.Joh.ij.c. Nūc antichriſti multi ſūt. h Uenięt / ſua au/
ctoritate nō miſſi. Joh.x.b. Quotq̄t venerūt ꝛc. Mat.vij.c.
Attēdite a falſis ꝓphis. Hiere.xxiij.d. Nō mittebā eos ꝛ ipſi
currebāt. j.Joh.ij.c. Et ſic audiſtis / q̄ꝛ antichriſt⁹ venit: nūc
antichriſti multi ſūt. i Jn noie meo: nomen meum ſibi
vſurpātes. k Cū audieritꝭ aūt bella ꝛc. Duo genera
tēptationū tangit hic. Bella ſunt pſecutiones tyrānorꝫ: opi/
niones bellorꝫ / impugnatiōes hereticorꝫ. Per p̄mū ꝓbaꝰ pa
tientia ſctōrꝫ: ꝑ ſecūdū ſapia. Hę eni ſūt duę alę eccleſię qb⁹
volat ꝛ fugit ante diabolū. Apoc.xij.d. Poſtq̄ draco vidit
q̄ꝛ ꝓiect⁹ eēt i trā / pſecut⁹ ē mulierē q̄ pepit maſculū: ꝛ datę ſꝰ
mulieri duę alę aq̄lę magnę.i.chriſti vt volaret i deſertū locū
ſuū. j.Pet.ij.d. Cū malediceretꝰ nō maledicebat: cū patereꝰ
nō cōminabaꝰ. l Ne timueritꝭ. Mat.x.d. Nolite time/
re ꝛc. Luc.xij.d. Nolite timere puſill⁹ grex. Prouer.xxviij.
a. Fugit ip̄ nemine pſequēte: iuſt⁹ aūt q̄ſi leo ꝯfidēs abſq̄
terrore erit. Pro/
uerb.xij.c. Nō ꝯtri
ſtabit iuſtum quic/
quid acciderit ei. m Luc.21.c.
Oportet eni hęc B
fieri. j.Cor.x.d.
Neceſſe ē vt veniāt
hereſes. Mat.xviij.
a. Neceſſe ē vt veni/
ant ſcādala. n Ex Math.10.d.
urget enim gens et.24.a.
ꝛc. Eſa.xix.a. Pu/ Luc.21.c.
gnabit vir cōtra fra/
trem ſuum et vir cō/
tra amicū ſuū: ciui/
tas aduerſus ciuitatē: regnū aduerſus regnū: ꝛ deſtrueꝰ ſp̄ūs
ęgypti. Eſa.ix.d. Unuſq̄ſq̄ carnem brachij ſui vorabit: ma/
naſſes ephraim ꝛ ephraim manaſſen: ꝛ ſimul ipſi ꝯ iudā. Jra
ſit in capituꝰ. Eſa.iij.a. Tumultuabiꝰ puer ꝯ ſenē ꝛ ignobilis
ꝯtra nobilē. o Et erūt terremot⁹ ꝛc. Luc.xxj.c. Glo.
A tpe dñicę paſſiōis in ꝑpſo iudęorꝫ q̄ latronē ſeditioſū ele/
gerūt ꝛ chriſtū ſaluatorē abiecerūt: nec bella hoſtiū / nec ſedi/
tiones ciuiū ceſſauerūt. Sed apl̄i ne his aduenietib⁹ terreanꝰ
et ne hieroſolymā iudęāq̄ deſerāt / admoneꝰ: q̄ꝛ nō ſtatim fi/
nis: Jn q̄dragesimo eni ſcdo āno deſolatio ꝓuincię ꝛ vltimū
vrbis ac tēpli excidiū ꝓtelatū eſt. p Jnitiū dolorꝫ hęc.
Qualis ḡ ꝛ quāta ꝯſūmatio doloris reprobor̄ erit: Dolebūt
ſiq̄dē de magnitudine tormentorꝫ ad q̄ vadēt. Math.xxv.
d. Jte maledicti. Jtē dolebūt de amiſſa ſocietate ſctōrꝫ a qb⁹
diſcedent. Math.xxv.c. Sepabit eos ſicut paſtor ſegregat
oues ab hedis. Jtē dolebūt de ꝑpetua ſocietate demonum.
Job.xviij.c. Habitent in tabernaculo illius ſocij ei⁹ q̄ nō eſt.
Jtē dolebūt de bonis omiſſis q̄ facere debuerūt. Sap.v.a.
Dicēt intra ſe pęnitentiā agētes et p̄ anguſtia ſp̄ūs gemētes:
Hi ſūt quos aliq̄n habuim⁹ in deriſū. Et quicq̄d ē materia
doloris miſtrabit eis. Sap.v.d. Pugnabit cū eo orbis ter/
rarū ꝯtra iſenſatos. q Uidete aūt voſmetipſos. Glo.
Quare hęc oia eis iferanꝰ dic̄ / videte ꝛc. Ea eni vl̄ ſola vl̄
maxia cauſa ē excidij: q̄ꝛ poſt occiſiōem dñi / nois q̄ꝫ ac fidei
p̄cones ſimul ꝛ ꝯfeſſores impia crudelitate vexabāt. Uide/
te voſmetipſos: Nō ſolū apl̄is ſed oib⁹ dicitꝰ. Hęc eſt eni
vera ſapia.i.cognitio ſui. Un̄ Macrobi⁹. Sapia ē ſuip̄ſius
cognitio. Aug⁹. Breuiſ ꝛ pfecta orō: Dñe nouerim memoue/
rim te. Phs. De cęlo deſcēdit γνῶτο σεαύτον.i.cognoſce
teipſū. Eccj.lj.c. Multā in meipſo iueni ſapiam: ꝛ multū ꝓ/
feci in ea. Job.v.d. Uiſitās ſpeciē tuam nō peccabis. Eccj.
xxxj.b. Jntellige q̄ ſunt ꝓximi tui ex teipſo. Cant.j.c. Si
ignoras te o pulcherrima mulierū: egredere ꝛ abi poſt veſti/
gia gregū tuorꝫ. r Tradēt eni vos i ꝯcilijs ꝛc. Fa
iſta reſpicit ordinē in corripiēdo. Primo eni ꝯueniebaꝰ re⁹ i
ꝯcilijs vbi admonebaꝰ: q̄ ſi nollet reſipiſcere / deide data ſnīa
cōtra ipſū ducebaꝰ in ſynagogā / vbi ē loc⁹ correctionis ꝛ ibi
flagellabaꝰ: et ita in ꝯcilijs ducebanꝰ apl̄i iudicādi / ꝛ in ſyna/
gogis flagellādi. s Et ante p̄ſides ꝛ reges ſtabitis
ꝓpꝰ me.i.amore mei vel vice mei vel p̄cio mei. Luc.vj.
d. Beati eritis cū vos oderint hoies ꝛc. t Jn teſtimo/
niū illis.i.teſtificāteſ me illꝭ. Act.j.a. Eritiſ mihi teſtes ꝛc.
Eſa.xliij.b. Uos teſtes mei dic̄ dñs. Ul̄ i teſtimoniū mali
cię ꝛ dānatiōis. Jllis.i.cōtra illos. Ul̄ in teſtimoniū vr̄i la/
boris / q̄ꝛ ipſi noluerūt recipe vr̄am p̄dicationē. Uel i teſtimo
niū charitatis meę / ꝛ vr̄ę ſollicitudinis: qui miſi vos ad illos
vocādos ꝛ adducēdos ad me. Luc.xiiij.d. Homo q̄dā fecit
cęna magnā ꝛ vocauit multos: ꝛ miſit ſeruū ſuū hora cęnę di
cere inuitatis vt venirēt. Prouerb.ix.a. Sapiētia ędificauit
ſibi domū ꝛ excidit colūnas ſeptē: immolauit victimas ſuas:

a uarum cōntra templū: iterro/
b gabāt eū ſeparim petr⁹ ꝛ iaco/
c bus ꝛ iohēs ꝛ āndreas: Dic
d nōbis qn̄ iſta fient: ꝛ qđ ſignū
erit qn̄ hęc oia incipient ꝯſū/
e mari: Et rēſpōdēſ ieſus cępit
f dicere illis: Uidēte ne q̄s voſ
g ſeducat. Mūlti eni vēniēt in
i nōie meo dicētes / q̄ꝛ ego ſū: ꝛ
k multos ſeducēt. Cū āudieritꝭ
aūt bella ꝛ opiniōēs bellorū /
l m nē timueritꝭ. Opōrtet eni hęc
n fieri: ſ; nōdū finiſ. Exūrget eni
gēs ſuꝑ gētē: ꝛ regnū ſuꝑ reg/
o nū: ēt erūt terremot⁹ ꝑ loca et
p fames. Jnitiū dōlorꝫ hęc. Ui
q r dēte aūt voſmetipos. Trādēt
eni vos i ꝯcilijs ꝛ i ſynagogꝭ
s vapulabitꝭ: ꝛ ān p̄ſideſ ꝛ regeſ
t ſtabitꝭ ꝓpꝰ me in tēſtioniū illꝭ.

miſcuit vinū ꝛ ꝓpoſuit

miſcuit vinũ ꝛ ꝓpoſuit menſã ſuã: miſit ancillas ſuas vt voca/ren ad arcem. a Et in oẽs gentes. Glo. Quia nouerat dñs corda diſcipuloꝝ de ꝑditione ſuę gẽtis eſſe triſtãda: hoc modo cõſolat̃ / vt ſciant amiſſis iudeis ſe ſocios regni cęleſtis ex toto orbe habituros. b Gentes. Hic ponit ſignũ com/
mune euerſiõis ꝛ ad
uẽt⁹: Añ em̃ excidiũ
Matth.24.b. iudeę oẽs apl̃i ad ꝑ/
dicandũ ꝑ totũ orbẽ
Matth.10.c. miſſi fuer̃t ꝑter duoſ
Luc.21.c. iacobos: quoꝝ alteꝝ
occiderat herodes:
alter erat ep̃s hiero/
ſolymitan⁹. c Et
Luc.21.c. cũ duxerint vos
tradẽtes: nolite
ꝑcogitare q̃d lo/
q̃mini: vt non ſitis
triſtes ſ[illegible]ornati a ſen
Matth.10.c. ſu mũdi vl̃ carnis. ij.
24.b. Cor. iij. b. Non ſu/
Matth.24.b. mus ſufficiẽtes cogi
Luc.9.g. tare aliq̃d a nob q̃/
ſi ex nobis: ſed ſuffi/
cientia nr̃a ex deo ẽ.

a b Et in oẽs gẽtes ꝑmũ oportet
c ꝑdicari euãgeliũ. Et cũ duxe
rint vos tradẽtes / nolite ꝑco/
d gitare q̃d loq̃mi: ſ; qd̃ dãtũ vo
bis fuerit i illa hora id loq̃mi.
e Nõ ẽni vos eſtis loquẽtes / ſ;
f ſpũſſctũs. Trãdet aũt fr̃ frem
in mortẽ: ꝛ pr̃ filiũ: ꝛ ↄſurgent
filij i parẽtes / ꝛ morte afficiẽt
g eos. Et ẽrit̃ odio oib⁹ ꝓpter
h nomẽ meũ. Qui ãũt ſuſtinue
i rit i finẽ / h̃ ſalu⁹ erit. Cũ ãutẽ
k viderit̃ ãbomĩationẽ deſola/
l tiõis ſtãtẽ vbi nõ debet: q̃ lẽ/
m n git itẽlligat. Tũnc q̃ in iũdęa
o p ſũt fũgiãt i mõtes: ꝛ q̃ ſũp te/
ctũ nõ deſcẽdat in domũ nec
introeat vt tollat q̃d de domo
q r ſua: ꝛ q̃ i ãgro erit nõ rẽuertat̃
retro tollere veſtimẽtum ſuũ.
s Vę ãũt ꝑgnãtib⁹ ꝛ nutriẽtib⁹
t v i illis diẽbus. Orãte vero vt
x hyeme nõ fiãt. Erũt ẽni dies
illi tribulationis tales quales
non fuerũt ab initio creaturę
quã ↄdidit deus vſq; nunc /

d Sed qd̃ datũ vobis fuerit i il/la hora id loq̃mini. Luc. xxj. c. Dabo vobis os et ſapiẽ/tiam q̃bus nõ poterũt ↄtradicere oẽs aduerſarij vr̃i e Nõ eni vos eſtis loquẽtes / ſed ſpũſſctũs. Beda. Volũta
Pſ. 84. tẽ vr̃am ꝓ chriſto offerte: et ipſe loquet̃ ꝓ ſe. Pſ. Audiã qd loquat̃ in me dñs. Exo. xiiij. d. Dñs pugnabit pro vobis: et vos tacebitis. Voſ ad certamẽ accedetiſ: ſ; ego ꝓlioꝛ: voſ verba editis: ſed ego ſum qui loquoꝛ. ij. Cor. viij. a. An experimentũ quęritis ei⁹ q̃ in me loquit̃ chriſt⁹: Sicut em̃ organũ modulationẽ emittit ſm̃ ꝙ temperat̃ ab artifice: ſic ꝑdicatoꝛ loquit̃ ſm̃ ꝙ temperat̃ a chriſto. Vñ Eſa. xvj. c. Vent̃ me⁹ ad moab q̃ſi cithara ſonabit. Cithara eni nunq̃ ſonaret niſi moueret̃. f Tradet aũt frat̃ fratrẽ in mortẽ ꝛc̃. Hiere. ix. b. Vnuſq̃ſq; a ꝓximo ſuo ſe cuſtodiat: ꝛ in oi fratre ſuo nõ habeat fiduciã: qꝛ ois frater ſupplãtans ſupplantabit. Michęę. vij. a. Oẽs ſanguini inſidiant̃ / et vir fratrẽ ſuũ venat̃ ad mortẽ. g Et eritis odio oib⁹ / hoib⁹. i. humũ ſapiẽtib⁹. Oẽs eni amatores mũdi inimici ſũt dei ꝛ ſeruoꝝ ei⁹. Iaco. iiij. a. Quicũq; voluerit amic⁹ eſſe ſęculi hui⁹: inimic⁹ dei cõſtituit̃. h Qui aũt ſuſtinuerit i finẽ ꝛc̃. Ezech. ix. c. Oẽm ſup quẽ videritis tau / ne occidatis. Tau eſt vltima lr̃a in alphabeto: et formã crucis habet: vñ ſignificat finalẽ pęnitẽtiã: quę ſola ſaluat. Hęc ẽ talaris veſtis quã fecit iacob filio ſuo chariſſimo ioſeph: vt dicit Aq̃la: Geñ. xxxvij. a. Et Apoc. j. c. Vidi similẽ filio homis veſtitũ podere. Matth. x. c. Qui ꝑſeuerauerit vſq; in finẽ: hic ſalu⁹ erit. i Cũ aũt viderit̃ abominationẽ / antichriſtũ: qui aduerſatur et extollit̃ ſupra omne qd̃ dicitur de⁹ aut qd̃ colit̃ / ita vt in tẽplo dei ſedeat oſtẽdẽs ſe tanq̃ ſit de⁹. ij. Theſſal. ij. a. k Abominationẽ deſolatiõis. i. imaginẽ hadriani vel cęſar̃: q̃ fuit principale ſignũ euerſionis hieruſalem. Et quid eſt idolum abominatiõis in tẽplo: niſi puer aut ꝑlat⁹ mut⁹ ꝛ inutilis in eccleſia: q̃ reuera eſt ꝑncipale ſignũ deſtructionis eccleſię. Eſa. iij. a. Ecce dñatoꝛ dñs exercituũ auferet a hieruſalẽ et a iuda validũ ꝛ fortẽ: om̃e robur panis ꝛ oẽ robur aquę: ꝛ ↄſiliariũ ꝛ ſapientẽ de architectis: ꝛ prudentẽ eloquij myſtici: et dabo pueroſ ꝑncipes eoꝝ. Eccl̃s. ix. b. Poſitũ ſtultũ i dignitate ſublimi ꝛ diuites ſedere deorſũ. l Qui legit. Glo. in ꝓphis q̃ h̃ ꝑdixer̃t: Daniel. ix. g. m Intelligat: q̃ legit hãc ꝓphetiã in Daniel. ix. itelligat eſſe impletã. Vl̃ q̃ legit ĩpletã intelligat ſequẽtia eſſe implẽda: qꝛ rerũ pręteritarũ exhibitio eſt futurarũ ꝓbatio. m Tunc. i. tp̃e euerſionis vel vltimę ꝑſecutionis. n Qui i iudęa ſũt. i. in eccleſia vbi fit ↄfeſſio veritat̃. o Fugiãt i mõtes. i. ad culmẽ ꝟtutũ aſcẽdãt: vt ibi ſaluentur. Geñ. xix. d. Mon ſtes in omni circa regione: ſ; i mõte ſaluũ te fac. Eſa. ij. a. Venite aſcẽdam⁹ ad mõtẽ dñi ꝛ ad domũ dei iacob. i. ad religionẽ. m Tũc q̃ in iudęa.

Glo. Hęc facta ſunt cum appropinquante romano bello et iudęę exterminio: q̃ in ꝓuincia erãt chriſtiani admoniti oraculo: vt eccleſiaſtica narrat hiſtoria: trãs iordanẽ ſecedẽtes ſub agrippę regno manebãt ad tempus in pella ciuitate: qui cum ea quę ſibi obtẽperare voluit parte iudęoꝝ ſemꝑ parebat imperio romanoꝝ. p Et q̃ ſuꝑ tectũ. Myſtice ꝑ tectũ ſignificat̃ caro q̃ tegit̃ aĩa. Prouer. xix. b. Tecta iugit̃ ꝑſtillãtia litigioſa mulier. Suꝑ tectũ ẽ: q̃ carnẽ ſpiritui ſubijcit. Talis nõ debet deſcendere in domũ. i. ad curam carnis vel mundi ſollicitudinẽ iclinari. Chriſt⁹ em̃ noluit deſcẽdere de cruce. ij. Timoth. ij. a. Nemo militans deo implicat ſe negocijs ſęcularibus. Myſtice Luc. 21. d. C Matth. 24. b. Luc. 21. d.

Cant. v. b. Expoliaui me tunica mea: q̃modo induar illa: q Et q̃ i agro erit. i. i eccleſia: De quo Prouerb viij. b. Cõſiderauit agrũ ꝛ emit eum. Prouerb. xxiiij. d. Per agrũ hominis pigri trãſiui ꝛ ecce totũ repleuerãt vrticę. r Nõ reuertat̃ retro tollere veſtimẽtũ ſuũ. Hiero⁹. Ad lr̃az tãta fuit vrbis obſidio ꝛ tã arta ꝙ nulli erat licitũ intrare ciuitatem vel exire aliq̃ neceſſitate. s Vę aũt ꝑgnantib⁹ ꝛc̃. Glo. Quia vl̃ vteri pondere vl̃ filioꝛũ ſarcina grauatę fugere non potuerunt.

Pregnãtib⁹ { Terrenas diuitias ↄcupiſcẽteſ / nõ habẽtes. Pondere pctõꝝ graues / ſuꝑbia turgentes. Propoſitũ bonũ habẽtes / ſ; nõdũ ꝑficiẽtes.

Nutrientes. { Diuitias habitas auare cuſtodiẽtes. Pctã ſua publicãtes / excuſãtes / defendẽtes. Propoſiti exitũ differẽtes oib⁹.

t In illis dieb⁹. iiij. Reg. xv. d. Percuſſit manahẽ therſã ꝛ oẽſ q̃ erãt i ea: noluer̃t em̃ ei apire: ꝛ iterfecit oẽs ꝑgnãteſ ei⁹ ꝛ ſcidit eaſ. Manahen / ↄſulẽs vl̃ ↄſolatio / chriſt⁹: Therſa pulchra vl̃ placens mũd⁹. Hiere. xxxj. b. Cõgregabo eos int̃ q̃s erũt cęc⁹ ꝛ claud⁹ ꝛ ꝑgnãſ ꝛ pariẽs ſimul. Nullũ aial vltra. ix. mẽſes portat i vtero fętũ niſi miſer hõ. Eſa. xxxvij. a. Filij vener̃t vſq; ad partũ. v Orate ꝟo ꝛc̃. Mat. xxiiij. b. Orate ne fuga vr̃a fiat hyeme: vel ſabbato. i. ꝙ nõ ſit tãta neceſſitas ꝙ oporteat vos fugere hyeme vl̃ ſabbato: qꝛ frig⁹ ꝛ nix ꝛ pluuia ꝛ aeris itẽperies ꝓhibet fugere i hyeme ꝛ in montib⁹ latitare: ſm̃ ꝙ ipſe ꝑdixerat. ſ. eodẽ. Tunc q̃ in iudęa ſũt fugiãt in montes. In ſabbato ꝟo ꝓhibet fugere lex / ſm̃ quã non licet ire vltra mille paſſus ꝛc̃. Myſtice. Per hyemẽ ſignificat̃ finis pęnitẽtię fructuoſę: qꝛ in hyeme finiunt̃ fruct⁹. Per ſabbatũ ſignificat̃ finis tp̃is: qꝛ ſabbatũ eſt finis dierũ. Vñ ſenſus ẽ ſm̃ Hiero. Orate vt nõ fiat fuga vr̃a hyeme vel ſabbato. i. ne fructus vr̃oꝝ operũ cũ tp̃e finiant̃: vt nõ dicat̃ de vobis: Amen dico vob recęperũt mercedẽ ſuã: Mat. vj. a. Et Luc. xvj. g. Fili recordare: qꝛ recepiſti bona i vita tua. Itẽ iudęi ↄſueuerũt affluere delitijs i ſabbato: hyemſ ꝟo triſticiã generat. Vñ ſenſus ẽ: Orate ne fiat fuga vr̃a hyeme vel ſabbato. i. inuigilate orõni ꝛ ſobrietati: ne grauati crapula vl̃ ebrietate vl̃ triſticia ſęcli / fugere nõ valeat̃ tribulationẽ futurã. Lucas. xxj. f. aperit illũ ſenſũ: Attendite vobis ne forte grauent̃ corda veſtra crapula ꝛ ebrietate ꝛ curis hui⁹ vitę: ꝛ ſuꝑueniat i vos repentina dies illa. x Erũt eni dies illi tribulatiõis tales ꝛc̃. Triplex fuit ꝑſecutio in eccleſia. Prima tyrãnorũ q̃ martyres occiderũt. De q̃ Matth. x. c. Cũ ꝑſecuti vos fuerint i vna ciuitate fugite i aliã. Secũda fuit hęreticoꝝ: q̃ confeſſores impugnauerunt. De qua Matth. vij. c. Attendite a falſis ꝓphetis ꝛc̃. Tertia fuit ꝛ ẽ adhuc falſoꝝ fratrũ chriſti: et iſtã oib⁹ maioꝛ erit. Vñ Greg⁹. Vltima tribulatio multis tribulatiõib⁹ ꝑuenit.

bulatiõib⁹ ꝓuenit. De q̄ dr Eſa.xix.c. Pugnabit vir ꝯ fratrē ſuū ꝛ vir ꝯ amicū ſuū: ciuitas aduerſus ciuitatē: regnū aduerſus regnū: ꝛ dirūpet ſpūs egypti. Hec ſūt q̄ttuoꝛ vēti ꝛ q̄ttuoꝛ beſtie: de qb⁹ dr Daniel. vij.a. Uidebā i viſiōe mea nocte: ꝛ ecce q̄ttuoꝛ venti cęli pugnabāt i magno mari: ꝛ q̄ttuoꝛ beſtię grādes aſcendebant de mari diuerſe int ſe. Prima q̄ſi leęna: ſcda ſimil vrſo: tertia quaſi pardus: hi ſūt hypocritę: q̄rta tribilis atq̄ mirabilis ꝛ fort nimis: dentes ferreos habēs ceterꝭ diſſimilis: hic eſt antichriſtus.

Matth.24.b.

Matth.24.b. Luc.17.d.

Matth.24.b.

a Et niſi breuiaſſet ꝛc. Cōſolat dn̄s breuitate tp̄is hos q̄s terruerat acerbitate tribulationis. c Sed ꝑpt electos q̄s elegit

a neq̄ fient. Et niſi breuiaſſet
dominꝰ dies: non fuiſſet ſal-
b ua omnis caro: Sed propter
c electos quos elegit breuiauit
d dies. Et tūnc ſi quis vobis
dixerit: Ecce hic eſt chriſtus:
e ecce illic ne credideritis. Ex-
f ſurgent enim pſeudo chriſti et
pſeudo prophetę: et dabunt
g h ſigna ꝛ portenta ad ſeducen-
i dos ſi fieri pōt etiam electos.
k Uos g̃ videte: Ecce predixi

vobis oia. Sed i illis diebus
l poſt tribulationē illā ſol ꝯte-
nebrabit ꝛ luna nō dabit ſplē-
dorē ſuū ꝛ ſtellę cęli erūt deci-
m dētes ꝛ v̄tutes q̄ ſunt in cęlis
n mouebunt. Et tūc vidēbūt fi-
o liū hominis vēnietē in nubi-
p q bus cū v̄tute multa ēt glia. Et
r tūc mittet angelos ſuos: ēt cō-
s gregabit electos ſuos a quat-
t tuoꝛ ventis a ſummo tre vſq̄
v ſūmū cęli. A ficu autē diſcite

tis ꝛ illumiat in ſubditꝭ. Un̄ Cant. vj.d. Que ē iſta q̄ ꝓgredit q̄ſi auroꝛa ꝯſurgēs pulchra vt luna electa vt ſol. Sol igit eſt cet⁹ ꝑlatoꝝ: luna ꝯgregatio ſubditoꝝ: ſtellę q̄ de nocte illumināt ſūt ꝑdicatoꝛes: de qb⁹ dr Judicꝭ.v.c. Stellę manētes i oꝛdine ꝛ curſu ſuo aduerſus ſiſarā pugnauerūt. Tūc ſol luxit: luna reſplēduit et ſtellę nocte illuminauerūt: ſed nūc obtenebrat⁹ ē ſol tenebꝛiſ ignorātię: ꝛ ſolu na ꝯſa ē in ſanguinē anteq̄ veniat dies dn̄i. Jobel.ij.c. Sol et luna obtenebrati ſunt et ſtellę retraxerūt ſplendoꝛem ſuū. Eſa.xiij.b. Obtenebrat⁹ ē ſol i oꝛtu ſuo et luna n̄ ſplēdebit in lumie ſuo. Itē Eſa. xxiiij.d. Erubeſcet luna ꝛ ꝯfūdet ſol cū regnauerit dn̄s. Apocꝭ vj.d. Sol fact⁹ ē niger tāq̄ ſacc⁹ cilitin⁹ ꝛ luna tota facta ē ſic ſanguis ꝛ ſtellę ceciderūt de cęlo ſup terrā.

Johel.2.c. Matth.24.

Matth.24. Luc.21.

Matth.24. Luc.21.

breuiauit dies.i. potētiā ꝑſequētiū ꝯtinuit ne tātū nocere poſſent quātū vellēt. Job.xxxviij.b. Circūdedi illud.ſ. mare tminis meis ꝛ poſui vectē ꝛ oſtia ꝛ dixi: vſq̄huc venies ꝛ nō ꝓcedes amplꝰ: ꝛ h̄ ꝯfringes tumentes fluct⁹ tuos. Ibi Glo. Greg. Dū elect⁹ q̄libet tēptat a vitijs ꝛ tn̄ facere male ſuggeſta renitit: q̄ſi mare clauſū tenet: q̄ etſi int⁹ tumultuoſis cogitationū fluctib⁹ ꝑcutit mētē ſtatuta tn̄ bn̄ viuēdi litoꝛa n̄ excedit. Un̄ Prouer. viij.d. Circūdabat mari tminū ſuū. Hiere. v.e. Poſui arenā terminū mari ꝓceptū ſēpiternū qd nō pręteribit ꝛ cōmouebunt ꝛ nō poterūt: ꝛ intumeſcēt fluct⁹ eius: ꝛ nō trāſibūt illud. Itē dies breuiauit.i. iuſtos de medio tulit ne malicia imutaret coꝛ eoꝝ: Scdm q̄ dr Sap.iiij.c. Placēs deo fact⁹ dilect⁹ ꝛ viuēs int pctōꝛes trāſlat⁹ ē: rapt⁹ ē ne malicia imutaret itellectū ei⁹. a Et niſi breuiaſſet ꝛc. Glo. Hęc tribulatio quāto ceterꝭ grauioꝛ: tāto breuitate moderatioꝛ: trib⁹ ānis.ſ. tm̄ ꝛ dimidio: quātū ex daniele ꝛ apocalypſi iohannis cōijci pōt ecclesiā ꝑ oꝛbē impugnatura ē. b Ois caro.i. nullus vel rarus. d Et tūc ſi q̄s ꝛc. Glo. Quidam ad captiuitatē iudaicam h̄ referunt q̄n multi chriſtos ſe eē dicētes ꝑplm poſt ſe deceptū trahebāt. Sꝫ null⁹ ibi erat fidelis quē de⁹ exhoꝛtaret ne ꝑuerſos mḡros ſeq̄ret: Oēs ꝛ obſidētes ꝛ obſeſſi alieni a chriſto obdurabāt. Un̄ meli⁹ de hereticꝭ accipiēdū ē: q̄ ꝯtra ecclesiā veniētes ſe chriſtos eſſe mentiunt: quoꝝ prim⁹ ſimō mag⁹ extrem⁹ antichriſt⁹: Actꝭ. viij d.et.ij. Theſſal.ij.a. e Ecce illic ne credideritꝭ q̄ chriſtus ſit hic vel illic: vt donatiſtę dicunt ipſum eſſe in aphꝛica

Ps.75. tm̄: et iudęi: Not⁹ i iudęa de⁹: q̄ i oēm trā exiuit ſon⁹ eoꝝ. f

Ps.18 Exurgēt eni pſeudo chriſti. Pſeudo chriſti ſūt heretici: q̄ ſe chriſtos eē mētiūt. Pſeudo ꝓphę ſūt ſchiſmatici: q̄ ſe mala ꝓphetiçant de alijs. Primi diuidūt fidei vnitatē: ꝯ q̄s dic apl's Eph.iiij.b. Un⁹ dn̄s vna fides vnū baptiſma. Scdi diuidūt charitatꝭ vnitatē: de qb⁹ dr Prouerb. vj.c. Sex ſūt q̄ odit de⁹ ꝛ ſeptimū deteſtat aia ei⁹ ꝛc. et eū q̄ ſeminat diſcoꝛdias int fratres. Itē pſeudo chriſti ſūt mali ꝑlati. Chriſt⁹ em̄

Ps.104. idē ē qd vnct⁹. Un̄ Ps. Nolite tāgere chriſtos meos. Pſeudo ꝓphę ſūt mali ꝑdicatoꝛes. Un̄ ſequit i Ps. Et i ꝓphetis meis nolite malignari. Tales huc uſq̄ venerūt ꝛ veniūt multi. Mat. vij.c. Attēdite a falſis ꝓphetꝭ q̄ veniūt ad vos i veſtimentis ouiū: intrinſec⁹ aūt ſūt lupi rapaces. Hiere. v.g. Prophetę ꝓphetabāt mēdaciū: ꝛ ſacerdotes applaudebūt manib⁹ ſuis: ꝛ ꝑpl's me⁹ dilexit talia. g Poꝛtēta. Bern̄. Prodigia putatiua. h Ad ſeducēdos. Hiere. v.f. Inuēti ſūt i ꝑplo meo ipij iſidiātes q̄ſi aucupes: ponentes laq̄os ꝛ pedicas ad capiēdos viros. i Etiā electos. Job.xlj.d. Sub ipo erūt radij ſolis et ſternet ſibi aurū quaſi lutū. k Ecce ꝑdixi vob oia: q̄ vt dic Greg⁹: iacula q̄ ꝑuidenf min⁹ feriūt. l Sol ꝯtenebrabit ꝛc. Nota illā Glo. Bedę. Sidera i iudicio ꝛc. Noie ſolis ꝛ lunę ſignificat ecclia q̄ illumiat in ꝑla-

m Et v̄tutes q̄ ſūt i cęlis mouebūt. Amb. Tremebūt āgeli: quāto magiſ hoies. Un̄ Job.xxv.b. Stellę nō ſūt mūdę i ꝯſpectu ei⁹: quāto magiſ hō putredo. Sꝫ q̄d ē h: nū q̄d āgeli ſūt ꝯfirmati: quō q̄ tremebūt: Rn̄ſio: ad modū tremētiū ſe habebūt: q̄ ꝓ nullo tūc rogabūt chriſti iuſticiā inflexibilē ſciētes: vl timoꝛ ꝛ pauoꝛ eoꝝ dr admiratio nouitatꝭ. Job.xxvj.c. Colūnę cęli ꝯtremiſcūt ꝛ pauēt ad nutū ei⁹. Beda. Quid patiet ꝟgula deſti vbi ꝯcutiet cedr⁹ libani: n Et tūc videbūt ꝛc. Glo. Quid mirū tremere hoies cū aſpectu iudicij tremāt āgelicę ꝑtātes: Job.xxvj.c. Colūnę cęli ꝛc. Uidebūt: quē nō videre volūt. Sap.ij.c. Grauiſ ē nob ad vidēdū. Eſa.liij.a. Uidim⁹ eū ꝛ n̄ erat ei aſpect⁹ neq̄ decoꝛ. Sꝫ tūc videbūt decoꝝ. Eſa.xxxiij. c. Regē i decoꝛe ſuo videbūt. o Uenietē. Glo. Ad irā vindictę q̄n mittent a filio hoīs veniēte i nubib⁹ cęli cū v̄tute: qui ꝑus ſic pluuia deſcēdit cū humilitate. p In nubib⁹. Ad lrām ſic aſcēdit ſic deſcendet: ſic dr Act.j.b. Itē in nubibus.i. cū ſctis. Eſa.iij.c. Dn̄s ad iudicium veniet cū ſenatorib⁹ ꝑpli ſui ꝛ ꝑncipib⁹ eius. Deut.xxxiij.a. Apparuit dn̄s de mōte pharā: ꝛ cū eo ſctōꝝ milia. Et dicūt nubes: q̄ pluūt doctrinis. Un̄ Eſa.v.b. Mādabo nubib⁹ meis vt pluāt imbrē ſup eā. Itē tonāt minis. Eſa.xlv.b. Roꝛate cęli deſup: et nubes pluāt iuſtū.i. iuſticiā. Coꝛuſcāt miraculis: ꝛ alta volant ꝑ ꝯtēplationē. Eſa.lx.b. Qui ſūt hi q̄ vt nubes volāt. Itē aq̄s grāꝝ pleni ſūt. Eccs.xj.a. Si replete fuerint nubes imbrem ſup terrā effūdēt. Prouerb.iij.c. Sapia illi⁹ eruperūt abyſſi et nubes roꝛe ꝯcreſcūt. q Et gloꝛia: qui in ꝑmo aduētu venit cū humilitate ꝛ ignominia. Eſa.liij.a. Uidim⁹ eū ꝛ nō erat aſpect⁹: deſiderauimus eū deſpectū ꝛ nouiſſimū viroꝝ.

Ps.9. Ps Cognoſcet dn̄s iudicia faciēs. Btūs Bern̄. q̄ nō fuit ag-

nit⁹ iiuriā patiēs. r Et ꝯgregabit electos ſuos. Hiero⁹. Sic triticū i hoꝛreū de area tot⁹ tre vētilatū. Un̄ Rab. Talis tribulatio tūc erit i circūitu areę dn̄i: vt oib⁹ paleis velut cribꝛo examinatiōis ſeq̄ſtratꝭ a grano: ſolū frumētū i hoꝛreū dn̄i colligēdū remaneat. Un̄ Mat.iij.c. Cui⁹ vētilabꝛū i manu ei⁹: ꝛ ꝑmūdabit areā ſuā: ꝛ triticū ꝯgregabit i hoꝛreū ſuū: paleas aūt cōburet igni iextiguibili. s A q̄ttuoꝛ. Glo. Ab oꝛiēte ꝛ occidēte aq̄lone et auſtro: ꝛ nō tm̄ ab his ſꝫ a ſūmo tre vſq̄ ad ſūmū cęli.i. ab extremis finib⁹ tre ꝑ directum vſq̄ ad vltimos terminos ei⁹: vbi lōge aſpiciētib⁹ circul⁹ cęli tre videt iſidere. t Uenti. Aug⁹.i. a q̄ttuoꝛ climatib⁹ tre: qb⁹ ꝑſūt angeli: vl a qb⁹ oꝛiunt q̄ttuoꝛ vēti. Ezech. xxxvij.c. A q̄ttuoꝛ vētis veni ſpūs ꝛ inſuffla ſuper iterfectos iſtos ꝛc.

Moraliter. Quattuoꝛ venti: quadruplex conſideratio ſui: naſcentis moꝛientis in ꝓſperitate et aduerſitate exiſtentis. Moraliter

v A ficu aūt ꝛc. Multa ſigna ponit ſupꝛa dn̄s de die iudicij: h adaptat ꝑ ſilitudinē fic⁹: vt his ſignis viſis ſciāt oēs diē iudicij iminere: q̄ ſic

ſ iudicij imminere: qꝛ ſicut arboꝝ floritio ⁊ folioꝝ ꝓductio certū eſt ſignū ꝓxime eſtatꝭ: ita ꝑdictoꝝ ſignoꝝ exhibitio erit certū indiciū imminētis iudicij. Tñ Hieroꝰ dicit ꝙ ſb exēplo arboꝝ docet de aduētu ꝯſūmatiōis. De ficu aūt potiꝰ ponit ſilitudinē ꝙ̄ de alia arbore: qꝛ fere inṫ oēs arbores vltimo frōdat et pꝰꝙ̄ fructificare ceperit/ vſqꝫ ad hyemē fructificare nō ceſſat:

B ⁊ ſb vno cortice mltā grana continet/ vt dicit Chryſ: ſic eccleſia quā myſtice ſignificat ficꝰ/ ſub vno iure viuendi multos habet filios: ⁊ ita finis ipſe cepit/ licet vſqꝫ ad finē ſeculi nō ceſſabit: ſic dr̄ Mat. vlt.d. Vobiſcū ſum oībꝰ diebꝰ vſqꝫ ad cōſūmationem ſeculi. Matth.24.c. Luc.21.f.

parabolā: Cū iam ramꝰ eiꝰ te
a ner fuerit ⁊ nata fuerint folia
cognoſcitiſ qꝛ ī ꝓxio ſit eſtas.
b Sic ⁊ vos cū videritiſ h̄ fieri:
ſcitote ꝙ in ꝓximo ſit ī oſtijs.
c Amē dico vob: qm̄ nō tranſ
d ibit generatio hec donec oīa
iſta fiāt. Celū ⁊ terra trāſibūt:
e vba aūt mea nō trāſibūt. De
f die aūt illa vel hora nemo ſcit
neqꝫ āgeli ī celo neqꝫ filiꝰ/ niſi
g paṫ. Vidēte/ vigilāte ⁊ orate:
h
i Neſcitiſ enī qñ tps ſit. Sic hō
q̄ ꝑegre ꝓfectꝰ reliq̄t domū ſu
am: ⁊ dedit ſeruis ſuis ꝑtātez
cuiuſqꝫ opis ⁊ ianitori ꝑcepit
k vt vigilet. Vigilāte ḡ: Neſcitiſ
enī qñ dñs domꝰ veniat: ſero
an media nocte/ an gallicātu/
an mane: ne cū venerit repēte
īueniat voſ dormiētes. Qđ āt
l vob dico/ oībꝰ dico: vigilate.

Spūalit̄ aūt ꝑ ficū ſignificat̄ mgr̄ theologꝰ: cuiꝰ fructꝰ .i. opa debēt eē ī cibū alioꝝ/ ⁊ folia .i. ꝟba ī medicinā. Ezech.xlvij.c. Erūt fructꝰ eiꝰ in cibū ⁊ folia ī medicinā. Sed de multiſ timēdū eſt/ ne ſint illa ficus maledicta ⁊ ſterilis quā dñs ſine fructu foliatā inuenit. De q̄ dr̄ .ꝟ.xi.b. Cū exiret ieſus de bethania eſurijt: cūqꝫ vidiſſet a longe ficum folia habentē venit ſi qđ forte inueniret in ea: ⁊ cū veniſſet ad eā nihil inuenit in ea ꝑter folia. Ficꝰ vbi bona optima ē: vbi mala peſſima: ſic theologus. Hiere.xxiiij.b. Quid tu vides hieremia? Et dixi ficꝰ bonas/ bonas valde: ⁊ malas/ malas valde. Bona ficꝰ noluit ꝓmoueri ſuꝑ ligna ſiluarū. Vñ Judic.ix.b. Dixerunt ligna ad arborē ficū: Veni ⁊ ſuꝑ noſ regnū accipe. Que rn̄dit: Nūquid poſſū deſerere dulcedinē meā fructuſqꝫ ſuauiſſimos/ et ire vt inṫ cetera ligna ꝓmouear? Sic bonꝰ theologꝰ nō debet deſerere ſuauiſſimos fructꝰ doctrine .ſ. vt ꝓmoueat̄ in mūdo. Et tales theologos q̄rit dñs/ Michee.vij.a. Ficꝰ ꝑcoquas deſiderauit aīa mea. Sed certe de folijs ficus texuerūt adā ⁊ eua pudibūda ſua: Sic dr̄ Gen.iij.b. Cū cognouiſſent ſe eſſe nudos ꝯſuerūt folia ficus ⁊ fecerūt ſibi pericomata. Sic mlti nudi ꝟtutibꝰ ⁊ opibꝰ bonis/ verbis tegūt turpitudinē ſuā. Ab hac igit̄ diſcite parabolā: quia cū florere ⁊ fructificare ceperit ſcitote qm̄ prope ē eſtas. a Cū iam ramꝰ eiꝰ tener fuerit ⁊ nata fuerint folia ⁊c̄. Primo ramꝰ boni opis: ⁊ poſtea nata folia ſermonis. Oſee.x.a. Vitis frondoſa iſrl̄ fructus adeq̄tꝰ eſt ei. b Sic ⁊ vos cū videritis hec fieri: ſcitote ꝙ ī ꝓximo ſit ī oſtijs: q̄ſi nōdū eſt/ ſed ꝓpe ē: ſicut q̄ ī oſtio domꝰ ſtat: nōdū eſt ī domo/ ſed ꝓpe ē vt ſit ī domo. Jaco.vlt.b. Ecce iudex añ ianuā. Soph.j.c. Juxta ē dies dñi magnꝰ: iuxta ē ⁊ velox nimis. c Qm̄ nō tranſibit generatio hec: vel omē genꝰ hoīm vel ſpecialiter iudeorum. d Donec oīa iſta fiāt. Hieroꝰ: que ſcꝑta vl̄ dicta a dño. Matth.v.b. Jota vnū aut vnꝰ apex non ꝑteribit a lege donec oīa fiāt. e De die aūt illa: q̄ſi ſigna illiꝰ diei ꝑnūcia dixi. f Nemo ſcit ⁊c̄. Hieroꝰ oñdit nō de vnigenito ſed de adoptiuo filio h̄ dixiſſe: Nulli enī ſctōꝝ hoīm huiꝰ diei noticiā ꝯceſſū ē hēre qđ ſolꝰ pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūſſctūs/ h̄ ē vnꝰ deꝰ ī ſua ſcia hꝫ: alijſ īcognitū. Vñ Col.ij.a. Jn q̄ ſūt oēſ theſauri ſapie ⁊ ſcie abſcōditi. Nō enī expedit nob ſcire. Vñ Act.j.a. Nō ē vrm̄ ſcire tpa vel momēta ⁊c̄. Hil. Filiꝰ ⁊ ſpūſſanctꝰ qꝛ nō ſūt a ſe/ de die illa neſciūt a ſe: pr̄ aūt qꝛ a ſe ē/ ſcit a ſe. g Videte/ vigilate ⁊ orate. Jn his tribꝰ ſignificat̄ officiū totius hoīs iterioriſ. Videte: qđ officiū ē rōnabilis: vigilate iraſcibilis: orate ꝯcupiſcibil: qꝛ orō ē piꝰ affectꝰ mētiſ ī deū tēdēſ. Viſio opat̄ vigiliā ⁊ orōnē: vigilia excitat viſionē ⁊ orōnē: orō īpetrat vigiliā ⁊ viſionē. Sꝫ nec vacat myſterio ꝙ dñſ ī h̄ capitulo inſtāte tpe paſſiōis q̄ter dixit diſcipliſ/ videte. Primo dixit: Videte ne qſ vos ſeducat. Scđo dixit: Videte voſmet ipſos. Tertio dixit: Videte/ ecce predixi vobis oīa. Quarto: Videte/ vigilate/ orate. Primo ponit/ videte: ad cauēdū maloꝝ ſeductionē: ſcđo ad ſui cognitionē: tertio ad pñtiū ꝯſideratione: q̄rto ad futuroꝝ ꝑcōſiderationē. Videte ꝑterita: videte pñtia: videte futura: oīa vana ſūt. Eccs.j.a. Vanitas vanitatū. Videte ſurſū gaudia padiſi: videte deorſū ſupplicia īferni: videte retro q̄lit̄ vixiſtis: videte añ q̄lit̄ viuatiſ: videte a dextris falſas delitiaſ: videte a ſiniſtris crebras ⁊ veras miſerias: videte interius modicū vl̄ nullū ꝓfectū: videte exteriꝰ ꝯtinuum defectum. Matth.25.b. Luc.19.b. Apoc.iiij.c. Aialia erāt plena oclīs añ ⁊ retro. Dicit ergo. †Ezech.1.e. Matth.24.d. et.25.a. h Vigilate/ vt paſtores. Luc.ij.b. Paſtores erant in regiōe eadē vigilāteſ et cuſtodiētes vigilias noctiſ ſuꝑ gregez ſuū. Vigilate/ vt cuſtodes caſtroꝝ. Cant.ij.a. Jnuenerūt me vigiles q̄ cuſtodiūt ciuitatē. Eſa.lxij.b. Super muros tuos hierl̄m ꝯſtitui cuſtodeſ/ die ac nocte ñ tacebūt. Vigilate/ vt faber ī fabrica. Eccj.xxxviij.c. Faber ferrariꝰ ſedēs iuxṫ īcudē ⁊ ꝯſiderās opꝰ ferri. Vigilādū ē aūt ꝓpṫ tria. Propṫ latrōes q̄ īſidiāt̄ vt interficiāt et furent̄. Joh.x.b. Fur nō venit niſi vt furet̄ et mactet et perdat. Vñ Matth.xxiiij.d. Si ſciret paterfamilias ⁊c̄. Scđo quia iuxta nos ſunt ſerpentes. Vñ Hieroꝰ. Nō ē ſecurū inṫ ſerpētes dormire .i. ī cetu adulatoꝝ q̄ ſibilāt/ vel detractoꝝ q̄ venenāt. Eccs.x.c. Si mordeat ſerpēs ī ſilētio/ nihil eo minꝰ hꝫ q̄ occulte detrahit. Vl̄ certe ꝑ latrones ⁊ ſerpētes/ ſignificant̄ demōes ⁊ pctā: que iuxta nos ſūt. Eccj.xxj.a. Quaſi a facie colubri fuge pctā: etſi acceſſeriſ ad illa ſuſcipiēt te. Tertio ꝓpṫ longitudinē vie ⁊ tpis breuitatez. Vñ helie dormiēti dixit angelꝰ. iij. Reg.xix.b. Surge comede: grādiſ enī tibi reſtat via. Sūt aūt q̄nqꝫ cauſe ſpeciales q̄re ꝑlati debeāt vigilare. Prima ē: qꝛ ſunt vigiles obſeſſoꝝ. Prelati vigilare debent propṫ quinqꝫ Scđa: qꝛ cuſtodiūt tabnaculū. Tertia: qꝛ ducunt nauē dñi ꝑ mare ꝓcelloſū. Quarta: qꝛ paſcūt gregē dñi ī medio luporū. Quinta: qꝛ cuſtodiūt lectulū ſalomōis. De ꝑmo dr̄ Eſa.xxj.b. Vade ⁊ pone ſpeculatorē: ⁊ qđcūqꝫ viderit ānūciet: ⁊ vidit currū duoꝝ eq̄tū: aſcēſorē aſini et aſcēſorē cameli: ⁊ ꝯtēplatꝰ eſt diligenter multo intuitu: et clamauit vt leo. Et .j. Super ſpeculā dñi ego ſū ſtās iugit̄ ꝑ diē: ⁊ ſuꝑ cuſtodiā meā ego ſū ſtans totis noctibꝰ. Cant.iij.a. Jnuenerūt me vigiles q̄ cuſtodiūt ciuitatē. Sed quid fiet de ſpeculatore ſi ꝑ eius ſomnolētiā ⁊ negligētiā ciuitas dñi capiat̄/ oſtēdit Ezech.xxxiij.b. Si ſpeculator viderit gladiū venietē ⁊ nō inſonuerit buccina ⁊ ꝑpl̄s ſe nō cuſtodierit venitqꝫ gladiꝰ ⁊ tulerit de eis aīaz: ille q̄dē ī iniq̄tate ſua captꝰ ē/ ſanguinē aūt eiꝰ de manu ſpeculatoriſ req̄rā: nō ꝑpl̄s certe/ ſed ego. De ſcđo dr̄ Numeri.j.g. Excubabūt .ſ. leuite ī cuſtodijs tabnaculi teſtimonij. Jtē .ij. Paral.viij.c. Janitores ī diuiſiōibꝰ ſuis ꝑ portā ⁊ portam. Sed dr̄ Eſa.lvj.d. Speculatores eiꝰ ceci oēs: neſcierūt vniuerſi: canes muti nō valētes latrare/ vidētes vana dormiētes ⁊ amātes ſōnia. De tertio dr̄ ī Ps. Qui deſcēdūt mare ī nauibꝰ facientes opationē ī aq̄s mltis. Ps.105. Mare mūdꝰ: nauis generalis eccl̄ia: naues pticulares eccl̄ie. Rector ꝑme nauis ē dñs papa: rectores ꝟo aliarū ſūt alij ꝑlati. Sed heu iā pluribꝰ cōperit qđ dr̄ Prouer.xxiij.d. Eris ſic dormiēſ ī medio mari: ⁊ q̄ſi ſopitꝰ gubnator amiſſo clauo/ ⁊ dices: ꝟberauerūt me ſ nō dolui: traxerūt me ⁊ ñ ſenſi: qñ euigilabo? De q̄rto dr̄ Gen.xxxj.f. Fugiebat ſomnꝰ ab oculꝭ meis ⁊c̄. De q̄nto dr̄ Cant.iij.c. En lectulū ſalomōiſ ⁊c̄. Job.xxiiij.a. Quaſi onagri ī deſerto egrediūt̄ ad opꝰ ſuū: vigilāteſqꝫ ad ꝑdā ꝑpāt panē liberiſ .i. ſb ditiſ. Dic ḡ. g Videte/ fide. h Vigilate/ ſpe. i Et orate charitate. k Vigilate ⁊c̄. Glo. Premiſſo prīſfamilias exemplo cur ꝯſūmatiōiſ diē reticeat; dic: Vigilate ergo ⁊c̄. l Qđ aūt vob ⁊c̄. Nō ſolū rectores eccl̄ie/ ſ oēs vigilare

ꝓcipim̄/ianuas cordiū cuſtodiētes:ne ātiq̄ hoſtiſ mala ſuggeſtio ſbintret:ne noſ dn̄ſ dormiētes iueniat. Vn̄ paul⁹.j.Corī.xv. e. Euigilate iuſti ⁊ nolite peccare. Alia Glo. Hoc fine ꝯcludit ſmonē/vt cōmune oīm ꝓceptū nouiſſimi ꝑ ꝑmos audiāt.

Erat aūt paſcha ⁊ açyma ⁊c. Expo. Ca. XIIII. In fine capl'i ꝓcedētiſ egit euāgeliſta de aduentu dn̄i ad iudiciū:qui erit in gloria ⁊ maieſtate oīb⁹ manifeſt⁹/cū pri⁹ fuerit

A in humilitate ⁊ mul/
Matth.26.a. tis occult⁹: In h aūt
Luc.22.a. capl'o adiūgit d dn̄i
Joh.12.a. paſſiōe/ q̄d ſuſtinuit
ex ſūma charitate:
ꝯiūgēs gloriā maie/
ſtatis merito paſſio
nis: per h oſtēdens
Matth.26.a. q̄ ſit via ad gloriam
Al. ſicſus .ſ.anguſtia paſſiōis.
Vnde Luc.vlt.d.
Nōne oportuit chri
ſtū pati ⁊ ſic intrare

a Erat autē Ca. XIIII
b paſcha et açyma p⁹ bi
c duū/ēt q̄rebāt ſūmi ſa
cerdoteſ ⁊ ſcribe quō eū dolo
tenerēt et occiderēt. Dicebāt
d eīm: Nō ī die feſto/nē forte tu
e mult⁹ fieret ī pplo. Et cū ēſſet
f bethanie ī domo ſimonis lē
g proſi ⁊ recūberet: vēnit mlier

ī gloriā ſuā:quāto magis q̄ oportet nos pctōres pati ſi voluimuſ itrare ī gloriā alienā. Vn̄ Actſ.xiiij.d. Per mltas tribulatiōes oportet nos intrare ī regnū celoꝝ. Diuidit aūt h capitulū in q̄ttuor ptes. In ꝑma pte agit de refectiōe dn̄i ī domo ſimonis ī bethania ⁊ vnctiōe marie. In ſecunda de agni paſchalis mādu catiōe in hieruſalē:ibi: Ite in ciuitatē. In tertia de dn̄i orone ⁊ diſcipuloꝝ dormitiōe:ibi: Et venīūt ī ꝑdiū. In quarta agit de dn̄i captiōe ⁊ illuſiōe:ibi: Adhuc

Allegorice eo loquēte. Allegorice/aūt poſt ꝯſūmationē duoꝝ teſtamētoꝝ q̄ ꝑ biduū ſignificant/que dn̄s in morte ꝯtinuauit/celebrato paſche typo ꝯſequent inſtituit eucharíſtie ſacramētū tropol.oſtendēs per h poſt illumiationē que eſt ex duob⁹ teſtamētis ⁊ nō añ edēdū agnū paſchalē.i.corp⁹ dn̄i. Dic q̄ a Erat aūt paſcha. Eſt em̄ paſcha veſpera q̄rtadecia lune. Mat.xxvj.a. Scitis q̄ p⁹ biduū paſcha fiet. Agn⁹ imolat⁹. Luc.xxij.a. Vbi vis parem⁹ tibi comedere paſcha. Prima dieſ açymoꝝ/ q̄ntadecima luna aplis. Joh.xiij.a. Ante diē feſtū paſche. Açyma. Joh.xviij.e. q̄ñ nō introierūt in ꝓtoriū ne ꝯtaminarent:ſed māducarēt paſcha. Chriſt⁹.j.Corī.v.b. Paſcha noſtrū immolat⁹ ē chriſt⁹. Eſt aūt paſcha ſm Aug hebraicū ⁊ phaſe ſimiliter:⁊ vtrūq̄ interptat trāſit⁹. Scđm Amb. phaſe hebraicū eſt/⁊ interpretat tranſit⁹:paſcha vero grecū eſt/et interptat paſſio. b Et açyma.i. dies in quo ꝑmo açyma comedebat.i.deciaq̄rta luna ad veſperā: tūc enī comedi ꝓcipit agn⁹ paſchalis:q̄ hic dicit paſcha/cū açymis et lactucis agreſtib⁹: Exo.xij.b. Erat ergo q̄ñ hoc dixit dn̄s tertia feria poſt dn̄icā palmaꝝ/ ſicut dicit Aug⁹:q̄ ſexta die ante paſcha.i.ſabbato ante dn̄icā palmarū venit ieſus in bethaniā:et fecit ei ſimon h ꝯuiuiū:vbi maria lauit pedes eius lachrymis et vnguēto vnxit:ſic dicit Joh.xij.a. Inde venit hieruſalē ī dn̄ica palmarū ſup aſinā:vt dic Johānes in eodē capl'o. Et ex ſabbato vſq̄ ad diē quo hoc dixit/conſummatū eſt q̄terduū/vt dic Aug⁹. Vn̄ patet q̄ h dixit die martis poſt ramos palmarū. c Et q̄rebāt ſūmi ſacerdotes ⁊ ſcribe quō eū dolo tenerēt ⁊c.i. ad occidēdū tenerēt: Non ſicut ſponſa tenet/Cantī.iij.b. Tenui eū nec dimittam donec introducā illū in domū matris mee. d Nō in die feſto ne forte tumult⁹ fieret in pplo. Nō ponit bonā cauſam .ſ. vitationē ſcandali:ſed timebat ne forte tolleret a manibus

Myſtice coꝝ impetu populi. e Et cū eſſet bethanie ⁊c. Myſtice: Dom⁹ ſimonis ē dom⁹ obediētie:in quā venit anteq̄ pateret:per hoc oſtendens q̄ per obedientiā erat mūdū redemptur⁹/⁊ ad gloriā tranſiturus. Vnde Phil.ij.b. Factus eſt obediens vſq̄ ad mortē:mortē autem crucis: ꝓpter qđ et deus exaltauit illū. Eccl.xj.a. Sapiētia humiliati exaltabit illū. Ibi recūbit dn̄s: ibi reficit: ibiq̄ peccatrici ꝯpitiat. Jō qui vult eum ꝓpitiū habere/neceſſe eſt vt in domo obedientie eum q̄rat. Ibi eum inuenit recūbentē:ibi em̄ varijs ferculis reficitur.i.gemitib⁹ oronū/ſuſpirijs meditationū/gaudijs ꝯtēplationū:ibi inebriat lachrymis plorantiū. Mulier q̄ effudit

vnguentū/eſt anima penitētis: Vnguentū autē eſt deuotio orōnis. Vnde Apoc.v.c. Et phialas aureas plenas odoramētoꝝ que ſunt orationes ſanctoꝝ. Eccs.x.a. Muſce morientes perdūt ſuauitatē vnguēti. Hoc vnguēto penitēs vngit caput ieſu:quādo orat ⁊ adorat ei⁹ diuinitatē. Pedes vo ei⁹ vngit:q̄ñ fideliť credit eius humanitatē/vł q̄ñ paupes reficit opib⁹ pietatis. Alabaſtrū ī q̄ vnguentū/ē cor penitētis:

h habēs alabaſtrū vnguēti nār
diſpicati ꝓcioſi:⁊ fracto alaba
ſtro effudit ſup caput ei⁹. Erāt
k autem quidam indigne feren
tes intra ſemetipſos/ et dicen
l teſ: Vt quid perditio iſta vn
m guenti facta eſt: Pōterat enī
vnguentum iſtud venunda
re plus q̄ trecētis denarijs:

quo fracto per con/
tritionem veram ef/
funditur vnguentum
deuote orationis:et
impletur tota dom⁹
padiſi ex odore vn/
guēti: vt dicit Joh.
xij.a. Vnde Eccl.
xxiiij.b. Quaſi liba/
nus non inciſus va/
poraui habitationē
meā:et quaſi balſa/
mū non mixtū odor
me⁹. Apoc.viij.a.

Aſcendit fumus incenſoꝝ de orationib⁹ ſanctoꝝ de manu angeli coram deo. Maxime aūt in oratiōe ⁊ meditatiōe frangēdum eſt alabaſtrū.i.cor:vt larga ſit effuſio/et perfundat tota domus paradiſi. Vnde Threñ.ij.f. Effunde q̄ſi aquam cor tuū ante conſpectū dn̄i. Talis oratio aſcēdit libere corā deo: immo q̄ſi mirari facit. Vnde Cantī.iij.c. Que eſt iſta q̄ aſcēdit per deſertū ſicut virgula fumi ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris:et vniuerſi pulueris pigmentarij. f Leproſi. Glo. Nomen priſtinum manet vt virtus curationis appareat: leproſus em̄ fuerat/ſed a domino curat⁹ erat. g Venit mulier. Glo. Maria magdalena ſoror laçari quē ſuſcitauit domin⁹: Joh.xj.f. Hoc iohannes.xij.a. dicit eſſe factum ante ſex dies paſche pridie q̄ aſino ſedens venit hieruſalem. Ipſa eſt enim non alia que quondam adhuc peccatrix: vt Luc.vij.f. ſcribitur:pedes domini lachrymis rigauit et vnguento vnxit:nunc iuſtificata et familiaris facta: non tm̄ pedes: vt iohannes dicit/ ſed et caput: vt Matthe⁹.xxvi.a. et Marcus perhibent/oleo ſancto perfudit. h Habēs alabaſtrū. Glo. Alabaſtrū marmor cādidū varijs guttis diſtinctū/vnguēta icorrupta ſeruat. i Nardi ſpicati ⁊c. Spicata nardus dicit mixta:quia non ſolum de radice ſed de ſpicis ⁊ folijs compoſitū erat:qđ eſt precioſius. k Erāt aūt q̄daz indigne ⁊c. Per ſynecdochē plurale pro ſingulari poſuit. Johannes iudam hoc dixiſſe dicit: q̄ fur erat et loculos habēs/ea que mittebant portabat. Forſitā ⁊ alij diſcipuli aut ſenſerunt hoc aut iuda dicente perſuaſi ſunt:⁊ oīm voluntatē mattheus et marcus verbis expreſſerunt:ſed iudas quia fur/et alij propter curam pauperum: Johannes autem illum ſolum commemorare voluit/cuius hac de cauſa furandi conſuetudinem intimare curauit. l Vt q̄d pditio iſta vnguenti ⁊c. Perdit⁹ de ſalute pditionē inuenit: vt in ficu fructifera mortē laqueū nāciſceret. m Poterat enī vnguētū iſtud venūdari ⁊c. Glo. Sub ꝓtextu auaricie myſteriū loquit fidei. Etenī fides nr̄a trecētis emit denarijs. Fides noſtra.i.res fidei.ſ.vita eterna/ trecētis emit denarijs.i. trecentis obſeruantijs:que ideo denarij dicunt:quia ī obſeruantib⁹ eas nomē et imago ſūmi regis reformat: vt a chriſto chriſtiani ⁊ a deo dij dicant. Decem aūt ſenſus ſunt:q̄nq̄ interiores ⁊ q̄nq̄ exteriores. Per iſtos decē ſenſus implet decalogus mādatoꝝ: ꝑ quoꝝ impletionē triplicatā.ſ.ꝑ corp⁹ ⁊ animā ⁊ ſpiritū:per decē ſēſus emit fides nr̄a.i. vita eterna. Vnde ſi q̄s vult emere vitam eternā:impleat decē mādata. Oportet aūt vt ad ipletionē cuiuſlibet decē mādatoꝝ applicent omnes decē ſenſus/et ita ad impletionē decē mādatorū decē ſenſus decies replicant et ſic fiunt centū: q̄ decies decē ſenſus ſemel replicati ad ſingula mādata fiunt centum denarij:ſecūdo replicati ducenti:tertio replicati trecēti/ replicant ſm corp⁹/animam ⁊ ſpiritum: hoc modo oportet vt q̄cunq̄ vult habere vitam eternam quam credim⁹ ad impletionē decalogi/ ita ea ipleat:applicet decē ſēſus.ſ.corpis.i.ipa corpis

a et dãri pauperibus: Et fre-
mebant in eam. Jeſus autē
dixit: Sinite eam. Quid illi
b moleſti eſtis? Bõnum opus
c operata eſt in me: Sẽmper
enim pauperes habetis vo-
biſcum: ꝛ cum volueritis po
d teſtis illis benefacere: me aũt
e non ſꝑ habebitiſ. Qð hãbuit
f ꝛhoc fecit/ꝑuẽnit vngere coꝛ-
g pus meũ in ſẽpulturã. Amen
dico vobis: vbicũꝗ ꝑ̃dicatũ

administratione voluntatis ꝛ deſiderij: et ſm ſpiritũ: id eſt iudi cio rationis. Tunc eni perfecte implentur mandata: qñ decem ſenſus ita applicantur ꝛ coꝛpꝰ miniſtrat/ voluntas deſiderat: et ſpũs iudicando compꝛobat. a Et dari pauperibꝰ. Joh. xij. a. dicit ſolum iudam hoc dixiſſe. Unde habetur ibi: Dixit ḡ vnꝰ ex diſcipulis eiꝰ iudas ſcariothiſ q̃ eum erat traditurus: q̃re h vnguentũ non vendit
.26.a. trecẽtis denarijs ꝛ da-
.12.b. tum ẽ egenis? Ad hoc dicit Rab. ꝙ oẽs diſci puli dixerũt h diuerſis cauſis. Judas cauſa cupiditatiſ: alij gr̃a pie- tatiſ. Beda dic̃ ꝙ ſynec dochice dic̃ h marcꝰ/ at tribuẽs dictũ vniꝰ plu-
Jl.ibec ribus. Uĩ certe potuit eſſe ꝙ q̃dam eoꝝ q̃ ibi erãt verbis iudę ꝑſua- ſi dixerũt/ vel coꝛde vł oꝛe: et quia dixerat iu das ꝙ poterat trecentis denarijs vendi: ideo triginta argenteis vendidit ipſũ deũ: qui valẽt trecẽtos denarios vſuales. Jn hoc facto ſignificanť multi q̃ tẽpus ꝑditũ reputãt qð impẽdiť oꝛoni aut ꝯtẽplatiõi. Sic ꝛ martha/ Luc. x. g. Dñe nõ ẽ tibi cure ꝙ ſo- roꝛ mea reliq̃t me ſolã miniſtrare? b Bonũ opus ꝛc̃. de- uotiõis/ meditatiõis/ pietatiſ/ q̃ ꝑmo miſerta ſui vacat oꝛoni: qð valde placet deo. Eccĩ. xxx. b. Miſerere aię tuę placens deo/ et ꝯtine ꝛ ꝯgrega coꝛ tuũ i ſctitate eiꝰ. c Sẽper eni paupes habetiſ vobiſcũ. Deut. xv. b. Nõ deerũt paupes i t̃ra habita tiõis tuę. Ex h eni diſpẽſare facit miſericoꝛs dñſ vt paupes q̃ h ſcdiã patiũť a diuitibꝰ bona ꝑ̃ſẽtia recipiãt q̃bꝰ ſuſtẽtenť: ꝛ diui- teſ q̃ hic abũdãt bona ſua paupibꝰ cõmunicẽt: vt ꝑ ea bona ęter- na inueniãt. Luc. xvj. c. Facite vobis amicos de mãmona ini- quitatis: vt cũ defeceritis recipiant vos in ęterna tabernacula. d Me aũt nõ ſemp habebitiſ/ ꝑ̃ſentẽ pręſẽtia coꝛpali. Nec etiã i oꝛonibꝰ ſꝑ ꝑ̃ſens ẽ nec i ꝯtẽplatiõe: imo diu q̃ęriť ꝛ tar- de inueniť: ꝛ inuẽtꝰ cito amittiť. Btũs Bern̄. Felix hoꝛa ſ bre- uis moꝛa. Cant. v. b. Peſſulum oſtij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat atꝗ trãſierat: Anima mea liquefacta eſt vt dilectꝰ locutꝰ ẽ: q̃ęſiui ꝛ nõ inueni illũ: vocaui ꝛ nõ r̃ñdit mihi. e Qð habuit/ i coꝛde: hoc fecit. i. exhibuit i oꝑe: nõ vt mul ti ſemꝑ pręgnantes ꝛ nunꝗ pariẽtes. Eſa. xxxvij. a. Uenerunt filij vſꝗ ad partũ ꝛ nõ erat virtꝰ pariẽdi. Matth. xxiiij. b. Ue pręgnãtibꝰ ꝛ nutriẽtibꝰ in illis diebꝰ. f Pręuenit vngere ꝛc̃. id eſt ante diẽ ſepulturę meę parauit ſibi vnguẽtũ vt tũc vn geret me. Uñ Joh. xij. b. Sinite eã vt i diẽ ſepulturę meę ſer- uet illud. Uel/ Pręuenit vngere coꝛpꝰ meũ i ſepulturã
Myſtice .i. vnxit me dũ potuit/ timẽſ ne tũc ñ poſſet ꝑpť iudęoſ. Myſti ce g Jn ſepulturã. Sepulchꝝ ieſu ẽ mẽs deuota vbi ieſus multũ deſiderat ſepeliri. Uñ Geñ. xlix. d. dicit iacob filijs ſuis .i. chꝛiſtꝰ. Sepelite me i ſpelũca duplici: i itellectu. ſ. ꝛ affectu. Spelũca ſupioꝛ ẽ affectꝰ: inferioꝛ intellectꝰ. Multi cũ mulieri- bus ſepeliũt eũ in ſpelũca inferioꝛi ꝑ ſolã cognitionẽ: habentes eũ in ſpelũca coꝛdis ſui: ſed vult etiam ſepeliri in ſuperioꝛi ꝑ ni- miã dilectionem: ibi eni viri ſepeliunť. h Narrabit in me moriã eiꝰ/ celebrãdã. Prouerb. x. b. Memoꝛia iuſti cũ laudi-
Pſ̃. 111. bus. Pſ̃. Jn memoꝛia ęterna erit iuſtꝰ. Et certe ex officio ꝯtẽ- plationis nõ ſolũ acq̃riť gl̃ia apud deũ ſ etiã bona fama ꝑ totũ mũdũ. Q̃z diu clauſtrales ſteterũt clauſi i clauſtris ſuis/ vacãteſ ꝯtẽplatiõi ꝛ oꝛoni/ habuerũt gr̃am coꝛã deo ꝛ coꝛã hoibꝰ: exeũ tes ad publicũ ꝛ frequẽtes curas/ amiſerũt vtrũꝗ. iij. Reg. ij. f. dicit ſalomon ſemei: Edifica tibi domũ in hieruſalẽ et habi- ta ibi ꝛ nõ egredieris inde huc atꝗ illuc: q̃ aũt die egreſſus fue- ris ꝛ tranſieris toꝛrẽtem cedron/ ſcito te interficiẽdũ. i Et iu das ſcariothis ꝛc̃. Hoc fuit in quarta feria. Tũc eni ſcribę ꝛ ſacerdotes itrauerũt ꝯſiliũ quõ ieſum dolo tenerẽt ꝛ occiderẽt. Quos audiẽs iudas ꝯgregatos/ venit ad eos ꝛ vendidit illis ie ſum triginta argẽteis/ recõpenſans incõmodũ qð ſibi factũ pu- tauit i effuſiõe vnguẽti. Et h approbat ꝯſuetudo eccleſiaſtica. Quarta eñ feria ante cęnã ante epl̃am legiť ꝓphetia/ Eſa. lxij. d. q̃ dic̃ Ecce merces eiꝰ cum eo. Et ꝓphetauit eſaias de iuda. Hinc etiã ſcðm locũ poſt ſextã feriã q̃ dñs crucifixꝰ eſt obti- net quarta feria in ieiunijs ꝛ afflictiõibꝰ celebrãdis: q2 in ea fuit dñs venditꝰ. Moꝛa- Moꝛaliter
liť. Judas ẽ pctõꝛ pę nitẽs/ cõfiteri volens: moꝛtis memoꝛiam vł ſuam futurã/ vel chꝛi- ſti ꝑteritã pręoculis
habens: hęc eni ma- Matth. 26. a.
xime opať volũtatem Luc. 22. a.
ꝯfitẽdi pctã. k Unꝰ d duodecim abijt
ſponte: l Ad ſũ- B
mos ſacerdotes. i. in ꝑtãte iudiciaria vi- taꝗ ꝛ ſcia ꝑminentes. m Ut proderet eũ illis: id eſt ieſum quẽ in coꝛde ſuo gerit occi ſũ. n Qui. ſ. ſacer dotes. o Audiẽtes/ verã pctõꝛis ꝯfeſſionẽ. p Gauiſi ſũt/ de ſalute cõfitentis. Luc. xv. b. Gaudiũ ẽ angelis ſuꝑ vno peccatoꝛe pęnitentiã agente. q Et promiſerunt ei pe- cuniã ſe daturoſ. i. ab ſolutionis beneficiũ et oꝛationis ſuffra giũ: ꝛ etiã ſi neceſſe fuerit tẽpoꝛale ſubſidiũ. Tũc bñ vadit res: qñ pctõꝛ dic̃ ſacerdoti pctã ſua: ꝛ ſacerdoſ dat ei ſi opꝰ fuerit vi- tę neceſſaria. Modo fit ecõtrario: ſacerdotes accipiũt pecuniã a paupibus: ꝛ peccata eoꝝ comedũt: ꝛ occidũt per malũ exem- plũ. Oſee. iiij. b. Peccata populi mei comedũt ſacerdotes ꝛ ad iniq̃tates ſubleuabũt animas eoꝛum. r Pecuniam/ tri- ginta argenteos: vt dicitur Matth. xxvj. b. qui valẽt trecẽtos denarios vſuales. s Et q̃rebat quõ illũ opoꝛtune tra deret. Sic pctõꝛ ꝯfiteri volens debet q̃rere opoꝛtunitatẽ tra- dendi ſacerdotibus ſuum veterem hominem/ quaſi latronẽ pro eoꝝ arbitrio toꝛquendũ. Jſta eni opoꝛtunitas ꝯſiſtit in tribus. Jn ꝯfeſſoꝛis ſufficiẽtia: in ꝯfitentis obediẽtia: in loci ꝛ tpis ꝯue niẽtia. Eſt aũt ꝯfeſſoꝛ ſufficiẽs/ ſi ſit diſcretꝰ/ exptꝰ/ cõpatieſ: vt vngat ſuauiť: ſicut bonꝰ medicꝰ blandis exhoꝛtationibꝰ vulnera pctõꝝ: ꝛ liget ea vicl̃is vtiliũ ꝑ̃ceptoꝝ: ꝛ iuoluat pãnicl̃is. i. exẽ plis ſctõꝝ: infũdatꝗ pariť oleũ blãdę ꝯſolatiõis: ꝛ vinũ aſperę increpationis: ſicut ſamaritanꝰ: Luc. x. f. Sũt eni pctõꝛes q̃ſi vaſa argẽtea fracta q̃ tradunť ꝯfeſſoꝛibꝰ religãda: q̃ ſacerdotes debẽt blãdis ꝯſolationibꝰ ꝛ excitationibꝰ q̃ſi q̃buſdã filis argẽ teis religare. Sed m̃lti ſũt idocti ꝛ inexpti: q̃ dñi vaſa q̃ ſibi tra dita ſunt religãda/ malleis increpationũ ꝛ obiurgationum oĩno ꝯterũt ꝛ ꝯfringũt: et fit ſciſſura deterioꝛ. Cõfitentis obediẽtia tunc erit: quando ꝯfitens paratꝰ eſt in oibꝰ obedire ꝯfeſſoꝛi ſuo vt vere dicat: detis pecuniã et ego tradã veterẽ hoiem puniẽ- dum. Sic dixit paulus/ Act. ix. a. Dñe q̃d me vis facere? Loci et tpis ꝯuenientia q̃ręrẽda eſt in ꝯfeſſione: q2 nec in oĩ loco nec in oĩ tpe ꝯfitendũ eſt. t Et ꝑma die aꝫymoꝝ ꝛc̃. Prima dies aꝫymoꝝ põt dici dupliciť. Uno modo diciť dies aꝫymoꝝ qñ ꝑmo aꝫyma comedebať: h ẽ q̃rtadecima luna ad veſperã: ſic accipiť hic. Uñ aliq̃ñ ꝑmã diẽ aꝫymoꝝ dicũt eã q̃ ante aꝫyma eſt: Aſſueuerãt eni a veſpera numerare diem. Alio mõ dꝛ̃ ꝑma dies aꝫymoꝝ/ dies in q̃ ꝑmo nõ erat fermẽtatũ i domibꝰ eoꝝ: h ẽ q̃ntadecima luna. A q̃rtadecima vſꝗ ad veſperã licebat come dere fermẽtatũ: ſ i veſpe eijciebať ab oibꝰ vſꝗ ad viceſimũpri mũ diẽ: Exo. xij. c. Prima die ꝛc̃. Moꝛaliť Septem dies Moꝛaliter
aꝫymoꝝ ſũt ſeptẽ ꝟtutes: q̃bꝰ vetꝰ hõ exuiť ꝛ nouꝰ iduiť: Sic ꝑ- cepit apl̃s/ Coł. iij. b. Expoliãtes vos veterẽ hoiem cũ actibus ſuis: ꝛ iduẽteſ nouũ eũ q̃ renouať i agnitionẽ dei. Prima dies ẽ
timoꝛ. Jn hac die ꝯfigiť vetꝰ hõ. Uñ Pſ̃. Confige timoꝛe tuo Pſ̃. 118.
carnes meaſ. Secũda ẽ iuſticia/ q̃ pctõ reſiſtiť: Peccatũ eñ cõ- fixũ adhuc palpitat. Eccĩ. ij. a. Fili accedẽſ ad ſuituťẽ ꝛc̃. Ter-
tia eſt magnificẽtia: q̃ cõtraria aſſumũť q̃ſi ad medicinam. Pſ̃. Pſ̃. 95.
Sanctimonia et magnificentia in ſanctificatione eius. Quar- ta eſt odium vitioꝝum: quo peccata ſemel relicta non reſumunť: ſed potius abominanť.

fuerit euãgeliũ iſtud i vniuer-
ſo mundo: ꝛ qð fecit hęc/ nar-
b rabitur in mẽmoꝛiam eius.
i Et iũdas ſcariothis vnus de
k duõdecim/ abijt ãd ſũmos ſa
m cerdotes: vt prodẽret eum il-
n lis. Qũi aũdientes gãuiſi ſũt
p et prõmiſerunt ei pẽcuniam
q ſe daturos. Et quęrẽbat quo
modo illum opoꝛtune trade-
t ret. Et primã die aꝫymoꝛum
quando paſcha immolabãt:

ſed potꝰ abomināt. Pſ. Iniq̄tatē odio habui ⁊ abominatꝰ ſū.
Pſ.118. In his q̄ttuoꝛ diebꝰ pfecte occidit verꝰ hō. In alijs tribꝰ reuiui/
ſcit nouꝰ. Quoꝝ pimꝰ ē cognitio fidei: in h̄ icipit viuere nouꝰ hō.
Abacuk.ij.a. Iuſtꝰ aūt ex fide ſua viuet. Secūdus ē donū ſciē:
in q̄ paſcit nouꝰ hō adhuc infans pane doloꝝ: ⁊ potat aq̄ lachꝛy
marū. Eccs.j.d. Qui
addit ſciētiā: addit ⁊ la/
Matth.26.b. boꝛē. De q̄ Eſa.xxx.c.
Luc.22.a. Dabit tibi dn̄s panē
artū ⁊ aquā breuē. Ter
tius dies ē ſpes veniē:
in q̄ nouꝰ hō iam gran
diuſculꝰ factꝰ i ſuis tri
bulatiōibus conforta/
tur. Roma.xij.c. Spe
gaudētes in tribulatio
ne patientes. Vn̄ ḡ di
cit: Prima die azy/
moꝝ: hoc eſt in die ti/
moris/ qn̄ paſcha im/
molat: q2 tūc pctm̄ oc/
ciditur. Ecc̄i.j.c. Ti/
moꝛ dn̄i expellit pecca
Matth.26.b. tū. a Dicūt ei diſ
Luc.22.b. cipuli: id eſt timoꝛate
mentis cogitationes.
b Quo vis eamꝰ

a b Dicūt ei diſcipuli: Quo vis
camus ⁊ paremꝰ tibi vt man/
c duces paſcha? Et mittit duos
ex diſcipl'is ſuis ⁊ dic̄ eis: Ite i
d e ciuitatē ⁊ occurret vob̄ hō lā/
genā aq̄ baiulās: Seq̄mi eū: ⁊
f q̄cūq3 itroierit/ dicite dn̄o do/
mꝰ: q2 mgr̄ dic̄: Vbi ē refectio
g meā: vbi paſcha cū diſcipulis
meis mādu cē? Et ipſe vob̄ de
h i mōnſtrabit cęnaculum grādē
k ſtrātū: ⁊ illic parate nobis. Et
l abierūt diſcipuli eiꝰ/ ⁊ venerūt
i ciuitatē: ⁊ iuenerūt ſic̄ dixe/
m n rat ill': ⁊ parauerūt paſcha. Ve/
o ſpere aūt facto/ vēnit cū duo/

et paremꝰ tibi comedere paſcha? Valde bn̄ q̄rūt diſci/
puli: q2 duo loca ſūt i aīa: in quoꝝ vtroq3 dn̄s habitare pōt. ſ.
itellectꝰ ⁊ affectꝰ: ſ3 affectꝰ magis q̄etꝰ ē/ magis ſecretꝰ et magis
Pſ.131. idoneꝰ refectiōi dn̄i. De q̄ Pſ. Hęc reqes mea i ſęculū ſęcli: h̄
habitabo qm̄ elegi eā. ij. Paral. vij.c. Elegi mihi domū iſtā in
locū ſacrificij. Prudēt aūt q̄rūt diſcipl'i: Quo vis eamꝰ ⁊ pa
remꝰ tibi comedere paſcha. Hoc idē q̄rit ſpōſa Cant.j.
b. Indica mihi vbi cubas vbi paſcis i meridie. Itē Deut.xvj.
b. Nō poteris imolare phaſe in q̄libet vꝛbiū tuarū: ſed in loco
quē elegit dn̄s deꝰ tuꝰ. c Et mittit duos ex diſcipulis
ſuis. Duos. ſ. timoꝛē ⁊ amoꝛē. Hi ſūt q̄ adduxerūt aſinū. ſ̄. xj.
Vl. tēpoꝛalis a. d Ite i ciuitatē: ⁊ occurret vob̄ hō: tēpus rationalis.
e Lagenā aq̄ baiulās. i. ꝯſciētiā aq̄s lachꝛymarū plenam.
f Dicite dn̄o domꝰ: rationi. Prouer.xx.b. Rex q̄ ſedet ⁊c̄.
g Vbi ē refectio mea/ vbi paſcha cū diſcipul'. i. cū ſan
ctis deſiderijs: q̄ ſūt aliq̄n diſcipuli ieſu. h Et ipſe vob̄ de/
mōſtrabit cęnaculū. Cęnaculū eſt ſupioꝛ ps domus. Do/
mus eni ſignificat legē: pars ſupioꝛ ē ſpūalis intellectꝰ: pars in/
ferioꝛ l'ralis: q̄ artioꝛ ē/ illa latioꝛ. i Grāde/ affectu. Grāde/
q2 pōt recipe dn̄m cū familia ſua tota. k Stratū/ virtutibꝰ.
Diſcipuli: timoꝛ ⁊ amoꝛ. l Et abierūt diſcipuli eiꝰ ⁊ ve/
nerūt i ciuitatē ⁊c̄. i. aīam rōnalē. m Et parauerūt. Ti/
moꝛ parauit lactucas agreſtes. i. amaritudinē pctōꝝ. Amoꝛ ve
ro pauit agnū ⁊ azyma. i. mētꝭ māſuetudinē ⁊ ſctitatē meritoꝝ.
n Veſpe aūt facto: nō tm̄ tpali/ ſed etiā ſpūali: q2 verꝰ ſol iā
appꝛopinquerat ad occaſū: Qui duplex ē. ſ. occaſꝰ moꝛtis ⁊ pec
cati. Primū ſciuit/ q2 moꝛtē ſuſtinuit: ſecundū neſciuit: q2 pctm̄
nō fecit nec facere potuit. De h̄ ſole dꝛ Malach. vlt.a. Oꝛiet
vobis nomē meū timētibꝰ ſol iuſticię. Veſpe aūt facto. i. ſo/
le iuſticię ad occaſū moꝛtis appꝛopinquāte: vl' lege veteri defici/
ente: vl' veteris hoīs interitu imīnēte: vl' ſęculi ꝯſūmatiōe iā in/
ſtāte: ſm q dꝛ. j. Ioh. ij.c. Filioli nouiſſima hoꝛa ē. o Venit
cū duodecim: p q̄s vniuerſitas electoꝝ ſignificat: q2 denariꝰ
numerꝰ ē pfectꝰ. p Et diſcūbētibꝰ eis. Chꝛyſ. Qualit diſ
cūbebāt ſi paſcha māducabāt: q2 dꝛ Exo.xij.b. Sic comedetꝭ
illū: renes vꝛos accigetꝭ ⁊ calciamēta habebitꝭ i pedibꝰ vꝛis tenē
tes baculos i manibꝰ ⁊ feſtinanter comedetis. Sol'. Poſt recu/
buerūt. Diſcūbētibꝰ/ i domo aliena: q2 filꝰ hoīs nō h3 vbi ca/
put ſuū reclinet: Mat.viij.c. q Et māducātibꝰ. i. de veteris
hoīs ꝯſūmatiōe ⁊ noui repatiōe gaudētibꝰ: vl' māducātibꝰ panē
āgeloꝝ. De q̄ Luc.xiiij.d. Btūs q̄ māducabit panē i regno dei.
r Amē dico vobis. Glo. Sic̄ de paſſiōe p̄dixerat/ ita de p
ditoꝛe p̄dic̄/ dās locū pęnitēdi: vt cū itellexiſſet cogitatiōes ſuas

p̄ſciri a deo pęniteret eū facti ſui. Nō tm̄ ex noīe eū deſignat: ne
apte redargutꝰ ipudētioꝛ fiat. Mittit crimē i numeꝝ vt ꝯſciꝰ pę
nitētiā agat. s Vnꝰ ex vob̄ ⁊c̄. Dū falſitas arguit: vitas cō
pbat/ ⁊ iplet: Tu vo vnanimis: duxmeꝰ ⁊c̄. t Et dicere ſin/
gillatim. Chꝛyſ. Elegit certe vniuerſos vt vnum ſaluaret. Pſ.54.
v Nunquid ego?
Glo. Sciūt vndeci apl'i
q2 nihil mali ꝯ dn̄3 co/
gitauerāt: ſ3 plꝰ credūt Ioh.13.c.
mgr̄o q̄3 ſibi/ ⁊ timētes
fragilitatē ſuā triſtes d̄
pctō interrogāt cuꝰ cō
ſciā3 n̄ habebāt. x Et
fil'ꝰ q̄dē hoīs vadit
p viā rectā i ciuitatē ha
bitatiōis. i. p tribulatio/
nes i glīa3. y Si na/
tus: Simplicit dictū ē
.i. vulgariter: q2 ei qui
non eſt nec bn̄ nec ma/
le eſſe poteſt. z Bo
num erat ei. i. nullū
malum. Hieroꝰ. Mul Matth.26.
to melꝰ eſſet oīno non Luc.22.b.
eſſe/ q̄3 male eē. Vl' bo Ioh.13.c.
nū erat ei ſi nō eſſet 1.Cor.11.
natꝰ/ ex vtero: Quia

p decim. Et diſcūbētibꝰ eis: ⁊
q r mādūcātibꝰ ait ieſus: Amē
s dico vobis: q2 vnꝰ ex vob̄ tra
det me qui māducat mecum.
t At illi cęperūt ꝯtriſtari ⁊ dicē
v re ſingillati: Nūq̄d ego? Qui
ait illis: Vnus ex duodecim
q̄ intingit manū mecū in cati/
x no. Et filꝰ q̄dē hōis vadit/ ſic̄
ſcriptū eſt de eo. Vę aūt hoī
y illi p quē filꝰ hoīs tradet. Bō
z nū erat ei: ſi nō eſſet natꝰ hō il
a le. Et mādūcātibꝰ illis/ accę/
b pit ieſus panē et benedicens
c d frēgit/ ⁊ dēdit ēis/ et ait: Su/
e f g mitē: hoc ēſt coꝛpus meum.

dicit Augꝰ: Melius eſt ſic eſſe q̄3 nō eſſe. Loquit de paruulis.
Itē. Bonū erat ei ſi nō eſſet natꝰ/ natiuitate regeneratio
nis: qua ſenex naſcit a diabolo ⁊ ſeipſo. Ioh. viij.e. Vos ex pa
tre diabolo eſtis. De hac natiuitate dicitur Iob.iij.a. Pereat
dies in qua natꝰ ſum. Hiere.xx.d. Maledicta dies i q̄ natꝰ ſū.
Vel/ Bonū erat ei. i. minus malū erat ei: ſi natus non fuiſſet
chꝛiſto per notionē. ij. Pet. ij.d. Melius ē viam veritatis non
agnoſcere ⁊c̄. Vl'/ Bonū erat ei. i. iudę: y Si natꝰ non
fuiſſet hō ille. i. chꝛiſtꝰ nō fuiſſet incarnatus. i. minus malum.
a Et māducātibꝰ illis: vetus paſcha terminantibꝰ/ nouum
inchoantibꝰ: et ideo poſt cibū nō ante: b Accępit ieſus pa
nem ⁊ benedicens fregit ⁊c̄. Sic̄ dicit Beda: ipſe oꝛdo
verboꝝ conuenit myſterio: coꝛpus enim ſuū per panem ſignifi
catū in cōceptione benedixit. i. virtutum ⁊ diuinitatis plenitu/
dine impleuit: quia i ipſo coꝛpaliter habitat plenitudo diuinita
tis: Col. ij.b. Et poſtea/ c Fregit. i. ſpōte ſua frāgēdū ⁊ cru/
cifigendū expoſuit. Eſa. liij.c. Oblatꝰ eſt: q2 ipſe voluit. Ioh.
x.d. Poteſtatē habeo. Et etiā idē coꝛpꝰ q̄d induit. Pſ. Dn̄s re Pſ.92.
gnauit decoꝛē indutꝰ ē. d Et dedit. i. nō vendidit. e Eis
.i. diſcipulis. Alij nō habēt ius edēdi de illo pane: niſi ſoli diſci/
puli: q̄ eiꝰ ſcholas intrāt: ⁊ lectiōes eiꝰ rumināt: humilitatꝭ/ man
ſuetudinis/ charitatꝭ. Mat. xj.d. Diſcite a me ⁊c̄. Ioh. xiij.d.
In hoc ſcient oēs. f Sumite: edite credendo/ oꝛe ꝯfitēdo.
Roma. x.b. Coꝛde credit ad iuſticiā: oꝛe aūt fit ꝯfeſſio ad ſalutē.
j. Reg. xxij.b. Nō ē q̄ vicē meā doleat. g Hoc ē coꝛpꝰ me/
um. Hic ſolet q̄ri q̄bꝰ v̄bis dn̄s panē trāſubſtātiauit i coꝛpꝰ ſuū
⁊ qn̄: vtrū. ſ. ante fractionē aut poſt. Si dicat q his v̄bis ꝯfecit
dn̄s: Hoc ē coꝛpꝰ meū: ſm h̄ videt q ꝯfecit poſt fractionē:
q2 hęc v̄ba ſequunt verbū fractiōis: et ita eccleſia nō tenet foꝛ/
mā dn̄i. Si dicat q alijs v̄bis ꝯfecit: ex h̄ iterū habet q eccleſia
nō tenet foꝛmā dn̄i i ꝯficiēdo: q̄d videt incōueniēs. Sol'. Sup
hac q̄ſtiōe q̄druplex opinio ē. Nā q̄dā dicūt q dn̄s bis dixit h̄
v̄ba: Hoc ē coꝛpꝰ meū. Primo ſecrete: et tunc p illa v̄ba ſe/
creta plata ꝯfecit: et poſtea eadē verba iterauit apte/ foꝛmā ꝯfi/
ciendi tradēs apl'is. Et ſm hos ſic ꝯſtruitur l'ra. Ieſus accępit
panē ⁊ bn̄dicēs ſecreto: dixit: Hoc eſt coꝛpus meum: et fregit et
dedit eis: ⁊ ait ſup h̄ alte: hoc eſt coꝛpus meū. Secundi dicūt q
dn̄s tm̄ ſemel dixit illa v̄ba et ſimul ꝯfecit ⁊ tradidit foꝛmā ꝯfi/
ciendi. Et ſm hos ſic debet fieri ꝯſtructio: Ieſus accępit panē
⁊ bn̄dicēs aliq̄ ſigno exp̄ſſo ſup panē/ ſic̄ modo fit: et fregit ⁊ de
dit eis ⁊ ait: Sumite: hoc ē coꝛpꝰ meū: et h̄ dicēdo/ ſimul ꝯfecit
et tradidit foꝛmā ꝯficiēdi. Scd̄m hāc opinionē fractio panis p̄/
ceſſit ꝯfectionē. Tertij dicūt q dn̄s v̄tute diuina pꝛiꝰ ꝯfecit ſine
aliquibꝰ v̄bis

¶ aliqbꝰ ꝟbiſ: et poſtea tradidit aplis formā ꝯficiēdi/ et ꝟtutem ꝟbis. Scḋm hos ordo lr̄e planꝰ ē: Accepit ieſus panē ꝯficiēſ ſola volūtate ſine ꝟbis: fregit ⁊ dedit eis: poſtea dicens: Sumite ⁊c̄. Quarti dicūt ꝙ dñs tm̄ ſemel dixit illa verba: Hoc eſt corpus meū: et ꝙ ſimul confecit et tradidit formam conficiendi et tradidit virtutem verbis: ⁊ ꝙ conſecratio panis ꝓceſſit fractionem: et omnino ſic fecit dñs vt facit eccl̄ia. Et fit cōſtructio h̄ modo: Accepit ieſus panē ⁊ bñdicens ait: Hoc
Math.26.c. ē corpꝰ meū ⁊ fregit et dedit eis. a ¶ Et accepto calice: ſalutari. De q̄ Pſ. Pſ.22.
Calix meꝰ inebriās ⁊c̄. b ¶ Dedit/ de officij ſui ꝯſūmatiōe: de humani generis

a Et accepto calice grās agēs
b dedit eis. Et biberunt ex illo
c oēs/ et ait illis: Hic ē ſanguis
d meꝰ noui teſtamēti: q̄ ꝓ multis
e effūdet. Amē dicō vobis/ ꝙ
iā nō bibā de h̄ genimine vitis
f vſq3 in diēm illum cūm illud
g bibam nouum in regno dei.
h Et hymnō dicto: exierunt in

ſaluatione: de hoſtis defectione. c ¶ Et biberunt ex illo omnes: quia pro omnibus eſt effuſus. Glo. Ebrietas felix ſalutaris ſatietas: que quanto copioſius ſumitur: tanto ſobrietatē mētibꝰ donare dignat. d ¶ Hic ē ſanguis meꝰ: quē do vobis in potū: ſicut corpus in cibū. Joh.vj.d. Caro mea vere ē cibꝰ: ⁊ ſanguis meꝰ vere ē potus. Sed iudas et ei ſimiles nō ſatiant hoc cibo/ nec ſitis eorū ſedat: Eccꝉ.xiiij.b. Sāguis dico noui teſtamēti dedicator. Utrunq3 eni teſtamētū ſanguinis effuſione confirmatū eſt: Heb.ix.c. e ¶ Amē dico vobis ⁊c̄. Hoc exponit multis modiſ. Primo modo ad lr̄am ſic. Dedit dñs diſcipulis ſuis bibere: et poſſēt ei dicere/ vl̄ forte dixerūt: Dediſti nob̄ bibere: ⁊ tu q̄re nō bibis? Et r̄ndēs dñs ait: Amē dico vobis ꝙ nō bibā amodo de hoc genimine vitis .i. de vino. f ¶ Uſq3 in diem illū .ſ. poſt reſurrectionē. g ¶ Cū illud bibā nouū in regno dei .i. innouatꝰ in gloria imortalitatis poſt reſurrectionē/ q̄n comedit ⁊ bibit cū diſcipulis. Et h̄ euāgeliū nō dicit ꝙ dñs biberit tūc/ tn̄ h̄ dic̄ q̄dā Glo. i Actꝉ. Scḋo modo ſic. Myſtice ſm̄ quē modū/ vitis ē ſynagoga. Uñ Eſa.v.d. Uinea dñi exercituū domꝰ iſrl̄ ē. Hiere.ij.d. Quō ꝯuerſa es mihi i prauū vitiſ aliena. Genimina vitis ſūt cerimonialia legiſ. Et ē ſēſus. Hucuſq3 bibi de genimine huiꝰ vitis .i. delectatꝰ ſum in ſacrificijs ⁊ cerimonijs ſynagoge: in q̄ erāt multi boni: ſed amodo non bibam .i. non erit mihi accepta: nec delectabor in eis vſq3 in diē illum cum illud bibam nouū in regno dei: id eſt donec eodem populo fonte baptiſmatis innouato: ⁊ eiꝰ cerimonijs ſpūalit̄ innouatis delecter in illis. Tertio mō ſm̄ Amb. Uitis ē humana natura: genimē vitis/ mortalitas. Genimē huiꝰ vitiſ bibit q̄n corpꝰ mortale aſſumpſit. Et ē ſēſus: Nō bibā amodo ⁊c̄. id eſt poſt paſſionē cū corpus depoſuero .i. ab aīa ſepauero/ nō aſſumā illud qḋ modo ē mortale: donec reſumā illud imortalitatiſ ⁊ ipaſſibilitatiſ glīa inouatū. Et vobiſcū dic̄/ ſm̄ Mattheū: ſignificās ipſos diſciplꝰos ſua corpa imortalia reſūpturos: licet nō eodē tp̄e. Per h̄ aūt ꝙ dic̄: De h̄ genimine/ notat eadē corpa reſurrectura ſubſtātia q̄dē eadē manētia/ ſed q̄litas mutabit. Quarto mō exponit ſic: Uitiſ ē populus iudaicus: genimē eſt inueterata malicia illius. De qua bibit dominꝰ ante calicē paſſionis: poſtea ꝟo bibet de eodem in fine gaudiū de eius conuerſione. Uñ ſenſus ē: Nō bibā amodo de hoc genimine vitiſ .i. de malicia iudeoꝝ non bibam amplius calicē paſſiōis: ſed poſtea i fine mūdi bibam de eodē conuerſo calicē exultatiōis. h ¶ Et hymno dicto. Forte aliquo pſalmo ꝓ grārūactionibꝰ dicto: ſicut mo-
Pſ.50. do dicit: Miſerere mei deꝰ. Jn quo reprehendunt multi: qui tanq3 bruta nec ante cibū nec poſtea grās agūt. Uñ Chryſ. Audiāt quicūq3 velut porci māducātes/ ſimplicit̄ calcitrant mēſā ſenſibilē/ cū deceret grās agere. Audiāt ⁊ q̄ vltimā orationē in miſſa nō expectāt. Hoc eni illiꝰ orōnis ſymbolū eſt: id ē ſignū. Hymnū dixit/ vt noſ idipſū faciamꝰ. Uñ .j. Theſſal.v.d. Jn oībꝰ grāſ agite. j. Timoth.iiij.b. Nihil reijciēdū qḋ cū grārūactiōe ꝑcipit: ſanctificat eni ꝑ ꝟbū dei ⁊ orōnē. Exēplū de lactuca. Ul̄ hymnū vocat ſermonē illū quē recitat Joh.xiij.xiiij.xv. Quo conſummato exijt in montem. Hoc exēplo ꝓceſſio fit de refectorio ad eccleſiā cantādo poſt refectionē. i ¶ Exierūt i mōtē oliuarū. Moralit̄. Poſt cenā ⁊ hymnū aſcēdit i mōtē oliueti/ ſignificās ꝙ ꝑ ſacramenti dñici ſuſceptionē et orōnis deuotionem aſcendit ad eminētiam donorum ſpiriuſſancti que ꝑ oleū ſignificātur. Et per
Zach.13.d.
hoc etiam innuens ꝙ merito orationis et virtute ſacramēti aſcenditur ad laudes glorificati corporis: que per oleū deſignantur: quia
Matth.26.c.
oleum ſupenatat: in

k montem oliuarum. Et ait eis
l ieſus. Oēs ſcandalizabimini
m i mē in nocte iſta: quia ſcrip-
n tum eſt: Percutiā paſtorem ⁊
o diſpergent oues. Sed poſtq3
p reſurrexero/ precedā vos i ga
q lileam. Petrus autē ait illi:
r Et ſi oēs ſcādalizati fuerint:
s ſed non ego. Et ait illi ieſus:

hoc agilitas. Jtē penetrat: in hoc ſubtilitas. Jtē ſanat: i hoc impaſſibilitas. Jtē illuminat: in h̄ claritaſ. Uñ Eſa.lxj.a. Dabo eis coronā ꝓ cinere .i. gloriā eternā ꝓ carnis mortificatione: oleū gaudij ꝓ luctu .i. dotes corpis ꝓ luctu pnie. k ¶ Et ait eis ieſus/ qui cū eo exierunt in montē. Talibuſ eni q cū dño excūt vel aſcēdūt in montē ꝯtēplatiōis ⁊ ſe cū dño paſſioni vel morti ꝓ fratribꝰ nō formidāt exponere: reuelat dñs ſecreta ſua. Uñ Joh.xv.c. Uos aūt dixi amicos: q2 q̄ audiui a pr̄e meo nota feci vobis. l ¶ Oēs ſcādalizabimini. Poſt egreſſū ad montē oliueti: poſt dñici corpis ⁊ ſanguinis ſuſceptionē predicit eis caſus eoꝝ: q̄ſi ꝑ h̄ diceret nobis q̄ eiꝰ diſcipuli ſumꝰ: bona facere incepiſtis/ ideo ꝑparate vos ad tēptationē. Uñ Eccꝉ.ij.a. Fili accedēs ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia ⁊ timore: et ꝑpara aīam tuā ad tēptationē. Jllud etiā notat/ ꝙ nemo quantūcūq3 bonū faciat/ ſecurꝰ ē in hac vita. Uñ .j. Corꝉ.x.c. Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Oēſ dicit: q2 oēs boni caſū cuiuſlibet reputāt ſuum. ij. Corꝉ.xj.g. Quis īfirmat et ego nō infirmor? n ¶ Jn nocte iſta/ dicit .i. in vita p̄ſenti: in q̄ oēs q̄ pie volūt viuere in chriſto/ pſecutionē patiunt. m ¶ Jn me .i. ad me q̄ſi ad lapidem offēdetis. Eſa.viij.c. Erit aūt i lapidē offenſiōis ⁊ i petrā ſcādali duabus domibus iſrael. Matth.xviij.a. Ue mūdo a ſcandalis. o ¶ Quia ſcriptum eſt. Zach.xiij.d. Sed aliter. Jbi eni dicit: Percute paſtorē ex pſona ꝓphete: imo oim antiq̄rū deſiderantiū dñi paſſionē .q.d. deo patri: mitte filium in carnē vt ꝑcutiat ⁊ genꝰ humanū ex morte eius ſaluet. Pater aūt exaudit eoꝝ orōnē: r̄ndens: cuius r̄ūſionē ponit euāgeliſta: p ¶ Percutiā paſtorē .i. mittā filiū ⁊ ꝑcuſſiōi exponā. Sed eo ꝑcuſſo: q ¶ Diſpergent oues .i. apl̄i ab vnitate fidei diſſoluet. Septuagita habēt: Percute paſtorē/ ⁊ eripe oues: qḋ ſatiſ ꝯuenient peti poſſet mō: q2 ipſi paſtores deuorāt ⁊ diſꝑgūt oues ſuas. Ezech.xxxiiij.b. Diſperſe ſūt oues mee: eo ꝙ nō eſſet paſtor. S3 mlt̄i ſūt q̄ paſcunt. Zach.xj.d. Sume tibi vaſa paſtoris ſtulti: q2 ecce ego ſuſcitabo paſtorē in terra: q̄ derelicta nō viſitabit/ diſꝑſū nō queret ⁊ ꝯtritū nō ſanabit: et id qḋ ſtat non enutriet: et carnes pinguium comedet. Moralit̄. Percuſſo p̄lato morte peti: diſꝑgunt ſubditi: et ideo demōes maxime inſidiant prelatis. j. Regꝉ. vltꝉ. a. Totū podꝰ p̄lij verſū fuit i ſaul. Et ipſo mortuo diſperſus
Moraliter
eſt populus meꝰ. iij. Regꝉ.xxij.c. Rex ſyrie ꝑcepat ꝑncipibꝰ curruū dicēs: Nō pugnabitis ⁊c̄. o ¶ Scriptū ⁊c̄. Chryſ. Jn h̄ nos docet ſcripturis intēdere. Jtem mōſtrat ſe non eſſe alienū a veteri teſtamento. Jtē oñdit ꝙ verꝰ ē ꝯſiliū de crucifixiōe ſua. Jtē docet q̄les fuerūt apl̄i añ paſſionē ⁊ q̄les pꝰ. r ¶ Sed poſtq3 reſurrexero ꝑcedā ⁊c̄. Sic bonus paſtor ſurgens a terrenoꝝ amore: reſurgēs etiā i eminentia vite debet ſubditos ꝑcedere ⁊ trāſuehere de mūdo ad celū. Joh.x.b. Bonꝰ paſtor aīam ſuā ponit ꝓ ouibꝰ ſuis: Et cū emiſerit oues añ eas vadit ⁊ oues eū ſequūt. s ¶ Petrꝰ aūt ait illi: et ſi oēs ⁊c̄. Chryſ. O petre mō timebas ne eēs traditor

¶ et cogebas iohannē

et cogebas iohannē interrogare quis eſſet: nunc chriſto clamante totiēs ꝯdicis. Vñ hꝛ: A multo amore. Et in h loco gerit petrꝰ typū multoꝝ/ q inexpti tēptationū vł tribulationū: petrinę fortitudinis eſſe ꝓſumūt: ſed tēptatio adueniēs q̄les ſūt manifeſtat. Vñ Eccꝫ.xxvij.a. Vaſa figuli ꝓbat fornax et hoīes iuſtos tēptatio tribulatiōis. Itē

Amē dico tibi: qꝛ tu hodie in
a hac nocte p̄uſq̄ꝫ bis gallꝰ vocem dederit ter me es negaturus. At ille amplꝰ loq̄bat: Et
b ſi oportuerit me ſimul cōmori
c tibi: nō te negabo. Similiter
d aūt ⁊ oēs dicebāt. Et veniūt i p̄diū cui nomē gethſemani: ⁊
e ait diſcipulis ſuis: Sedete h
f donec orē. Et aſſumit petꝝ ⁊ iacobū ⁊ iohānē ſecū: ⁊ cępit

Matth.26.d. Luc.22.d. B xxxiij.b. Qui non eſt exptꝰ pauca recognoſcit. a Priuſq̄ꝫ bis gallꝰ vocē dederit ter me es negaturꝰ. Mat. ⁊ tecū thęꝰ/lucas ⁊ iohannes ſimplicit dicūt: Mr. ⁊ geſſemani Anteq̄ꝫ gallus cantet/ter me negabis: Matth.26.d. nō ponentes bis vel ter: ſolus marcꝰ dic Priuſq̄ꝫ bis gallꝰ vocem dederit: per qd inuit/ q trina negatio fuit icępta ante p̄mū gallicātū: qd tres p̄dicti attēdētes dixerūt ſimplicit: Anteq̄ꝫ gallꝰ cantet/ter me negabis.i. trinā negationē ichoabis: et añ ſcdm fuit ꝯſūmata: qd attēdēs marcꝰ ait: Priuſq̄ꝫ bis gallus vocem dederit/ ter me negabis.i. tertiā negationē ꝯſūmabis. Gallꝰ eſt p̄dicator vł doctor: ꝗ̄ſi ꝓpt galli ꝓprietates q̄ p̄dicatori vł doctori cōueniūt De q̄bꝰ Mat.xxvj.c. ſup illo: Añq̄ꝫ gallꝰ cātet ⁊c. Et ſup illd Job.xxxviij.d. Quis dedit gallo itelligētiā. Añ cātū huiꝰ galli qd ē i hoīe niſi trina negatio.i. triplic vis auerſio:

Moraliter b Et ſi oportuerit ⁊c. Moralit: Petrꝰ typū gerit ſpei ⁊ ꝯfidētię: q añ tēptatiōes de ſtatu ⁊ pſeuerātia facile p̄ſumit: i tribulatiōe ꝟo nulla virtꝰ facilꝰ cadit: vñ morꝰ rariſſimoſ ⁊ debiliſſimos hꝫ etiā i viris pfectiſſimis. c Siliter aūt ⁊ oēs dicebant. Oēs ꝟtutes añ tēptationē pſeuerātiā ꝓmiſerunt: ſ adueniēte nocte tēptationū ⁊ tribulationū fugā accipiūt ſępe. Vñ Matth.xxvj.f. Tūc relicto eo oēs diſcipłi fugerūt. d Et veniūt in p̄diū cui nomē gethſemani. Hoc eſt q Johānes dicit.xviij.a. Egreſſus ē ieſus cū diſcipulis ſuis trās torrētē cedron vbi erat hortꝰ. Interp̄tat aūt gethſemani/torcular: qꝛ ſicut i torculari cōpreſſis vuiſ vinū exp̄mitur: ita in pnīa compreſſis pctīs intus in corde p verā ꝯtritionem vinū cōpūctionis exteriꝰ p oculos eliquat. In hāc venit ieſus cū diſcipulis ſuis: qꝛ ſic fugat a corde pctōris p pctm̄ cū oī turba virtutū: ſic redit p pnīam cū eadē turba: qꝛ pnīa oīa ablata reſtituit. Gethſemani. Glo.i. vallis pinguium: vbi tauri pingues obſederūt illū: ⁊ vituli m̄lti circūdederūt eū. e Sedete hic donec orē. Hic docemur tpe orōnis ſecretū q̄rere ⁊ tumultū fugere. Vñ Mat.vj.a. Cū oraueris itra i cubiculū ⁊ claude oſtiū ⁊ ora p̄rem tuū i abſcōdito Qꝛ aūt ſecū aſſūpſit petꝝ/iacobū/⁊ iohānē: ſignificat tpe orōnis tribꝰ ꝟtutibꝰ maxie innitēdū eē.i. prudētię/patiētię/charitati. Petrus agnoſcēſ iterp̄tat: et ſignificat prudētiā/q docet qd petēdū ꝓ ut oportet Jacobꝰ luctator: ⁊ ſignificat patiētiā q̄ ſuſtinet hoſtis impugnatiōes in orōne. Johānes grā: et ſignificat charitatē quę orōnē informat. f Donec orē. Contra. Eſa.xlij e. Nō erit triſtis neq̄ꝫ turbulentꝰ. Sol. Duplex ē triſticia: paſſionis/⁊ cōpaſſiōis. g Triſtis ē aīa mea vſq̄ꝫ ad mortē/excluſiue.q.d. vltra mortē ñ extēdet triſticia mea ⁊ męror ſ i morte moriet. Vñ Joh.xvj.c. Triſticia vr̄a ꝟtet i gaudium. Econuerſo gaudium huiꝰ mūdi in morte moriet. Unde Prouer.xiiij.b. Riſus dolore miſcebitur. Alit g Triſtis ē aīa mea vſq̄ꝫ ad mortē: triſticia cōpaſſionis: q etiam eiſ cōpatior vſq̄ꝫ ad mortē. Hoc eſt/ꝯ multos q tm̄ vſq̄ꝫ ad mutilationē veteris hoīs triſtant: quales ſunt illi q de vno pctō dolēt: vel ſi de oībꝰ/ceſſant tñ ⁊ emēdare nō curāt. h Suſtinete hic.i. i hac vita p̄ſēti dñm quātūcūq̄ꝫ grauē ⁊ pōderoſū ſe exhibeat i tribulatiōibꝰ. Itē Suſtinete hic: faſciculū tribulationū ⁊ tēptationū quātūcūq̄ꝫ graues ſint: et quāto grauior tribulatio: tanto copioſior erit poſtea ꝯſolatio. Vñ Pſ.

Scdm multitudinē dolorum meoꝝ in corde meo/cōſolationes tuę letificauerūt animā meam. Tob.iij.d. Hoc habet ꝓ certo omnis qui colit te: qꝛ vita eius ſi in ꝓbatione fuerit coronabitur: ſi autem in tribulatiōe fuerit liberabit: quia poſt tēpeſtatem tranquillū facis: ⁊ poſt lachrymationem et fletum exultationem infundis. Ps.93.

pauere ⁊ tędere. Et ait illis:
g Triſtis ē aīa mea vſq̄ꝫ ad mor
h i tē. Suſtinete h ⁊ vigilate mecū.
k Et cū ꝓceſſiſſet paululū ꝓ
l m cidit ſup trā ⁊ orabat: vt ſi fieri poſſet trāſiret ab eo hora: et dixit: Abba pat: oīa poſſibi
n o lia tibi ſūt: trāſfer calicē hūc a
p me: ſed ñ qd ego volo: ſed qd
q tu. Et venit ⁊ inuenit eoſ dormiētes. Et ait petro: Simon

Ideo dicit ſponſa/Cant.j.d. Faſciculus myrrhę dilectus meus mihi ⁊c. Mr. nō hꝫ ⁊ mecū. Amos.ix.b. Faſciculum ſuum ſup terram fundauit dñs.i. ſuper eccleſiam. Vel Suſtinete h: onera fratrū. Gal.vj.a. Alter alterius onera portate. Matth.26. Luc.22. i Et vigilate mecū. Decum dicit: nō cū diabolo: ſicut illi qui vigilant ad peccata. Job.xxiiij.c. Sic in tenebris quaſi in luce ambulāt. k Et cū ꝓceſſiſſet paululū/ſepans ſe a diſcipulis ſuis/docens ſecretū quęrere ad orādū. Vñ Matth.vj.a. Cum oraueris intra in cubiculū ⁊c. Item docēs fugere laudes hominū. Matth.vj.a. Attendite ne iuſticiā vr̄am ⁊c. Chryſ. Conſuetudo erat ei ſine eis orare: hoc aūt faciebat docēs ſecretum quęrere in oratiōe. l Procidit ſup trā. Matthęꝰ.xxvj.d. dicit: Et procidit i faciem ſuā. In quo notant duo. Extēſio mētis i anteriora p factū deſideriū. Phil.iij.c. Quę retro ſūt obliuiſcēs i ea q añ ſt meipſū extēdēs. Et humiliatio mētis in ſui cognitiōe. Unde ⁊ bene ſequitur: m Et orabat/docens oratione in humilitate eſſe faciendam. Eccꝫ.xxxv.c. Orō humiliātꝭ ſe nubes penetrat. n Trāſfer calicē hūc a me. In hoc ꝟbo exp̄imit infirmitas humanę naturę i chriſto: ⁊ dat nobis forma orandi et exēplū/vt quātū poſſumꝰ cū deo/mortē vitemꝰ: ſi nō poſſumꝰ/volūtatē noſtrā diuinę ſubijciamꝰ. Exponit aūt multꝭ modis. Primo ſic. Trāſfer calicē hūc.i. paſſionē hāc. o A me: vt.ſ. nō bibā illum. Et ē iſta petitio naturę infirmę: ſed expreſſio rationis ad noſtram eruditionē. Secundo ſic. n Transfer calicem hunc a me: nō vt non veniat/ſed vt cito tranſeat. Tertio ſic. Tranſfer calicem hunc a me: id eſt a meis.ſ. diſcipulis: vt.ſ. non remaneat: ſed tranſeat ſcandalum paſſionis. Quarto ſic. Tranſfer calicem hunc: id eſt timorem mortis. o A me: id eſt a meis diſcipulis: vt non timeant mori pro nomine meo. Quinto modo ſic. n Trāſfer calicem hūc: id eſt dolorem mortis. o A me: id eſt muta in gaudium imortalitatis: qd factū ē i die reſurrectiōis. Sexto modo ſic. n Trāſfer calicē hūc.i. pctm̄ illatę paſſiōis. o A me/a meis.ſ. iudęis: vt ñ remaneat i eis finalit/ſ pęniteāt ⁊ reuertantur ad me. Idem orauit in cruce. Dicit aūt paſſio vel temptatio vel tribulatio quęlibet temporalis/calix: qꝛ mēſurate datur a deo. Beatus Berñ. Agnoſco vocem ęgroti i medico: conſidero charitatem: ſtupeo miſerationē: expauēſco dignationem. Chryſ. In dicēdo/trāſfer: mōſtrat qd humanum eſt. In dicēdo/non qd ego volo: edocuit quod virtuoſum eſt. Et phs. Erudit etiā natura reluctāte ſequi deū. Eccꝫ.xxiij.d. Gloria magna eſt ſequi dominum. p Sed qd tu. Ecce vera obedientia. Act.ix.a. Domine quid me vis facere. q Et venit ⁊ inuenit eoſ dormientes: nō ſolum corpore ſed magis mente: nam torpores ⁊ timores et triſticię mentem eorum occupauerunt ⁊ oculos cordis opprimebant. Moraliter/autem aduentus chriſti corporalis ad diſcipulos dormientes/ſignificat aduētum eius ſpiritualem: quo ſuos viſitat in tribulatione. Qꝛ aūt ter viſitat: et primo ⁊ ſecundo inquirit: tertio quietem indulget: ſignificat tria beneficia quę dñs viſitando tribulatis operatur in eis. Primū illuminatio mētis ad cognoſcēdū. Eſa.xxviij.c. Sola vexatio tantūmodo dabit itellectum auditui. Pſ. Et nox illuminatio mea. Secūdū Moraliter Ps.138.

a dormis. Nō potuiſti vna ho-
b c ra vigilare mecū? Vigilate et
d orate/ vt nō intret̄ i tēptatio-
e nē: Spūs q̄uidē ꝓmpt⁹ ē: ca-
f ro vo infirma. Et iteꝝ abiens
orauit eūdē ſmonē dicēs. Et
reuerſ⁹ denuo īuenit eos dor-
g mientes. Erāt eni ōculi eoꝝ
h grauati: ⁊ ignorabāt q̄d rñde-
i rēt ei. Et venit tertio/ ⁊ ait illꝭ:
Dormite iam ⁊ requieſcite. Suf-
fic: Venit hora: ecce fili⁹ hoīſ
k tradeť in man⁹ pctoꝝ. Surgi-
l m te eam⁹. Eccē q̄ me tradet pro-
pe ē. Et adhuc eo loquēte: ve-
nit iudas ſcarioth vn⁹ ex duo-
decim: ⁊ cū eo turba mlta cū
n o gladijs ⁊ lignis miſſi ā ſūmis
ſacerdotib⁹ ⁊ ſcribis ⁊ ſeniori-
p buſ. Dederat aūt traditor eiſ
ſignū/ dicēſ. Quemcunq̄ oſ-
culat⁹ fuero/ ipſe ē tenete eū:

natio mea. Secundum eſt corporiſ exinanitio. Unde dixit petro: Non potuiſti vna hora ⁊c. Et de hoc duplici beneficio dicitur Actſ. xij. a. In ipſa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus: et ecce angelus domini aſtitit ⁊ lumen refulſit in habitaculo/ ꝑcuſſoq̄ latere petri excitauit eū dicens: Surge velociť. Ter-
(.26.d.) tiū bñficiū/ ꝯſolatio q̄ de⁹ tēptatoſ et tribulatos refouet i ipſa temptatiōe. Tob. iij. d. Poſt tēptatiōnē trāqllū facſ ⁊c. Et hec ē req̄es quā dormiētib⁹ indulſit dicēs: Dormite iā ⁊ req̄eſcite. In h̄
E aūt q̄ ſꝑ inuenit eos dormiētes/ oñdiť q̄ etiā fortiſſimi i tēptatione q̄ſi nihil vidēt. Referť aūt hec triplex dñi viſitatio ad treſ vires aīe. In nocte eñi tribulatiōis viſitat dñs rationabilē/ bonas cogitatiōes inſpirādo: ꝯcupiſcibilē/ ſancta deſideria inflāmādo: iraſcibilē çelū excitādo. Et h̄ ē q̄d dic̄ Job. xxxiij. d. Hec omnia opať de⁹ trib⁹ vicib⁹ ꝑ ſingulos vt reuocet aīaſ eoꝝ a corruptione ⁊ illuminet luce viuentiū.
Myſtice Myſtice. Dormitatio apoſtoloꝝ ſignificat negligētiā ⁊ ſomnolētiā prelatoꝝ: q̄s dñſ ad vigilandū trina viſitatiōe hortať. Primo ſollicitās eos ſuppliciorꝝ cōminatione. Scd̄o ꝯſolās premioꝝ pollicitatione. Tertio pulſās ſuccūbendi pudore/ dicēs ironice: Dormite iā et requieſcite. q. d. nō modo tp̄us ē dormiēdi aut quieſcendi/ ſed poti⁹ vigilādi et laborādi. Eccs. iij. b. Temp⁹ belli ⁊ tp̄us pacſ. In h̄ etiā q̄ dic̄ Dormiſ/ eadē q̄ſtio fit ione. i. ꝑlato: Quid tu ſopore deꝑmeris: ſurge ⁊ inuoca deū tuū: Jone. i. b. Prouerb. vj. b. Uſq̄quo piger dormis: q̄ñ cōſurges e ſomno tuo. a Nō potuiſti vna hora ⁊c. Una dic̄: q2 breuis eſt moleſtia tribulatiōis que eſt i temptatiōe reſpectu iocūditatis q̄ erit i eterna remuneratione. ij. Corſ. iiij. d. Id q̄d ē i p̄nti momētaneū et leue tribulatiōis nr̄e ſupra modū i ſublimitate eternū glorie pōdus opať i nob. b Vigilare mecū/ nō cū diabolo. Job. xxiiij. c. Mane p̄mo ꝯſurgit homicida ⁊c. c Vigilate. j. Peť. v. b. Sobrij eſtote ⁊ vigilate ⁊c. d Et orate ⁊c. Clamore orōnis fur ꝑterrit⁹ fugit et vicini ſuccurrūt. i. ſcti āgeli. Qui igiť i tēptatiōe nō clamat orādo/ ſociū furis ⁊ dñi ſui ꝓditorē ſe eē demonſtrat: q2 fures videt et iſidias q̄ parať caſtro dñi ſui/ ⁊ nō denūciat ei vt cuſtodiat caſtꝝ ſuū. j. Regſ. xj. a. Dixerūt ſeniores iabes galaad ꝯcede nobis ſeptē dies vt mittam⁹ nūcios ad vniuerſas ṫras iſrľ: ⁊ ſi nō fuerit q̄ defēdat nos egrediemur ad te. e Spirit⁹ q̄dē ꝓmpt⁹ ē. Hic arguit dñs aploꝝ p̄ſumptuoſas ꝓmiſſiōeſ. q. d. voſ dicebatꝭ vos ꝓmptos ad moriēdū ꝓ me q2 fuit facile: q2 ſpūs ꝓmpt⁹ ē ad ꝓmittēdū: ſed dormitio indicium eſt vr̄e fragilitatis: q2 caro eſt infirma. Uñ ideo/ quātum de ardore ſpūs ꝯfidim⁹: tātū de carnis fragilitate timeam⁹. Itē Hiero⁹. Hoc ꝯtra euticianoſ: q̄ dicūt tm̄ vnā volūtatē ⁊ opationē fuiſſe i chriſto. Cū eni dicit: Spūs q̄dē ꝓmpt⁹ caro aūt infirma/ duas volūtates oſtendit. Unā humanā que ē carnis: et aliā diuinā/ que eſt deitatſ: vbi humana ꝓpť carnis īfirmitatē recuſat paſſionē: diuia ꝓmptiſſima ē: q2 formidare in paſſione fragilitatis ē: ꝑficere aūt diſpenſationē diuine voluntatis atq̄ virtutis eſt.
Myſtice Myſtice. e Spūs. i. homo ſpūalis prompt⁹ eſt ad bona faciēda: ⁊ ad mala pro dño ſuſtinenda.
Pſ. 107. Pſ. Paratū cor meū deus: paratū cor meū. f Caro vero infirma: id eſt homo carnalis infirm⁹ ad vtrunq̄. Geñ. vj. a. Nō ꝑmanebit ſpirit⁹ me⁹ i hoīe. g Erant eñi oculi eoꝝ grauati: interiores timore: exteriores vigiliarū longitudine. h Et ignorabāt quid reſponderēt ei: erubeſcentes/ quia non poterant modicū vigilare cum eo/ ꝓ quo ſe mori paratos iactauerant. Unde Chryſ. Qui cōmori elegerant/ neq̄ ſimul triſtari neq̄ vigilare poterant. Job. ix. a. Si voluerit ꝯtēdere cū eo: nō poterit reſpondere ei vnū pro mille. i Et venit tertio. Rab. Tribus vicibus orauit dñs: vt nos a peccatis preteritis veniam/ ⁊ a malis p̄ſētibus tutelam/ et a futuris periculis cautelā oremus. Item vt omnem oratiōnē noſtram ad tres perſonas: id eſt patrē/ et filium/ et ſpūſanctum dirigamus. Itē vt contra triplicis peccati temptationē: id eſt ꝯcupiſcentie carnis: ꝯcupiſcētie oculorum: ambitiōis ſeculi clypeum orationis opponam⁹. Itē vt orationis virtute triplicem timorē. ſ. mortis/ vilitatſ ⁊ doloris abijciam⁹. Itē ꝓpter trinam temptationē paſſionis: caiphe/ pilati/ herodis. Item vt tres vires anime in oratione attentas eſſe debere doceret: vt rationabilis accenſa ſit in meditādo: concupiſcibilis feruida in deſiderando: iraſcibilis fortis peccata ſua abominando. Item vt tria in oratiōe eſſe petenda monſtraret. ſ. peccatorum remiſſionem: virtutum cōſeruationē: glorie adeptionem. Item vt tria genera hoīm orare doceret. ſ. noe/ daniel/ iob: id eſt prelatos/ ꝯtinētes/ cōiugatos. Omnib⁹ eñi neceſſaria ē oratio ⁊c. Sequiť. k Surgite eam⁹. Hic docet in tēptatione ſurgendū eſſe: q2 ſtādo non iacēdo pugnať. Uñ et ſtephanus in ſui lapidatione vidit ieſum ſtantem: Actſ. vij. g. Eundum eſt etiam obuiam temptationib⁹. Or autem indiſtincte dicit: Eam⁹/ docet quib⁹ temptationib⁹ e directo occurrere: vt ſunt temptationes ſpirituales. Unde Jaco. iiij. b. Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Alie ſūt fugiēde: vt carnales. Unde. j. Corſ. vj. d. Fugite fornicationem. l Eam⁹ Glo. Poſtq̄ tertio orauit ⁊ apoſtoloꝝ timorem penitentia corrigendum docuit/ ſecurus ad paſſionē pergit dicēs: Surgite eamus ⁊c. quaſi non nos inueniant timentes: ſed vltro eamus obuiam: vt paſſuri gaudium ⁊ confidētiam videant. m Ecce qui me tradet prope eſt. Prope dominū ſūt qui tradunt eum. i. clerici. s. eodē. d. Qui intingit mecum ⁊c. Hiere. xj. c. Quid ē q̄ dilect⁹ me⁹ i domo mea ⁊c. n Cum gladijs ⁊c. Nō dicit: cū gladio ſpiritus q̄d eſt verbū dei: q̄d reuera decet apoſtolū: ſ cū gladijs. i. lingua nequā et cordē maliuolo. De p̄mo Pſ. Lingua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Hiere. ix. c. Sagitta vulnerās ligua eoꝝ dolū locuta ē: i ore ſuo pacem cum amico ſuo loquitur: ⁊ occulte ponit ei inſidias. De ſecundo dicitur Prouerb. xij. c. Eſt qui ꝓmittit ⁊ quaſi gladio pungiť cōſcientie. In reꝑhenſiōe iude dicitur: Et cū illo turba mlta. Et certe ſi h̄ i iuda ꝓditore reprehendiť/ i epiſcopis qui illius locum tenent non cōmendatur: Sed ſicut dicit Seneca: Uel muſce ſequūtur/ cadauera lupi: turba hec predam ſequitur non hominē. Amos. vj. a. Ue vobis qui opulenti eſtis in ſion: et confiditis i monte ſamarie optimates capita populoꝝ ingrediētes pompatice domū iſrael. o Miſſi a ſūmis ſacerdotib⁹ et ſcribis ⁊ ſeniorib⁹. Ab iſtis mittitur turba cōtra ieſum: qui exemplo iſtorum: id eſt prelatorum doctoꝝ cōſiliarioꝝ populi occidūt in ſe ieſum: id eſt ſalutem. Hiere. xxiij. d. A prophetis hieruſalem egreſſa ē pollutio ſuper omnem terram. j. Eſdre. ix. a. Manus principum ⁊ magiſtratuū fuit in trāſmigratiōe hac p̄ma. p Dederat autem traditor eis ſignum. Chryſ. Cur ſignū dedit? Timebat ne ſic alia vice ꝑ mediū illoꝝ tranſiret: Lucſ. iiij. b. q̄d feciſſet ſi voluiſſet: Uñ et excecauit eos q̄uis haberēt lucernas: ita vt q̄reret ipſe: Quē queritis? Joh. xviij. b. Signū dedit: oſculum. Tale eſt oſculum mūdi: Illū eni ſolum decipit ⁊ ꝑdit quē oſculať. Prouerb. xxvij. a. Meliora ſūt vulnera diligētꝭ lōgini/ q̄ fraudulēta oſcula odiētſ. i. iude.

Quare ter orauit dñs

Matth. 26. e. Luc. 22. e. Joh. 18. a.

Matth. 26. e.

Al. treſū

Eph. 6. c.

Pſ. 56.

Et ducite caute. Chryſ.

☙ a Et ducite caute. Chryſ. Timebat ne ſicut in monte ſe traſformauerat/ tali modo nūc de eoꝝ manib⁹ laberet. Sed quid ē h: nunqd putabat eū alicui latere: nunqd credebat eū eſſe dei filium: diſcipulus qdem eius erat ꝛ miracula eius viderat que ſolus deus facit. Chryſ. reſpōdet. Putabat ſigna que viderat non diuinit⁹ ſed magice facta. b Aue rabbi. Matth. xxvi. e. Aue rabbi ꝛc. Ubi Chryſ. Quātā neqtiam demonſtrauit
Matth. 26. e. aio ꝓditionis: Ta-
Luc. 22. e. lis eſt iſta ſalutatio
Joh. 18. b. iniq/ doloſa. ij. Reg. xx. c. Salue mi frat dixit ioab/ et tenuit manu dextera mētū amaſe qſi oſculans eū: q percuſſit eum. Prouerb. xxvij. c. Qui bñdic ꝓximo ſuo voce grādi de nocte ꝯſurgēs/ maledicēti ſiſis ē.

a et ducite caute. Et cū veniſſet
b ſtatim accedēs ad eū/ ait: Aue
c rabbi. Et oſculat⁹ ē eū. At illi
d man⁹ iniecerūt i eum: et tenue
e rūt eū. Un⁹ aūt qdā de circū-
ſtantib⁹ educēs gladiū ꝑcuſ-
ſit ſeruū ſūmi ſacerdotis/ ꝛ am
putauit illi auriculā. Et reſpō
dens ieſus/ ait ill': Tanq ad
latronē exiſtis cū gladijs ꝛ li
f gnis cōprehēdere me: Quoti
die erā apud vos i tēplo do-
g cens ꝛ nōn me tenuiſtis. Sed

c Et oſculat⁹ ē eū. Quare ſuſcepit dñs oſculū ꝓditoris: ꝛ ꝑmiſit os pollutū ꝯtingere labia ſua: Hiero⁹. Nō vt doceat nos ſimulare ꝓditionē/ ſ; ne ꝓditionē fugere videat: ꝛ
Pſ. 119. vt ꝓphetiā ipleret q dicit: Cū his q oderūt pacē erā pacific⁹.
Pſ. 40. Et alibi: Qui edebat panes meos ꝛc. d At illi manus iniecerūt in eum ꝛ tenuerūt eū: ſicut dixerat eis ꝓditor: vt dic Aug⁹/ ligatus q ſoluit cōpeditos. Significata fuit iſta captio ꝛ ligatio ieſu in ioſeph q fuit capt⁹ ꝛ ligat⁹ a fratribus ſuis: Geñ. xxxvij. d. e Un⁹ aūt qdā de circūſtātib⁹ educēs gladiū ꝛc. Hic fuit petr⁹: q ardore mentis q cetera celat⁹ eſt: malchi auriculā amputauit: ſicut phinees q cū madianitide coeuntē pugione ꝑcuſſit: Numeri. xxv. b. Significat autem auris dextere amputatio/ ſpiritualem legis intelligentiam a iudeis auferendam. Unde Matth. xxi. d. Auferetur a vobis regnum dei. Reſtitutio autē ſignificat ſpūalis intelligētie renouationē: q ablato legis velamine in ꝑmitiua eccleſia facta eſt in qbuſdā: et fiet plenius in fine qñ helias ꝯuertet corda patrū ad filios: Malach. vlt. b. f Quotidie erā apud vos ꝛc. Stulticiā ꝛ maliciā eoꝝ arguit: qui ſemꝑ ꝑſentē eum habuerūt ꝛ modo qſi fugitiuū querūt: ꝛ de nocte capiūt: cū oī die doceret apud eos. Sed factū eoꝝ tpi ꝯſonat ꝛ ꝑſonis: qꝛ ipſis tenebroſis i tpe tenebroſo factū faciunt tenebroſū. Uñ Joh. iij. c. Dilexerūt hoies magis tenebras q lucē: erant eni eoꝝ mala opa. Qui eni male agit: odit lucē. Luc. xxij. f. Hec eſt hora vrā ꝛ ptās tenebrarū. g In tēplo docēs ꝛ nō me tenuiſtis. In tēplo ſecur⁹ fuit dñs: in horto fuit captus: modo et in horto et in templo crucifigit. i. int clericos ꝛ ruſticos. Hiere. xi. c. Quid ē q dilect⁹ me⁹ ꝛc. Hiere. xv. c. Oēs maledicūt mihi dicit dñs. h Tūc diſcipuli ei⁹ relinquētes eū/ oēs fugerūt: q ꝑus ſimpliciter ꝓmittebāt ſe cū eo morituros. Et impletū eſt verbū dñi qđ dixerat. ſ. eodē: Oēs ſcādalizabimini i me i nocte iſta. Im
Pſ. 87. pleta ē ꝛ ꝓphetia: Elōgaſti a me amicū ꝛ ꝓximū ꝛc. Et Job. xix. b. Simul venerūt latrōes ei⁹ ꝛ fecerūt viā ꝑ me: frēs meos lōge fecerūt a me: et noti mei qſi alieni receſſerūt a me. Prouerb. xix. a. Fratres hois paupis oderūt eū: inſuꝑ ꝛ amici ei⁹ ꝓcul receſſerūt ab eo. Significāt aūt diſcipuli i h loco illos q tpe pacis ſe fortes ad oia credūt: et in tpe tēptatiōis vel etiā ante/ ſolo timore fugiūt: De qb⁹ Luc. viij. b. Hi radices nō habēt: qꝛ ad tps credūt: et in tpe tēptatiōis recedūt. Qui etiā fugiēdo docent fugere illos qui ſe minus idoneos ſentiūt ad ſupplicia ſuſtinēda: quibus tuti⁹ ē latere q ſe diſcrimini opponere: vt dicit Hiero⁹. Uñ et eis dr Luc. vlt. g. Sedete i ciuitate donec induamini vtute ex alto. Alius ꝟo diſcipulus q relicta ſyndone aufugit: ſignificat illos q mūdū ꝛ oia q mūdi ſūt a ſe abijciūt ꝛ nudi nudū ſequunt dñm. Uñ ſequit: i Adoleſcēs aūt qdā ſeqbat eū amict⁹ ſyndone ſuꝑ nudo. i. nihil idumēti habēs niſi ſolā ſyndonē. i. ſola neceſſaria vite: nulla ſupflua: ꝛ etiā tenuerūt eum. Sed ille relicta ſyndone nudus ꝓfugit ab eis: oſtendēs tpalia oia etiam neceſſaria tutius dimittere ꝛ nihil hre/ q in mūdo aliq poſſidere. Unde

vt impleant ſcripture. Tūc di
h ſcipuli ei⁹ relinquētes eū/ om
i nes fugerūt. Adoleſcēs autē
k qdā ſequebat eū amict⁹ ſyn-
done ſuper nudo: ꝛ tenuerūt
l eū. At ille relicta ſyndōe/ nu-
m dus ꝓfugit ab eis. Et addu-
xerūt ieſū ad ſūmū ſacerdotē.
n Et ꝯuēnerūt oēs ſacerdotes
o ꝛ ſcribe ꝛ ſeniores. Petr⁹ aūt
p a longe ſecut⁹ ē eū vſq intro i
q r atriū ſūmi ſacerdotis: et ſede
s bat cū miniſtris ꝛ calefaciebat ſe

illi adoleſcenti q oia mādata a iuuentute ſuauerat/ ꝛ dixerat: qd adhuc mihi deē: rñdet domin⁹: Si vis ꝑfect⁹ eſſe: vade et vende oia que habes ꝛc. Mat. xix. c. Matth. 19. c.
Et h eſt adoleſcens id eſt i bono creſcēs qui a multitudine ſe parat⁹ ſequitur mēte ꝛ corꝑe. Matth. 26. f. Luc. 22. f. Joh. 18. b. k Amictus ſyndone. i. ſola vite neceſſaria i mūdo habēs: que ꝑ ſyndonem q ē veſtis ſimplex deſignātur. De q. Prouer. vlt. c. Syndonē fecit fortis mlier. i. aīa fortis: et vendidit: ad lrāz: et dedit paupib⁹ ꝛ ſecuta ē ſaluatorē. l At ille relicta ꝛc. Juxta exemplū ioſeph qui relicto adultere pallio ſuo maluit nudus deo q indutus meretricis cupiditatib⁹ ſeruire: Geñ. xxxix. c. At ille ꝛc. Glo. Quis iſte fuerit/ euāgeliſta nō dic: quia ꝟo plus ceteris dñm amauerit/ res ipſa indicauit. Contra. Immo petrus: vt dicit Aug⁹. Sol. Forte oēs eqlit amauerunt ieſum: ſed petrus ardenti⁹: ꝛ iſte. i. iohānes vel iacob⁹ ſm quoſdam naturali⁹: vt ita dicam: qꝛ cognati eius erāt. Ul' iohānes plus amaſſe dñm dr: qꝛ familiarior oib⁹ ei fuit: ꝛ dñs eum plus dilexiſſe dicit: qꝛ maiora ſigna familiaritatis amoris oſtendit. Sequit m Et adduxerūt ieſū ad ſūmū ſacerdotē ꝛc. Sed ꝑus ad annā/ dicit Joh. xviij. b. quia domus eius ꝑmo occurrit eis: et qꝛ ſocer erat caiphe pontificis. Iſti duo a romanis emerāt ſibi ſacerdotiū in q ſibi viciſſim ſuccedebāt. Poſtea adduxerūt ad domū caiphe: qui erat pontifex anni illi⁹ ꝛ in ſacerdotio miniſtrabat i illo āno. n Et ꝯuenerūt oēs ſacerdotes ꝛ ſcribe ꝛc. Ad qd: Certe vt tractarēt de morte ieſu. Adhuc ſepe ꝯueniūt hec tria genera hominū. ſ. ſacerdotes legis/ doctores et abbates tractātes d morte ieſu. Job. xv. d. Cōgregatio hypocrite ſterilis. Eccl. xxi. b. Stupa collecta ſynagoga peccātiū/ ꝛ ꝯſūmatio eoꝝ flāma ignis. Pſ. Congregatio tauroꝝ in vaccis populorū ꝛc. Pſ. 67.
o Petr⁹ aūt a lōge. Glo. Qꝛ negatiōi ꝓxim⁹: ſi chriſto ꝓxim⁹ fuiſſet/ nō negaſſet. In h tñ admirād⁹ ē/ q dñm nō relīqt ꝛ ſi timeat. Qꝛ timet nature ē: q ſeqtur deuotiōis: q negat obiectiōis: q ꝑnitet fidei. p Secut⁹ ē eū ꝛc. Qꝛ ſecut⁹ eſt fuit amoris: q aūt a lōge timoris. Inter has duas molas terebat vt granū: amor trahebat: timor retrahebat: q autē timuit/ fuit fragilitatis: q ſecut⁹ eſt/ fuit feruoris: q negauit obreptionis: q ꝑnituit miſericordie. Item q ſequit a longe ſignificat eccleſiā imitantē chriſti paſſionē: ſed longe differunt: qꝛ eccl'ia ꝓ ſe patit: chriſt⁹ aūt nō ꝓ ſe ſed ꝓ eccl'ia. q Uſq intro i atriū ꝛc. vbi chriſtū negauit: ꝛ tñ valde modicū fuit ibi: quid ergo feciſſet ſi diu ꝑmāſiſſet: Quid eſt dom⁹ caiphe niſi curia ꝑncipū: Quid petr⁹. i. agnoſcēs/ niſi cleric⁹: Mat. ij. a. Stella diſparuit magis introgreſſis ad herodē. Ad litterā: Atriū ſummi ſacerdotis ē curia romana: quā petr⁹ ꝑm⁹ papa habitauit. r Et ſedebat cū miniſtris: Petr⁹ expectās qd pōtifex iudicaret de ieſu: vel amore diſcipuli/ vel humana curioſitate. s Et calefaciebat ſe ad ignē. Beda. Eſt ignis charitatis: de quo Luc. xij. f. Ignem veni mittere ꝛc. Qui deſcendēs ſuper apl'os/ eorum ignorantiā illuminauit: eorum peccata cremauit: eoꝝ tepiditatē inflāmauit: eoꝝ fragilitatē ſolidauit. Hec eni quattuor facit ignis: Illuminat/ purgat/ inflāmat/ ſolidat. Eſt ignis cupiditatis: de q Pſ. Super Pſ. 57.

☙ cecidit ignis

ig ceciðit ignis ⁊ ñ videt̃ solē. Hic ardet ī domo caiphe pōtificꝭ. Ad hūc ſe calefaciūt miſtri pōtificꝭ: imo ardet ī eis. Job. xv. d. Ignis deuorabit ⁊c. Mich. vj. c. Adhuc ignis ī domo impij theſauri iīqtatꝭ. Ad hūc ignē ſedit petrꝰ cū miſtris qñ negauit dñm. Hic ignis mlta mala facit petro ⁊ ſocijs eiꝰ: q̄ etiā multoꝝ domos cō/burit. i. ɔſciētias. Ad
h.26.f. minus q̄ndecim ma/
.22.g. la facit. Primo ſolli/citudinē parit. Eccs. v. c. Saturitas diui/tis nō ſinit eū dor/mire: Cūctis diebꝰ vite ſue comedit ī te/nebris ⁊ curis multꝭ ⁊ ī erūna atq; triſti/cia. Scđo turbatio/nē mētꝭ facit. Pro/
h.26.f. uer. xv. c. Cōturbat
h.2.g. domū ſuam q̄ ſectat̃ auariciā: q̄ aūt odit munera viuet. Ter/tio pditionē aīe idu/cit. Prouerb. j. d. Auerſio puuloꝝ iterficiet eos ⁊ pſperitas ſtultoꝝ pdet eos. Quarto grauedinē mētis opat̃. Gen. xiij. a. Ubi nos habemꝰ: Abraā deſcēdit de egypto diues valde: alia lra hꝫ: grauatꝰ vehemēt̃. Quīto iq̄nationē mētis facit. Eccj. xiij. a. Qui tetigerit picē inq̄nabit̃ ab ea. Abacuk. ij. b. Ue q̄ ɔgregat nō ſua: vſq; q̄ aggrauat denſū lutū? Sexto facit iſfla/tionē. Job. xx. d. Cū ſaturatus fuerit artabit̃ ⁊ eſtuabit: ⁊ oīs dolor irruet ſup eū. Augꝰ. Diues extra plenꝰ ē/ intꝰ vacuꝰ: carne crepat/ corde mēdicat. Septio facit p̄cipitiū. Job. xviij. b. Artabunt̃ greſſus ṽtutꝭ eiꝰ ⁊ p̄cipitabit eū ɔſiliū ſuū: imiſit eni ī rete pedes ſuos. Octauo/ mētē lacerat ſic ſpina. Uñ dñs Mat. xiij. c. Lucꝭ. viij. b. diuitias appellat ſpinas. Ubi Gregꝰ. Profecto ſpine ſūt: q̄ cogitationū ſuaꝝ aculeis mētē pūgūt. Uñ Job. xxx. a. Sub ſentibꝰ delitias cōputabāt. Prouerb. xxiiij. d. Per agrū pigri hois ⁊c. Nono mentē excecat. Unde Tobias. j. c. excecatꝰ ē ſtercore hirūdinū. i. amore tpaliū. Et ſedechias ī rebblatha: q̄d interp̄tat̃ multa. iiij. Reg. xxv. b.
Ps.5. Ps. Mane aſtabo tibi ⁊ videbo. Glo. Nō videt deū q̄ t̃renis adheret. Gen. xx. d. Sare aūt dixit abimelech: Ecce dedi fri tuo ⁊c. Decio ſpoliat ṽtutibꝰ. Job. xxvj. b. Nudꝰ ē corā eo ī fernꝰ. i. auarꝰ. Lucꝭ. xij. c. Qui ſibi theſauricat ī deo diues ñ eſt. Apocꝭ. iij. d. Dicis q̄ diues ſū ⁊c. Undecimo mētē eua/cuat oī bono. Lucꝭ. j. e. Eſuriētes impleuit bonis. Eſa. xxix. c. Sic ſomniat eſuriēs. Duodecimo ligat hoīem vt nō poſſit recte ambulare. j. Timoth. vj. b. Qui volūt diuites fieri ⁊c. Job. vj. c. Inuolute ſūt ſemite greſſuū eoꝝ: ambulabūt ī vacuū ⁊ pibūt. Tertiodecio afflictionē ⁊ dolorē generat. Eccs. v. c. Eſt ⁊ alia ifirmitas quā vidi ſub ſole: diuitie ɔſeruate ī malū dñi ſui: pereunt eni in afflictiōe peſſima. Itē Eccs. x. c. Labor ſtultoꝝ. i. amatoꝝ mūdi/ affligit eos. Quartodecimo inui/
Ps.121. ſcat pēnas aīe ne poſſit volare ī celū p ɔtēplationē. Ps. Letatꝰ ſū in his ⁊c. Glo. Amor terrenarū rerū multis ē inuiſca/tio pēnarū ſpūaliū. Gen. xiiij. b. Uallis ſilueſtris. i. mundus multos habet puteos bituminis. Quintodecimo: multa ſcandala ſiue obſtacula ponit ī via dñi. Sen. Munera q̄ fortune imputant̃ inſidie ſūt. Job. xviij. b. Abſcōdita ē in terra pedica eiꝰ ⁊ decipula eiꝰ ſup ſemitā. Hec q̄ndecim mala facit ignis auaricie. Uñ verſus. Sollicitat/ turbat/ dānat/ grauat/ inq̄nat inflat. Precipitat/ lacerat/ excecat/ nudat/ euacuet. Alligat/ affligit/ iuiſcat/ ſcādala tēdit. a Sūmi v̄o ſacerdotes ⁊ oē ɔciliū. Chryſ. Quis poſſet credere q̄ tot ſacerdotes et tot religioſi viri ⁊ phariſei poſſēt ɔcordare ī vnū pctm̄ mortale? b Querebāt aduerſus ieſū teſtimoniū ⁊c. Glo. Falſus ē qui nō eodē ſenſu dicta intelligit q̄ dicunt̃. Dñs eni dixerat de tēplo corpis ſui: ſ; ī ipſis ṽbis calūniant̃ paucis additꝭ vl mutatꝭ. c Multi eñi teſtimoniū ⁊c. Idē ɔ naboth: de q̄. iij. Regꝭ. xxj. c. Facite ſedere naboth inter primos ppli et ſubmittite duos viros filios belial ɔ eū ⁊ falſū teſtimoniū dicāt. Sed vere falſus teſtis nō ē impunitꝰ: ⁊ q̄ loquit̃ mēdacia pibit: Prouerb. xix. b. Augꝰ. Teſtis falſidicꝰ tribꝰ pſonis obnoxiꝰ ē. Primo deo/ cuiꝰ p̄ſentiā ɔtēnit. Scđo iudici/ quē mētiēdo fallit. Poſtremo innocēti/ quē falſo teſtimonio ledit vel dicendo falſitatē vel tacēdo veritatē. Uterq; eni reꝰ ē qui dic̃ falſitatē ⁊ q̄ tacet ṽitatē: Ille q̄ vult nocere: iſte q̄ ñ vult pdeſſe. d Et cōueniētia teſtimo/nia nō erāt: q̄ varia: q̄d aūt variat̃ ī/certū eſt: vt dic̃ Hie/
roꝰ. Sic teſtimonia ſacerdotū ɔtra ſuſannā ñ erāt ɔueniētia: Daniel. xiij. f. Sic etiā teſtimoniū adultere ɔ ioſeph nō fuit ɔueniēs: Gen. xxxix. d. Quattuor req̄rūt̃ ad veꝝ teſtimoniū. ſ. q̄ teſtes ſint rogati/ iurati/ volētes/ ſciētes deponāt. Iſti etiā nec rogati ſ; ſpōte ſe offerētes: nec iurati nec volētes ſ; ɔducti: nec ſciētes ſ; fingētes depoſuerūt: et ideo nō erāt ɔueniētia eoꝝ teſtimonia. e Et q̄dā ſurgētes falſū teſtimoniū ferebāt ⁊c. Propter tria: ꝑpt̃ mutationē/ ꝑpt̃ additionē/ ꝑpt̃ diſcuſſionē. Propter mutationē: q̄ dñs nō dixit: ſoluā/ ſed ſoluite: nec edificabo ſed ſuſcitabo: q̄d tm̄ tēplo viuēti nō materiali ɔuenit. Propt̃ additionē: q̄ addiderūt manufactū: q̄d dñs nō dixerat. Propt̃ diſcuſſionem: q̄ nō eodem ſenſu quo dñs dixerat retulerunt. f Ego diſſoluā tēplū hoc manufactū. Glo. Hoc addunt vt ꝑprie de tēplo iudaico videat̃ dixiſſe. g Et exurgēs ſūmꝰ ſacerdos ⁊c. Glo. Iratꝰ/ q̄ nō inuenit locū calūnie: motu corpis iſaniā mētꝭ demonſtrat. h Ille aūt tacebat ⁊ nihil rñdit. Propt̃ tria. Primo vt ſua taciturnitate apologiā adē ſolueret: hec fuit ſapia. Scđo ne calūniādo p eiꝰ rñſionē peiores fierēt: hec fuit miſcđia. Tertio vt idignos ſua allocutiōe oſtēderet: hec fuit iuſticia. Eſa. liij. c. Sic ouis ad occiſionē ductꝰ ē: ⁊ q̄ſi agnꝰ corā tōdēte ſe obmuteſcet ⁊ nō apiet os ſuū. Ps. Obmutui ⁊ humiliatꝰ ſū ⁊ ſilui. i Rurſū Ps.38.
ſūmꝰ ſacerdos interrogabat eū. Hieroꝰ. Quid interrogas ipṽſſime ſacerdotū: an vt accuſes: an vt credas? Si vt accuſes/ arguit te ɔdēnare tacētē. Si vt credas: q̄re ɔfitēri credere noluiſti? k Tu es chriſtꝰ filꝰ dei bñdicti. Sacerdos iſte adhuc chriſtū longe futurū expectabat/ quē iuxta ſe videbat/ ſed nō cognoſcebat: ſic ꝑpl̃s. l Jeſus aūt dixit: illi/ ego ſū: vt inexcuſabiles ſint. Joh. xv. d. Si nō veniſſē et locutꝰ eis fuiſſē/ pctm̄ nō h̄rent: nūc aūt excuſationē nō habēt. Ego ſū. Glo. Marcꝰ: Ego ſū. Matheꝰ: Tu dixiſti: q̄d idē eſt. m Et videbitꝭ filiū hois. Glo. Sacerdos interrogat filiū dei: ieſus reſpondit filiū hois: ne quaternitatē faciamꝰ ī trinitate: ſed hō in deo ⁊ deꝰ ī hoīe ſit. n Filiū hois ⁊c. Daniel. vij. d. Ecce filꝰ hois cū nubibꝰ celi veniebat. i. cū ſctis ſignificatꝭ p nubes: q̄ eleuati a terra ⁊ ſuſpēſi ī celū p ɔtēplationē. Eſa. lx. b. Qui ſūt iſti q̄ vt nubes volant. Itē q̄ pleni pluuia. i. gr̃a ⁊ doctrina/ terrā. i. eccleſiā fecūdāt. Eccs. xj. a. Si replete fuerint nubes/ imbrē ſup t̃rā effundēt. Itē q̄ pluūt doctrinis. Eſa. v. b. Mādabo nubibꝰ meis ne pluāt imbrē ſup terrā. Itē q̄ coruſcāt miraculis ⁊ tonāt minis: Uñ et fulgura ⁊ tōitrua appellāt̃ Job. xxxviij. d. Nūq̄d mittes fulgura ⁊ ibūt: ⁊ reuertētia dicēt/ aſſumꝰ? o Et venientē cū nubibꝰ celi. q. d. licet me modo itractetꝭ viliter: adhuc tm̄ me videbitꝭ ī maieſtate mūdū iudicantē. Unde Zach. xij. c. Uidebūt in quē pupugerunt. Et vide/ ſacerdos Joh.19.g.
interrogauit de filio dei: ⁊ dñs rñdit de filio hois. Quare hoc? Apocꝭ.1.b.
Triplici rōne. Primo ad oſtēdendā idētitatē: vt intelligamus eundē eſſe filiū hois ⁊ filium dei. Scđo ad informādū nos in

a ad ignē. Sūmi v̄o ſacerdotes
b et oē ɔciliū q̄rebāt aduerſꝰ
ieſū teſtimoniū/ vt eum morti
c traderēt: nec iueniebāt. Multi eñi teſtioniū falſū dicebant
d aduerſꝰ eū: et ɔueniētia teſti/
e mōia ñ erāt. Et q̄dā ſurgētes falſū teſtimoniū ferebāt aduerſus eū/ dicētes: Qm̄ nos au/
f diuimꝰ eū dicētē: Ego diſſol/uā tēplū h̄ manufactū/ ⁊ poſt triduū aliud nō manufactum
edificabo. Et nō erat ɔueniēs
g teſtioniū illoꝝ. Et exurgēs ſūmꝰ ſacerdos ī mediū interrogauit ieſū/ dicēs: Nō rñdes q̄cq̄ ad ea q̄ tibi obijciūt̃ ab his? Il/
h le aūt tacebat ⁊ nihil reſpōdit.
i Rurſū ſūmꝰ ſacerdos iterroga/
k bat eū ⁊ dixit ei: Tu es chriſtꝰ
l filꝰ dei bñdicti? Jeſꝰ aūt dixit
m illi: Ego ſū: et videbitis filiū
n hōis a dextris ſedētē ṽtutꝭ dei
o et venietem cum nubibꝰ celi.

Matth.26.f.
Luc.22.g.

ꝰ humilitate: vt non erubeſcamꝰ inferiores noſtri generis: Ip-
ſe eñi cum duplex genus habeat: vnũ ex parte patris: et ali-
ud ex parte matris: fere vbiq; ſe nominat ex parte inferiori.
Tertio ad oſtendendũ humanę naturę dignitatẽ: quę talis ẽ
vt ab ea filius dei/ filius hoīs nominet̃. a Sũmꝰ aũt ſa-
cerdos ſcindens
veſtimenta ſua.
G Hieroꝰ. Quẽ de ſo-
Matth. 26. g. lio ſacerdotali furor
Luc. 22. g. excuſſerat/ eũ rabies
ad ſcindẽdas veſtes
ꝓuocat. Erat autẽ
mos iudęoꝝ: vt au-
dita aliqua blaſphe-
mia ĩ deũ ſcinderent
veſtimenta ſua. Vñ
etiã paulus ꝛ barna
bas cũ ĩ licaonia q̃ſi
dij adorarent̃/ ſcide-
Myſtice rũt veſtimẽta ſua: Act̃. xiiij. c. Myſtice/ autẽ in ſciſſiõe ve-
ſtis ſũmi ſacerdot̃/ figurata ẽ amiſſio ſacerdotalis dignitat̃:
ſic ĩ diuiſiõe pallij ſamuelis fuit figurata amiſſio regię ptãtis:
j. Reg. xv. f. Et q̄ milites qui dñm crucifixerũt non ſcide-
rint tunicam eius/ ſignificat q̄ vnitas eccleſię ĩ ſęculum inte-
gra ꝑmanet. Unde Cant̃. vj. c. Una eſt colũba mea. Item
veſtimẽta ſunt virtutes vel opera virtutũ. Unde Eccs. ix. b.
Omni tpe ſint veſtimẽta tua candida. Apoc̃. xvj. c. Btũs q̃
vigilat et cuſtodit veſtimẽta ſua ne nudꝰ ambulet. Hęc veſti-
menta ſcidit: q: ṽtutes in chriſtũ peccãdo amiſit. b Quid
adhuc deſideramꝰ teſtes: q. d. ſua confeſſio dãnat eũ: q̃
blaſphemauit ſe dicendo filiũ dei: Et in lege ſcriptũ eſt: Qui-
cunq; blaſphemat moriat̃. Leuit̃. xxiiij. c. Qui blaſphema-
uerit nomẽ dñi/ morte moriat̃. c Audiſt̃ blaſphemiã.
Blaſphemia eſt attribuere homini qḋ ſoli deo conuenit.
d Quid vobis videt̃: Ecce neq̃tia ꝛ iniq̃tas: ſacerdotes
contra dñm iam ꝓnũciauerunt: ꝛ poſtea quęrunt conſilium.
e Qui oẽs ꝯdẽnauerũt eũ eſſe reũ mort̃: quia blaſ-
phemũ putauerũt/ ſequentes arbitriũ principis ſacerdotum.
Oſee. vij. d. Ego redemi eoſ. i. redimere veni: ꝛ ipſi locuti ſũt ꝯ̃
me mẽdacia. Job. xvj. b. Rugę meę. i. viri duplices/ teſtimo-
niũ dicũt ꝯ̃ me: ꝛ ſuſcitat̃ falſiloquꝰ aduerſus faciẽ meã ꝯtra-
dicens mihi. Hiere. xij. c. Facta ẽ hęreditas mea q̃ſi leo ĩ ſil
ua: dedit ꝯtra me vocẽ/ ideo odiui eam. f Et cęperunt
q̃dã ꝯſpuere eũ ꝛc̃. Hoc fecerũt iniq̃ iudęi in ꝯtemptum
chriſti ſciẽtes: ſed nr̃am ſalutẽ ꝛ ſuã dãnationẽ neſciẽtes. Ip-
ſe aũt oĩa ſuſtinuit patient̃/ dãs nobis exemplũ: ſicut dicitur
Eſa. l. c. Corpus meũ dedi ꝑcutiẽtibꝰ ꝛ genas meas vellenti
bus: faciẽ meã non auerti ab increpãtibꝰ ꝛ ꝯſpuentibꝰ in me.
Alia ęditio habet: Dorſum meũ dedi ad verbera: ꝛ maxillas
meas ad alapas. Thren. iij. d. Dabit ꝑcutiẽti ſe maxillã/ ſatu
rabit̃ opprobrijs. Michęę. v. a. In virga ꝑcutient maxillam
iudicis iſrael. Job. xvj. b. Exprobrãtes ꝑcuſſerũt maxillam
meã: ſaturati ſũt pęnis meis. Hieroꝰ. Cõſpui voluit dñs vt
nos lauaret: velari voluit vt velamẽ culpę ꝛ ignorãtię a cordi
bus nr̃is auferret. In capite voluit ꝑcuti: vt caput nr̃m. i. adã
reſtitueret ſanitati. Alapis voluit cędi ꝛ ṽbis derideri: vt nos
ei labijs ꝛ manibꝰ. i. verbis ꝛ opibꝰ applaudamꝰ. Unde Pſ.
Pſ. 46. Oẽs gentes plaudite manibꝰ: iubilate deo in voce exultatio-
Myſtice nis. Myſtice aũt colaphi ꝛ ſputa iudęoꝝ/ ſignificãt blaſphe-
mias ꝛ opprobria falſoꝝ chriſtianoꝝ: qbꝰ frequent̃ dñm inho
norãt. Vñ dicit Beda. Qui tunc cęſus eſt colaphis iudęoꝝ:
nunc cęditur blaſphemijs falſoꝝ chriſtianoꝝ: et qui conſputꝰ
ẽ ſaliuis infideliũ: nũc veſanis opprobrijs fideliũ exhonorat̃.
Unde Job. xxx. b. Abominant̃ me ꝛ longe fugiũt a me ꝛ faci
em meã ꝯſpuere non verent̃. Prouerb. xvij. d. Non eſt bonũ
dãnum inferre iuſto: ꝛ percutere principem qui recte iudicat.
Scḋm Aug̃. Cõſpuẽtes ſignificãt falſos chriſtianos/ chriſti
grãm reſpuẽtes. Colaphiçãtes ſignificãt ambitioſos/ hono-
res ſuos chriſto ꝓponentes. Velantes eius faciem/ ſignificãt
hęreticos chriſtũ negãtes vel diuidẽtes. Unde Amb. Error
hęreticoꝝ de chriſto tribus generibꝰ annumerat̃: q: eius diui
nitatẽ denegant/ aut humanitatẽ/ aut eas ſeparant. g Pro-
phetiça. Matth. xxvj. g. Prophetiça nobis chriſte quis ẽ
qui te ꝑcuſſit: Et hoc faciebãt iudęi in chriſti ꝯtumeliã ꝛ irri-
ſionẽ: quia pſeudo ꝓphetã dicebãt. Augꝰ. Non minꝰ peccant
qui nũc blaſphemãt
chriſtũ regnantẽ in
cęlis/ q̃ꝫ q̃ crucifixe-
rũt ambulantẽ in ter Matth. 26.
ris. b Et cũ eẽt Luc. 22.
petrꝰ in atrio de- Joh. 18.
orſũ. i. remotꝰ a ie-
ſu nõ appropinquãs
ei/ ne a miniſtr̃ aliq̃
ſuſpitiõe q̄ eſſet eius
diſcipulus crederet̃.
i Venit vna ex
ancillis ꝛc̃. Quę-
rit Beda: Quare an
cilla ꝑmo ꝓdidit petrũ/ cũ viri magis poſſent eum cognoſce-
re ꝛ ꝓdere: Et rñdet: vt oſtendat̃ in necẽ dñi ꝛ ſexꝰ fęmineus
peccaſſe: et ꝑ eiꝰ paſſionẽ redẽptũ eſſe a morte: cõtra quoſdã
hęreticos q̃ dicũt beneficiũ paſſionis chriſti fęminis nõ pro-
fuiſſe. Propter qḋ etiã dñs poſt reſurrectionẽ ꝑmo apparuit
mulieribꝰ: vt oſtenderet veterẽ pręuaricationẽ euę abolitã in
eius paſſione. Itẽ recte ꝑncipẽ eccleſię ꝑmo cõpulit ad chri-
ſti negationẽ fęmina: quę humani generis ꝓpagatorẽ conpu-
lit ad trãſgreſſionẽ. Scḋo et ꝓdidit petrũ alia ancilla: vt dicit
Matthęꝰ. xxvj. g. Et tertio viri. Myſtice: Prima ãcilla/ Myſtice
eſt titubatio mentis: ſcḋa ꝯſenſio: viri ſũt opa mala. Aut pri-
ma ancilla ſũmi ſacerdotis/ eſt cupiditas in acq̃rendo: ſcḋa/
auaricia ĩ retinẽdo. Utraq; facit negare ieſũ. Hę duę ancillę
ĩ domo ſũmi ſacerdot̃ famulant̃: vl̃ potiꝰ expulſa dña domꝰ
. i. charitate dñant̃ et iperãt. Geñ. xvj. b. dixit ſarai. i. cupidi-
tas: abraã. i. ſũmo ſacerdoti: ĩique agis ꝯ̃ me: ego dedi ancillã
meã ĩ ſinu tuo. i. ꝯceſſi ꝓuidẽtiã acq̃rẽdi ꝛ ꝯſeruãdi neceſſaria
vitę vſq; ad tẽpus: q̃ vides q̄ ꝯcepit filiũ. i. mltã pecuniã: de-
ſpectui me habet: iudicet dñs inter me et te. Prouerb. xxx. c.
Per tria mouet̃ terra: et quartum quod non poteſt ſuſtinere:
per ſeruũ cum regnauerit: per ſtultũ cum ſaturatus fuerit ci-
bo: per odioſam mulierem cũ in mr̃imoniũ fuerit aſſumpta:
Hęc eſt ſuperbia/ quę ẽ odibilis deo ꝛ hoībꝰ: vt dicit̃ Eccj.
x. a. Et per ancillam cũ fuerit hęres dñę ſuę. i. ſucceſſerit dñę
ſuę: Hęc eſt cupiditas/ quę ſępe ſuccedit charitati. Q: aũt hę
ancillę habitẽt in domo ſummi ſacerdotis: id eſt cupiditas et
auaricia/ dicitur Hiere. vj. c. A minore vſq; ad maiorem oẽs
auaricię ſtudent: ꝛ a ꝓpheta vſq; ad ſacerdotem cuncti faciũt
dolum: male acq̃rendo: Hoc eñi docet ſecũda ancilla. Viri q̃
tertio faciunt petꝝ apoſtoloꝝ principẽ negare ieſum ſũt adu-
latores: quorum magna multitudo habitat in domo ſummi
ſacerdotis. Matth. xj. a. Ecce qui mollibꝰ veſtiunt̃/ in domi-
bus regum ſunt. Unde dicit Hieroꝰ. Ecce q̃ ponũt puluina-
ria ſub omni cubito/ qui vitam peccantiũ palpãt/ nõ pũgũt:
habitant in domibꝰ regũ: ſed vita rigida et ꝑdicatio vera de-
bet declinare molliũ pallacia/ q̃ frequentãt mollibus induti.
Gregꝰ. Johãnes baptiſta nõ fuit mollibꝰ veſtitꝰ: q: vitã pec
cãtiũ blãdimẽtis nõ fouit/ ſ; aſpere icrepauit/ ꝛ iõ ĩ deſertis habi
tauit. Prouer. xxix. b. Princeps q̃ libent̃ audit ṽba mẽdacij:
oẽs miniſtros habet impios. Ezech. xiij. c. Vę q̃ cõſuũt pul-
uillos ſub oĩ cubito manꝰ: ꝛ faciũt ceruicalia ſub capite vni-
uerſę carnis. Eccj. xx. b. Fatuo. i. ꝑlato tali/ non erit amicus:
et nõ erit gratia in bonis illius: qui eñi edunt panẽ illius falſę
linguę ſũt. k Nec ſcio neq; noui q̃d dicas: Scḋm
Amb. Neſcio q̃d dicas. i. nõ approbo. Sed nõ oportet excu
ſare petrũ: q: apte negauit chriſtũ: q: vt dicit Beda: vere ne-
gat chriſtũ qui ſe negat eius diſcipulũ eſſe. Et dicit Chryſ.
Triplex eſt incuſatio petri: Prima/ q: dño ꝯdixit: Scḋa/ q:
alijs ſe ꝑtulit: Tertia/ q: ſibi totũ impoſuit/ ꝛ poſtea negauit.
Sed q̃re ꝑmiſit dñs petrum negare qui tantũ diligebat eũ:
Chryſ. Ut ꝯfũdat̃ marciõ/ vt de ſe nemo ꝑſumat: vt chriſto
in oĩbꝰ credat:

a Sũmꝰ aũt ſacerdos ſcindẽs
b veſtimẽta ſua/ ait: Quid ad-
c huc deſideramꝰ teſtes: Audi-
d ſtis blaſphemiã: q̃d vobis vi
e detur: Qui omnes condẽna-
uerũt eum eſſe reum mortis.
f Et cęperunt quidam ꝯſpue-
re eum ꝛ velare faciem eiꝰ ꝛ co
laphis eũ cędere ꝛ dicere ei:
g ꝓphetiça. Et miniſtri alapis eũ
h cędebant. Et cum eẽet petrꝰ
i in atrio deorſum: venit vna
ex ancillis ſummi ſacerdotis:
et cum vidiſſet petrum calefa-
cientem ſe: aſpiciens illũ ait:
Et tu cũ ieſu naçareno eras.
k At ille negauit/ dicens: Neq;
ſcio neq; noui quid dicas.

ſi omnibꝰ credat: vt alij ſibi caueāt ⁊ chriſto credāt: vt compꝛimatur eius audacia. i. ſuperbia: vt ſciat qualiť alios inſtruat. Unde Eccl. xxxj. b. Intellige que ſunt ꝓximi tui ex teipſo. Gal. vj. a. Si ꝑoccupatꝰ fuerit homo in aliquo delicto / vos qui ſpūales eſtis: inſtruite hmōi in ſpū lenitatis: ꝯſiderans te ipſū ne ⁊ tu tempteris.

a Et exijt foras ante atrium et b gallus cantauit. Rurſus aūt cū vidiſſet illū ancilla / cepit dicere circūſtantibꝰ: qꝛ hic ex c illis ē. At illē iterū negauit. d Et pōſt puſillū rurſus q̄ aſtabant / dicebāt petro: Uere ex illis es: nam ⁊ galileus es. Il e lē autem cepit anathematiçare ⁊ iurare / qꝛ neſcio hominez iſtū quē dicitis. Et ſtatim iterum gallus cantauit. Et recordatus eſt petrus verbi qḋ dixerat ei ieſus: pꝛius q̄ꝫ gallus cantet bis / ter me negabiſ: Et f cepit flere.

a Et exijt foras ante atriū et gallus cantauit. .26.g. j.22.f. h.18.c. Hic fuit pmꝰ gallicantꝰ: de quo omēs alij euāgeliſte tacēt: añ quē fuit īchoata trina negatio petri ⁊ ante ſecūdū ꝯſumata: vt dicit Hieroꝰ. Marcꝰ ponit pmū añ quē fuit īchoata trina negatio: omēs alij ponūt tm̄ ſcōm añ quem fuit conſummata. Et nota ꝙ ſicut ſancti de tpe negatiōis petri diuerſimode ſentiūt / licet ꝟitas ſit vt dictū ē ꝙ añ pmū gallicātū fuit inchoata ⁊ ante ſecūdū ꝯſūmata: ita et de loco diſſentiūt. Augꝰ in lib. de ꝯcoꝛ. euāgeliſtarū videť velle ꝙ oēs tres negationes fuerint ī atrio anne. Hieroꝰ et Beda volūt ꝙ ſemel negauit petrꝰ ī domo anne: et bis ī domo caiphe: Et h̄ videť ſm ſeriē lr̄e Joh. xviij. Sed intellige Aug. dixiſſe ꝑoccupādo / alios recapitulādo. b Rurſus aūt cū vidiſſet illū ācilla / cepit dicere circūſtātibꝰ cū q̄bꝰ caleſaciebat ſe petrꝰ: vt dic Augꝰ. c At ille iterū negauit: inquiſitus ab illis. Augꝰ. O noxia ſunt colloquia puoꝝ q̄ cogūt petrū negare deū: vl' hoīez ſe nō noſſe quē inter diſcipłos ꝯfeſſꝰ fuerat dei filiū. Uñ. j. Corl. xv. c. Corrūpūt bonos mores ⁊c̄. d Et poſt puſillū. In h̄ puſillo exiuit petrus: et reuerſus ſtans ad locū: vt diciť Joh. xviij. e. iterū negauit. Lucas ait: ꝙ facto iteruallo vniꝰ hoꝛe. e Ille autem cepit anathematiçare. Nō ē iſta vox vt illa: Et ſi omnes ſcandaliçati fuerint: ſed non ego. Judic. ix. e. Ubi eſt nunc os tuū quō loquebaris: vbi ē abimelech vt ſeruiamꝰ ei: dem. c. Itē. ij. Regl. xvij. b. Foꝛtiſſimꝰ quiſq̄ȝ cuiꝰ coꝛ eſt quaſi leonis pauoꝛe ſoluetur. Amos. vj. c. Deteſtoꝛ ego ſupbiam iacob. i. ꝓſumptionē petri. Prouerb. viij. b. Os bilingue deteſtoꝛ. Prouerb. xvij. c. Qui inuertit linguam ſuam incidet in malum. Et nota ꝓceſſum petri. Primo dixit: Non ſcio neq̄ȝ noui quid dicaſ. Secūdo cū iuramēto negauit: vt dicit Matheus. xxvj. g. Tertio cepit anathematiçare ⁊ iurare: neſcio hominē. Remigiꝰ. Quia īmoꝛari in peccato dat incrementū ſcelerū: et qui ſpernit modica paulatim decidet. ij. 19. a. Gregꝰ. Peccatum qḋ per penitentiam non diluitur: mox pondere ſuo ad aliud trahit. f Et cepit flere. Sic ad ꝑdicatoꝛis vocem peccatoꝛ peccati ſui reminiſciť ⁊ coꝛde compungitur ⁊c̄.

Et confeſtim mane ꝯſiliū facientes ⁊c̄. Expoſi. Capi. XV. Iſtud capitulū diuidiť in q̄nq̄ȝ partes. In pꝛima agitur de chꝛiſti ligatione ⁊ traditione et accuſatione: quia vinctū tradiderūt ꝑſidi in multiſ accuſantes eum. In ſecūda agitur de chꝛiſti adiudicatiōe ad moꝛtez et multiplici eius illuſione. ibi: Pilatus aūt volens ſatiſfacere. In tertia agitur de chꝛiſti crucifixione ⁊ latronū ac iudeoꝝ multiplici irriſiōe: ibi: Et poſtq̄ȝ illuſerāt ei. In q̄rta agitur de chꝛiſti expiratiōe ⁊ ſolis obſcuratiōe: ibi: Jeſus aūt emiſſa voce. In q̄nta ⁊ vltima agiť de officio ſepulture: ibi: Et cū iā ſero eſſet factū. Narrata ḡ ſerie negatiōis petri / redit marcus ad narrationē dñice paſſiōis ⁊ ꝯtinuatur ſupioꝛi facto: ibi: Et ceperūt q̄dā ꝯſpuere eum: Et ſic per totā noctē illuſerūt ⁊ verberauerunt ⁊ etiā ſine ſomno: in quo oſtendiť immēſitas malicie eoꝝ qui per totā noctē vigilauerūt ad illudendū ⁊ verberandū. Et mane facto ad idem ⁊ peius ꝯueniunt. Hiere. ix. b. Docuerūt linguā ſuā loq̄ mēdacium: vt inique agerēt laboꝛauerūt. Prouerb. iiij. c. Nō doꝛmiunt niſi cū maleſecerint: ⁊ nō capiť ſomnꝰ ab eis niſi ſupplātauerint. g Et ꝯfeſtim mane. Hoc idem mane dicitur Eccs. x. c. Ue tibi terra cuiꝰ rex puer eſt: ⁊ cuiꝰ ꝑncipes mane comedūt. Eſa. v. c. Ue qui ꝯſurgitis mane ad ebꝛietatem. Illi autez iam ebꝛij erant. Job. xxiiij. c. Mane pmo conſurgit homicida. h Cōſiliū faciētes: De quo dicit iacob Geñ. xlix. a. Simeon et leui vaſa iniq̄tatis in ꝯſiliū eoꝝ non veniat anima mea. i Cū ſenioꝛibuſ et ſcribis: De quibus Daniel. xiij. a. Egreſſa eſt iniq̄tas a ſenioꝛibus iudicibus qui videbanť regere populum. k Uincientes ieſū. Iſta vinculatio chꝛiſti figurata fuit Judic. xvj. e. in ſanſone victo a dalila ⁊ tradito philiſteis occidendū. Dalila enī ſitula interꝑtatur: ⁊ ſignificat ſynagogam: que ad modum ſitule purum liquoꝛē non retinet ſed quiſq̄liaſ tm̄. Eccl. xxj. c. Coꝛ fatui q̄ſi vas ꝯfractū: ⁊ omnē ſapiāz nō tenebit. Et. xxvij. a. Sic ī ꝑcuſſura cribꝛi remanebit puluis: ſic apoꝛia hoīs ī cogitatu illiꝰ. Sanſon interꝑtať ſol eoꝝ: Hic eſt chꝛiſtus: q̄ ē verꝰ ſol omniū electoꝝ. Malach. vlt. a. Uobis timētibꝰ deū oꝛietur ſol iuſticie ⁊ ſanitas ī pēnis eiꝰ. Sanſon maxilla aſini mille philiſteos ꝓſtrauit: et de eadem fontē aque viue ꝓduxit: ita chꝛiſtus ſimplici pꝛedicatione ſua ⁊ apoſtoloꝝ / demones et iudeos ꝯuicit: et ſitiēti populo fontē doctrine aperuit. Hic tñ ligatus a dalila traditur philiſteis. i. chꝛiſtus ligatus a ſynagoga tradiť gentilibꝰ. l Pilato. Pilatus os malleatoris interꝑtať: ⁊ ſignificat hereticos: per quos diabolꝰ malleat eccleſiā. De quo Hiere. l. d. Cōfractꝰ eſt ⁊ ꝯtritꝰ malleus vniuerſe terre. Herodes interꝑtať gloꝛians in pellibꝰ: ⁊ ſignificat iudeos: q̄ ī lege ſcripta gloꝛianť: Sicut dicit apl's Roma. ij. d. Qui gloꝛiaris in lege / per legis ꝑuaricationē deum inhonoꝛas. Uterq̄ȝ ieſū illuſerūt: et illuditur adhuc in membꝛis. Et vtriſq̄ȝ ſūmi ſacerdotes illudendū tradiderūt: qꝛ ipſi ſunt cauſa vtriuſq̄ȝ illuſionis / pꝛopter malum exemplū. Roma. ij. d. Nomen dei per vos blaſphematur inter gentes ⁊c̄.

f g h Et confeſtim mane cōnſiliū facientes ſūmi ſa- i cerdotes cūm ſenioꝛibus ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo con- k cilio vinciētēs ieſum duxerūt ⁊ l m tradiderūt pilato. Et intērrogauit eū pilatꝰ: Tu es rex iudeo- n rū: At ille rñdeſ ait illi: Tū di-

Matth. 26. g. Luc. 22. g.

A Matth. 27. a. Luc. 23. a. Joh. 18. c.

Matth. 27. b. Luc. 23. a. Joh. 18. g.

m Et interrogauit eū pilatꝰ ⁊c̄. Joh. xviij. e. legitur ꝙ pilatus ieſum ſibi traditū introduxit in domū ſuam: iudeis nō intrantibꝰ pꝛetoꝛiū ne ꝯtaminarenť: Cui ſecreto tūc locutus eſt pilatus: et poſtea exiuit ad iudeos ad oſtium domꝰ domino intꝰ remanēte: ⁊ dixit eis pilatꝰ: Quā accuſationē haberēt aduerſus hoīez iſtū: q̄ dixerūt: niſi malefactoꝛ eſſet non tradidiſſemꝰ eum tibi. Introiuit ergo pilatus ad ieſum: et ibi locutus eſt cum eo: et egrediens iterū ad iudeos adduxit ieſū foꝛas: ⁊ coꝛam iudeis dixit: Tu es rex iudeoꝛum: nullum crimen imponēs ei: ſicut ſacerdotes / qui etiā falſos teſtes cōtra eū ꝯduxerūt. O aūt tm̄ verbo iterrogat ꝑſes ieſum / fecit vt cauſam ipſius diligenter examinaret: ſicut dicit Job. xxix. c. de ſeipſo: Cauſam quā neſciebam diligētiſſime inueſtigabā. k Uincientes. Glo. Mos erat iudeis vt quē moꝛti adiudicaſſent vinctum iudici traderent. Et notandū ꝙ non tūc pꝛimo ligauerūt: ſed mox comꝑhenſum nocte in hoꝛto: vt Joh. xviij. b. dicit: et ſic adduxerunt eum ad annā pꝛimū. n Tu dicis. Nō dicit: Ego ſū / ne calūniādi occaſionē daret. Nec dicit: Non ſum: quia falſum diceret: ſed ſic temperat reſponſum vt vtraq̄ȝ pars elici poſſit. ſ. tu dicis q. d. ego non dico ſed tu / ⁊ ego nō nego Et nota / ſacerdoti rñdēs dixit: Tu dixiſti: vt dicit Matheꝰ. xxvj. f. hic pilato rñdēs ait: Tu dicis: Quare hoc: Hilarius. Quia ſacerdos legē viderat que chꝛiſtum futuꝝ pꝛedixerat: Pilatꝰ ſignificat gentilitatē que legis

ignara per fidem p̄ſentem ꝯſecuta eſt ſalutē. a ¶Et accu/
ſabāt eū ſūmi ſacerdotes i mltis. Hoc ſupplet Lucas.
xxiij.a. quō eum accuſabant de doctrina dicētes: Commouit
vniuerſam gentem: incipiens a galilea ꝛc. Et quō pilatus au/
dito ꝙ galileus eſſet: miſit eū ad herodem tetrarchā galilee:
ne incōſulto eo gali/
leū hoīem iudicaret.
Luc.23.a. Herodes aūt remi/
Joh.18.f. ſit eū veſte alba indu
tū: qđ ē ſcđa illuſio.
Matth.27.b. Prima eni fuit quā/
do operiētes faciem
eius ꝛ p̄cutientes eū
†Matth.26.g. dicebāt: Propheti/
Matth.27.b. ça chriſte qs te p̄cuſ/
Luc.23.c. ſit? b ¶Vide in
Joh.18.g. quātꝭ te accuſāt.
In trib᷑ maxie accu
ſabāt eū. Primo: q̄2
ſe filiū dei faciebat:
vn̄ ꝛ ſm legē eoꝝ de
bebat mori. Scđo:
Ar. †illum q̄2 dicebat ſe eſſe re/
gem: et omis taliſ ce
ſari ꝯdicit. Tertio:
q̄2 ꝓhibebat tribu/
tum dari ceſari: hoc
tn̄ quaſi aptū mēda/
ciū neglexit pilatus:
q̄2 audierat eū r̄ndiſ/
ſe: Reddite q̄ ſūt ceſaris/ceſari: Matth.xxij.c. Sed tn̄ đ re/
gno eū queſiuit/dicēs: Tu es rex iudeoꝝ? c ¶Jeſus autē
ampli᷑ nihil r̄ndit. Glo. Ne crimen diluēs a p̄ſide dimit/
teret/ꝛ crucis vtilitas differret. Scđo/vt ſic oſtēderet eos in/
dignos ſua collocutiōe. Tertio/vt ſuos doceret criminatiōes
et accuſationes falſas magis tacendo ꝗ defendēdo eſſe ſupe/
randas. Threñ.iij.e. Ex ore altiſſimi nō egredient neqꝫ bo/
na neqꝫ mala. Roma.xij.d. Nō vos defēdētes chariſſimi ſed
date locū ire. d ¶Jta vt miraret. Chryſ. Eteni admira/
tione dignū erat videre ſilentem eū qui tot habebat dicere.
e ¶Pilat᷑. Triplici rōne noluit ei dn̄s r̄ndere. Prima fuit:
q̄2 ea in q̄bus accuſabāt ipſum erāt manifeſte falſa: ꝛ iō rūſio/
ne indigna. Scđa ratio fuit: q̄2 volebat adimplere ſcripturaꝫ:
q̄2 de eo erat ꝓphetatum/ Eſa.liij.c. Sicut agn᷑ corā tonden
te ſe obmuteſcet ꝛ nō aperiet os ſuū. Tertio: q̄2 noluit impe/
dire ſuā paſſionē/ vt p̄tactū eſt. f ¶Et cū aſcendiſſet tur/
ba ꝛc. Hiero᷑. Jdem nomē ꝓpt ꝯuenientiā ſoni reputat bar
rabas et barabbas: et tn̄ barrabas interp̄tat fili᷑ mgr̄i: a bar
qđ eſt filius: ꝛ rabi qđ eſt mgr̄. Barabbas v̄o fili᷑ p̄ris: a bar
qđ ē fili᷑ ꝛ abba qđ eſt pater: et ſignificat antichriſtū quē iu/
dei chriſto p̄ferēt. Vn̄ Joh.viij.f. Vos ex p̄re diabolo eſtis
Moraliter et voluntatē p̄ris v̄ri vultis facere. Moralit. Barrabas eſt
vetus homo: ieſus nou᷑ homo Vterqꝫ ligatus eſt. Sed ille
vinculis pctōꝝ: Prouerb.v.d. Jniquitates ſue capiunt im/
piū ꝛ funib᷑ pctōꝝ ſuoꝝ quiſqꝫ ꝯſtringit. Jſte v̄o ligat᷑ ē vin
culis p̄ceptoꝝ. Vn̄ Eccl.vj.d. Decor vite ē in illa: ꝛ vincula
illi᷑ alligatura ſalutiſ. Bon᷑ p̄ſes laborat ſoluere nouū ꝛ dimit
tere liberū: ſ turba clamat ꝓ veteri dimittēdo ꝛ nouo ꝯdem/
nādo. Que ē iſta turba? Certe mala ſocietas/carniſ voluptaſ/
mūdi vanitaſ/demōiſ iniq̄tas/ꝓpria fatuitaſ/parētū carnalitaſ.
Exo.xxiij.a. Nō ſeq̄ris turbā ad faciendū malū: nec in iudi/
cio plurimoꝝ ſentētie acq̄eſces. g ¶Sciebat eni ꝙ p̄ in/
uidiā tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes. Chryſ. Qua/
re ḡ nō liberabat eū? Si dic: nō erat ei tutū dimittere illū/cui
imponebat ꝙ ſe regem faciebat. Eſto: oportebat ḡ oportuni/
tates q̄rere ꝛ ꝯiecturas: puta ſi exercitum colligebat: ſi pe/
cunias: ſi arma. h ¶Pilatus autem ꝛc. Hiero᷑. Mul/
tas q̄rit pilat᷑ occaſiones/vt ieſū cū beniuolētia populi li/
beraret. Ad minus ponunt tres ad lr̄am. Prima eſt collatio
barrabe. Scđa ē ꝯlatio ſentētie. Tertia remotio culpe. Pri/

a cis. Et accuſabāt eū ſūmi ſa/
cerdotes i multꝭ. Pilat᷑ autē
rurſū interrogauit eū/ dicens:
b Non r̄ndes quicꝗ? Vidē in
c quātis te accuſant. Jēſus au
d tem ampli᷑ nihil r̄ndit/ ita vt
e miraret pilat᷑. Per diē aūt fe
ſtū dimittere ſolebat illis vnū
ex vinctꝭ quemcūqꝫ petiſſet.
Erat aūt q̄ dicebat barrabas
q̄ cū ſeditioſis erat vinct᷑ q̄ in
ſeditiōe fecerat homicidium.
f Et cū aſcendiſſet turba/cepit
rogare ſic̄ ſp̄ faciebat ill'. Pi
lat᷑ aūt r̄ndit eis ꝛ dixit: Vul
tis dimittā vob regē iudeoꝝ?
g Sciebat eni ꝙ p̄ inuidiaꝫ tra/
didiſſent eū ſūmi ſacerdotes.

Pontifices aūt ꝯcitauerunt
turbā/vt magꝭ barrabā dimit
b teret eis. Pilat᷑ aūt iterū re/
ſpondēs ait illis: Quid ergo
vultꝭ faciā regi iudeoꝝ? At il/
li iteꝝ clamauerūt: Crucifige
eū. Pilat᷑ v̄o dicebat illis:
Quid enim mali fecit? At illi
i k magis clamabant: Crucifige
eum. Pilatus autem volens
populo ſatiſfacere/dimiſit il/
l lis barrabam ꝛ tradidit ieſum
flagellis ceſum vt crucifige/
m retur. Milites autem duxe/
runt eum in atrium pretorij ꝛ
conuocant totam cohortem ꝛ
induunt eum purpura: ꝛ im/
n pōnūt ei plectētes ſpineā co/

mo eni contulit barrabā latronē chriſto innocēti/vt ex ipa col
latione oſtenderet chriſtū potius eſſe dimittendū. Scđo q̄ſi
de ſentētia heſitās/ait: Quid vultis vt faciā regi iudeorum?
Tertio culpā ab eo remouet dicēs: Quid eni mali fecit? q.d.
nihil. Vtinā hoc dicerēt iudices nr̄i q̄ reos abſoluūt ꝛ inocē/
tes ꝯdemnāt. Pro/
uerb.xvij.c. Qui iu
ſtificat impiū ꝛ q̄ cō Matth.27.
demnat iuſtū/abomi Luc.23.
nabil' ē vterqꝫ apud Joh.18.
deū. i ¶At illi ma
gis clamabant.
Glo. Jnſanie ſue ſa/
tiſfaciētes: nō inter/
rogationi r̄ndētes p̄/ B
ſidis. k ¶Crucifi
ge eū. Similit cla/
mas tu quotiēs pec/
cas mortalit. Heb.
vj.a. Rurſū crucifi/
gentes i ſemetipſis
filiū dei. Hic eſt cla/
mor: de q̄ Eſa.v.b. Matth.27.
Expectaui vt face/ Joh.19.
ret iudicium: et ecce
clamor ꝛ iniq̄tas. l
¶Et tradidit ieſū
flagellis ceſum.
Chryſ. Quare fla/
gellis ceſū? R̄ndet.
Vel grām facere volebat: vel iudicij ſtēma componere: vel
romanis legib᷑ ſeruire: q̄ crucifigendos iubēt pri᷑ flagellari:
vt ſic extorqueat ab eis/ ſi quos in ſcelere ſocios habuiſſent:
vel vt iudei penis illi᷑ ſatiati mortē illi᷑ vltra nō ſitirēt. Jpſe
aūt chriſt᷑ flagellari voluit: vt nos a flagellis liberaret. Vnde
Eſa.liij.b. Diſciplina pacis nr̄e ſup̄ eū. m ¶Milites aūt
duxerūt eū ꝛc. Hiero᷑ dicit/ ꝙ obijciebāt dn̄o ꝙ vſurpaſ/
ſet imperiū i ꝓplo iudeoꝝ. Hiero᷑. Corā omni ꝓplo illuſiōib᷑
dn̄m exponūt/exuētes eū veſtib᷑ ſuis: ꝛ iduētes eū chlamy/
de coccinea q̄ reges vtunt: pro diademate imponētes ei᷑ ca/
piti coronā ſpineā: pro ſceptro regali calamū ſiue arundinem
in manu ei᷑ dederūt: et deinde q̄ſi regi flectentes genua dice/
bant: Aue rex iudeoꝝ: et p̄cutiebant caput ei᷑ arundine: ꝛ cō/
ſpuebāt in eū. Et poſt multas illuſiōes exuerūt eū chlamyde
coccinea: ꝛ inductes eū veſtib᷑ ſuis duxerūt eū ad locū cruci/
fixionis. Myſtice. Milites pilati ſunt demones: q̄ ſpolia/ Myſtice
uerūt ieſum veſtib᷑ ſuis. i. iudeis: ꝛ iduerūt occaſionalit eum
chlamyde coccinea. i. gentili eccleſia/ fide paſſiōis rubricata.
Rurſus ea exuit ꝛ veſte ſua induit: q̄2 in fine tempoꝝ gētilita
te recedēte iudea ꝯuertet. Et h̄ ē qđ dicit Roma.xj.d. Ceci/
tas ex p̄te cōtigit in iſrael donec plenitudo gentium intraret
et ſic omnis iſrael ſaluus fieret. Moraliter v̄o milites pila/ Moraliter
ti ſūt mali p̄lati: q̄ pilato. i. diabolo militāt p̄ auariciā ꝛ rapi/
nam. Hi veſte ſua chriſtū exuūt. i. cetu fideliū: quos exēplis
malis ei auferūt. Chlamys coccinea q̄ chriſtū induūt eſt cet᷑
ꝯſanguineoꝝ quos in eccleſia inſtituūt ad ei᷑ illuſionē ꝛ iniu/
meliā. Vn̄ Michee.iij.c. Audite h̄ p̄ncipes dom᷑ iacob: et
iudices dom᷑ iſrael q̄ abominamini iudiciū ꝛ oia recta p̄uerti
tis: q̄ edificatis ſion in ſanguinib᷑. i. eccleſiā de ꝯſanguineis.
Sed h̄ mir eſt: q̄2 eſite ad crucē exuūt eū chlamyde coccinea:
q̄2 tales dn̄i paſſionib᷑ cōmunicare nō voluūt/ſed de bonis ei᷑
ditari ꝛ delectari voluūt: ſicut dicit Amos.vj.b. Bibētes vi/
nū in phialis ꝛ optimo vnguento delibuti: ꝛ nihil patiebant
ſup̄ ꝯtritiōe ioſeph. n ¶Et imponūt ei plectentes ſpi
neā coronā ꝛc. i. ſicut p̄ chlamydē coccineā cet᷑ ꝯſangui/
neoꝝ intelligit quib᷑ p̄lati chriſtū induūt/eos in eccleſia inſti
tuētes: ſic p̄ coronā ſpineā cet᷑ ambitioſoꝝ ꝛ alioꝝ pctōꝝ/pl᷑
ꝗ ſpine ꝯgregate pungentiū accipit. Vn̄.ij. Regl.xxiij.a.
Preuaricatores q̄ſi ſpine euellēt vniuerſi. Eſa.xxxiij.b. Spi
ne ꝯgregate igne cōburēt. Caput chriſti ē eccſiaſtica dignitaſ
id eſt locus ſuperior

id eſt eſt locus ſuperior in corpore chriſti qd̕ ē eccleſia. Quid ergo eſt corona ſpinea in chriſti capite: niſi ambitioſi ⁊ auari ī eccleſiaſtica dignitate? Et certe tot ſpinas ponunt prelati in corona dn̄i: quot malos cōſtituunt in eccleſiaſtica dignitate. Unde ſponſa chriſti admirans ⁊ dolens de tali corona ſpon/
ſi ſui: dicit Cant.
iij.d. Egredimini fi/
.27.d. lie ſiō ⁊ videte regē
.19.a. ſalomonem in diade
mate quo coronauit
eum mat ſua. Bea/
tus Bern. Non de/
cet ſub ſpinato capi/
.27.d. te membrum eſſe de
licatum: quare ergo
clerici in capite ſuo
ſerta de floribus por
tant in cōtumeliā ſal
uatoris? Eſa.xxviij.

a ronam: et cęperunt ſalutare
eum: Aue rex iudęorum. Et
b percutiebant caput eius arun
dine: et conſpuebant eum: et
ponentes genua adorabant
c eum. Et poſtq̄ illuſerunt ei
exuerunt illum purpura/ ⁊ in/
duerunt eum veſtimentis ſu/
d is: et educunt illum vt crucifi

a. Ve corone ſup bie ebrijs ephraim flori decidenti. a Et cęperūt ſalutare eum. Iſta ſalutatio deriſio ē. Sic multi eum ſalutando: id eſt horas cantādo deridēt: id eſt blaſphemant: Sicut dic̄ Aug⁹. Lingua laudant: vita blaſphemant. Eccl.xv.c. Nō ē ſpecioſa laus i ore peccatoris. Sapiētię eñ dei aſtabit laus in ore fideli. Nunquid deriſio eſſet ſalutare regem/ dorſo verſo ad eum: et facie auerſa ab eo? Sic ſalutat̄ id eſt laudatur chriſtus a multis Dorſum habent ad chriſtū: ſed faciem cordis habēt aduerſam: aliud cogitātes et aliud intendētes. Eſa.xxix.d. Populus iſte ore ſuo ⁊ labijs ſuis glorificat me: cor autem eius longe eſt a me. Ezech.viij.f. Ecce in oſtio templi dn̄i inter veſtibulum ⁊ altare viginti quinq̄ viri dorſa habentes contra tēplū dn̄i ⁊ facies ad orientē ⁊ adorabant ad ortum ſolis. b Et ꝑcutiebāt caput ei⁹ arūdi/
ystice ne. Myſtice: Caput chriſti de⁹ eſt: vt dicit̄.j.Cor.xj.a. Arūdo aūt ē ſacra ſcriptura: q2 arūdine ſcribit̄. Chriſti ergo caput arundine percutiūt heretici: qui chriſti diuinitatē negātes/ errorem ſuū auctoritate ſacrę ſcripturę defendūt. In faciem eius conſpuunt: qui verba contumelioſa de corde maligno in eū vel in membra eius euomūt. Et irridēt hypocritę: q̄ corde ſuperbo ⁊ doloſo ante chriſtum ſe humiliant: De q̄bus dicitur Eccl.xix.d. Eſt qui nequiter ſe humiliat: ⁊ plena ſunt interiora eius dolo. Propter hanc genuflexionem iudęorum qua dominum irriſerunt/ non facit eccleſia in die paraſceues genuflexionem pro ipſis: cum tn̄ facit pro hereticis ⁊ paganis. Et hęc fuit tertia illuſio chriſti. Prima ſiquidē fuit ī domo caiphę ſummi ſacerdotis: quando in eius faciem expuētes et velantes/ et alapas inferentes dicebant: Prophetiza chriſte quis eſt qui te percuſſit. Secunda fuit in domo herodis: quādo induerunt eum veſte alba. Tertia fuit hic.ſ. in pretorio iudicis: quādo indut⁹ eſt chlamyde coccinea. Pro hac triplici illuſione a fidelibus recompēſanda/ triplex honor in die paraſceues domino exhibetur/ trina genuflexione ⁊ laudū decantatione: ⁊ hoc in lingua latina ⁊ gręca: Tertia enim lingua: id eſt hebraica ſilebit a laudib⁹ chriſti vſq̄ in finem ſeculi: et tūc primo ſoluetur. De qua dicit̄ Eccl. xxviij.b. Lingua tertia multos cōmouit. Verba gręca q̄ dic̄ eccl'ia deū laudādo ⁊ genuflectēdo ſūt αγιοσ/ agios: ο θέοσ/ o theos: ισχυροσ/ iſchyros. Verba latina ſūt: Sāct⁹ de⁹: ſanct⁹ fortis: ſanct⁹ et imortalis. Significat aūt h̄ triplex illuſio chriſti triplicē illuſionē qua illudit̄. Primo a clericis: hęc fuit in domo pontificis. Secundo a laicis chriſtianis: hęc fuit in domo herodis principis ſecularis. Tertia ab hereticis ⁊ infidelib⁹: hęc fuit ī pretorio iudicis infidelis. Iob.xxx.a. Nunc derident me iuniores tempore/ quorum non dignabar patres ponere cū canibus gregis mei: quorum virtus manuū mihi erat pro nihilo: et vita ipſa putabant̄ indigni: h̄ ad hereticos. Egeſtate et fame ſteriles: hoc ad laicos. Et.ī. Filij ſtultorꝫ et ignobilium et in terra penitus non parentes: nunc autē in eorum canticū verſus ſum: hoc ad clericos c Et poſtq̄ illuſerūt ei ⁊c. Ecce i pretorio indutus chlamyde coccinea chriſtus illudit̄:

vadens ad crucem ſuis veſtimentis induit̄: et q̄d h̄ ſignificat niſi quia nobiles ⁊ diuites dn̄m in proſperitate et ꝑcipiendis eius beneficijs/ quaſi boni comites vndiq̄ circūſtant: ſed ī tribulatione ⁊ paſſiōe dimittūt? Unde ipſemet dic̄ in Ps. Pro Ps.16.
ijcientes me nunc circūdederūt me ſicut apes: ⁊ exarſerūt ſi/ Ps.117.
cut ignis in ſpinis.
Eccl.vj.a. Eſt ami
cus ſm tempus ſuū Matth.27.d.
et non permanebit ī Luc.23.d.
tempore tribulatio/
nis. E contrario dn̄
fuit in pretorio exu/
tus fuit veſtibus ſu/
is: ſed vadēs ad cru
cem reindut⁹ ē illis:
et quid/ niſi quia ſan
cti qui ſūt veſtes dn̄i Matth.27.d.
curias principum et
dignitates ⁊ delitias

e gerent eum. Et angariauerūt
pretereuntem quempiam ſi/
monem cyreneum venientem
f de villa/ patrem alexandri et
ruſi/ vt tolleret crucem eius.
g Et perducunt eum in golgo/
tha locum: quod eſt interpre/
h tatum caluarię locus. Et dā/
bant ei bibere myrrhatū vinū

fugiunt: ſed dn̄m crucis martyrio comitant̄. In veſte aliena illuditur chriſtus: ſed in ꝓpria ad crucem ducitur: Et certe qd̕ hic factum eſt ad litterā/ fit hodie ſpiritualit̄. Chryſ. Quę nobis eſt cura cōtumelię poſtq̄ chriſtus paſſus eſt? Eteni vltimus termin⁹ cōtumelię erat qd̕ fiebat ei: Neq̄ enim vna particula ſed vniuerſum corpus per totum iniurias patiebat̄: caput per coronam: manus per arundinē: os per acetum: facies conſpuebat̄: genę vellebant̄. d Et educūt illū vt crucifigerēt eū/ extra ciuitatē. Heb.xiij.c. Exeam⁹ ad eū ⁊c. e
Et angariauerūt ꝑtereūtē quēpiā ſimonē ⁊c. My Myſtice
ſtice: Per iſtū ſimonem qui portat crucem dn̄i in angaria: ſignificant̄ hypocritę qui labores multos ſuſtinēt in hoc mūdo pro laude humana: Sicut dicit dn̄s Matth.vj.b. Cum ieiunatis nolite fieri ſic̄ hypocritę triſtes: extermināt eni facies ſuas vt appareant hominib⁹ ieiunantes: Amē dico vobis accęperunt mercedem ſuam. Beatus Bern. Ve portantib⁹ crucem: nō ſicut ſaluator ſuam: ſed ſicut ille cyreneus alienā. Amos.ix.b. Nunq̄d non aſcēdere feci ſyros de cyrene? Crucem igitur alienam portant omnes: qui in hoc mūdo non pro chriſto ſed pro mūdo laborāt. Suam portant crucem: q̄ pro chriſto laborant ⁊ pro ſuis exceſſib⁹ diluendis. Unde Luc. ix.c. Si quis vult venire poſt me tollat crucē ſuam/ non alienam ⁊ ſequatur me. Scd̄m Hiero. Per ſimonem ſignificat̄ gentilis populus: tum quia gentilis fuit: et quia obediens interpretatur. Et de illo populo dicit̄: Populus quē non cog/ Ps.17.
noui ſeruiuit mihi. Simon igit̄ crucem dn̄i portat: q2 populus gentilis fide paſſiōis ſuſcępta paſſionē pro chriſto ſuſtinuit. Et bene dr̄ cyrene⁹/ qd̕ interꝑtat̄ heres: q2 obediēdo heres dei ⁊ coheres chriſti effect⁹ eſt: Sicut dicit̄ Roma.viij. c. Si filij ſum⁹ ⁊ heredes: heredes q̄dem dei/ coheredes aūt chriſti. Eph.ij.d. Iam non eſtis hoſpites ⁊ aduenę: ſed eſtis ciues ſanctorꝫ ⁊ domeſtici dei. f Pr̄em alexādri ⁊ ruſi: magnę opiniōis. g Et ꝑducūt eū i golgotha locū. Golgotha nomē ſyrum eſt: et interꝑtatur caluarię: vt dicit Hiero⁹. Nō ꝓpter caluitiū adę/ qd̕ q̄dam dicūt ibi ſepultū: ſed ꝓpt decapitationē damnatorum. Adam eni iuxta hebron ſepultus ē: vt dicit̄ Ioſue.xxiiij. Caluaria aūt ꝓprie dicit̄ os capitis carne ⁊ capillis nudatū: quale ſolet iueniri i ſepulchris mortuorꝫ: Sꝫ q2 frequēter hoīes ibi decollabāt̄ ⁊ remanebāt ibi capita: ideo loc⁹ dicebat̄ caluaria. Fuit aūt ſignificata iſta eductio chriſti in golgotha/ i lege ⁊ ante legē: ſicut dicit Hiero⁹. Primo ꝑ abel quē eduxit cain in agrū vbi occidit eum: Gen̄.iiij.b. Scd̄o ꝑ iſaac portantē ligna ſup q̄b⁹ imolat⁹ eſt aries: Gen̄.xxij.a. Tertio ꝑ ioſeph: cui⁹ tunica tincta ſanguine hedi reportat̄ ad pr̄em ipſo remanēte viuo: Gen̄.xxxvij.f. Quarto ꝑ ſerpentē eneū ſuſpenſum in palo in deſerto: Numeri.xxj.c. h Et dabāt ei bibere myrrhatū vinū. Matth.xxvij.d. dicit̄: cum felle mixtū. Aug⁹ de ꝯcordia quatuor euāgeliſtarū. Fel poſuit matthęus pro amaritudine: et marcus myrrhatū ſimilit̄: vtrūq̄ eni amarū eſt et fel et myrrha. Vl' potuit eſſe vt vtrūq̄ miſcuiſſent et fel et myrrhā: vt

ſ amariſſimū potum ei darent: qđ fuit ſignū maxime malicie.
Etiā dicit ꝙ ob h portauerunt ſecum tale vinū: vt pēdentes ĩ
cruce inde potarēt/ vt citius morerent. Vl' forte vinū qđ ſecū
tulerunt milites crucifixores/ ꝓpter calorem acuerat: et illud
dederunt ei quādo dixit: Sitio. Et ſignificat illud vinū ama/
ritudinē malicie iu/
deorum qua potaue
Matth.27.c. Luc.23.c. runt eum in cruce ſi/
Joh.19.d. tiētem ſalutem eoꝝ.
Vñ Beda. Ama/
ra vitis/ amaꝝ vinū
propinat ieſu. Et ſu
mit hoc de Here.ij.
Ps.68. d. Quomodo ꝯuerſa es mihi in prauū vinea aliena. Ps. De
derunt in eſcam meam fel ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto.
Adhuc multi chriſto ſitiēti vinū charitatis/ ꝓpinant vinū ini/
quitatis: de quo dicitur Prouerb.iiij.c. Panem impietatis
comedunt: ⁊ vinū iniqtatis bibunt. Et ideo potabunt ab ipſo
in fine vino ire ⁊ indignationis: ſic dicit Apocl. xiiij.b. Hic
bibet de vino ire dei: qđ mixtū ē mero in calice ire ipſiꝰ. Itē
Apocl.xvj.d. Date illi calicē vini indignationis ire eius. a
Et nō accepit/ vt biberet. Accepit qdē ĩ ore: ſed noluit bi/
bere. Unde Matth.xxvij.d. Cū guſtaſſet noluit bibere. In
q ſignificat myſtice ꝙ amaritudinē mortis guſtauerit: ſꝫ cito. i.
Ps.109. die tertia reſurrexit. Unde Ps. De torrēte in via bibit: id eſt
in tranſitu. Significat etiā ĩ hoc ꝙ non accepit: q2 peccatū ꝓ
Ps.68. quo puniꝰ eſt non fecit. Unde Ps. Que nō rapui exoluebā
⁊c. b Et crucifigētes eū diuiſerūt veſtimēta eius.
Joh.xix.d. expreſſiꝰ ⁊ plenius narrat hanc hiſtoriam. Dicit
eni ꝙ ſm numerū militū diuiſerūt ſibi veſtimēta dñi: vt vnꝰ
quiſqꝫ haberet ſuam partem/ preter tunicā incōſutilē: que nō
fuit diuiſa/ ſed ſortita cuius eſſet. Scđm Bedam: veſtis dñi
qdripertita ē eccleſia ꝑ quattuor partes diffuſa/ chriſti nudita/
te induta/ chriſti paupertate ditata/ chriſti morte viuificata.
Vñ Ezech.xxxvij.c. A quattuor vētis veni ſpiritꝰ ⁊ inſuffla
ſup interfectos iſtos ⁊ reuiuiſcāt. Qꝫ aūt tunica icōſutilis nō ē
diuiſa ſꝫ integra ſortita: ſignificat ꝙ vnitas eccl'iaſtica erit vſqꝫ
in finē ſeculi duratura: et ita ⁊ indiuiſa ⁊ qdripertita eſt corpo
re. Qꝫ autē eccleſia dicatur veſtis chriſti/ dicitur Eſa. xlix.c.
Uiuit dñs quia his omnibꝰ velut ornamēto veſtieris. Scđm
Hiero. Ueſtimenta chriſti ſunt mandata dei: quibus regitur
corpus eiꝰ qđ eſt eccleſia. Unde Job.xxix.c. Juſticia indu/
tus ſum: ⁊ veſtiui me ſicut veſtimēto. Quattuor milites qui/
bus veſtimēta diſtribuūt: ſūt quattuor genera hominū: qui/
bus precepta dñica dantur. ſ. ꝯiugati/ viduati/ prelati/ ſepati:
id eſt religioſi: quia chriſto vel diabolo militant: quia vita ho
minis ē militia ſup terrā: Job.vij.a. Vñ.ij. Timoth.ij.a. dicit
apl's: Labora ſic bonꝰ miles chriſti ieſu. Et poſtea docet qli/
ter ⁊ in quibꝰ debeamꝰ militare: Nemo militās deo implicat
ſe ſecularibꝰ negocijs. Job.xxv.c. Nunquid eſt numerꝰ mili/
tum eius? Per tunicam inconſutilē indiuiſam/ ſignificat vni/
tas charitatis: de qua Eph.iiij.a. Solliciti ſeruare vnitatem
ſpiritus in vinculo pacis. Que recte ſorte dat. i. occulte ⁊ ſi/
ne perſonarū acceptione. Joh.iij.a. Spiritus vbi vult ſpirat
et neſcis vnde veniat aut quo vadat. Prouer.xvj.d. Sortes
mittunt in ſinū/ ſed a dño temperant. c Erat autē ho/
ra tertia ⁊c. Joh.xix.c. Erat autē hora quaſi ſexta: quo/
modo ergo dicit marcus ꝙ erat hora tertia? Ad qđ dicit Be
da: ꝙ vtraqꝫ hora crucifixꝰ ē dñs: hora tertia linguis iudeo/
rum/ qui peiores ⁊ priores in dñi crucifixione: et hoc narrat
marcꝰ. Hora ſexta fuit crucifixus manibꝰ militū: qđ narrat
iohannes. Sed opponit Hieroꝰ contra hanc ſolutionē: quia
videtur ꝙ non poſſit ſtare: quia hora ſexta facte ſunt tenebre
vſqꝫ ad horam nonam: quia cum non poſſent milites videre
qliter eū crucifigerēt: neqꝫ iudei illuſiōes facere quas ei facie/
bant: Unde non videtur ꝓbabile ꝙ tūc fuerit crucifixus. Ad
h poteſt dici ꝙ dñs fuit crucifixus int tertiā ⁊ ſextā a militibꝰ
et a iudeis/ ⁊ pōt ab vtroqꝫ extremorū in diuerſis reſpectibꝰ
noiari. Verbigrā. Si aliq ſeditio fieret in ciuitate inter tertiā
et ſextam: ſi quereret ab aliquo qui interfuit ꝑncipio: qñ fuit

a b et nōn accepit. Et crucifigen/
tes eum diuiſerunt veſtimen/
ta eius/ mittentes ſortem ſup
c eis quis qd tolleret. Erat au/
tem hora tertia: ⁊ crucifixerūt
d eum. Et erat titulus cauſe eiꝰ
inſcriptus: rex iudeorum. Et
e cum eo crucifigunt duos la/

facta hec ſeditio: rñderet/ hora tertia: alius q interfuiſſet fini/
diceret hora ſexta: et vterqꝫ verū diceret: Ita eſt hic: et h in/
nuit iohannes: qui non dicit preciſe hora ſexta: ſed hora qua
ſi ſexta. Et ꝙ marcꝰ ſimpliciter dicit: hora tertia: debet intelli
gi quaſi tertia: tñ dicit tertia ſimpliciter/ quia crucifixionē lin/
guaꝝ iudeoꝝ volu/
it comprehēdere ſi/
mul. Inde eſt ꝙ ĩ ec/
cleſijs cathedralibꝰ C
miſſa maior de dñi Matth.27.c.
paſſiōe celebrat int Luc.23.c.
tertiā et ſextam: et ſi Joh.19.d.
forte aliquo caſu ꝑ/
ueniat hora/ debet dici tertia ante miſſam. Sequit: d Et
erat titulus cauſe eiꝰ inſcriptꝰ: rex iudeoꝝ. Titulus
dicitur: quia continet cauſam crucifixionis eius. i. rex iudeo/
rum. Hec eni fuit precipua cauſa crucifixionis eiꝰ: q2 dicebat
ſe regem iudeoꝝ. Aliꝰ etiā dicit titulꝰ eſſe: qui. ſ. indicat triū/
phū chriſti ⁊ cauſā triūphi. Per hoc eni ꝙ dicit: Rex iudeo
rū: oſtendit ꝙ nec in morte ꝑdidit regnū ⁊ dñiū iudeoꝝ: imo
magis acqſiuit. Unde ⁊ dicit titulus triūphalis. Hieroꝰ enī
ſup illum Ps. Eripe me dñe de inimicis meis ⁊c. diſtinguit Ps.58.
triplicē titulū. ſ. memorialē/ ꝑconialē/ triūphalē. Memorialis
ē: vt epitaphia que fiūt ſup tumulos mortuoꝝ. Et dicit me/
morialis: q2 fit in memoriā eoꝝ vt oret pro eis. Preconialis
titulus eſt q ſolet ſcribi in portis ciuitatū/ vel in liminibꝰ do/
moꝝ in laudē ⁊ ꝑconiū ciuitatū vel domoꝝ: vt ciuitas ſolis
Eſa.xix.c. vt domꝰ Julij et hmōi. Titulꝰ triūphalis ē q ꝯti/
net cauſā ⁊ ordinē triūphi: q ſolet deſcribi ĩ arcubꝰ: qđ anti/ Al. fornic
quitꝰ ſolebat fieri: et deſcribebat cauſa ⁊ ordo triūphi: et illa
ſcriptura dicebat titulus triūphalis. Talis fuit iſte titulus: d
quo ꝓphetauit Eſa.xix.c. Erit altare in medio egypti. i. crux
ĩ medio mūdi: ⁊ titulꝰ dñi iuxta terminū eiꝰ. Erat aūt ſcriptꝰ
tribus linguis. ſ. latina/ greca/ et hebraica: quia he tres ſu/
per alias excellebant. Greca ꝓpter ſapientiam grecoꝝ: latina
ꝓpter potentiā romanoꝝ: hebraica ꝓpter religionē ⁊ clemen/
tiam iudeoꝝ: et vt oēs q erant tūc ſimul poſſent legere: et vt
pro oibꝰ pati ⁊ oibus dñari oſtenderet. Unde pilatus dixit:
Qđ ſcripſi/ ſcripſi. i. indelebilē titulū appoſui: q2 indelebilis ē
memoria eius. Prouerb.x.b. Memoria iuſti cū laudibus.
e Et cū eo crucifigūt duos latrões ⁊c. Myſtice: Myſtice
Duo latrões/ ſūt duo populi q ſeipſos deo furati ſūt: int qs
ieſus crucifigit: q2 ꝓ ſalute vtriuſqꝫ populi mortuꝰ ē chriſtus.
Sed alter in cruce penitet ⁊ ꝯfitet. i. populus gentilis: alter
adhuc blaſphemꝰ remanet ⁊ incredulus. i. ppl's iudaicus. Vñ
Abacuk.iij.a. In medio duū aialiū cognoſceris. i. in medio
duoꝝ latronū. Vl' ſm Aug. ꝑ duos latrones ſignificat ge/
nus humanū in cruce ꝑſentis miſerie poſitū. Sed alter eſt a
dextris: ⁊ alter a ſiniſtris: q2 altera pars hoim pro ternis pa/
titur: altera pro eternis. Vñ Matth. xxiiij.d. Duo erunt in
agro. i. in labore mūdi: vnus aſſumet: ⁊ alter relinquet. Pro/
uerb.iiij.d. Vias q a dextris ſūt nouit dñs: puerſe aūt q a ſi/
niſtris ſunt. Moraliter/ aūt ꝙ dñs in medio crucifixoꝝ ē cru/ Moraliter
cifixus/ ſignificat ꝙ in medio penitentiū eſt agēda penitētia:
int diſciplinatos diſciplina ſuāda: Aliter eñ leſionē ⁊ ſcādalū
alioꝝ ⁊ piculū ꝓpriū ñ effugiemꝰ. Vñ Sen. Nihil tā fugiēdū
q diſſimiliū ſocietas. Eccl.xxvij.b. Volatilia ad ſibi ſilia cō/
ueniūt: et vitas ad eos q opant eā reuertet. Qꝫ aūt duo cru/
cifixi ſūt cū dño/ ſignificat ꝙ nobiſcū debemꝰ duos latrones
crucifigere. i. mūdū et carnē: Sic docet apl's Gal.v.d. Qui
chriſti ſunt carnē ſuam crucifixerūt cū vitijs mūdi ⁊ ꝯcupiſcē
tijs carnis. Latro dexter caro ē/ cui ſpūs crucifixus cum ea
cōpatiendo. i. ꝯſolādo ſalutē ꝓmittit dicēs: Hodie mecū eris
ĩ paradiſo. i. cito trāſibit paſſio tua ⁊ pro ea eternaliter remune
raberis ĩ celo. ij. Cor.iiij.d. Id qđ ĩ pñti ē momētaneū ⁊c.
Latro ſiniſter ē mūdꝰ: q chriſto crucifixo. i. mēbris eiꝰ chri/
ſti crucem portātibꝰ inſultare nō ceſſat. Sicut dicit Job.xij.
a. Deridetur iuſti ſimplicitas. Igit tres cruces hic inſinuan/
tur. Crux carnis/ crux mūdi/ crux ſpūs ĩ medio eſt. Crux car
nis eſt penitentialis diſciplina: Cuius quattuor ſunt brachia:

¶ Veſtis aſperitas/ vict⁹ tenuitas/ vigiliarũ inſtãtia/ diſciplina/
rum frequẽtia. Crux mũdi/ eſt ↄtempt⁹ mũdi: Cuius q̃ttuor
ſunt brachia. Primũ aſſidua mortis cogitatio. Hiero⁹. Faci
le ↄtemnit oĩa: qui ſe ſemꝑ cogitat moriturũ. Secundũ cogi/
tatio breuitatiſ τ vanitatis deliciaꝝ mũdi. Naũ. iij. b. Qui vi
derit te reſiliet a te.

trones: vnũ a dextris τ alium
a a ſiniſtris eius. Et implẽta eſt
ſcriptura que dicit: Et cũ ini/
quis reputatus eſt. Et prete/
reuntes blaſphemabant eum
mouentes capita ſua/ τ dicen
b c tes: Vãh q̃ deſtrũiſ tẽplũ dei:
d ẽt ĩ trib⁹ dieb⁹ reedificas. Sal
e uum fac teipſum deſcendens
de cruce. Similiter τ ſummi

Tertiũ eſt ↄſidera/
tio miſeriaꝝ τ erum/
narũ mũdi. Hiero⁹.
a.53.d. Cum mũdus tot ca/
l.22.d. lamitates ingemiat
quid aliud niſi vt fu/
giat clamat? Quar/
tum eſt ↄtemplatio
h.27.c. eternitatis vel tormẽ
toꝝ vel gaudioꝝ: qđ
ſuꝑ omĩa mortificat
amorem mũdi. Un/
de paulus poſtq̃ꝫ ra
ptus fuit ad tertium
celum dixit: Mihi mũdus crucifixus eſt: τ ego mũdo. Crux
ſpũs/ ẽ bona ↄuerſatio: Cuius q̃ttuor brachia ſũt. Obediẽtia
ad ſupiores/ charitas ad inferiores/ humilitas in ꝓſperitate/
patientia in aduerſitate: de qua dicit Eph. iij. d. In charita/
te radicati τ fundati vt poſſitis cõprehendere cum oĩbus ſan
ctis que ſit longitudo/ latitudo/ ſublimitas/ τ ꝓfũdũ a ¶ Et
impleta ẽ ſcriptura: Eſa. liij. d. Et cũ iniq̃s reputat⁹ eſt.
b ¶ Vah/ interiectio inſultantis τ exultantis. Job. xxxix. c.
Cũ audierit ſonitum buccine dic vah. Hiere. v. b. Saturaui
eos τ mechati ſũt. c ¶ Qui deſtruis templũ. j. Cor. iij.
d. Si quis violauerit templũ dei diſperdet illũ de⁹: tẽplũ eñ
dei ſanctũ ẽ: qđ eſtis vos. d ¶ Et ĩ trib⁹ dieb⁹ reedificas.
Tres dies reedificationis templi ſpũalis/ ſũt tres partes pe
nitentie: Contritio/ ↄfeſſio/ ſatiſfactio: de quib⁹ Luc. xiij. g.
Ecce eijcio demonia: τ ſanitates ꝑficio hodie τ cras: τ tertia
die ↄſũmor. Templũ. Hiero⁹. Fatuus popul⁹ ↄcordat vo
ci falſoꝝ teſtiũ: De q̃b⁹ Matth. xxvj. f. Nouiſſime venerunt
duo falſi teſtes: τ dixerunt: Hic dixit: Poſſum deſtruere tẽ/
plum dei: τ poſt triduũ reedificare illud. Notatur aũt in hac
ſerie triplex chriſti improperiũ: Et a tribus. A ꝑtereũtibus:
a latronibus: et a ſacerdotibus. i. a laicis τ clericis τ prelatis:
qui latrones dicunt Eſa. j. f. Pricipes tui infideles ſocij fu/
Ps.68. rum. De oĩbus his dicit in Ps. Improperia improperãtiũ
tibi ceciderunt ſuper me. Et ex circũſtãtijs eoꝝ triplex incon/
ſtantia notat. i. operis/ cordis/ et oris. Operis: ibi: Prete/
reũtes. Cordis: ibi: Mouẽtes capita. Oris: ibi: Et di/
centes. Chryſ. Super hoc legam⁹: multũ eñ lucꝝ ẽ τ ma/
gna vtilitas. e ¶ Saluũ fac teipſũ deſcẽdẽs de cru/
ce. Credo q̃ a diabolo ſuggeſtũ eſt eis vt h̃ modo illuderent
ei τ irriderẽt eum: vt ſic ꝑ eoꝝ illuſionẽ de cruce deſcẽderet:
nec tñ ſaluaret gen⁹ humanũ. Cognouerat eñ iam crucis my
ſterium: qđ prius fuit ei occultũ quãdo mortẽ chriſti ꝑſuaſit.
Sed dñs non acq̃euit eorũ illuſiõi neq̃ꝫ de cruce deſcẽdit/ do
cẽs ĩ tribulatiõe ꝑſeuerantiã. De cruce. Btũs Berñ. Im/
mo ſi rex iſrl' ẽ titulũ regni ñ deſerat. f ¶ Alios ſaluos fec.
Hoc verum dicunt nolentes tñ: q2 multos ſaluos fecit a cul/
pa τ a pena: q2 ad hoc venerat: τ ob hoc nomẽ habet ieſus. i.
ſaluator. Matth. j. d. Vocabis nomẽ eius ieſum: ipſe eñ ſal
uum faciet populũ ſuũ a peccatis eoꝝ. g ¶ Seipſũ nõ po
teſt ſaluũ facere. Si de ſalute a culpa itelligũt/ veꝝ dicũt:
q2 q̃ peccare nõ potuit ſaluari a pctõ nõ potuit. Si de ſalute
a pena intelligũt/ plane mentiunt: q2 qui de morte ſe ſuſcita/
uit/ ne pateretur facere potuit. Joh. x. d. Poteſtatem habeo
ponendi eam: τ ptãtem habeo τc. h ¶ Chriſtus rex iſra/
el deſcendat nũc de cruce/ vt videam⁹ τ credam⁹.
Beda dicit: Fraudulenta ꝓmiſſio: maius fecit ſurgẽs de ſe/
pulchro/ nec tñ credũt i ¶ Et qui cum eo crucifixi erãt
τc. Luc. xxiij. f. dicit q̃ vnus latro blaſphemabat dicens:
Si tu es chriſtus: ſalua teipſũ τ nos. Alter ꝟo eũ redarguit τ
dixit: Dñe memento mei dum veneris in regnum tuũ. Po/
nit ergo marcus plurale pro ſingulari: vt dicit Hiero⁹. Vel
forte vterq̃ꝫ primo blaſphemauit vel corde vel ore: ſed viſis
ſignis alter penituit. Dñs aũt nõ reſpõdit ſiniſtro latrõi dicẽ
ti: Si tu es chriſtus/ ſalua teipſum τ nos: dextro ꝟo dicenti:
Dñe memento mei cum veneris in regnũ tuũ: reſpondit/ di/

ſacerdotes illudentes ad al/
terutrum cũ ſcribis dicebãt:
f g Alios ſaluos fecit/ ſeipſum
nõ poteſt ſaluũ facere. Chri/
h ſtũs rex iſrael deſcendat nũc
de cruce/ vt videam⁹ τ creda/
i mus. Et qui cum eo crucifixi
k erant ↄuitiabant ei. Et facta
l hora ſexta tenebre facte ſunt
m ꝑ totã terrã vſq̃ꝫ ĩ horã nonã.

cẽs: Hodie mecum
eris ĩ paradiſo. Sic
bodie omnes in cru Matth.27.c.
ce ſumus: id eſt ĩ mi/
ſerijs τ erũnis τ in/
firmitatib⁹. Sepe a
q̃buſdã rogãt τ vo/
lũt q̃dã ſaluari: vt in
pñti gaudeãt: hi di/
cunt cum latrone ſi/
niſtro: Si tu es chri Matth.27.c.
ſtus ſalua teipſum τ Luc.23.f.
nos: Nõ dicunt ĩ fu
turo ſed modo. Sed
quid factũ eſt illi la/
troni? Certe nec a cruce preſenti liberatus eſt: et crucẽ eternã
inuenit poſt mortem. Ita et hi. Jaco. v. a. Agite nũc diuites:
plorate et vlulate in miſerijs veſtris que aduenient vobis.
Bonus latro/ qui ſe non petit a preſenti tribulatione liberari
τ ideo ſalutẽ eternã inuenit. Aug⁹. Dñe hic vre/ hic ſeca: dũ/
modo in futuro parcas. k ¶ Et facta hora ſexta τc. No/
tandũ q̃ ſol ad meridiem aſcendit: deinde vſq̃ꝫ ad veſperam
deſcendit. Qr ergo dñs mortuus eſt τ crucifixus in declina/
tione/ oſtendit quia mortuus eſt pro declinatione: id eſt pro
pctõ ad qđ declinauerat hõ. Qr aũt diluculo reſurrexit/ oñdit
q̃ ꝓpt iuſtificationẽ nřam: τ q̃ nos mane. i. ſtatim a pctõ re/
ſurgere debem⁹. Vñ apoſtolus Roma. iiij. d. Mortu⁹ ẽ ꝓ/
pter peccata noſtra: et reſurrexit ꝓpter iuſtificationẽ noſtrã.
Item illa hora peccauit adam: id eſt poſt meridiẽ. Geñ. iij.
b. Cum audiſſet vocẽ dñi dei deambulantis in paradiſo poſt
meridiẽ/ abſcondit ſe adam τ vxor eius a facie dñi. Juſtum ḡ
fuit vt eodẽ tpe ianua paradiſi reſeraret dño moriente q̃ fue/
rat clauſa adã ꝑuaricãte. Et merito ſexta hora tenebre fiũt:
q2 cũ hõ venerit ad vite perfectionẽ/ que per ſenariũ deſigna
tur: tunc ei oĩa tpalia q̃ prius lucida apparebant/ tenebreſcũt.
Vñ Amos. viij. c. Occidet ſol ĩ meridie et tenebreſcere faciã
terram ĩ die luminiſ. l ¶ Tenebre facte ſũt. Hiero⁹. Hic
adeſt noe inebriatus ac nudatus celo ac terra tenebroſo pal/
lio tectus τ ab homine irriſus: hic ſtillauit de ligno ſanguis.
Hic Glo. quattuor facta circa nos adaptat alijs quattuor q̃
ſunt facta circa chriſtũ. Inebriatus eſt/ et nudatus/ et irriſus
et pallio filioꝝ coopertus. Inebriatio fit ex multiplici potio/
ne: et ideo ſignificat chriſti paſſionũ multiplicitatẽ. Unde cũ
dicit: Adeſt noe inebriatus: id eſt chriſtus multipliciť flagel/
latus. Nudatio noe in qua eius pudenda apparuerũt/ ſignifi/
cat euidentiam ignominioſe mortis chriſti. Non enim in ter/
ra neq̃ꝫ ĩ celo occiſus: ſed inter celum τ terram. i. ĩ aere/ vt oĩ/
bus appareret opprobriũ mortis eius. Et hoc ẽ q̃ dicit: Nu/
datus celo τ terra. i. nec in celo nec in terra: ſed in medio cruci/
fixus. Itẽ duo filij eius cooperuerũt pudenda noe pallio: et
duo elementa. i. ſol et luna retrahentes radios ſuos/ operuerũt
ignominiã mort'. Et hoc ẽ q̃ dicit: Tenebroſo pallio tect⁹. i.
ſicut noe pallio filioꝝ eſt tectus: ita chriſtus ſolis τ lune tene/
bris obuolutus. Itẽ noe fuit irriſus a filio ſuo cham: et chri/
ſtus a iudeis. Vñ: Cham ridet dũ mẽbra videt detecta parẽ/
tis: Judei riſere dei penam patiẽtis. Hic. i. in cruce ſtillauit đ
ligno. i. đ latere chriſti: qui ẽ lignũ vite: Prouerb. iij. c. San
guinis: Job. xix. f. noſtri redemptoris. m ¶ Per totam
terram: ſupple iudeoꝝ. i. per totam iudeam. Origenes ſuꝑ
Exo. vbi adaptat plagas egypti operibus recreationis di/
cit: q̃ ſicut per triduũ facte ſũt tenebre per totam terram egy
pti/ non tñ in terra geſſen vbi erãt hebrei: ſic per ſpacium triũ
horaꝝ facte ſunt tenebre per totam iudeam τ non alibi. Hoc
ita viſum eſt Origeni: quia ſi in terra gentilium tam miran/
dũ aliquid contigiſſet/ illud in eorum ſcriptis relictum fuiſſet.

a b Et hora nona exclamauit ie/
ſus voce magna/ dicēs: Eloi
eloi: lamma açabtani: quod
eſt interpretatū: Deus me/
c us/ deus meus: vt quid de/
reliquiſti me. Et quidam de
circūſtātib⁹ audiētes/ dicebāt:
d e Eccē heliam vocat. Currens
autē vnus et implens ſpongiā
aceto/ circūponenſꝫ calamo
potū dabat ei/ dicens: Sini/
te: videamus ſi veniat helias
f ad deponēdum eum. Jēſus
autem emiſſa voce magna ex/
g pirauit. Et velū tēpli ſciſſū ē
i duo/ a ſūmo vſꝫ deorſum.

Sed in hiſtorijs dicit̄ contrariū: quia athenienſes viſis tene/
bris queſierūt cauſam: Et reſpondit dionyſi⁹: quia aut elemē
ta patiebant̄: aut deus nature vim patiebat̄: vnde aram igno/
to deo ꝯſtruxerūt. Tunc eni non potuit fieri eclipſis/ q2 luna
plena erat: et eclipſis nō fit niſi i ortu lune. Preterea eclipſis
nō durat tantū. Un̄
Matth.27.f. Chryſ. Nō erat ecli
pſis: trib⁹ eni horis
ꝑmanſit: eclipſis tn̄
i vna tempis raptio
ne. Unde Hiero⁹.
Nulli dubium eſt lu
nā fuiſſe pleniſſimā
Matth.27.f. paſche tempe: et ne
forte videret̄ vmbra
terre vel orbis lune
ſoli fuiſſe oppoſit⁹ ⁊
breues ⁊ ferrugineas
feciſſe tenebras: trium horarū ſpaciū ponit̄: vt omnis cauſā/
tium occaſio tolleret̄. Et dicit Hiero⁹. Compatiunt̄ elemēta
conditori ſuo: refugit ſol/ q2 nō poteſt videre mortem chriſti:
collaborat laboranti/ ⁊ blaſphemātib⁹ ſue lucis beneficiū ſub
trahit. Omnis creatura compatit̄ chriſto moriēti: ſol obſcu/
ratur: terra mouet̄: petre ſcindunt̄: velū templi diuidit̄ in du
as partes: ſepulchra aperiunt̄: ſolus miſer homo nō compa/
titur/ pro quo ſolo chriſtus patit̄. Amos. vj. b. Et nihil com/
patiebant̄ ſuper ꝯtritione ioſeph. De his tenebris dicit Job
v. c. Per diē incurrēt tenebras ⁊ q̄ſi i nocte ſic palpabunt in
meridie. Johel. vlt. c. Sol ⁊ luna obtenebrati ſunt: ⁊ ſtelle re/
traxerūt lumen ſuū. Amos. viij. c. Occidet ſol i meridie: ⁊ te/
nebreſcere faciam terrā in die luminis. Sequit̄: a Et ho/
ra nona exclamauit ieſus voce magna. Hiero⁹ Ho
ra nona mori voluit: vt oſtenderet per mortē ſuā nouē angelo
rum ordines reparari. b Exclamauit/ ꝑ dolore magno:
in q̄ ⁊ veritas hūanitatis ⁊ virt⁹ oñdit̄ diuinitatis. Si eni eēt
purus homo in morte fortit̄ clamare non poſſet. Heb. v. b.
Cū clamore valido ⁊ lachrymis exaudit⁹ ē. Et ē forma pēni/
tētis: q̄ morit̄ pctō ꝑ ꝯtritionē: clamat per ꝯfeſſionē ⁊ plorat
ꝑ ſatiſfactionē: et ſic exaudit̄. Oſee. xij. c. Direct⁹ eſt iacob cū
angelo ⁊c. c Ut q̄d dereliquiſti me: id eſt paſſiōi ⁊ mor
ti expoſuiſti: Ul̄ q̄d dereliquiſti me. i. cur meos. i. apl̄os
me relinquere ꝑmiſiſti: Et exprimit hic dñs ſtatū ⁊ mētē tem
ptati ⁊ tribulati: qui dū eſt i tribulatiōe putat ſe a deo dereli/
ctū/ cū tñ dñs ꝓpior ſit hoi quē videt in tribulatione. Un̄ Pſ̄
Pſ̄.90. Cū ipſo ſum in tribulatione. Eſa. xliij. a. Cū tranſieris ꝑ aq̄s
flumina nō operiēt te. Derelinquit aūt dñs amicos ſuos: id ē
tribulationib⁹ exponit ad tempus/ vt in eternū miſereat̄: Si/
cut dicit̄ Eſa. liiij. b. Ad punctū in momento dereliqui te ⁊ in
miſerationibus multis congregabo te. Item Eſa. lx. c. In
indignatiōe mea percuſſi te et i recōciliatione mea miſert⁹ ſū
tui. q. d. iuſte expoſui: ſed miſericordit̄ liberaui. Dicitur aūt ꝙ
dñs in cruce anteꝙ̄ moreret̄ dixit cētum q̄nq̄ginta ꝟſus pſal/
Pſ̄.21. terij: id eſt a viceſimoꝓmo pſalmo. ſ. Deus deus meus reſpi/
Pſ̄.30. ce i me ⁊c. vſꝫ ad illum verſum: In man⁹ tuas cōmēdo ſpi/
ritū meū. Et h̄ in cōmendationē pſalmoꝝ: q̄ hoc numero cō/
tinent̄. Sequitur: d Ecce heliam vocat. Hiero⁹. Nō
oēs ſ; quoſdā arbitror fuiſſe de romanis militib⁹ q̄ neſcientes
ꝓprietatē idiomatis hebraici putauerūt ꝙ vocaret in auxiliū
heliā. Ul̄ forte iudei more ſolito ꝟbū dñi ꝑuertētes ipoſuert̄
ei ꝙ heliā vocaret in auxiliū/ quaſi minor ipſo. Et ſignificat
ꝙ̄plures in eccleſia noīe exiſtentes: qui audita peruerſe reci/
tant: De quibus dicit Ecc⁹. xj. d. Bona i mala ꝯuertēs inſi/
diatur ⁊ in electis ponit maculā. e Currēs aūt vn⁹ ⁊c.
Joh. xix. f. plenius narrat hoc. Dicit eni ſic: Poſtea ſciens
ieſus q2 oia ꝯſūmata ſūt vt ꝯſūmaret̄ ſcriptura/ dicit: Sitio.
Uas aūt erat poſitū aceto plenū/ ad illud cucurrit vn⁹ de mi
litib⁹ audito ꝙ dixerat: Sitio. Et q2 i alto erat dñs nec pote
rat ei miles ille ꝓpinare i manu: iō accepit arūdinē ⁊ i ſūmita/
te ligauit hiſopum: ⁊ hiſopo circūpoſuit ſpongiā aceto plenā
et ſic ꝓpinauit ei. Eſt autē ſpongia mollis et cauernoſa mūda

arrepta. Unde Marcialis. Tonſorē capiti non eſt adhibere
neceſſe: Radere te meli⁹ ſpōgia ſola pōt. Significat aūt arre/
p⁹ cetū maloꝝ: q̄ feſtināt currere in infernū male viuēdo. Un
de Prouerb. j. b. Prohibe pedem tuū a ſemitis peccatorū:
pedes eni illorum ad malum currunt ⁊ feſtinant vt effundant
ſanguinē. Per ſpon
giam cauernoſam ſi
gnificant̄ corda ma/ Job.19.f.
lorum iniqua ⁊ dolo
ſa: Per hiſopū que
eſt herba humilis/ ⁊
purgat pectus: ſigni
ficatur chriſti humi B
litas. Un̄ Pſ̄. Aſp/ Pſ̄.50.
ges me dñe hiſopo Matth.27.f.
et mūdabor. Recte Luc.23.f.
igit̄ hiſopo ſpongia Al. tiuṙ
circūponit̄: q2 dolo/
ſis ⁊ cauernoſis hoib⁹ chriſt⁹ humilis vndiꝫ ⁊ vbiꝫ circū/
dat̄. Unde Pſ̄. dic̄. Circūdederūt me vituli multi: tauri pin/ Pſ̄.21.
gues obſederūt me. Per h̄ aūt ꝙ arūdini vtrūꝫ apponit̄: id
eſt ſpongia et hiſopus: ſignificat̄ ꝙ ſacra ſcriptura que noīe
arūdinis deſignatur vtrunꝫ continet/ ⁊ chriſti humilitatē/ et
iiquoꝝ circūuētionē. Sap. ij. c. Circūueniam⁹ viꝝ iuſtū: q̄m
inutilis ē nob. Significat̄ etiā ꝑ h̄ ꝙ ſpōgiā arūdini apponūt:
ꝙ mīti ad ſanctā ſcripturā/ falſā apponūt. Un̄ Eſa. j. f. Cau/
pones tui miſcēt aquā vino. Aug⁹ i lib. de q̄ttuor ꝟtutib⁹. Li
gno ſuſpēdit̄ q̄ erigit eliſos: aceto potat̄ fons vite: diſciplina
cedit̄: vita morit̄: ad tps vita morti tradit̄/ vt mors i eťna vita
moriat̄. Et h̄ ē qd̄ dicit̄. j. Cor. xv. g. Abſorpta ē mors i vic/
toria. Oſee. xiij. d. Ero mors tua o mors. Verſus. Sputa fla
gella mine/ crux claui lancea ſpine: Felici fine mře ſūt meta rui
ne. Sequit̄: f Jeſus aūt emiſſa voce magna expi/
rauit. Lucas. xxiij. f. dicit que fuerit illa vox magna: Pec. ſ.
Pat: in man⁹ tuas cōmēdo ſpm̄ meū. Hoc dicto/ inclinato
capite tradidit ſpiritū: vt dicit̄ Joh. xix. f.

Quattuor meruit chriſt⁹ morte ſua.
- Incorruptionem ſue carnis.
- Declarationem ſui nominis.
- Accelerationem ſue rationis.
- Dignitatem iudicandi.

Et reuera mag/
na fuit vox illa: q2 magna oſtēdit. In h̄ eni quid faciēdum ſit
nob i oī ꝑiculo tēptatiōis ⁊ i ipſo articulo mort̄ edocuit bon⁹
mgr̄. Tūc eni pr̄ vocād⁹ ē: tūc ei filiali amore medullit⁹ adhe
rēdū ē: tūc potiſſimū ei ſpūs cōmēdād⁹ ē: q2 tūc marie demo
nes circa nos tāꝙ̄ leōes rugiētes circūeūt ꝑparati ad eſcā: ſic
dr̄ Eccj. lj. a. Sꝫ quō tūc pr̄em vocabit q̄ nūꝙ̄ vixit vt fili⁹:
Nec tñ adhuc reſpuit audire: imo monet clamare: Hiere. iij.
b. Frōs mlieris meretric̄ facta ē tibi: erubeſcere noluiſti. i. vi
ta tua: ꝗ ſaltē amodo voca me pr̄ me⁹/ dux ꝟginitatꝭ mee tu es.
In man⁹ dei cōmēdat ſpm̄ ſuū: q̄ ſe totū ponit i volūtate ei⁹.
Sic clauſtrales ſpm̄ ſuū. i. volūtatē ⁊ ſēſū ſuū ponūt ⁊ cōmē/
dāt i man⁹ ꝑlati q̄n ꝓfitent̄: nec debēt reſumere vſꝫ i diē re/
ſurrectiōis/ exēplo dñi. Sap. iij. a. Sctōꝝ aie i manu dei ſūt:
et nō tanget illos tormētū mortis: viſi ſunt oculis inſipientiū
mori: illi aūt ſunt in pace. Clauſtrales ꝗ q̄ volūt facere ſuā vo
luntatē ⁊ ſeq̄ ſuū ſenſū/ aut nūꝙ̄ depoſuerūt ſpm̄ ſuū/ ⁊ mēda
ces inueniunt̄/ aut chriſti ꝑueniūt reſurrectionē/ et antichriſti
ſunt. g Et velū tēpli ⁊c. Ad lrām/ velū exteri⁹ qd̄ ap/
penſum erat in introitu tēpli/ ſciſſum fuit dño moriēte: vt dic
Remigi⁹. Itē velū interi⁹ qd̄ erat appēſum int̄ ſctā ⁊ ſctāſctō
rū ſimilit̄ fuit ſciſſū: vt dicit Hiero⁹. Myſtice: Veli exterio/ Myſtice
ris ſciſſio itelligit̄ enigmatice cognitionis euacuatio: que erit
q̄n facies dei nūc velata nob reuelabit̄. Un̄. j. Cor. xiij. c. Cū
venerit qd̄ perfectum eſt/ euacuabitur qd̄ ex parte ē. Interi⁹
ꝟo veli ſciſſio ē iudaice excecationis terminatio: que in pte fa/
cta eſt poſt reſurrectionem per apoſtolorum predicationem:
et plenius fiet in fine per heliam et enoch. Itē duo vela/ duo
ſunt teſtamēta. Utrūꝫ diuiſum eſt in duas ptes. i. in ſenſum
lralem ⁊ ſpūalē: qui prius ꝑmixti fuerant/ ſed poſt ꝑ chriſtū ⁊
apl̄os ⁊ alios ſctōs expoſitores diſcreti fuerūt. Pri⁹ eni erat

calix ſacre ſcpture in

ꝗ calix ſacre ſcripture in manu dñi plenus mixto: id eſt littera et
§.74. ſpiritu: ſed poſt paſſionē inclinauit ex hoc in hoc: id eſt ex ve/
teri expreſſit nouū ſicut mel ex fauo: fex aūt que nō eſt exina/
nita/ remāſit iudeis quā bibūt adhuc/ ꝛ nos bibim⁹ vinū me/
rū. Itē duo vela/ duoꝝ pctōꝝ genera ſūt: ſpūalia ꝛ carnalia.
Velū interi⁹ ſignificat pctā ſpūalia: velū exteri⁹/ pctā carna/
lia: quoꝝ vtrūqꝫ velat
i nob faciē aie/ vt nō
.27.f. poſſit videre verita/
.23.g. tē. Vñ clamat Pſ.
Reuela oculos me/
os ꝛ conſiderabo mi
.27.f. rabilia de lege tua.
Vtrūqꝫ velum diui/
ditur in culpā ꝛ pe/
nā: dum culpa tollit
ꝑ grām: ꝛ pena dele
tur ꝑ pniam. Itē ve
lū vtrūqꝫ diuidit/ cū

a Videns autē centurio qui ex
aduerſo ſtabat: quia ſic cla/
b mans expiraſſet/ ait: Vere ho
c mo hic fili⁹ dei erat. Erāt au/
tem ꝛ mulieres delonge aſpi/
ciētes: int̄ quas erat maria mag/
d dalene: ꝛ maria iacobi minoris
e ꝛ ioſeph mat̄ ꝛ ſalomē: Et cū
f eſſet i galilea ſeq̄bāt eū/ et mi/
niſtrabāt ei/ et alie multe q̄ ſi/
mul cū eo aſcēderāt hieroſo/
g lymā. Et cū iām ſero eſſet fac
tum: quia erat paraſceue qḋ ē
ante ſabbatum/ venit ioſeph
ab arimathia nobil' decurio: q̄
ꝛ ipē erat expectās regnū dei:

totū malū qḋ in nobiſ ē/ nobis attribuim⁹: ꝛ totū bonū qḋ ha
bemus deo attribuim⁹. Terremotus ſignificat terreni popu
li. i. iudaici motū: qui mouēdus et diſꝑgendus erat inter gen/
tes: Sic dicit Eſa. xxiiij. a. Ecce dñs nudabit trā ꝛ diſſipabit
eā: euertet et affliget ei⁹ faciē: ꝛ diſꝑget habitatores ei⁹. Pe/
tre ſciſſe ſūt. i. corda dura ad penitentiā ſciſſa: De quo Iohel
ij. c. Scindite corda vr̄a ꝛ nō veſtimēta vr̄a. Monumēta ap/
ta ſūt. i. pctā in ꝯfeſſione reuelata. a ❡ Vidēs aūt cēturio.
Cēturio ē miles habēs cētū i ptāte: et ſignificat pctōres q̄ vi/
dēs tormētū dñice paſſiōis/ cōpūgit ad timorē ꝛ dei glīfica/
tionē. Vñ Eſa. xix. c. Erit tra iuda. i. chriſt⁹/ egypto i pauo/
rem. i. pctōri. Threñ. iij. c. Memoria memor ero ꝛ tabeſcet
i me aia mea. b ❡ Vere hō hic fili⁹ dei erat. Hoiez ꝛ de/
um ꝯfitet centurio audito clamore ieſu. Abacuk. iij. a. Dñe
auditū tuū audiui ꝛ timui: in medio duū aialiū. i. duoꝝ latro/
nū cognoſceris. Valde ergo eſt ſurdus qui audita lectione dñice
paſſionis/ nec timorem ꝯcipit/ nec glorificationē. Eſa. xlij. c.
Surdi audite ꝛ ceci intuemini: et quis cecus niſi ſeru⁹ meus:
et q̄s ſurdus niſi ad quē miſi nūcios meos? c ❡ Erāt aūt ꝛ
mulieres delonge ꝛc̄. Ioh. xix. e. dicit mulieres iuxta cru
cē domini ſteriſſe. Matth. xxvij. f. et Luc. xxiij. g. et Mar/
cus hic/ dicūt eas a lōge ſteriſſe. Ad h̄ dicit Aug⁹. Tanto int̄
uallo aberāt vt ꝛ iuxta dici poſſent: quia p̄ſto erat i ꝯſpectu coꝝ
et longe i cōparatiōe turbe ꝓpinquioris. Vel forte p̄mo fue/
rūt ꝓpe cū beata virgine exiſtētes quā dñs cōmēdauit eā iohā
ni: et poſtea lōgius receſſerūt a turba vt meli⁹ poſſent videre
que fiebāt ieſu. Chryſ. Diſcipuli fugerūt/ iſte aſſuerūt: et oia
ꝯſiderauerūt/ qualiter clamauit/ qualiter expirauit/ qualiter petre ſciſſe ſūt.
d ❡ Et maria iacobi minoris ꝛc̄. ad differentiam iacobi
zebedei: q̄ int̄ p̄mos apoſtolos vocat⁹ ē ꝛ elect⁹ a dño. e ❡ Et
ſalome. Maria ſalome dicitur filia ſalome/ mater iohannis
et iacobi. Maria iacobi ꝛ ioſeph mater/ eſt maria cleophe. i.
filia cleophe. Vnde verſus. Ex ioachim cleophe ſalome tres
anna marias: Quas iunxerat ioſeph alpheo zebedeo. Hec
vnius mater eſt/ hec quattuor/ illa duorū. f ❡ Et cū eſſet
i galilea ſeq̄bant eū ꝛ miſtrabāt ei. Glo. Mos erat vt
oraliter mulieres ꝑceptorib⁹ de ſuba ſua miſtrarēt. Moralit̄: Mu
lieres iſte q̄ chriſtū ſecute ſūt et ei neceſſaria miſtrabāt/ ſigni/
ficant prelatos: qui ideo mulieres dicunt̄ i ſacra ſcriptura: quia
matrum ꝛ nutricum ſpiritualiū debent habere officium ꝛ af/
fectum atqꝫ ſollicitudinē: ſicut ille qui dicit: Facti ſum⁹ par/
uuli i medio vr̄m tanq̄ſ ſi nutrix foueat filios ſuoſ. j. Theſſal.
ij. b. Debent etiam eſſe miniſtri totius eccleſie chriſti. j. Cor
iiij. a. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti. Debent
etiam ſequi ieſum euntem ad paſſionem per compaſſionez et
imitationē. Matth. iiij. d. Venite poſt me ꝛc̄. Bene aūt dicū
tur eū ſecute a galilea. i. a mūdi volubilitate quā debēt corde
relinq̄re q̄ volūt chriſtū ſequi. Int̄ has mulieres p̄ma nomia/
tur maria magdalene. Maria interpretatur illuminata/ vel
illuminatrix/ vl' ſtella maris/ vl' amarū mare: quia primū opor/
tet eos eſſe illuminatos: deinde illuminatores: Primo doc/
tos: deinde doctores: Tandem ſtellas maris: id eſt in celo fi/
xos/ per mare huius mundi nauigantibus/ portum ꝛ patri/
am oſtendentes. Ad vltimum debent eſſe amarum mare: id
eſt tales vt in ipſos omnia flumina gratiarum ꝛ ſcientiarum
influant: nec ipſi redundent per ſuperbiam: Sicut dicit Eccl
j. b. Omnia flumina intrant mare: ꝛ mare non redundat. Om
nia etiam flumina tē
ptationum et tribu/
lationum debent in
ipſos intrare/ ita tñ
q̄ ipſi nō redundent
ꝑ impatiētiam. Itē Matth.27.g.
omnia flumina pec/ Luc.23.g.
catoꝝ aliorū debent Ioh.19.g.
in ipſos intrare per
alueū confeſſionis:
ita vt ipſi non redun
dent ꝑ aſpernationē
ꝯfitentiū. Magdale
na/ interp̄tat̄ magnifica/ p̄munita/ turrēſis/ defenſibilis: q̄ oia
hñ cōueniunt p̄latis. Debent eni eſſe magnifici: id ē magna fa
ciētes: nō tm̄ magnidici. i. magna dicētes. Debēt etiā eē p̄mu
niti: id eſt pre alijs muniti munitione virtutū. Item debent
eſſe turrenſes: id eſt in turre contemplationis ꝛ prouiſionis et
conuerſationis exiſtētes. Eſa. xl. b. Sup montē excelſū aſcē/
de tu qui euāgelizas ſion. Secunda maria eſt mater iacobi ꝛ
ioſeph. Iacobus interpretatur luctator/ ſupplātator/ ſupplan/
tās feſtinantem/ ſupplantator conſilij: Sic prelat⁹ debet eſſe
mater omniū luctantium contra carnem/ mundum/ ꝛ diabolū
et eos ſupplantantiū: hoc eſt omniū vere penitentiū: qui con/
tra carnem luctantur ieiunijs: contra mundū elemoſynis: con
tra diabolū orōnib⁹: ꝛ ſic feſtināſ. i. diabolus deijcit ꝛ ſupplā
tat̄/ ꝛ eius ꝯſiliū diſſipat̄: Sic legit̄. ij. Regl. xvij. c. Dñi nu/
tu diſſipatū eſt ꝯſiliū achitophel. Debet etiam prelatus eſſe
mat̄ ioſeph. i. oim̄ q̄ in ſeipſis ſpūalib⁹ dimenſionib⁹ creſcūt
vel alioꝝ generatiōe: vt ſūt doctores ꝛ p̄dicatores. Tertia fu
it maria ſalome: qḋ interp̄tat̄ pacificās eū/ vel retributio eiuſ:
et ſignificat eos q̄ oia dimittētes pacē fecerūt cū dño. i. clau/
ſtrales. Horū oim̄. i. penitētiū/ doctoꝝ/ p̄dicatoꝝ/ clauſtrali/
um debet mater eſſe q̄cunqꝫ eſt p̄latus: ꝛ eos defendere ꝛ nu/
trire. Hoc etiā aduertēdū eſt q̄ maria bis noiat̄ h̄: vt duplex
amaritudo inſinuet̄ q̄ debet eē in p̄latis. Prima eſt amaritu/
do zeli: de q̄ Pſ. Zelus dom⁹ tue comedit me. Scḋa ē ama/ Pſ.68.
ritudo cōpaſſiōis: de q̄. ij. Cor. xj. g. Quis infirmat̄: ꝛ ego nō
infirmor: g ❡ Et cū iā ſero eſſet factū ꝛc̄. Poſt mortē
dñi ſubditur de officio ſepulture ei⁹. Scḋm eni legē nō dece/
bat in patibulis remanere corpora damnatoꝝ i ſabbato: Io
facto veſpere ioſeph chriſti diſcipulus ſed occultus/ diues et
nobilis decurio: id eſt officio curie adminiſtrans/ intrauit ad
preſidem ꝛ poſtulauit corpus dñicum ſibi dari: quo obtento
diligenter ſepeliuit in ſepulchro nouo qḋ ſibi exciderat i hor
to ſuo hora veſpertina paraſceue. Eſt autem paraſceue nomē
grecum: et interpretat̄ preparatio. Vnde ſextā feriā ſic appel/
labant iudei: quia ea que ſabbato erant neceſſaria prepara/
bant: ſm̄ q̄ de manna dicitur Exo. xvj. e. In die autem ſex/
ta collegerūt cibos duplices: id eſt duo gomor per ſingulos
hoies ꝛc̄. Sexta die domin⁹ ē crucifixus et mortu⁹: et ſepti/
ma requieuit ſepultus: quia ſexta die perfecit de⁹ mūdi crea/
tionem: et ſeptima die requieuit ab omni opere qḋ patrarat. Gen.2.a.
Paraſceue ergo vitam preſētem ſignificat: in qua prepara/
ri debent neceſſaria vite future. Vnde Prouerb. vj. a. Vade
ad formicam o piger ꝛ conſidera vias eius ꝛ diſce ſapientiā:
que cū nōn habeat ducem nec preceptorem nec principē: pa/
rat eſtate cibū ſibi ꝛ ꝯgregat i meſſe qḋ comedat. Itē Pro/
uerb. x. b. Qui congregat in meſſe filius ſapiens eſt: qui autē
ſtertit eſtate/ filius cōfuſionis eſt. Et notādū q̄ ſexta feria do
minus crucifixus eſt/ ſeptima ſepultus/ octaua reſurrexit in
gloria: Sic et nos neceſſe ē in hac vita i cruce penitētie cruci/
figi: ꝛ i ſeptia etate. i. poſt hāc vitā corp⁹ i ſepulchris/ aias in
celo q̄ſcere ꝛ gaudere: vt tandē octaua etate ſimul i corpe et

anima cōiunctis

aīa cōſuctis accipiam⁹ coronā ꝛ icorruptionē hereditatꝭ ęt/
nę. a ❡Et audact itroiuit ꝛc. Chryſ. Qui pmit⁹ occul/
tabaẗ/nūc deniq̄ aliqd magnū auſus ē. In mortē eni ſeipſū
Myſtice tradidit hoſtilitatē oīm ſuſcipieſ. a Et audact. Myſtice
Joſeph ab arimathia eſt populus iudaic⁹ deponēs pſtinam
ꝯuerſationē: qui in fi
ne tempoꝝ accedet
ad pilatū.i.ad xp̄m
q̄ ore ſuo calicis mal
leū miſcet: ꝛ petit cor
pus ieſu.i. viaticū ſa
lutare. Eſa.x.c. Si
fuerit pp̄ls tu⁹ iſrl' q̄ſi
arena marꝭ reliq̄e ꝛc.
Moraliter Moralit. Joſeph
Matth.27.g. eſt p̄lat⁹ q̄libet cre/
Luc.23.g. ſcens i ꝟtutib⁹ q̄ſtū
Joh.19.g. ad ſe et q̄ſtū ad ali/
os. Nobilis decu/
rio.i.nobilis decalogi obſeruātia et intelligētia expectās re/
gnū dei/grā ꝛ meritis ſuffultus. Hic audacter introiuit ad pi
latū ꝛ petijt corp⁹ ieſu vt ſepeliret/ſpūalit vt liberaret. Pau/
ci ſunt qui ita faciunt.i.qui ſe opponūt pncipibus et tyrānis
pro eccleſia quę ē corpus ieſu. Vn̄ Ezech.xiij.a. Quaſi vul/
pes in deſerto pphetę tui iſrael erant: nō aſcendiſti ex aduerſo
nec oppoſuiſti te murū pro domo iſrael. b ❡Pilat⁹ autē
mirabat ꝛc. Adhuc ſūt multi pilati: q̄ mirant q̄n aliq̄s mo/
ritur mundo/cū tn̄ magis mirandū ſit q̄ aliq̄s viuit mundo:
cuius amicitia eſt inimicitia dei: ſicut dicit Jaco.iiij.a. Ne/
ſcitis q̄ amicitia huius mūdi inimica eſt deo: Quicūq̄ ḡ vo
luerit eſſe amic⁹ hui⁹ mūdi/inimicus dei ꝯſtituit. Sic certe q̄/
cunq̄ mūdo vult viuere/deo qui ē vita morit. c ❡Joſeph.
Noluit eni ei negare pilat⁹: q̄ ille diueſ erat ꝛ nobilis ꝛ not⁹.
Ignot⁹ eni aut paup nec acceſſū poſſet hr̄e ad pſide: nec cor
pus dn̄icū aſportare: et q̄ iuſt⁹ erat dign⁹ fuit reponere in ſe/
pulchro. d ❡Mercatus/nūmo verę humilitatis. Unde
Ps.50. Ps. Aſperges me dn̄e hyſopo ꝛ mūdabor. e ❡Et poſuit
eū in monumēto/nouo: vt dic̄ Matthę⁹.xxvij.g. Quia ſi
in veteri vbi ali⁹ poſit⁹ fuiſſet: non ipſe chriſt⁹ ſed alius dice/
retur reſurrexiſſe. In petra fuit exciſū/ne ſi ex multis lapidib⁹
ędificatū eſſet ſuffoſſo tumuli fundamēto ablatus furtim pu/
taret. Lapidē magnū aduoluit ad oſtiū monumēti/ne poſſet
aperiri ſepulchꝝ ſine auxilio multoꝝ teſtiū. Erat aūt monu/
mentū dn̄i q̄ſi dom⁹ rotūda in rupe q̄dā exciſa tantę altitudis
vt homo extenta manu vix tangeret culmen: habēs itroitum
ab oriente: in parte aūt aq̄lonari erat locus ſepulti corpis de
ipſa petra factus/ſeptē pedes habens lōgitudinis trib⁹ pal/
mis a terra eminēs: a parte meridiana oīno patēs: vnde cor/
pus inferebatur. Marmor autem in quo monumentum erat
exciſum/erat colore rubeo et albo ꝯmixtū: qḋ ſatis bene con/
gruit: quia ipſe dn̄s et cādidus fuit per innocentiā ꝛ rubicun/
dus per patientiā. Cantī.v.c. Dilect⁹ me⁹ candidus ꝛc. Mo
numenti ſepulturę dn̄i interfuit nicodem⁹: vt dicit Johānes
xix.g. ferens mixturā myrrhę ꝛ aloes q̄ſi libras centū: ꝛ ſicut
dr̄ lintheamina q̄bus inuolutū fuit corpus ieſu in ſepulchro/
alia a ſyndōe quā emit ioſeph: vt dic̄ marc⁹. Qui ſm̄ Hiero.
Al. tpoletis dicit tbobotes.i.ꝯſiliari⁹.i.homo magni ꝯſilij: q̄ nō acq̄euit
prauo ꝯſilio iudęoꝝ. Tradit etiā licet nō ſit autēticū q̄ iudęi
audita honorificētia ſepulturę dn̄i detinuerūt eum in carcere
vbi dn̄i reſurrectiōis pm⁹ hr̄e meruit viſionem. Hic cōmen/
dat a duob⁹.ſ. q̄ nobilis/ ꝛ q̄ expectans regnū dei. Signifi/
cat aūt quēlibet iuſtū qui chriſtum inuoluit in ſyndone mūda
.i. i ꝯſciētia pura: et ponit i monumēto exciſo i petra.i.i corde
ſuo fundato ꝛ firmato i chriſto: ꝛ aduoluit ad oſtiū monumē
ti lapidem.i. liberꝝ arbitriū qḋ eſt cordis oſtiū/ ſpei ꝯſtantia ꝛ
Moraliter fidei firmitate obfirmat. Moralit. Per h̄ q̄ in ſola ſyndōe
fuit inuolutū corpus dn̄icū/damnat diues ꝛ pcioſa ſepultura
diuitū. Vn̄ Hiero⁹. In ſimplici ſepultura dn̄i/cōdēnat am/
bitio diuitū: qui nec mortui diuitijs carēt. Eſa.xxij.c. Quid
tu hic aut quaſi quiſ hic: q̄ excidiſti tibi h̄ ſepulchꝝ: excidiſti i
excelſo memoriale tuū in petra diligent. f ❡Maria autē

a Et audact introiuit ad pilatū
b et petijt corpus ieſu. Pilatus
aūt mirabat ſi iam obijſſet: et
accerſito cēturione interroga
uit eū ſi iam mortuus eſſet: et
cū cognouiſſet a cēturiōe/do/
c nauit corpus ioſeph. Joſeph
d aūt mercat⁹ ſyndonē: et depo
e nens eū inuoluit ſyndone: et
poſuit eum in monumēto qḋ
erat exciſū de petra: ꝛ aduol/
uit lapidē ad oſtiū monumen
f ti. Maria aūt magdalenę et
maria ioſeph aſpiciebant vbi
poneretur. ❡Ca.XVI
g T cū trāſiſſet ſabbatū:
h maria magdalenę ꝛ ma
i k ria iacobi ꝛ ſalome ēmert aro/

magdalenę ꝛc. Marc⁹ breuiloqu⁹ multa p̄terit quę alij
euāgeliſtę inſerūt.ſ. corpe dn̄i de cruce depoſito ꝛ i ſepulchro
repoſito. Fere omnes ad ppria redierunt: ſolę mulieres q̄ cę/
teris artius dn̄m diligebant remanſerunt/ inſpiciētes vbi cor
pus poneretur vt tempore congruo et poſſent impendere of/
ficium ſepulturę. Et
ſignificant iſtę muli
eres/ſicut dicit Be/
da/animas humiles
et deuotas: q̄ quāto
amplius ſuam reco/ Matth.
gnoſcunt fragilitatē
quę per ſexum mu/
liebrē deſignat: tā/
to feruentius adhę/ A
rent dn̄o ꝛ ordinem
paſſionis eius ſedu/
la intentione perqui
runt et pia diligen/
tia pro ſuo modulo imitantur in paraſceue: id eſt in vita prę/
ſenti quę eſt prępararatio ad futuram ꝛc. ❡Expoſi. Ca.XVI.
g T cum tranſiſſet ſabbatum ꝛc. Finita narra/
tione paſſionis ꝛ ſepulturę dn̄icę: ſubiungit euangeli/
ſta de eius glorioſa reſurrectiōe. De qua hoc ordine
agit. Primo narrat aduentum trium mulierum ad ſepulchꝝ.
Secūdo de angelo: qui apparuit eis ꝛ miſit eas ad apoſtolos
narrare dn̄i reſurrectionem: ibi: Et reſpicientes. Tertio
de triplici apparitione dn̄i ſubiungit: Primo oſtēdit quomo/
do apparuit marię magdalenę: deinde duobus diſcipulis eun/
tibus in emaus: vt dicit Lucas: poſtea vndecim recumbenti/
bus: quę fuit in die aſcenſionis: ibi: Surgens aūt ieſus.
Quarto ꝛ vltio agit de miſſiōe apl'oꝝ in pdicationē: ibi: Et
dixit eis. Et nota q̄ reſurrectio dn̄i nulli nota fuit niſi poſt
factū: per qḋ deſignatur q̄ noſtra reſurrectio ſpiritualis qua
reſurgimus a morte peccati/nulli nota eſt niſi ſoli deo. Unde
Eccs.ix.a. Nemo ſcit vtꝝ amore vl' odio dign⁹ ſit. Itē nota
q̄ reſurrectio dn̄i trib⁹ miraculis ꝯfirmata eſt. Primū fuit q̄
clauſo ſepulchro ꝛ itegro ſignaculo exiuit. Secūdū q̄ angel⁹
terrific⁹ apparuit. Tertiū q̄ i aduētu angeli tra tremuit ꝛ ꝯeuit:
ſic dic̄ Ps. Terra tremuit cū exurgeret i iudiciū de⁹ ꝛc. Q Ps.57.
aūt dn̄s clauſo ſepulchro exiuit/ſignificat q̄ nat⁹ fuit de ꝟgi/
neo vtero iuiolato et clauſo. Vn̄ Aug⁹ in libro de ſymbolo.
Caſtitas vteri ꝟginalis ornat ex ꝯuenictia inuiolabilis ſepul/
chri. Terremot⁹ in aduētu angeli/ſignificat q̄ tot⁹ mūd⁹ mo/
uēd⁹ erat ex nouitate doctrinę chriſtianę. Angeli vult⁹ fulgu/
rans ꝛ habitus niueus oſtendit quales debent eſſe nuncij do/
minicę reſurrectiōis.ſ. lumine doctrinę ꝛ ardore ęli fulgurei:
ſanctitate cōuerſationis niuei: malis terribiles/qḋ notatur in
fulgure: ꝛ bonis manſueti/qḋ notatur in niue. Q autem mar/
cus de vno ſolo angelo loquitur ꝛ iohannes de duobus: ſig/
nificat q̄ prędicatores dn̄i debent eſſe vn⁹ per fidei vnitatem
et duo per geminā charitatē. Dicit ergo: Et cū tranſiſſet
ſabbatū ꝛc. h ❡Maria iacobi: quę maria cleophę di/
citur: Joh.xix.e. Mater iacobi minoris et ioſeph/ꝛ ſimonis
et iudę. i ❡Et ſalome. Salome ſm̄ Chryſ. ē noīatiui ca/
ſus ꝛ nomē mulieris. Scḋm alios ſanctos eſt genitiui caſus.
Et ē ſenſus. Maria ſalome: id eſt filia ſalome.ſ. mater iacobi
et iohannis. k ❡Emerunt. Luc. xxiij.a. dicitur q̄ mulie/
res reuertentes a monumēto parauerunt vnguētum vſq̄ ad
ſolis occaſum: et poſtea ſabbato ſiluerunt vſq̄ ad alium ſolis
occaſum: quia mandatū erat i lege vt ſabbatū a veſpera vſq̄
in veſperam ſeruaretur: Leuit.xxiij.a. Et tunc recuperata li
centia operandi iterum emerunt alia aromata: quia non ſuffi/
ciebant quę habebant: ꝛ tota nocte illa parauerunt/ vt venien
tes mane ad ſepulchrum vngerent corpus ieſu. Et licet para/
re vnguenta ad opus mortui nō eſſet opus ſeruile/tn̄ religio/
ſę mulieres ab hoc opere ſiluerunt in ſabbato. Moraliter: Moraliter
Tres marię ſunt mens/ lingua/ manus. Et habet quęlibet
vnguenta ſua. Unguenta mentis: contritio/ compaſſio/ de/
uotio. Unguentum contritionis conficitur de ſpeciebus vi/
liſſimis: id eſt de peccatis proprijs: quę creſcunt in horto no/
ſtro. Unguentum

ſtro. Unguentum compaſſionis conficitur de ſpecieb⁹ ama/
riſſimis: id eſt de omnibus miſerijs proximorū: que creſcunt
in horto vicino. Unguentū deuotionis conficiť de ſpeciebuſ
p̄cioſiſſimis. i. de oībus bñficijs dei: que creſcūt i horto dñi/
co. Unguēta lingue ſūt diſcreta locutio / deuota oratio / inte/
gra confeſſio. Her/
be vnde primū confi
.28.a. citur / ſunt neceſſitas
.24.a. loquentis / 7 audien/
.20.a. tis vtilitas / veritas
dicēdoꝝ. Herbe vn
de ſecūdū ꝯficiť / ſūt
recta intentio / firma
attētio / pia affectio.
Herbe vnde tertiū
eſt / ſūt pudor culpe:
dolor offēſe / ſpes venie. Unguēta tertie mulieris. ſ. man⁹: ſūt
ſeptē opa miſcdie. Verſus. Colligo / poto / cibo / redimo / tego /
viſito / condo. a ¶ Et veniētes vngerēt ieſū. Sed quō
vngere poterāt: q2 lapis imaniſſimus erat appoſit⁹ ad oſtiū
monumēti? Cōtra: vis amoris nō ſinebat de hmōi cogitare.
Scdm Gregl. Mulieres ſunt anime fideles: que debent of/
ferre dño tria vnguēta. i. odorem virtutū / opinionē bonorum
operū / ſuauitatē ſanctaꝝ orationum. b ¶ Et valde mane.
Ps.5. Ps. Mane aſtabo tibi 7 videbo. Eccs. xj. c. Mane ſemina
ſemen tuum. Et valde mane 7c. Mattheus. xxviij. a. di/
cit: Veſpere autem ſabbati que luceſcit in p̄ma ſabbati / venit
maria magdalene 7 altera maria videre ſepulchrum. Lucas
aūt. xxiiij. a. dič ſic: Una ſabbati valde diluculo venerunt ad
monumētū portātes aromata. Johānes. xx. a. dič ſic: Una
ſabbati maria magdalene venit ad monumētū cū adhuc te/
nebre eſſēt. Inť qs videť mltiplex ꝯtrarietaſ. Prima inť mat
theū et marcū: q2 matthe⁹ dič q veſpe venerunt mulieres ad
monumentū: et marc⁹ dič: valde mane. Secūda inter iohānē
et marcum: quia iohānes dič: cū adhuc tenebre eſſent: marc⁹
dicit: orto iam ſole. Tertia inter iohannem 7 alios tres: quia
iohannes ſolam mariam magdalenā dicit veniſſe: alij dicunt
plures. Quarta inter lucam 7 marcū: quia lucas dicit: valde
diluculo: et marcus dicit: orto iam ſole. Has ꝯtrarietates ſic
determinat Aug⁹. Mattheus a parte noctis prima: id eſt a
veſpera noctem ſignificat: cuius fine venerunt mulieres ad
monumentū: Jō aūt ſic noīat: q2 ab ipſa veſpera ſabbati ce/
perūt venire. i. vnguēta parare: 7 mane lucente p̄uenerunt: ſic
detminat p̄mā ꝯtrarietatē. Et ſecūda ſoluiť: q mlieres cū ad/
buc eſſent tenebre ceperūt venire: ſ orto ſole p̄uenerūt. Si/
miliť ſoluitur quarta cū dicit Aug⁹ q diluculū valde erat 7 tñ
ſol iā erat ortus / ſed nondum ſuper terram apparebat. Tertia
cōtrarietas ſoluitur: quia etſi iohannes non dicat veniſſe niſi
mariam magdalenā / tñ non negat alias veniſſe. Dicitur autē
dñica dies vna ſabbati / 7 p̄ma ſabbati / 7 vna ſabbatoꝝ. Una
ſabbati: id eſt prima poſt ſabbatum: ſimiliter prima ſabba/
ti: id eſt prima a ſabbato: ſimiliter vna ſabbatoꝝ. i. prima poſt
ſabbatū. Sed pluraliť dicitur / propť plures requietiones que i
ſabbato ſeruabanť. Vel dicitur vna ſabbati antonomaſice. i.
vna dies ſeptimane: ſimiliter prima. ſ. dñica: ſimiliť vna ſab/
batorum. i. vna dierum ſeptimane: ſimiliter prima ſabbati: id
Mystice ē precipua dies ſeptimane que a noīe ſabbati denominatur.
c ¶ Veniunt ad monumentū. Myſtice: Monumen/
tū eſt ſacra ſcriptura: i qua latebat olim chriſt⁹ q̄ſi mortu⁹ et
ſepultus. Oſtium eius: id chriſtus per quem ſolum intratur
in ipſam. Joh. x. b. Ego ſum oſtium: per me ſi quis introierit
ingrediet 7 egredietur 7 paſcua iueniet. Lapis eſt velamē lit/
tere ac figuraꝝ / qbus chriſtus in ſcriptura celabatur. Et bene
per lapidē littera legis 7 figure deſignātur: q2 lex dura erat 7
nemini parcebat. Uñ 7 i lapide ſcp̄ta fuit: Exo. xxxij. d. Mu/
lieres ſūt ſcholares ad ſtudiū veniētes: q videtes ſcp̄ture diffi
cultatē et obſcuritatem / atq3 ingenij ſui tenuitatem / dicūt: d
¶ Quis reuoluet nobis: id ad noſtrā vtilitatē: e ¶ Lapi/
dē ab oſtio monumēti. i. obſcuritatē 7 difficultatē a ſcri/
ptura. Threñ. iiij. a. Paruuli petierunt panem: 7 non erat q

a mata vt veniētes vngerēt ie/
b ſū. Et valde mane vna ſab/
c batoꝝ veniūt ad monumētū
orto iam ſole: et dicebant ad
d inuicem: Quis reuoluet nob
e lapidē ab oſtio monumēti? Et
f reſpiciētes viderūt reuolutū
g lapidē: Erat qppe magn⁹ val
h de. Et introeūtes i monumē/
i tum viderunt iuuenē ſedentē
i dextris cooptū ſtola cādida
k l 7 obſtupuerūt. Qui dicit illis:

frangeret eis. Contra preſumentes / qui nolunt doceri. Act.
viij. b. Quomodo poſſū intelligere ſi non aliqs oſtēderit mi/
hi? Eccl. iij. b. Eſt tp̄us tacēdi et tp̄s loquendi 7c. Ibi Glo.
Docem⁹ i eccl'ijs qd neſcim⁹ / oēs artes abſq3 doctore nō di/
ſcim⁹: ſola hec tam vilis eſt tam facilis ē vt p̄ceptore nō ege/
at. f ¶ Et reſpici/
entes: id eſt iterum
et iterum aſpiciētes
forma ſtudēdi. Pro
uerb. ij. a. Si que/
ſieris ſapientiam q̄/
ſi pecuniā / 7 ſič the/
ſauros effoderis il/ B
lā: tunc intelliges ti/
morē dñi 7 ſciaz dei
inuenies. g ¶ Erat
quippe magnus valde. Job. iiij. b. Puteus altus eſt.
Ps. Tenebroſa aqua in nubibus aeris. h ¶ Et introeun Ps.17.
tes in monumentū 7c. Myſtice / per monumentū ſig Mystice
nificatur eccleſia militans: intra quā ſepulchrum chriſti cōti/
neť: q2 fides paſſiōiſ ibi p̄dicať 7 venerať. De q Geñ. xxiij. a.
Null⁹ te p̄hibere poterit / qn i monumēto ei⁹ ſepeliaſ mortuū
tuū. Per tres mulieres ſignificanť oēs fideles / fide ſancte tri/
nitatis inſignes / monumentū intrantes: id eſt paſſionem dñi
pro modulo ſuo imitantes. Per iuuenem ſedētem in dextris
et coopertum ſtola candida: ſignificať doctor vl' prelatus ec/
cleſiaſticus: qui debet eſſe iuuenis / nō puer per ſimplicitatē:
quia ve terre cuius rex puer eſt: Eccs. x. c. Nō ſenex per im/
becillitatē: quia omne qd antiquať 7 ſeneſcit prope interitū ē:
Heb. viij. d. Sed iuuenis: id eſt fortis et robuſt⁹ ad portāda
onera ſubditoꝝ. Unde ioſue cum fieret dux populi / dictū eſt
ei a dño: Confortare 7 eſto robuſtus valde vt cuſtodias 7 fa/ Josue.1.b.
cias omnē legem quā precepit tibi moyſes ſeruus meus: id ē
chriſtus. Et que eſt illa lex? Gal. vj. a. Alter alterius onera
portate 7c. Ideo dicit Ecc⁹. vij. a. Noli querere fieri iudex
niſi valeas virtute irrūpere iniqtates. Debet etiam eſſe hila/
ris: quia iuuenes ſemper ſunt hilares. Unde Eccs. xj. d. Le/
tare iuuenis in adoleſcentia tua / 7 in bonis ſit cor tuum i die/
bus iuuentutis tue. Item debet eſſe audax vt audacter ſe op
ponat hoſtib⁹ eccleſie: Sicut dr Job. xxxix. c. Gloria nariū
ei⁹ terror: terrā vngula fodit / exultat audacter: in occurſū per/
git armatis: cōtemnit pauorem nec cedit gladio. Debet autē
eſſe iuuenis / non diſcurrēs: ſicut ille de quo diciť Prouerb.
vij. b. Conſidero vecordē iuuenē qui tranſit per plateas iux/
ta angulū: Sed ſedēs vt doctor / vt iudex / vt rex. Unde Pro
uerb. xx. b. Rex qui ſedet in ſolio iudicij intuitu ſuo diſſipat
omne malum. Sed vir ſedens a dextris / non a ſiniſtris. Per
ſiniſtram ſignificanť temporalia: per dextraz ſpiritualia. Un
de Cant. ij. b. et. viij. a. Leua eius ſub capite meo: 7 dextera
eius amplexabiť me. Quid ē ergo q angelus ſedet in dextriſ:
niſi q prelatus eccleſie iudex 7 rector fact⁹ eſt ſpiritualium?
Unde Ps. Dixit domin⁹ domino meo: ſede a dextris meiſ: Ps.109.
id eſt prelato: ſede a dextris meis nō a ſiniſtris. Exo. xviij. c.
Eſto tu populo in his que ad deum pertinent. Item ſedere
debet in dextris: id eſt ſe 7 alios regere in proſperis. ij. Reg.
xxiij. a. Dauid ſedens in cathedra ſapientiſſim⁹ princeps in/
ter tres: ipſe eſt quaſi tenerrim⁹ ligni vermiculus. Debet eti/
am ſtola candida eſſe coopertus. i. vita innocēte 7 perſeuerā/
te eſſe ornatus. Prouerb. vlť. c. Stragulatā veſtem fecit ſi/
bi: byſſus 7 purpura indumētū ei⁹: 7 ita ſyndonē fecit et vēdi/
dit / et cingulū tradidit chananeo: Si talē viderent homines
prelatum obſtupeſcerent. i ¶ Viderūt iuuenē ſedētē in
dextris. Matth. xxviij. a. dicit q angelus ſedebat ſup lapi/
dem quē reuoluerat ipſe ab oſtio monumenti: Non ergo in/
tus ſedebat. Aug⁹ dicit ad hoc q duo fuerūt angeli: vn⁹ q re/
uoluit lapidē q erat foris: de q loqť matthe⁹. Et ali⁹ q erat in/
tus: de q loqť marc⁹. Et eadē dixerūt mulierib⁹. k ¶ Et ob/
ſtupuerūt. Ps. Reuela oculos meos 7 conſiderabo mira/ Ps.118.
bilia de lege tua. l ¶ Qui dič ill'. Btūs Berñ. Sič in ſepul
chro aſtiterūt āgeli: ita 7 corpi ꝯſecrato qtidie aſſiſtūt i altari.

Nolite expaueſcere

a Nolite expaueſcere. Luc. xij. d. Nolite timere puſil/
lus grex. b Jeſũ queritis. Jdõ timere nõ debetis. Et bñ q̃ri/
tis eũ: q2 q̃rit/ naçarenũ et crucifixũ. Multi enĩ q̃rũt tm̃ ieſũ
naçarenũ.i. ſalutẽ floridã: Volũt enĩ h̃ gaudere cũ mũdo: ⁊ ĩ
futuro regnare cum chriſto. Sed nõ iueniẽt naçarenꝰ ſine cru/
cifixo. Act. xiiij. d.

Matth. 28. a.
Luc. 24. a.

Per multas tribula
tiones ⁊c. Cant. vij.
c. Aſcendã in palmã
et apphendã fructuſ
eiꝰ. Gal. vj. d. Mi/
hi abſit gloriari niſi
in cruce dñi nr̃i ieſu
chriſti. Augꝰ in. iiij.
lib. de ſymbolo. Si
amaẽ vita: q̃re non
queritur vera? c
Ecce locꝰ vbi po
ſuerũt eũ: q̃ erat ĩ ſi/
gnũ ꝙ ibi fuerat dñs.
Et lintheamia et ſu/

a b Nolite expaueſcere: Jeſum
q̃ritis naçarenũ crucifixũ: ſur/
c rexit nõ eſt hic. Ecce locꝰ vbi
poſuerũt eũ. Sȝ ite dicite diſ/
d cipulis eiꝰ ⁊ petro: q2 p̃cedet
vos ĩ galileã: Jbi eũ videbitis
ſicut dixit vobis. At ille exeũ
tes fugerũt de monumẽto: Jn
uaſerat enĩ eas tremor ⁊ pa/
e uor: ⁊ nẽmini quicꝗ dixerũt:
f Timebãt enĩ. Surgẽs aũt ie/

Joh. 20. b.

dariũ inuenerũt in loco/ ĩ ſignũ ꝙ ibi fuerit dñs. Sic ẽ in mul/
tis clauſtris ⁊ in multis eccleſijs: ſudariũ ⁊ lintheamina.i. ha/
bitũ exteriorem/ q̃ eſt ſudariũ clauſtraliũ/ q2 in eo ſepeliunẽ: et
locũ qualẽcũꝗ poſſes iuenire: ſ ieſũ nõ repies: ſurrexit nõ ẽ
hic. Jdeo angelus dicit mulierib9 vt eant ⁊ dicant diſcipulis
eiꝰ et petro.i. cardinalib9 ⁊ papę vt apponãt ꝯſiliũ. Satis bñ
ſignificatũ fuit h̃. j. Reg. xix. c. Abijt dauid et aufugit atꝗ
ſaluatꝰ ẽ: tulit aũt michol ſtatuã ⁊ operuit eã veſtimẽtis et po
ſuit eã ſup lectum ⁊ pellem piloſam caprarũ ad caput eiꝰ ⁊c.
d Quia p̃cedet vos ĩ galileã. Quare nõ ꝯſtituit eis an
gelus diẽ certũ ſicut locũ? Quia nõ erat cauſa ventilanda vt
ꝯtumax puniretur. Vel ideo locũ determinat ⁊ non tp̃s: q2 cor/
pus glorificatũ extra tempus ẽ/ ſed nõ extra locũ. Tempꝰ enĩ
peribit ſed non locus. Vñ Apoc. x. c. Tempus nõ erit am/

Myſtice

plius. Myſtice/ aũt ĩ galilea dñm videndũ predicit ange
lus.i. in patria poſt trãſmigrationẽ a mundo iſto. Galilea enĩ
trãſmigratio vel reuelatio interptatur: q2 illis qui trãſmigrant
a vitijs ad ỽtutes ſe reuelat dñs. e Et nemini q̃cꝗ dixe
rũt: Jmmo nũciauerũt oĩa vndecim diſcipulis/ ⁊ alijs q̃ erãt
cum illis: ſicut dicit Luc. vlt. a. Sed dic ꝙ nemini quicꝗ
dixerũt.i. nemini angelorum q̃d rñderũt prę gaudio. Vel nemi/
ni cuſtodũ quos iacentes viderũt quid dixerũt p̃ timore: et
ita gaudiũ trahebat eas ⁊ timor fugabat. Vñ Hieroꝰ. Du/
plex affectus erat eis.ſ. timoris ⁊ gaudij: timor fugabat/ gau/
diũ trahebat: et vterꝗ gradũ fęmineũ concitabat. f Sur/
gens aũt ieſus mane pma ſabbati apparuit primo

Dñs pmo appa
ruit marie mag/
dalene quinꝗ
rationibus

marię magdalenę. Sed q̃re pmo marię magdalenę: q̃nꝗ
rõnib9 patet. Primo q2 ardentiꝰ diligebat. Luc. vij. g. Di/
miſſa ſũt ei pctã multa: q̃m dilexit multũ. Scd̃o vt oſtenderet
ꝙ p ſaluãdis pctõrib9 venerat in hũc mũdum. Matth. ix. b.
Nõ veni vocare iuſtos ſed pctõres ad pęnitentiã. Tertio vt
oſtenderet ꝙ meretrices p̃cederẽt ſapientes in regno cęlorũ.
Matth. xxj. c. Amẽ dico vob: q2 publicani et meretrices p̃ce
dent vos in regno dei. Quarto vt ſicut mulier fuerat nuncia
nr̃ę perditionis: ita mulier ſimiliẽ eſſet nuncia noſtrę ſalutis.
Quinto vt vbi abundauit peccatum/ abundare gratia mon/
ſtrareẽ: et nulli decętero pctõri deſperatiõis locꝰ relinquereẽ.
Et hęc fuit pma apparitio dñi: quã Joh. xx. c. pleniꝰ narrat.
Sciendũ aũt ꝙ dñs ipſa die reſurrectiõis q̃nq̃es apparuit et
poſtea pluries. Sed ĩ vniuerſo decẽ leguneẽ eiꝰ apparitiões in
euãgelio. Prima marię magdalenę: Joh. xx. c. Scd̃a eidem
cũ alijs mulierib9 in via: Matth. vlt. b. Tertia petro: Luc.
vlt. ſed neſciẽ vbi. Quarta duobus diſcipulis euntibus in
emaus: Luc. vlt. c. Quinta oib9 diſcipulis abſꝗ thoma in
hieruſalẽ: Joh. xx. c. Et iſtas q̃nꝗ apparitiones repſentat ſa
cerdos ĩ miſſa: q2 q̃nq̃es vertit ſe ad pp̃lm: ⁊ oſtẽdit eis faciẽ ſu
am: Et tertio ỽtit ſe cũ ſilẽtio: q2 illa verſio ſignificat appari/
tionẽ petri q̃ neſciẽ vbi fuerit. Et fuerũt illę q̃nꝗ apparitiões
ipſa die reſurrectiõis. Sexta fuit poſt octo dies ĩ hieruſalem
oib9 diſcipulis pñte thoma: Joh. xx. f. Septima ad mare ty
beriadis ſeptẽ diſciplis.ſ. petro/ thomę/ nathaeli/ iohãni et ia/
cobo ⁊ alijs duobus q̃ non nominanẽ: Joh. xxj. a. Octaua in
galilea: Matth. vlt. d. Nona in cęnaculo in hieruſalem ip/
ſis cęnantibus. j. eodem. Et Act. j. a. Decima fuit in mon/
te oliueti in die aſ/
cenſiõis: Luc. vlt.
g. Et Act. j. a. Hĩ
credo ꝙ matri ſuę ſę/
piſſime apparuit: ſed
tñ non legiẽ. Sed q̃/
re? Vt carnalẽ affec
tum ĩ his qui ſũt mũ
do mortui ⁊ deo vi/
ui/ mortuum oſten/
deret. Vnde Deut.
xxxiij. a. Qui dixit
pr̃i ſuo et matri ſuę:
neſcio vos: et fratri/
bus ſuis/ ignoro il/
los: ⁊ neſcierũt filios

ſus mane pma ſabbati/ appa/
ruit pmo marię magdalenę d
g q̃ ẽiecerat ſeptẽ dęmonia. Jl/
h lã vadẽs nũciauit his q̃ cũ eo
i fuerãt lũgẽtib9 ⁊ flentib9: ⁊ illi
audiẽtes q2 viueret/ ⁊ viſus eſ
k ſet ab ea/ nõ crẽdiderũt. Poſt
hęc aũt duob9 ex eis ambulã
l tib9 oſtẽſus ẽ in ãlia effigie eũ/
tib9 ĩ villã. Et illi eũtes nũcia/
uerũt cęteris/ nec illis crediderũt.

C

Luc. 24.

ſuos: hi cuſtodierũt eloquiũ tuũ. Decies apparuit: ⁊ vndecia
die poſt aſcenſionem miſit ſpiritũſanctum in linguis igneis:
vt myſtice oſtenderet ſe ad hoc veniſſe in mũdum ⁊ apoſtolos
miſiſſe: vt ordo decimus ex hoibus per eius aduentũ ⁊ apo/
ſtolorum prędicationẽ reparãdus eſſet. Moraliter/ etiam

Moraliter

in hoc oſtendit ꝙ per obſeruantiã decalogi perueniaẽ ad eius
viſionem. Vnde Matth. xix. c. Si vis ad vitam ĩgredi ſerua
mandata. g De q̃ eiecerat ſeptem dęmonia: Luc.
viij. a. Septem dęmonia ſunt ſeptem peccata mortalia: per
quę dicuneẽ dęmones inhabitare corda hominũ/ ſicut ſpũſſan
ctus dicitur per gratiam inhabitare corda fidelium. Demon
qui prę eſt ſuperbię inhabitat per ſuperbiã: dęmon inuidię p
inuidiam. Jnhabitat autem non per ſubſtantiã/ ſed per effe/
ctum: ſpiritusſctũs vero inhabitat et per eſſẽtiam ⁊ per effec/
tũ.i. p gratiã. h Jlla vadẽs nũciauit ⁊c. ſicut dixerãt
ei angeli: ⁊ facta ẽ apoſtola aploꝝ q̃ pus erat fouea peccato/
rũ. i Lugẽtib9 ⁊ flẽtib9. Duplicẽ fletũ vel duplicẽ cau/
ſã fletꝰ oñdit marcꝰ fuiſſe ĩ diſcipl'is. Dolor de morte domini
erat vna cauſa fletus: timor iudęorum erat alia. Vnde Joh.
xvj. d. Amen dico vobis: quia plorabitis ⁊ flebitis vos. Si/
militer in nobis eſt duplex cauſa flendi: Culpa ⁊ miſeria: pro/
longatio vitę ⁊ elongatio patrię. k Non crediderunt
prę nimio deſiderio ⁊ amore ipſiꝰ. Nec tñ diſcrediderũt: q̃d
patet per hoc ꝙ petrus et iohannes hoc audito cucurrerunt
ad monumentũ: vt dr̃ Joh. xx. a. Jn q̃ docemur ꝙ narrãtib9
noua licet bona ⁊ placẽtia: nõ tñ cito ſũt credenda: nec tñ om/
nino diſcredenda/ licet magna ſint ⁊ mira quę narrantur: ſed
primo probanda. Vnde. j. Joh. iiij. a. Nolite credere omni
ſpiritui ſed probate ſpiritus ſi ex deo ſint. Eccl. xix. a. Qui
cito credit leuis ẽ corde ⁊ minorabiẽ. Seneca. Oĩ ⁊ nulli cre/
dere vtrunꝗ vitiũ ẽ. l Jn alia effigie: nõ in natura ſua.
Sȝ queritur: quid erat illa effigies/ et vbi erat? Et dicũt qui/
dam ꝙ erat quędã forma non glorificata/ quã ad tempus aſ/
ſumpſerat vt videri poſſet: et erat in aere circũfuſo: quia ſi eſ/
ſet in corpore dñi tunc corpus dñi ſimul eſſet obſcurum ⁊ cla/
rũ. Pręterea ſi eſſet ĩ corpore: ergo ĩ eo eſſet ne diſcipuli eũ
agnoſcerent: et ita pro nihilo diceret oculos eorum teneri ne
eũ agnoſcerẽt. Sed contra Augꝰ ad valentinianũ epiſcopũ.
Cũ ex duobus cognoſcatur homo.ſ. lineamẽtis ⁊ colore/ mi
ror ꝙ multos mouet ꝙ dñs poſt reſurrectionẽ lineamenta et
claritatem ſuam in formam omnibus viſibilem mutauerit: et
multos non mouet ꝙ ante reſurrectionem in tantam excellẽ/
tiam lucis et ſplendoris lineamenta ſua et colorem mutaue/
rit. Ex hac auctoritate patet ꝙ illa effigies fuit in corpo/
re domini et claritas ſimiliter transfigurationis: Si eñ eſſet
in aere circumfuſo/ nulla ĩmutatio fuiſſet facta in corpore do/
mini. Jtem ſi eſſet in aere/ non videretur dominus ſub illa
forma ſed aer: quia aer non oſtẽdit ſubiectum niſi illud in quo
eſt. Jtem ſi videretur ſub illa effigie ſicut ſol ſub nube: ergo

ſ cum ſol videať in natura ſua/ſimiliť corpus dñi: qḋ eſt ꝫ Glo. hic/ꝗ dicit: In alia effigie/nõ in natura ſua. Solo. Quidã dicũt/ꝙ dñs quãdã formã hominis nõ glorificati aſſumpſit in corpore ſuo. Alij dicũt ꝙ in aere fecit illã. Mihi videť ſine p̃iudicio tñ/ꝙ nullã formã aliã a ſua aſſumpſit: nec in ſuo corpe nec i aere: ſ; habitũ peregrini habuit/ ꝓpť quẽ videbať ali⁹ nec cognoſcebatur: quia percuſſi erant auri/ſia: ſic dicit Lucas. Et ꝙ dicť Glo. ꝙ apparuit i alia effugie/ nõ i natura ſua/itelligiť ꝗ ad iſtos qb⁹ apparebat alia non ſua forma. Vľ forte aer circũfuſus cõdẽſatus erat vt nõ videreť i ſua claritate. Et qḋ dicit Aug⁹ ꝙ ſua linîamẽta ⁊ ſuã claritatẽ mutauerit i formã viſibilẽ/itelligiť viſibilẽ p aeris imutationẽ: Nulla eñi mutatio erat i eo poſt reſurrectionẽ: ſic ꝓbãt Greg⁹ et Aug⁹: qꝛ alteratio ꝗdam mors. De ipſo etiã
6.b. ſcriptũ eſt: Mors illi vltra nõ dominabiť. a Nouiſſime aũt ⁊c̃. Merito nouiſſime apparuit vndecim. Undenari⁹ enĩ numer⁹ ẽ trãſgreſſiõis ⁊ ipfectiõis. Trãſgreſſiõis/qꝛ denariũ trãſcẽdit: ⁊ impfectionis/ qꝛ ad duodenariũ nõ peruenit. Undecim ergo ſũt oẽs illi ꝗ per ſingularitatẽ alios excedere volunt: aut p ignauiã vltimi ſunt. Utrũqꝫ vitiũ eſt/⁊ alios excedere p ſingularitatẽ/⁊ vltimũ eſſe per ignauię tarditatẽ/extrema tenere: virtus aũt i medio ẽ. Cũ recũbentib⁹ ad menſã ſacrę lectionis vel deuotę orõnis apparet: exprobrãs eorum incredulitatẽ/quãtũ ad ſingulares: ⁊ duritiã cordis/quantũ ad ignauos: qꝛ nec hi nec illi credere volunt illis qui dñm viderunt: id eſt ſeniorib⁹ ⁊ expertis. Luc̃. vlť. d. O ſtulti ⁊ tardi corde ad credendũ in oĩb⁹ quę locuti ſunt ꝓphetę. b Euntes in mundũ vniuerſũ. Quinqꝫ ſunt hic notanda. Primo ꝙ dicť/ eũtes: nõ eni eq̃s aut palefrędos dedit eis ad eq̃tandũ: ſ; pedes ad ambulandũ. Joh. xv. c. Nõ vos me elegiſtis/ ſed ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis ⁊ fructus veſter maneat. Eccĩs. x. b. Uidi ſeruos i equis ⁊ principes ambulãtes quaſi ſeruos ſup terrã. De idolis dicitur in Pſ. Manus habẽt ⁊ nõ palpabunt/pedes habẽt ⁊ nõ
113. ambulabũt: nec clamabunt in gutture ſuo. Si forte aliqñ clamant/clamant in gutture alieno. Secundo ꝙ dicit/ i mũdũ vniuerſũ. Totũ eni mũdũ creauerat/totũ redemerat: ⁊ io totum doceri volebat: quia totus in ignauia iacebat/⁊ adhuc iacet: ⁊ tñ pauci volũt ire: nõ dico in vniuerſum mũdũ/ſ; nec etiã in parochiã vľ dioceſim ſuã. Act̃. j. a. Accipietis virtutẽ ſuperuenĩẽtis ſpũſſcti in vos/in ordinatione: ⁊ eritis mihi teſtes/in p̃dicatione: i hieruſalẽ. i. in clauſtris: et in omni iudęa: id eſt in oĩ eccleſia: ⁊ ſamaria. i. ꝓpria parochia vel dioceſi: ⁊ vſqꝫ ad vltimũ terrę. Tertio ꝙ dicť/ p̃dicate euãgeliũ: nõ philoſophoꝝ vanitates: aut certe ꝓprias fictiões. Hiere. xxiij. e. Uſqueq̃ iſtud eſt in corde prophetarũ vaticinantium mẽdaciũ ⁊ ꝓphetantiũ ſeductiones cordis ſui: qui volũt facere vt obliuiſcatur populus me⁹ nominis mei ꝓpter ſomnia eorũ ꝗ narrãt/vnuſq̃ſqꝫ ad ꝓximũ ſuũ. Propheta ꝗ habet ſomniũ narret ſomniũ: et ꝗ habet ſermonẽ meũ/loquať ſermonẽ meũ vere. Ro. j. b. Nõ erubeſco euãgeliũ: virt⁹ eñ dei ẽ i ſalutẽ omni credẽti. Quarto ꝙ dicit/oĩ creaturę. i. omĩ generi hominũ ſine acceptiõe pſonarũ. Roma. j. b. Gręcis ⁊ barbaris: ſapiẽtib⁹ ⁊ inſipientib⁹ debitor ſum. Dicit aũtẽ homo oĩs creatura: qꝛ finis eſt omnis creaturę: qꝛ cõe aliq̃d habet cũ omni creatura: Eſſe cũ lapidib⁹: viuere cũ arborib⁹: ſentire cum pecorib⁹/intelligere cum angelis. Quinto quãdo prędixit illos ituros ⁊ omni genti prędicaturos. ſ. poſt acceptionem ſpũſſancti. Ante eñ dixerat: In viã gentiũ ne abieritis: Matth. x. a. quia fragiles erãt/ nec poſſent ſuſtinere tot moleſtias/quot oportet ſuſtinere gentiles p̃dicatores: ſed acceptõ ſpũſancto cõfirmati ſunt/ſicut vaſa fictilia ꝯfirmãť p ignẽ. Luc̃. vlť. g. Ego mitto. i. cito mittã ꝓmiſſũ p̃ris mei i vos: vos aũt ſedete i ciuitate quouſqꝫ induamini virtute ex alto. c Qui crediderit: fide formata p ſe/vt adulti: vel p aliũ/vt puuli. d Et baptiçat⁹ fuerit/baptiſmo flãmis vľ fluminis vel ſanguis. e Saluꝰ erit/ſupple ſi pſeuerauerit: qḋ notať in credidit: qḋ amplectiť p̃teritũ ⁊ futurũ. f Qui vero nõ crediderit. i. habitũ non credẽdi habuerit: vel ꝗ in fide nõ pſeuerauerit/cõdẽnabiť. g Signa aũt ⁊c̃. Primo aſſignauit credentiũ ęternã remunerationẽ/cum dixit: Qui crediderit et baptiçat⁹ fuerit ſaluus erit. Et infideliũ damnationẽ/cũ dixit: Qui vero ñ ⁊c̃. Et ita per ꝓmiſſionẽ ⁊ cõminationẽ iuitat ad fidẽ: Nũc vt facili⁹ hoies ꝯuertãť ad fidẽ/ inť ęternã remunerationẽ aſſignat mercedem temporalẽ multiplicẽ. ſ. miraculorum operationem/ꝗ in exordio eccleſię neceſſaria fuerũt: vt fides miraculis nutriret. Modo non ſunt neceſſaria: qꝛ fides eccleſię cõfirmata ẽ: ſ; loco ſignoꝝ debẽt eẽ bona opa: ꝗ nõ tñ ſeq̃ p̃dicationẽ/ſ; etiam p̃cedere debẽt. h In noĩe meo ⁊c̃. i. i virtute noĩs mei: vel in iuocatiõe noĩs mei: vel in poteſtate mea nominabili. Hęc oĩa ad lrãm ipleta ſũt. Sępe eni apľi demones eiecerũt. Paul⁹ a puella: Act̃. xvj. d. Linguis nouis locuti ſũt: Act̃. ij. a. Serpẽtes tulit paul⁹. Act̃. xxviij. a. viperã ꝗ manui ſuę adheſerat/ proiecit in ignem. Uenenum iohãnes bibit/nec aliq̃d malum inde habuit. Multos ęgros ſanauerunt: Act̃. fere per totum. Myſtice: nihilominus impleta ſunt ⁊ impleňť quotidie in eccleſia. Nam in virtute noĩs chriſti q̃tidie dęmões ab obſeſſis corporib⁹ expelluňť: et p exorciſmũ virtus eorũ ab infantibus exufflať. Linguis nouis loquiť: quãdo verba ſęcularia dimittit: ⁊ laudib⁹ diuinis prędicãdis inſiſtit. Serpentes tollit/dũ fraudulẽtas ſuggeſtiones dęmonũ docẽdo elidit. Mortiferꝫ bibit nec nocet ei: dum perſuaſiones peſtiferas audit: ſed ad opus vel cõſenſum nõ perducit. Sup ęgros man⁹ imponit/⁊ bene habebunt: dum per bona exempla maiorũ/ minores inſtruũtur. Dęmonium interpretať ſcientia. Dęmoniũ ergo in nomine ieſu eiecit: qui ſcientiã de corde ſuo docẽdo vel prędicãdo ad honorẽ dei ⁊ ſalutẽ ꝓximi eijcit. Sed certe de multis poteſt dici illḋ Matth. xij. b. Hic nõ eijcit dęmonia niſi in beelzebub p̃ncipe dęmonioꝝ. i. ꝓpť ambitionẽ. Baal eni ſuperior vel deuorator iterp̃tať. Sũt aũt tria dęmonia ꝗ omnino ſũt eijcienda: dęmoniũ imũdũ/dęmoniũ mutũ/dęmoniũ meridianũ. Dęmoniũ imũdũ ẽ ſapiẽtia aialis: dęmoniũ mutũ/ ſapiẽtia terrena: dęmoniũ meridianũ/ſapientia diabolica. De primo dicitur Luc̃. iiij. e. In ſynagoga erat homo habens dęmonium immundum. De ſecũdo dicitur Luc̃. xj. b. Erat ieſus eijciẽs dęmonium/⁊ illud erat mutũ. De tertio diciť in Pſ. Non timebis a timore nocturno ⁊c̃. i Linguis nouis ⁊c̃. Tres ſũt lingue veteres: quibus multi loquuntur: ⁊ tres lingue noue/quibus pauci loquũtur. Prima vetus ẽ lingua diaboli: ꝗ ab initio locuta ẽ falſitatẽ: quãdo dixit primę mulieri: Nequaqꝫ moriemini. Secunda eſt lingua mundi: que loquitur vanitatem: de qua dicitur Prouerb. xvij. a. Mal⁹ obedit lingue iniquę/⁊ fallax obtemperat labijs mẽdacibus. Tertia eſt lingua carnis: quę loquitur voluptatẽ: de qua dicitur Eccĩ. xxviij. b. Lingua tertia multos commouit. Prouerb. v. a. Fauus diſtillãs labia meretricis: ⁊ lingua ei⁹ acuta quaſi gladius. Prima noua contraria lingue diaboli/ eſt lingua dei: quę locuta eſt veritatem: quando dixit Geñ. ij. c. Quacunqꝫ hora comederitis/morte moriemini. Secũda lingua noua contraria lingue mũdi/quę loquitur pacem: ſicut dicitur Prouerb. xv. a. Lingua placabilis lingua vitę. Tertia ẽ lingua angeli/quę loquitur curationem: de qua dicitur Eccĩ. xxxvj. d. Si ẽ lingua curationis/ẽ ⁊ mitigationis. Linguis igiť loquuňť nouis: ꝗ veritatẽ vitę/iuſticię ⁊ doctrinę: ⁊

a Nouiſſime autẽ recũbentib⁹ illis vndecim apparuit et exprobrauit incredulitatẽ illoꝝ et duritiã cordis: qꝛ his ꝗ viderãt eũ reſurrexiſſe nõ credi-
b derũt. Et dixit eis: Euntes i mũdũ vniuerſum/ prędicate
c euãgeliũ omĩ creaturę. Qui
d crediderit et baptiçat⁹ fuerit/
e f ſalu⁹ erit: ꝗ vero nõ credide-
g rit cõdemnabiť. Signa autẽ eos ꝗ crediderint hęc ſequẽ-
h tur: In nõie meo dęmonia
i eijciẽt: ligũis loqueňť nouis:

Myſtice
Pſ. 90.
Geñ. 3. a.
Ar. t. b. xiiij

k ſ pacẽ tẽporis

⁊ pacē tēporis et pectoris ⁊ ęternitatis: ⁊ curationē culpe / pęnę ⁊ miſerię docēt ⁊ p̄dicāt. b ¶Et ſi mortiferū q̄d biberit. Porꝰ mortiferꝰ ē detractio / adulatio / ꝑuerſa doctrina. Hūc potū bibūt / q̄ audiūt: ſ nō eis nocet ſi nō cōſētiūt nec applaudūt. Sed nimis difficile ē / vl' īpoſſibile ſine dāno talia audire. Ideo dicit ſalomon Prouer. xxiij. c. Noli eſſe in cōuiuijs potatorū: nec in comeſſationibꝰ eoꝝ q̄ carnes cōferūt ad veſcēdū: q2 vacātes potibꝰ ⁊ dantes ſymbola ꝯſumēt. a Serpētes tollēt. i. ſuggeſtiones demonum a cordibꝰ ſuis ⁊ alioꝝ fumo orōnis / lectionis ⁊ bonę opatiōis expellēt. Iob. xxvj. d. Obſtetricāte manu eductꝰ eſt coluber tortuoſus. Eſa. xj. b. Sup foramina aſpidis ⁊ in cauerna reguli q̄ ablactꝰ fuerit manū ſuā mittet. c ¶Sup ęgros manus iponet. Act'. viij. c. Tūc iponebāt manꝰ ſup illos ⁊c. d ¶Aſſumptꝰ ē i cęlū / vn̄ venerat. Sic p̄dicator poſtq̄ locutꝰ ē ꝑplo / debet redire i cęlū ſacrę ſcp̄turę ⁊ ꝯſciētię ꝓprię: ⁊ ſedere ibi a dextris dei: ſeipſum iudicans / poſtea iudicaturꝰ alios. Ioh. iij. b. Nemo aſcēdit i cęlū niſi q̄ de cęlo deſcēdit / filꝰ hoīs q̄ ē i cęlo. e ¶Illi aūt ꝓfecti: virtute cōfirmati / ſapiētia eruditi / igne cęli inflāmati / eloquētia p̄diti / a ſuperiore miſſi. f ¶Predicauerūt vbiq̄. Aliter em̄ nō poſſent: q2 ſine virtute eſſent infirmi / ſine ſapiētia ſtulti / ſine zelo tepidi / ſine miſſiōe p̄ſumptuoſi. Ro. x. Quō p̄dicabūt niſi mittant'? g ¶Dn̄o cooperāte. Eſa. xxvj. a. Oīa opa nr̄a opatus es nob. Ioh. xv. a. Sine me nihil poteſt' facere. h ¶Sequētibꝰ ſignis. Tria ſigna debēt ſeq̄ p̄dicationē. Primū ē cōpunctio auditorū. Secūdū ꝯuerſio peccatoꝝ. Tertiū cōfirmatio iuſtorum.

a b ſerpētes tollent: et ſi mortiferum quid biberint / nō eis no-
c cebit: ſuper egros manus imponēt / et bene habebunt. Et
dn̄s q̄dē ieſus poſtq̄ locutus
d eſt eis / aſſumptus eſt in cęlū:
e ⁊ ſedet a dextris dei. Illi aūt
f profecti predicauerūt vbiq̄
g dn̄o cooperante / ⁊ ſermonem
h cōfirmāte ſequētibus ſignis.

Explicit euāgeliū ſm marcū.

¶Explicit poſtilla dn̄i Hugonis Cardinalis ſup euāgeliū ſm Marcum.

¶Reuerendiſſimi i chriſto patris et dn̄i / dn̄i Hugonis ⁊c. Cardinalis in poſtillam ſuper Lucam Prologus.

v Idi et ecce quattuor quadrigę egrediētes de medio duorū mōtiū: ⁊ mōtes illi mōtes ęrei. Hāc viſionē reuelauit dn̄s Zacharię. vj. caplo. a. Et fuit viſio imaginaria cōgruēs ill' tēporibꝰ: ſm q̄ exponit zacharię angelꝰ latēs inter fruteta / inquiēs per quattuor q̄drigas ſignificari q̄ttuor regna / a quibꝰ paſſus ē ⁊ oppreſſus ꝑpl's iudęoꝝ. ſ. regnū aſſyrioꝝ / regnū medoꝝ / grecorū ⁊ romanorū. Coloribus em̄ equoꝝ ſatis cōgruūt idiomata populoꝝ: vt dicit q̄dā Gloſa ſup duodecim ꝓphetas. Per hęc ergo q̄ ventura erant tp̄e illo ꝑplo iudaico / reuelauit dn̄s zacharię: ⁊ nō tm̄ hęc / ſed ꝑ eadē etiā oſtēdit dn̄s illi q̄ futura erāt eccleſię / tp̄e gratię reuelatę. Duo igit' montes duo teſtamēta ſūt / ꝓpter eminentiā ſpūalis intelligētię: ⁊ veritatis immobilitatē mōtibꝰ cōparata. Iuxt' qd̄ dr̄ Eſa. xl. b. Sup mōtē excelſum aſcende tu q̄ euāgelizas ſion. Dicunt' aūt ęrei: tū ꝓpter ſonoritatē / tū ꝓpter ſoliditatē. Es em̄ ſonorū metallum ē ⁊ ſolidū: ⁊ ꝑ reſonantiā duorū teſtamētorū / ſolidamur in lubrico huiꝰ mūdi. Quattuor aūt q̄drigę egrediētes de medio duorū mōtiū / ſūt quattuor euāgeliſtę: quorū doctrina emanat quaſi de medio duoꝝ teſtamētorū / fluens ⁊ irrigās quattuor partes mūdi. Prima quadriga trahebat' equis rufis ſiue rubeis: ſecūda eq̄s nigris: tertia equis albis: quarta equis varijs. Per ruborē ſignificat' ſanguis dominicę paſſionis: de q̄ Lucas principaliter agit: ⁊ iō recte ꝑ primā quadrigam p̄figuratꝰ ē / q̄ eq̄s rubeis trahebat'. Per nigredinē quā obſcuritas comitat' / ſignificat' diuinitas humanata / quā nō niſi obſcure ⁊ ęnigmate cōtēplamur: de q̄ Iohannes principaliter agit: ⁊ iō cōgrue per ſecūdā quadrigā figurat'. Marcꝰ vero q2 p̄ncipaliter agit de reſurrectione / per tertiā p̄figuratꝰ eſt: q̄ trahebat' equis albis: Per claritatē nāq̄ albedinis / fulgor exprimit' reſurrectionis. Vn̄ ⁊ in reſurrectione angeli albis induti veſtibꝰ apparuerūt. Matthęꝰ vero q̄ duas i chriſto aſſerit naturas: ⁊ varia eiꝰ miracula diffuſius narrat / eleganter per q̄rtā q̄drigā p̄figuratꝰ ē: q̄ eq̄s varijs trahebat'. Nā varietas equoꝝ / varietatē exp̄mit naturaꝝ i chriſto. Sic ḡ ⁊ numerꝰ q̄drigarū ⁊ color eq̄rū / eleganter cōgruit ſignificationi q̄ttuor euāgeliſtarū: ⁊ merito ꝑ q̄drigas p̄figurati ſūt: q2 per eorū doctrinā q̄ſi ꝑ quādā quadrigā / per q̄ttuor orbis climata fama chriſti delata eſt: ⁊ q2 ꝑ eorū doctrinā quadramur in p̄ſenti quadratura virtutū: vt i futuro efficiamur rotūdi ęternitate fruitionis. Siq̄dem in quadriga ē q̄dratura ⁊ rotunditas: ⁊ quadratura ſoliditatē / rotūditas vero ęternitatē deſignat. Quadratū em̄ ſtabile ē q̄cūq̄ vertat': ⁊ rotūdo nec finis nec p̄ncipiū aſſignat'. Quadratura cōgruit luctātibꝰ: rotūditas triūphātibꝰ. Nobis ſiq̄dē i lubrico huiꝰ vitę cōtra carnē ⁊ ſanguinē / pariterq̄ aduerſus aereas poteſtates colluctātibꝰ: neceſſariū ē robur ſoliditatis: p̄cipue cōtra q̄ttuor affectiōes q̄ mētē hominis cōcutiūt ⁊ deijciūt i hac vita. ſ. ſpes de adipiſcendis / gaudiū de adeptis / timor de amittendis / dolor de amiſſis. Pulchre ḡ ꝑ quadrigas p̄figurati ſūt: ꝑ q̄rū doctrinā quadramur et rotudi efficimur. i. in p̄ſenti virtutibꝰ roboramur / vt deinde ęternitate ꝑfruamur. Pręfigurati ſūt etiā q̄ttuor euangeliſtę ꝑ quattuor anulos arcę moſaicę. Per duos em̄ a dextris / figurati ſūt illi duo q̄ dn̄o iam immortali facto adhęſerūt. i. lucas et marcus. Per alios duos a ſiniſtris / figurati ſūt alij duo / q̄ dn̄o adhuc mortali adhęſerūt. ſ. matthęus ⁊ iohannes. Scd̄m q̄ paulꝰ q̄ poſt aſcēſionē dn̄o adhęſit: ponitur a dextris in bulla papę: ⁊ petrus qui mortali adhęſit ponit' a ſiniſtris. Pręfigurati etiā ſūt per q̄ttuor aīalia in viſione ezechielis: ⁊ i reuelatione iohānis: ſcd̄m Hiero. Per hominē matthęꝰ: q̄ de chriſti humanitate principalius agit: ⁊ ab ea incipit. Augꝰ dic' matthęū p̄figuratū i leone: q2 oſtēdit chriſtū eē de regia tribu. Et varię ſūt opiniones de p̄figuratione euāgeliſtarū: ſ nos ſeq̄mur hieronymū. Per vitulū lucas: q̄ plenꝰ eiꝰ paſſionē oſtēdit / ⁊ a ſacerdotio inchoauit. Per leonē marcꝰ: q̄ de reſurrectiōe p̄ncipaliꝰ agit / ⁊ a rugitu clamātis i deſerto ſuū euāgeliū inchoauit. Per aq̄lā iohānes: q̄ ꝑ ceteris chriſti diuinitatē altiꝰ ītuitꝰ ab ipa ichoauit. Ordinata ſūt aūt euāgelia / nō ſm ordinē dignitatis: ſ ſm tēporis rōnem. Matthęꝰ p̄mo: q2 p̄mus ſcripſit i iudęa. Marcꝰ ſecūdo: q2 ſcd̄o ſcp̄ſit euāgeliū ſuū i italia / tp̄e claudij cęſaris. Tertio lucas: q2 tertio ſcripſit in achaia. Quarto iohannes: q2 vltimo ſcripſit i aſia. Et licet ita diſtincti ſūt euāgeliſtę: tn̄ cōmunē hn̄t materiā ⁊ ītētionē ⁊ finē: Vnde Ezechiel vnam faciē vidit i q̄ttuor rotis. Materia igit' oīm euāgeliſtarū eſt vtraq̄ natura chriſti ⁊ facta eiꝰ. Intētio oīm / ē chriſtū verū deū ⁊ verū hoīem demōſtrare. Finē aūt oīm oſ̄dit iohānes xx. g. vbi dic': Hęc aūt ſcp̄ta ſūt vt credamꝰ q2 ieſus ē filꝰ dei: ⁊ vt credētes vitā ętnā habeamꝰ i noīe eiꝰ. Modꝰ vero agēdi cuilibet ē ſpecial'. De matthęo et marco iā vidimꝰ: nūc d' luca breuit' videamꝰ: Qui fuit natiōe ſyrꝰ / patria antiochenꝰ / arte medicꝰ / pauli diſcipulꝰ / i ſacro eloq̄o / ⁊ eiuſdē filꝰ i baptiſmo: hiſtoriographꝰ optimꝰ: vn̄ ei traditi ſūt actꝰ apoſtolici deſcribēdi. Qui ⁊ euāgeliū ſcribere voluit: vt errores a iudęis ſeminatos narratione veridica extirparet: ⁊ etiā q̄dā ab alijs ꝑtermiſſa ſuppleret: ⁊ hęc fuit ei cā ſcribēdi euāgeliū. Modꝰ aūt ſcribēdi tal' ē. Primo p̄mittit toti opi ſuo ꝓlogū: qd̄ alij euāgeliſtę n̄ faciūt: i q̄ modū ꝓpheticū imitat'. Poſtea icipit euāgeliū ſuū a cōceptione ⁊ natiuitate p̄curſoris: deinde ſubiungit de ꝯceptiōe ⁊ natiuitate ſaluatoris. Tertio agit de p̄dicatiōe eiꝰ ⁊ miraculorū admiratione. Quarto de paſſiōe ⁊ morte ⁊ reſurrectiōe ⁊ aſcēſione eiꝰ. Ad vltimū terminat euāgeliū i apl'oꝝ expectatione expectantiū ſancti ſpiritus aduentū.

¶Explicit Prologus auctoris.